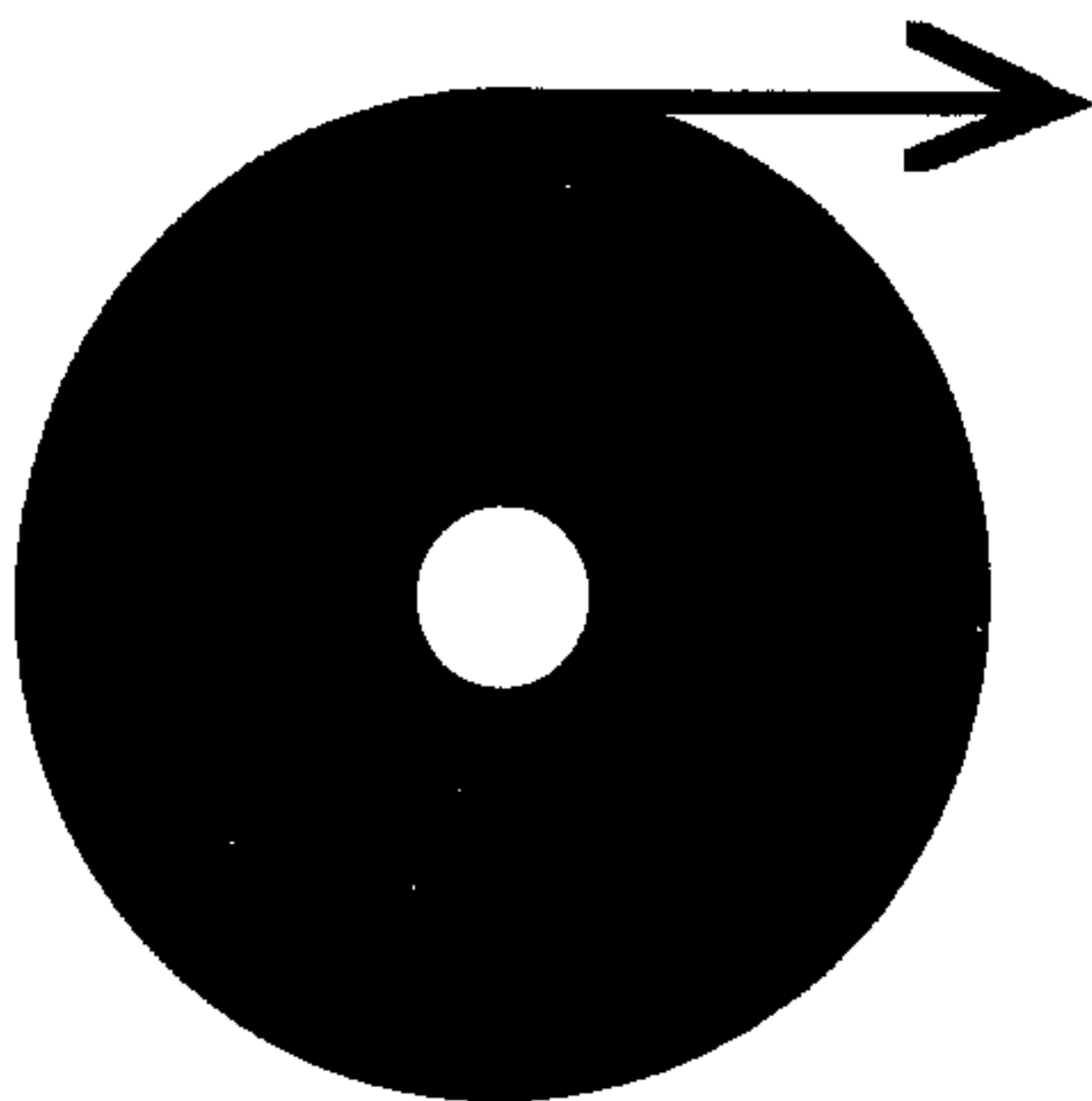
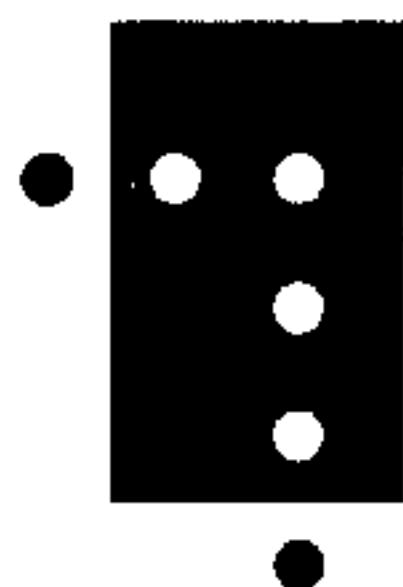

RE

Na

Telephone: +47 7

LØGTINGS TIDINDI

1971

Løgtingstíðindi

1971

TÓRSHAVN 1973

dagprent

© Føroya Landsstýri
Lagt til rættis hevur: Knút Wang
Prentað á Dagprent
Prentmyndir: Grafia

INNHALD

Ólavsekutingsetan 1971 og vetrartingsetan:

	bls.
Tingselanin	XI
Løgtingsmenninir	XI
Val av formannskapi	XII
Vararmenn o.a.	XII
Tingslit	XII
Frágreiðing frá lögmanni 1971	1

Álitismenn og nevndir. — Løgtingsnevndir:

Løgtingsnevndir	XIII
Val av álitismennum og nevndum	XIII

Almenn mál, sjúkra- og heilsumál:

Almenn sjúkratrygd	153
Broyting í treytumum fyri fólkapensjón áðrenn 67 ára aldur v.m.	293
Prístalsjavnaðar sosialar veitingar	297
Eftirløur eftir eldri lógum	345

Byggi- og íbúðarmál:

Rentufri lán til sethúsabygging	321

Fíggingarmál, skattamál og tollmál:

Fíggingarløgtingslóg 1972/73	25
Skattligar avskrivningar	40
Lóg um iløgugrunnar	68
Skattur av rentutryggingum	80
Samsýning til postverkið fyri uppkrevjing	143
Broyting í lögtingslóg um landsskatt og kommunuskatt	157
Sjómannsskattur fyri føroysku farnaskipini	206
Landsbanki Føroya	252
Stutleikagjöld	273
Broyting í lóg um innflutningsgjöld	302
Broyting í skattalógini	342
Broyting í lögtingslóg um landsskatt og kommunuskatt	411
Broyting í skattalógini	443
Broyting í tolllógini	370

IV

Fuglaveiða:

Lógin um fuglaveiðu v.m.	367

Fyrirspurningar:

(Sí undir lögtingsmálum í nummarvøð)

Handil og vinna:

Lóg um landshandil Føroya	245
Broyting í frítíðarlógini	334
Broyting í lærlingalógini	340
Forboð móti at innflyta Stubby-fløskur	381

Hundar:

Lóg um hundar	228

Ídnaðarmál:

(Sí eisini undir sjó- og fiskivinnumálum og skúlamálum)

Bygging av evnafrøðiligari og bakteriologiskari starvsstovu	105
Bygging av evnafrøðiligari og bakteriologiskari starvsstovu	360
Veðhald fyri lánum til sildamjøl og sildaolju á geymslu	401
Veðhald fyri lánum til smærri ídnaðarvirki	403

Kirkjumál:

Figgjarætlan fyri kirkjuginnin	383

Kommunalmál og -viðurskipti:

Nýggj kommunal lóggáva	93
Nýggj kommunulóg	103
Broyting í lógini um Tórshavnar bý	109

Landsstýrismál:

Landsstýrismál	154
Misálit á landsstýrið	410

Mentamál, Skúla- og undirvísingarmál, fróttur.

Abyrgd fyri lán til Hvalbiar kommunu til skúlahygging	203
Uppskot til samtyktar viðv. skúlapeningi næminga	205
Abyrgd fyri lán til Gøtu kommunu til skúlahygging	238
Keyp av hásum til søvn landsins	239
Lóg um bygðasøvn við mentunarsøguligum innihaldi	286
Broyting í lóg um friðing av forminnum	291
Svimjihøll í Sørvági	301

V

Veðhald fyri láni til Nólsoyar kommunu til skúlabýgging	330
Studningur til bygging av ítróttarhøllum	349
Veðhald fyri láni til Klakksvíkar kommunu (skúlabýgging)	396
Veðhald fyri láni til Sandoyar megin-skúla	398

Náttúruvernd:

Tiltøk móti dálking av náttúruni	267
Lóg um hurturkoyring av mæld til sjós	276

Ríkislógir:

Ymsar ríkislógir	208
Broyting í lógini um notarialváttan	282
Broyting í straffilógini	283
Lóg um europeiskar straffidómar	284
Broyting í straffilógini	299
Forboð móti rusudiskriminering	300
Ymsar ríkislógir	331
Ymsar ríkislógir	395
Ymsar ríkislógir	404

Samferðslumál, vega- og havnamál. Flogferðsla:

Landsvegir	132
Útbygging av Tórshavnar havn	146
Broyting í lögtingslóg um studning til bygðahavnir (Fuglafjørður)	149
Studningur til bygðahavnir (Toftir)	174
Studningur til bygðahavnir (Vestmanna)	176
Studningur til bygðahavnir (Haldórsvík)	178
Bergjol gjøgnum Gotursháls	179
Studningur til bygðahavnir (Miðvág-Sandavág)	192
Studningur til bygðahavnir (Frøðhjar sókn)	266
Studningur til bygðahavnir (Sørvágur)	269
Studningur til bygðahavnir (Hvannasunds og Viðareiðis)	316
Studningur til bygðahavnir (Porkeri)	318
Studningur til bygðahavnir (Vágur)	319
Vegurin oman á lendingina í Høgvík	341
Veðhald fyri láni til Havnabýgging í Klakksvík	400
Keyp av ferðamannaskipið til siglingina Føroyar-Danmark	412
Studningur til Gøtu kommunu at fullføra byggj- og havnæki við havnina í Norðragøtu	414
Studningur til Eiðiskommunu til regulering av byggjæki í sambandi við víðking av flakavirki	415
Studningur til Skopunar havn til øking av havnarplássinum í Skopun	417

VI

Vegir og lendingar	418
Eykajáttanir til 10 ára havnarættlanina (sí eisini lögtingsmálini um studning til bygDAHavnir)	431

Sjó- og fiskivinnumál, sjóverja, fiskimark, fiskavirkir:

Broyting í lögtingslóg um endurnýggjing fiskiskipaflotans	114
Veðhald av lánum til fiskiskip og fiskavirkir	120
Landleiðin	122
Vernd móti dálking sjóar	129
Stovnseting av stórhvalarakstri	182
Regulering av laksafiskiskapinum	184
Løggilding av virkjun og fiskiførum til framleiðslu av mati	185
Minstaløn og annar studningur til fiskivinnuna	195
Bjargingarútgjerd á opnum bátum	199
Broyting í lögtingslóg um minstulønarskipan	218
Broyting í lögtingslóg um fiskiveiðu á landleiðini	221
Radiosendari í bjargingarháttum	251
Yvirvaldsrættur Føroya yvir landgrunninum kring Føroya og Føroya banka	276
Broyting í fyriskipanini um fiskivinnu í norður-øystara partinum av Atlantshavinum	310
Trolveiða á landleiðini	351
Fiskaíðnaðarvirki	384
Studningur til veiðu av íðnaðarfiski	386
Studningur til veiðu av Jákupsskel	389
Regulering av silðaveiðuni í norður/vestara parti av Atlantshavinum	391
Lögtingslóg um partapening í flakavirki í Vági	405
Regulering av silðaveiðuni á landleiðini	407

Telefonverkið:

Lán til Telefonverk Føroya lögtings	324

Uttanríkismál:

Uppskot til samtyktar (viðv. samvinnu við Ísland)	191
Uppskot til samtyktar viðv. felagsmarknaðinum	200
Felagsmarknaðarmálið	211
Samráðingar við Íslendingar	308

Útvarp og sjónvarp:

Happadráttarløyni til útvarp Føroya	332

Yvirtøkumál:

Føroya undirgrund	130

VII

Skjøl til Løgtingstiðindi: Bind B 1971

Tey skjøl ella brøv sum víst er til í málum ella skjølum og ikki eru tikin við í Bind A ella B eru til skjals í viðkomandi máli í goymslu landsstýrisins.

Løgtingsmál í nummarrøð:

Tingsetanin	XI
Løgtingsmenninir	XI
Val av formannsskapi	XII
Varamenn o.a.	XII
Tingslit	XII
Frágreiðing frá lögmanni 1972/73	1
1. Figgjarløgtingslóg 1972/73	25
2. Skattligar avskrivningar v.m.	40
3. Lóg um fløgugrunnar	68
4. Skattur av rentutryggingum v.m.	80
5. Nýggj kommunulöggáva	93
6. Nýggj kommunulóg	103
7. Bygging av evnafrøðiligi og bakteriologiskari starvstovu	105
8. Broyting í lógini um Tórshavnar bý	109
9. Broyting í løgtingslóg um endurnýggjing av fiskiskipaflotanum	114
10. Veðhald av lánum til fiskiskip og fiskavirkir	120
11. Landleiðin	122
12. Vernd móti dálking sjóvar	129
13. Føroya undirgrund	130
14. Landsvegir	132
15. Samsýning til postverkið fyri uppkrevjing av tollgjøldum	143
16. Útbygging av Tórshavnar havn	146
17. Broyting í løgtingslóg um stutning til bygðahavnir (Fugla- fjørður)	149
18. Almenn sjúkratrygd	153
19. Landsstýrismál	154
20. Broyting í løgtingslóg um landsskatt og kommunuskatt	157
21. Studningur til bygðahavnir (Toftir)	174
22. Studningur til bygðahavnir (Vestmanna)	176
23. Studningur til bygðahavnir (Haldórsvík)	178
24. Berghol gjøgnum Gotursháls	179
25. Stovnseting av stórhvalavakstri	182
26. Regulering av laksafiskiskapinum	184
27. Løggilding av virkjum og fiskilørum til framleiðshu av mati	185
28. Uppskot til samtyktar (viðv. samvinnu við Ísland)	191
29. Studningur til bygðahavnir (Miðvág-Sandavág)	192

VIII

30. Minstaløn og annar studningur til fiskivinnuna	195
31. Bjargingarúlgerð á opnum bátum	199
32. Abyrgd fyri láni til Hvalbiar kommunu til skúlabygging	203
33. Uppskot til samtyktar (viðv. ferðapening næminga)	205
34. Sjómanusskattur fyri føroysku farnaskipini	206
35. Ymsar ríkislógir	208
36. Uppskot til samtyktar viðv. felagsmarknaðinum	209
37. Felagsmarknaðarmálið	211
38. Broyting í lögtingslóg um minstlønarskipan	218
39. Broyting í lögtingslóg um fiskiveiðu á landleiðini	221
40. Lóg um hundar	228
41. Abyrgd fyri láni til Gøtu kommunu til skúlabygging	238
42. Keypt av húsum til savn landsjós	239
43. Lóg um landshandil Føroya	245
44. Radiosendarir í bjargingarbátum	251
45. Landsbanki Føroya	252
46. Studningur til bygðahavnir (Frøðba sókn)	266
47. Tiltøk móti dálking av náttúruni	267
48. Studningur til bygðahavnir (Sørvágur)	269
49. Stutlleikagjöld	273
50. Lóg um burturkeyring av mold til sjós	276
51. Yvirvaldsrettur Føroya yvir landgrunninum kring Føroya og Føroya banka	276
52. Broyting í lógini um notarialváttan	282
53. Broyting í straffilógini	283
54. Lóg um europeiskar straffidómar	284
55. Lóg um bygðasøvn við mentunarsøguligum innibaldi	286
56. Broyting í lóg um friðing av forminum	291
57. Broyting í treytunum fyri fólkapensjón, áðrenn 67 ára aldur v.m.	293
58. Prístalsjavnnaðar sosíalar veitingar	297
59. Broyting í straffilógini	299
60. Forboð móti rasudiskriminering	300
61. Svínjuholl í Sørvági	301
62. Broyting í lóg um innflutningsgjöld o.m.	302
63. Val av útlismonnum og nevndum	305
64. Samráðing við íslendingar	308
65. Broyting í fyriskipanini um fiskivinnu í norður-cystara partinum av Atlantshavinum	310
66. Broyting í lögtingslóg um studning til bygðahavnir (Hvannasunds og Viðareiðis)	316
67. Broyting í lögtingslóg um studning til bygðahavnir (Porkeri)	318
68. Broyting í lögtingslóg um studning til bygðahavnir (Vágur)	319

IX

69. Málið er ikki framlagt.	
70. Rentufri lán til setluísabygging	321
71. Lán til Telefonverk Føroya lögtings	321
72. Veðhald fyri láni til Nólsoyar kommunu	330
73. Ymsar ríkislógir	331
74. Hapadrattarloyvi til útvarp Føroya	332
75. Broyting í Trítíðarlógini	334
76. Broyting í læríngalógini	340
77. Vegurin oman á lendingina í Hoyvík	341
78. Broyting í skattalógini	342
79. Eftirlønir eftir eldri lógum	345
80. Studningur til bygging av ítróttarhøllum	349
81. Trolveiða á landleiðini	351
82. Byggingin av evnafrøðiligari og bakteriologiskari starvsstovu	360
83. Lógin um fuglaveiðu v.m.	367
84. Broyting í tolllógini	370
85. Forboð móti at innflyta «stubby» fløskur	381
86. Fíggiarætlan fyri kirkjugeðumun	383
87. Fiskaíðnaðarvirki	384
88. Studningur til veiðu av ídnaðarfiski	386
89. Studningur til veiðu av jákupsskel	389
90. Regulering av sildaveiðuni í norður/vestara partinum av Atlantshavinum	391
91. Ymsar ríkislógir	395
92. Veðhald fyri láni til Klakksvíkar kommunu	396
93. Veðhald fyri láni til Sandoyar megin skúla	398
94. Veðhald fyri láni til havnabygging í Klakksvík	400
95. Veðhald fyri lánum til sildamjøl og sildalju á goymslu	401
96. Veðhald fyri lánum til smærri ídnaðarvirki	403
97. Ymsar ríkislógir	404
98. Løgtingslóg um partapening í flakavirki í Vági	405
99. Regulering av sildaveiðuni á landleiðini	407
100. Misálit á landsstýrið	410
101. Keypt av ferðamannaskipi til siglingina Føroyar-Danmark	412
102. Studningur til Gøtu kommunu at fullføra byggi- og havnaðki við havnina í Norðragøtu	414
103. Studningur til Eiðis kommunu til regulering av byggiðki í sambandi við viðking av flakavirki	415
104. Studningur til Skopunar kommunu til øking av havnarplássinum í Skopun	417
105. Vegir og lendingar	418

X

106. FykJáttanir til 10 ára havnaætlanna 1969/70	431
(Sí eisini lögtingsmálunum um stuðning til bygðahavnir)	
107. Samfelagsliga greinin á studentaskúlanum	437
108. Broyting í lögtingslóg um landsskatt og kommunuskatt	441
109. Broyting í skattalógini	443

Fyrirspurningar:

1) frá Hákon Djurhuus til lögmann Atla Dam	445
2) frá Jógvan Sundstein til landsstýrismann Sámuel Petersen	461
3) frá Jógvan Sundstein til landsstýrismann Jákup Lindenskov	448
4) frá Hákon Djurhuus til landsstýrismann Jákup Lindenskov	453
5) frá Ove Mikkelsen til lögmann Atla Dam	455
6) frá Knút Wang til landsstýrismann Jeli Nolsøe	456
7) frá Erlendi Patursson til lögmann Atla Dam	459

Ólavsøkutingið 1971

Ár 1971 ólavsøkudag kl. 13 var lögtingið sett. Tingformaðurin frá seinastu tingsetu J. Fr. Øregaard lýsti út ólavsøkutingið 1971 var sett sambært skriv frá lögmanni dagsett 14. juli 1971.

Tingmennir eru:

Hákon Djurhuus, Klakksvík, ff.
 Finnabogi Isaksen, Klakksvík, ff.
 Poul J. Olsen, Klakksvík, jv.
 Signar Hansen, Fuglafjarður, ff.
 J. Fr. Øregaard, Gøtu, jv.
 John M. Olsen, Runavík, sb.
 Jógvan I. Olsen, Tøllir, sb.
 Jógvan Sundstein, Tórshavn, ff.
 Agnar Nielsen, Vestmanna, sb.
 Jógvan Durhuus, Vestmanna, ff.
 Leon Joensen, Sørvági, sb.
 Haldor Hansen, Tórshavn, jv.
 Trygvi Samuelson, Tórshavn, sb.
 Sigfried Skjale, Tórshavn, ff.
 Knút Wang, Tórshavn, ff.
 Erlendur Patursson, Kirkjubøur, ff.
 Hannus við Høgadalsá, Tórshavn, ff.
 Martin Joensen, Tórshavn, jv.
 Hilmar Kass, Tórshavn, sj.
 Kjarlani Mohr, Tórshavn, fb.
 Demmus Hentze, Tórshavn, ff.
 Tórálvar Mohr Olsen, Sandi, jv.
 Andreas Djurhuus, Vági, sb.
 Ove Michelsen, Vági, ff.
 Hilmar Bech, Porkeri, jv.
 Joen P. Thomasen, Vági, jv.

Tingformaðurin bað Agnar Nielsen og Signar Hansen vera fyrihils tingskrivarar.

Formaðurin las skriv frá Framburðsflokkinum og Fólkaflokkinum, har hesir boða frá, at teir eru gingnir saman í valbólk um val av formannsskapi.

So fór fram val av formannsskapi.

Eftir uppskoti var J. Fr. Øregaard valdur til formann. Til næstformann var valdur Finnhogi Isaksen (í lutakasti við Knút Wang).

Til 1. skrivara var valdur Agnar Nielsen og til 2. skrivara Signar Hansen (í lutakasti við Knút Wang).

Síðan fekk lögmaður orðið.

Formaðurin bað tingmenn um at rópa eitt nýggjufalt lívi fyri kongi og eitt trýfalt fyri Føroyum.

Formaðurin boðaði frá, at frá Fróðskaparseltrinum hevur lögtingið fingið sum gávu endurprent av seyðahrævinum og frá íslenska altinginum lamara úr beini (við stíga).

30. juli boðaði framburðsflokkurin og fólkaflokkurin frá, at teir vóru gingnir saman um val av nevndum.

9/1 - 71 var Absalon í Buð góðkendur sum varannaður fyri Hákon Djurhuus, sum møtti aftur á tingi 1/12 - 71.

Á fundi 14. januar las formaðurin minningarorð um Fríðrik X.

17. januar 1972 var Manne Næss góðtíkin at mæta fyri J. P. Thomasen, ið møtti aftur á fundi 27. januar.

17/3 biðja Ove Mikkelsen og Hákon Djurhuus um farloyvi fyríbils og at næstu menn koma inn. Hemming Jespersen og Absalon í Buð. (Møttu báðir aftur 5/4 - 72).

17/3 boðaði fólkafl., framburðsfl. og tjóðveldisfl at teir gingu saman um val av álitismønnum og nevndum.

Lögmaður endaði tingsetuna 22/4 --- formaðurin bað tingmenn rópa 9 falt lívi fyri hennara hátign Margrethu drottning og trý fyri Føroyum.

Fundirnir vóru 79.

Tingnevndir

FASTAR NEVNDIR (valdar 30/8):

1. **Fíggiarnevnd:** Fastir limir: J. Fr. Øregaard, Hilmar Kass, Trygve Samuelsen, Andreas Djurhuus, Erlendur Patursson, Knút Wang og Kjarlan Mohr (í lutakasti við Hannus við Høgadalsá). Tiltakslimir: Poul J. Olsen, Haldor Hansen, Leon Joensen, Johs. M. Olsen, Jógvan Durhuus, Demmus Hentze og Hákon Djurhuus (í lutakasti við Ove Mikkelsen).
2. **Umsóknarnevnd:** Hilmar Bech, Leon Joensen og Jógvan Durhuus (í lutakasti við Jógvan Sundstein).
3. **Landsstýrismálanevnd:** J. Fr. Øregaard, Jógvan Olsen og Sigfried Skaale (í lutakasti við Ove Mikkelsen).

AÐRAR NEVNDIR :

4. **Havna- og veganevnd** (vald 20/10 - 71): Hilmar Bech, Haldor Hansen, Jógvan Olsen, Hilmar Kass, Kjarlan Mohr, Signar Hansen og Demmus Hentze (í lutakasti við Jógvan Durhuus).
5. **Lógarnevnd** (vald 20/10 - 71): Poul J. Olsen, Martin Joensen, Demmus Hentze, Tr. Samuelsen, E. Patursson.
6. **Marknaðarnevnd** (vald 2/11 - 71): Hilmar Kass, Tr. Samuelsen, J. Fr. Øregaard, Poul J. Olsen, Hákon Djurhuus, Hannus við Høgadalsá og Kjarlan Mohr (í lutakasti við Erlend Patursson).
Tiltakslimir (valdir 16/11 - 71): Haldor Hansen, Martin Joensen, Agnar Nielsen, Andreas Djurhuus, Demmus Hentze, Finnhogi Isaksen, Jógvan Sundstein.
6. **Skattanevnd** (vald 2/11 - 71): Hilmar Bech, Poul J. Olsen, Finnhogi Isaksen, Agnar Nielsen og Jógvan Sundstein.
7. **Kommunalnevnd:** Haldor Hansen, Tórólvur Olsen, Andreas Djurhuus, Leon Joensen, S. Skaale, Finnhogi Isaksen og Jógvan Durhuus (í lutakasti við Jógvan Sundstein).
8. **Fiskivinnunevnd:** Poul J. Olsen, Tórólvur Olsen, Leon Joensen, Hákon Djurhuus og Ove Mikkelsen.

XIV

9. **Hvalaveiðunevnd** (vald 8/12): Haldor Hansen, Tórolfur Olsen, Jógvan Olsen, Johs. M. Olsen, Ove Mikkelsen, Knút Wang og Kjarlan Mohr.
 10. **Landshandilsnevnd** (vald 11/2 - 72): Jógvan Sundstein, Signar Hansen, Jógvan Dyrhuus (í lutakasti við Kj. Mohr), Hilmar Bech, Martin Joensen, Hilmar Kass og Johs. Olsen.
 11. **Sosialnevnd** (vald 1/3 - 72): Hilmar Bech, Poul J. Olsen, Jógvan Dyrhuus, Jógvan Sundstein og Johs. Olsen.
 12. **Trolnevndin** (Løgtingsmál nr. 81/1971) (vald 24/3 - 72): Signar Hansen, Tórolfur Olsen, Poul J. Olsen, Absalon í Buð (seinni H. Dyrhuus), Jógvan Olsen, Andreas Dyrhuus og Sigfried Skarle (í lutakasti við Finnaboga Isaksen).
 13. **Kirkjunevnd** (vald 6/4 - 72: Hilmar Bech, Poul J. Olsen, Kj. Mohr, Johs. Olsen, Signar Hansen.
-

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million, from 2.5 million in 1980 to 4 million in 1995. The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy.

The public sector has also become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy.

The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy.

The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy.

The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy.

The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy.

The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy.

The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy.

The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a key factor in the overall growth of the economy.

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million, from 2.5 million in 1980 to 4 million in 1995. The public sector has also become an important employer of women, with 5.5 million women employed in the public sector in 1995, compared with 4.5 million in 1980.

There are a number of reasons why the public sector has become an important employer of women. One reason is that the public sector has a high proportion of women in its workforce. In 1995, 88% of the public sector workforce were women, compared with 78% in 1980. This is due to a number of factors, including the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are traditionally held by women, such as teaching, nursing, and social work.

Another reason why the public sector has become an important employer of women is that it has a high proportion of jobs that are full-time and permanent. In 1995, 68% of the public sector workforce were employed on full-time contracts, compared with 58% in 1980. This is due to the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are essential to the functioning of the state, such as those in the health and education sectors.

A third reason why the public sector has become an important employer of women is that it has a high proportion of jobs that are well-paid. In 1995, the average salary of a public sector employee was £18,000, compared with £15,000 in 1980. This is due to the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the higher grades of the public sector pay scale, such as those in the senior management and professional grades.

There are a number of other factors that have contributed to the public sector becoming an important employer of women. These include the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the public sector, and the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the public sector. These factors have all contributed to the public sector becoming an important employer of women.

The public sector has also become an important employer of women because it has a high proportion of jobs that are in the public sector. This is due to the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the public sector, and the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the public sector. These factors have all contributed to the public sector becoming an important employer of women.

The public sector has also become an important employer of women because it has a high proportion of jobs that are in the public sector. This is due to the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the public sector, and the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the public sector. These factors have all contributed to the public sector becoming an important employer of women.

The public sector has also become an important employer of women because it has a high proportion of jobs that are in the public sector. This is due to the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the public sector, and the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the public sector. These factors have all contributed to the public sector becoming an important employer of women.

Frágreiðing frá lögmanni 1971

Tað er vorðin siður, at lögmaður við tingselanina gevur tinginum frá-søgn, ið á mongum økjum ger upp støðuna og metir um framtíðarvænin-nar.

Síðan seinastu løgmanfrágreiðing er skipað nýtt landsstýri av somu flokkum sum undanfarna fyra árin.

Manningin er lutvís nýggj, men arbeiðið okkara verður fyri stóran part at byggja á støðið, tá bleiv lagt, og at fylgja teim rásum, tá vórðu fráðar, men í summunum ferum kemur herðslan fó at verða lögð á aðrar tættir, serliga slíkar, sum umstøður ikki góvust til at fáa so langt ávegis, og er á mongum økjum ætlanin at royna nýggjar leiðir -- at nýskapa møguleikar ella freyta ótroyttar møguleikar.

Eftir strævin ár við dæprum útliti, fingu vit í 1970 fíggjarligt og vinn-uligt viðrák, og við árslok var skurðurin vorðin so góður, at hann er hin besti, menn hava vitað um.

Fyri fámum árum síðan vóru vit í beinleiðis kreppustøðu, og vórðu teir tí djarvir menn, sum bættu sær andir ta størri bygging av skipaflotu okkara, sum lá tók seg upp.

Tess gleðiligari er hjá hesum monnum eins og hjá teim, sum frá al-mennari síðu dyggiliga stuðlaðu hesi bygging og slóðu fyrri heini, at vita, at hon -- sum meft -- gjørdist lykil, ið opnaði okkum dyr til at leggja í vaðið fullmannaðir, tá ið høvi aftur gavst. Uttan ta miklu bygg-ing seinu sekstíárin, høvdu vit enn í dag -- hóast lækkungarnar í fiska-prísinum -- ligið í kreppuherðingum.

Ein góð lýsing av árinum 1970 -- lá vit seldu fyri 251 mill. kr. -- er at finna í teim fyribilslutum yvir gjaldjavnvág, fløgur og bruttouppspar-ing, sum Búskaparráðið júst hevur greitt úr hondum.

Gjaldjavnin 1970 sýnir eitt yvirskot upp á	49,2 mill. kr.,
meðan 1969 gav eitt undirskot upp á	25,7 mill. kr.,
Úrslitið í fjør er sostatt ein framgongd upp á	74,9 mill. kr.,
Samlaðu íløgurnar í 1970 vóru	133,6 mill. kr.,
meðan tær í 1969 vóru	153,9 mill. kr.,
og í 1968	133,0 mill. kr.,

Tær stóru íløgurnar í 1969 vóru skipaílagur (63,5 mill. kr.), tað var hetta árið fleiri flakatrolarar og stórir línubátar komu til landið, samlaðu íløgurnar vóru tí óvanliga stórar lá.

Bruttouppsparingin, sum er nýiløgur + umvælingar og yvirskot á gjaldjavnanum var í 1970	215,8 mill. kr.,
í 1969	161,2 mill. kr.,
og í 1968 var hon	147,2 mill. kr.,

Her er talan um munandi og gleðiliga hækking. Hesi tøl Búskaparráðsins hava tó tann veikleika, at roknað er í dagsprísum, enn eru vit ikki nóg væl mannaði innan hagfrøðisliga virkseinið til at gera statísk okkara í fastum prísum, tí verður úthyggjan av hagfrøðisligu orkunum fortreyt fyri, at vit skjótari og betri kunnu laða upp í ley lið, sum eru og koma á garðar okkara.

Likviditetur landskassans hevði fyr í ikki langari tíð síðani serligan áhuga í føroysku pressu, ofta var sagt frá í bløðum og útlarvi, at nú sást botnur í landskassanum, ella nú freyð peningur í tilíkan mun, at vandi var fyri, at samfelagsbjól steðgaðu. Hetta var gjørt uttan frásøgn um, at likviditetsstøðan ikki er nýtulig at meta orku landsins við.

Seinastu 2 árin hevur likviditeturin verið góður, men sýnist hetta ikki at hava sama áhuga. Í lätuni liggur hann dagliga um 12 mill. kr. - sum er 2-3 mill. kr. meir enn um somu tíð í fjør - og tá eru ikki upp í roknað ley likviditetslán, atgongd er til at nýta.

Fíggiarlógin 1971/72 er umleið 105 mill. kr., og fyrsta ársfjórðing eru av henni nýttar góðar 24 mill. kr., meðan í landskassan eru komnar góðar 26 mill. kr. somu tíð, av hesum 4 mill. kr. sum eftirgjald av gomlum skattaeftirløðum.

Inntøkmelið beinleiðis skatti viðvíkjandi kemur óivað reiðnliga væl at halda, tí áðrenn umlíkingar og strikingar er skatturin nakrar milliónir hægri enn á fíggiarlógini mett, hetta hóast hækkaðan barnastyrk og frádrátt í landsskattinum hjá láginntøkum.

Hvussu verður við metinum um toll- og framleiðslugjöld er verri at

siga tíðliga í árinum, tí ávirkanin frá lættanum í tolli av maskinlutum, E.D.B. lólum o.ø. er ikki lætt at rokna út, tí ein ikki eigur fullgiggjaði hagtøl, men fyribils er útlit til, at metið heldur.

Skattaefirstøðurnar minkaðu seinasta ár og vóru 31. mars 1971 av skattinum fyri 70/71 14,18% ella kr. 10.455.000 í móti 15,62% og kr. 10.888.000 31. mars 1970 av skattinum fyri 69/70.

Samstundis er, sum nevnt, nakað gingið inn av eldri effirstøðum.

Tekur ein t.d. effirstøðurnar fyri árin 1963-1968, vóru tær pr. 30.11. 1969 umleið 17 mill. kr., meðan tær fyri somu ár 30.11. 1970 vóru umleið 10 mill. kr.

Búskaparráðið hevur gjørt upp úrslitið av skiparakstrinum í 1970, tølmi siggja væl betur út enn áður, og eru tey lögð við sum skjøl til hesa frágreiðing. Eisini annað talilfar er hjálaga, og tað gevur fyri hann, sum áhuga hevur at kanna tað, rættuliga góðar lýsingar. T.d. sýna tey, at fiskimannatøkturnar innan ymsu veiðihættienar í meðal liggja úr kr. 23.400 upp í 64.800 kr. Lægsta talið er kr. 15.400 í manningaparti við einum linnbáti, og hægsta talið er kr. 138.400 í manningaparti við einum rútaskipi.

Útlit fyri árið 1971:

Prísvøksturin á fiskavörum stendur - - undanfikið fiskamjøl og lýsi - - við, og er tí úrslitið fyrra hálvár í ár enn betur enn í fjør, og tá goymsluvirðið 1. jan. 1971 er nærum tað sama, kann beinleiðis sambering gerast.

Fyríbilsuppgerð sigur, at inn til 1. juli í ár vóru veidd 96.700 tons og útflutt fyri 127 mill. kr., meðan tølmi 1. juli í fjør vóru ávikavist 95.200 tons og 110,1 mill. kr.

Útlutningsvirðið er soleiðis í mun til 1970 økt við 15% um, og í mun til 1969 og 1968 við 93% um ella tvífaldað.

Tí betur sær út til, at tað fleirtáttan av fiskivinnuni, strembað hevur verið í móti, stendur við. Fryst flak, saltfiskur, og bólkurin síld, síldavørur og ídnaðarfiskur geva mesta partin og vege nærum tað sama við 38 mill. kr. hvør, og hec av síst eisini, at aðrar vørur telja munandi meir í dag enn fyri fáum árum síðani.

Nýggir veiðuhættir taka seg framvegis upp, so føroyingar sýnast ikki at hava mist evnini til at laga seg eftir galdandi umstøðum.

Fyri fáum árum síðani var flakið lítil partur, hemaða, reyður, laks og jákupsskel fiskaðu føroyingar als ikki, men í ár koma hesir bólkur kanska at geva stórutflutning; bert fyrra hálvár hevur verið fiskað fyri millionvirði av reyðum í Grønlandi.

Hesi evni til umleggjan mugu vit varveita, skal okkum verða lív lagað sum fiskivinnutjóð. Har við verið ikki sagt, at vit skulu gerast so leysir á nálini, at vit í heilum leypa úr einum veiðuhátti í annan.

Fiskivinnan — Veíðuorkan.

Íleggjarskipanir til skipabygging vóru böttar í 1967 og hafa fengið ábætur síðani. Þjak kann vera um, um fær í dag svara til þorvin, men at fær em eru nóg góðar til ekki einans at halda skipafloða okkara viðlíka, men eisini til at økja hann, skerst ekki burtur.

Síðan ólavsøku 1970 eru komín til landið ella bygð her 28 fœr tilsamans, merkt til 4.486 tons. Av hesum vœru 14 fiskiskip yvir 20 tons, 6 fœr um 20 tons og 3 fœr um 15 tons. 3 farmaskip vœru bygð ella keypt - - í lonsatali 1364 tons - - og 2 ferjur upp á tilsamans 348 tons. Somu tíð fœr úr skipaskránni eitt skip upp á 252 tons. Her er sostatt tala um eina netfœking upp á 4.234 tons.

Tað hevur verið nevnt, at landsstýrið hevur ætlað at sleðga skipabyggingini, ella í hvussu so er hevur trengt møguleikarnar so nóg, at trupult er at fáa byggt. Þinki er so skeivt sum hetta.

I løtuni eru í gerð fleiri fiskifœr, og áhugin fyri at byggja ella keypa tykist ekki at linka, so tað er ekki neyðugt at bera ótta fyri, at ein neyðug og rimulig endurnýgging ekki skal fara fram. Skipanir, sum kunnu tryggja hetta, eru og skulu sjálvandi eisini vera.

Tað, sum landsstýrið hevur tosað um, er har aftur í móti,

at royna at tryggja eitt javnt lag — eina javna rytmu í skipabyggingina —

at sleppa undan skattaræðsluni, sum í mongum fœrum fær menn at investera uttan neyðugt umhugsni,

at avmarka vandan fyri, at nýggju kommanditfelögin gera ov stóra fjœru í landskassanum, uttan at vit kunnu forða tí, og

at broyta studningsskipanina soleiðis, at vinnan fær møguleika fyri at lata nakað av peningi so líðandi flœða inn aftur í grunnin til endurnýggjan av skipafloðanum.

Orsakið av góða úrslitinum seinasta ár kom seinast í desember eitt tílíkt óvanligt trýst móti grunninum, parta- og kommanditfelagsskránni, lánistovnum og skipasmiðjuni, at landsstýrið mælti til umhugsni og fekk í gongd eitt þjak um hvarja leið vit skuldu ganga í íleggjunum. Hetta, hugsí eg, var gott, serliga, tí vit jú eisini samstundis høvdu línadriflína og hennara trupulleikar at hugsa um.

Úrslitið bleiv, at nøkur skip lögdu um til aðra veiðu, — fiskfiskaveiðu, silðaveiðu ella tróling eftir ídnaðarfiski — nokur fóru á saltfiskaveiðu aftur, og nakrir nýggir sáttmálar blivu gjørdir, og játtanir givnar. Eftir mínum tykki ein hepnari gongd, ein at aftur flotin nú lá undir umbygging, og tí mínn peningur kom til landa, meðan leyst var til alla bygging, ynski var um. Vit fáa nú vónandi tað javna lagið, sum best er fyri samfelagið alt.

Eisini fær broytingar í skattalógnum, sum landsstýrið skjýtur upp at gera, fara at virka fyri hesum.

Eg endurtaki, at landsstýrið hevur ikki ætlanir um at steðga skipa-bygging ella gera viðurskiptini hjá høvuðsvinnuni trupul; men hesi nevndu tiltøk saman við teirri broyttu studuingskipanarlóg, landsstýrið hevur lagt uppskot um, og tað at kommandiffeløgini ikki fáa saman studuing sum onnur feløg, skulu tryggja javnan og suman vøkstur og endurnýggjan.

Sagt hevur verið, at realkreditstovnurin ikki hevur nóg mikið av peningi til útláns. Hann hevur hann kunnað rokkið, men verður tørvur, er landsstýrið sjálvandi sinnað til at virka fyri at økja fæ húsara, men fyrr enn tørvurin er eyðsýniligur, er ikki orsök til less, tí skal ið hvussu er í 1973 samráðast um viðkan og møguliga um framhald av statsveðhaldinum fyri lánshoyv stovnsins.

Landsstýrið ætlar at lata lógina um veðhald fyri byggingum uttanlanda standa við, hetta kann gerast neyðugt, nú føroysku skipasmiðjurnar hava so nógvar byggingar til útlandið, at illt er hjá føroyingum at sleppa fram at, tí er ætlanin at fáa sett í lógina ymsar treytir, sum ein er viðin varugur við áttu at verið.

Á skipabyggingaøkinum sum á flestu øðrum er galdandi, at seglini eru so stór nú og byrðurnar so góðar, at ansast má eftir. Kósin er sett við skili, samráðingarlyndi og samráðingartilja, og ætlanin er ikki at minka seglini.

Saltfiskaveiðan:

Hóast rakstrarúrslitini hjá flestu skipum í fjør var gott, vundu summi av teim, sum longu í 1969 vegna ísviðurskipti og óhapp komu í trugstöðu, ikki burtur úr henni í fjør.

Landsstýrið ætlar tí, at kreppulógin, sum fór úr gildi 1. apríl, verður framlengd, so hjálp er tok, um viðurskiptini annars tala fyri at hjálpa. Annars er úrslitið hjá onkrum línubáti higartil iár sera gott, manninga-partar uppá 28.500 kr. hava komið fyri.

Veiðan hjá trolarunum lykist at lydnast, men mangir teirra eru gamlir og ófíðarhóskandi, tí er gleðiligt, at menn eisini byggja nýggjar saltfiskatrolarar. Fyri hesar er tí talan um so stórar iløgur, at mangir afta seg fyri at fara undir lær. Nakað av áluga er fyri at fáa fatur á 3-5 ára gomlum, men fíðarhóskandi og vælroktum skutitrolarum til saltfiskaveiðu. Her eru eingir møguleikar fyri at stuðla frá almennari síðu, men ein átti kanska at umhugsu ut funnið ein hátt til at stuðla keypi av einum lítlum tali — t.d. 2 ella 3 — av slíkum bátum. Kann finnast ein háttur, sum ikki gevur ta avleiðing, at meginreglan um, at endurnýggjingin skal benda við nýggjum skipum, verður brotin, hevði hetta lýtt, at vit nokur ár enn tryggjaðu okkum rimuligan lut í saltfiskamarknaðinum. Hetta vardi mót

einfáttan í sölunni, og sum manníngarpartarnir eru í dag, vildu hesi arbeiðsplásís ikki verið tey ringastu.

Flakið

er vorðin ein høvuðsstólpin í búskapi okkara, og framleiðslan er í óferum vøkstri.

Stórir partur av flakinum verður virkaður umborð á verksmiðjuteolurum, og týddu teir eitt óført framlop. Vit kunnu vist ekkaleysir stuðla útbygging av tilíkuum bátum, 1 ella 2 fyri fyrst, men størsta dentin eiga vit at leggja á at virka nógva og góða flakavøru heima á landi.

Tíbetur er gróður í á hesum øki, virkini fáa javnari tilførsu enn áður, og er tað serliga linubátunum, sum veiða feskfisk fyri at takka, men trolingin á landleiðini og tað, at summir ídnaðartrolarar eisini veiða konsumfisk, hevur bætt munandi um støðuna.

Tey mongu smáu virkini eru tó ov illa útgjærd til at taka stórar nøgdir í segm, sum talan er um, tá heilar skipslastir verða landaðar. Her má tí stóruútbygging til við mekanisering og rationalisering, men hesa uppgávu greiða vit. Hesir smáu virki hava sýnt ólær evni at virka sum katalysatorar — íbirtarar — av útróðri á smáplássum, og kunnu nú við útbygging gerast hornasteinar í veruligum ídnaði úti um landið.

Men góðskuna hava vit ikki ansað nóg væl eftir, vilja menn vera við, tí verða stig heimanvegin at taka, sum kunnu geva okkum sama góða vørumecki innan flakaframleiðsluna, sum vit áttu og eiga sum saltfiskaframleiðarar.

Bátarnir mugu heimanvegin leggja mál til at geyma veiðuna ísaða í kassum, hetta gevur góðsku og sparir teim nógva landingartíð. Virkini mugu syrgja fyrri, at nóg mikið av feskum reinum vatni er til, at fiskurin verður vaskaður væl og virðiliga, áðrenn hann fer til skeringar. Landsstýrið og lögting mugu sum skjótast fáa greitt frá hondum lóggávu um góðskumet og eftirlit við fiski og fiskavørun. Landsstýrið arbeiðir í lotuni saman við vrakarastovni, fiskifrøðingi, fiskiídnaðarstovu og Fiskasøluni fyri at fáa hesa lóggávu framlá.

Eitt lið afturat innan henda ídnað er eisini veri at kanna, tað er at royna specialbygdar feskfiskatrolarar, sum eisini kunnu veiða við pelagiskum tólum á leiðum uttanum okkara oyggjar, men utanfyri sjómarg, í Norðsjónum og við Ísland, tilíkir kunnu kanska tryggja rávørutilførsluna enn betri.

Sildin

hevur seinnum árinum roynt okkum góð, og higartil í ár ikki minni góð. Bert spell, at so stórir partur av henni verður landaður uttanlands, ístaðin fyri at koma til viðgerðar á virkjum heima.

Vit kunna trupulleikarnar í hesum spurningi og mugu royta at vinna á teim. Høvuðsmeinbogi er tollgjaldið innan E.E.C. á virkaðum síldavörum, men eisini tann effektiva og bíliga viðgerð, aðrir kunnu geva henni, er meir kapping at basa.

Vit mugu umhugsa rationellar viðgerðarlættir, har flakaskerðing, saltning, hermetikkidnaður og slógvviðgerð ganga inn í eina ella fáar produktiónslinjur.

Vit hava bert lilla orku til viðgerð av matsild, meðan liðið, sum skuldi verið annað liðið, er rættuliga væl úthygt, við tað at bræðingarkrakan í Fuglafyrri, í Gøtu, á Vellastað og Tvøroyri er rættuliga stór. Í lötuni fer tí sild, sum kundi verið viðgjord sum matsild, beinleiðis til bræðingar, meðan tað rætta var, at helvtin gjordist háverdug vatvora, meðan hin helvtin sum slógv fór til bræðingar og gjordist háverdugt fóður. Hetta lita vit vónandi rættað.

Fyri stuttum tók seg upp ein vandi fyri, at teir sum í lötuni taka innóti og viðgera síld skuldu koma í harða kapping við aðrar, ella at hesir seinnu fóru at koma í kapping við útlendska fyriløku, sum keypti seg inn í Føroyum. At hetta skuldi hent vildi væl fáur, og tí hevur landsstýrið eftir førinum roynt at virka fyri samju á hesum oki. Í lötuni sær út til, at loysu fæst, sum lutvist er til nøgd fyri báðar partar, og sum sleppur okkum undan útlenskum valdi á einum tí størsta virkinum í landinum.

Tá hugsað verður um síldaveiðuna, sleppur ein ikki undan at taka við tað serliga viðbrekna, sum er henni egið. Vit høvdu væl av síld við Ísland og Føroyar, men hon hvarv. Vit funnu aftur torvur við Hølland og í Norðsjónum, men hon sigst at vera í vanda, og vilja menn tí verja hana. Vit sleppa tí ikki at veiða 70 dagar um árið. Tí er spurningurin, um vit ikki júst hava verið hepnir við úthyggingini av síldaveiðuflothanum, sum er so stórur, at hann veruliga minnar, men sum ikki er størri, enn at vit tola eina umlegging afturat. Vit fáa nakrar bátar enn umbygdar, og nýbygdar verða fleiri, men man ikki eitt tal uppá 25 - 30 kraftblökkafor fara at verða mikið hóskandi fyri fyrst hjá okkum. Teir kunnu, um illa gengst við síldini, móguliga nýtast á lodnaveiðu norðanfyri. Fóru vit heilt yvir til umleggjan og nýbygging her, kundi smelturin verið stórur, um síldin sveik.

Á NEAPC fundinum í London hendi annars tað týðningarmikla, at Føroyum bleiv lutað somu kvotu til í Norðsjónum sum øðrum londum; væl er hon lítill - - 1000 tons - -, men príncipielt er avgerðin av stórum týðningi, tí her varð okkara serstöða sum fiskiveiðutjóð viðurkend. Hesi 1000 tonsini ætla landsstýrið, at føroyski ídnaðurin skal fáa gleðina av. Annars verður roynt á eykafundi í vetur at fáa avmarkingina av norðsjóaroknum broytta soleiðis, at markið verður flutt av 4 stigum eystur á 0 stig og suður

mót Skotlandi, eydnast hetla, fúa vit Hetlandsleiðirnar aftur at troyta í teir 70 dagarnar.

Ein annar spurningur, sum reistur varð á hesum fundi, var atkvøðurættur feroyinga. Vit hava saman við Danmark havt eina atkvøðu, men víst bleiv til, at Føroyar longu í 1948 yvirtóku alt fiskivinnuviðvíkjandi, og at tað tí statsrættarliga ikki skuldi verið nakað í vegin fyri, at Føroyar atkvøddu serstakt. Danir tóku undir við hesum, men meðan vit sum nevnt fingu kvotu javnhjóðis øðrum, varð ikki á hesum sinni stóða tikin til ynskir okkara um atkvøðurætt.

Skemtingar fara ivaleyst at verða gjørdar í komandi tíð eisini, kanska ikki bert í Norðsjónum, men aðrastaðni við, tí er tað av avgerandi týðningi, at vit hesa ferð fingu somu nøgd sum tær størri tjóðirnar, kanska er her skaptur ein fortíllburður (ella præcedens) sum víst kann til seinna.

Landbúnaðurin

sýnir ikki úrslit síni í stórum eksporttelum, men av lalvum yvir bruttofaktorinntøkuna fram til 1968 sæst, at í krónum og øyrum gevur landbúnaðurin nærum tað sama hvørt árið - - umleið 15 mill. kr. - - meðan hann prosentliga eigur ein minnkandi lut av faktorinntøkuni, men hvør króna innan hesa vinnu telur eins nógv og øðrar, og er arbeiðið hjá okkara búnaðarmonnum av størsta týðningi fyri, at vælferðin og eydnan við at liva í hesum samfelag stöðugt mennist.

Á teirri fíggjarlóg, framlögð verður fyrsta dagin, mælir landsstýrið til, at grein 17 um landbúnaðin fær nakrar hækkingar, herundir smærri studningshækkanir. Men batin í hesum er ikki stórun. Skal veruligur vøkstur koma aftur í framleiðsluna av mjólk, eplum, grønneti, eggum og øðrum, má ikki bert ein útbygging av söluegunum - - distributionsapparatinum - - henda, men eisini ein sinnalagsbroyting hjá teim, sum landbúnaðin hava um hendi.

Samandeggingar ella samarbeiði við maskinstøðum og felagsfjósun gerast neyðug, soleiðis at fyrimumirnar av rakstri av størri eindum verða nýttir.

Alla aðrastaðni skipa búnaðarmenn seg í andeilsfelag, hvat innkeypi, sálu og viðari viðgerð av framleiðsluni viðvíkur. Í so máta eru vit komnir ov stutt, hóast royndir hava verið gjørdar; t.d. ber ikki allastaðni í landinum til at sleppa av við alla mjólkina alt árið, sumstundis sum ikki allastaðni í størplássunum er møguligt at fúa feroyska mjólk til keyps.

Ein góð sáluorganisation, sum ræður yvir neyðugum kuldagoymslunum, og sum kann flyta mjólkina niðurkølda til eitt stórt tal av sálubúðum um alt landið, átti at roynst so fræg, at hon vann kappingina við útlendska **konserveraða** mjólk. Sama átti at verið við feroyskum eggum. Nú er hentari hjá húsmóðrinum at taka eitt ilæt við líflum tali av útlenskum

eggum, heldur um sjálv at telja sær føroysk egg í ein pappírsposa. Iva leyst var meir av føroyskari framleiðslu keypt, var hon lættari at fáa fatur á hjá forbrúkararum, hetta eisini um hon var nakað dýrari.

Vónandi fara feløg búnaðarmanna at vinna á hesum, men tá eiga tey eisini at leita sær allar smogar út til forbrúkararum, og vónandi festir tanku um felagsraksstur í størri eindum hetur hjá búnaðarmonnum.

Royndarstøð lögtingsins ætlar iár at byggja vakstrarhús, hetta er ivaleyst skil í, tí ídag er ikki lítið av grønneti og blómum, sum innflutt verður. Ber til at spara her, er tað royndina vert.

Búnaðarlóggáva okkara er gomul, og sum øllum kunnugt sær tað út til at vera torført at fáa semju um nýskapar, men vónandi fer ut hera til at fáa framt í hvussu so er nakrar ábøtur.

Ídnaðarútbygging

Sum mið og mál í sjevtíárumum er óivað semja um, at landsstýrið fer av øllum alvi at stuðla fíltøk og royndir, sum hera á hetta borð, soleiðis at vit kunnu ganga frá einari reinar fiskivinnuøkonomi til eina fjølbroyttari, har mekanisering av verandi virksemin og nýskapur ídnaður eiga stóran lut.

Sjógvurin er og hevur verið álitið, men sleggjuni er eisini dugur í.

Vit vita øll, at Sjórdur hevði tað áráði og dirvi, sum vega kundi ormin, men Regin hin hegnigi og snildi smíður var hann, sum svørðið smíðaði. Ikki kann metast um, hvat størri týðningin hevði, tí áráði og dirvi so væl sum hegni og snildi kunnu í felag loysa úr lagdi, har áráði einsamalt ella snildi áleina ikki røkka.

Landsstýrið hevur sjálvt tikið ymisk uppskot til viðgerðar og kanningar, eins og ætlanir og royndir hjá monnum verða vegaðar og í mongum føri stuðlaðar. Men hava í onkrum føri tikið yvir og arbeidda málvíst fyri at røkka viðari. Hetta er gott arbeiðslag, sum vónandi fer at frukta. Men landsstýrið fer ikki at gylka nokrum, at eftir stuttri tíð stíga ídnaðarvirkin upp sum fuglar Feniðs víða hvar um landið. Vit vilja gera, hvat gerast kann fyri at skapa góðar fortreytir, og vil vilja royna at fevna so víða sum gjørligt í sakkonari viðgerð og stuðlan. Tá ivast vit heldur ikki í, at møguleikin fyri at finna gullkorn eisini verður hin størsti.

Ídnaðargrunnurin, skaptur bleiv í fjør, er nú farin at virka, hann hevur longu fingið hóp av umsóknunum, og fleiri teirra hava fingið viðgerð.

Lögtingsins partur av grunnfænum er fingin til vega, og útlitið fyri, at grunnurin kann veita sær lagalig lán til viðari útlán, er gott. Í fyrstu syftu er ætlanin, at grunnurin skal røkja uppgávur á økjum, har fyrr hevur verið torført at fáa fíggjan, og á økjum har nýskapar kann gerast.

Fiskiðnaðurin verður so at nýta tær keldur, sum ligartil hava runnið, men tær skuldu nú aftaná, at grannurin er komin, stoppið at runnið kvikligari á fiskiðnaðarøkinum.

Skipasmið í Føroyum hevur havt javna framgongd, bæði í byggjan av stórum stálskipum og minni útróðrarforum.

Í samarbeiði við Teknologisk Institut og aðrar serfrøðisstovnar hevur virkisdeild Búskaparráðsins sett skjótil á at effektivisera arbeiði innan skipasmið enn meir, við handverkaraskeiðum, leiðaraskreiðum og øðrum yrkissskeiðum verður roynt at slóða fyri nýhugsan innan hendu iðnað.

Hetta skuldi helst borið á ta leið, at virkini á ymsan hátt samskipa seg, serliga hvat tekniskari umsiting, innkeypi og goymslu, standardiseran og specialiseran viðvíkur, landsstýrið vil stuðla hesum og fremja lóggávu, sum ger tað møguligt enn meira at troysta serfrøðingahjálpi.

Í løtuni verður á teim størstu skipasmiðjunum bygt fyri útlendingar í Havn fimm ferjur og á Skála 4 farnaskip — og orkan hjá hesum smiðjum røkkur ikki longri fyrstu tvey árin. Hetta er óivað gott, tí tað ger føroyingar kendar sum skipasmiðir, men samstundis er tørført at fáa fram nýðuga føroyska bygging. Landsstýrið arbeiðir tí í løtuni saman við øðrum fyri, at bygging kann fáast ilag eisini á smiðjum, sum enn ikki hava tikist við nýgerð, harafturat verður arbeitt fyri, at partur av tí tilfari, skipasmiðjurnar nýta, verður gjørdur á vanligum smiðjum og verkstøðum og á skipasmiðjum, sum ikki enn byggja. Hetta skuldi borgað fyri effektivari nýtslu av tí kapaciteti, vit eiga.

Arbeidsloysi er hvast svørð, tí er so neyðugt at kanna allar møguleikar fyri í hvussu er at framleiða tað, vit sjálvi nýta, bæði av umboðum og vørum, bæði úti og heima eiga vit fólkið, sum kann gera hetta, og tann dagin hvør einasti av okkum hevur í sær fyrst at hugsa um, um tað, honum tørvar, finnst sum føroysk framleiðsla ella kann gerast her, tá er skjældrið móti hvøssum svørði eisini tilevnað.

Lønarlagið

hefur verið fyri brøyttingum í ár. Fiskimenn og reiðarar gjørdur sáttmála fíðliga. Fiskimonnum vóru týðandi brøyttingar fyri serliga innan summur veiðugreinir. Arbeidsmenn, arbeidskvinnur og handverkarar fingu nýggjar sáttmálar. Ymiskt er, sum batin í teim verður mettur, og onkur heldur ivaleyst, at teir vóru ov dýrir samfelagsøkonomiskt sæð, men skuldi hesir lægst løntu stættir ikki fingið munandi bata eitt gott ár, fingu teir hann valla onnur ár. Talliga eru ábøturnar størri enn nakrantíð áður, men enn standa stættir á niðastu stíguni í lønarstiganum. Sáttmálarnir galda í tvey ár, og er hetta til fyrirun bæði fyri samfelagið og partarnar á arbeidsmarknaðinum.

Tænastumenn, lærarar, løgtingsmenn og landsstýrismenn fingu nýggj-

ar lönarlógir við munandi ábótum, og starvsmenn fingu sáttmála við landsstýrið, sum eisini gav stórar hækkingar serliga hjá teim lægstlöntu. Hesin sáttmáli fekkst liverri ikki í lag við samráðing, men bert aftaná verkfall í 21 dagar. Sár sita eftir hogg, sum undir verkfallstíðini fullu, men tíðin lekir hesi. Tað er metan mín, at allir partar djúpast sæð kunna verða nøgdir við, at seinja fekkst at enda, og samfelagið kann serliga gleðast um, at vinnulivið sjálvt slapp undan verkfalli.

Annars skerst ikki burtur, at í lönarlagnum eru ymsir skeivleikar, ikki bert at vit hava ein lánlönarspurning, serliga hjá teim, ið leingi ganga arbeiðsleys uttan stuðul, men mest tí at í mongum fornu verða gívnar so ymsar lönir fyri sama slag av arbeiði. Tað er glopp millum lönirnar hjá teim danskt løntu, dansk-føroyskt løntu og reint føroyskt løntu embætis- og starvsmönnum.

Onkur vil halda, at vit bert skuldu hava danskar lönir, hesum eri eg ikki ímóti, um tryggleiki er fyri, at arbeiðsmenn og fiskimenn eisini fáa ta skipanina, men hesir sigast at fáa lönir sínar eftir føroyskari orku, og tí má uppgávan vera at fáa danskar og føroyskar lönir at samsvara. Hervið er ikki sagt, at danskt lønt skulu niður í lön, men um hildið verður eitt sindur aftur, kunna hinar føroysku lönirnar liðandi hækkaðast, meðan samstundis skattatryggtíð eisini liðandi verður flutt longur upp í stigan, so tað svarar meira til tey viðurskið, dansku lönirnar eru settar eftir. Samskipan í vissan mun kann fáast, men loft verður uppgávan ikki, tí, sum sagt varð í viðmerkingunum til uppskotið um tænaðsmannalóg í 1966, vit hava felags arbeiðsmarknað við Danmark og lofingið hevur í fleiri førnum givið seg undir freyðirnar um ríkisløn til føroyskar embætismenn, tí má lönarlagið verða umleið hitt sama.

Nú allar aðrar lönir eru hækkaðar, samstundis sum úrtøkan hjá flestu fiskimönnum er vaksin, heldur landsstýrið, at tað vil vera rimuligt eisini at hugsa um teir fiskimenn, sum hava roynt seg har, so ábaert var, at teir ikki vinna upp um minstulønarmarkið. Landsstýrið ætlar í hesi setuni at leggja uppskot fram um at hækka minstulønina. Rimuligt er, at henda hækking eins og hinar henda í tveimum stígunum, í ár og næsta ár. Hetta vil í løtuni ikki týða so stórn meirútteiðshu, men kann við bakkaði standa aðrar hækkingar við, tí megn vil hava ráð til hesar eisini.

Fyri lund, sum ikki hevur nóg nógv at triva í, er lítil uggi í, at lönirnar hækka. Hann kundi komið upp í part, um vit í størri mun fingu heim ta veiðu, sum nú verður landað uttanlanda. Við vaksandi virksemini her heima fekkst eisini meir burtur úr teim høgu prísunum.

«Tað er eisini eitt í válgara» verður sagt, og tá saltfiskabátar okkara liggja í vikuvís uttanlanda og bíða eftir landingarløni, man stórir partur av vinninginum av teim høgu prísunum vera fokin aftur.

Upprunaliga komu Fsbjerglandingarar í lag eftir kravi keyparamna.

men nú fiskur er vorðin vora, tørvur er á, mugu krøv keyparanna eisini vera línari. Landsstýrið hevur tí heitt á fiskaseljarar um at minka talið av landingum uttanlands og forða fyri, at bíðitið verður hjá teim, sum fá koma at landa har.

Farið er eisini undir at kanna møguleikarnar fyri at selja saltfiskin í konsumpakkum hóskandi fyri vanlig húshald, tað kunna hugsast solukelir, sum áhuga hava fyri slíkum. Umboðsmaður landsins í Suðureuropa tekur lut í hesum arbeiði. Her er møguliga ein av vegunum til at gera nytta úr okkara mongu saltfiskahúsum.

Samantikið so verður strembað inní at viðgera alla vørn mest møgulegt herheima, veiðuna av fjarleiðum so væl sum heimaveiðuna, men tá áhugamálið keyparanna eisini er at halda tilfíka viðgerð ígongd heima hjá sær sjálvum, vera vit fyri tí, at lidnar vorur verða tollaðar væl lægri enn rávøra, og er tí torført at vinna á mál í hesum spurningi.

Sociala trygðin

verður alt meir útbygt. Senja er gjørd um, at tey, sum sitað hava í andglettum, ikki eiga nógv lunnindi í samfelagnum og nú ikki orka til fullnaðar at røkja samfelagsstarv síni, skulu hava best møguliga «service» frá tí almenna. Hesir møguleikar vórðu øktir í fjør við broytingum í socialu veitingunum. Hesí mál eru nógv umrødd, men tey hava áhuga hjá so mongum, tí er vert at strika undir

at heimildin til heimarøkt nú verður nýtt.

at tað framvegis er mál landsstýrisins at bota um alla røkt av teim veðraru í samfelagnum, so tey sita lýggj, m.a. við at leggja teir slovnar, sum krevjast til hesi endamál í Føroyum, herundir byggjan av specialskúla til undirvísing av brekaðum, framhald av statshospitalsbyggingini og útbyggjan og samskipan av revalideringsarbeiðinum.

at halda fram vil bygging av ansingar- og røktingarheimum so skjótt byggingin í Miðvági er liðug. Tað, sum náttúrliga liggur fyri at byggja, eru deildir í samband við sjúkrahúsin í Klakksvík og á Tvøroyri, men avgerð er eingin tikin her, og onnur ynskir mugu takast við í metingini.

at landsstýrið hevur sagt ríkisstjórnini frá, at tað á ongan hátt kann góðtaka ein loysn, sum ger, at statshospitalsbyggingin kemur at standa í hálvum gekki. Landsstýrið vil samráðast um niðurskurð av íbúarbyggingini til lækmar, sjúkrasysstrar o.o., men vil hava framt allar tær viðgerðardeildir og pláss til allar tær sengur neyðugar eru til fullfíggjaða viðgerð.

Vil hava vónir um at nýtilig loysn fæst, t.v.s. ein loysn, sum ger, at vit ikki framyvir skulu senda okkara veiku av landinum, uttan tá teim tørva heilt serliga lækna hjálp, sum ikki kann fáast nóg góð her heima. Framstigin innan medicínvísindina gera, at teim sinnisveiku ikki í sama mun sum fyrr tørva innlegging; tí verður møguligt at taka nøkur av plássunum, sclaði til slíkar sjúklingar, í nýtslu til viðgerðina av teim andsveiku.

Spurningurin um skipan av arbeiðsloysistrygging, sjúkradagpeningi og ATP (cykapensjón) lýkjast drúgvir at loysa, men játtaði stuðulin til arbeiðarafeløgin kann kanska lúka gongd á arbeiðsloysistryggingarmálið. Landsstýrið hevur heitt á feløgin um at samskipa seg á hesum øki, so játtanin kann fara í ein arbeiðsloysisgrunn heldur enn í fleiri.

Skúlamál.

Tveir nýggir skúlar eru tiknir í brúk, fleiri eru viðkaðir, og nógvir hava fingið viðbøtur. Skúlin í Sandoy er við at vera liðugur og kemur at kosta um 6 mill. kr.

Skúlahús standa í gerð í fleiri bygdam t.d. í Klaksvík, Tvøroyri, Hvalba, á Argjum og aðrastaðni.

Í onkrari bygd eru umstøðurnar so trongligar, at farast má undir viðkan av skúlanum t.d. í Gøtu.

Studningurin úr landskassanum til skúlabygging er hækkaður úr 20 % upp í 25 %, og hesa seinastu tíðina er mest at kalla alhur studningurin útgoldin væl skjótari enn áður, so kommunurnar spara nakað av rentu-útreiðslum. Klakksvíkar sjómannsskúli hevur í ár tikið nýtt skúlahús í brúk. Hetta er eitt framstig, men sjómanstæran øll treingir til útbygging. Fyrst og fremst er tað fiskiskipatæran, men eisini læran hjá stýrumonnum og skipsførarunum treingir til ábøtur á ymiskan hátt.

Fyri aðrar sjómenn og fiskimenn áttu eisini at verið møguleikar fyri útbygging og luttøku í skeiðvirksemi.

Nevnd er sett til fyrirreikan av UHF undirvísing í Føroyum, hon fær eisini til uppgávu at kanna tørvin á at fara undir fjölbroyttari undirvísing á studentaskúlanum, t.d. innan samfelagslakin.

Tekniska útbúgvingin fær betri umstøður, nú skúlar verða bygdar, bert spell at so nógv av teim ungu skulu vera so nógv heimafrá í undirvísingartíðini.

Fróðskaparsetrið hevur seinasta vetur havt hópin av nemingum, ið hava fingið væl burturúr teimum skeiðum og fyrilestrum, ið har hava verið hildnir. Tað er ynskjandi, at tað á ein ella annan hátt verður gjørligt at rækka longri enn higartil, antin við at farið verður meira út á bygd ella í samband við útvarpið.

Í samband við stovnamnar á Debessarløð verður skapt kanningarstøð malveruframleiðslu viðvíkjandi. Henda nýskapin samman við ætlanini um

at byggja stórra havransóknarskip økir munandi um møguleikarnar fyri at avrika vísindarliga arbeiði í Føroyum.

Kommunala viðurskiftini.

Tann nevnd, sum sett varð at viðgera kommunala lóggávuna, er við at hava fingið arbeiðið frá hondini, og uppskot verða lagt fyri tingið í komandi setu.

Skattamálini

Hava allra størsta týdning fyri einstaka borgaran, fyrst og fremst tí hann skal gjalda skattin, og harnæst tí tað fyri hann hevur áhuga at kenna møguleikar hins almenna, lótings og kommunu, at loysa tey mál, sum leika á hjá honum sjálvum.

Skattalógin hevur nógva ár á baki, hon hevur fingið ábøtur og broytingar mangan, tó meina menn, at ein verulig skattanýskipan er neyðug.

Men kunnu vit semjast um hana?

Kunnu vit semjast um gjaldiugarráttin. Um kekluskatt ella skatt av inntøkum árið fyri?

Kunnu vit semjast um, hvussu stóran part av samfelagsskapta virðinum (kapitalvinninginum við sølu av ogn, jørð, framleiðsluamboð o.ø.) — hitt almenna skal hava,

Kunnu vit semjast um býtið millum beinleiðis og óbeinleiðis skatt, og um vit skulu umskipa óbeinleiðis skattfugina til meirvirðisgjald?

Kunnu vit semjast um skattafrádráttarregluna?

Allar hesar spurningar kemur lögtingið at arbeiða við, men ímeðan eru snærri broytingar gjørdar, og verða framvegis javnforingar at gera.

Í vár samtykti tingið uppskot frá landsstýrinum um at bækkja barnafrádráttin fyri hvørt barnið úr 200 til 300 kr. ella úr 100 til 200 kr. alt eftir inntøkuni

Hesin frádráttur verður gjørdur beinleiðis í skattinum.

Láginntøkurnar fingu í sonni sýftu ein persónsfrádrátt upp á 1.000 kr. í skattainntøkuni til landsskatt, soleiðis at skattskyldugur inntøkur undir 11.000 kr. ikki koma undir landsskatt. Hesin frádráttur verður minkaður við vaksandi inntøku og verður ikki latin til inntøkur yvir 20.000 kr.

Mett varð, at minniinntøkan hjá landskassanum av hesum báðum samtyktum í ár er um 2,7 mill. kr.

Fisini uppskotið um, at her ymsu viðbøturur, som gomul og brekað lán afturat pensjónini, verða skattafríar, tók lögtingið undir við 3. apríl í ár. Broytingin kemur í gildi komandi skattaár og ætlast at kosta landskassanum og kommununum 1,4 mill. kr., við tað at umleið 4,5 mill. kr. verða minni at skatta av.

Lógin um bundna uppskaping loyvdi ikki, at peningurin bleiv loystur,

tá spararín keypti sær grundtøki ella bygdi sær hús. Hetta heft landsstýrið vera skeiðt, tí sparing í húsnum er uppsparing við lít, og legði frum uppskot um broyting, og hon varð samtykt.

Máskinar til ídnað, handverk og EDV virkir sleppa undan 13 % gjaldnum, og uppskot er um at sama verður galdandi fyri skipsmotorar og størri lutir, sum nýttir verða í umvæling av útlendskum skipum í Føroyum.

Hetta skuldi gjørt færeyskar smíðjar kappingarforari, men hvat hesi bæði uppskotini geva í minni inntøku til landskassan, er enn ítt at meta um.

Ínflutningsgjaldið fyri bensin lækkaði við 10 oyrum fyri at fáa vímuliga javnvág á fíggjarlógina til samferðsluendamála.

Unsitingin av toll- og ínflutningsgjaldsskipanini er ikki nóg líðilig. Landsstýrið umhugsar at gera eina fasta skipan, har vøurnar hjá størum ínnflytarum verða tollgreiddar beinanvegin, men har gjaldið verður gjørt upp og strangliga ínnkravt eina ferð um mánaðin. Hetta skuldi givið regluligari og líðiligari gjaldsskipan. Eisini verður hugsað um at byggja tollpaddhús, men verður áðurnevnda skipan gjord, verður tað at hýsa gjaldstovuni og tolladministratiónini og leimum høgt tollaðu vørum; húsð verður tí minni enn upprunaliga ætlað.

Ymsar nýskipanir á skattøkkinum er ætlanin at gera. 31. juli 1970 skipaði landsstýrið nevnd til endurskoðan av skattalógini. Setningarnir nevndin fekk at greiða vóru hesir:

- 1) Nýggjar avskrivingsreglur.
- 2) Skipan av íleggingargrunni, har feløg og vinnumenn kunnu leggja niður part av yvirskoti til útbyggjan og endurnýggjan av vinnuni.
- 3) Reglur um, at hatt á einum ári kann verða frádrigið skattafrítt seinri ár.
- 4) Kannan av partafelagsskattareglum.
- 5) at avskrivning ikki dragur inntøkuna niður um tað, sum eginnýtslan er í árinum.
- 6) at kanna skattalógina í síni heild og gera uppskot til broytingar og møguligar nýggjar reglur, og undir arbeiðinum hava í huga kelduskattaskipanina, sum at kalla allir aðrir nú nýta.

Landsstýrið ætlaði, at summar av hesum broytingum skuldu koma í gildi longu komandi skattaár, og hevur nevndin í longu viðgjørt fleiri av spurningum og lagt uppskot fyri landsstýrið.

Í avskrivningum er ætlanin at fara yvir til saldoavskrivningar og lata lógina um eykaavskrivningar fara úr gildi. Samstundis verður skotið upp

at tíðarmarka og minka forhondsavskrivningina upp á byggisáttmálar, hetta skuldi gjørt tað minni álugavert hjá monnum at farið upp í kommandifeløg, tí tá skipini eru byggd og koma undir sálðavskrivning, er útlitið fyri avskrivning yvir sjálvuppgávuna minkað munandi; í løtuni er persónligi fyrimmurni við avskrivning í byggiliðini stórur.

Saman við reglunum um at binda pening í íleggingargrunnar skuldu hesar nýggju avskrivningarreglurnar kunna stuðla til íleggingar, bæði á sjógv og landi.

Loyvi til at draga hall frá eftir ávísun reglum skuldi borið á sama borið; loyvt verður íó ikki at draga frá hall, sum íroknað er gjøgnum fleiri ár.

Íginnýtsluna er torført at skipa reglur fyri, einasta gongda leið her er at økja um vald og møguleikar líkningarmyndaglekanna.

Landsstýrið heldur, at neyðugt er at liva produktivar íleggingar, serliga innan idnað á landi, og tekur tí undir við at nýta líknaði avskrivningargrundarlag, sum nýtt verður í øðrum londum. Samfelagsborgarar flest halda ívaleyft, at feløg, sum hitt almenna ikki er ánari av, skulu lata fulla skattning av vinnungi, men sum nú er, kunnu hesar reglur nýtast til at ávirka ella avmarka virkssemið í samfelagnum, og er soleiðis eisini eitt amboð hjá teim stjórnandi. Men vit mugu íó altíð hava eyga fyri upplæddini, sum loyvt er at avskriva og laga hana eftir tørvinum á virkssemi.

Hesar lógir koma allar til viðgerðar í tingsetuni, sum byrjar seint í október í ár.

Prístagið.

Prístalið 1. juli í fjør var 588 stig meðan tað 1. juli í ár var vaksið til 625. Hetta er ein prísvekstur uppá 6,3 %, og svarar hann toluliga til prísvekstrurin í viðskiftalondum okkara. Tey sum í so stóran mun avgera okkara príslegu.

Verður prísveksturinn hjá okkum størri enn annara, týður tað, at peningavirðið okkara minskar javnsett við teirra.

Tá virkssemið er stórt í samfelagnum, er illt at halda prísnum niðri, meðan óvugt, virkssemið kann verða økt við at peningavirðið verður minkað. Hetta er fíggjaramboð, teir nýta nógvu staðni; t.d. víla vit, at Brasília við vilja liðandi hekkar peningavirðið fyri at økja um innlendis aktivitetin.

Framburðurin og tey góðu úrslitini hjá okkum í fjør kunnu dyggiliga selast upp imóti tí prísvekstri, verið hevur, og tá hann er nærur javnur við annara, er ikki orsök til serligan ótta fyri javnvágin. Verri var um prístalið hækkaði uttan sjónligt vælferðarlag.

Men tað er vandi í hvørjari vælferð, tí mugu vit royna at gera tað líka, vit við lóggávu og eftirliti kunnu fyri at hava tamarhald á prísvekstrinum.

Annars er arbeiðið við at fáa tilvega húshaldsroknskapir, spurnarbløð

o.a., sum skal geva grundtíllfar til nýggju prístalsútrokningarnar nú ígongd. Galdandi prístalsútrokning er avgjørt ikki í stevi við útviklingin.

Desentralisering.

Ein tálurin landsstýrið er vakið yvirfyri, er at forða fyri, at alt samfelagsvirksemi verður troðkað inn á heilt fá øki.

Það er sannroynd, at hin stóra tilflytingin t.d. til Havnar, m.a. hevur ført við sær, at grundlægisprísurin er rokin upp í loft. Tað hevði gagnað okkara fólki meir, um ikki alt virksemi og allir almennir stovnar vóru lagdir í einum plássi.

Tað er eingin treyt, at allir skúlar landsins liggja saman. Tvørturímóti er tað vanligt, at lægri skúlar og aðrir almennir stovnar við liggja ymsastaðni, bæði gagnar tað teimum, sum gera nýtslu av lærdómsstovnunum, og hevur tað týðning fyri plássid, teir verða lagdir á.

Ein størri javnvág í samfelagsaktivitetinum er neyðug, t.d. lykist tað framvegis at vera forført at fáa lækna í øll størv, her er orsøkin ikki peningaspurningur, men heldur, at tað ikki er nóg atraktivt at seta seg niður á okjum har ikki eisini annar aktivitetur er í nóg stóran mun.

Húsabygging

hevr ikki havt ley lagaligastu kor. Arbeitt hevur verið fram ímóti einum prioriteringsmøguleika upp á 80 % og einum eginpeningi upp á 20 %, men leingi var tað ístaðin vanligt, at 80.000 kr. var mesta lænast kundi — hava bankarnir ofta gingið longur - nú er hetta markið hækkað.

Á fundi við landsstýrið søgdu peningastovnarir frá, at roynt var at ganga upp í 100.000 kr. - við sama møguleika at ganga longur. Húsálánsgrunnurin eigur at fylgja við, og er tí seinru árin avsett munandi meira á fíggjarlógina til húsara.

Aftur á komandi fíggjarlóg mælir landsstýrið til at hækka játtanina.

Grunnurin fekk í fjør fyri fyrstu ferð javnvág millum bankommar umsóknir og játtaði lán. Við hækkingini av grunnpeninginum og lániheimildunum, kann húsálánsgrunnurin nú eisini læna størri upphædd til einstaka byggiharran. Spurningurin kann skoyta enn meira upp í seinna endanum.

Realkreditstovnurin ætlar sær mulir fíggjan av størri húsabyggingum, sum samtykt á tingi í fjør. Tekniska viðgerðin í samband við útgávu av serligu lánibrøvunum til hetta endamál er íó ikki liðug enn. Heldur ikki samráðingarnar um sálummøguleikarnar eru liðnar, men vónandi fer her skjótt at renna ein ein lókur til tóstandi íbúarloysingar.

Samfelagsviðurskiptini

eru stórliga broytt. Stórarbeiði fara fram um alt landið, bæði í havna-, brúgva- og vegahyggingum. fleggingarnar eru stórar, og vóru óivað ikki greiddar utan lagalig lán úr fleggingargrunninum -- 60 mill. grunnum hesin fleggjar vegahyggingarnar innan høvuðsstrekkini.

Sum frásagt fyrr í ár á tingi verður dentur lagdur á við hesum lánnum at fáa framt størstu arbeiðini í veganetinum Tórshavn --- Klaksvík og Tórshavn - - Vestmanna komandi fyra - fimm árin. Hartil strekkið Hov --- Vág og Sandavág - - Hálsin.

Væntandi verður brúgvín um Sundið liðug í fleggjarárinum 72/73, og bergholið í Eysturoyuni í 74/75.

Umframt arbeiðini, sum fleggjað verða við lánnum úr fleggingargrunninum, verða mong onnur at gera, t.d. asfalteran um alt landið, breiðkan og reguleran av eldri vegastrekkjum, brúgv um Hvannasund o.s.fr.

Harumframt kemur, at nógvar vegagerðir til smærri bygdir eru samtyktar á tingi, men peningur er ikki avsettur til teirra. Landsstýrið hevur av hesum orsökum í fleggjarlógaruppskoti sínum hækkað greiðna til samferðsluendamáð munandi og mælt til, at ein serlig konto verður avsett til gerð av vegunum til smáplássini. Av hesi játtan kundu so nýtast nokur hundrað túsund hvørt árið; tá verða vit at enda -- kanska um 10 - 20 ár -- at hava rökkið málinum, at samband er til allar bygdir, sum kundu fáa tað.

Ítt gott vegasamband kann eisini spara okkum útreiðslur lunan leidinga- og havnagerðina.

Strandferðslan er ídag før fyri at geva nógv betur «service» enn nakrantíð áður. Í fjør komu fleiri før í nýtshu, og aftur í ár verður flotin øktur, tíverri varð Sandoyarbáturin ikki liðugur til Ólavsøku sum ætlað, men hann verður latin okkum um mánaðurskiptið august/september. Hetta er tó ikki stór seinkan í mun til hvat vanligt er.

Strandferðslan verður rikin við undirskoti, men hon er -- sum eg segði í fjør -- ein av teim skyldum, samfelagið hevur. Siglingina er neyðugt at uppihalda, hóast farma- og flutningsgjöld ikki svara til kostnaðin av rakstrinum. Undirskotið komandi fleggjarár er metið til 2 mill. kr.

Telefonverkið er farið undir eina meginútbygging, sum komandi fyra árin gevur meginpartinum av landinum automattelefon. T.d. kann í beyst ringjast beinleiðis úr Havn til Klaksvíkar utan biðið. Tað eru langar leveringstíðir uppá tekniska útgerð innan telefonumráðið, tí krevur útbygging planleggjan langa tíð framvið, men hon er nú lögð í fasta legu, og verður tí ikki so leingi at biða hjá teim, sum í lotuni ikki hava full-

figgjuð samband. Eisini hesa bygging figgjar 60 mill. grunnumin fyri størsta partin.

Løffiferðslusparvingurin og flogvallarspurningurin hava báðir átt miklan áhuga í fólkinum farna árið. Hiu fyrri kanska serliga, tí skilti kom í ljó teim, sum flúgvíngina reka, seinni mest tí, at nú fyriliggja ymisk úrslit av veðurkanningum, gjørdar eru á Glyvursnesi og við Tofflavatn.

Í spurninginum um raksturin av flúgvíngini hendi í vár tað, at full sendja gjørdist millum allar føroyskar partar — almennar og privatar — um stevnumiðið. Tað er at mest møgulígt av flúvinginum av fólki, posti og frakt frá Føroyum og til Føroya skal vera á føroyskum hondum. Út frá hesum eru vit farnir í samráðingar við ríkismyndugleikar, SAS og aðrar. Einn stendur í botni, og ein eru ikki bjóðaðar okkum freytir, sum vit halda hóska. Men nú vit standa sum ein maður við fingsamtykt aftanfyrri okkum, ber til at vera treiskur, og lá verður eisini vummið at enda.

Kanningarúrslitini viðvíkjandi flogvøllinum eru lagd fram í dag, og soleiðis kunngjørd fíngmonnum. Tíverri hava hesar kanningar ikki havt so góðar umstøður, sum ynskjandi var. Vindmálararnir hava kanska — um ein ikki av dýrastu konstruktión — verið góðir nokk, men mjørkakanningarnar hava ikki verið so nágreiniligar, við tað at møguleikin at mjørki er á kanningarstöðini, meðan klárt er ymsa aðrastaðni, ikki sýnist at vera líkn við.

At hetta verður sagt, er eingin affimming til teirra, kanningina hava haft um hendi. Tá kanningar skulu gerast, má kostnaðurin av at fara heilt til botns í kanningini altíð samanberast við meirnylluna, ein fær av hesum, sammett til minni gjølligar kanningar.

Utan íva eru tey úrslit, nú fyriliggja, virðismikil í metingini av, hvar flogvøllurin skal leggjast.

Eg havi fyrr sagt á fíngi, at hesi úrslit ikki leiða til nakra beinleiðis konklusión, og hetta haldi eg framvegis. T.d. var longu í fyrri kanningini gingið burtur frá einum plássi, sum flogtekniskt er vælegnað, líligt at úlbyggja, men hvat innlendis samferðslumøguleika viðvíkti, tá varð meti at liggja óhøgliga fyri. Hesin og aðrir møguleikar kunnu kanska ídag takast við.

Tekniskt besta loysnin, haldi eg, má vega mest. hóast samfelagsökonomisk sjónarmið eisini telja. Selt verður nú nevnd av føroyskum og dönsku myndugleikum og feløgum til at vega øll úrslit, sum fyriliggja. Henni verður selt stutt freist, og síðani mugu føroyingar gera úrskurð.

Flogvøllur verður eingin bygdur, fyrr enn føroyingar endaliga hava sagt hugsan sína, men tá skuldi kunna gingið rættuliga skjótt.

Ferðamannaflutningur eftir sjónum er í afturgongd allastaðni, vit frætta ofta um feløg, sum leggja rullur niður. Tað hevur gingið stríðið at fáa ferðamannasiglingina upp á Føroyar at bera seg, tí er hon í afturgongd. Vit mugu gera okkum greitt, at tann dag, einki er at vinna meir, heldur siglingin uppát, og krav verður reist til hilt almenna um at halda fram. Tíngið sleppur kanska skjótt at gera upp støðu sína her.

Kundu vit við einum eitt sindur aktivari turisipolitikki byrt undir ferðamannastreynin, vóru kanska enn møguleikar innan skiparættsturi.

Nakað verður gjørt við bygging av gistingarhúsum, vallaraheimum og hotellum, og turisstreymurin veksur. Men henda úlbygging má vera í samljóð við aðra, og spurningurin er eisini, hvussu stórt tal av fremmandum, vit ynskja her. Gestabliðir eru feroyingar, men vit fara so aldri at liva av at sýna okkum sjálvar fram. Men vit nýla skjótt nógvan pening til ferðir uttanlands og eiga tí at royna at fáa javnvág aftur við at bjóða nakað av fólki higar, og tað er heldur ikki bert útlendingum, vit skulu byggja fyri. Í vælferðarsamfelagnum er tað «mentalthygienískt» av lýðningi, at feroyingar sjálvir sleppa at ferðast í Føroyum.

Undirgrundin

Undir Føroyum og feroyskum havoki hevur tíngið áluga hjá teimum, sum fáast við oljuframleiðslu. Hetta er ikki so nýtt, sum blaðskrivingin fyri stuttum bendi á. Fyrsta umsóknin um einkarétt til seismologiskar kanningar og møguliga framleiðslu kom til landsstýrið á heysti 1969, og í løtuni hava vit fýra umsóknir liggjandi. Landsstýrið hevur biðið embætismenn og serfrøðingar kanna, hvussu danir, norðmenn, íslendingar og grønlendingar hava borið seg at í tilíkan máli. Tað hevur ikki verið orsøk til at skunda sær, tí avleiðingarnar av skeivum atburði kunnu verða mangar, og um møguleikar finast her, skuldu vit tíngið sum mest herturúr.

Rættindi til at framleiða úr havbotninum, og viddin av økinum, hvørt landið eigur, koma til viðgerðar á alheimsfundi í 1973; fyrireiðingunum til henda fund fylgir landsstýrið væl við.

Undirgrunds-rættindini standa undir B-máli í heimastýrislógini, men eru so allar avgerðir teimum viðvíkjandi latnar til heimastýrið at taka. At møguligur ágóði eisini kom Føroyum til góðar, skuldi heldur eingin ivi verið um, tað er í tráð við allan andan í heimastýrislógini, men annars ber jú til at samráðast við ríkisstýrið um yvirtøku av hesum máli.

Dálking.

Í 1972 verður ST fundur í Stockholm um dálkingina á havinum; fyrireiðandi arbeiði til fundin er leingi farið fram, m.a. var fundur í London 14. - - 18. juni, og heldur hann fram í Kanada 8. - - 12. november í ár.

Á hesum fundum verður fundið fram til tey vandamiklastu evni, sum í havið verða tveitt, hvaðani tey koma, og hvørja ávirkan tey hava, eisini verður arbeitt fyri at fáa ein heimsamfatandi sáttmála, sum batnar dálking av høvnum.

Hetta arbeiði hevur okkara størsta áhuga.

Hendingin nýliga við «Stella Maris» er kanska ein lukkilig hending, við tað at hon effektivari enn áralong skrivning um málið gjørdi varð við vandan, sum vil liva undir.

Í hesum máli, sum í so mongum, er neyðugt at laka í egnan barn eisini. Vit hava ikki givið dálkingini slíkan ans, at byrgt er fyri henni í okkara egna landi. Her er ikki ov væl verðið.

Føroyar og samgongurnar.

Føroyar er limur í Efta, og Føroyar lýsa sum partur av danska ríkinum radarstöð, sum er lið í Nalø verjuni.

Fyri at taka hetta seinna fyrst, so er tað blaðskrivning, sum sigur, at landsstýrið hevur lagt seg oman á samtyktina hjá tinginum um radarstöðina, ósonn. Tingið samtykti í august seinasta ár at heita á stjórnina um at kanna møguleikan fyri, at lögtingssamtyktirnar frá 1940 og 1960 verða settar í verk, solciðis at mjøkkadalbingar fara av landinum. Hetta kunninggjørdi landsstýrið stjórnini seinasta heyst.

Landsstýrið hevur beint í vikuni fingið svar frá stjórnini, sum sigur, at samtykt lögtingslós verður tikin við í allari viðgerðini av verjupolitikki Danmarkar. Annars fær tingið í heyst meira tilfar um hetta mál.

Tíðindini um, at Ísland vil hava amerikunenn at rýma av Kellavíkarstöðini, hava ikki givið landsstýrinum orsök til serlig tiltak, í álvara verða gitingarnar um, at vil kunnu vænta meira krígsútlgerð inn á føroyskt landaøki, ikki tiknar. Tíðin fram til 1974 er eisini long enn, men kemur slíkt uppá tal í álvara, vil landsstýrið sjálvsagt gera varð við seg beinanvegin.

Efta limskapurin fer, um viðkanu av EEC samgonguni gerst veruleiki, óivað at missa týdning. Landsstýrið og flokkarnir aftanfyrí tað standa, hava meti, at Føroyar dyggiliga áttu at fylgja við tí, sum hendir í samráðingunum um viðkanuna, og at Føroyar kunnu, undir hvørjum treytum, tær kunnu taka lut í samarbeiðinum. Tað hevur verið sagt fyrr, at annað vildi verið ábyrgdarleys, og tað er eisini sagt fyrr, at harvið er eingin støða tikin.

Støðin verður heldur eingin tikin, fyrr enn allir møguleikar eru vegaðir á fínvág. Landsstýrið ætlar ikki at taka óráð fyri og ætlar ikki at førka fólin, fyrr enn vil eru í tryggari torvu, og eingin annar enn føroyingar sjálvir skulu taka endaligu avgerðina.

Allir spurningarnir í samband við EEC eru álvarsligir, men tað er eins

og spurningurin um rættin til at verða innanfyri fiskimark, er hann, sum ber av øllum.

Tað hevur ikki enn verið møguligt at fáa endalig tilboð fiskivinnupolitikkinum viðvíkjandi frá felagsmarknaðinum. Hetta kemst av, at allir menn har eru greiðir yvir, at okkara støða er so serlig, at vit hava krav uppá at fáa sertreytir. Hesar vilja teir ikki seta, fyrr enn spurningarnir hjá Onglandi, Írlandi og Noregi eru greiddir. Har feroyingar fáar ella ongar alternativar møguleikar hava til fiskivinnu, so hava hesi lond slíkar, og er tí rættandi ikki sami forvur á viðgongdum serskipanum hjá teimum, sum hjá okkum.

Tað er fastsligið, at Føroyar kunnu standa uttanfyri, sjálvt um Danmark fer uppí, og Føroyar fara ikki uppí uttan samtykt lögtingsins. Ein dansk avtala við E.E.C. má tí hava tað fyrivarni, at Føroyar kunnu haldast uttanfyri, og ein dansk fólkaatkvøða um limaskap Danmarkar má eisini gerast undir teirri fortreyt, at feroyska heimastýrinu sjálvum er latið at taka avgerð um møguligan limaskap. Um henda avgerð skal takast av lögtinginum ella við fólkaatkvøðu, kemur lögtingið at taka støðu til.

I heyst -- møguliga longu í september -- verður farið víðari við samráðingunum um fiskivinnupolitikkin og um treytirnar viðvíkjandi Føroyum, tá fyrstani ber til av álvara at fara undir tjakið um fyrinunir og vansur hjá okkum.

Fortreytirnar undir feroysku metingunum verða eisini avgerandi broyttar, um Ongland, Danmark, Noreg og Írland veruliga fara uppí, tí kemur óivað nógv av tí, sum higar til er sagt um felagsmarknaðin, at vísa seg at vera burturvið.

Tilfar um fyribils úrslitið, danir hava fingið í Brüssel, verður eisini idag lagt fyri tingmenn og pressu, og landsstýrið fer at leggja orku í, so fullfíggið sum gjørligt, at siga frá samráðingunum, so hvørt tær fara fram.

Málið um viðkað sjómark er ikki bert uppi í samband við felagsmarknaðin.

Avmarkingar fara allastaðni fram. Noreg hevur flutt út sjómarkið, Ísland ætlar at flyta út á 50 fjórðingar. Canada koyrir okkum útum seinni í 70num, og í Grønlandi verður møguliga avmarkað í samband við E.E.C., vit mugu tí gera ta støðu upp, sum vit skulu framhalda við alljóða fundarborð um hesi mál.

At flyta út á 50 ella 100 fjórðingar gevur okkum ikki nflur tað, vit missa. Neyvan heldur um vit røkja ókið aldri so væl og viðgera fongiu aldri so langt.

Tað verður, sum støðan er beint nú, ein ólukka fyri okkum, um Ísland flytur út á hálvt hundrað, hon kann broytast, jú men, og samráðingar

kunnu geva nakað, men í løtuni fáa vit stórar trupulleikar.

Okkara stuðla má vera, at væl stuðla vit fiskivinnulandanna rætt til at troyta eggið oki, men lívsrætturin hjá teim, sum liva av fiskivinnuni einar, má ikki skerjast, men rúmkast. Tí mugu okkara ræsir vera so víðar, okkara rættindi so stór og okkara kvotur so stórar, at vit kunnu vaksa um fíggarorku okkara so nógv, at her er eins líviligt og aðrastaðni.

Sjómarksspurningurin kann fyrri færoyingar gerast eitt tvíeggjað svarð. Tó skulu vit ikki ganga á leistum í hesum máli, men allastaðni herjast fyrri lívsrætti okkara.

Umsiting landsins

verður at úthyggja skulu vit kunna rækta øll tey oki, sum hon í nútíðar-samfelagnum fevnir um.

Skal hon stuðla við skynsemi, kunna nágreiniliga, ansa eftir dyggiliga og plánleggja effektivt, ber ikki til at hakla fram við tí mannigartali, higartil er eydnast at fáa.

Hitt almenna virkar í dag á so mongum okjum, at nærum kann sigast, at einki virksemi fer fram uttan at tað á ein ella annan hátt hevur samband við lögting, landsstýri, kommunu ella annan myndugleika.

Samvinna millum vinnulívið og hitt almenna er stór, og einstaklinginum fylgir samfelagið frá vøggju til grav.

Hetta má hann tó ikki keyna sum høft, ið fortðar honum at fáa størsta mál av eydna, nøgd og vælferð, og skal tí umsitingin virka væl, effektivt og smurt. Men fyrst og fremst skal umsitingin sum tænastur hins almenna - - lóggevaranna - - verða við til at skapa fortreytirnar og plánleggja framtíðarútviklingin.

Henda plánleggjan má miðvist benda á konsolidering og tryggjan av orku samfelagsins, má hava langtíðar skapanarevni og eiga í sær drív-kraftina til samarbeiði millum menn, flokkar og stovnar.

At byggja eina umsiting, sum orkar hesa plánleggjan, verður stórtak, men loysa vit tað, verður plánleggingin eisini luttá Grani, sum ber okkum kann gullið av heiði. Vit fella ongan dreka í sjálvdrátti, men bert um sam-felagið alt stendur aftanfyrri.

Saðla vit henda Grana, nýta vit áræðið Sjúrdá og begnið hjá Regini smíði, rækka vit, um so fáir verða okkum dyggir.

(Sí eisini skjal 6: Skjal til Løgmannsroðuna 1971).

the 'information' and 'communication' fields. The 'information' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information. The field includes the study of the history, theory, and practice of information science, and the study of the social, cultural, and economic aspects of information and communication. (p. 11)

The 'communication' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information. The field includes the study of the history, theory, and practice of communication science, and the study of the social, cultural, and economic aspects of communication and information. (p. 11)

The 'information science' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information. The field includes the study of the history, theory, and practice of information science, and the study of the social, cultural, and economic aspects of information and communication. (p. 11)

The 'communication science' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information. The field includes the study of the history, theory, and practice of communication science, and the study of the social, cultural, and economic aspects of communication and information. (p. 11)

The 'information studies' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information. The field includes the study of the history, theory, and practice of information science, and the study of the social, cultural, and economic aspects of information and communication. (p. 11)

The 'communication studies' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information. The field includes the study of the history, theory, and practice of communication science, and the study of the social, cultural, and economic aspects of communication and information. (p. 11)

The 'information science and communication' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information. The field includes the study of the history, theory, and practice of information science, and the study of the social, cultural, and economic aspects of information and communication. (p. 11)

The 'communication science and information' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information. The field includes the study of the history, theory, and practice of communication science, and the study of the social, cultural, and economic aspects of communication and information. (p. 11)

The 'information science and communication studies' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information. The field includes the study of the history, theory, and practice of information science, and the study of the social, cultural, and economic aspects of information and communication. (p. 11)

1. Fíggjarløgtingslóg 1972/73.

Ár 1972, 2. august legði landsstýrismaður Peter F. Christiansen fram uppskot til fíggjarløgtingslóg 1972/73 (sbr. skjal 2).

1. viðgerð var 2., 3. og 4. november og varð málið beint í fíggjarnevndina.

24. mars 1972 legði fíggjarnevndin fram broytt uppskot til fíggjarløgtingslóg 1972/1973 (sbr. skjal 2) við sotjóðandi

Álit

Fíggjarnevndin hevur viðgjørt landsstýrisuppskotið og saman við tí ymsk tilmæti um broytingar frá landsstýrinum, ymsum stovnum o.ø.

Eftir fyriliggjandi uppskoti er javnvágín í mun til landsstýrisuppskotið lækkað við 22.250.000 kr. Tær størstu lækkingarnar eru á § 12: Heilsu-mál: 1.704.627 kr., § 13: Samferðslumál: 6.500.000 kr., § 14: Skúlamál: 2.039.600 kr., § 16: Fiskiviona, sigling o.t.: 4.279.100 kr. og § 19: Almenn forsorg v.m.: 3.902.000 kr.

Í álitinum verða bert tær broytingar umrøddar, sum gjørdar eru undir nevndarviðgerðini, meðan annars verður víst til uppskotið hjá landsstýrinum saman við fylgiskjølum og viðmerkingum.

Inntøkurnar:

Í samráð við gjaldstovuna og líkningarráðið er mælt um inntøkurnar.

Líkningin skattaárið 1971/72 gevur um 48,7 milj. kr. til landskassan, tá er fólkapensiónsskatturin ikki taldur við.

Til komandi álíkning og framveitir hevur løgtingið samtykt ymsar broytingar: frádrátturin fyri umsiting av egnum selhúsi er settur til 1.000 kr., virðið av at búgva í egnum húsi er strokið, lønmóttakarafrádráttur er komin, fiskimannafrádrátturin er nakað óktur og viðkaður eisini at galda teir, ið sigla við føroyskum skipum uttanlands ella í sigling millum Føroyar og útlandið, barnafrádrátturin er lækkaður, avskrivningarreglurnar eru broyttar og ymsar burturleggingar til nýflogar verða loyvdar.

Ein eru tað fáar komunnar, ið eru líknar við álíkningina, Tórshavnar kommuna er komin rettliga stutt í líkningina, men við teimum upplýsingum og metingum, ið liggja fyri, og við nevndu broytingum í álíkningsgrundarlæmunum í huga, er óttli til, at landsskatturin verður um 15 % lægri enn áárið fyri ella við óbroyttum skattastigi 56 milj. kr.

Sjómannsskatturin verður í 1971/72 um 1,5 milj. kr. og verður mettur til tað sama í 1972/73.

Innflutningsgjöldini í 1971/72 verða nú mettt til 77 milj. kr. og eru sett til lað sama í 1972/73.

Nettóinntökan æll hækkar við 22.250.000 kr.

Útreiðslurnar.

Generelt kann sigast um lönarkonti, at ley eru hækkað við 9 % av grundlønnum ella 6 % av bruttolønnum svarandi til prístalsvøxsturin síðani ólavsøku.

§ 10: Løgtingið.

2.4. Upprit av munnliga orðaskiftinum (nýggj konto).

Flokkur á lögtingi hava skotið upp, at munnliga orðaskifti, um ikki orðarælt so tó í úrdrátti, verður skrivað upp.

Skotið verður upp at seta 100.000 kr. av. Støða verður seinri tikin til, eftir hvørjum reglum uppritingin skal vera gjørd.

2.5. Nýtt lögtingshús, í grunn (nýggj konto).

Uppskot liggur nú fyri um bygging av lögtingshúsi í Tinganesi, og um at fyrisitingin verður har eisini. Avgerð er tó eingin tikin enn til uppskotið, men uttan mun til, hvar og hvussu bygt verður, skal meira av peningi til enn tað, ið nú er í grunninum, um 2 milj. kr.

Skotið verður upp at leggja 500.000 kr. alturat í grunnin.

Øll konto 10 er hækkað við 659.810 kr.

§ 11: Landsfyrisitingin.

2.8. Landsskrivstovan, serkøn medhjálp (nýggj konto).

Landsstýrið mælir til at sett verður fólk á landsskrivstovuni at viðgera serlig mál, t.d. marknaðarmál, sjómarks málið o.t.

Kostnaðurin er mettur til 150.000 kr. og harafturat í flytiútreiðslum 5.000 kr. bókaðar á undirkonto 7.

5.1. Líkningarráð, tænastumenn.

Landsstýrið mælir til at sett verður leiðaranum serkøn medhjálp. Útreiðslurnar eru mettar til 80.000 kr.

7.2. Gjaldstovan, skrivstovufólk.

Í 1965 varð góðkent, at normeringstalið hjá skrivstovufólkinum varð 17. Í 1970 varð talið, orsakað av tvungnu uppsparingini hækkað til 18.

Gjaldstovan sigur feá, at talið á skattgjaldarum veksur ár um ár og nevnið sum dømi, at meðan skattaálikningin í 1964/65 var um 33 milj. kr., so er álikningin í 1971/72 99 milj. kr. Sækt verður um loyvi at seta eitt fólk afturat, so normeringstalið verður 19, skrivstovufulltrúar íroknaðir. Lønin er mett til 30.100 kr.

7.5. Gjaldstovan, skrivstovuhald.

Av øktum arbeiði, serliga av teimum mongu skattabroytingunum sækir gjaldstovan um loyvi at keypa eina bókføringsmaskinu afturat teimum 3, ið eru. Kostnaðurin er mettur til 50.000 kr.

10.9. Tolleftirlitið, bygging av tollpakkhúsi, í grunn.

Landsstýrið mælir til at játtanin verður hækkað við 100.000 kr.

15. Ferða- og dagpeningur innan- og uttanlands.

Landsstýrið mælir til at játtanin verður hækkað við 50.000 kr. Víst verður á, at nýtslan í 1970/71 var um 200.000 kr. og at kostnaðarmiklar ferðir standa fyri m.a. til Grønlands og til ICNAF-fundin.

Øll konto 11 er hækkað við 857.540 kr.

§ 12: Heilsumál.

1, 2, 3 og 4. Sjúkrahúsini.

Nevndin er gjørd kunnug við uppskotini til liggjarættan hjá teimum trimum sjúkrahúsum og tuberklostøðini.

Eins og árin frammanundan er budgetterað soleiðis, at nettorakstrarhalið er býtt í helvt millum land og stat, hóast jøvningin av statsstøðninginum ikki verður fyrr enn o.m. 1½ ár er gingið aftaná, at rakskapurin fyri árið er endaður.

Meirútreiðslan er:

Landssjúkrahúsið	1.467.172
Klaksvíkar sjúkrahús	204.704
Suðuroyar sjúkrahús	23.551
Tuberklostøðin	9.200
tilsaman	1.704.627

ella sama talið sum øll konto 12 verður hækkað við.

§ 13: Samferðismál.

1. Nýggir vegir og brýr, breiðkan av brúm og umsiting av vegum.

Landsstýrið mælir til at leggja 500.000 kr. av afturat vísanði til teir teiru lánimøguleikarnar í íleggjargrunninum.

Løgtingið hevur samtykt at veita studning til ymiskar vegir, ið ikki eru beinleiðis landsvegir, men er peningur ikki settur av á fíggjarlóginum. Nevndin mælir til, at lögtingið til hesar vegir og bert til teir játtar 1.000.000 kr.

2. Havuagerð, í grunn.

Landsstýrið upplýsir, at 3 milj. kr. eiga at verða lagdar afturat í grunnin, um javnvág skal verða við játtan stundring, men mælir to í fyrsta umfari bert til at játta 1 milj. kr. afturat. Nevndin mælir til at hækka talið við 1 milj. kr. afturat til 8.000.000 kr.

3. Lendingar í grunn.

Havna- og vegnevndin upplýsir, at um eil arbeiði, sum studningur er játtaður til verða gjørd, sværi tey til 5.173.000 kr. Hon mælir ti til at hækka játtanina við 2.500.000 kr.

Nevndin mælir til at hækka játtanina við 2.000.000 kr.

6. Til tunnelli og brýr, í grunn (nýggj konto).

Landsstýrið mælir til at seta 1.000.000 kr. av í serligan grunn til hesi kostnaðarmiklu arbeiði og vísir eisini í hesum sambandi til teir teiru lánimøguleikarnar í íleggjargrunninum.

Øll konto 13 er hækkað við 6.500.000 kr.

§ 14: Skúlamál.

1.1. Fólkskúlin, læraralønir.

Orsakað av nýggju læraralønarlógini verða lundur at hækka við 1.100.000 kr. Tað hevur ikki enn verið gjørligt at finna fram til tal fyri eftirreguleringarnar fyri tíðarskiðið 1. juli 1971 til 31. mars 1972. Herafturat verða fleiri lærarastovur normerað enn roknað við á ólavsøku orsakað av, at skúlagangurin aftaná 7. árgang verður viðkaður.

1.2. Partvís rindan av eftirlønunum lærara.

Vegna dýrtíðarregulering er talið hækkað við 50.000 kr.

2.7. Studentaskúlin, kostdeildin.

Skúlin søkir um 100.000 kr. afturat til umvælingar av kost-

deildini, hesum lekur nevndin ikki undir í, men mæltir til, at játtanin verður hækkað við 19.200 kr. til ymiska meðhjálp, sum eisini verður søkt um.

2.10. Studentaskúlin, leiguinntøkur.

Tey gomlu yvirlæknahúsin verða nú leigað út, og er tí leigan hækkað til 13.200 kr.

3.2. Føroya sjómansskúli, amboð.

Skúlin greiðir frá, at onki nýtt tól er komið til skúlan síðan 1962, og eru tí mong av læruamboðunum nú so gomul, at tey ikki verða nýtt á skipum. Skúlanum tørvar tí læruamboð fyri einar 985.000 kr. at keypa yvir 3 ár. Herafturat skal skúlin luftaka í eini eldslökkingsstøð í samband við maskínískúlan, skúlan partur er 100.000 kr.

3.3. Føroya sjómansskúli, ognarútreiðslur.

Fyrstaðumaðurin sigur frá, at skúlin, nú hann er 10 ára gamal, og ougin er dagliga at taka sær av viðlíkahaldinum, er illa farin. Hann mæltir tí til, at hann fær loyvi at selja ein skúlbátanara.

3.4. Føroya sjómansskúli, aðrar útreiðslur.

Skúlin sokir um at gera parkeringspláss, kostnaðurin er mettur til 21.000 kr. Nevndin heldur, at hetta arbeiði kann støðga.

Útreiðsturnar til próvtøkubakki eru hækkaðar.

4. Klakksvíkar sjómansskúli.

Landsstýrið hevur fyri sína part samtykt at selja sjómausháskúlaskeið, skeið í tilvirkning og viðgerð av fiski og skeið fyri kokkar á stovn á Klakksvíkar sjómansskúla ella á øðrum stað í samband við sjómansskúlan.

Nevndin lekur undir í hesum tiltaki, men heldur fó, at skeiðið um tilvirkning og viðgerð av fiski eigur at støðga til tað er kunnað gjølligari.

Kostnaðurin er mettur soleiðis:

Kokkaskeið	40.000
Sjómausháskúlaskeið	40.000
Innrætting av teorikønum og løn til ein roknskaparforara	52.000
Ymsir eina-ferð kostnaðir	166.000

Tilsamans 298.000

Nevndin mælir til at játta peningin við undantak av teimum 52.000 kr., sum skúlin eigur at finna útvegið fyri á annan hátt.

7.1. Studningur til fimleikagrunnin.

Av tí at rættiliga stórar byggiætlanir liggja fyri, og lítið er í grunnum, mælir landsstýrið til at hækka játtanina til 100.000 kr.

7.2. Studningar til f.s.f.

Fróttarsambandið søkir um henda studning:

Útreiðshættan 1972	96.300
Skuld eftir roknskapi	49.500
Skuld ikki tikin við í roknskapi	40.000
	185.800

Nevndin mælir til at hækka studningin við 45.000 kr.

Øll konto 14 er hækkað við 2.039.600 kr.

§ 15: Vísind, bókmentir og list.

15.3. Landsbókasavnið, bókakeyp og innbinding.

Til mikrofilming av øllum árgöngunum av teimum føroysku bløðum til 1. januar 1972 søkir landsbókasavnið um 21.000 kr. í eykajáttan at býta við 14.000 kr. í 1972/73 og 7.000 kr. í 1973/74.

2.4. Fólkabókasøvn, til rithøvundar.

Nevndin, ið stendur fyri útbýtingini av játtanini til føroyskar rithøvundar av bókum, kendar á fólkabókasøvnnum mælir til, at játtanin verður hækkað við 3.000 kr., so hvør rithøvundurin fær minst 7,50 kr. fyri bindið, tað sama teir fingu seinasta ár.

4.5. Fornminnissavnið. Umsiting av fornminnum v.m.

Guldanli lögtingslógir um friðing og um fornminni áleggja landsstýrinum saman við Fornminnissavninum at skráseta og gera listar yvir jarðföst fornminni, serligar bygningar, bygningpartar, kirkjur og kirkjugripir, sum eiga at verða friðlýst.

Fornminnissavnið hevur ikki ligartil verið fort fyri at seta í verk tilíka miðvísa skráseting, sum er neyðugt grundarlag undir granskingararbeiðinum.

Formmínissavnið hefur ikki higartil verið ført fyri at seta í verk tílika niðvísa skráseting, sum er neyðugt grundarlag undir grauskingararbeiðinum.

Útlit er nú til at fáa ein antikvarisk skúlaðan arkitekt at skráseta allar bygningar, sum hava antikvarisk virði.

Kostnaðurin er mettur til:

Løn, einar 6 mánaðir	25.000
ferðaútreiðslur, einar 3 mánaðir	10.000
Ymist arbeiðstíffar	15.000
	—
Tilsamans	50.000
	—

5.4. Fiskirannsóknarstovan, leiga av forum v.m.

Landsstýrið mælir til at brúktar verða 200.000 kr. afturat til vitskapligar fiskikanningar at býta í helvt við ríkisstýrið.

7.6. Náttúrugripasavnið, aðrar útreiðslur.

Náttúrugripasavnið sigur frá, at tað er ætlanin at halda fram við botnkanningunum við «Jens Chr. Svabo» nú í summar norðan fyri Føroyar, á Sandoyarbanka og á Føroya banka og verður tí søkt um 10.000 kr.

8. Fróðskaparsetur Føroya.

Fróðskaparsetrið søkir um einu eykajáttan at byrja 2-ára royndarskeið í støðisútbúgving í náttúruvísind og heimspeki. Ætlanin er at byrja fyrsta skeiðið 1. september 1972 og næsta 1. september 1973. Tá ið komið er fram til summarið 1974, verður støða tikin til um haktast skal fram, og um so verður á hvønn hátt. Kostnaðurin verður, tá er roknað við, at skeiðini fáa ókeypis innivist eitt nú á studentaskúlanum og á læraraskúlanum:

Í 1972/73:

Undirvísingaramboð	106.000 kr.
Rakstur	150.200 kr.
	—
	256.200 kr.
	—

Í 1973/74

225.400 kr.

Landsstýrið tekur undir í teimum sjónarmiðum, sum fróðskaparsetrið ferir fram í umsóknarskrivinum, at undir núverandi umstøðum eru, hvørki fíggarligir møguleikar ella møguleikar at fáa nóg mikið av lerdum lærarakreftum at byrja veruliga akademiska útbúgving í Føroyum, men eitt slig taan vegin er at byrja eina støðisútbúgving.

Annars søkir setrið um ymsar aðrar eykajáttanir, til uppboering av skrivstovufulltrúnum, til nýnormering av næmingi, eykahjálp til útskriving á máldeildini v.m., lægri løn til reingerð, til skrivstovuhald o.t.

Samlaðu meirítreiðslurnar, eisini av støðisútbúgvingini verða hesar:

2. Aðrar læraralønir	112.300 kr.
3. Skrivstovufólk o.a.	53.000 kr.
4. Húsaútreiðslur	13.000 kr.
5. Skrivstovuhald	15.000 kr.
7. Aðrar útreiðslur	125.500 kr.

	318.800 kr.

10.3.2. Mentunnargrunnurin, til útgávu av barnabókum.

Bókanevnd Føroya Lærarafelags hevur nógv handrit liggjandi, men luttíð stundaningur, nevndin fer at ráða yvir rekkur ikki at geva hesi handrit út. Nevndin søkir tí um, at hennara partur verður hækkaður við 25.000 kr.

10.6. Sømdarpeningur til skald og listamenn.

Collegium Academicum Færoense og Rithøvundafelag Føroya hava m.a. mælt til, at skaldið Karsten Høydal fer sømdarpening fyri bókmentarligt virki.

10.7. Landsstýrinum at ráða yvir.

Landsstýrið sigur frá, at henda játtanin er í minsta lagi og mæltir tí til, at hon verður hækkað við 20.000 kr.

10.9. Samsýning til rithøvundar, (nýggj konto).

Rithøvundafelag Føroya, Føroya Lærarafelag, Bókmentafelagið Varðin og Bókagarðurin hava í skrivi til lögtingið sakt um, at tað á hvørjum ári verður sett ein upphædd, ið nýfast skal til at samsýna føroyskum rithøvundum fyri skrivað og útkomið bóka-

verk á føroyskum máli og mælir til, at upphæddin komandi fíggjarár verður 200.000 kr. Nærri reglur um samsýningarnar verða gjørdar í serslakari reglugerð, landsstýrið ger, og at 5-manna-nevnd stendur fyri býtinum.

Nevndin mælir til at játta 100.000.

10.10. Skúlabókaútgáva.

Til yvirtøku av einum restupplag av røknibók fyri 1., 2. og 3. skúlaár frá Bókadeild Føroya Lærarafelags søkir skúlabókagrunnin um hægri studning til rindan av cykarentuítreiðslum av hægri láni, metlar til 5.000 kr.

Bókamiðsølan søkir um, at rakstrarstudningurin verður hækkaður við 18.000 kr.

10.14. Sjónvarp, í grunn (nýggj konto).

Landsstýrið mælir til at leggja 250.000 kr. í grunn.

Øll konto 15 er hækkað við 820.250 kr.

§ 16: Fiskivinna, sigling o.t.

3. Sjómansheim.

Hin føroyska sjómansmissiónin søkir um hesar hækkingar:

- a. Síðani 1965/66 eru á hvørjum ári játtaðar 10.000 kr. ella tilsamans 60.000 kr. at flyta sjómansheimið í Reykjavík.

Flytingin er ikki enn framd, men nú stendur heiminum í boði grundstykki nærhendis. Biðið verður um at fáa hær 60.000 kr. til á konto útgjalding.

- b. Arbeiðið í Føroyingahavnini gav í 1971 eitt hál uppi 22.000 kr. Landsstýrið mælir til, at studningurin verður hækkaður við 14.000 kr.

5. Landsstýrinum at ráða yvir.

Nevndin mælir til at hækka játtanina við 30.000 kr. til 80.000 kr., og at grunnurin Sluppin av hesi konto fær 40.000 kr. í studningi.

6. Míntaløn og annar stuðul til fiskivinnuna.

Nevndin mælir til at hækka játtanina við 1.500.000 kr.

7. Studningur til grunnin til endurnýgging av skipaflotanum.

Eftir tí, ið liggur fyri verður í 1972/73 at veita í studningi

v.m. úr grunninum millum 8 og 9 milj. kr. Nevndin heldur, at lá ið umstøður eru eigur at verða lagt upp fyri, tí sum vánirnar eru mugu vit rokna við eini umlegging av fiskiskipaflotanum.

Nevndin mælir til at hækka játtanina við 2 milj. kr.

11. Laksaaling.

Føroya Silaveiðufelag søkir um 75.000 kr. afturat í studningi at gera laksatrappuna í Leynum lidna. Landsstýrið mælir til at veita 65.000 kr.

13. Fiskirøynidir.

Landsstýrið mælir til at játta 400.000 kr. til royndir eftir fiski í praksis.

14. Havransóknarskip, í grunn.

Landsstýrið mælir til at játta 250.000 kr. at leggja í grunn.

Øll konto 16 er hækkað við 4.279.100 kr.

§ 17: Landbúnaður og matrikulering.

Landsstýrið mælir til at játtanin at veita samsýning fyri ravns- og krákuney (fyrr konto 17.5.8) verður tikin av. Málið hevur verið lyri á grannaslevnum og til ummælis hjá Niels á Bolni.

Øll konto 17 er hækkað við 51.000 kr.

§ 18: Handil, ídnaður o.t.

10. Støðul til ídnaðarfremjandi endamál.

Føroya ídnaðarfelag søkir um studning til stovnan og rakstur av eini ráðgevandi ídnaðarstovu. Árligu rakstrarútreiðslurnar eru mettar til 285.000 kr. Til stovnsetingina verður søkt um 150.000 kr. í 1972/73, og síðani í 1973/74 og 1974/75 til raksturin 225.000 kr. um úrið, síðani skulu samráðingar verða um, at landskassin og felagið bera hvønn sín helming av rakslrinum.

Nevndin mælir til at játta felagnum 150.000 kr. til stovnsetingina av játtanini 500.000 kr.

11. At leggja í gistingarhúsgrunnin.

Landsstýrið mælir til at hækka játtanina við 50.000 kr.

Øll konto 18 er hækkað við 50.000 kr.

§ 19: Almenn forsorg v.m.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 og 8.

Landsstýrið upplýsir, at tað í komandi tingsetu vil leggja uppskot fram um, at lær ymsu socialu veitingarnar verða hækkaðar við 15% at galda frá 1. oktober 1972.

Út frá hesum og frá nýggjum upplýsingum frá ríkisumboðsmanninum verða hækkingarnar hesar:

1. Fólkapensjón	1.125.000 kr.
2. Avlammispensjón	1.250.000 kr.
3. Barnastyrkur til stakar uppilukdarar	87.000 kr.
4. Einkjupensjón	90.000 kr.
5. Vanlig forsorg	50.000 kr.
6. Viðkað hjálp	+ 22.000 kr.
7. Einkjuhjálp	85.000 kr.
8. Barnaforsorg	+ 48.000 kr.
	2.617.000 kr.

13.5. Sjúkragrunnur verkamanna.

Føroya Fiskimannafelag søkir um at fáa játtað iløgupening til ein komandi sjúkra- og hjálpargrunn, og vísir til at arbeiðarafeløg fáa tilíkan studning.

Nevndin mælir til at játta 75.000 kr.

13.9. Føroya serskúli, í grunn (nýggj konto).

Landsstýrið mælir til at játta í byggistudningi 250.000 kr.

13.10. Ansingarheim, í grunn (nýggj konto).

Landsstýrið mælir til at játta í byggistudningi 250.000 kr.

Øll konto 19 er hækkað við 3.902.000 kr.

§ 22: Aðrar og óvissar útreiðslur.

2.1. Fremmandavitjan.

Eftir nýtsluni seinastu árin mælir nevndin til at hækka játtanina við 30.000 kr.

§ 26: Ymsar ognarútreiðslur.

Landsstýrið mælir til at játta 15.000 kr. til ymsar umvælingar av húsaognini við Landavegin.

Meirilutin (Andreas Djurluus, Hilmar Kass, Trygve Samuelsen, J. Fr. Øregaard) mælir lögtinginum til at samtykkja viðlagda uppskot til fíggjarløgtingslóg fyri 1972/73.

Minnilutin (Kjartan Mohr, Knút Wang) ger hesar viðmerkingar:

Minnilutin kann í mongum førum samtykkja í teim uppskotum, sum eru sett fram undir teim ymisku greinum, og hevur út frá hesum lutikið í viðgerðini av fíggjarlógini. Hinvegin er minnilutin ikki samdur við landsstýrismeirilutan í tí fíggjarpolitikki, ið sum heild verður førdur, tí vit halda, at hann ikki í nóg stóran mun tænir teim endamáli, vinnuliga, fjóðskaparliga ella á annan hátt sum kunda meira verið viðvirkandi til, at føroyingar sum fjóð seta fótin undir egið borð.

Gjøgnumgongdin av uppskotinum til fíggjarlóg er lokin. Við fyrstu gjøgnumgongd var talan um eina hækking á útreiðslusíðuni uppá 11 milj. kr., á fundi saman við lögmanni um eina hækking uppá 6,8 milj. kr. og hartil avseting í grunnar uppá tilsamans 3,5 milj. kr. - - ella tilsamans um 21,3 milj. kr.

Minnilutin hevur einki ímóti flestuma av hesum uppskotum um hækkingar ella nýjóttanir hvørt sær, men heldur, at summi eru av teirri náttúru, at tey áttu at verið viðgjørd á lögtingi sum serstøk fíngmál, ið ofta verður kravt, tá talan er um munandi minni pening. Vart er gjørt við hetta í nevndini og verður hetta tikið til umrøðu undir 2. viðgerð á tingi.

Eftir hvat sami minniluti hevur fingið upplýst, fara galdandi inntøkulógir at geva munandi meira pening enn umtalaðu hækkingar krevja.

Tá so nógv er til av peningi, hevði tað verið munandi klókari politikur at sett meira pening av til uppgávur, sum skulu loysast í næstu framtíð ella at nýta ein part av meirinntøku landskassans til at lætta um skattastryði hjá tí aktiva partinum av fólkinum. Hinvegin hevur minnilutin einki ímóti, at tað á fíggjarlógini verður roknað við einum munandi eumari kassavirskoti, enn tað higartil hevur verið gjørt.

Men tá so ríviligt er til av peningi hjá landskassanum, heldur minnilutin, at í øllum førum má hann á ein ella annan hátt koma aftur til tann aktiva partin av fólkinum, og í hesum føri hugsa vit um ein øktan landskassastuðul til Húsálansgrunnin og við at avseta pening til rentufrí uppiskoytislán, sum uppskot er um á tingi.

Av tí at nevnda lóg um rentufrí uppiskoytislán av praktiskum grundum, ikki kann koma at virka við fíggjarársins byrjan, halda vit tað í hesum ári er nógmikið at seta av 1,5 milj. kr. sum eina byrjan, og eru uppskot sett samsvarandi hesum.

Undir inntøkusiðuni rokna vit við, at uppskotið um at lækka stutt-leikaskattin verður samtykt.

Vit ivast í, um tað uppsetta undirskotið hjá Strandferðsluni svarar til

veruleikan og halda, at rættast var at fingið eina realitetsviðgerð á tingi um strandferðsluna, möguleikar og endamál hennara.

Vit fara ikki her í øllum færum at umtala tey mál, sum nevnd eru í høvuðsálitinum, men útyvir tað sum sagt er í nevndini, verður hefta gjørt undir 2. viðgerð.

Viðvíkjandi samferðslumálum ynskir minnilutin (Kj. Mohr og Knút Wang) at úttala, at tá so nógv av peningi verður sett av til vegabygging (harundir brúgva- og tunnelgerð), so var ikki meira enn rímiligt, at nevndin hevði fingið eina gjølliga frágreiðing um, hvørji arbeiði hesin peningur skal verða nýttur til, og hvørji arbeiði ætlanin er at biða við, hóast tey eru samtykt á tingi.

Nógv ynski eru á tingi um størri játtanir enn tær, sum núverandi 10 ára havnaætlan veitir. Hesi mál eru ikki liðug viðgjørd í nevndini, og minnilutin ynskir, at skundað verður undir hesi mál og kundi ynskt, at tey sum mest vóru tiltrond, longu vóru framd í hesi tingsetu.

Hernadur kemur eisini spurningurin um tær bygðahavnir, ið ikki eru undir havnaætlanini. Annaðhvørt má sum skjótast takast avgerð í hesum mál ella ein serstøk ætlan verða gjørd fyri smærri bygðahavnir.

Eitt av teim málum, sum hevur minnilutans størsta óhuga, er at fáa stovnst sett eitt føroyskt landsteafur, men tá hefta mál enn onga realitetsviðgerð hevur fingið, koma vit aftur til hefta mál seinri.

Eitt av teim smáu málum, sum her skulu verða umtalað, er studingurin til Shippgrunnin. Minnilutin heldur, at skuldin hjá honum eigur at verða fyribeind við studningi úr landskassanum og har til peningur at arbeiða við.

Minnilutin fer annars undir 2. viðgerð at greiða gjølligari frá einstøkum málum og støðutakan til teirra.

Hesin minnilutin hevur fylgjandi uppskot til broytingar til meirilutauppskotið:

1. ad § 19.13.6: Talið 1.800.000 verður broytt til 3.000.000 kr.
2. ad § 19.13.11 (nýggi konto).

Til rentufrá húsalán 1.500.000 kr.

Til rentefri húslán

Minnilutin (Erlendur Patursson) skilar til:

Tað er áskoðan minnilutans, at tann fíggiarpolitikkur, ið núverandi landsstýri og landsstýrissamgonga reka, og sum m.a. kemur til sjóndar í uppskoti landsstýrisins og í meirilutauppskoti fíggiarnevndarinnar, hevur tvey høvuðsbrek. Hitt fyrri er, at uppskotið leggur aft ov lítil dent á fløgur í framleiðsluskupandi endamál. Hitt seinna er, at tað als ikki kemur

rímligum krøvum vinnustættanna á mæti. Vit byggja ikki upp samfelag okkara við at vanrækja framleiðsluskapandi íløgur og vit tæna ikki vinnustættinum - - teinum stættum, sum bera øllum samfelagnum uppi - - við at uppihalda og vaksa um núverandi órættvísa inntøkubýti samfelagsins. Verður hildið fram á hesi leið, er vaðið fyrri at allur búskapur landsins kollsiglir við stórar og dýrar yvirtrom, men við veikum og støðugt vikinandi grundvølli undir sær, og at stættu- og inntøkunismunurin í samfelagnum verður upp aftur grelligari (smb. m.a. lønarpolitikk landsstýrisins og seinast samtyktu skaftalógir). Minnilutin góðtekur ikki slíkan stultskygðan og á sandi bygðan búskaparpolitikk og ei heldur slíkan órættvísispolitikk, og kann lí ikki mæla tinginum til at samtykkja landsstýris- og meirilutauppskotið sum heild.

Brótingaruppskot minnilutans eru annars hesi:

§ 6. nýtt 9. punkt:

Til yvirtøku postverksins + 1.500.000 kr.

Til postvæsenets overtagelse

§ 7: í staðin fyrri «Partur av avlopi danska Ljóðbankans smb. lóg 900.000 kr.» verður sett:

«Avlop Landsbanka Føroya» 2.000.000 kr.

«Overskud af Landsbanka Føroya»

§ 16. 4,1: í staðin fyrri «Vaktar- og hjargingarskip, útreiðslur 550.000 kr.» verður sett: «Vaktar- og hjargingarskip, útreiðslur 2.550.000 kr.»

§ 16, 6: í staðin fyrri «Minstaløn og annar stuðul til fiskivinnuna 13.000.000 kr.» verður sett: «Minstaløn og annar stuðul til fiskivinnuna 18.000.000 kr.»

§ 16, 7: í staðin fyrri «Stuðningur til grunnin til endurnýgging av skipaflotanum 7.500.000 kr.» verður sett: «Stuðningur til endurnýgging av skipaflotanum 15.000.000 kr.»

§ 18: Sum nýtt 13. punkt verður sett:

«Stuðningur til ídnaðarlánsgrunnin», ... 5.000.000 kr.

«Tilskud til Industriefonden».

§ 19. 13,7: í staðin fyrri «Arbejdsløysisgrunn arbejdsmandafelaga 225.000 kr.» verður sett:

«Vinnuløysisgrunnar verka- og handverksmannafelaga» 2.225.000 kr.

«Arbejdsløshedsfond for arbejdere og håndværkere»

Viðmerkingar:

Viðv. § 6, 9: Lögtingið hefur langt síðan (árið 1948) samtykt at yvirtaka postverkið. Hendu yvirtaka eigur at fremjast í komandi fíggjarári. Til hesa yvirtøku eru settar 1,5 milj. kr.

Viðv. § 7: Uppskotið er í samljóði við uppskot tjóðveldisflokksins um landsbanka Føroya. Avlopið er mettil 2 milj. kr.

Viðv. § 16, 4: Uppskotið er í samljóði við uppskot tjóðveldisflokksins um útflyting fiskimarksins og ta øktu vakíartænastu, sum av hesi útflyting kemur at standast. Økingin í útreiðslunum er mettil 2 milj. kr.

Viðv. § 16, 6: Uppskotið er í samljóði við uppskot tjóðveldisflokksins um hækking í minstuløn og prísviðbótum fiskimanna. Hækkingin er mettil 5 milj. kr.

Viðv. § 16, 7: Aftur at vanligari skipabygging kemur tann umlegging í fiskiveiðuni, ið væntast kann í komandi árum, at krevja ílagur nógv meir enn verið hevur. Til tess at mæla hesum øklu krøvum má haldast vera neyðugt at stuðla endurnýggingargrunn skipaflotans nógv meir enn ætlað í uppskoti landsstýrisins, og verður tí mælt til at hækka studningsupphæddina úr 7,5 milj. kr. upp í 15 milj. kr.

Viðv. § 18, 13: Mælt verður til at seta 5 milj. kr. av sum studning til íðnaðarlánsgrunnin. Hesin peningur eigur at verða nýttur sum rentu- og avdróttarfrí studningslån offir somu aðalreglum sum gilda fyri studningslån fiskiskipaflotans. Landsstýrið ger í samráð við fíggjarnevnd lögtingsins reglugerð um hesar láneyðingar.

Viðv. § 19, 17,7: Mælt verður til at hækka upphæddina til vinniløysisstudningin við 2 milj. kr. og broyta tekstin soleiðis, at studningurin verður veittur bæði til verkamanna- og handverksmannafeløg. Í samráð við tey einstøku feløg ger landsstýrið saman við fíggjarnevnd lögtingsins av, hvussu studningurin skal býttast millum tey ymisku feløgin.

Fíggjarnevndin, 23. mars 1972.

2. viðgerð 25. mars. Frávik fyri 2. og 3. viðgerð varð samtykt uttan atkvøðugreiðslu.

Atkvøðna fór soleiðis fram:

Broytingaruppskot frá minnilutanum Erlendi Patursson til grein 16.4.1

fall 10—0, til gr. 16.6 fall 5—0, til gr. 16.7 fall 5—0 og til gr. 18 fall 5—0. Breytingaruppskot frá minnilutanum Kjartan Mohr og Knút Wang til gr. 19.13.6 fall 13—0. Breytingaruppskot frá E. Patursson til gr. 19.13.7 fall 5—0. Breytingaruppskot frá Kj. Mohr og K. Wang til 19.13.11 fall 12—0. Breytingaruppskot frá E. Patursson til gr. 6, nýtt punkt 9 fall 12—0, til gr. 7 fall 5—0.

Utan breyting voru þær ymsu greinar annars samtyktar soleiðis:

Gr. 10 - 15 við 19—0, gr. 16 við 19—0, gr. 17 samtykt utan atkvæðingreiðslu, gr. 18 við 19—0, gr. 19 við 17—0, grein 20 - 26 við 19—0, gr. 30 - 46 við 19—0, gr. 1 - 5 við 19—0, gr. 6 við 17—0, gr. 7 við 19—0, gr. 8 við 19—0 og gr. 9 við 19—0.

Uppskotið soleiðis samtykt at fara til 3. viðgerð við 19—0.

3. viðgerð 25. mars 1972.

Soleiðis, sum samtykt við 2. viðgerð, varð uppskotið til fíggjarlögtingslóg 1972/73 nú endaliga samtykt við 19—0 atkvæðum.

2. Skattligar avskrivningar v.m.

Ár 1971, 19. október, legði Peter F. Christiansen, landsstýrismaður, fram

Uppskot

til

**løgtingslóg um skattligar
avskrivningar v.m.**

**løgtingslov om skattemæssig
afskrivninger m.v.**

1. gr.

Þær reglur, sum í hesi lóg eru settar um skattligar avskrivningar v.m. verða nýttar viðvíkjandi maskinum, innbúgvi og tilíkkum rakstrargögnum, sum verða nýtt vinnuliga, skipum, sum verða nýtt vinnuliga og bygningum.

§ 1.

De i denne lov givne regler om skattemæssige afskrivninger m.v. finder anvendelse på maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der benyttes erhvervsmæssigt, på skibe til erhvervsmæssig brug samt på bygninger.

1. Kapitul.

Maskinur, innbúgv og tilik rakstrargögn, sum verða nýtt vinnuliga hirturav.

2. gr.

Skattlig avskrivning verður gjörd undir einum fyrri allar maskinur, innbúgv og tilik rakstrargögn, bert nýtt vinnuliga, sum hoyra til vinnuvirki hins skattskylduga, shr. tó 11. gr. 2. stk. Fiskireiðskapur verður tó viðgjörður sum higartil eftir 8. gr. í lögtingslóg nr. 50 frá 2. júlí 1963. Avskrivningargrundarlagið verður gjört upp eftir saldoháttinum so sum tilskilað í 2 - 3. stk.

2. stk. Saldovirðið í byrjan inntøkuársins er fann upphædd, sum ognir, útvegaðar í inntøkuárinum frammanundan, eru niðurskrivaðar til við skattligum avskrivningum.

3. stk. Skattligu avskrivningar inntøkuársins verða gjörðar við hinum avskrivningarbæra saldovirði sum grundarlagi, soleiðis at skilja, at hetta virði er saldovirðið við inntøkuársbyrjan, tá ið söluvirðið av rakstrargögnunum, sum eru seld í inntøkuárinum, er frá, men allur útveganarkostnaður fyrri rakstrargögn fíngin í inntøkuárinum, aftraflagdur.

4. stk. Avskrivning skal gerast við heilum prosentum og kann í mesta lagi vera 30 prosent av avskrivningarbæra saldovirðinum.

5. stk. Útreiðslur til umbøtur fáa somu viðgerð sum útreiðslur til ný-útveganir og hoyrir sostatt til avskrivningargrundarlagið eftir reglunum í 2 - 3. stk.

Afsnit I.

Maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt.

§ 2.

Skattemæssig afskrivning foretages under ét for samtlige de til en skattepligtigs erhvervsvirksomhed hørende maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, jfr. dog § 11, stk. 2. Fiskeredskaber behandles dog som hidtil efter § 8 i lagtingslov nr. 50 af 2. juli 1963. Afskrivningsgrundlaget opgøres efter saldometoden efter reglerne i stk. 2-3.

Stk. 2. Saldoværdien ved indkomstårets begyndelse udgør det beløb, hvortil de i tidligere indkomstår anskaffede aktiver er nedskrevet ved skattemæssige afskrivninger.

Stk. 3. Indkomstårets skattemæssige afskrivninger foretages på grundlag af den afskrivningsberettigede saldoværdi, som udgør saldoværdien ved indkomstårets begyndelse med fradrag af salgssummen for driftsmidler, der er solgt i indkomstårets løb, og med tillæg af hele anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret.

Stk. 4. Afskrivning skal foretages med hele procenter og kan højst udgøre 30 pct. af den afskrivningsberettigede saldoværdi.

Stk. 5. Udgifter til forbedring behandles på samme måde som anskaffelsessummer og indgår således i afskrivningsgrundlaget efter reglerne i stk. 2-3.

6. stk. Tryggingar- ella endurgjaldspeningur viðvíkjandi rakstrargagní, ið verður tikið úr rakstri vegna skaða, fær somu viðgerð sum peningur, vinnin við sölu av sama rakstrargagni.

3. gr.

Útveganarpeningur fyri rakstrargögn við virði av 1200 krónum ella minni kann til fulnar verða drigin frá skattskyldugu inntøkuni fyri tað inntøkuár, sum nýútveganin fer fram í.

2. stk. Verður útveganarpeningurin fyri rakstrargagn ikki til fulnar drigin frá skattskyldugu inntøkuni sambært 1. stk., verður hann í keypsárinum fluttur til avskrivningar eftir reglunum í 2. gr.

3. stk. Útveganarpeningurin fyri rakstrargagn av slagnum, sum nevnt er í 1. stk. skal í heild verða viðgjørdur annaðhvørt eftir reglunum í 1. stk. ella eftir reglunum í 2. stk.

4. stk. Verður rakstrargagn selt og útveganarpeningurin fyri tað sambært 1. stk. til fulnar drigin frá skattskyldugu inntøku keypsársins, skal söluprísurin til fulnar verða roknaður upp í skattskyldugu inntøkuna fyri tað inntøkuár, sum afhendingin fer fram í. Tryggingar- ella endurgjaldspeningur viðvíkjandi tilíkum rakstrargögnum fær somu viðgerð sum peningur, sum vinst við sölu av somu rakstrargögnum.

5. stk. Tað inntøkuár, tá virki verður byrjað og næsta inntøkuár kann reglan í 1. stk. bert verða nýtt, tá talan er um rakstrargögn

Stk. 6. Forsikrings- eller erstatningssummer vedrørende et driftsmiddel, der udgår af driften i anledning af en skade, der er overgået det, behandles på samme måde som beløb, der indvindes ved salg af det pågældende driftsmiddel.

§ 3.

Anskaffelsessummen for driftsmidler, hvis værdi er 1200 kr. eller derunder, kan fradrages fuldt ud i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori anskaffelsen finder sted.

Stk. 2. Fradrages anskaffelsessummen for et driftsmiddel ikke fuldt ud i den skattepligtige indkomst i medfør af stk. 1, overføres den i anskaffelsesåret til afskrivning efter reglerne i § 2.

Stk. 3. Anskaffelsessummen for et driftsmiddel af den i stk. 1 nævnte art skal i sin helhed behandles enten efter reglerne i stk. 1 eller efter reglerne i stk. 2.

Stk. 4. Sælges et driftsmiddel, hvis anskaffelsessum i medfør af stk. 1 fuldt ud er fradraget i den skattepligtige indkomst for anskaffelsesåret, skal salgssummen fuldt ud medregnes i den skattepligtige indkomst for det indkomstår hvori afhændelsen finder sted. Forsikrings- eller erstatningssummer vedrørende sådanne driftsmidler behandles på samme måde som beløb, der indvindes ved salg af de pågældende driftsmidler.

Stk. 5. I det indkomstår, hvori en virksomhed påbegyndes, og det følgende indkomstår kan reglen i stk. 1 kun anvendes på driftsmid-

við heildarútvéganarvirði upp til 50.000 krónur.

4. gr.

Kann hin skattskyldugi skjálprógva, at hann í inntökuárinum hefur selt eitt av teimum rakstrar-gögnum, sum rætt er um í hesum kapitli, fyrri peningahædd, sum er minni enn úlveganaarpeningurin við frádrátti av skattligum avskrivningum, sum gjerdar eru í inntökuárinum frammanundan, er heimilt hjá honum at draga alt tilíkt próvført tap frá í skattskyldugu inntökuni tað inntökuár, ið selt verður. Velur hann hesa man-nagongd, kann hann ikki avskriva hetta sama rakstrargagn í sölúárinum. Saldovirðið eftir 2. gr. skal í hesum fornum verða lækkað við tí óavskrivaða partinum av útveganaarprisi rakstrargagnsins.

2. stk. Ásetingin í 1. stk. verður nýtt á sama hátt, tá ið rakstrargagn verður tíkið úr rakstri vegna skaða. Møguligur tryggingar- ella endurgjaldspeningur verður í tílíkum fornum javnnettur við salt-pening.

3. stk. Peningahædd, sum verður nýtt til umvælingar av skaddum rakstrargagni av tí slagnum, sum nevnt er í 1. stk. kann í tann mun, sum peningahæddin er størri enn tryggingar- ella endurgjaldspeningur, sum móguliga er goldin fyrri skaðan, til fulnar verða drigin frá í skattskyldugu inntökuni tað inntökuár, sum umvælingin er gjørd. Er tryggingar- ella endurgjaldspeningurin størri enn umvælingar-útreiðslurnar, skal munurin verða drigin frá saldovirðinum eftir 2. gr. Umvælingarútreiðslur eru útreiðslur, sum fara til at seta ogn-

ler til ein samlet anskaffelsessum på indtil 50.000 kr.

§ 4.

Kan en skattepligtig dokumentere, at han i indkomstårets løb har solgt et af de i dette afsnit omhandlede driftsmidler til et beløb, der er mindre end anskaffelsessummen med fradrag af skattemæssige afskrivninger, der i tidligere indkomstår er foretaget på dette, kan han fuldt ud fradrage det således konstaterede tab i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori salget finder sted. Vælger han denne fremgangsmåde, kan han ikke afskrive på det pågældende driftsmiddel i salgsåret. Saldoværdien efter § 2 skal i disse tilfælde formindskes med den uafskrevne del af driftsmidlets anskaffelsessum.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvor et driftsmiddel udgår af driften i anledning af en skade, der er overgået det. Eventuel forsikrings- eller erstatningssum sidestilles i disse tilfælde med salgssum.

Stk. 3. Beløb, der anvendes til reparation af et skadelidt driftsmiddel af den i stk. 1 nævnte art, vil i det omfang, beløbet overstiger den i anledning af skaden eventuelt udbetalte forsikrings- eller erstatningssum, fuldt ud være af fradrage i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori reparation foretages. Overstiger forsikrings- eller erstatningssummen reparationsudgifterne, skal forskelsbeløbet fragå i saldoværdien efter § 2. Som reparationsudgifter betragtes udgifter, der medgår til at sætte aktivet i

ina í tann stand, sum hon var í, tá ið skaðin hendi.

5. gr.

Er saldoin vorðin negativ av tí at sölupeningur v.m. skal dragast frá í avskrivningargrundarlagnum, og er saldoin ikki rættað upp aftur á tann hátt, sum tilskilað er í 2. stk. ella við útveganum í seinasta lagi næsla inntøkuár, skal saldoin rættast upp aftur soleiðis, at upphæddin verður roknað uppi við uppgerðina av skattskyldugu inntøkuni fyri síðstnevnda inntøkuár.

2. stk. Hin skattskyldugi kann í tí inntøkuári, tá ið saldoin er vorðin negativ, rætta saldoina upp aftur til fulnar ella lutvíst við at rokna upphæddina ella part av henni upp í skattskyldugu inntøkuna fyri nevnda inntøkuár.

3. stk. Landsstýrið kann, tá ið heilt serligar umstøður lala fyri tí, leingja freistina fyri javning av negativari saldo. Loyvið skal treytlast av, at trygd verður veitt fyri skattgjaldningina.

6. gr.

Rakstrargagn verður í sambandi við ásetanirnar í hesum kapitli roknað fyri at vera útvegað, tá ið afhendingin er farin fram.

2. Kapitul.

Maskinur, innbúgv og tilík rakstrarargørn, sum verða nýtt bæði í vinnu og til eginnytslu.

7. gr.

Maskinur, innbúgv og tilík rakstrarargørn, sum verða nýtt bæði í

den stand, hvori del befundt sig ved skadens indtræden.

§ 5.

Er der som følge af, at salgs-sommer m.v. skal fradrages i afskrivningsgrundlaget, fremkommer en negativ saldo, og er denne ikke udlignet på den i stk. 2 anførte måde eller ved anskaffelser foretaget senest i løbet af det følgende indkomstår, skal saldoen udlignes helt derved, at beløbet medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for sidstnævnte indkomstår.

Stk. 2. Den skattepligtige kan i det indkomstår, hvori en negativ saldo fremkommer, udligne saldoen helt eller delvis ved at medregne beløbet eller en del af dette i den skattepligtige indkomst for nævnte indkomstår.

Stk. 3. Landstyre kan, når ganske særlige omstændigheder taler herfor, forlænge fristen for udligning af et negativt saldo-beløb. Tilladelsen skal gøres betinget af, at der stilles sikkerhed for skattebetalingen.

§ 6.

Et driftsmiddel betragtes i henseende til bestemmelserne i dette afsnit som anskaffet, når levering har fundet sted.

Afsnit II.

Maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der benyttes både til erhvervsmæssige og til private formål.

§ 7.

Afskrivning på maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der

vinnu og til eiginýtslu skulu verða avskrifað hvört sær. Av avskrivningarhædd, sum verður roknað eftir niðanfyri standandi reglum, kann sum skattlig avskrivning bert verða drigin frá upphædd, sum svarar til vinnuliga partin í nýtslu rakstrargagnsins, tað sama innteknár.

2. stk. Avskrivning kann sama ár, sum útveganin fer fram, roknað við upp til 30 prosentum av útvegnaarhæddini. Fyri hvørt av fylgjandi inntøkuárum kann avskrivning verða roknað við upptil 30 prosentum av upphæddini, sum er óavskrifað við inntøkuhyrjan. Avskrivning skal altíð verða gjord við heilum prosentum.

3. stk. Verða útreiðslur til umbøtur av slíkum rakstrargögnum, sum nevnd eru í hesum kapitli, kann avskrivning verða roknað av hesum útreiðslum eftir reglunum í 1. og 2. stk. á sama hátt sum av útvegnaarútreiðslum viðvíkjandi tilíkum rakstrargögnum. Útreiðslur til umbøtur skulu verða avskrifaðar saman við tí rakstrargagni, sum tær viðvíkja.

8. gr.

Verður eitt av teimum rakstrargögnum, sum eru umrøkt í hesum kapitli, selt, kann avskrivning ikki verða roknað av selda rakstrargagninum í sölurárinum. Er sölupeningurin størri enn útvegnaarpeningarin, tá ið allar avskrivningar, sum eru roknaðar fyri inntøkuár frammanundan, eru frá, so skal tann partur av ágóðanum, sum svarar til lutfallið millum skattligu avskrivningarnar gjørdar í

benyttles bæde til erhvervsmæssige og til private formål, skal foretages særskilt for hvert enkelt driftsmiddel. Af det afskrivningsbeløb, som beregnes efter de i det følgende givne regler, kan som skattemæssig afskrivning alene fradrages et beløb, som svarer til den erhvervsmæssige andel i driftsmidlets benyttelse i det pågældende indkomstår.

Stk. 2. Afskrivning kan i anskaffelsesåret beregnes med indtil 30 pct. af anskaffelssummen. For hvert af de følgende indkomstår kan afskrivning beregnes med indtil 30 pct. af det beløb, der henstår uafskrevet ved indkomstårets begyndelse. Afskrivning skal altid foretages med hele procenter.

Stk. 3. Afholdes der med hensyn til de i dette afsnit omhandlede driftsmidler udgifter til forbedring, kan afskrivning beregnes på disse udgifter efter reglerne i stk. 1 og 2 på samme måde som på anskaffelsesudgifter vedrørende sådanne driftsmidler. Forbedringsudgifter vil være af afskrive sammen med det driftsmiddel, de vedrører.

§ 8.

Sælges et af de i dette afsnit omhandlede driftsmidler, kan der ikke for salgsåret beregnes afskrivning på det solgte driftsmiddel. Såfremt salgssummen oversliger anskaffelssummen med fradrag af samtlige afskrivninger, der er beregnet for tidligere indkomstår, skal den del af avansen, som svarer til forholdet mellem de i tidligere indkomstår foretagne skattemæssige afskrivninger

inntøknárum frammanundan og allar röknaðar avskrivningar fyrir hesi inntøkuár, verða lagðar upp í skattskyldugu inntøkuna fyrir sölunárið.

2. stk. Er sölupeningurinn minni enn útveganarpeningurinn, tá ið allar röknaðar avskrivningar eru frádrignar, kann partur av muninum svarandi til lutfallið millum skattligu avskrivningarnar og allar röknaðar avskrivningar verða drigin frá í skattskyldugu inntøku sölunársins.

3. stk. Útveganarpeningurinn merkir í hesi grein tær upprunligu útveganarútreiðslur við útreiðsluna til umbøtur aftratløgðum.

9. gr.

Um rakstrargagu, sum kemur undir reglurnar í hesum kapittli verður tikið úr rakstri, ti tað hevur verið fyri skaða, kann avskrivning ikki verða röknað fyri rakstrargagnið tað inntøkuár, ið skaðin hendi. Er møguligur tryggingar- ella endurgjaldspeningar saman við peningi, sum er vunnin við sølu av skadda rakstrargagninum, minni enn útveganarpeningurinn fyri rakstrargagnið, tá ið allar röknaðar avskrivningar eru frá kann partur av muninum verða drigin frá í skattskyldugu inntøkuni fyri tað inntøkuár, ið skaðin hendi. Hervið fær ásetanin í 8. gr. 2. stk. samsvarandi nýtslu. Er møguligur tryggingar- ella endurgjaldspeningar saman við peningi, sum er vunnin við sølu av skadda rakstrargagninum, størri enn útveganarpeningurinn fyri rakstrargagninum, størri enn út-

og de samlede beregnede afskrivninger for disse indkomster, medregnes i den skattepligtige indkomst for salgsåret.

Stk. 2. Hvis salgssummen er mindre end anskaffelsessummen med fradrag af de samlede beregnede afskrivninger, kan den del af forskelsbeløbet, der svarer til forholdet mellem de skattemæssige afskrivninger og de samlede beregnede afskrivninger fradrages i den skattepligtige indkomst for salgsåret.

Stk. 3. Ved anskaffelsessummen forstås i denne paragraf den oprindelige anskaffelsesudgift med tillæg af afholdte forbedringsudgifter.

§ 9.

Udgår et af reglerne i dette afsnit omfattet driftsmiddel af driften i anledning af en skade, der er overgået det, kan der ikke afskrives på driftsmidlet i det indkomstår, hvori skaden er indtruffet. Såfremt den i anledning af skaden eventuelt udbetalte forsikrings- eller erstatningssum med tillæg af beløb, det måtte blive indvundet ved salg af det skadelidte driftsmiddel, er mindre end driftsmidlets anskaffelsessum med fradrag af de samlede beregnede afskrivninger, kan en del af forskelsbeløbet fradrages i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori skaden er indtruffet; herved finder bestemmelsen i § 8, stk. 2, tilsvarende anvendelse. Overstiger den erstatningssum med tillæg af beløb, der måtte blive indvundet ved salg af det skadelidte driftsmiddel, driftsmid-

veganaarpeningurinn fyrir rakstrargagnid, ta id allar roknaðar avskrivningar eru fra, skal partur av munnum, roknaður til effir reglunum i 8. gr., 1. stk. verða lagdur aftur at skattskyldugu inntökunni.

2. stk. Verða við umvæling av skaddum rakstrargagni útreiðslurnar stórr en möguligur tryggingar- ella endurgjaldspeningur fyrir skaðan, kann munurinn verða drigin frá i skattskyldugu inntökunni, en so er, at skaðinn hendi, meðan rakstrargagnid varð nýtt til vinnuligt endamál. Hendi skaðinn, meðan rakstrargagnid varð havt til aðra nýtslu, er frádráttur ekki leyvður. Er möguligur tryggingar- ella endurgjaldspeningur meiri en umvælingarútreiðslurnar, so skal tann partur av avloppspeninginum, sum svarar til lutfallið millum skattliger avskrivningar gjörðar i inntökuárum frammanundan og allar avskrivningar samanlagðar fyrir hesi inntökuárum frammanundan og allar avskrivningar samanlagðar fyrir hesi inntökuár, verða roknaður upp i skattskyldugu inntökuna.

3. stk. Útveganaarpeningurinn merkir i hesi grein tær upprunliga útveganaarútreiðslur við útreiðslum til umbætur afturatlögðum.

10. gr.

Rakstrargagn er, ta id talan er um ásetanir i hesum kapitli, útvegað, ta id afhendingin er farin fram.

lets anskaffelsessum med fradrag af de samlede beregnede afskrivninger, vil en efter reglerne i § 8, stk. 1, beregnet del af forskelsbeløbet være at medregne i den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Såfremt der til reparation af et skadelidt driftsmiddel afholdes udgifter, der overstiger den i anledning af skaden eventuelt udbetalte forsikrings eller erstatningssum, kan det overskydende beløb fradrages i den skattepligtige indkomst, såfremt skaden er sket under erhvervsmæssig benyttelse af driftsmidlet. Er skaden sket under anden benyttelse af driftsmidlet, kan fradrag ikke finde sted. Overstiger den eventuelle forsikrings- eller erstatningssum reparationsudgifterne, vil en så stor del af det overskydende beløb, som svarer til forholdet mellem de for tidligere indkomstår foretagne skattemæssige afskrivninger og de samlede beregnede afskrivninger på driftsmidlet for disse indkomstår, være at medregne i den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Ved anskaffelsessummen forstås i denne paragraf den oprindelige anskaffelsesudgift med tillæg af afholdte forbedringsudgifter.

§ 10.

Et driftsmiddel betragtes i henseende til bestemmelserne i dette afsnit som anskaffet, når levering har fundet sted.

3. Kapitul.

Skip til vinnuliga nýtslu.

11. gr.

Skattlig afskriving verður gjörd undir einum fyrri öll fær, sum hoyra til virki hins skattskylduga og bert verða nýtt vinnuliga.

2. stk. Reglurnar í hesum kapitli galda eisini fyrri maskinur, innbúgv og tilik rakstrargøgn, sum verða nýtt vinnuliga umborð á skipum.

12. gr.

Við undantøkunum her niðanfyrri verða reglurnar, sum settar eru í 1. kapitli um afskriving v.m. fyrri maskinur, innbúgv og tilik rakstrargøgn, sum bert verða nýtt vinnuliga, í heild nýttar, lá ið talan er um fær, sum verða nýtt vinnuliga.

2. stk. Skattligu afskrivingar inntøkuársins verða gjørdar við saldovirðinum við inntøkuársbyrjan sum grundarlagi, tá ið útveganarpeningur fyrri fær v.m., sum fingin eru til vega, er lagdur aftrat, men sölupeningurin fyrri fær v.m. seld í inntøkuárinum, drigin frá. Tann soleiðis funna peningahæddin er afskrivingarbæra saldovirðið.

13. gr.

Tá ið sáttmáli er gjørdur um bygging av fari, kann forskotsavskrivning verða gjörd av avrádda byggikostnaðinum, um so er, at farið er 20 BRT ella størri.

2. stk. Forskotsavskrivning kann fyrstu ferð verða gjörd fyrri tað inntøkuár, ið sáttmálin er gjørdur.

Afsnit III.

Skibe til erhvervsmæssig brug

§ 11.

Skattenæssig afskrivning foretages under ét for samtlige fartøjer, der hører til en skattepligtigs virksomhed og udelukkende benyttes erhvervsmæssigt.

Stk. 2. Reglerne i dette afsnit gælder også maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der benyttes erhvervsmæssigt om bord på skibe.

§ 12.

Med de undtagelser, der fastsættes i det følgende, finder de i afsnit I givne regler om afskrivning m.v. på maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, i det hele anvendelse på fartøjer, der benyttes erhvervsmæssigt.

Stk. 2. Indkomstårets skattemæssige afskrivninger foretages på grundlag af saldoværdien ved indkomstårets begyndelse med tillæg af anskaffelsessummen for fartøjer m.v., der er solgt i indkomstårets løb. Det således fundne beløb udgør den afskrivningsberettigede saldoværdi.

§ 13.

Når en kontrakt om bygning af et fartøj er indgået, kan der foretages forskudsafskrivning på den aftalte byggesum, såfremt fartøjet er 20 BRT eller derover.

Stk. 2. Forskudsafskrivning kan første gang foretages for det indkomstår, hvori kontrakten er ind-

Forskotsavskrivning kann þaraftur-
at verða gjörd næstu inntøkuár,
alt til tað ár, ið afhendingin fer
fram.

3. stk. Forskotsavskrivning kann
tílsamans í mesta lagi vera 20 pro-
sent av avráðda byggikostnað-
inum, í tíðarskeiðinum, sum nevnt
er í 2. stk. kann hin skattskyldugi
leggja forskotsavskrivningina eftir
vilt; tó kann ikki í nøkrum inntøkuári
verða avskrivað meira enn
10 prosent av byggikostnaðinum.

4. stk. Verður forskotsavskriv-
ning gjörd fyri skip í inntøkuári, tá
ið saldovirðið fyri hini skip virki-
sins er negativt, skal bæði for-
skotsavskrivningin í heild sambært
3. stk. 1. pætti, og forskotsavskriv-
ningin fyri avvarðandi inntøkuár
eftir 3. stk., 2. pætti, verða lækkað
við peningabædd, sum svarar til
negativa saldovirðið.

5. stk. Í tíðarskeiðinum, tá ið
forskotsavskrivning kann verða
gjörd, ávirkar forskotsavskrivning-
in ikki saldovirðið hjá hinum
skipum virkisins.

14. gr.

Tað inntøkuár, tá skip, sum for-
skotsavskrivning hevur verið gjörd
fyri, verður afhent, gongur útveg-
anarpeningurin við gjørdum for-
skotsavskrivningum frádrignum
upp í avskrivningargrundarlagið
fyri hini skip virkisins eftir regl-
um í 2. gr., smbr. 12 gr.

15. gr.

Verður sáttmáli um bygging av
skipi sáðdur úr gildi, skal peninga-

gælt. Forskudsafskrivning kann
eittvidere foretages i de følgende
indkomstår, for så vidt disse lig-
ger forud for det, hvori levering
finder sted.

Stk. 3. Forskudsafskrivning kan
i alt højst andrage 20 pct. af den
aftalte byggesum. Inden for den i
stk. 2 nævnte periode kan den
skattepligtige placere forskudsaf-
skrivningen efter ønske; dog kan
i intet indkomstår afskrives mere
end 10 pct. af byggesummen.

Stk. 4. Foretages forskudsaf-
skrivning på et skib i et indkomst-
år, hvor hvilket saldoværdien for
virksomhedens øvrige skibe er ne-
gativt, skal såvel den samlede for-
skudsafskrivning i medfør af stk.
3. 1. pkt., som forskudsafskriv-
ningen for det pågældende ind-
komstår efter stk. 3, 2. pkt. for-
mindskes med et beløb lig den ne-
gative saldo.

Stk. 5. I den periode, hvori
forskudsafskrivning kan forela-
ges, påvirker forskudsafskrivnin-
gen ikke saldoværdien for virk-
somhedens øvrige skibe.

§ 14.

I det indkomstår, hvori der sker
levering af et skib, på hvilket for-
skudsafskrivning er foretaget, ind-
går skibets anskaffelsessum med
fradrag af de foretagne forskuds-
afskrivninger i afskrivningsgrund-
laget for virksomhedens øvrige
skibe efter reglerne i § 2; jfr. § 12.

§ 15.

Ophæves en kontrakt om byg-
ning af et skib, skal et beløb lig

hædd svarandi til gjörðar forskotsavskrivningar fyrir skipið, verða roknað upp í skattskyldu inulökuna fyrir lað inntökuár, ið sáttmálin fer úr gildi.

16. gr.

Verða rættindi sambært sáttmála um bygging av skipi seld, skal vinningur ella hall av hesum teljast við í skattauppgerð seljarans í tí inntökuári, tá selt er.

Hevur forskotsavskrivning verið gjörd, skulu tær gjördu forskotsavskrivningarnar verða taldar uppi við uppgerðina av vinningi ella halli.

2. stk. Við nýtslu av ásetanum í 1. stk. verður rindan av tryggingar- ella endurgjaldspenningi roknað fyrir sølu av avarðandi sáttmála.

4. Kapitul.

Bygningar.

17. gr.

Skattlig avskrivning eftir reglunum í 20. gr. kann verða gjörd fyrir niðanfyri nevndu bygningar, sum verða nýttir vinnuliga.

- a. Bygningar, sum verða nýttir til handverk, iðnað ella gistihús burturav.
- b. Aðrir bygningar, har minst 75 prosent av gólvviddini verða nýtt vinnuliga.

2. stk. Avskrivning kann ikki verða gjörd fyrir skrivstovubygningar ella bygningar, sum nýttir verða til bústað ella endamál í samband við hetta.

summen af de foretagne forskudsafskrivninger på skibet medregnes i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori ophævelsen sker.

§ 16.

I tilfælde af salg af retten i henhold til en kontrakt om bygning af et skib skal fortjeneste eller tab herved tages i betragtning ved opgørelsen af sælgerens skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori salget sker. Har forskudsafskrivning fundet sted, skal de foretagne forskudsafskrivninger tages i betragtning ved opgørelsen af avance eller tab.

Stk. 2. Ved anvendelsen af bestemmelsen i stk. 1 betragtes udbetaling af forsikrings- eller erstatningssum som salg af den pågældende kontrakt.

Afsnit IV.

Bygninger.

§ 17.

Skattemæssige afskrivninger efter reglerne i § 20 kan foretages på følgende bygninger, der benyttes erhvervsmæssigt.

- a. Bygninger, som udelukkende anvendes til håndværk eller industri samt hoteller.
- b. Andre bygninger, hvoraf mindst 75 % af etagearealet benyttes erhvervsmæssigt.

Stk. 2. Afskrivning kan ikke foretages på kontorbygninger eller bygninger, der anvendes til beboelse eller hertil knyttede formål.

18. gr.

Verður bert partur af bygningi nýttur til endamál, sum heimilar afskriving eftir 17. gr. kann skattlig afskriving bert verða gjörd fyrri lann part av útveganarpeninginum, sum luffalsliga samsvarar gólvvæddi í nevnda bygningparti.

19. gr.

Fyrri útreiðslur til umbyggingar ella umbótur kann skattlig afskriving verða gjörd eftir afskrivingarstiganum fyrri lann bygning, sum fær viðvæjla, smbr. 20. og 21. gr.

20. gr.

Fyrri bygningar, nevndar í 17. gr. 1. stk. a) kann útveganarárið og 9 næstkomandi innlökur verða gjörd skattlig afskriving við upp til 6 prosentum av útveganarpeninginum. Hvert av fylgjandi innlökunum kann skattlig afskriving verða gjörd við upp til 2 prosentum av útveganarpeninginum. Útveganarárið er tað innlökunum, ið bygningurin verður fingin í hendur ella fullgjördur og tikin í nýttu til endamál, sum heimilar skattliga afskriving.

2. stk. Fyrri bygningar, nevndar í 17. gr. 1. stk. b) kann útveganarárið og 9 næstkomandi innlökur verða gjörd skattlig afskriving við upp til 4 prosentum av útveganarpeninginum. Hvert av fylgjandi innlökunum kann skattlig afskriving verða gjörd við upp til 1 prosenti av útveganarpeninginum.

§ 18.

Anvendes kun en del af en bygning til formål, der berettiger til afskrivning efter § 17, kan skattemæssig afskrivning kun foretages på den del af anskaffelsessummen, der forholdsmæssigt svarer til den nævnte bygningsdels etageareal.

§ 19.

På udgifter til ombygning eller forbedring kan skattemæssig afskrivning foretages efter afskrivningssatserne for den bygning de vedrører, jfr. §§ 20 og 21.

§ 20.

På de i § 17, stk. 1, litra a), nævnte bygninger kan der i anskaffelsesåret og hvert af de nærmest følgende 9 indkomstår foretages skattemæssig afskrivning med indtil 6 pct. af anskaffelsessummen. I hvert af de derefter følgende indkomstår kan skattemæssig afskrivning foretages med indtil 2 pct. af anskaffelsessummen. Ved anskaffelsesåret forstås det indkomstår, hvori bygningen erhverves eller indføres og lages i brug til et formål, der berettiger til skattemæssig afskrivning.

Stk. 2. På de i § 17, stk. 1, litra b), nævnte bygninger kan der i anskaffelsesåret og hvert af de nærmest følgende 9 indkomstår foretages skattemæssig afskrivning med indtil 4 pct. af anskaffelsessummen. I hvert af de derefter følgende indkomstår kan skattemæssig afskrivning foretages med indtil 1 pct. af anskaffelsessummen.

21. gr.

Innan fyri markini sett í 20. gr. kann hin skattskyldugi leggja avskrivningarnar ið har eru nevndar, eftir vild í teimum einstøku inntøkuárum.

2. stk. Avskrivning kann ikki verða gjørd tað inntøkuár, ið bygningurin verður avhentur ella niðurtíkin.

3. stk. Heldur hin skattskyldugi uppat at nýla bygningin til endamál, sum heimila avskrivning, kann skattlig avskrivning ikki verða gjørd tey inntøkuár, ið slík nýtsla ikki hevur verið.

22. gr.

Skattlig avskrivning skal verða gjørd fyri hvønn einstakan bygning sær.

2. stk. Reglurnar í 1. stk. verða eisini nýttar í sambandi við útreiðslur til umbygningar og umbøtur.

23. gr.

Verður bygningur fyri skaða, sum ikki verður afturbøttur við vanligari umsiting, kann frá og við inntøkuárinum, ið skaðin hendir, avskrivning bert verða gjørd fyri lann part av útvegnaarpeninginum, sum svarar til lutfallið millum virðið av bygninginum eftir at skaðin hendi og virðið beint framanundan. Viðvíkjandi útreiðslum til umbøtan av slíkum skaða kemur reglan í 19. gr. í nýtslu.

24. gr.

Tá ið avskrivningarbærur bygningur verður niðurtíkin, kann í skattskyldugu inntøkuni fyri tað inntøkuár, ið niðurtøkan fer fram,

§ 21.

Inden for de i § 20 angivne rammer kan den skattepligtige placere de dér nævnte afskrivninger efter ønske i de enkelte indkomstår.

Stk. 2. Afskrivning kan ikke foretages i det indkomstår, hvori bygningen afhændes eller nedrives.

Stk. 3. Ophører den skattepligtige med at anvende bygningen til formål, der berettiger til afskrivning, kan skattemæssig afskrivning på bygningen ikke foretages i de indkomstår, hvor sådan anvendelse ikke har fundet sted.

§ 22.

Skattemæssig afskrivning skal foretages særskilt for hver enkelt bygning.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på udgifter til ombygning eller forbedring.

§ 23.

Hvis der på en bygning sker en skade, der ikke kan udbedres ved normal vedligeholdelse, kan afskrivning fra og med det indkomstår, hvor skaden indtræffer, kun beregnes af den del af erhvervelsessummen, som svarer til forholdet mellem bygningens værdi efter skadens indtræden og værdien umiddelbart forinden. Med hensyn til udgifter, der anvendes til udbedring af en sådan skade, finder reglen i § 19 anvendelse.

§ 24.

Når en afskrivningsberettiget bygning nedrives, kan der i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori nedrivningen

verða gjörður frádráttur, sum svarar til tær óavskrivaðu peningahæddirnar við sölupeningi fyrri tilfar v m. frádrignum. Tó kann frádráttur bert verða gjörður um hin skattskyldugi í minst 5 ár fyrri niðurtökuna hefur átt bygningin og í hesum tíðarskeiði hefur nýtt hann til endamál, sum heimilar skattliga avskrivning.

25. gr.

Selur ella afhendir hin skattskyldugi fasta ogn, sum hefur verið avskreivað fyrri meira enn hon er niðurskrivað til, so skal vinningurin verða roknaður upp í skattskyldugu inntøkuna í sölurárinum, men tó ikki meira enn tær gjördu avskrivningar.

Møguligt hall kann ikki verða drigið frá við uppgerðina av skattskyldugu inntøkuni.

2. stk. Tryggingar- ella endurgjaldspeningur fær somu viðgerð sum upphæddir, sum verða vunna við sølu av avvarðandi ognarluti.

26. gr.

Verður vinningur, sum er skattskyldigur eftir 25. gr., tí fingin er tryggingar- ella endurgjaldspeningur, kann hin skattskyldugi biðja um undantøku fyrri, at vinningurin verður roknaður til inntøku hansara. Undantøkan er troytað av, at tryggingar- ella endurgjaldspeningurin ellur verður nýttur til endurbygging ella endurítvegan av skaðda ognarlutinum, og av at forskotsavskrivning av útreiðsluni til endurbygging ella endurítvegan.

2. stk. Váttan um, at tryggingar- ella endurgjaldspeningurin við-

sker, foretages et fradrag, der svarer til de uafskrevne beløb nedsat med den eventuelle salgssum for materialer m.v. Fradrag kan dog kun foretages, når den skattepligtige i mindst 5 år før nedrivningen har ejet bygningen og i dette tidsrum har anvendt den til et formål, der berettiger til skattemæssig afskrivning.

§ 25.

Sælger eller afhænder den skattepligtige fast ejendom, som har været undergivet afskrivning for mere end den er nedskrevet til, skal avancen medregnes i den skattepligtige indkomst i salgsåret, men dog ikke med mere end de foretagne afskrivninger.

Eventuelt tab kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Forsikrings- eller erstatningssummer behandles på samme måde som beløb, der indvindes ved salg af det pågældende formuegode.

§ 26.

Indvindes en fortjeneste, der er skattepligtig efter § 25, ved indtagelsen af en forsikrings- eller erstatningssum, kan den skattepligtige begære sig fritaget for, at fortjenesten henregnes til hans indkomst. Fritagelsen er betinget af, at forsikrings- eller erstatningssummen anvendes fuldt ud til genopgørelse eller genanskaffelse af det skadelidte formuegode, samt af, at fortjenesten anvendes til forlods afskrivning på udgiften til genopførelse eller genanskaffelse.

Stk. 2. Erklæring om, at forsikrings- eller erstatningssummen

víkjandi skadlum bygningi er nýttur ella ællast nýttur á tann hátt sum ávíst í 1. stk., skal í seinasta lagi verða givin samstundis sum freistin gengur út fyri innlating av sjálvuppgávu fyri viðkomandi inntøkuár.

3. stk. Endurbygging ella endurútvegan skal fara fram í tí inntøkuári, tá vinningurin var ella í næstkomandi inntøkuári. Fer endurbygging ella endurútvegan ikki fram áðrenn hetta tíðarskeið er útrunnið, skal vinningurin verða lagdur afturat skattskyldugu inntøkuni fyri tað inntøkuár, ið vinningurin var. Tann peningabædd, sum í hesum føri skal verða eftirgøldin, ber í rentu 1 prosent mánaðarlíga fyri hvønn byrjaðan mánað roknað frá teimum tíðarbílum, tá skatturin hevði verið fallin til gjaldingar, um hin skattskyldugi ikki hevði biðið sær undantøku fyri rindan.

4. stk. Tá ið heilt serligar umstøður tala fyri, kann líkningarráðið eftir umsókn leingja freistina fyri endurbygging ella endurútvegan.

5. stk. Kemur tað fram, at tryggingar- ella endurgjaldspeningurin ikki allur verður nýttur til endurbygging ella endurútvegan, verða ommanfyri standardi reglur um eftirskattlegging nýttar í sambandi við avloppspartin av tryggingar- ella endurgjaldspeninginum, tó í hægsta lagi peningabædd, ið svarar til vinningin.

6. stk. Peningabædd, sum verður nýtt til forskotsavskrivning eftir 1. stk. 2. punktum, kann ikki verða drigin frá við uppgerðina av skattskyldugu inntøkuni.

7. stk. Skattligar avskrivningar

vedrørende en skadeligt bygning er anvendt eller agtes anvendt på den i stk. 1 angivne måde, skal afgives senest samtidig med udløbet af fristen for indgivelsen af selvangivelse for det indkomstår, hvori fortjenesten er konstateret.

Stk. 3. Genopførelse eller genanskaffelse skal ske enten i det indkomstår, hvori fortjenesten konstateres, eller i det nærmest følgende indkomstår. Finder genopførelse eller genanskaffelse ikke sted inden udløbet af denne periode, skal fortjenesten tillægges den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori fortjenesten blev konstateret. Det beløb, der i den anledning skal efterbetales, forrentes med 1 pct. månedlig for hver påbegyndt måned regnet fra de tidspunkter, til hvilke skatten ville have været forfalden, såfremt den skattepligtige ikke havde begæret sig fritagelse for erlæggelsen.

Stk. 4. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan ligningsrådet efter andragende forlænge fristen for genopførelse eller genanskaffelse.

Stk. 5. Viser det sig, at forsikrings- eller erstatningssummen ikke fuldt ud medgår til genopførelse eller genanskaffelse, finder foranstående regler om efterbeskatning anvendelse på den overskydende del af forsikrings- eller erstatningssummen, dog højst på et beløb svarende til fortjenesten.

Stk. 6. Beløb, der anvendes til forlods afskrivning efter stk. 1, 2. punktum, kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 7. Skattemæssige afskriv-

fyrir endurbygda ella endurútvegaða ognarlutin verða roknaðar við útveganarpeninginum sam grundarlagi, tá ið frádrigin er lann peningahædd „sum er forskotsavskrivað.

27. gr.

Útreiðslur til útvegan av byggi-grund kunnu ikki verða roknaðar upp í útveganarpening ella útreiðslur til umbøtur v.m.

28. gr.

Reglunum í hesum kapitli kann verða víkið frá í førum, har afturfalsskylda ella onnur tilik skylda liggur á fastogn.

5. Kapitul.

Almennar ásetanir.

29. gr.

Við sølu av teimum ognarlutum, sum henda lóg viðger, koma í gildi reglurnar í 3. gr. í lögtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963 um landsskat og kommunuskatt, í førum har søla av slíkum ognarlutum høyrir til vinnuveg hins skattskylduga, ella tá hann hevur keypt ognarlutin fyri at selja hann aftur við ágóða.

2. stk. Fyri slíkar ognir, sum um er røtt í 1. og 3. kapitli lækkar seldovirðið sambært 2. gr., sbr. 12. gr. í teimum førum, sum nevnd eru í 1. stk., útveganarpeningin fyri selda ognarlutin tá frá eru skattligar avskrivningar, gjørdar í inntøkuárinum frammanundan søluárinum.

ninger på det genopførte eller genanskaffede formuegode beregnes på grundlag af anskaffelsessummen med fradrag af det beløb, der er afskrevet forlods.

§ 27.

Udgift til erhvervelse af byggegrund kan ikke henregnes til anskaffelsessummen eller til forbedringsudgifter m.v.

§ 28.

Reglerne i dette afsnit kan fraviges i tilfælde, hvor der påhviler en fast ejendom hjemfaldsforpligtelse eller anden forpligtelse af lignende art.

Afsnit V.

Almindelige bestemmelser.

§ 29.

Ved salg af de af denne lov omhandlede formuegoder finder reglerne i lagtingslov nr. 50 af 2. juli 1963, § 3 om landsskat og kommuneskat anvendelse i tilfælde, hvor salg af sådanne formuegoder henhører til den skattepligtige næringsvej eller det pågældende formuegode er erhvervet i spekulationsojemed.

Stk. 2. For aktiver af den i afsnit I og III omhandlede art formindskes i de i stk. 1 nævnte tilfælde seldoværdien i henhold til § 2, ifr. § 12, med anskaffelsessummen for det solgte formuegode med fradrag af skattemæssige afskrivninger, der i indkomståret forud for salgsåret er foretaget på dette.

3. stk. Skattskyldugur, sum hefur gjørt avskrivningar sambært ásetaninum í hesi lóg, kann aftan á at freistin fyri innlating av sjálvuppgávu er útrunnin, bert broyta hesar avskrivningar við loyvi líkn-ingarráðsins.

30. gr.

Mótiøka av ognarlutum, sum gávu ella arvaforðskot verður í hesi lóg javnsett við keyp. Keypspeningur er í hesum forðum tann peningaliædd, sum er lógd til grundar við útrokningina av gávugjaldi ella inntøkuskatti av sama lut. Var hesin ikki avgjalds- ella inntøkuskattskyldugur, verður sum keypspeningur sett virðið av sama ognarluti í vanligum handli um tað mundið, tá luturin varð fíngin.

2. stk. Avhending av ognarlutum sum gávu ella arvaforðskot verður í hesi lóg javnsett við sølu av somu ognarlutum. Sølupeningur er tað virði, sum verður lagt til grund við útrokningina av gávavgjaldi ella inntøkuskatti í sambandi við avhendingina ella — um so er, at ognarluturin ikki er avgjalds- ella inntøkuskattskyldugur — virðið í vanligum handli um avhendingarmundið.

31. gr.

Flytur skattskyldugur ognarlutir av tí slagnum, sum røtt er um í 1. kapitli, annaðhvørt til eginnýtslu bútturav ella til bæði eginnýtslu og nýtslu í vinnu; verða slíkir flutningar í hesi lóg javnsettir við sølu og keyp av somu ognarlutum.

2. stk. Flytur skattskyldugur ognarlutir av tí slagnum, sum røtt

Stk. 3. En skattepligtig, der har foretaget afskrivninger i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov, kan efter udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse kun ændre disse afskrivninger med ligningsrådets tilladelse.

§ 30.

Erhvervelse af formuegoder ved gave eller arveforbud sidestilles i denne lov med køb. Som købesum betragtes i disse tilfælde det beløb, der er lagt til grund ved beregningen af gaveafgift eller indkomstskat af den pågældende erhvervelse. Har denne ikke været afgifts- eller indkomstskattepligtig, betragtes som købesum det pågældende formuegodes værdi i handel og vandel på erhvervelses tidspunktet.

Stk. 2. Overdragelse af formuegoder som gave eller arveforbud sidestilles i denne lov med salg af de pågældende formuegoder. Som salgssum betragtes den værdi, der lægges til grund ved beregningen af gaveafgift eller indkomstskat i forbindelse med overdragelsen eller — såfremt denne ikke er afgifts- eller indkomstskattepligtig — værdien i handel og vandel på overdragelsestidspunktet.

§ 31.

Overfører en skattepligtig formuegoder af den i afsnit I omhandlede art til benyttelse enten til udelukkende private formål eller til både erhvervs- og private formål, sidestilles sådanne overførelser i denne lov med salg og køb af de pågældende formuegoder.

Stk. 2. Overfører en skattepligtig formuegoder af den i afsnit II om-

er um í 2. kapitli, anlin til vinnuliga nýtslu burturav ella til eginnýtslu burturav, verða slíkir flutningar í hesi lóg javnsettir við sølu og keyp av sonu ognarlutum.

3. stk. Flytur skattskyldugur maskinur, innbúgv og líkar ognarlutir frá eginnýtslu burturav annaðhvørt til vinnuliga nýtslu burturav ella til eginnýtslu og nýtslu í vinnum, verða slíkir flutningar í hesi lóg javnsettir við keyp av sonu ognarlutum.

4. stk. Sölu- og keypspeningur er virðið í vanligum handli um flutningsmundið.

32. gr.

Lendurgjöld fyri ognarløku verða í hesi lóg javnsett við søluupphæddir.

33. gr.

Líkningsráðið setur gjallari fyriskipanir um hvørjar upplýsingar tey skattskyldugu skulu geva skattavaldinum til nýtslu við eftirliti við at lógin verður hildin og fyriskipar í hesum sambandi tað snið, sum hesar upplýsingar skulu verða givnar í. Innlating av nevndu upplýsingum kann verða noyðd ígjøgnum við úlegging av dagligari bót, sum verður ásett av líkningsráðnum.

handlaðe art enten til udelukkende erhvervsmæssig benyttelse eller til udelukkende privat benyttelse, sidestilles sådanne overførelser i denne lov med salg og køb af de pågældende formuegoder.

Stk. 3. Overfører en skattepligtig maskiner, inventar og lignende formuegoder fra udelukkende privat benyttelse enten til udelukkende erhvervsmæssig benyttelse eller til benyttelse til både erhvervsmæssige og private formål, sidestilles sådanne overførelser i denne lov med køb af de pågældende formuegoder.

Stk. 4. Som salgssum og købsum betragtes værdien i handel og vandel på overførelsestidspunktet.

§ 32.

Ekspropriationserstatninger sidestilles i denne lov med salgssummer.

§ 33.

Ligningsrådet fastsætter de nærmere forskrifter om, hvilke oplysninger der skal meddeles af de skattepligtige til de skattelignende myndigheder til brug ved disses kontrol med overholdelsen af bestemmelserne i denne lov, og fastsætter i denne forbindelse den form, hvori de pågældende oplysninger skal afgives. Afgivelsen af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af en daglig bøde, der fastsættes af ligningsrådet.

6. Kapítul.

Nær lógin fær gildi v.m.

34. gr.

Þenda lóg verður fyrstu ferð nýtt við líkningina fyrir skattaárið 1972/73.

2. stk. Viðvikjandi ognarlutum, sum eru afhendir innan 19. október 1971 kann hin skattskyldugi sækja um af koma undir lúgartil galdandi reglar um afskriving og skattliga viðgerð av vinningi ella tapi.

Úmsókn skal vera latin líkningarráðnum í seinasta lagi saman við sjálvuppgávuni fyrir viðkomandi skattaár.

35. gr.

Maskínur, innbúgv og tilík rakstrargagn, sum bert verða nýtt vinnuliga, og somuleiðis skíp til vinnuliga nýtslu, skulu, nu so er, af ley eru í ogn hins skattskylduga við byrjan av tí inntøkuári, tá lógin fyrstu ferð verður nýtt, verða roknað upp í saldovirðið eftir 2. gr., 1. stk. sb. 12. gr. við útveganarpeninginum, tá frá eru hæði vanligar afskrivingar og eykaavskrivningar, sum hin skattskyldugi hevur gjørt í inntøkuárum frammanundan fyrir somu rakstrargagn.

36. gr.

Avskrivning fyrir maskínur, innbúgv og tilík rakstrargagn, sum verða nýtt bæði í vinnu og til egin-nýtslu og sum eru í ogn hins skattskylduga við byrjan av tí inntøkuári, tá lógin fyrstu ferð verður nýtt, verða gjørd við útveganar-

Afsnit VI.

Ikrafttrædelses-bestemmelser m.v.

§ 34.

Denne lov finder første gang anvendelse ved skattekningen for skatteåret 1972/73.

Stk. 2. For så vidt angår formøgoder, der afhændes inden 19. oktober 1971 kan den skattepligtige ansøge om, at de hidtil gældende regler om afskrivning og om den skattemæssige behandling af fortjeneste eller tab finder anvendelse. Sådant ansøgning skal indgives til ligningsrådet senest samtidig med selvangivelse for det pågældende skatteår.

§ 35.

Maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, samt skibe til erhvervsmæssig brug, skal såfremt de er i den skattepligtiges besiddelse ved begyndelsen af det indkomstår, for hvilket lovens regler første gang kommer til anvendelse, medregnes i saldoværdien efter § 2, stk. 1, jfr. § 12 med anskaffelsessummen efter fradrag af såvel ordinære som ekstraordinære afskrivninger, som den skattepligtige for tidligere indkomstår har foretaget på de pågældende driftsmidler.

§ 36.

Afskrivning på maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der benyttes både til erhvervsmæssige og til private formål, og som er i den skattepligtiges besiddelse ved begyndelsen af det indkomstår, for hvilket lovens regler første gang

peninginum fyrir rakstrargagnid sum grundarlagi, tá ið frá er upphædd svarandi til vanlign skattlign avskrivningarnar, sum hin skattskyldugi hevði kunna gjört fyrir sama rakstrargagn innlökunárinu frammanundan, um so var, at rakstrargagnid í hesum innlökunárum hevði verið nýtt vinnuliga burturav.

37. gr.

Skattskyldugur kann, um treytirnar fyrir hesum annars eru loknar, í staðin fyrir at avskriva eftir hesi lóg velja at gera eykaavskrivningar eftir higar til galdandi reglum. Vanlig avskrivning skal í slíkum føri verða gjört viðvikjandi avvarðandi ognarluti eftir higar til galdandi reglu, og ognarlutir av slagnum, sum røtt er um í 1. og 3. kapitli, verða í hesum førum ikki roknaðir uppí saldovirðið eftir 2. gr., 1. stk., sb. 12. gr.

2. stk. Ognarlutir av slagnum, sum røtt er um í 1. og 3. kapitli, og sum hin skattskyldugi hevur valt at eykaavskriva sambært ásetanini í 1. stk. kunna nær sum helst verða fluttir til avskrivningar eftir hinum reglum í hesi lóg.

3. stk. Ognarlutir av slagnum, sum røtt er um í 1. og 3. kapitli, og sum hin skattskyldugi hevur valt at eykaavskriva sambært ásetanini í 1. stk., skulu altíð verða fluttir til avskrivningar eftir hinum reglum í hesi lóg, tá ið lann partur av útvegatarnpeninginum, sum var úr skildur til eykaavskrivning, er avskrivaður til fulnar, ella tá ið tað tíðarskeið, sum eykaav-

kommer til anvendelse, foretages på grundlag af det pågældende driftsmiddels anskaffelsessum reduceret med et beløb lig summen af de ordinære skattemæssige afskrivninger, som den skattepligtige kunne have foretaget på det pågældende driftsmiddel i tidligere indkomstår, såfremt driftsmidlet i disse indkomstår udelukkende havde været benyttet erhvervsmæssigt.

§ 37.

En skattepligtig kan, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, i stedet for at afskrive efter denne lov vælge at foretage ekstraordinære skattemæssige afskrivninger efter de derom fastsatte regler. Ordinær afskrivning skal i så fald for det pågældende formuegodes vedkommende foretages efter de hidtil gældende regler, og formuegoder af den i afsnit I og III omhandlede art medregnes i disse tilfælde ikke i saldoværdien efter § 2, stk. 1, jfr. § 12.

Stk. 2. Et formuegode af den i afsnit I og III omhandlede art, hvorpå skattepligtige har valgt at foretage ekstraordinære afskrivninger i medfør af bestemmelsen i stk. 1, kan når som helst overføres til afskrivning efter de i denne lov i øvrigt indeholdte regler.

Stk. 3. Formuegoder af den i afsnit I og III omhandlede art, hvorpå den skattepligtige har valgt at foretage ekstraordinære afskrivninger i medfør af bestemmelsen i stk. 1, skal altid overføres til afskrivning efter de i denne lov i øvrigt indeholdte regler, når den til ekstraordinær afskrivning udsøndrede del af anskaffelsessummen er afskrevet fuldt ud, eller når

skriving kann verða gjærd í, er útrunnið.

4. stk. Fyri fyrsta inntøkuárið, ið ognarlutur av slagnum sum rætt er um í 1. og 3. kaðilli, sum er eykaavskrivaður sambært ásetanini í 1. stk., verður fluttur til avskrivningar eftir hinum reglum í hesi lóg, er avskrivningargrundarlagið útvegnaarpeningurin við vanligum avskrivningum og eykaavskrivningum, sum gjærdar eru í inntøkuárum frammanundan, frádráttur. Avvarðandi ognarlutur kann ikki verða eykaavskrivaður tað inntøknár, sum flutningur fer fram í, ella seinni inntøkuár.

38. gr.

Landsstýrið setur gjølligari reglur fyri fremjan av hesi lóg og hevur heimild til at bera neyðugar útreiðslur til fremjan av lógini.

39. gr.

Samstundis sum henda lóg kemur í gildi fer lógtíngslóg nr. 3 frá 2. februar 1956, smbr. lógtíngslóg nr. 29 frá 12. mai 1970 um skattfríar bygningar og maskinar v.m. 3. gr., 2., 3. og 4. stk. og 8 gr. d og e í lógtíngslóg nr. 50 frá 2. juli 1963 úr gildi.

Nýggj 8 gr. d í seinastnevndu lóg verður orðað soleiðis:

«Árlig avskrivning, ið verður skipað við serligari lóg.»

den periode, hvori ekstraordinær afskrivning kan foretages, er udløbet.

Stk. 4. For det første indkomstår, for hvilket et formuegode af den i afsnit I og III omhandlede art, der har været genstand for ekstraordinær afskrivning i medfør af bestemmelsen i stk. 1, overføres til afskrivning efter de i denne lov i øvrigt indeholdte regler, er afskrivningsgrundlaget med fradrag af de i tidligere indkomstår foretagne ordinære og ekstraordinære skattemæssige afskrivninger. Ekstraordinær afskrivning på det pågældende formuegode kan ikke foretages for det indkomstår, for hvilket overførsel finder sted, eller for senere indkomstår.

§ 38.

Landsstyret fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af denne lov og bemyndiges til at afholde de til lovens gennemførelse nødvendige udgifter.

§ 39.

Samtidig med nærværende lovs ikrafttræden ophæves lagtingslov nr. 3 af 2. februar 1956, jfr. lagtingslov nr. 29 af 12 maj 1970 om ekstraordinære skattefri afskrivninger på skibe, samt visse bygninger og maskiner m.v., samt § 3, stk. 2, 3 og 4 og § 8 d og e i lagtingslov nr. 50 af 2. juli 1963.

Som ny § 8 d indsættes i sidstnævnte lov:

«Årlig afskrivning i henhold til særlig lov.»

Viðverkingar:

Løgtingslóg um skattafríar eykaavskrivningar uppá skip, ávísar bygningar og maskinur v.m. frá 2. februar 1956 við seinni broytingum, seinast lögtingslóg nr. 29 frá 12. maj 1970 gongur út 31. december 1971.

Aheitanir hava verið um at fáa fyrisettar serstakar avskrivningarreglur, líkar teimum, sum nýttar verða í londum uttan um okkum.

Landsstýrið hevur tí havt nevnd sílandi til kannar av skattalóggávuni og m.a. hesum máli, og hevur nevndin lagt frá sær uppskot til nýggjar reglur um avskrivningar yvirhøvur.

Nevndin sigur seg hava kanna reglurnar, sum nýttar verða í Danmark, Noreg og Svøríki og út frá hesum haldið rímiligast at gera reglur fyri Føroyar so líkar teimum dansku sum gjørligt og hevur gjørt uppskot sítt samsvarandi hesum, tilevnað føroyskum viðurskiiftum.

Higartil galdandi reglur hava loyvt avskrivning yvir raksturin mett eftir brúkstíðini, og hava so afturat verið reglur um eykaavskrivningar av skipum og vissum bygningum og maskinum, herundir møguleiki fyri at avskriva uppá byggisáttmálar uppá skip í mun til 2 ár innan skipið er farið í gerð, bert sáttmáli er gjørdur.

Tá núgaldandi lóg um eykaavskrivning antin skal endurnýggjast, broytast ella ganga út er mælt til, at gamla lógin gongur út og eru serligar reglur um forskotsavskrivning settar í uppskotið til avskrivningarlóg.

Henda nýggja lóg kemur sostatt í staðin fyri tær reglur, sum higartil hava verið nýttar í samband við avskrivning yvirhøvur.

Nýggja lógin fær gildi frá og við skattaárinum 1972/73, t.v.s. fyri inntøkuárið 1971.

Høvuðsendamálið er, at allar maskinur, innbúgv og onnur rakstrar-gøgn vera avskrivað undir einum við ávísun prosentí og somuleiðis skip, sum verða brúkt í vinnu.

Avskrivað verður altíð fyrst av upprunavirðinum og síðan av tí niðurskrivaða virðinum. Tá so er, fellur avskrivningarprosentín skjótt, og er tí neyðugt at byrja við heldur høgum prosentí, skotið er upp ikki at seta avskrivningina til fast prosent, men avmarka hana uppeftir og er her skotið upp sama sum í Danmark, nevniliga 30%. Hetta vil siga, at fyrsta árið er avskrivningin 30%, næsta 21%, triðja 14,7%, fjórða 10,3%, fimta 7,2% o.s.fr.

Her verður sostatt avskrivað eftir 5 árum 83,2%, meðan avskrivað vildi verið eftir gomlu regluni 50% og um eykaavskrivning var gjørd so 75%, men við tað, at henda avskrivning er so stór, er skotið upp at avmarka forskotsavskrivningina frá 17½% til 10% árliga og til hægst 20% samanlagt og til bert at galda fyri skip, ið eru minst 20 BRT, og fara so gomlu eykaavskrivningarreglurnar uppá maskinur og bygningar er gildi nú hesar nýggja reglurnar eru so rímiligar.

Verða ognir, sum loyvt hevur verið at avskriva uppá, seldar, so skal sölupeningurin ganga inn í avskrivningargrundarlagið, sum so lækkar og minskar um avskrivningina við árs enda.

Nýútvegaður ognarlutur verður avskrivaður sama árið, hann er útvegaður, meðan seldur lutur ikki fær avskrivning tað árið, hann fer úr roknskapinum.

Hendir at avskrivningargrundarlagið verður negativt, so kann henda saldo standa til árið eftir, og kann hon verða útfjavnad við nýútvegaðum lutum, men um onki verður fingið aftur at, so skal saldoin verða roknað sum innføka í rakstrarroknskapin hetta árið.

Her er sostatt harðari skatting av vinningi við sølu av rakstrargøgnum enn eftir higartil galdandi reglur, har bert helvtin av vinninginum, tó bert helvtin av samlaðum avskrivningum, varð skaftað --- við sølu uttalandi tó allur vinningurin.

Eftir uppskotinum kunna bygningar ikki undir saldoavskrivning, men verða teir framvegis avskrivaðir eftir lívildini, tó við hægri prosentí tey fyrstu 10 árin.

Rættur til avskrivning er avmarkaður til bygningar, har í minsta lagi 75% verða nýtt í vinnu.

Avskrivning er ikki loyvd fyri bygningar, ið verða nýttir til skrivstovu ella bústað.

Samstundis við, at hesar nýggju reglurnar verða lættari at arbeiða við, fara tær at geva føroyska vinnulivinum somu skattaligu møguleikar, sum vinnulivsmenn hava í londunum uttan um okkum.

1. viðgerð 29/10-1971 og við 14 0 atkvøðum var málið beint í fíggarnevndina.

16. desember var frá fíggarnevndini lagt fram soljóðandi

Áliti

Hetta mál er av landsstýrinum lagt fyri tingið og var við 1. viðgerð beint í fíggarnevndina.

Í viðmerkingunum vísir landsstýrið til, at lógin um eykaavskrivning uppá skip, maskinur og ávísar bygningar fer úr gildi við árslok.

Hesar reglur, ið undir serligum umstøðum hava verið nýttar í Føroyum, eru ólíkar teimum, sum í dag verða nýttar í øðrum londum. Spurningurin var tí, um hesar reglur skuldu verða galdandi framvegis og lógin tí verða framlongdar, ella um farið skuldi verða yvir til aðrar avskrivningarreglur meiri líkar teimum, onnur lond nú nýta.

Tann nevnd, sum landsstýrið hevur havt sitandi til kannan av skattalógini, hevur eisini viðgjørt henda spurning, og latið frá sær uppskot til nýggjar avskrivningarreglur.

Meðan nógaldandi reglur hava verið tær, at hæði skip, maskinur og onnur rakstrarøggn hava verið avskrivað hvørt sær, so er høvuðsreglan eftir fyriliggjandi uppskoti tað, at skip, maskinur og onnur rakstrarøggn, ið hoyra til sama virki verða tikin undir eitt og avskrivað undir einum.

Rætturin til eykaavskrivning fellur burtur og í staðin verður skotið upp at nýta saldoavskrivningarháttin, og mælt verður til, at hámarkið verður 30% av saldovirðinum. Í summunum ferum verður hetta ein fyrimumur fyri hann ella teir, sum vinnuna reka – einamest fyri virkir á landi. Her er uppskotið meirilíki teim reglur, sum galdandi eru í Danmark.

Viðvíkjandi forskotsavskrivning uppá skip, so eru nógaldandi reglur minnandi rúmari, enn tær sum í hesum uppskoti verða tilnæltar við tað, at sambært galdandi reglur er loyvt at forskotsavskriva 17½% pr. ár upp til fyra ár ella íalt 70%, meðan tað í hesum uppskoti verður mælt til at avmarka forskotsavskrivningina til hægst 10% um árið og hægst 20% í alt.

Sambært nógaldandi skipan er loyvt at forholdsavskriva uppá skip annaðhvørt skipið er lítið ella stórt, meðan tað í uppskotinum er mælt til, at hesin rættur bert kann verða nýttur fyri skip, sum eru minst 20 br.

Fyri seldar ognarlutir verður hetta uppskot skattugini nógv harðari enn hon nú er, við tað at her skal allur vinningurin vera skattaður, meðan hann fyrr hevur verið skattaður við eini helvt.

Viðvíkjandi skipum, sum seld verða innanlands, so misti keyparin rættin til eykaavskrivning eftir teim reglum, sum higartil hava verið nýttar, meðan hann, um skipið var keypt beinleiðis úr útlandinum fekk rætt til eyka avskrivning. Her verður mælt til at broyta reglurnar so, at saldoavskrivningarhátturin og procenthæðin verður tað sama í øllum ferum.

Viðvíkjandi avskrivning uppá bygningar, so verður mælt til, at bygningar, sum nýttir verða til ídnað, handverk og gistingarhús koma undir lagaligari avskrivningarreglur, meðan bygningar, ið verða nýttir til handverk ella aðra vinnu, men eisini til íbúð, ikki fáa eins góðar avskrivningarmøguleikar, sum eftir nógaldandi lóg.

Fíggingarnevndin hevur undir viðgerðini havt samráðingar við umboð fyrri: Føroya Reiðarafelag, Føroya Ídnaðarafelag, Fysturoyar Handverksmeistarafelag, sum eisini umboðaði Føroya Handverksmeistarafelag, Føroya Fiskimannafelag, Føroya Arbeðarafelag og Havnar Arbeðsmannafelag.

Nevndin, við undantak av Erlendi Patursson, er sams við landsstýrið í, at skal nakað veruligur ídnaður skapast í Føroyum, so má hesin ídnað-

ur hava eins góð kør og idnaðurið í øðrum londum bæði hvat viðvíkir lánimøguleikum, skatting og avskrivning. Um so er, at lóggávan hevur virkað forðandi her, so mugu verða gjørdar neyðugar broytingar, og er tað hetta, lógaruppskotið miðar imóti.

Tá meirilutin mæltir til at gera broytingar í § 13 viðvíkjandi forhondsavskrivning, so er tað av teirri orsøk, at innan fiskivinnuna er broytingin so skjót, at skip, sum fyrri fáum árum síðani vóru fyrstafløks og kappingarfør, longu eru ólíðarhóskandi, og so stalt ikki geva fiskimonnum úrtøku sum nær náminni svarar til inntøku teirra, sum arbeiða í øðrum vinnu. Tað er tí eyðsæð, at skal verða tryggjað fiskimonnum góð lomarør, og skal fiskivinnan framyvir vera berandi grundarlag undir føroyskum búskapi, so má henda vinna hava møguleikar fyri skjótari avskrivning, so hon verður fær fyrri bæði at lona manningini og fornýggja seg so hvørt sum tørvur er til tess.

Eftir fyriliggjandi uppskoti, so er avskrivning av íbúðum ikki loyvd.

Meirilutin er samsur við landsstýrið í hesum, har talan er um vanligar íbúðir, men bæði í Havn og kanska eisini í vissum øðrum bygdum við er tað so, at mangur ongur møguleikar hevur til sjálvur at útvega sær íbúð. Tað verður tí neyðugt at greiða henda spurning um ikki mong ungfólk skulu standa uttan møguleika at fáa tak yvir høvdið. Men undir teim umstøðum sum nú valda, er tað ikki lønsamt at binda pening í íbúðir við tí fyrri eyga at leiga út. Var avskrivning loyvd, vildi hetta høtt naknið um, hóast hetta ikki einsamælt loysir hetta mál, men vildi hetta verið eitt stíg á veginum, og mælir meirilutin tí til at gera broyting í her.

Meirilutin (J. Fr. Øregaard, Hilmar Kass, Tr. Samuelson, A. Djurhuus, J. Sundstein og Kj. Mohr) mælir lögtinginum til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum, men við ávisum broytingum:

Í § 17 undir «B» er tann broyting gjørd frá núgaldandi reglum, at um ikki minst 75 prosent av einum húsum verða nýtt vinnuliga, so fær viðkomandi ikki rett til nakra avskrivning, meðan tað fyrr hevur verið 50 prosent, og harafturat hevur verið loyvt at avskriva alt innhúgv. Fyri at eingin misskiljing skal verða her, verður mælt til at broyta § 2, so har verður sett aftaná «máskinnur»: «inleggningar og innrættingar».

Har talan er um leysalutir í § 3, verður mælt til at seta aftaná 50.000 kr. «fyri hvørt árið». Kapitalvinningur verður ikki skattaður í Føroyum, annaðhvørt talan er um selt av jørð, bygningum ella á annan hátt. Meirilutin heldur tí, at 2.stk. í § 12 ikki rýmar við vanligar føroyskar skatta-reglur, og mælir tí til at sett verður aftaná «drigð frá»: «Tó lægst tann upphædd, farið við meira er útvega fyri».

Í § 13 er forskotsavskrivningin avmarkað til skip yvir 20 brt og umbyggingar komu ikki undir hesar reglur. Her mælir nevndin til, at 20 tons verða brøytt til «deksfar» og «umbygging» eisini verður tikin við.

Mælt verður eisini til at hækka prosentini fyri forskotsavskrivning frá 10 til 15 pr. ár og frá tveimum árum til trý ár. Hetta er ló væl lægri enn eftir galdandi reglum, men munurin uppvegast fyri ein part, tá eisini verður hugsað um fyrirmurnar við rættinum til at seta av til iløgugrunn. Meirilutin mælir til at avmarka prosenttalið til 45%.

Fyri at hann, sum hevur skip undir bygging, ikki skal verða annarleiðis stillaður viðvíkjandi at lata eina negativa saldo verða standandi eitt ár yvir, enn hann sum ikki hevur tað, mælir meirilutin til, at stk. 4 í § 13 gongur út.

Fyri at misskiljing ikki skal standast av, um tað er løyvt at avskriva uppá lagur og skrivstovubygningar, ið slanda í samband við virkir, ið annars hava avskrivningarrætt, verður mælt til hetta uppiskoyti: «heri roknað neyðug lagur og skrivstovuhúli» og fyri at geva íbúðarbygningum við minst 10 íbúðum sama rætt verður mælt til at skoyta uppí «bygningar til útleiging við minst 10 íbúðum».

Nevndin hevur eisini viðgjørt spurningin, har privatir avskriva so nógv, at teir í skattanuppgávuni koma niður um vanligt privatforbrúk. Har talan er um partafeløg kann hetta verða bæði rætt og tilráðiligt í summunum førum, tí har er engantíð talan um privatforbrúk, men hjá privatum, sum hava virkir, ið geva rætt til avskrivningar, eiga líkningarvaldini at fara vandaliga um í slíkum førum, um tað ikki er fyrr vunnin peningur, sum hevur verið nýttur til at halda hús fyri.

Meirilutin mælir til at samtykkja uppskotið við niðanfyristandandi broytingum:

1) í § 2, stk. 1, verður aftaná «maskinur» sett «innleggingar og innrættingar».

2) í § 3, stk. 5, in fine verður skoytt uppí: «fyri hvørt árið».

3) í § 12, stk. 2, 1. pkt. verður skoytt uppí: «ló hægst tann upphædd, farið v.m. er útvegað fyri».

4) § 13, stk. 1, verður orðað soleiðis: «Tá ið sáttmáli er gjørdur um bygging ella umbygging av deksfari, kann for-

1) I § 2, stk. 1, indsættes efter «maskiner»: «installationer og indretninger».

2) I § 3, stk. 5, in fine tilføjes: «hvert år».

3) I § 12, stk. 2, pkt. 1, tilføjes: «dog højst det beløb, fartøjet m.v. er anskaffet for».

4) § 13, stk. 1, affattes således: «Når en kontrakt om bygning eller ombygning af et dæksfartøj er indgået, kan der fo-

skotsavskrivning verða gjörd av avrádda byggikostnaðinum».

relages forskudsafskrivning på den aftalte byggesum».

5) Í § 13, stk. 3, verður «20%» broytt til «45%» og «10%» broytt til «15%».	5) I § 13, stk. 3, ændres «20%» til «45%» og «10%» ændres til «15%».
6) § 13, stk. 4, gengur út. Stk. 5 verður stk. 4.	6) § 13, stk. 4, udgår. Stk. 5 bliver stk. 4.
7) § 17, stk. 1, litra a verður orðað soleiðis: «Bygningar, sum verða nýttir til handverk, ídnað, gistingarhús burturav ella bygningar til útleiging við minst 10 íbúðum, heri roknað neyðug skrivstovu- og goymsluhøli».	7) § 17, stk. 1, litra a, affattes således: «Bygninger som udelukkende anvendes til håndværk, industri, hotel eller bygninger til udlejning med mindst 10 lejligheder, herunder medregnet nødvendige kontor- og lagerlokaler.»
8) Í § 17, stk. 1, verður undir litra b skoytt uppí: «heri roknað neyðug skrivstovu- og goymsluhøli».	8) I § 17, stk. 1, tilføjes under litra b: «herunder medregnet nødvendige kontor- og lagerlokaler».
9) Í § 17, stk. 2 verður skoytt uppí: «jmf. fó stk. 1».	9) I § 17, stk. 2, tilføjes: «jfr. dog stk. 1».
10) Í § 39 verður aftaná orðini «løgtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963» sett: «Við seinni broytingum».	10) I § 39 tilføjes efter ordene «lagtingslov nr. 50 af 2. juli 1963»: «med senere ændringer».

FIGGJARNEVNDIN, 16. december 1971.

2. viðgerð var 18. desember (frávik frá tíðarfrestini samtykt við 15- 0 atkvøðum).

Formaðurin legði fram minnilutaálit frá Erlend Patursson, soljóðandi:

Minnilutin (Erlendur Patursson) skilar til:

Við skrivi 31. juli 1970 setti landsstýrið serstaka 4 mannaneynd til at kanna núverandi skattalóggávu og til at gera uppskot um ábætur.

Hesi uppskot vórðu so --- í eitt sindur broyftum líki -- lægt fyrí lögtingið, og málini heind til viðgerðar, summi í skattanevnd, onnur í fíggjanevnd, har í millum uppskotið um skattligar avskrivningar.

Uppskotið um skattligar avskrivningar miðar imóti at lætta um skattaþyrðarnar hjá teimum í samfelagnum, ið best hava ráðini. Av tí, at bæði landskassa og kommunun tørvur størri og størri peninganevndir til útreiðslur sínar, týðir hetta, at teir skattgjaldarar, ið minst hava ráðini, koma undir størri og størri skattatrýst. Ella við øðrum orðum: Tann inntøkmunur og tann núsmanur í lívikorun, ið longu frammán undan er í samfelagnum, skal gerast upp aftur størri og greffligari.

Øll verða vit at bera okkara part av teim almennu útreiðslunum, og vit hjálpa ikki vinnulivinum fram við at geva lógarheimildir fyrí at ávísar stættir sleppa at skáka sær undan rímligari og rættvísari skatting.

Av tí, at hetta lógaruppskot hevur hesa samfelagsligu slagsíðu, mælir minnilutin frá at samtykkja uppskotið.

Sama er um uppskotið í lögtingsmáli nr. 3/1971: fløgugrunnar at siga.

og greint broytingaruppskot frá J. Fr. Øregaard soljóðandi:

Menn, sum í virki teirra hava hilar, maskinur, skip o.a. fáa so stórar avskrivningar, at skattinntøka teirra í summunum fer verður eingin.

Endamálið við avskrivningum er at stímbra virkir og gera tað møgult at leggja niðurlýri til seinri endurnýggjan. Um so er, at avskrivað verður niður um tað, sum vanligi krevst til egið uppihald, verður avskrivningin ikki nýtt til tað ætlaða endamálið, men nýtt til egið brúk.

Fyrí at koma uttan nú henda skeivleika verður mælt til, at avskrivningarreglurnar verða soleiðis, at egið brúk vanligi verður skattað.

Um so skuldi verið, at hesar reglur í okkru ferri skuldi komið at virka órættvísar, er skotið upp, at líkningarvaldið í serligum ferri kann gera undantak frá hesi reglu.

Í § 39 aftaná orðini «árlig avskrivning, ið verður skipað við serligari lóg», verður selt: «avskrivning hjá persónum má tó ikki verða størri enn so, at skattskylduga inntøkan í minsta lagi er líka so stór sum lívikostnaðurin eftir tí til rína og hvørja tíð galdandi prístalsgrundarlag. Líkningarvaldið kann tó í serligum ferri gera undantak frá hesi reglu.»

Í § 39 efter ordene «årlig afskrivning i henhold til særlig lov» tilføjes: «afskrivningen for personer må dog ikke være større end, at den skattepligtige indtægt mindst er lige så stor som levemkostningerne efter de til enhver tid gældende pristalsgrundlag. Ligningsmyndighederne kan dog i særlige tilfælde dispensere fra denne bestemmelse.»

Öll bróytingaruppskot frá nevdinni og bróytingaruppskot frá J. Fr. Øregaard samtykt. Lógaruppskotið so samtykt at fara til 3. viðgerðar við 20—0.

3. viðgerð 18. desember. Lógaruppskotið sum hroytt við 2. viðgerð samtykt 19—0.

3. Lóg um íløgugrunnar

Ár 1971, 19. oktober legði Petur F. Christiansen, landsstýrismaður fram

Uppskot til

løgtingslóg um íløgugrunnar.

løgtingslóg um investeringsfond.

§ 1.

Avseting til íløgugrunn samsvaramandi reglunum givnum í hesi lóg kann verða drigin frá skattskyldugu inntøkuni fyri tað inntøkuár, ið avsetingin verður gjørd («avsetingarárið»).

2. stk. Avseting til íløgugrunn kann fyrstu ferð verða gjørd fyri tað inntøkuár, sum er grundarlag fyri skattseting fyri skattaárið 1972/73.

§ 2.

Rætt til at avseta til íløgugrunn hava allir skattskyldugir einstaklingar, feløg, stovnar v.m., sum reka sjálvstøðugt vinnuvirki.

§ 1.

Henlæggelse til investeringsfond i overensstemmelse med de i denne lov givne regler kan fradrages i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, for hvilket henlæggelse foretages («henlæggelsesåret»).

Stk. 2. Henlæggelse til investeringsfond kan første gang foretages for det indkomstår, der danner grundlaget for skatteansættelsen for skatteåret 1972/73.

§ 2.

Berettiget til at foretage henlæggelse til investeringsfond er alle skattepligtige personer, selskaber, foreninger, institutioner m.v. der driver selvstændig erhvervsvirksomhed.

§ 3.

Avsetingar til ilögugrunnar kunnu hert verða nýttar til forskotsavskrivning av útveganarútreiðslum viðvikjandi maskinum, innbúgví og tilíkan rakstrargögnum, sum verða nýtt vinnuliga hurturav, skipum til vinnuliga nýtslu og bygningum, sum skattlig avskrivning kann verða gjörd av.

2. stk. Avsetingar til ilögugrunnar kunnu ikki verða nýttar til forskotsavskrivning av maskinum, innbúgví og tilíkan rakstrargögnum, um útveganarpeningurin fyri hesi er 1.200 kr. ella minni.

3. stk. Avsetingar til ilögugrunnar kunnu ikki verða nýttar til forskotsavskrivning av avráddum ella útroknaðum útveganarpeningi fyri ognir, sum ein ikki eru latnar ella fullgjørdar.

4. stk. Flyta samskattaðir hjúna-felagar ognir frá vinnuvirki hjá øðrum hjúnafelegnum til nýtslu í vinnuvirki hjá hinum hjúnafelegnum, so kann hin hjúnafelegin ikki nýta avsetingar til ilögugrunnar til forskotsavskrivning av fluttu ognunum.

§ 4.

Avsetingin kann í mesta lagi vera 20 % av avlopinum av sjálvsstöðugum vinnuvirki í avsetingar-árinum --- uppgjørdum eftir reglunum fyri uppgjörð av skattskyldugari inntøku uttan skattafrádrátt. Avsetingin skal vera í minsta lagi 10.000 kr.

2. stk. Ger hin skattskyldugi forskotsavskrivning av avrádda byggingunum fyri skip eftir § 13 í avskrivningarlógini minskar avsetingin, sum hann kann gera sama

§ 3.

Henlæggelser til investeringsfonds kan kun anvendes til forlods afskrivning på anskaffelsesudgifter vedrørende maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, skibe til erhvervsmæssig brug, og bygninger, hvorpå skatmæssig afskrivning kan foretages.

Stk. 2. Henlæggelser til investeringsfonds kan ikke benyttes til forlods afskrivning på maskiner, inventar og andre driftsmidler, hvis anskaffelsespris er 1.200 kr. eller derunder.

Stk. 3. Henlæggelser til investeringsfonds kan ikke benyttes til forlods afskrivning på den aftalte eller beregnede anskaffelssum for aktiver, der ikke er leveret eller fuldført.

Stk. 4. Overfører sambeskattede ægtefæller aktiver fra den ene ægtefælles erhvervsvirksomhed til anvendelse i den anden ægtefælles erhvervsvirksomhed, kan den anden ægtefælle ikke benytte henlæggelser til investeringsfonds til forlods afskrivning på overførte aktiver.

§ 4.

Henlæggelsen kan højst andrage 20 % af overskuddet af selvstændig erhvervsvirksomhed i henlæggelsesåret --- opgjort efter reglerne for opgørelse af skattepligtig indkomst uden skattefradrag. Henlæggelsen skal mindst andrage 10.000 kr.

Stk. 2. Foretager den skattepligtige forskudsafskrivning på den aftalte byggesum for et skib efter afskrivningslovens § 13, formindskes den henlæggelse, som han kan

inntøkuár við peningahædd, sum er jøvn við forskotsavskrivningina.

§ 5.

Eftir at avsetingarárið er liðið, men áðrenn freistin er útrunnið fyri at lata inn sjálvuppgávu fyri avsetingarárið, skal í einum av peningastovnunum, sum umrøddir eru í 3. stk. vera sett inn á bundna konto peningahædd svarandi til avsetingina. Hjá skattskyldugum, sum skulu hava roknskap sambært galdandi lóggávu um partafelag ella um bókhaldsskyldu, ella sum eru skyldugir at hava roknskap sambært kunngerð við heimild í lögtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963, ella sum uttan at hava skyldu til tess hava roknskap, sum verður lagdur við sjálvuppgávuni, skal innskotið á bundna konto to bert vera 50 % av avsetingini til iløgugrunn, treytað av, at avvarðandi roknskapir eftir tykki skattamyndugleikanna kunnu vera grundarlag fyri skattsetingini.

2. stk. Bundna kontoin verður nevnd «konto til iløgugrunn» og skal bera árit um navn og bústað hins skattskylduga og um roknskaparár virkisins og um avsetingarárið.

3. stk. Konto til iløgugrunn kann bert verða gjørd í færoyskum bankum og sparikassum.

§ 6.

Avseting til iløgugrunn kann ikki verða nýtt, fyrr enn eitt ár er farið frá tí at hin sambært § 5 skylduga innseting á konto til iløgugrunn er gjørd.

foretage for det pågældende indkomstår, med forskudsafskrivningens beløb.

§ 5.

Efter henlæggelsesårets udløb, men inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for henlæggelsesåret skal på spærret konto i et af de i stk. 3 omhandlede pengeinstitutter indsendes et beløb lig den foretagne henlæggelse. For skattepligtige, der skal føre regnskab i henhold til den gældende lovgivning om aktieselskaber eller om bogføringspligt, eller som er pligtige at føre regnskab i medfør af bekendtgørelse med hjemmel i lagtingslov nr. 50 af 2. juli 1963, eller som uden at have pligt dertil fører et regnskab, der vedlægges selvangivelsen, skal indskuddet på spærret konto dog kun andrage 50 % af henlæggelsen til investeringsfond, forudsat at de pågældende regnskaber efter skattemyndighedernes skøn kan danne grundlag for skatteansættelsen.

Stk. 2. Den spærrede konto betegnes «konto for investeringsfond» og skal bære påtegning om den skattepligtiges navn og adresse samt om virksomhedens regnskabsår og om henlæggelsesåret.

Stk. 3. Konto for investeringsfond kan oprettes i færøske banker og sparekasser.

§ 6.

En henlæggelse til investeringsfond kan ikke benyttes, før der er foreløbet et år, regnet fra det tidspunkt, hvor den i henhold til reglerne i § 5 pligtige indsættelse på en konto for investeringsfond har fundet sted.

2. stk. Avsetingin skal í heild vera nýtt, áðrenn 10 ár eru liðin frá avsetingarárinum. Henda freist kann eftir skrivligari umsókn verða longd av landsstýrinum ella honum, ið landsstýrið heindirar til tess, tá ið avvarðandi skjal prógv-ar, at hann ikki hevur ræði á or-søkunum til at nýtsla ikki er gjørd, áðrenn freistin er at enda.

3. stk. Høvir ein skattskyldugur sett av til iløgugrunn fyri fleiri inntøkuár, kann avsetingin fyri ávíst inntøkuár ikki verða nýtt, fyrr ein allar eldri avsetingar eru nýttar.

§ 7.

Nýtsla av avsetingum til iløgu-grunnar til forskotsavskrivning av ogn, shr. § 3 kann bert verða gjørd fyri tað inntøkuár, ið skattlig av-skriving eftir hinum reglum í skattalógini fyrstu ferð kann verða gjørd av somu ogn.

2. stk. Forskotsavskrivaða pen-ingahæddin kann ikki verða drig-in frá við uppgerð av skattskyld-ugu inntøkuni.

3. stk. Tá ið avsetingar til iløgu-grunnar eru nýttar til forskotsav-skriving av ogn, skal skattlig av-skriving av hesi ogn, eftir hinum reglum í skattalóggávuni bert verða gjørd av útveganurpening-inum, tá ið forskotsavskrivaða peningahæddin er frádrigin.

§ 8.

Tá skattskyldugur ynskir til fulnar ella lutvist at nýta eina av-seting til iløgugrunn, má hann lata

Stk. 2. Henlæggelse skal være anvendt i sin helhed inden 10 år efter udløbet af henlæggelsesåret. Denne frist kan efter derom ind-givet andragende i det enkelte til-fælde forlænges af landsstyret eller den, det bemyndiger dertil, når den pågældende dokumenterer, at det skyldes ham utilregnelige årsager, at anvendelse ikke har fundet sted inden fristens udløb.

Stk. 3. Har en skattepligtig fore-taget henlæggelse til investerings-fond for flere indkomstår, skal henlæggelsen vedrørende et givet indkomstår først kunne benyttes, når tidligere henlæggelser er benyt-tet fuldt ud.

§ 7.

Benyttelse af henlæggelser til in-vesteringsfonds til forlods afskriv-ning på et aktiv, jfr. § 3, kan kun ske for det indkomstår, for hvilket skattemæssig afskrivning efter de i skattelovgivningen i øvrigt inde-holdte regler første gang kan fore-tages på det pågældende aktiv.

Stk. 2. Det forlods afskrevne be-løb kan ikke fradrages ved opge-relsen af den skattepligtige ind-komst.

Stk. 3. Når henlæggelser til in-vesteringsfonds er benyttet til for-lods afskrivning på et aktiv, skal skattemæssig afskrivning på dette aktiv efter de i skattelovgivningen i øvrigt indeholdte regler kun kunne foretages på anskaffelses-summen med fradrag af det for-lods afskrevne beløb.

§ 8.

Når en skattepligtig ønsker helt eller delvis at anvende en henlæg-gelse til investeringsfond, må han

inn fráboðan um hetta. Gjælligari fyriskiparir um hessa fráboðan, herundir hvörji próvskjöl skulu fylgja við og hver stovnur skal viðgera hana, verða settar av landsstýrinum. Tá ið tað við viðgerðina av fráboðanini er staðfest, at treytirnar fyrri nýtslu eru lóknar, verður leyvgivin av tí fæ, sum sett er á konto til íløgugrunn, tann peninganeigd, sum ætlan er at nýta í teimum forum, sum eru viðgjörd í § 5, 1. stk., 2. punktum, 50 % av peninginum.

§ 9.

Er gjörd avseting til íløgugrunn, ikki nýtt ella til fulnar nýtt til forskotsavskrivning, áðrenn freistin, nevnd í § 6, 2. stk., er útrunin, verður ikki nýtti peningurin og 5 % aftrat fyrri hvørt ár frá enda avsetingarársins og til freistarlók lagdur aftrat skattskylduga inntøkuni fyrri tað inntøkuár, ið freistin rennur út.

2. stk. Peningurin, sum settur er á konto til íløgugrunn, smbr. § 5 er trygging av tí skattakravi, sum fylgir 1. stk. og kann ikki verða kravdur útgoldin fyrr enn hesum kravi er fylgt.

§ 10.

Berst so á, at hin skattskyldugi doyri ella fer á húsangang, skal verða gjörd eftirskatting av avsetingum til íløgugrunnar, sum ikki eru nýttar, soleiðis at inntøka hins skattskylduga fyrri avsetingarárin verður luckað við avvarðandi upphæddum. Ásetanin í § 9, 2. stk. verður nýtt á samsvaramandi hátt her

indgive anmeldelse herom. De nærmere forskrifter for denne anmeldelse, herunder hvilke bevisligheder der skal medfølge, og af hvilken myndighed den skal behandles, fastsættes af landsstyret. Når det ved anmeldelsens behandling er konstateret, at betingelserne for anvendelse er til stede, frigives af de på konto for investeringsfond, jfr. § 5, indskudte midler det beløb, der ønskes arvent --- i de i § 5, stk. 1, 2. punktum, omhandlede tilfælde 50 % af beløbet.

§ 9.

Er en foretagen investeringsfondshenlæggelse ikke eller ikke fuldt ud benyttet til forlods afskrivning inden udløbet af den i § 6, stk. 2, nævnte frist, medregnes det ikke anvendte beløb med tillæg af 5 % for hvert år fra henlæggelsesårets udløb og indtil fristens udløb i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori fristen udløber.

Stk. 2. Del på konto for investeringsfond, jfr. § 5, indsatte beløb tjener til sikring af det af bestemmelserne i stk. 1 følgende skattekrav og kan ikke forlanges udbetalt før dette krav er fyldestgjort.

§ 10.

I tilfælde af den skattepligtiges død eller konkurs skal der foretages en efterskatning af ikke anvendte henlæggelser til investeringsfonds gennem en forhøjelse af den skattepligtige indkomst for henlæggelsesårene med de pågældende beløb. Bestemmelsen i § 9, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse her.

2. stk. Samleiðis verður athorðið, um vinnuvirki verður niðurlagt ella latið av hendi, ella um felag v.m. verður avtikið utan brotabúsviðgerð, tó so at skattaeftirgjaldingin í hesum fornum ber rentu, sum er tann renta, ið geldur fyri konti til fløgugrunnar, fyri tíðina frá endanum av tí skattaári, ið eftirgjaldingin nemur.

3. stk. Tá ið vinnuvirki verður latið av hendi ella niðurlagt, kann líkningarráðið loyva, at avsetingin verður varðveitt við upprunaligu korunum, um so er, at áðanin innan 2 ár eftir sølu ella niðurløgu tekur við øðrum virki.

4. stk. Í teimum fornum, tá ið áðari av vinnuvirki doyri, kann líkningarráðið loyva, at eftirlivandi hjúnafelagi tekur við avsetingini við freytunum, ið guldu fyri hin deyða, um so er, at virkið hoyrði til felagshúgvíð og eftirlivandi hjúnafelagi tekur við felagshúnum til at sita í óskiftum húgvi. Verður húgvíð skift, kann samsvarandi loyvi verða givið einaarvingi eftir hin deyða.

§ 11.

Um so er, at nýtsla verður gjord av avseting til fløgugrunn — undantikin eru forni nevnd í 9. og 10. § — til annað endanál eun nevnt í 3. §, 1. stk., skal eftirskatting verða gjord, soleiðis at aftrat skattskyldugu inntøkuni fyri avsetingarárið verður lægd avvarðandi peninganað, og tað skattaeftirkrav, ið kemur burturúr skal verða økt við 100 prosentum viðbót. Aðrar

Stk. 2. På tilsvarende måde forholdes, såfremt erhvervsvirksomheden ophører eller afhændes, eller et selskab eller en forening m.v. likvideres uden konkursbehandling, dog at skatteefterbetalningen i disse tilfælde vil være at forrente med den for investeringsfonds konti gældende rente for tiden fra udgangen af det skatteår, efterbetalingen vedrører.

Stk. 3. Hvor erhvervsvirksomheden afhændes eller ophører, kan ligningsrådet tillade, at henlæggelsen opretholdes på de oprindelige vilkår, såfremt indehaveren inden 2 år efter afhændelsen eller ophøret overtager en anden virksomhed.

Stk. 4. I tilfælde, hvor indehaveren af en erhvervsvirksomhed afgår ved døden, kan ligningsrådet tillade, at henlæggelsen overlages af den efterlevende ægtefælle på de for afdøde gældende betingelser, såfremt virksomheden tilhørte fællesboet, og dette af den efterlevende ægtefælle overtages til hendesidde i uskiftet bo. Hvor boet udskiftes, kan tilsvarende tilladelse meddeles en enearving efter afdøde.

§ 11.

Såfremt der — bortset fra de i §§ 9 og 10 nævnte tilfælde — disponeres over en henlæggelse til investeringsfond til andet formål end nævnt i § 3, stk. 1, skal der foretages en efterbeskatning gennem forhøjelse af den skattepligtige indkomst for henlæggelsesåret med det pågældende beløb, og det herved fremkomne skatteefterskrav vil være at tilsvare med et

möguligar ognir, sum standa inni á konto til flögugrunn viðvikjandi avselingarárinum tæna sum trygg- ing av hesum kravi.

§ 12.

Forskostavskrivning eftir hesi lóg verður, tá ið annað ikki er fyri- skipað, javnumett við skattligar av- skrivningar, sum verða gjørdar eftir lóg um skattligar avskrivningar v.m.

§ 13.

Roknskapur hjá bókhalds- ella roknskaparskyldugum skulu fyri avselingarárið og eftirfylgjandi ár verða settar upp soleiðis, at teir innihalda tær bókingar, sum eru neyðugar fyri eftirlit við gjørdum avselingum til flögugrunnar og við røttu nýtslu avsetinganna. Gjøllig- ari reglur um hetta verða settar av líkningarráðnum.

§ 14.

Avhending, veðseting ella annar rættarhandil viðvikjandi gjørdum innskotum á konto til flögugrunn kunnu ikki fara fram, eins og innskotini ikki heldur kunnu verða kravd av ognarum fyri skuld, samb. tó § 10.

§ 15.

Rentur, sum verða aftralskriv- aðar konto fyri flögugrunn kunnu verða tiknar út sambært teimum reglum, ið avvarðandi peninga- stovnur setur um hetta.

§ 16.

Er innskot á konto til flögu- grunn gjørt við 50 prosentum av

tillæg på 100 pct. Eventuelle yder- ligere midler, der indestår på kon- to for investeringsfond vedrørende henlæggelsesåret, tjener til sikring af dette krav.

§ 12.

Forlods afskrivning efter denne lov sidestilles, hvor andet ikke er foreskrevet, med skattemæssige afskrivninger, der foretages efter lov om skattemæssige afskrivnin- ger m.v.

§ 13.

Bogførings- eller regnskabsplig- tiges regnskaber skal for hen- læggelsesåret og følgende år op- stilles således, at de indholder de posteringer, der er fornødne af hensyn til kontrollen med foretag- ne henlæggelser til investerings- fonds og med henlæggelsernes be- hørige anvendelse. Nærmere reg- ler herom fastsættes af lignings- rådet.

§ 14.

Overdragelse, pantsætning eller andre retshandler med hensyn til foretagne indskud på en konto for investeringsfond kan ikke finde sted, ligesom indskuddene ej hel- ler kan gøres til genstand for kre- ditorforfølgning, jfr. dog § 10.

§ 15.

Renter, der tilskrives en konto for investeringsfond, kan hæves i overensstemmelse med de af ved- kommende pengeinstitut fastsatte regler herom.

§ 16.

Er indskud på konto for inve- steringsfond foretaget med 50%

avsetingini og ger líkningarvaldið av, at framlagði roknskapurin ikki kann mynda grundarlag undir skattsetingini, smbr. § 5, 1. stk., 2. punktum, verður játtaður frádráttur fyri iløgugrunnsavseting javnur við innskotið á kontoina.

2. stk. Hin skattskyldagi kann í teimum førum, sum nevnd eru í 1. stk., áðrenn mánaður er liðin frá avgerð líkningarvaldsins boða frá, at hann ynskir heilt at sláa av at gera avseting fyri hetta avsetingarár, ella at hann ynskir gjørd avseting varðveilla alla sum hon er, í fyrnevnda førinum hevur hann, tá ið líkningin er broytt í samsvari við framsetta áheitan, rætt til at fáa leysgivið gjørd innskot á kontoina. Í seinna førinum skal hann innan mánað frá avgerð líkningarvaldsins við meiri inngjalding fáa heimildarinnskotið á kontoina upp á peningahædd svarandi til gjørd avsetingina; henda inngjalding skal verða gjørd uttan mun til kærur um avgerð líkningarvaldsins.

3. stk. Meiri innskot á konto til iløgugrunn, gjørd sambært ásetanum í 2. stk. verða roknað sum gjørd samstundis við upprunaliga innskotið fyri avvarðandi avsetingaár. Renting byrjar tó ikki fyrr enn innskotið er gjørt.

§ 17.

Landsstýrið er heinilað at seta gjølligari reglur um luttøku peningastovnanna í skipanini av og umsjónini við teimum kontum

af henlæggelsen, og statuerer ligningsmyndigheden, at det aflagte regnskab ikke kan danne grundlag for skatteansættelsen, jfr. § 5, stk. 1, 2. punktum, indrømmes fradrag for investeringsfondshenlæggelse med et beløb lig indskuddet på kontoen.

Stk. 2. Den skattepligtige kan i de i stk. 1 nævnte tilfælde inden en måned efter datoen for ligningsmyndighedens meddele, at han ønsker helt at opgive at foretage henlæggelse for det pågældende henlæggelsesår, eller at han ønsker den foretagne henlæggelse opretholdt i fuldt omfang. I førstnævnte tilfælde har han, når indkomstan sættelsen er reguleret i overensstemmelse med den fremsatte begæring, krav på at få frigivet det foretagne indskud på kontoen. I sidstnævnte tilfælde skal han inden en måned fra datoen for ligningsmyndighedens afgørelse ved yderligere indbetaling bringe det samlede indskud på kontoen op på et beløb lig den foretagne henlæggelse; denne indbetaling skal ske uden hensyn til klage over ligningsmyndighedens afgørelse.

Stk. 3. Et i medfør af bestemmelsen i stk. 2 foretaget yderligere indskud på en konto for investeringsfond betragtes som foretaget samtidig med det oprindelige indskud for det pågældende henlæggelsesår. Forrentning begynder dog først ved indskuddets foretagelse.

§ 17.

Landsstyret bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for pengeinstitutternes medvirken ved ordningen og for tilsynet med de

til flögugrannar, sum eru í peningastovnunum.

2. stk. Landsstýrið setur gjølligari reglur um útiðman av hesi lóg og er heimilað at hera tær útreiðslur, sum av heini standast.

§ 18.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin og verður fyrstu ferð nýtt við skattaálíknina fyri skattaárið 1972/73.

i pengeinstitutterne oprettede kon-
ti for investeringsfonds.

Stk. 2. Landsstyret fastsætter i øvrigt de nærmere regler for gennemførelse af denne lov og be-
myndiges til at afholde de hermed
forbundne udgifter.

§ 18.

Denne lov træder straks i kraft og kommer første gang i anvendelse ved skattelejningen for skat-
teåret 1972/73.

Viðmerkingar:

Landsstýrið hevur havt áheitanir um at fáa ymsar broytingar í fer-
oysku skattalógini, m.a. at geva vinnuðmum og feløgum høvi til at
leggja niður í íleggingargrunn burtur av yvirskoti til úlbyggjan ella end-
urnýggjan av vinnuni.

Landsstýrið setti nevnd til at kanna skattalógina og at gera uppskot til
lógarbroytingar og hevur nevndin latið frá sær framuansfyri stundandi
uppskot til lóg um íleggingargrunn.

Endamálið við grunninum er, at skattgjaldari leggur niður part av
vinnungi í grunn til forskotsavskrivning uppá rakstrargagn, sum hann
seinri útvegar sær, og fær hann rætt til í árinum, hann leggur niður í
henda grunn, at draga frá hesa hædd í skattleggjandi inntøkuni, men skal
so hesin peningur nýttast til forskotsavskrivning soleiðis, at aftaná kann
bert restin av íleggingini verða avskrivað.

Fyri at tryggja, at peningurin ikki selur verður nýttur til annað enn
tilætlað, eru reglur um, at helvtin av tí niðurlagda peninginum verður
sett á bundna konto, sum ikki verður loyst fyrr enn tað tilætlaða rakstrac-
amboð er útvegað, og verður tað ikki, so verður líknað aftur, og er pen-
ingurin tá til fyri henda skattin.

Teir, sum ikki hava góðkendan roknskap, skulu tó binda allan lann
niðurlagda peningin.

Bert vinnumfeløg og persónar, sum hava sjálvstøðuga vinnu koma undir
hesar reglur.

Skotið er upp, at hægst 20% av yvirskoti kunnu verða lögð niður ár-
liga og í minsta lagi 10.000 kr.

Mælt er til, at tann niðurlagdi peningurin skal verða hrúktur innan 10
ár. Hetta er út frá tí, at íleggingin veruliga er ætlað til at endurnýggja

unboð, sum vanliga bert halda í eini 10 ár eins og at nýttvegum altíð er væl dýrari enn tann flegging, sum avskrivað hevur verið uppá.

Hetta skuldi verið ein láttur í royndunum at stuðla vinnulívinum á sjógvi eins og á landi.

1. viðgerð 29/10-1971 og við atkvøðugreiðslu var málið beint í fíggar-nevndina.

16. desember var frá fíggarnevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Málið er av landsstýrinum lagt fyri tingið, og var við fyrstu viðgerð beint í fíggarnevndina.

Í viðmerkingunum vísir landsstýrið til, at endamálið við hesi lóg er at geva føroyska vinnulívinum betri umstøður at arbeiða undir, so bæði verandi virkir kunnu fáa betri møguleikar at standa seg í kappingini við útlendsk virkir, ið arbeiða undir langt betri umstøðum og harvið hava møguleikar fyri at flyta inn higar vørur til prísir, sum føroysku virkini ikki kunnu kappast við, men eisini fyri at vinna, sum enn er óroynd her hjá okkum, og sum aðrastaðni er týðandi táttur í framleiðsluni, og sum geva arbeiði til nógvar hendur, kann fáa eins góð arbeiðslíkindi, sum aðrar staðir.

Meirilutin í nevndini ásannar, at tað mangastaðni í Føroyum er avlop av arbeiðskraft, so tað sum trýtur er virkir, sum kunnu geva arbeiði til henda part av fólkinum. Við hesum uppskoti skuldi møguleikarnir fyri arbeiðsskapandi virkjum blívi munandi betri og kann meirilutin so stutt mæla til, at uppskotið verður samtykt.

Nevndin hevur undir viðgerðini havt fundir við hesi feløg:

Unboð fyri Føroya Arbeiðarafelag, Flappar arbeiðsmannafelag, Føroya Fiskimannafelag, Føroya Ídnaðarafelag, Fýsluroyar Handverksmeistarafelag, sum eisini unboðaði Føroya Handverksmeistarafelag og Føroya Reiðarafelag.

Meirilutin heldur, at sum viðurskiptini eru í Føroyum, har bæði handverk og ídnaður enn eru lítið ávegis komnir, er talið í § 4 kr. 10.000 í hægra lagi og mælir til at tað verður broytt til kr. 5.000.

Meirilutin (J. Fr. Øregaard, Hilmar Kass, Tr. Samuelson og A. Djurhuus) er av teirri áskoðan, at tá peningurin, ið settur verður í fløgugrunnin allur kemur frá annaðhvørt handverkarum, ídnaðinum ella fiskivinnuni, so er tað rimuligt, at hesin peningur verður bundin í ídnaðargrunn-

inum, sum er einasta stað, har føroyski idnaðurin og føroyskt handverk hevur atstøður at lána biligan pening, sum er ein avgjörd fyrirreyt, um hesin idnaður skal vinna á byrjunnartrupulleikanum og kunna kappast við nýmótans idnaðarvirkir í øðrum londum. Men tá ællanin ikki er, at idnaðargrunnurin skal hava nakra stóra umsiting, verður mælt til, at um sifingin verður lögð til Føroya gjaldstovu. Mínilutin (Jógvan Sundstein og Kj. Mohr) tekur fyrivarni hesum viðvíkjandi. Sami míniluti setur eisini fram broytingaruppskot viðvíkjandi § 4. Annars er meirilutin (J. Fr. Øregaard, Hilmar Kass, Tr. Samuelson, A. Djurhuus, Jógvan Sundstein og Kj. Mohr) samdur um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot við niðanfyrirstandandi broytingum:

1) Í § 4. stk. 1, verður «10.000 kr.» broytt til «5.000 kr.».	1) Í § 4, stk. 1, ændres «10.000 kr.» til «5.000 kr.».
2) Í § 5, stk. 1, verða orðini «í einum av peningastovnunum, sum umræddir eru í 3. stk.» broytt til: «á Føroya gjaldstovu».	2) I § 5, stk. 1, ændres ordene «i et af de i stk. 3 omhandlede pengeinstitutter» til: «på Føroya gjaldstova».
3) § 5, stk. 3, verður soljóðandi: «Konto til íløgugrunn kann bert verða gjørt á Føroya gjaldstovu. Innskotið verður at renta við 5% p.a. og rentan er skattafri».	3) § 5, stk. 3, affattes således: «Konto for investeringsfond kan kun oprettes på Føroya gjaldstova. Indskuddet forrentes med 5% p.a. og renten er skattefri».
4) Í § 15 verða orðini «avvarðandi peningastovnur» broytt til «landsstýrið».	4) I § 15 ændres ordene «vedkommende pengeinstitut» til «landsstyrelse».
5) Í § 17 gongur 1. stk. út og 2. stk. verður 1. stk.	5) I § 17 udgår stk. 1 og stk. 2 bliver stk. 1.

Mínilutin (Kjartan Mohr og Jógvan Sundstein) heldur tað vera galið, at rentuútreiðslur og -inntøkur verða við í avlopsútrokningini, sum avsetingin í íløgugrunn verður sett eftir. Aðrastaðni, har slík lóg finst, er avsetingin óávirkað av fíggjanini á tann hátt, at tað avlop, hvarav avsetingin verður roknað, kemur fram áðrenn rentuútreiðslur eru frádrignar og rentuinnføkur afluratlagdar.

Hetta verður gjørt fyri at tey kapitalsterku virkini ikki skulu hava fyrri-

mun fram um tæy kapitalveikn. Við seta tí fram broytingaruppskot sam-
svarandi hesum.

Minnilutin (Kj. Mohr og J. Sundstein setir fram

Broytingaruppskot

§ 4, stk. 1.

Aftaná orðið skattafrádrátt verður selt «við teim á hesum avlops-
uppgerð viðtiknu rentuútreiðslum
afturatløgðum og rentu- og vinn-
ingsbýtisinntøkum frádrignum».

§ 4, stk. 1.

Efter ordet skattefradrag tilføjes
«med tillæg af renteudgifter og
fradrag af rente- og udhyldel-
tægter, som indgår i opgørelsen af
dette overskud».

2. viðgerð 18. desember 1971. Frávik frá tíðarfrestini samtykt 15—0.

Øll broytingaruppskot frá nevndini og frá minnilutanum (Kj. Mohr og
J. Sundstein) til gr. 4 stk. 1 samtykt.

Lógaruppskotið so broytt samtykt at fara til 3. viðgerð 20—0.

3. viðgerð 18. desember. Lógaruppskotið sum broytt við 2. viðgerð
samtykt 20—0.

4. Skattur av rentutryggingum v. m.

Ár 1971, 19. október lagði Petur F. Christiansen, landsstýrismaður, fram

Uppskot til

**løgtingslóg um skatt av rentu-
tryggingum v.m.**

1. gr.

Persónar, sum eru undir áav-
markaðari skattskyldu, kunnu í
uppgerðini av tí skattskyldugu
inntøkuni draga frá:

- a) Útreiðslur til arbeiðsloysis-
trygging, tryggingargjöld fyri
lívrentu, eftirlífrentu, avlam-
isrentu, eftirlónartrygging ella
líknandi rentutrygging, sum er
teknað fyri lann skattskylduga,
ella avvarðandi hansara; somu-
leiðis gjöld til eftirlónarskip-
anir, sum vissa tí skattskylduga
ella avvarðandi hansara eina
leypanði árliga eftirlónarinn-
tøku. Annuitetstryggingar (ra-
tutryggingar) verða roknaðar
rentutryggingar, tá ið tað í
tryggingarskjalinum er tilskil-
að, at ratuútgjaldingin av
tryggingarhæddini skal fara
fram í 10 ár ella longur, ella
tá ið tryggingin er selt saman
við eini uppsettari lívrentu,
ella arvarentu, alt freytað av, at
tað í tryggingarskjalinum ikki
er tilskilað tí, sum kann fáa
veitingarnar útgoldnar, rætt til
at velja millum ratuútgjalding
ella útgjalding eina ferð með
alla. Í øðrum fornum koma hes-
ar tryggingar undir skattaregl-
urnar fyri kapitaltryggingar.

**lagtingslov om beskatning af
renteforsikring m.v.**

§ 1.

Personer, der er ubegrænset
skattepligtige, kan ved opgørelsen
af den skattepligtige indkomst fra-
drage:

- a) Udgifter til arbejdsløshedsforsikring, til præmie vedrørende
livrente, overlevelsesrente, in-
validerente, pensionsforsikring
eller lignende renteforsikring,
der er tegnet til fordel for den
skattepligtige eller hans pårø-
rende, samt bidrag til en pen-
sionsordning, der går ud på at
sikre den skattepligtige eller
hans pårørende en løbende år-
lig pensionsindtægt. Som rente-
forsikringer, når forsikrings-
summens ratevise udbetaling
efter policyen skal udstrækkes
over et åremål af 10 år eller
mere, eller når forsikringen
er kombineret med en opsat
livrenteforsikring, samt arve-
renter, alt for så vidt der ikke
ved policyen er tillagt den til
udbetalingen berettigede valg-
frihed mellem ratevis eller
samlet udbetaling af forsik-
ringssummen. I andre tilfælde
vil disse forsikringer i skatte-
mæssig henseende være at be-
trakte som kapitalforsikringer,
for hvilke præmier kun kan

hvers tryggingargjöld bert kunnur dragast frá, sum tilskilað undir b.

Innskot eina ferð með alla fyri eina tryggingar- ella eftirlønarskipan av omanfyri nevnda slagi, kann ikki á sama hátt dragast frá í inntøkuni tað árið, innskotið verður goldið, men kann dragast frá við 1/15 í hesum ári og hvørjum fylgjandi ári í 14 ár.

Tá tryggingargjöld, ella onnur gjöld, sum sambært tryggingar- ella eftirlønarsáttmálar, skulu gjaldast í minni enn 15 ár, kann tey einstøku árin í gjaldstíðarskeiðinum bert dragast frá í mun til gjaldstíðarskeiðið og 15 ár; tá gjaldstíðarskeiðið er úti, kann árliga verða drigið frá tað sama sum frammanundan til alt gjaldið er drigið frá. Hækkar tryggingargjaldið (ella onnur gjöld) fyri eftirlønartryggingina (eftirlønarskipan við leypandi útgjaldingum) hjá einum skattgjaldara, tí lønin er hækkað vegna framflytan í hægri starv, hækking av aldersmarki og líknandi, ella um vanlig broyting av eftirlønarkörinum hjá leinum starvsfólki, sum hava eftirlønarrætt, verður gjørd, kann tað hækkaða árliga gjaldið dragast fult frá tað árið, tað verður goldið sjálvt um tryggingargjaldstíðarskeiðið, sum eftir er, er styttri enn 15 ár. Tað sama er galdandi fyri dýrtíðarviðgjørdar hækkingar av tryggingargjöldum fyri rentu-tryggingum v.m.

bringes til fradrag i det under h angivne omfang.

Indskud én gang for alle til en forsikrings- eller pensionsordning af fornævnte indhold kan ikke på samme måde fradrages i indkomsten for det år, hvori indskuddet præsteres, men kan fradrages med 1/15 i dette og hvert af de efterfølgende 14 år.

Hvor præmie- eller bidragsbeløb efter forsikrings eller pensionskontrakten skal tilsvares over et kortere åremål end 15 år, kan der i det enkelte år inden for præmiebetalingsperioden fradrages en så stor del af et erlagte beløb, som svarer til forholdet mellem præmiebetalingsperiodens åremål og 15 år; efter præmiebetalingsperiodens udløb kan der i det enkelte år foretages et tilsvarende fradrag, indtil der er sket fradrag for det i alt erlagte præmiebeløb. Såfremt forhøjelse af præmier (bidrag) vedrørende en skatteydels pensionsforsikring (pensionsordning med løbende udbetalinger) skyldes lønstigning på grund af oprykning i højere stilling, opnåelse af større anciennitet og lignende eller en almindelig ændring af pensionsvilkårene for de i en virksomhed ansatte pensionsberettigede personer, kan den forhøjede årlige præmie dog i sin helhed fradrages i det år, hvori den erlægges, selv om den resterende del af præmiebeta-

Dóyr hin skattskyldugi, áðrenn liðugt er að draga frá fyrri innskot ella tryggingargjöld, sum ómanfyri er tilskilað, kann hjúnarfelaginn halda fránn að draga frá — freytað av, at skipanin er gjörd fyrri hjúnarfelagan ella börnin hjá tí deyða og/ella tí eftirlíandi hjúnarfelaga.

- b) Onnur gjöld enn tey, sum nevnd eru undir a, og sum av tí skattskylduga eru nýtt til sjúkratrygging, vanlukku-trygging, lívstrygging, eftirlónar- og einkjuupphald, eisini gjöld frá lóntakara til eina kapitaleftirlónarskipan, sum kemur undir reglurnar í § 3. – Frádrátturin í tí skattskyldugu inntøkuni kann ikki tilsamans vera størri enn 800 kr. fyrri leys og 1200 kr. fyrri hjún og samskattaði hjún.

2. gr.

Ein arbeiðsgevari kann, tá hansara skattskylduga inntøka verður uppgjörd, draga frá gjöld til eftirlóning av starvsfólki hansara ella avvarðandi teirra. Hetta er galdandi, antin tey, sum sambært eftirlónarskipanina hava rætt til eftirlón, hava rætt til eina leypandi árliga eftirlónarinntøku (eftirlónarskipan við leypandi útgjaldingum) ella eina kapitalútgjalding (kapitaleftirlónarskipan). Frádrátturin er freytaður av:

lingsperioden er under 15 ár. Det samme gælder med hensyn til pristalsregulerede forhøjelser af præmier vedrørende en renteforsikring m.v.

Dør den skattepligtige, inden afskrivning af indskud eller præmier i overensstemmelse med foranstående er afsluttet, kan afskrivningen fortsættes af ægtefællen, for så vidt ordningen er truffet til fordel for denne eller af dødes og/eller den efterlevende ægtefælles børn.

- b) Andre beløb end under a nævnt, som af den skattepligtige er anvendt til sygeforsikring, ulykkesforsikring, livsforsikring, pensions- og enkeforsørgelse, herunder arbejds-tagerbidrag til kapitalpensionsordninger, der opfylder betingelserne i § 3.

Fradraget i den skattepligtige indkomst kan ikke overstige et samlet beløb af 800 kr. for enlige og 1200 kr. for gifte og samboende ægtefæller.

§ 2.

En arbejdsgiver kan ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst fradrage bidrag til pensionering af de i hans virksomhed ansatte personer eller deres pårørende. Dette gælder, hvad enten de berettigede i henhold til pensionsordningen har krav på en løbende årlig pensionsindtægt (pensionsordning med løbende udbetalinger) eller en kapitaludbetaling (kapitalpensionsordning). Fradragsretten er betinget af:

1. at gjaldið verður latið sum leypandi árligt gjald, sum tilskilað í eftirlønarskipanini.
2. at gjaldið verður endaliga fráhytt ognum gjaldarans og hann ikki kann ráða yvir tí.
3. at reglurnar í eftirlønarskipanini eru gjørdar soleiðis, at løntakarin — eftir 3. gr. — ikki skal taka eftirlønargjöld frá arbeiðsgevaranum við, tá ið hann skattskylduga inntøkan verður uppgjörd.

2. stk. Tilskot frá einum arbeiðsgevara, sum verða latin umframt tey í eini eftirlønarskipan tilskilaðu leypandi árligu tryggingargjöld, kunnu ikki, tá tann skattskylduga inntøkan verður uppgjörd, vera drigin fult frá tað árið. Tilik tilskot kunnu, tá ið treyðirnar í 1. stk. eru líkaðar, vera avskrivað í tí skattskyldugu inntøkuni í eitt tíðarskeið uppá 5 ár, við javnt stórum árligum hæddum.

3. gr.

Ein arbeiðari skal ikki, tá ið skattskylduga inntøka hansara verður uppgjörd, taka tey gjöld við, sum verða latin av arbeiðsgevara hansara sum gjöld til einu eftirlønarskipan, sum vissar løntakaranum ella avvarðandi hansara eina leypandi árliga eftirlønarinntøku ella eina kapitalútgjalding. Tað er tó ein freyt, at tað í eftirlønarsáttmálanum er tilskilað, at løntakarin ikki kann avhenda, veðseta ella á annan hátt ráða yvir gjaldinum saman við rentum, bonusi v.m., so leingi hann er í starvi sínum, og at kreditorar hansara ikki í sama tíðarskeiði kunnu halda seg skaðaleysar í hesum gjöldum.

1. at bidraget ydes som løbende årlige tilskud inden for rammerne af pensionsordningen.
2. at bidraget definitivt udskilles af ydernes formue og undrages hans rådighed.
3. at vilkårene for pensionsordningen er udformet således, at arbejdstageren i medfør af § 3 ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst kan se bort fra arbejdsgiverens bidrag til ordningen.

Stk. 2. Tilskud fra en arbejdsgiver ud over de i en pensionsordning fastsatte løbende årlige bidrag kan ikke fradrages fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i indbetalingsåret. Sådanne tilskud kan, når de øvrige betingelser i stk 1 er opfyldt, afskrives i den skattepligtige indkomst over en periode af 5 år med lige store årlige beløb.

§ 3.

En arbejdstager kan ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst se bort fra beløb, der af hans arbejdsgiver ydes som bidrag til en pensionsordning, som tilslukker arbejdstageren eller hans pårørende en løbende årlig pensionsindtægt eller en kapitaludbetaling. Det er en forudsætning herfor, at pensionsaftalen indeholder bestemmelser om, at arbejdstageren ikke kan overdrage, pantsætte eller på anden måde råde over bidraget med påløbende renter, bonus m.v., så længe ansættelsesforholdet består, samt om, at hans kreditorer i samme periode ikke kan søge fyldestgørelse af de nævnte beløb. For

Fyri kapital - eftirlønarskipanir skal løntakarin missa rættin af ráða, og kreditorar missa rættin af halda seg skaðaleysan, í minsta lagi til løntakarin fylti 60 ár, um ikki lægri aldursmark fyri eftirlønning er ísett og góðlíkið av líkn-ingarráðnum. Harumframt kann tað tilskilast í eftirlønarsáttmálanum, at kapitaleftirløn í øllum forum kann verða útgoldin, tá ið løntakarin fer úr starvi, av tí at hann er óarbeiðsførur. Fyri konulólk eisini, tá tey verða gift.

2. stk. Ásetingin í 1. stk. gildir ikki persónar, ið eru giftir ella beinleiðis eru í slekt í upp- ella niðurgangandi linju ella svágrar við arbeiðsgevaran. Sama er galdandi fyri persónar um arbeiðsgevarin er eitt partafelag og viðkomandi er partaeigari í felagnum, og í veruleikanum hevur avgerandi ávirkan á avgerðir felagsins, uttan so at tað eisini fyri aðrar persónar, sum arbeiða hjó felagnum, er gjørd eftirlønarskipan, og viðkomandi kann vísa á, at hausara skipan ikki fevnir um meira enn haldast kann vera rímuligt í mun til hina eftirlønarskipanina.

4. gr.

Rentur, sum verða góðskrivaðar kontoini fyri eina eftirlønarskipan við innskoti í peningastovn v.m., skulu ikki rokast uppí ta skattskyldugu inntøkuna, so leingi tær ikki verða útgoldnar.

5. gr.

Sum skattskyldug inntøka rokast:

kapitalpensionsordningers vedkommende skal rådighedsunddragelsen og unddragelsen fra kreditorfølgning dog vedvare mindst til arbejdslagerens fyldte 60. år, medmindre en lavere aldersgrænse for pensionering er fastsat med ligningsrådets godkendelse. Endvidere skal det i pensionsaftalen kunne fastsættes, at udbetaling af kapitalpensionen kan finde sted i alle tilfælde, hvor ansættelsesforholdet ophører på grund af uarbejdsdygtighed, for kvinders vedkommende tillige indgåelse afægteskab.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 kommer ikke til anvendelse på personer, der er gift eller i rel op- eller nedsliggende linje beslægtet eller besvogret med arbejdsgiveren, eller — såfremt arbejdsgiveren er et aktieselskab — på personer, der er aktionærer i selskabet og i realiteten har afgørende indflydelse på dets dispositioner, medmindre der også for andre personer, ansat i virksomheden, er etableret pensionsordninger, og den pågældende påviser, at ordningen ikke går ud over, hvad der kan anses for passende i forhold til disses pensionsordninger.

§ 4.

Renter, der tilskrives en konto vedrørende en pensionsordning med indskud i pengeinstitutter m.v., skal ikke medregnes i den skattepligtige indkomst, så længe de ikke udbetales.

§ 5.

Til den skattepligtige indkomst henregnes:

a) Leypandi útgjaldingar frá teimum í 1. gr. 1. stk. a nevndu rentutryggingum, her uppi í teimum arvarentum ella annuitetsstryggingum, sum sambærí 1. gr. 1. stk. a, 2. punktum röknað sum rentutryggingar.

b) Bonusútgjaldingar fyri tryggingargjöld v.m., sum sambærí 1. gr. 1. stk. a kunna dragast fult frá ella verða avskrivaðar í inntøkuni. Bonus, ið verður útgeldin samlað, tá ið ein av teimum í 1. punktum umrøddu tryggingum fellur til útgjaldingar, verður sett úr gildi ella fellur burtur, verður skattað eftir reglum í 6. gr. a.

6. gr.

Av hesum útgjaldingum verður avgjald latið til landskassan eftir reglum í 7. gr.

a) Aðrar útgjaldingar enn leypandi útgjaldingar og leypandi bonusútgjaldingar frá teimum í 1. gr. 1. stk. a umrøddu tryggingum, eisini útgjalding av afturkeypsvirði og viðurlag fyri at missa rættin til einu eftirlønariantøku. Verður ein av omanfyri nevndu tryggingum broytt soleiðis at tryggingin ikki longur lúkar treytnar fyri fullum frádráttar- ella avskrivningarrætti fyri inngjaldingarnar, so verður henda broyting röknað sum afturkeyp, og avgjald skal latast landskassanum. Er eini afturkeypsvirði til, verður ístaðin kapitalvirðið av frítryggingarskjalshæddini, tá ið tryggingin bleiv broytt, nýtt sum grundar-

a) Løbende udbetalinger hidrører fra de i § 1, stk. 1, a, omhandlede renteforsikringer, herunder sådanne arverenter eller annuitetsforsikringer, der i henhold til § 1, stk. 1, a, 2. punktum, betragtes som renteforsikringer.

b) Bonusudbetalinger hidrørende fra forsikringspræmier m.v., som i medfør af § 1, stk. 1, a, fuldt ud kan fradrages i eller afskrives over indkomsten. Bonus, der udbetales samlet, når en af de i 1. punktum omhandlede forsikringer bliver virksom, ophæves eller bortfalder, beskattes efter reglerne i § 6. a.

§ 6.

Af følgende udbetalinger svares en afgift til landskassen efter reglerne i § 7:

a) Andre udbetalinger end løbende udbetalinger og løbende bonusudbetalinger vedrørende de i § 1, stk. 1 a omhandlede forsikringer, herunder udbetaling af tilbagekøbsværdi samt vederlag for opgivelse af retten til en pensionsindlægt. Dispositioner over en forsikring af den foran omhandlede art, der bevirker, at forsikringen ikke længere opfylder betingelserne for fuld fradrags- eller afskrivningsret for indbetalingerne, betragtes i afgiftsmæssig henseende som tilbagekøb. Hvis en tilbagekøbsværdi ikke findes, træder ved beregningen af det afgiftspligtige beløb kapitalværdien af fripolicesummen på tidspunktet for den pågældende

lag fyrri útrokningini av tí avgjaldsskylduga peningshæddini. Í teinum fornum, har tryggingargjaldstíðarskeiðið er styttri enn 15 ár, verður tann avgjaldsskylduga peningshæddin minkað við partinum av teinum goldnu gjöldum v.m., sum høvi ikki hevur verið at drigið frá, tá tann skattskylduga inntøkna varð uppgjörd.

b) Kapitalútgjaldingar samsvarandi freytinum fyrri kapital-effirlønnum, tá ið løntakarin er komin upp í hesa skipan aftaná 19. oktober 1971 og hann eftir reglunum í 3. gr. ikki hevur tikið gjöld frá arbeiðsgevaranum til effirlønarskipanina við í tí skattskylduga inntøkuni. Avgjaldsskyldan fevnir bert um tann partin av útgjaldingunum, sum stavar frá inngjöldum frá arbeiðsgevaranum. Tá útgjalding fer fram av tí at maður fer úr starvi av øðrum orsøkum, enn teinum í 3. gr. 1. stk. seinasta punktum tilskilaðu, kann líkningarráðið geva løyvi til, at avgjald verður latið eftir ómarfyrri standandi reglum.

c) Samulæis verður avgjald latið til landskassan, tá ein kapital-effirlønartrygging verður broytt soleiðis, at løntakarin, tá skattskylduga inntøka hansara verður uppgjörd, ikki longur hevur rætt til ikki at taka tey gjöld við, sum arbeiðsgevarin hevur latið til effirlønarskipanina. Grundarlagið undir útrokningini av avgjaldinum til landskassan er tað afturkeypsvirði, sum tryggingin hevur, tá broytingin fer fram, og avgjald til landskassan verður lat-

disposition i stedet for tilbagekøbsværdien. I tilfælde, hvor præmiebetalingsperioden er under 15 år, fragår i det afgiftspligtige beløb den del af de betalte præmier m.v., som der ikke er eller har været adgang til at fradrage ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

b) Kapitaludbetalinger i overensstemmelse med vilkårene for kapitalpensionsordning, såfremt arbejdstageren er indtrådt i denne efter den 19. oktober 1971, og ved opgivelsen af sin skattepligtige indkomst i medfør af § 3 har kunnet se bort fra arbejdsgiverens bidrag til pensionsordningen. Afgiftspligten omfatter kun den del af udbetalingen, der hidrører fra arbejdsgiverens betalte bidrag. Hvor udbetalingen skyldes arbejdsforholdets ophør af andre end de i § 3, 1. stk., sidste punktum, nævnte grunde, kan ligningsrådet tillade, at afgift svares efter foranstående regler.

c) Afgift til landskassen svares endvidere, når der vedrørende en pensionsordning i form af kapitalforsikring foretages en disposition, der bevirker, at betingelserne for den pågældendes arbejdstagers ret til ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst at bortse fra de af vedkommende arbejdsgiver ydede bidrag til pensionsordningen ikke længere er opfyldt. Afgiften beregnes på grundlag af forsikringens tilbagekøbsværdi på tidspunktet for dispo-

ið av tí partinum av afturkeypsvirðinum, ið stavar frá inngjaldinum frá arbeiðsgevaranum. Er einki afturkeypsvirði til, verður ístaðin roknað við frítýggingarskjaldshæddini.

7. gr.

Av tí avgjaldsskyldugu peningshæddini, sum er útroknað eftir reglunum í 6. gr., og sum er minkað niður í næstu peningshædd, sum kann býttast við 50, verður latið avgjald til landskassan uppá 35 %. Viðkomandi tryggingarfelag - ella eftirlønarkassi v.m., hevur skyldu til, tá ið ein útgjalding, sum er umrødd í 6. gr., skal fara fram, at útrokna og afturhalda avgjaldið, og innan 4 vikur, aftaná at felagið hevur fingið kumleika um avgjaldsskylduna, at inngjalda avgjaldið til landskassan. Tær í 6. gr. umrøddu útgjaldingar v.m. verða ikki taldar við, tá lann skattskylduga inntøkan verður uppgjörd. Tað í 1. stk. umrødda avgjald, kann ikki dragast frá, tá lann skattskylduga inntøkan verður uppgjörd. Útrokningin av tí í 1. stk. umrødda avgjaldi, kann innan 4 vikur, eftir at boðað er frá gjaldskylduni, av tí avgjaldsskylduga verða kravd eftirkannað av líkningarráðnum. Kæra um avgerð líkningarráðsins kann leggjast fyri landsskattanevndina innan 4 vikur eftir at líkningarráðið hevur tikið avgerð sína. Tær fyri innkrevjing av skatti galdandi reglur, verða nýttar fyri tey í 1. stk. umrøddu avgjald, um tær annars samsvara við ásetingunum í hesi lóg.

sitionens foretagelse og svares af den del af tilbagekøbsværdien, der hidrører fra arbejdsgiverens bidrag til ordningen. Hvis en tilbagekøbsværdi ikke findes, træder kapitalværdien af førpolicesummen i stedet for denne.

§ 7.

Af det efter reglerne i § 6 opgjorte afgiftspligtige beløb, afrundet nedad til det nærmeste med 50 delelige kronebeløb, svares en afgift til landskassen på 35 %. Det påhviler vedkommende forsikringsselskab eller pensionskasse m.v. ved udbetalingen af beløb af den i § 6 omhandlede evt. at beregne og indeholde udgiften, som inden 4 uger efter, at selskabet m.v. har fået kendskab til dispositionen, indbetales til landskassen. De i § 6 omhandlede udbetalinger m.v. medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Den i 1. stk. nævnte afgift kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Beregningen af den i 1. stk. omhandlede afgift kan af den afgiftspligtige inden 4 uger efter, at underretning om afgiftens indeholdelse er givet, begæres efterprøvet af ligningsrådet. Over ligningsrådets afgørelse kan klage indgives til landsskattenuddvalget inden 4 uger efter, at ligningsrådet har truffet sin afgørelse. Iøvrigt kommer de for inddrivelse af skat gældende regler til anvendelse på den i 1. stk. omtalte afgift, for så vidt de er forenelige med bestemmelsen i nærværende lov.

8. gr.

Fyri útgjaldingar frá tryggingar- ella eftirlønarskipanum av teimum í 1. gr., 1. stk. a) nevnda slagi, sum vóru virkandi við byrjan av tí inntøkuári, sum varð nýtt til at seta í skatt fyri skattaárið 1971/72, ella tær tryggingar- ella eftirlønarskipanir, sum inngjalding var liðug fyri ella steðgað, galda í staðin fyri ásetingarnar í 6. gr. a) tær higartil galdandi reglur.

9. gr.

Ein persónur, ið skal lata avgjald eftir 5. gr. b ella 6. gr. sleppur eftir áheitan undan gjaldskylduni, um hann innan 6 mánaðar eftir gjaldskylduna nýtir eina peningahædd av somu stødd, sum tann gjaldskylduga, sum innskot til

1. eina rentutrygging, sbr. 1. gr. 1. stk. a,
2. eina eftirlønarskipan við leypandi útgjaldingum ella
3. eina kapital-eftirlønarskipan tó treytað av, at henda trygging ella eftirlønarskipan er gjord fyri tann skattskylduga, ella avvarðandi hansara. Er innskotið minni enn tann gjaldsskylduga peningshæddin, verður gjaldsskyldan, eftir áheitan, minkað við eini peningshædd, ið svarar til innskotið. Áheitan um gjaldsundantøku skal sendast innan 6 mánaðar eftir at gjaldsskyldan kom fyri. Í tann mun, eitt innskot, eftir frammanfyri standandi reglum hevur verið gjaldsundantøku við sær, kann tað ikki avskrívast ella dragast frá tí skattskyldugu inntøkuni eftir reglum í 1. gr., 1. stk. a. Í tann mun, eitt innskot til eina

§ 8.

I stedet for bestemmelserne i § 6 a) anvendes de hidtil gældende regler på udbetalinger efter forsikrings- eller pensionsordninger af den i § 1. stk. 1 a omhandlede art, der var virksomme ved begyndelsen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1971/72 eller til hvilke indbetalinger er ophørt før dette tidspunkt.

§ 9.

En person, der skal erlægge afgift i henhold til § 5 b eller § 6 fritages efter begæring for afgiftspligten, hvis han inden 6 måneder efter denne indtræden anvender et beløb af samme størrelse som det afgiftspligtige til indskud i

1. en renteforsikring jfr. § 1, stk. 1, a,
2. en pensionsordning med løbende udbetalinger eller
3. en kapitalpensionsordning alt for så vidt den pågældende forsikring eller pensionsordning er oprettet til fordel for den skattepligtige selv eller hans pårørende. Er indskuddet mindre end det afgiftspligtige beløb, bortfalder afgiftspligten efter begæring fra et til indskuddet svarende beløb. Begæringen om afgiftsfritagelse skal fremsættes inden 6 måneder efter afgiftspligtens indtræden.

I det omfang et indskud i henhold til foranstående har medført afgiftsfritagelse, kan det ikke afskrives eller fradrages i den skattepligtige indkomst efter reglerne i § 1, stk. 1, a. I det omfang et indskud i en kapi-

kapitaleftirlønarskipan hefur borið gjaldsundantöku við sær, eftir reglunum í 1. stk., skal tað roknast sum inngoldið av arbeiðsgevaranum eftir reglunum í B. gr., b og c fyri viðkomandi eftirlønarskipan.

10. gr.

Av tí í 7. gr. nevnda avgjaldi, verða 30 % latin tí ella teimum kommunum, sum tann avgjaldsskyldugi letur bústaðarkommunu-skatt til, og kanska eisini vinnu-skatt fyri apríl ársfjórðing í tí skattári, sum tann skattskylduga útgjaldingin ella broytingin er farin fram í. Hava fleiri kommunur rætt til ein part av avgjaldinum, skulu tey omanfyri nevnda 30 % býlast millum viðkomandi kommunur, í tann mun, kommunu-skatturin hjá tí gjaldskylduga var býttur millum tær fyri omanfyri nevnda ársfjórðing.

Er tann gjaldskyldugi ikki skattskyldugur til nakra kommunu í apríl ársfjórðingi í viðkomandi skattaári, fær landskassin alt avgjaldið.

2. stk. Um avgjaldið møguliga verður afturgoldið, ella fyri ein part ikki fæst, ella minkað, verður minkingin býtt millum landskassan og kommununa soleiðis, sum avgjaldið verður býtt.

11. gr.

Lákningsráðið kann geva loyvi til, at rætturin til frádrátt eftir reglunum í 1. gr., 1. stk. a eisini kann fevna um eftirlønarskipanir, sum bert fata um ellis- ella familjuupphaldi, um so er, at hildið

talpensionsøring har medført afgiftsfríttagelse efter reglerne i 1. stk., skal det betragtes som foretaget af arbejdsgiveren ved anvendelsen af reglerne i § 6 b og c på den pågældende pensionsordning.

§ 10.

At den i § 7 omhandlede afgift tilfalder 30% den eller de kommuner, hvortil den afgiftspligtige svarer opholdskommuneskat, eventuelt tillige erhvervsskat for april kvartal for det skatteår, hvori den afgiftspligtige udbetaling eller disposition er foretaget.

Er flere kommuner berettiget til andel i afgiften vil de nævnte 30% være at fordele mellem de pågældende kommuner efter det forhold, hvorefter kommuneskatten for den afgiftspligtige fordeles sig for ovennævnte kvartal.

Er den afgiftspligtige ikke skattepligtig til nogen kommune for april kvartal i det pågældende skatteår, tilfalder afgiften fuldtud landskassen.

Stk. 2. Ved eventuel tilbagebetaling eller ved delvis uerholdelighed eller nedsættelse af afgiften fordeles reduktionen forholdsmæssigt på de landskassen og kommunen tilfaldende andele af afgiften.

§ 11.

Ligningsrådet kan tiltræde, at fradraget efter reglen i § 1, stk. 1, a også kan indrømmes for pensionsordninger, der udelukkende har alderdoms eller familieforsørgelse til formål, såfremt dette for-

verður, at þær innskotnu peningahæddirnar eru bundnar við hóskandi trygd. Í einum tilikun leyvi kann líkningarráðið áseta, at innistandandi peningshæddir ekki skulu takast við í ognaruppgerðini, og at góðskrifaðar rentur ekki skulu takast við í skattskyldugu inntökuna. Annars skulu ásetingarnar í hesi lóg nýttast fyrri viðkomandi eftirlønarskipan, soleiðis sum tilskilað er í loyvinum.

12. gr.

Tá tann skattskylduga inntøkan verður gjörd upp, kunnu gjöld til hjálpi- og stuðningsgrunnar, til frama fyrri starvsfólk og arbeiðarar ella avvarðandi teirra, ella til tiltøk fyrri ábatur ella trygd fyrri omanfyrri nevndu persónar, av tí skattskylduga, tá ið hetta virkið verður ríkið av honum, verða drigið frá ávikavist avskrivaði, eftir reglunum í 2. gr. Tað er tó ein treyt fyrri frádráttar- ávikavist avskrivningarættin, at viðtøkurnar fyrri viðkomandi grunn eru góðtiknar av landsstýrinum.

13. gr.

Henda lóg kemur í gildi heinan vegin og samstundis fer 9. gr. nr. 2 í lögtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963 um landsskatt og kommunuskatt í gildi.

Viðmerkingar:

Í teimum nágaldandi skattereglunum fyrri eftirlønarskipanir v.m. eru ongar serligar reglur fyrri teir mongu teknisku spurningar, sum kunnu koma fyrri í eini eftirlønarskipan. T.d. útgjalding av afturkeypsvirði, av bonusi, spurningurin um nær ein eftirlønarskipan kemur undir reglurnar fyrri fullan frádrátt, eftirlønning við kapitalútgjalding o.s.fr.

mál skommes tilhørligt sikref gennem båndlæggelse af de indskudte midler. I tilladelsen kan ligningsrådet fastsætte, at indeslåendet i den pågældende pensionsordning ikke skal medregnes i den skattepligtige formue, og at renter der tilskrives, ikke skal medregnes i den skattepligtige indkomst. Iøvrigt skal reglerne i denne lov finde anvendelse på den pågældende pensionsordning i det omfang, det bestemmes i tilladelsen.

§ 12.

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan bidrag til hjælpe- og understøttelsesfunds for de i en af den skattepligtige drevet virksomhed ansatte eller tidligere ansatte funktionærer og arbejdere eller deres pårørende eller til andre foranstaltninger til forbedring og betryggelse af de nævnte personers kår fradrages, henholdsvis afskrives, efter de foran i § 2 givne regler. Det er dog en forudsætning for fradrags-, henholdsvis afskrivningsretten, at vedtægterne for den pågældende fond er godkendt af landsstyret.

§ 13.

Denne lov træder straks i kraft og udgår samtidig § 9, nr. 2 i lögtingslov nr. 50 af 2. juli 1963 om landsskat og kommuneskat.

Av tí at bæði tær føroysku eftirlønarskipanirnar, og skattareglurnar fyri hesar, eru gjørdar eftir danskari fyrimynd, eru teir teknisku spurningar, sum koma fyri hesum viðvíkjandi, teir somu í Føroyum og Danmark, og er ft hetta uppskot um eina føroyska rentutryggingarlóg gjørd eftir danskari fyrimynd.

Grundarlagið undir bæði teimum føroysku og dansku skattareglunum fyri eftirlønarskipanum og rentutryggingum er tað sonevnda: P-prinsippið (pensjóns-prinsippið). Hetta fevnir deils um skattareglur fyri starvsfólk (löntakarar) og deils um skattareglur fyri arbeiðsgevarar.

Starvsfólk (löntakarar) skulu ikki skattast av gjøldum, sum arbeiðsgevari letur til eftirlønning, og starvsfólk (löntakarar) kunnu sjálvi draga tær útreiðslur, tey hava av eftirlønning, fullt frá í sjálvuppgávuni. Arbeiðsgevarin fær fullan frádrátt fyri útreiðslur til eftirlønning av starvsfólki (löntakarum) sínum. Alt hetta er tó treytað av, at eftirlønarskipanin ella rentutryggingin líkar vissar treytir, og at útgjaldingarnar verða skattskyldugar. Tað er so stutt talað um at útskjóta skattskylduna so leingi inngjaldingin fer fram, og tað er óvist, hvørjar útgjaldingar møguliga skulu fara fram.

Viðvíkjandi spurninginum um skatt av útgjaldingum eina ferð með alla, av afturkeypsvirði, ella viðurlagi fyri mistan eftirlønarrætt, er her skotið upp, at latið verður eitt gjald til landskassan uppá 35% av tí gjaldskyldugu útgjaldingini, og er hetta tað sama sum í Danmark.

Frádrátturin fyri kapitaltryggingar o.a. hevur verið eins fyri leys og hjún 800 kr.

Hetta verður hildið órimiligt og er tí skotið upp at lækka frádráttin fyri hjún til 1200 kr.

Sum frammanfyri ávíst eru ongar veruligar reglur um skattaliga viðgerð av tryggingarmálum og er tí umráðandi, at hesar fáast til vega og skuldi tað verið gjørt við hesari lóg.

1. viðgerð var 5. november 1971 og var málið beint í eina 5-manna skattanevnd.

15. desember var frá skattanevndini lagt fram soljóðandi

Áliti

Málið hevur verið til viðgerðar í skattanevndini og er nevndin samt um, at við teimum nógvu og fjølbroyttu tryggingum, sum nú eru og kunnu koma fyri, er neyðugt hjá skattavaldinum at hava fyriskipaðar reglur um, hvussu tær skulu viðgerast skattliga.

Nevndin hevur ongur heinleiðis atfímingar at gera til uppskot landsstýrisins, men heldur tó, at í onkrum førum kann orðingin mistýðast og mælir tí til niðanfyri standandi broytingar.

Afturat mælir nevndin til, at í dansku tekstini verður orðið «arbejds-tager» broytt til «lønmødtager», tá ið hetta fer at hóska betri til føroyska tekstin og orðalagið í sjálvari skattalógini.

Broytingaruppskot

Í § 3, 1. stk., 1. reglu verður í føroysku tekstini «arbeiðari» broytt til «löntakari».

Í § 3, 2. stk. 1. punktum verður føroyska tekstin orðað soleiðis:

«Ásetingin í 1. stk. gildir ikki persónar, ið eru giftir við ella heinleiðis eru í slekt ella giftir við slekt í upp- ella niðurgangandi linju við arbeiðsgevaran.»

§ 4 verður orðað soleiðis:

«Renter, sum verða góðskrivað ar kontoini fyri eini eftirlønarskipan við innskoti í peningastovn v.m., skulu ikki roknað upp í ta skattskyldigu inntøkuna, so leingi tær ikki verða útgoldnar, eins og rentuskattur heldur ikki verður latin av hesum rentum.»

§ 4 affattes således:

«Renter, der tilskrives en konto vedrørende en pensionsordning med indskud i pengeinstitutter m.v., skal ikke medregnes i den skattepligtige indkomst, så længe de ikke udbetales, ligesom der heller ikke tilsvares renteskat af disse renter.»

Í § 7, 3. reglu í føroysku tekstini og 3. reglu í dansku tekstini verður «50» broytt til «100».

Minnilutin (J. Sundstein) skjýtur upp, at «35%» í § 7 verður broytt til «30%».

Annars er nevndin samd um at samtykkja uppskotið við tilskilaðu broytingum.

SKATTANEVNDIN, 15. december 1971.

Hilmar Bech Poul J. Olsen Agnar Nielsen J. Sundstein
Finnhøgi Isaksen.

2. viðgerð 18. desember. Broýtingaruppskot frá minnilutanum (J. Sundstein) fall 6—0. Broýtingaruppskotini frá nevndini all samtykt. Lóg-aruppskotið so broytt at fara til 3. viðgerð samtykt 26—0.

3. viðgerð 18. desember. Lóg-aruppskotið sum broytt við 2. viðgerð samtykt 26—0.

5. Nýggj kommunallóggáva

Ár 1971, 20. oktober, legði Sámal Petersen, landsstýrismaður, fram

Uppskot til

løgtingslóg um feroysku kommunurnar.

lagtingslov om de færøske kommuner.

(Víst verður á skjal 1 í hjáløgdu frágreiðing frá nevndini til kanningar av kommunuviðurskiftunum).

Viðmerkingar:

Nevndin, sum landsstýrið setti at kanna kommunalu viðurskiftini, hevur nú givið landsstýrinum frágreiðing, sum m.a. inniheldur uppskot til nýggja lóg um kommunurnar. Hetta uppskot er skjal 1 í frágreiðingini, sum er hjáløgd. Landsstýrið loyvir sær at leggja hetta uppskot fyri tingið við teirri broyting at í § 50 verður tilskilað, at lógin fær gildi 1. august 1972. Hetta stendst av, at uppskot til kommunala vallóg, sí løgtingsmál nr. 6/1971 er ætlað at fáa gildi sama dag. Víst verður á viðmerkingarnar til tað uppskotið. Tað framgongur av fyriliggjandi uppskotinum, at landsstýrið kann gera undantøk frá nøkrum serligum greinum og at gera fær reglur, sum hesi undantøk gera neyðugar. Annars skal verða víst til nevndarfrágreiðingina.

Sí annars skjal 3.

1. viðgerð var 9. november 1971 og var málið beint í eina serstaka 7-manna kommunala nevnd.

20. apríl 1972 var frá kommunalu nevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Málið er lagt fyri tingið av landsstýrinum, og var við 1. viðgerð beint í kommunalu nevndina.

Nevndin hevur ynskt sær ummæli frá kommununum og hava fleiri av hesum gjørt vart við ymsar broytingar, sum fær bilda vera neyðugar.

Nevndin hevur gjørt sær greitt, at ætlanin er, at ein partur er reglunum fyri kommunalu umsitingina skal liggja í eini reglugerð, sum kommunurnar og landsstýrið skulu kunna fastseta, soleiðis at, um tað framlagda

lógaruppskotið verður samtykt og verður lóg, so er það ekki givið, at það uppskotið til reglugerð, sum er hjálágt, verður galdandi, heldur ikki sum standard reglugerð gjørd av landsstýrinum. Nevndin hevur tí hildið, at ymsar fyriskipar, sum eru at finna í reglugerðini, eiga at verða fluttar í lógina.

Nevndin hevur gjøgnumgengið uppskotið og hevur hesar viðmerkingar:

Það verður ført fram frá ymsum kommunum, at það ikki er bara gott, at formaður verður valdur fyri alla starvstíð kommunustýrisins, tí hildið verður, at það kann henda, at formaðurin kemur í minniheta í kommunustýrinum, og tá eigur at fara fram nýtt val. Nevndin er av teirri áskoðan, at það er av alstórum lýðningi, at formansskifti ikki fer fram í heilum og kann það, sum nú er við at taka seg upp, virka oyðileggjandi fyri alla kommunalu umsitingina. Kortini heldur nevndin, at ein møguleiki eigur at vera fyri at koma burtúr teirri støðu, at formaðurin ikki hevur meiriluta altanfyrir seg, og skjýtur tí upp, at í § 4 verður sett nýtt 5. pætti. Hetta hevur við sær, at eisini er neyðugt at seta nýtt 3. pætti til grein 14, soleiðis at nýval av teimum barumrøddu nevndum fer fram, tá nýval av formanni fer fram.

Tá § 8 í lógaruppskotinum fyriskipar, at kommunustýrið skal hava eina gerðabók, sum er góðkend við undirskrift av øllum kommunustýrislimunum, ger hetta það neyðugt, at skrivarin á kommunustýrisfundi við hond skal skriva frágreiðing í fundarbókina, meðan það helst er rættast, at kommunurnar kunnu skipa sína gerðabók við leysum bløðum. Trygðin skuldi verið nóg góð, tá fundarfrágreiðingin skal undirskrivað av øllum limunum, sum á fundi eru. Nevndin setir tí fram broytingaruppskot samsvarandi hesum.

Í § 9 er fyriskipað, at kommunustýrislimur, sum vegna inhabilitet ikki kann taka lut í viðgerðini av einum máli, kann krevja, at málið verður útsett til næsta fund, har tiltaksmaður hansara tekur lut í staðin fyri hann. Hetta heldur nevndin vera í mótstrið við prinsippið í § 10, sum nevndin heldur vera gott, at tiltaksmaður ikki kann kallast inn í heilum, og skjýtur tí upp, at hetta punktið verður strikað.

Nevndin heldur, at tann fráverandi tíðin uppá 2 mánaðir, sum varð sett sum treyt í § 10 fyri innkallan av tiltaksmanni, er ov long, og at 1 mánaði er nóg mikið. Hóast það er í strið við prinsippið í hesi grein, heldur nevndin það vera rætt sum í 2. pætti fyriskipað, at 1. fundur hjá nývaldum kommunustýri skal vera fullmannaður.

Í grein 10. 4. pætti er fyriskipað, at um tiltaksmaður kemur í staðin fyri formann ella næstformann, skal kommunustýrið gera av, hvør skal taka við starvinum sum formaður ella næstformaður. Nevndin heldur, at hetta er óneyðug tilsiðissetan av tí valda næstformanninum og heldur það vera beinast at orða hetta pætti soleiðis, at næstformaður eisini í hesum

færi er tiltaksmaður formansins, uttan so at kommunustýrið tekur aðra avgerð.

Nevndin heldur, at tá tað ætlandi eftir hesum lógaruppskoti verður soleiðis, at fleiri mál ikki koma fyri á kommunustýrisfundi, men verða beinleiðis viðgjørd av formaðinum ella nevndini, er vert at tryggja, at kommunustýrislimir fáa at vita hvat fyriferst og tí er skotið upp, at skoytt verður uppí § 25, at formaðurin á hvørjum vanligum kommunustýrisfundi skal boða frá, hvørji mál eru beind í nevnd síðani seinasta fund.

Nevndin heldur, at tann í § 29 setta freist fyri endaliga samtykt av ársfíggarætlanini, nevniliga 1. mars, er ov stutt og skjýtur upp, at settur verður 25. mars í staðin.

Tá tað í § 40 er fyriskipað, at í fastognargrunnin hjá kommununi skal alt, sum sambært higartil galdandi reglum hevur staðið á ognarkonto hjá kommununi, skilir nevndin hetta soleiðis, at talan er ta ognarkonto, sum sipað er til í rundskrivi landsstýrisins frá 8. januar 1953 um sølu av ognum o.a., men fyri at ongin misskiljing skal vera, verður skotið upp, at skrivað verður «serlig ognarkonto».

Tá tað kann fyríkoma, at kommunustýrislimir ikki gera sær far um ognir og skyldir hjá kommununi, skjýtur nevndin upp, at í einum nýggjum 3. petti til § 43 verður fyriskipað, at kommunustýrislimirnir á fyrsta fundi aftaná nýval skulu gerast kunnugir við tey skjøl, sum viðvíkja hesum.

Aðrar broytingar eru, sum ikki eru neyðugar at gera viðmerkingar til.

Nevndin mælir til, at uppskot landsstýrisins verður samtykt við hesum broytingum:

- 1) Í § 4, 2. petti verður aftaná 1. punktum sett: «Sí fó 5. petti.» og sum nýtt 5. petti verður sett. «Í starvstið kommunustýrisins kann fara fram nýval av formanni og næstformanni, um hetta verður sett á fundarskrá og meira enn helmingurin av øllum kommunustýrislimunum atkvøða fyri tí. Tá so er, fer fram val av formanni og næstformanni eftir reglunum í 2. petti.»

- 2) Í § 6, 1. petti, 1. punktum ganga út orðini: «Í minsta

- 1) Í § 4, stk. 2 tilføjes efter 1. punktum: «se dog stk. 5.» og som nyt stk. 5 tilføjes: «I kommunalbestyrelsens funktionsperiode kan der foretages nyvalg af formand og næstformand, når dette er sat på dagsordenen og når mere end halvdelen af samtlige kommunalbestyrelsesmedlemmer stemmer derfor. I så fald foretages valg af formand og næstformand efter reglerne i stk. 2.

- 2) I § 6, stk. 1, 1. punktum udgår ordet: «mindst» og i ste-

lagi» og í staðin verður sett:
«vanliga».

- 3) Í § 6 verður 2. petti gjört til 3. petti, og sum nýtt 2. petti verður sett:
«Kommunustýrið tekur avgerð um, nær og hvar regluligir fundir skulu vera, og við byrjanina av hverjum ári verður hetta kunngjört á tann hátt, ið vanliga verður nýttur í kommununi.»
- 4) Í § 6, 3. petti verður skoytt uppi:
«Kommunuformaðurinn ger av, nær og hvar eykafundirnir skulu vera, og um tað ber til, verða hesir fundir kunngjördir frammanundan fyri íbúgv- arunum í kommununi.»
- 5) § 8, 1. petti verður orðað soleiðis:
«Tað, sum samtykt verður á kommunustýrisfundi, verður at føra í gerðabók, sum verður undirritað av teimum lim- um, sum á fundi eru.»
- 6) Í § 9 ganga út orðini:
«Hann kann tó krevja, at málið verður útsett til næsta fund, har tiltaksmaður hansara tekur lut í staðin fyri hann.»
- 7) Í § 10, 1. petti verður «2 mánaðir» broyttir til «1 mánaða».
- 8) § 10, 4. petti verður orðað soleiðis:
«Kemur tiltaksmaður í staðin formannin, tekur næstformaðurin við uttan so, at kommu-

del sættes: «vanlig».

- 3) Í § 6 bliver stk. 2 til stk. 3 og som nyt stk. 2 sættes:
«Kommunalbestyrelsen træffer bestemmelse om hvornår og hvor de ordinære møder afholdes, og ved hvert års begyndelse bekendtgøres dette på den i kommunen almindeligt benyttede måde.»
- 4) I § 6, stk. 3 tilføjes:
«Kommunalbestyrelsens formand fastsætter tid og sted sted for de ekstraordinære møders afholdelse, og møderne bekendtgøres så vidt muligt forud for kommunens beboere.»
- 5) § 8, stk. 1 affattes således:
«Det, der vedtages på kommunalbestyrelsesmøde, indføres i forhandlingsprotokol, som underskrives af de i mødet deltagende medlemmer.»
- 6) I § 9 udgår ordene:
«Han kan dog kræve, at sagens behandling udsættes til næste møde, hvor hans suppleant møder i stedet.»
- 7) I § 10, stk. 1 ændres «2 måneder» til «1 måned».
- 8) § 10, stk. 4 affattes således:
«Såfremt en suppleant indkaldes i stedet for formanden, træder næstformanden i funktion, medmindre kommunal-

nustýrið ger av at hava nýval eftir reglunum í § 4, 4. patti.»

9) Í § 11, 1. patti ganga út orðini: «tá fundur verður hildin ímillum kl. 7 á morgni og kl. 6 á kvöldi».

10) Í § 11, 1. patti ganga út orðini: «við loyvi landsstýrisins».

11) Í § 12, 1. patti ganga út orðini: «sum eisini er nevndarformaður».

12) Í § 13 verður sett sum nýtt 3. patti:
«Kommunustýrið kann áleggja einum ella fleiri av limum tess at gera serstøk kommunal arbeiði. Slík arbeiði kunnu eisini verða latin øðrum íhúgvarum í kommununi upp í hendur, um hesir vilja.»

13) Í § 14 verður sett sum nýtt 3. patti:
«Fer fram nýval av formanni og næstformanni sambært § 4, 5. patti, skulu tær í 1. patti umrøddu nevndir eisini viljast av nýggjun.»

14) Í § 16, 1. patti, ganga út orðini:
«sí tó § 12, 1. patti.»

15) § 16, 3. patti, verður orðað soleiðis:
«Nevndirnar gera sjálvar starvsskipan sína. Allar nevndarsamtyktir verða at

bestyrelsen beslutter at afholde nyvalg efter reglerne i § 4, stk. 4.»

9) I § 11, stk. 1 udgår ordene: «Såfremt møderne afholdes imellem kl. 7 og kl. 18.»

10) I § 11, stk. 4 udgår ordene: «med landsstyrets tilladelse».

11) I § 12, stk. 1 udgår ordene: «og tillige dets formand».

12) I § 13 tilføjes som nyt stk. 3: «Kommunalbestyrelsen kan pålægge et eller flere af sine medlemmer at udføre særlige kommunale hverv. Sådanne hverv kan også tildeles andre af kommunens beboere, som er villige hertil.»

13) I § 14 tilføjes som nyt stk. 3: «Såfremt der foretages nyvalg af formand og næstformand efter reglerne i § 4, stk. 5, skal der også foretages nyvalg af de i stk. 1 omhandlede udvalg.»

14) I § 16, stk. 1 udgår ordene:
«se dog § 12, stk. 1.»

15) § 16, stk. 3, affattes således:
«Udvalgene fastsætter selv deres forretningsorden. Alle udvalgsbeslutninger skal ind-

færa í gerðabók, sum verður undirritað av øllum nevndarlimum, sum á fundi eru.»

16) Í § 22, 2. pætti verður «2 mánaðir» broytt til «1 mánaða».

17) Í § 23 verður sett sum nýtt 2. pætti:

«Ein nevndarlímur má ikki fyri viðurlag gera nakað arbeiði fyri fann partin av kommunufýrisitingini, ið verður stjórnaður av avvarðandi nevnd, uttan so at arbeiðið er útboðið alment, ella umstøðurnar serstakliga ráða til slíkt, og í seinna færi skal kommunustýrið hava samtykt hetta frammanundan.»

18) Í § 24 verður sett sum nýtt 2. pætti:

«Frammanundan hvørjum fundi letur hann í so stóran mun sum gjørligt limirnar vita, hvørji mál fara at koma til viðgerðar, og eisini reynir hann mest møgulegt at gera útvegir fyri, at hesi mál og teir upplýsingar, ið fingnir eru til vega til at kunna meta um tey, verða lögð fram til eftirlit fyri limunum eitt hóskandi tíðarskeið undan fundinum.»

19) Í § 25 verður 3. pætti gjørt til 4. pætti og sum nýtt 3. pætti verður sett:

«Á hvørjum vanligum kommunustýrisfundi boðar formaðurin frá, hvørji mál, ið heind eru í nevnd síðan seinasta fund.»

færa í forhandlingssprotokolun, som skal underskrives af alle i mødet deltagende udvalgsmedlemmer.»

16) I § 22, stk. 2 ændres «2 måneder» til «1 måned».

17) I § 23 tilføjes som nyt stk. 2:

«Et udvalgsmedlem må ikke mod betaling yde nogen præstation til den del af kommunens forvaltning, der forestås af vedkommende udvalg, uden efter forudgået offentlig licitation, eller, hvor forholdene særlig taler derfor, og i sådant fald skal kommunalbestyrelsen forud have vedtaget dette.»

18) I § 24 tilføjes som nyt stk. 2:

«Forud for hvert møde underretter han så vidt muligt medlemmerne om de sager, der kommer til behandling, og han foranlediger også, så vidt muligt, at disse sager og de til deres bedømmelse indhentede oplysninger fremlægges til medlemmernes gennemsyn i et passende tidsrum forud for mødet.»

19) I § 25 bliver stk. 3 til stk. 4 og som nyt stk. 3 indføjes:

«På hvert ordinært kommunalbestyrelsesmøde meddeles formanden, hvilke sager er blevet henvist til udvalg siden sidste møde.»

20) Í § 27, 2. þetti, ganga út orðini:

«vegna sjúku, frítíð o.a.»

og orðini:

«Somulciðis er eisini, lá ein kommunustýrislimur verður settur sum formaður sambært § 10, 4. þetti.»

21) Í § 27, 2. þetti ganga út orðini: «við loyvi landsstýrisins».

22) Í § 29, 1. þetti verður «fliggjarættan» broytt til «ársfliggjarættan».

23) Í § 29, 2. þetti verður: «1. mars» broytt til: «25. mars».

24) Í § 31 verður sett sum nýtt 4., 5. og 6. þetti:

4. þetti. Fliggjarnævdin ansar eftir, at peningagagnir kommununnar — íroknaður tann peningur, ið ikki er neyðugur til gjaldirar av dagligu útreiðslunum — verða goymdar á tryggan hátt og eisini soleiðis, at tær geva sum mest av sær.

5. þetti. Tær peningagagnir, ið ikki eru neyðugar at hava til taks í reiðum peningi fyri at greiða dagligu útreiðslurnar, skulu verða settar inn í banka, sparikassa, á postkonto ella settar í slík lánibrev, sum verða nýtt, tá ið tað snýr seg um ognir hjá ómyndingum.

6. þetti. Virðisbrev kommununnar skulu — um tey ikki verða tryggjað á annan full-

20) Í § 27, stk. 2 udgår ordene:

«på grund af sygdom, ferie eller af anden årsag»

og ordene:

«Samme regel gælder, når et kommunalbestyrelsesmedlem udpeges til at fungere som formand i henhold til § 10, stk. 4.»

21) Í § 27, stk. 2 udgår ordene:

«med landsstyrets samtykke».

22) Í § 29, 1. þetti verður «fliggjarættan» broytt til «ársfliggjarættan».

23) Í § 29, stk. 2 ændres: «1. marts» til «25. marts».

24) Í § 31 tilføjes som nyt stk. 4, 5 og 6:

Stk. 4. Økonomiudvalget påser, at kommunens midler, herunder de midler, som ikke er nødvendige til betaling af de daglige udgifter, opbevares på betryggende måde og således at de giver størst muligt udbytte.

Stk. 5. De midler, som ikke af hensyn til de daglige forretninger skal foreligge kontant, skal indsættes i bank, sparekasse, på postkonto eller anbringes i sådanne obligationer, i hvilke umyndiges midler kan anbringes.

Stk. 6. Kommunens værdipapirer skal, for så vidt de ikke sikres på anden lige så be-

góðan hátt - - fáa átekning um, at ley eru ogn kommunurnar, og at eingin hefur ræði á nokrum virðishævi uttan við samtykki kommunustýrisins. Um tað er møgulegt, skal átekningin verða skrivað í bók hjá avvarðandi stovni.

- 25) í § 35 verður skoytt uppi 1. petti:

«Eitt yvirliit yvir ábyrgdarbindingar kommunurnar skal fylgja við roknskapinum. Haraftur skulu vera neyðugar viðmerkingar, serstakliga um størri munir millum tær upphæddir, ið roknskapurin vísir og tær, ið avsettar eru á fíggjarættlanini og eisini í mun til íleggingar og fíggjarættlanirnar hjá kommununi v.m.»

- 26) í § 35 verður 2. petti orðað soleiðis:

«Tá fíggjarnevndin hevur svarað uppá tær av grannskoðanini gjørdi viðmerkingar, og — tá tað snýr seg um viðmerkingar, sum ikki beinleiðis koma undir tað málseeki, sum fíggjarnevndin hevur við at gera — eisini avvarðandi kommunali myndugleiki, tekur kommunustýrið á fundi avgerð viðvíkjandi teimum gjørdi viðmerkingunum, og sendir landsstýrinum roknskapin til góðkenningar fyri 1. december.

- 27) í § 35 verður 3. petti til 4. petti og sett verður sum nýtt 3. petti:

«Eingin kann taka lut í eini

tryggjandi máða, forsynes med påtegning om, at de tilhører kommunen, og at der kun må rådes over papirer med kommunalbestyrelsens samtykke. Påtegningen skal så vidt muligt noteres i vedkommende institutions bøger.

- 25) I § 35, stk. 1 tilføjes:

«Regnskabet skal ledsages af en fortegnelse over kommunens garantiforpligtelser. Herudover skal regnskabet i fornødent omfang være ledsaget af bemærkninger, navnlig vedrørende væsentlige afvigelser mellem bevilling og regnskabsbeløb samt om forholdet af kommunens investeringsplaner m.v.»

- 26) § 35, stk. 2 affattes således:

«Efter at økonomiudvalget, og — for så vidt angår bemærkninger, der ikke umiddelbart angår den forvaltning, der hører under økonomiudvalget — tillige den pågældende kommunale myndighed — har besvaret revisionens bemærkninger, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse med hensyn til de fremkomne bemærkninger, og indsender regnskabet til landsstyret til godkendelse inden 1. december.

- 27) I § 35 bliver stk. 3 stk. 4 og som nyt stk. 3 indføjes:

«Ingen kan deltage i afgørel-

avgerð um eina reknskaparviðmerking, sum viðvíkir teirri fyrisiting, har hann sum limur av fíggjarnevnd, aðrari fastari nevnd ella sambært serstakum kommunalum starvi beinleiðis hevur verið við.»

- 28) í § 35, 4. petti, verður skoytt uppí:
«og møguligar viðmerkingar».

- 29) § 36 verður orðað soleiðis:
«Kommunustýrið ásetir nærri reglur fyri skipan av reknskaparførslu kommununnar í eini serligari reglugerð. Reglugerðin verður latin grannskoðani, sum eisini skal hava boð um allar broytingar, áðrenn tær verða settar í verk.

- 30) í § 40, 1. petti verður frammansfyri «ognarkonto» sett orðið «serlig».

- 31) í § 42, 3. petti verða orðini:
«tá tað er neyðugt» broytt til «um neyðugt».

- 32) í § 43 verður sett sum nýtt 3. petti:
«Á fyrsta fundi aftaná nýval skulu kommunustýrislimirnir gerast kunnugir við øll ognar- og skuldarskjøl, sum kommunan hevur í varðveislu.»

- 33) í § 45, 1. petti, verður aftaná 1. punktum skoytt uppí:
«Nevndin verður vald á fyrsta fundi aftaná nýval fyri alt valskeiðið.»

sen af en regnskabsbemærkning, som vedkommer den forvaltning, hvori han som medlem af økonomiudvalget, et stående udvalg eller ifølge særligt kommunalt hverv, direkte har deltaget.»

- 28) í § 35, stk. 4 tilføjæs:

«samt eventuelle bemærkninger».

- 29) § 36 affattes således:
«Kommunalbestyrelsen fastsætter i en særlig vedtægt de nærmere regler om kommunens regnskabsførelse. Revisionen skal gøres bekendt med vedtægten og skal også underrettes om alle ændringer, før de sættes i kraft.»

- 32) í § 43 tilføjes som nyt stk. 3:

«På det første møde efter nyvalg skal kommunalbestyrelsens medlemmer gøres bekendt med alle ejendoms- og gældspapirer, som opbevares af kommunen.»

- 33) í § 45, stk. 1 tilføjes efter 1. punktum:
«Kommissionen vælges på det første møde efter nyvalg for hele valgperioden.»

34) í § 46, 1. þetti verður síðsta punktum orðað soleiðis:
«Innan sömu frest skal starvsskipanin verða samtykt.

35) í § 50 gengur 2. þetti út.

36) í § 12, 1. þetti, og § 16, 4. þetti verður: «kommunustýrisformaðurin» broytt til «kommunuformaðurinn».

37) Allastaðni har orðini «kommunustýri» og «kommunuformaður» koma fyrri verða tey broytt til «bygda(r)ráð» og «bygda(r)ráðsformaður».

38) í § 50 verður sett sum nýtt 2. þetti:

«Bygda(r)ráðið í kommunu sun telur í minsta lagi 1500 íbúgvar kann í reglugerðinni gera av at nýta heitini býráð og býráðsformaður.»

39) í § 50, 1. þetti verður aftaná:
«Henda lóg fær gildi» sett «beinanvegin».

37) Hvor benævnelse «kommunalbestyrelse» og «kommunalbestyrelsesformand» forekommer ændres de til «bygderåd» og «byggerådsformand».

38) í § 50 tilføjes som nyt stk. 2:

«Byggerådet i kommune som har mindst 1500 indbyggere kan i vedlægten beslutte at benytte benævnelsen byråd og byrådsformand.»

39) í § 50, stk. 1 tilføjes efter
«Denne lov træder i kraft»
«straks».

2. viðgerð 21. apríl 1972, Krávik frá tíðarfrestini uttan alkvøðugreiðslu. Øll broytingaruppskotini frá nevndini samtykt, lógin so broytt at fara til 3. viðgerð við 25—0.

3. viðgerð 21. apríl. Lógaruppskotið sum broytt við 2. viðgerð samtykt 24—0.

6. Nýggj kommunulóg

Ár 1971, 20. oktober, legði Sámuel Petersen, landsstýrismaður fram

Uppskot til

**løgtingslóg um val til allar
føroyskar kommunur.**

**løgtingslóg um valg til samtlige
færøske kommuner.**

(Víst verður á skjal 2 í frágreiðing frá nevndini til kanningar av kommunuviðurskiptunum, sum er hjáløgd løgtingsmáli nr. 5/1971).

Viðmerkingar:

Nevndin, sum varð sett at kanna kommunuviðurskiptini, hevur nú givið landsstýrinum frágreiðing, sum er hjáløgd løgtingsmáli nr. 5/1971. Frágreiðingin hevur sum skjal 2 uppskot til lóg um val til allar føroyskar kommunur. Landsstýrið loyvir sær at leggja hetta uppskot fyri tingið við teirri broyting, at í § 29 verður tilskilað, at lógin fær gildi 1. august 1972. Tá hesin dagur verður valdur er tað tí, at sambært § 4 skal vallistin verða gjørdur í seinasta lagi 1. september í tí ári, valið fer fram, og tí at lógin er ætlað at verða nýtt fyrstu ferð við komandi býráðsval í Havn.

Ætlanin er at val til allar kommunur skal fara fram samstundis, men fyri ikki at stytta um starvstíðina hjá sitandi kommunustýrum á bygð, hevur nevndin skotið upp, at val til hesi kommunustýri ikki verða fyr enn í 1974 og at tey tá valdu kommunustýri fáa einans 2 ára starvstíð, soleiðis at í 1976 verður val til allar kommunurnar.

Sí annars skjal 3.

1. viðgerð var 9. november 1971 og var málið beint í eina serstaka 7-manna kommunala nevnd.

20. apríl 1972 var frá kommunala nevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Málið er lagt fyri tingið av landsstýrinum, og varð við 1. viðgerð beint í kommunalu nevndina. Málið hevur samband við løgtingsmál nr. 5/1971: Nýggj kommunulóg.

Nevndin heldur, at sjálvt um lógin um val til føroysku kommunustýrin

íkki er so gornul sum kommunulóggávan annars, so treingir eisini her til ábøtir.

Nevndin mælir til, at uppskotið verður samtykt við hesum broytingum:

- 1) í § 3, 1. petti, ganga út orðini: «sum allir skulu vera limir í kommunustýrinum, og kommunustýrisformaðurin er formaður í nevndini» og í staðin verður sett: «og skipar seg sjálv.»
- 2) í § 19 verður sett sum nýtt 3. petti: «Er valevnislisti, ið eigur næsta lim, tøndur, verður hesin limur tikin av tí lista, sum liggur næstur í býtingartali.»
- 3) í § 22 verður sett sum nýtt 4. petti: «Er tað, tá valevnislisti verður settur inn, greitt, at eitt valevni lýkur treytirnar fyri at sleppa undan vali, skal vátan frá avvarðandi valevni um at taka við vali fylgja við.»
- 4) Allastaðni har heitini «kommunustýri» og «kommunuformaður» koma fyri verða ley broytt til «bygda(r)råd» og «bygda(r)rådsformaður».
- 5) Í § 29, 1. petti verður sett aftaná: «Henda lóg fær gildi» «beinanvegin».
- 6) Í § 29 verður 2. petti orðað soleiðis: «Val eftir hesi lóg fer fram í øllum kommunum fyrstu ferð
- 1) Í § 3, stk. 1 udgår ordene: «der alle skal være medlemmer af kommunalbestyrelsen, og formanden for kommunalbestyrelsen skal være bestyrelsens formand» og i stedet tilføjes: «og vælger selv sin formand».
- 2) I § 19 tilføjes som nyt stk. 3: «Såfremt en kandidatliste, som har ret til næste medlem, er udlømt, tages vedkommende medlem af nævnte liste, som ligger nærmest i fordelingsstallet.»
- 3) I § 22 tilføjes som nyt stk. 4: «Da det ved kandidatlistes indlevering er bekendt, at en kandidat opfylder betingelserne for fritagelse fra valg, skal der medfølge erklæring fra vedkommende kandidat om, at denne vil påtage sig valget.»
- 4) Hvor benævnelserne «kommunalbestyrelse» og «kommunalbestyrelsesformand» forekommer ændres de til «bygderåd» og «bygderådsformand».
- 5) I § 29, 1. stk, tilføjes efter: «Denne lov træder i kraft» «straks».
- 6) I § 29 affattes stk. 2 således: «Valg ifølge denne lov afholdes i samtlige kommuner første

í Høini 20. november til 10. december 1972.

gang í tíðin 20. november til 10. december 1972.

2. viðgerð var 21. apríl. Broytingaruppskotini frá nevndini samtykt, uttan broyting til gr. 29.2 (sum fall 12—0). Lógaruppskotið so broytt at fara til 3. viðgerð 25—0.

3. viðgerð 21. apríl. Lógaruppskotið sum broytt við 2. viðgerð samtykt 24—0.

7. Bygging av evnafrøðiligari og bakteriologiskari starvstovu

Ár 1971, 20. oktober, legði Sámal Petersen, landsstýrismaður, fram

**Uppskot
til
samtyktar.**

Løgtingið samtykkir at bygd verður sum deild av Fróðskaparsetur Føroya evnafrøðilig og bakteriologisk starvsstova.

Viðmerkingar:

1. januar 1969 tóku landsdjóralæknin, stjórnin í Føroya Fiskasølu, Jákup Haraldsen, settur landsapotekari, fyristøðumaðurin á fiskifdnaðarstovuni og landslæknin seg saman í sjálvkravdari nevnd at gera uppskot til stovnsetan av evnafrøðiligari og bakteriologiskari starvsstovu.

Orsøkirnar til, at teir nevndu fóru undir arbeiðið, vóru: nýggja standard hellsusamtyktin, um regluligt eftirlit við drekkingarvatni, matvør-um og smittuvanda frá bústøðum og virkjum, millumlanda samarbeiði at

standardisera alla matvøruframleiðslu og at forðað fyri, at matvørir innihalda eitrandi evni, sum kunnu verða heilsuni til bága og rørslan í teimum stóru matvørukeypandi londunum at hava eftirlit við teimum vørum, tey keypa, ikki bert heima hjá sær sjálvum men eisini á framleiðslustaðnum. Øll hesi tiltøk krevja kanningar v.m., sum vegna tørvandi starvsstovulíkindi ikki hevur verið gjørligt at útvinna til fulnar her í Føroyum.

Sjálvkravda nevndin hevur givið frá sær álit og uppskot til Fróðskaparsetur Føroya, og hevur setursráð Fróðskaparsetursins einmælt samtykt at taka sær av málinum, um landsstýrið góðtekur uppskotið.

Nevndin skjýtur upp at bygd verður á Debesartreð sum deild av Fróðskaparsetrinum eynafrøðilig og bakteriologisk starvsskova, og at hon eisini fær undirvísingartígar og rannsóknartígar skyldur. Fróðskaparsetrið skal sum sjálveigandi stovnur, jfr. § 1 í lögtingslóg nr. 28 frá 20. mai 1965, eiga húsið og fíggja byggíngina.

Byggikostnaðurin er mettur til 1,4 mill. kr., byggipeningurin verður, eins og tá Fróðskaparsetrið var bygt, útvegaður í láni móti pant í húsinum. Árligu útreiðslurnar til avdrátt og rentu eru fyrstu árin mettar til 186.620 kr., sum verða at álíkna sum leigugjald frá starvsstovuni og eisini frá Fróðskaparsetrinum, nú tað við tí vaksandi undirvísingini verður neyðugt at útvega setrinum høli í starvsstovulúsinum.

Nevndin heldur tað verða mest náttúrligt, at fiskiðnaðarstovan, sum nú hevur innivist á Fróðskaparsetrinum, verður samskipað við starvsstovurnar. Við hesi fyritleyrt verða árligu rakstrarútreiðslurnar mettar soleiðis:

Lønir	450.000 kr.
Ymiskar útreiðslur	80.000 --
Húsaleiga	102.000 --

	632.000 kr.
Samsýning fyri sundurloysingar	300.000 --

	332.000 kr.

Stjórin á Føroya Fiskasølu hevur í skrivni 9. august 1971 mettt um tørvin á starvsstovu at vera høvuðsvinnuni, fiskivinnuni, til hjálpar. Har verður m.a. víst á, at í 1967 kom lóg í USA, ið sigur, at øll kjøtframleiðandi virki, sum flyta kjøt til USA, skulu skrásetast hjá og vera undir eftirliti av amerikanskum myndugleikum. Í 1967 vóru virkin, sum seldu kjøt til Amerika 2.200 í tali, run tallan heimin, í dag er talið 8 og 900. Lóg er nú

undir fyrrreiking, sum helst kemur at føra sama eftirlit v.m. við sær fyri fisk sum fyri kjøt.

Landsstýrið tekur undir í teimum próvgrundum, ið førdar eru fram, at bygd verður umrødda starvsstova sum deild av Fróðskaparsetri Føroya, og soleiðis at landskassin ber útreiðslurnar av rakstrinum, jbr. § 2 í lógini um Fróðskaparsetrið.

Eftir tí meting, ið liggur fyri frá nevndini verða árlegu meirútreiðslur landskassans hesar:

Starvsstovan, netto, jbr. frammanfyri	332.000 kr.
Frammanundan er í 1971/72 avsett til fiskidnaðarstovuna	146.800 —
	185.200 kr.
Restavdráttur og restrenta ikki í leigugjaldinum hjá starvsstovuni	84.620 —
Meira til landskassan	269.820 kr.

Viðløgð eru hesi skjøl:

Álit frá nevndini dagfest 16. juni 1971.

Skriv frá Birgir Danielsen dagfest 8. august 1971.

Skriv frá Fróðskaparsetur Føroya dagfest 15. juni 1971.

(Sj annars skjál 7: Bygging av evnafrøðiligari og bakteriologiskari starvsstovu).

1. viðgerð var 11. november 1971 og málið var beint í fíggjarnevndina.

4. februar 1972 var frá fíggjarnevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Uppskotið byggir á álit sum ein sjálvkravd nevnd hevur gjørt. Orsøkin til at nevndin fór undir hetta arbeiði var tørvurin á eisini at fáa starvsstovu í Føroyum sum kundi gera tær kanningar, sum nýggja standardheilsusamtýktin krevur og sum kunn geva tær váttanir, sum keyparar av okkara útflutningsvørum fara at krevja.

Byggikostnaðurin av starvsstovuhølum verður mettur til 1,4 milj. kr. og útreiðslurnar til amboð og tól til 250.000 kr. Árlegu rakstrarútreiðslur-

nar verða metlar til 203.200 kr., um so verður, at fiskildnaðarstovan verður lögð undir starvsstovuna.

Á fundi 27. januar 1972 við umræddu sjálvkravdu nevnd hefur nevndin fengið gjøllari upplýsingar um málið.

Nevndin er sámd um, at tað er neyðugt skjótast gjørligt at fara undir byggingina av nevndu starvsstovu, av tí at okkara keypslond longu hava tikið stig til at krevja innfluttar fiskavørur kannaðar fyri reinføri og innihald av skaðiligum evnum, t. d. kviksilvuri.

Av tí at málið er komið so stutt ávegis enn, ivast nevndin í, um kostnaðar- og rakstrarætlan koma at halda, tá ið málið er meira gjølla kannað.

Nevndin mælir tí tinginum til at samtykkja uppskotið frá landstýrinum undir tí forútsætningi, at endaligt byggiuppskot við kostnaðar- og rakstrarætlan verður lagt fyri tingið til góðkenningar, áðrenn byggingin byrjar.

Figgjarnevndin, 2. februar 1972.

J. Fr. Øregaard

Hilmar Kass

Trygve Samuelson

Andreas Djurhuus

Erlendur Patursson

Knútt Wang

Kjartan Mohr

2. viðgerð var 9. februar.

Formaðurin legði fram broytingaruppskot frá figgjarnevndini so-ljóðandi

«Broytingaruppskot til lögtingsmál nr. 7: Bygging av evnafrøðiligari og bakteriologiskari starvsstovu. —

Istaðin fyri orðið «bakteriologiskari» verður sett «bakteriufreðiligari».

Broytingaruppskotið samtykt við 20--0.

Uppskotið solciðis broytt samtykt við 21—0. Málið sostatt avgreitt.

8. Broyting í lógini um Tórshavnar bý

Ár 1971, 19. oktober legði Sámal Petersen, landsstýrismaður fram so-
ljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lóg nr.
126 frá 27/5 1908 um Byen Thors-
havns kommunale Styrelse.**

**løgtingslov om ændring i lov nr.
126 af 27/5 1908 om Byen Thors-
havns kommunale Styrelse.**

§ 1.

Í § 31 í lóg nr. 126 frá 27. mai
1908 um Byen Thorshavns kom-
munale Styrelse verður 2. punkt-
um strikað.

§ 1.

Í § 31 í lov nr. 126 af 27. maj
1908 om Byen Thorshavns kom-
munale Styrelse udgår 2. punktum.

§ 2.

Henda lóg fer gildi frá og við
skattaárinum 1972/73.

§ 2.

Denne lov træder i kraft fra og
med skatteåret 1972/73.

Viðmerkingar:

Í skattaárinum frá 1923 vóru reglur um, at svarast skuldi ávisur ognar-
skattur, nevniliga jarðaskattur í bygðakommunum og húsaskattur í
Tórshavnar kommunu.

Tá ið nýggja skattalógin frá 1963 kom í gildi, varð jarðaskatturin
tíkin av, men húsaskatturin varð verðandi.

Hesin skattur verður lagdur á húsaognir í Tórshavn eftir virðismeting,
ið verður gjord av tveimum monnum, valdur av líkningarnevndini og
eftir prosentí, sum býráðið setir.

Húsaskatturin er ikki álíknaður við heimild í skattalógini, men í lógini
um Tórshavnar bý og er nærri fyriseft um mannagongdina í «Vedtægt
for Byen Thorshavns kommunale Styrelse» frá 9. desember 1924 §§ 16,
17 og 19.

Hesin skattur hevur helst verið álagdur í Tórshavnar kommunu sum
javnvág við jarðaskattin í bygðakommunum, og tá ið hesin fyri nøkr-
um árum síðan er avtikin, er órínduligt, at bert nakrir borgarar í land-
inum framvegis svara ognarskatt. Hesin er nú vorðin so stórir, at hann
veruliga tyngir figgjarorkuna, serliga hjá teimum ungum, sum reyna at

útvega sær tuk yvir hævdið, og teimum, sum bert hava fólkapensjónina sum inntøku, og verður tí hildið rimuligt at avtaka henda skattin.

1. viðgerð var 11. november og málið var beint í Kommunala nevndina.

18. desember var frá Kommunala nevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Hetta mál er av landsstýrinum lagt fyri tingið og varð við 1. viðgerð beint í kommunala nevndina.

Nevndin sendi málið til ummælis hjá býráðnum og er svarið hjátágt.

Nevndin hevur viðgjørt málið og hevur býtt seg í ein meiriluta og 2 minnilutar.

Meirilutin (Halldor Hansen, Tórálvur Olsen, Leon Joensen og Andreas Djurhuus) mælir til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum.

Minnilutin (Fimbohgi Isaksen og Jógvan Durhuus) setir einki uppskot fram.

Minnilutin (Sigfried Skaale) førir fram:

Hesin húsaskattur er ætlaður til at geva kommununi í hesum figgjarári umleið 1,6 milj. kr. og skat hann takast av, ná tann heinleiðis skatturin umleið 1,2 % upp ella mega útvegir gerast fyri, at Havnar kommuna kann fáa hesa inntøku inn á annan hátt.

Minnilutin heldur tað ikki vera beint, og áttakar harðliga, at hetta lógaruppskot er lagt fram, uttan at landsstýrið frammanundan hevur latið býráðið vita av hesi ætlan og enn minni hevur havt samráðingar við kommununa um málið.

Minnilutin er av tí áskoðan, at málið eigur at falla burtur, soleiðis at kommunan í komandi figgjarári 1972/73 kann rokna við hesi inntøku, og at spurningurin um møguliga avtøku av húsaskattinum hiðar til nýggja kommunulógin, sum er framløgd av landsstýrinum laan 20. oktober í ár, og sum nú er til umrøðu hjá teinum ymisku kommununum, er samtykt av lögtinginum og uttan iva verður galdandi frá 1. januar 1973.

Tað kann ikki vera beint at taka rættin til hesa gomlu inntøku frá kommununi uttan at geva Havnar býráð stundir til at umhugsast, hvussu henda inntøka kann fáast til vega á annan hátt.

Minnilutin (Sigfried Skaale) vísir eisini til skriv frá Tórshavnar býráð dagfest 17. desember í ár hesum máli viðvíkjandi.

Minnilutin (Sigfried Skaale) setir sambært frammanfyri standandi einki uppskot fram.

Saman við hesum skrivi frá Tórshavnar býráð:

Kommunala nevnd
Føroya lögtings
her.

Vísandi til munnligu áheitan nevndarformansins hósdagin 9. dec. 1971 um at býráðið innan 13. december 1971 gevur nevndini viðmerkingar sínar til lögtingsmál nr. 8/1971: Bróyting í lógini um Tórshavnar bý, skal her verða sagt frá, at bróytingin kemur kommununi ógvuliga illa við, um bróytingin skal gjøgnumførast nú.

Húsaskatturin, ið lógaruppskotið ynskir avtikið, er í fíggjarárinum 1971/72 útskrivaður við 1.540.000 kr., og vildi hurturfall av honum í fíggjarárinum 1971/72 týtt, at inntøkuskattaútskrivingin í Havn vildi verið 1,2 skattaprocent hægri, t.v.s. 14 móti nú 12,8, um ikki heilt neyðngar uppgávir hjá kommununi vórðu lagdar til vikis.

Tað er orsök til at halda, at hurturfall av húsaskattinum ikki vil føra við sær, at inntøkuskattaútskrivingin vil vaksa fult við húsaskattaupphæddini. Tórshavnar kommuna vildi tá havt ein inntøkuskattaprocent, ið lá munandi lægri enn í grannakonunum, og má rokast við, at flytingin úr Havn og til uttanbýggja vildi vaksið munandi, serstakliga av teimum skattaborgarum, ið hava góða inntøku, tí hjá hesum skattaborgarum kann stórir munur í kommunuskattaprocenti týða t.d., at bilhald verður ókeypis. So er ikki hjá tí minni menta skattaborgarum.

Arbeitt verður við bróytan av skattastiganum í Tórshavn, soleiðis at hann betur hóskar til inntøkuviðurskiftini í dag og skattar fær lægri inntøkur lættari. Slíkur skattastigi vil sjálvsagt seta skattaprocentið upp, og við teimum bróytingum, ið nú verður arbeitt við, vildi skattaprocentið í 1971/72 hækka við í hvussu so er einum procenti. Fara fram størri flytingar til uttanbýggja av teimum skattaborgarum, ið hava góðar inntøkur, verður sjálvsagt hækkingin í skattaprocenti ein størri, og verður bróytingin av skattastiganum ein torførari politiskt at gjøgnumføra.

Tórshavnar kommuna hevur havt renovatiónsgjöld, vatngjald v.m., men hevur fingið hesi gjöld avskaffað, ið vórðu dýr umsitingarlíga. Fellur húsaskatturin burtur, verður kommunan, um hon ynskir at halda fast við sama serviceneveau yvirfyri borgarum, nøydd at ásela og innkrevja nýggj gjöld frá borgarum fyri renovatión, vatn, slökkilið v.m., tí valla ber til at hækka inntøkuskattaprocentið ov munandi. Slík gjöld gera ikki umsitingina lættari og einklari og vilja tí kosta ov nógv. Og húsaskatturin hevur tann fyrimum móttvegis skattaborgaranum, at hann er skattafrádráttur.

Hóast Tórshavn er rættuliga býarkendur, má sigast at í mun til aðrar býir, eru íbúðarhús lítið kend. Um býráðið skal forða, at ov nógv selhús til eitt húski verða byggt fyri at fáa borgararnar at búgva í íbúðarhúsum, er illt at siga. Tað tykist sum um føroyingar flestir vilja hava síni egnu hús. Men í býi t.d. Havnini, er tað nú verðið ógvuliga dýrt at gera slík øki byggibúgvín, bæði beinleiðis hjá útstykkjaranum og ikki minst óbeinleiðis hjá kommununi, ið skal føra valn, kloakk og vegir longri og skal víðka teir niðaru vegirnar og kloakkirnar fyri at taka ímóti vaksandi ferðslu og kloakk.

Tíverri restar stórt arbeiði júst á hesum økinum og krevur pening. Vegandið í Havn er í dag ikki ætlað til ta ferðslu, ið nú fer fram, og neyðugt verður at fáa nýggjar vegir ígjøgnum, ið kunnu taka meginferðsluna.

Møguligu kundi kommunan arbeiði bíligari enn hon ger og fengið meira fyri hvørja skattakrónu. Men til tess krevst eisini at politikararnir hava møguleika at arbeiða sum politikarar. Nýggja kommunulógin gevur møguleika til hetta, men henda lóg kemur ikki í gildi, so hon ávirkar skattaár kommununnar fyri 1972/73.

Tað ber illa til hjá kommununi at broyta sin politikk so knappliga sum ætlað er við hesum lógaruppskoti, og stórir vandi er fyri, at verður tað samtykt, fær skattaborgarin í Havn uppáttur míni fyri hvørja skattakrónu. Fíggjarumstøðurnar herundir rentur og avdráttur taka ov nógv av samlaðu inntøkuni. Skal kommunan spara, vil tað í dag helst týða uppsøgn av fleiri arbeiðsmonnum, tí ikki slepst undan føstu útreiðslunum.

Býráðið má tí fyri sítt viðkomandi heita á háttvirda Føroya lagting um at lata lógaruppskotið falla burtur.

B. v.
Kj. Mohr
form.

Kjartan Christiansen
skr.

2. viðgerð 18. des. . Frávik attan atkvøðugreiðslu at viðgera málið uttan um dagsskránnu.

Atkvøtt var við navnakalli um gr. 1. soleiðis:

Atkvøddu ja: Agnar Nielsen, Martin Joensen, Hilmar Kass, Trygve Samuelson, Leon Joensen, Jógvan Olsen, John Olsen, Hilmar Bech, J. P. Thomassen, Tórálvur Olsen, Poul J. Olsen, Haldor Hansen, J. Fr. Øregård, Andr. Djurhans. = 14.

Atkvøddu nei: Sigfried Skaale, Kjartan Molar, Hannus við Høgadalsá, Erlend Patursson. = 4.

Atkvøddu ikki: Signar Hansen, Jógvan Sundstein, Demmus Hentze, Knút Wang, Hákon Djurhuus, Finnbogi Isaksen, Jógvan Durhuus, Óve Mikkelsen. = 8.

Soleiðis samtykt 14—4. Málið samtykt at fara til 3. viðgerð við 14—0.

3. viðgerð 18. desember. Formaðurin legði fram broytingaruppskot til gr. 2 frá Hannus við Høgadalsá, S. Skaale, H. Djurhuus, O. Mikkelsen og F. Isaksen soljóðandi:

§ 2 verður orðað soleiðis:

Henda lóg fær gildi frá og við skattaárinum 1973/74.

Sama galdandi í danska tekstinum.

Broytingaruppskotið fall við 11—0.

Lógaruppskotið sum samtykt við 2. viðgerð nú samtykt við 14—8.

9. Broyting í lögtingslóg um endurnýgging av fiskiskipaflotanum

Ár 1971, 21. október legði Jákup Lindenskov, landsstýrismaður fram:

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg um endurnýgging av fiskiskipaflotanum.

lagtingslov om ændring i lagtingslov om fornyelse af fiskerflåden.

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 28 frá 30. mai 1970 um endurnýgging av fiskiskipaflotanum verða gjørdar hesar broytingar:

1. § 2, 1. stk. verður orðað soleiðis: «Studningslån og/ella lån til bygging av deksfiskifari ella opnum útróðrabáti kann veitast við upp til 20 % tilsamans av virði skipsins ella bátsins við maskinu og øðrum tilhoyri. Verður skip ella bátur bygður aðrastaðni enn í Føroyum, er tað figgjarnavudin saman við landsstýrinum, sum taka avgerð um studningslån og/ella lån verður veitt.»

2. Í § 2, 2. stk. verður aftaná orðið «studningslån» skotið inn «og/ella lån» og «30%» verður broytt til «25 %».

3. § 2, 3. stk. gongur út.

4. § 4, 1. stk. verður orðað soleiðis: Studningslån og/ella lån verður tryggjað við pantirætti í fiskifarinum innanfyri 90 % av virðinum. Studningslån er

§ 1.

Í lagtingslov nr. 28 af 30. maj 1970 om fornyelse af fiskerflåden foretages følgende ændringer:

1. § 2, 1. stk. 1 affattes således: «Tilskudslån og/eller lån til bygning af deksfiskefartøj eller åben fiskerbåd kan ydes med indtil 20% tilsammen af skibets eller bådens værdi med maskine og andet tilbehør. Såfremt skib eller båd bygges andetsteds end på Færøerne, er det finansudvalget sammen med landsstyret, der træffer afgørelse, om tilskudslån og/eller lån skal ydes.»

2. I § 2, stk. 2 indføres efter ordet «tilskudslån» ordene «og/eller lån» og «30%» ændres til «25 %».

3. § 2, stk. 3 udgår.

4. § 4, stk. 1 affattes således: «Tilskudslån og/eller lån sikres ved pant i fiskefartøjet indenfor 90% af værdien. Tilskudslån er rente- og afdrags-

rentu- og avdráttarfrítt og verður avskrivað um grunnin í upp til 20 ár.»

fri og afskrives over fonden i indtil 20 år.»

5. Í § 6 verður aftaná orðið «Studningslán» skotið inn «og/ella lán» og aftaná orðið «deksfiskifar» skotið inn «ella opnan útróðrahát.»

5. I § 6 indføjes efter ordet «Tilskudslån» ordene «og/eller lån» og efter ordet «dæksfartøj» ordene «eller åben fiskebåd.»

§ 2.

Henda lóg kennur í gildi heinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Í lögtingssetuni 1970 (vetrarting), jbr. lögtingsmál nr. 64 legði landsstýrið hetta uppskot fyri lögtingið, men varð málið ikki framt.

Viðmerkingar til uppskotið vóru hesar:

«Í uppskotinum eru hesar broytingar í mun til galdandi skipan:

1. Vanligt lán kann veitast í staðin fyri ella saman við studningsláni upp til hámarkið eftir lógini, bæði tá ið talan er um skip og um bát.
2. Hámarkið fyri studningslán (og lán) verður lækkað úr 25 í 20%, fyri fiskifør millum 40 og 100 BRT til útróður í Føroyum 16 úr 30 í 25%.
3. Opnir útróðrarbátar kunnu fáa studningslán til maskinu og aðrar tekniskar innleggingar eftir somu reglum sum deksfiskifør.

Í innngini av broytingini, at lán kann veitast saman við ella í staðin fyri studningslán, er ællanin at byrja við, at helvtin verður veitt í vanligum láni og hin helvtin í studningsláni. Orsøkin til broytingina er, at raksturtølini fyri tey nýggju skipini í seinastuni hava broytt seg tanu vegin, at tað um raksturin skuldi verið gjørligt at góktið ein part aftur av tí, sum higartil er latið í studningsláni. Broytingin skuldi ikki nerva byggifinansieringina.

Tey lán ætlanin er at lata í staðin fyri studningsláni, heldur landsstýrið skulu vera rentu- og avdráttarfrí í t.d. tvey ár, síðin kunnu hesi lán gjaldast aftur yvir 15 ár við árligari rentu, 1½% hegri enn latið verður av lánum Realkreditstovnsins t.e. í lótni 5% p.a.

Ætlanin er ikki at broyta skipanina fyri bygging av opnum útróðrarførum og tekniskum innleggingum so leingi hesar ikki eru ov peningakrevjandi, men við tað, at mangar umbyggingar eru meira peningakrevjandi enn nýbyggingar heldur landsstýrið tað vera beint at eisini í hesum føri kann partur latast sum lán heldur enn sum studningur.

Viðvíkjandi byggingum, sum kommanditfeløg lata gera, har eingin persónlig ábyrgd stendur aftanfyrir lán og studningar, heldur landsstýrið ikki tað er beint at lata studning, við tað at limir kommanditfelagsins frammanundan hava persónligar fyrimunir hvat skatting viðvíkir. Fyri tó ikki at steðga ov bráðliga á heldur landsstýrið, at her kann latast tað sama í lán í sum onnur feløg fáa, tað vil vanliga siga helvtina av mágaldandi studningsupphædd.

Hvat byggingum uttanfyrir Føroyar viðvíkir, ættar landsstýrið at samráðast við fíggjarnevndina um at til tilíkar verður latið 5% minni enn til byggingar í Føroyum.

Verður henda skipan ikki framd, hareftir ein partur av stuðlinum úr landskassanum kemur inn aftur í lánun, er útlit til, at játtanirnar á fíggjarlógini til grunnin mugu hækkað munandi, kanska upp í einar 20 - 30 milj. kr. árliga.

ad 1 og 2. Umframt at skotið verður upp, at lán kann veitast í staðin fyri ella saman við studningsláni verður skotið upp, at heimildin í serstøkum føri, at veita upp í 25 % í studningi, fellur burtur, og samstundis verður hámarkið fyri skip millum 40 og 100 BRT lækkað úr 30 í 25 %.

ad 3. Eftir uppskotinum verða reglurnar tær somu fyri opnar bátar sum fyri deksfiskifør. Reglurnar fyri bátarnar eru tí fluttar undir § 2, 1. stk.

ad. 5. Av tekniskum installatiónum kunnu opnar bátar bert fáa studningslán til radar, ekkolod og telefon. Skotið verður upp, at reglurnar her eisini verða tær somu sum fyri deksfør og at lán kann veitast saman við ella í staðin fyri studningslánu.»

Landsstýrið loyvir sær at endurnýggja uppskotið.

1. viðgerð var 12. november 1971 og var málið beint í fíggjarnevndina.

21. apríl 1972 var frá fíggjarnevndini lagt fram hetta

Álit

Málið varð við 1. viðgerð beint í fíggjarnevndina, nevndin hevur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Andreas Djurhuus, Kjartan Mohr, Hilmar Kass, Trygve Samuelsen, Knút Wang og J. Fr. Øregaard) visir viðvíkjandi spurningnum

um lán ella studningslán skal veitast kommandittfelögum til viðmerkingarnar í lögtingsmáli nr. 105/1971: Broyting í skattalógini. Mælt verður tí til, at tann stuðulin, ið verður veittur, í øllum forum verður veittur sum studningslán. Í hesum sambandi verður eisini viðmerkt, at tað ikki er lætt at meta um rakstrarlíkindini hjá fiskivinnuni út frá einum ella tveimum góðum árum, tí ein høvuðsorsøkin til tey batnaðu rakstrarúrslitini stava ikki frá øktari veiðunøgd pr. skip, men frá óvanliga høgum fiskaprisum, ongín trygd er fyri, at hesar umstøður vilja halda fram. Tað er tí enn ov tíðliga við motiveringini um betri rakstrartøl hjá einum parti av fiskiskipaflotanum at gera generellar broytingar í studningsskipanini.

Annars er meirilutin samsður við landsstýrið í, at hámarkið fyri studningslán verður sett til 25 % í staðin fyri 30 %, og at hin hægri studningurin bert verður veittur, tá ið bygt verður á føroyskari skipasmiðju, tó skal hægri studningurin kunna veitast til allar skipasløddir og uttan mun til, um skipið er specialskip ella ikki.

Meirilutin vildi fegin, at figgjarnavndin frá landsstýrinum fekk eina heildarætlan um, hvussu endurnýggingin av fiskiskipaflotanum eigur at fara fram.

Visandi hertil mælir meirilutin til at samtykkja uppskot landsstýrisins soleiðis orðað:

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í løgtingslóg um endurnýgging av fiskiskipaflotanum.

§ 1.

Í løgtingslóg nr. 28 frá 30. mai 1970 um endurnýgging av fiskiskipaflotanum verða hesar broytingar:

1) § 2, 1. stk. verður orðað soleiðis:

«Studningslán til bygging av deksfiskifari ella opnum útróðrabáti kann veitast upp til 20 % av virðinum við maskinu og øðrum tilhoyri, tá bygt verður deksfiskifar á føroyskari skipasmiðju tó upp til 25 %.

løgtingslóg um ændring i lögtingslov om fornyelse af fiskerflåden.

§ 1.

I lögtingslov nr. 28 af 30. maj 1970 om fornyelse af fiskerflåden foretages følgende ændringer:

1) § 2, stk. 1 affattes således:

«Tilskudslån til bygning af deksfiskerfartøj eller åben fiskerbåd kan ydes med indtil 20 % af værdien inklusive maskine og andet tilbehør, ved bygning af deksfiskerfartøj på færøsk værft dog indtil 25 %.

2) § 2, 2. og 3. stk. ganga út.

2) § 2. stk. 2 og 3 udgår.

3) Í § 6 verður aftaná orðið «deksfiskifar» skotið inn «ella onnan útróðrarbát».

3) I § 6 indføjes efter ordet «dæksfiskerfartøj» ordene «eller åben fiskerbåd».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Minnilutin (Erlendur Patursson) skilar til:

Síðan lögtingslóg nr. 40 frá 4. mai 1957 um grunn til endurnýggingar fiskiskipaflotans kom í gildi hava at kalla á hvørjum ári verið gjørdar smærri og størri broytingar í teirri skipan, ið tá varð lógfest. Seinastu broytingarnar vóru gjørdar við lögtingslóg nr. 28 frá 30. mai 1970.

Nú hevur landsstýrið aftur mælt til at fremja broytingar í hesi skipan, sum yvirhøvur eru lær: 1. at lækka studningin, 2. at veita landsstýrinum heimild til í staðin fyri studning at veita lán.

Nú útróðurin undir Føroyum tekur seg fram í hvørjum og óivað kemur at mennast upp aftur meir við útlýting fiskimarksins, heldur minnilutin tað vera óráð at minka studningin til byggingar av útróðrarbátum.

Minnilutin mælir til, at studningurin verður veittur eftir hesum reglum: til brolarar og til opnar útróðrarbátar við upp í 20 %, til onnur stór fiskiskip við upp í 25 % og til dekksumútróðarfær við upp í 35 %, tó soleiðis, at fyri hvørt skipaslagið verður studningurin 5% lægri. Tá bygt verður uttanlands.

Viðvíkjandi spurninginum um kommandittfeløgin hekkur minnilutin, at hesin spurningur eigur at loysast við broytingunum í skattalógini. Skattalógin má smíðast soleiðis, at tað ikki skal bera til hjá ávísum hólku í samfelagnum at sleppa sær undan at bera sín part av skattabyrðunum. Av tí at tingsetan endar um 3 dagar, verða ikki stundir til at gera uppskot um neyðugar broytingar í skattalógini á hesum sinni, men verður mælt til, at skattanevndini verður sum millumtinganevnd givið í hendi at leggja fyri komandi tingsetu uppskot um slíkar broytingar. Uppskot meirilutans uppfyllir ikki hesi krøv.

Sostatt sefir minnilutin fram hesi:

I. Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lög-
tingslóg um endurnýgging av
fiskiskipaflotanum:**

§ 1.

Í løgtingslóg nr. 28 frá 30. mai 1970 um endurnýgging av fiskiskipaflotanum verður § 2, 1. stk. orðað soleiðis: Studningslán til byggingar av fiskilørum kann veitast við uppi 20 % til trolarar og opnar útróðrabátar við upp í 25 % til onnur stór fiskilør og við upp í 35 % til deksútróðrarfær, men tá soleiðis, at verður fiskifarið bygt uttanlands, verður studningslánið 5 % lægri fyri hvørt skipa- og bátaslagið -- alt roknað virði skipsins ella bátsins við maskinu og øðrum tilhoyri.

II. Uppskot til samtyktar.

Landsstýrið áleggur skaftanevndini sum millumtinganevnd at leggja fyri komandi løgtingssetu uppskot um broytingar í skattalógini samsvarandi tí í minnilutaálitinum framførda.

2. viðgerð var 21. apríl 1972 (frávik frá tíðarrestini uttan atkvøðugreiðslu).

Gr. 1 í uppskoti frá minnilutanum (E. Patursson) fall 6 --0. Uppskot til samtyktar frá minnilutanum fall 6--0.

Broytingaruppskot frá meirilutanum í nevndini samtykt 19 --0. Málið at fara til 3. viðgerð 19 --0.

3. viðgerð var sama dag og lógaruppskotið endaliga samtykt 19 --0.

10. Veðhald av lánum til fiskiskip og fiskavirkir

21. október legði Jákup Lindenskov, landsstýrismaður fram

Uppskot til

**løgtingslóg um veðhald fyri lánum
til fiskiskip og fiskavirkir.**

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilað saman við fíggjarnevnrini landskassans vegna í fíggjarárinum 1971/72 og 1972/73 at veðhalda fyri lánum til fiskiskip, sum eru komin í fíggjarliga trøngstøðu, og fyri lánum til fiskavirkir. Hin samlaða veðhaldsupphæddin má ikki fara upp um 3 millj. kr. fyri hvørt fíggjarárið sær.

§ 2.

Treytirnar at veðhald kann verða veitt fyri lán til eigara av fiskiskipi eru m.a.:

- a. at tann vánaliga fíggjarliga støðan hevur staðist av óhappi við skipinum ella serliga vánligum fiskilíkindum.
- b. at líkindi eru til, at raksturin eftir øllum fyriliggjandi upplýsingum fer at bera seg.
- c. at skipaeigarin fær eginpeningin hækkaðan við í minsta lagi 15 % av tí peningi, ið er neyðugur til framhald av rakstrinum, ella fær onnur lán, sum ikki mugu krevjast afturgoldin yvir styttri áramál enn áramálið

§ 1.

Landsstyret benyttes til sammen med finansudvalget på landskassens vegne i finansårene 1971/72 og 1972/73 at garantere for lån til fiskeskibe, der er kommet i driftsvanskeligheder, og for lån til fiskerivirksomheder. Det samlede garantibeløb må ikke overstige 3 mill. kr. for det enkelte finansår.

§ 2.

Betingelserne for at garanti ydes for lån til ejer af fiskeskibe er bl.a.:

- a. at den dårlige økonomiske situation har sin årsag i uheld ved skibet eller særdeles dårlige fiskerimuligheder.
- b. at der er udsigt til, at driften efter alle foreliggende oplysninger bliver rentabel.
- c. at ejeren af skibe forøger egenkapitalen med mindst 15 % af det beløb, der er nødvendigt til fortsættelse af driften, eller opnår andre lån, der ikke må forlanges tilbagebetalt over kortere åremål end åremålet for de

fyrir ley, landið veðheldur fyrir sambært hessa lóg.

lán, for hvilke landet garanterer i henhold til denne lov.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Upps kotið er samsvarandi við lögtingslóg nr. 19 frá 11. maí 1970 við broyting og uppskoti í lögtingslóg nr. 75 frá 24. september 1970, jfr. lögtingsmálini nr. 88/1969 og nr. 22/1970, galdandi fyrir fíggjarárið 1970/71, veðhaldsupphæddin er tó avmarkað til 3 mill. kr. Hvert fíggjarárið í staðin fyrir 4 mill. kr.

Orsökina til, at skotið verður upp at endurnýggja heimildina, er, at skipaeigarar hava søkt um stuðul vegna óhapp ella vánaligan fiskiskap.

1. viðgerð var 5. november 1971 og málið var beint í fíggjarnevndina.

16. november 1971 legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Álit

Málið er lagt fyrir tingið av landsstýrinum og er ein frandleingjan av lóg frá 11. maí 1970. Við fyrstu viðgerð var málið beint í fíggjarnevndina.

Sagt verður í viðmerkingunum, at orsøkin til at mælt verður til at endurnýggja heimildina er, at skipaeigarar hava søkt um stuðul vegna óhapp ella vánaliga veiðu.

Nevndin sum viðgjørt hevur málið er av teirri áskoðan, at so viðbrekin sum fiskivinnan er, eigur møguleiki at verða til, undir serligum umstøðum, at koma hesi vinnu til hjálpar, um umstøðurnar ikki eru sjálvskaptar og líkindi eru til, at stuðulin kann bota og virkið verða ført fyrir at afturrinda henda stuðul. Síðani henda lóg á fyrsta sinni var samtykt, hava fleiri feløg verið stuðlað við tað, at landskassin hevur tikið ábyrgd av neyðugum láni, og hevur hetta bjargað mongum av hesum virkjum undan húsagangi. At tað er ein vissur tapsvandi er eyðsæð, men í flestu førum hava hesi virkir verið før fyrir at afturrinda lánini.

Nevudin, við undantak av Erlendi Patursson, tekur undir við uppskoti landsstýrisins og mælir tinginum til at samtykkja tað.

2. viðgerð 16. november 1971 — frávik frá tíðarlrestini samtykt 20—0.
Lógaruppskotið samtykt at fara til 3. viðgerð 19—0.

3. viðgerð 17. november. Lógaruppskotið sum samtykt við 2. viðgerð nú samtykt við 23—0.

11. Landleiðin

21. oktober 1971 legði Erlendur Patursson, lögtingsmaður, fram fyri tjóðveldisflokkinn

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lögtings-
lóg nr. 12 frá 10. mars 1964
um fiskiveiðu á landleiðini.**

§ 1.

Í 1. § í lóg nr. 12 frá 10. mars 1964 við seinni broytingum um fiskiveiðu á landleiðini verða orðini «12 fjórðingar» broytt til «70 fjórðingar».

Sum nýtt 4. stk. í somu lógargrein verður sett:

«Upp í landleiðina roknast somuleiðis tað øki á Føroya banka, sum liggur innan fyri 400 metra dýptarlínuna.»

§ 2.

Henda lóg kemur heinan vegin í gildi.

Viðmerkingar:

Tjóðveldisflokkurin leggur aftur í hesi tingsetu fram uppskot um úthlyting fiskimarksins, hesa ferð við uppskoti um 70 fjórðinga mark og um, at tað økið á Føroya banka, sum liggur innan fyri 400 metra dýptarlinjuna, eisini verður roknað upp í landleiðina.

Tað má á sannast, at eitt av allra mestu lívskrøvum Føroya fólks er at vernda tað fiskiríkidømi, sum í sjónum er, og tá aftur fyrst og fremst at vernda og varðveita fiskiríkidømið kring landið til nýtslu fyri seg einsamalt. Verður hetta ikki gjørt, er í veruleikanum grundarlagið undir tilveru fólksins í landinum huttur. Vit eiga óreingiligan rætt at einsamallir at ráða yvir hesum ríkidømi og tit at troyta tað. Vit eiga tí at fremja henda rætt og soleiðis leggja grundarlag undir búskaparlígu tilveru fólks okkara nú og í framtíðini.

Boðað skal verða frá, at tjóðveldisflokkurin í sambandi við hetta uppskot og uppskot sítt um vernd móti dálking sjóvar fer at seta fram serstakt uppskot um sjóverjuskíp og annað til at útvinna hesar tógir.

1. viðgerð var 28. oktober og var málið beint í serstaka 7-mannanevnd (kallað marknaðarnevndin).

11. apríl 1972 legði marknaðarnevndin fram seiðjórðandi

Álit

Hetta mál hevur Pálendur Patursson vegna tjóðveldisflokkinn lagt fyri tingið, og var tað við 1. viðgerð beint í marknaðarnevndina, sum hevur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Líknandi uppskot hava verið til viðgerðar á tingi tvær undanfarnu tingsetur. Munurin millum hetta uppskot og tað, ið var til viðgerðar síðstu tingsetu er tann, at tá varð skotið upp, at fiskimarkið utan um Føroyar skuldi vera 24 fjórðingar, meðan í hesum uppskoti er tað sett til 70 fjórðingar.

Síðsta árið eru stórhendingar farnar fram innan fiskimarksspurningar og fiskirættindi á opnum havi. Íslendingar hava gjørt av at flyta teirra fiskimark út á 50 fjórðingar, avmarkingar í veiðitíð eftir sild eru fiskimark út á 50 fjórðingar, avmarkingar í veiðitíð eftir sild eru viðtiknar og hóttu við at verða enn størri í framtíðini, og laksaveiða verður um stutta tíð ikki loyvd á opnum havi.

Eftir áheitan komu triggir skiparar frá ymsum veiðubættum á fund við nevndini og greiddu frá hvørjar avleiðingar tað fekk fyri langfara-fiskiskapin, um 70 fjórðinga fiskimark varð sett allastaðni og harafturat, um bankarnir utanfyri markið vóru tiknir við.

Skipararnir voru: Jákup Joensen, Hákun Jensen og Mortan Johannesen og greiddu teir soleiðis frá:

I. New Foundland.

1. Hákun Jensen. (lína)

Flemmish Cap verður uttanfyri. Av Banquereau verður ytri kantur-in uttanfyri men so lítið, at tað ikki loysir seg at royna. Grand Bank av honum verður mestfi parturin uttanfyri, men føroyingar hava ikki roynt har við línu eftir toski, tó eftir hemara. Av Virgin Rock verður nakað eftir og eisini norður-eystur úr New Foundlandi.

Á Flemmish Cap eru nógvir túrar gjørdir og bert har, so tað kann helst eisini gerast aftaná eina útflyting.

Niðurstøðan: Ein útflyting til 70 fjórðingar minnar so stórliga um møguleikarnar, at grundarlag undir veiðu aðrastaðni enn á Flemmish Cap er so at siga burtur.

2. Mortan Johannesen. (trol)

Viðvíkjandi Banquereau, Grand Bank og norður-eystur úr New Foundlandi er støðan hjá trolarum hin sama sum hjá línuhátum. Trolarar hava ikki roynt nevnivert við Virgin Rock og Flemmish Cap.

Niðurstøðan: Ein útflyting til 70 fjórðingar minnar so stórliga um møguleikarnar, at grundarlag undir veiðu aðrastaðni enn á Flemmish Cap er so at siga burtur.

II. Labrador.

Hákun Jensen og Mortan Johannesen. Ein útflyting til 70 fjórðingar ger, at bæði línu og trolveiða mugu avskrivast.

III. Grønland.

Hákun Jensen og Mortan Johannesen. Ein útflyting til 70 fjórðingar ger, at bæði línu- og trolveiða mugu avskrivast.

IV. Norður-Noreg og har um leiðir.

Hákun Jensen og Mortan Johannesen. Ein útflyting til 70 fjórðingar ger, at bæði línu- og trolveiða mugu avskrivast.

V. Norðsjógvurin.

Jákup Joensen. (krufthlokkur við nót)

Á Hetlandsleiðini verður onki eftir.

Vikingubankin liggur styttri enn 70 fjórðingar úr landi í Noreg. Norski parturin av Skagerak verður stongdur eitts og hin hollandski

av Dogger Bank, hvussu við teimum dansku pørtunum? Norðmenn hava fingið væl av brislingi 40 fjórðingar ár Aberdeen og Peterhead.

Niðurstøðan: Ein útflyting til 70 fjórðingar verður menubresturin fyri síldafiskiskapin, sum hann verður ríkin nú og helst eisini fyri bátarnar, ið trola eftir íduaðarfiski.

VI. Ísland.

Jbr. frágreiðing frá 5. februar 1972, sum fylgir við sum skjal.

Løgmaður var á fundi og gjørdi nevndina kunnuga við tær samráðingar, sum hava verið við uttanríkisráðið um fiskimarksspurningar.

Meirilutin (Trygvi Samuelsen, J. Fr. Øregaard, Poul J. Olsen, Hákun Djurhuus, Kjartan Mohr og Hilmar Kass) færir frá:

Tað er neyðugt at leggja allar árar út fyri at vinna og varðveita veiði rættindi á heimasjógv so væl sum aðrastaðni, men vit eru so fyri, at tann veiðifloti, vit hava, ikki alhur kann lívbjarga sær rundan um oyggjar okkara, sjálvt um vit fáa 70 fjórðinga fiskimark og Føroya banka einsamallir at troyta, tí økið er lítið. Meginparturin av landgrunninum er innanfyri 24 fjórðinga fiskimark.

Eina einvísa útflytan sambært fyriliggjandi uppskot kann meirilutin ikki taka undir, men heldur rættari leiðina vera í fyrstu syftu at royna at vinna á mál við samráðingun, har fiskimarksspurningar á altjóða fundum verða viðgjørdir, og heitir á landsstýrið um á slíkum fundum ógvuliga sterkt at framhalda og prógva, hvussu livsneyðugt tað er fyri okkum at vinna einukarrætt til hetta lílla veiðiøkið um oyggjar okkara. Neyðtrongdin, nú vit verða skerdir aðrastaðni, eigur at verða fasthildin sum eitt avgerandi lið í grundgevan okkara fyri kravi um víðari ræsur á landleiðini og serveiðirættindum á altjóða sjógv.

Meirilutin vísir til samtyktina í 1969 tingsetuni, har landsstýrið nállum annað verður biðið um at taka upp samráðingar við danska ríkisstýrið um at fáa friðað føroyska landgrunnin móti fremmandari fiskiveiðu.

Nevndin er av leiril áskoðan, at tað er neyðugt, at vit fáa serstakt umboð á altjóða fiskiveiðufundum. Ahugamál føroyinga og dana eru ofta ógvuliga ymisk. Tað ræður um, at hetta mál verður loyst skjótt, so vit standa óheftir á teim fundum, sum skulu haldast í London í vár um síldaveiðuavmarkingar og í 1973 ella 1974 í Geneve um altjóða fiskimark, so danir ikki har taka avgerðir, sum mettar út frá danskum heildarsjónar-mál. er frægasta loysnin, men kunnu verða okkum til bóga.

Í hesi tingsetu er uppskot sett fram um serstakt umboð, men tað var

knýtt af øðrum uppskoti, sum flestu tingmenn ikki atkvøddu fyri og fall tað tí. Nevndin mælir til at samtykkja

**Uppskot
tí
samtyktar**

Løgtingið samtykkir at biðja landsstýrið helta á ríkisstjórnina at arbeiða fyri, at føroyingum skjótast gjørligt verður útvegað sjálvstøðugt umboð á øllum fiskivinnufundum, har okkara álugamtál verða viðgjørd.

Mínnihutin (Finnbogi Isaksen, sum møtti fyri Hannus við Høgadalsá) mælir til at samtykkja uppskot ljóðveldisflokksins.

Marknaðarnevndin, 7. apríl 1972.

Referat af samtale 1. februar 1972 med trawlskipper Morten Johannesen, lineskipper Håkan Jensen og Tórmóður Djurhuus, sekretær for rederforeningen om det færøske fiskeri ved Island.

A. Det færøske fiskeri udøves på følgende områder og til følgende tider.

I. Trawl.

område 1: Østlandet og nordøstlandet.

Fiskeriet foregår hele året dog mest i vintermånederne. Området ved Hvalbakur er af særlig betydning. Fangsterne består mest af torsk, men der fanges også noget af kuller og storsej.

Område 2: Skaga Fjordur Djúp til Skerjadjúp.

På Skagagrunn fiskes om efteråret og om foråret, der fiskes mest torsk, dog også en smule kuller.

På Strandagrunn, Kogurgrunn, Hali, Bardagrunn, Kopanesgrunn og Vikurall fiskes især om efteråret og foråret men iverigt hele året. Fangsterne består mest i torsk, derefter kuller og storsej, der fanges også noget af rodspætte.

Resten af området befiskes særlig om foråret, fangsterne består særlig af torsk, dog også noget af storsej.

Område 3. Sydlandet.

Da bankerne ligges indenfor 12-mile fiskerigrænsen, foregår intet trawlfiskeri her.

II. Langline.

Område 1: Fra Skaftadjúp til Kolbeinsey.

På sydøstlandet fiskes året rundt mest torsk og brosme.

Traditionelt linefiskeri (efter torsk m.v.) udløves ikke på resten af området.

På Berjufjardall og videre mod nord og vest fiskes i tiden maj til oktober også hellefisk, denne fiskes på et område, der ligger ca. 50 sømil fra basistlinjerne, d.v.s. omkring en eventuel ny 50-mile fiskerigrænse. Hellefisken, der tages ved Kolbeinsey tages dog indenfor 50 sømil. Hellefisk fiskes kun i område 1.

Område 2: Fra Kolbeinsey til Víkurall.

På grund af ret vanskelige strømforhold og udbredt trawlfiskeri, har der i mange år ikke været drevet linefiskeri her. Forinden udløsningen til 12 mil var en del linebåde i området.

Område 3: Fra Víkurall til Selvogsgrunn.

Der fiskes hele året dog mest i tiden oktober til maj, begge måneder medregnet. Fangsten består hovedsagelig af torsk og noget kuller og storsej.

Område 4: Fra Selvogsgrunn til Skaftadjúp.

Baukerne ligger indenfor 12-milegrænsen, fiskeri er derfor udelukket.

III. Torskegarn.

De sidste år har et skib (Normagestur) i tiden marts og april fisket med garn på Jökulbanki og Eldoyarbanki, begge på Vestlandet.

IV. Håndsnøre og snelle.

Fiskeriet udløves på Nordøst-, Nord- og Nordvestlandet i tiden april til og med oktober.

Fisken (torsk) saltes.

Ligeledes fiskes fra Hvalsbakur og vest mod Vestmannaeyar i tiden april til og med oktober. Fisken (torsk og storsej) ises.

B. Hvordan vil situationen være såfremt fiskerigrænsen flyttes ud til 50 sømil.

1. Trawl

Trawlfiskeriet vil være udelukket.

II. Langline.

1. Østlandet. Linefiskeri vil være udelukket, jfr. dog det foran under II område 1 om fiskeri efter hellefisk anførte.

2. Nordlandet. Linefiskeri vil være udelukket.

3. **Vestlandet.** Þá Jökulbanki og Latragrunn vil to små områder ligge udenfor grænsen, men det er meget tvivlsomt om det vil være lønnende at tage på fiskeri udelukkende på disse områder.
4. **Sydlandet.** Liniefiskeri vil være udelukket.

III. Torskegarn.

Jökulbanki og Eldeyarábanki ligger indenfor en 50-mile grænse.

IV. Håndsnøre og snelle.

Man går ud fra, at 1961-aftalen fortsætter uændret.

C. Eventuelle argumenter for en særordning for Færøerne.

1. Historiske retfigheder.
2. Fiskefileten til USA sælges gennem Goldwater.
3. De islandske sildelandinger i Danmark.

2. viðgerð var 13. apríl 1972.

Atkvøtt var við navnakalli um gr. 1 í uppskotinum frá tjóðveldis-flokkinum:

Ja atkvøddu: Signar Hansen, Hannus við Høgadalsá, Finnboði Isaksen, Erlendur Patursson, Jógvan Dúrhús og Ove Mikkelsen = 6.

Atkvøddu ikki: Agnar Nielsen, Martin Joensen, Hilmar Kass, Jógvan Sundstein, Sigfried Skaale, Demmus Hentze, Knít Wang, Hákon Djurhaus, Leon Joensen, Andr. Djurhaus, Jógvan Olsen, Johs. Olsen, Hilmar Bech, J. P. Thomassen, Tórálvur Olsen, Poul J. Olsen, Kjartan Mohr, Hal-dor Hansen og J. Fr. Øregaard = 19.

Burturstaddur: Trygve Samuelsen = 1.

Uppskotið sostatt fallið 6 - 0.

Uppskot til samtyktar frá nevndini samtykt við 25 - 0.

Málið sostatt avgreitt.

12. Vernd móti dálking sjóvar

21. oktober legði Erlendur Patursson, lögtingsmaður, fram fyri tjóðveldisflokkinn

Uppskot til

**løgtingslóg um vernd móti dálking
sjóvar kring Føroyar.**

§ 1.

Innan fyri tað økið, sum liggur 120 fjórðingar úr teinum støðum, sum nevnd eru í 1. § í lóg nr. 12 frá 10. mars 1964, hava føroyskir myndugleikar rætt til at seta í gildi reglur til verndar móti dálking sjóvarins.

§ 2.

Landsstýrið fær heimild til í serstakari reglugerð at seta nærri reglur um hesar dálkingarvernd og um leyf tiltøk, ið útføring verndarinnar krevur.

§ 3.

Henda lóg kemur beinan vegin í gildi.

Greinargerð:

Við teirri framtøku, ið verið hevur í ídnaði, ferðslu og á øðrum økjum hesi seinastu fíggju árin, hava vit sæð, at fram er farið alskyns dálking av náttúruni, har í millum av sjónum. Henda dálking hevur verið í støðugum vøkstri, og verða ikki verndartiltøk sum skjótast sett í verk, er eyðsæð, at stórir vandi er fyri oyðing fiskistovnanna í sjónum.

Fyrst og fremst av hesi — men eisini av øðrum orsøkum — er neyðugt, at vit geta okkara til tess at byrgja fyri hesi dálking.

Skul slík vernd fáa tilætlað úrslit, verður hildið neyðugt, at dálkingarmark verður sett kring landið, ið gongur 50 fjórðingar longur út enn hitt ætlaða fiskimark, t.e. út á 120 fjórðingar roknað frá teim grundlinju-

støðum, sum nevnd eru í lógini frá 10. mars 1961 um fiskiveiðu á landleiðini.

Lógaruppskotíð her í sær, at sett verður tilíkt dálkingarmark kring landið og gevur samtíðis landsstýrinum heimild til at seta nærri reglur um dálkingarvernd innan fyri hetta mark og annars um tey tiltøk, ið útinning verndarinnar krevur.

Tað hevur verið sagt upp í saman, at vit føroyingar at kalla bert hava sjógvin og tað, ið hann gevur, at byggja búskaparligu tilveru okkara á. Men tað er ikki nóg mikið at siga hetta. Vit verða fyrst og fremst at sýna vilja til í verki at vernda hetta ríkidømi og hetta lívsgrundarlag tjóðarinnar. Uppskot tjóðveldisfloksins um 70 fjórðinga fiskimark og so hetta uppskot um serstakt dálkingarmark eru tveir høvuðsgrundsstuðlar í lívsbardaga Føroya fólks. Verða hesir grundstuðlar ikki lagdir --- og tað í bræði --- verða onnur tiltøk fólkinum til frama til fánýtis.

Boðað skal verða frá, at tjóðveldisflokkurin í sambandi við hetta uppskot og uppskot sítt um útflyting fiskimarksins fer at seta fram serstakt uppskot um sjóverjuskip og annað til at útlina hesar lógr.

1. viðgerð var 28. oktober 1971 og málið varð heint í serstaka 7-manna-nevnd (kallað marknaðarnevnd).

13. Føroya undirgrund

Ar 1971, 21. oktober, legði Hákon Djurhuus, lögtingsmaður fyri fólka-flokkinn fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar

- I. Løgtingið áleggur landsstýrinum at taka upp samráðingar við danska ríkisstýrið um at leggja undir føroysku lóggávu málið: Ráevni í Føroya undirgrund.
- II. Løgtingið áleggur landsstýrinum at gera uppskot til lóg at leggja fyri tingið um nýtsla- og ognarrættin til ráevni í Føroya undirgrund.

Viðmerkingar:

Tá sermálsøkini í 1948 vóru løgd undir føroyska lóggávu, varð hetta gjørt við lögtingssamtykt.

Samstundis varð samtykt, at samráðingar skuldu fara fram við danska ríkisstýrið um: ráevni í undirgrundini, radio, luftferðslu og eftirlit við inn- og útflutningi.

Nú landsstýrið hevur sett nevnd at kanna viðurskiði í sambandi við umsóknir um leitingarrætt eftir ráevni á føroyskari grund, heldur fólkaflokkurin, at tað er rímiligt og ueyðugt, at lögtingið áleggur landsstýrinum nú at taka áðurnevnda samráðingar upp við ríkisstýrið, so ráevni í Føroya undirgrund verður lagt undir føroyskt lóggávuveld, og at landsstýrið ger lógaruppskot um nýtslu- og ognarrættin til hetta ráevni at leggja fyri lögtingið.

At samstundis viddin av tí øki, vit kanna okkum sum okkara undirgrund, verður ásett, er tørvur á.

Samsvarandi hesum framførda sjónarmiðjum verður uppskotið til samtyktar: Føroya undirgrund sett fram.

1. viðgerð var 28. oktober og var málið beint í lógarnevndina. Seinni var málið úr lógarnevndini víst í marknaðarnevndina.

14. apríl 1972 var frá marknaðarnevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Hetta mál er av fólkaflokkinum lagt fyri tingið og varð við fyrstu viðgerð beint í lógarnevndina, men av tí at hetta mál er um sama evni sum lögtingsmál nr. 51/1971: Yvirvaldsrættur Føroya yvir landgrunninum kring Føroya og Føroya banka, ið við fyrstu viðgerð varð beint í marknaðarnevndina, var tað tíkið úr lógarnevndini í marknaðarnevndina.

Marknaðarnevndin hevur viðgjørt málið og hevur býtt seg í triggjar minnilutar.

Minnilutin (Hákon Djurhuus, Kjartan Mohr og Hilmar Kass) ger hesar viðmerkingar:

Sambært heimastýrislógina eru ráevni í undirgrundini B-mál, og fyri at eitt tilíki mál kann gerast sermál, skulu nærri samráðingar fara fram við ríkisstýrið. Við lögtingssamtykt frá 13. maí 1948 er m.a. soljóðandi samtykt gjørd: «Tingið samtykkir, at samráðingar skulu fara fram við danska ríkisstýrið viðvíkjandi B-málunum: Ráevni í undirgrundini...». Tilíkar samráðingar, er minnilutin ikki vitandi um, eru farnar fram, og er hetta sostatt ikki enn yvirlíkið mál.

Støða Føroya viðvíkjandi ráevnum í undirgrundini er tí í dag tað, at «lov nr. 181 frá 8. maí 1950 om efterforskning og indvinding af råstoffer

í kongerígið Danmark undirgrund», sambært § 11 í somu lóg er galdandi eisini í Føroyum. Henda lóg hevur í § 1 hetta orðaljóð: «Rástoffer í kongerígið Danmark undirgrund, som ikke før den 23. februar 1932 har været undergivet privatøkonomisk udnyttelse her i landet, tilhører den danske stat. Efterforskning og indvinding af sådanne råstoffer forbeholdes staten.

Minnilutin (Hákon Djurhuus, Kjartan Mohr og Hilmar Kuss) tekur undir við tí, ið er ført fram í viðmerkingunum og mælir til at samtykkja uppskotið.

Minnilutin (J. Fr. Øregaard, Poul Jacob Olsen og Trygvi Samuelson) vísir til sína støðu í lögtingsmáli nr. 51/1971: Yvirvaldsrættur Føroya yvir landgrunninum kring Føroyar og Føroya banka, og setir einki uppskot fram.

Minnilutin (Hanus við Høgdalsá) vísir til tjóðveldisflokksins støðu í lögtingsmáli nr. 51/1971: Yvirvaldsrættur Føroya yvir landgrunninum kring Føroyar og Føroya banka, og mælir til, um hetta uppskot floksins fellur, at samtykkja uppskotið.

2. viðgerð 15. apríl. Frávík frá tíðarfrestini uttan atkvøðugreiðslu.

Uppskotið til samtyktar fól 13--0.

14. Landsvegir

Ár 1971, 28. oktober legði Atli Dam, lögmaður Fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um landsvegir

løgtingslóg um landsveje.

§ 1.

Landsvegirnir eru bygðavegirnir og vegir frá bygð til bryggju ella brúgv, ið mest hevur lýðning fyri samferðsluna oyggjanna millum, tey strekki, sum ganga gjøgu-

§ 1.

Som landsveje regnes bygðevejene og veje fra bygð til kaj eller bro, der hovedsagelig har betydning for trafikken mellem øerne; de strækninger, der går gen-

um bý ella stærri bygð og eru veruligar býargötur ella býargötukennd, tó undantikin.

Gjøgnum bygð og millum grannabygðir kann bert ein vegur verða landsvegur.

Í seinasta lagi 1. apríl 1972 og síðan tríðja hvørt ár kunnger landsstýrið fullfíggjaða skrá yfir landsvegirnar. Er ívanál, um vegr ella vegastrekkir skal skrásetast sum landsvegur, ger landsstýrið hetta av, aflaná at avvarðandi kommunustýri og lögtingsins vega- og havnanevnd hava havt høvi til at siga sína hugsan.

Landsvegir, sum verða bygðir ella fullførðir aflaná, at skrá er lýst, verða skrásettir so hvørt, teir eru lidnir, og tey vegastrekkir, hesir møguliga koma í staðin fyri, samstundis avlýsir. Broytingar annars í skránni kunnu bert fara fram í sambandi við áðurnevndu kunngerð.

§ 2.

Landið ger og heldur landsvegir.

§ 3.

Kostnaðurin av vegagerð og veghaldi, herundir keyp og rakstur av amboðum, lønir til leiðsluma á skrivstovu landsverkfrøðingsins tó undantiknar, verður rindaður úr vegagrunninum í tann mun, hann ikki verður goldin við lán-um.

Í henda grunn fara:

1. Bilgjaldini,
2. benzínjaldið,
3. árligar inngjaldingar frá kommunum svarandi til:
 - a. fyri kommunur, har landsvegur gongur ella verður

nom by eller større bygð og i realiteten er bygader eller har karakter af sådanne, dog undtaget.

I gennem en bygð og mellem nabobygder kan kun een vej haves under landsvejene.

Senest den 1. april 1972 og siden hvert tredje år offentliggør landstyre en fuldstændig fortegnelse over landsvejene. Tvivlsspørgsmål om, hvorvidt en vej eller vejstrækning henhører under landsvejene, afgøres af landstyre, efter at vedkommende kommunalbestyrelse og lagtingets vej- og havneudvalg har haft lejlighed til at udtale sig.

Landsveje, der bygges eller fuldføres, efter at en fortegnelse er offentliggjort, oplages i denne efterhånden, som de er færdigbygget, og de vejstrækninger, disse eventuelt erstatter, samtidig afløst. Ændringer i fortegnelsen ellers kan kun ske i forbindelse med førnævnte bekendtgørelse.

§ 2.

Landet anlægger og vedligeholder landsveje.

§ 3.

De med anlægs- og vedligeholdelsesarbejderne forbundne udgifter, herunder indkøb og drift af materiel, lønninger til ledelsen på landsingeniørens kontor dog undtaget, afholdes af vejfonden i den udstrækning, der ikke dækkes ved lån.

I nævnte fond indgår:

1. Bilafgifterne,
2. benzinafgiften,
3. årlige indbetalinger fra kommunerne svarende til:
 - a. for kommuner, hvor landsveje ligger eller lægges til,

lagdur til gjögnun eða fram við bygd $2/5$ líkningsprocent avvarðandi ár,

b. fyrir hinar kommunurnar $1/5$ líkningsprocent avvarðandi ár og harumframt

c. upphædd svarandi til 20% af tí, gjaldingarnar undir a. og b. útgera tilsamans. Hetta gjald verður álíknað kommununum í mun til lengdina af landsvegi í tí einstöku kommununi.

Tað, sum kommunan rindar tilsamans eftir ásetingunum undir a., b. og c., skal tó ekki fara upp um 10% af tí, álíkningin vildi verið avvarðandi ár við líkningsprocenti 8.

4. Inngjaldingar frá kommununum til getð og umvælingar av vegrístum:

a. Fyri hverja nýggja vegríst í landsvegi skal avvarðandi kommuna rinda 10.000 kr.,

b. í teimum kommunum, har vegríst (-ir) er (eru) í landsvegi, skal kommunan rinda fyri hvørja rist árliga 600,— kr. til umvælingar og endurnýggingar av henni.

Liggur vegríst í kommunumarki, rindar hvør kommuna sína helvt av nevndu upphæddum.

Tær undir a. og b. nevndu upphæddir kann landsstýrið við kunngerð lækka ella lækka, um og í tann mun kostnaðargrundarlagið verður fyri broytingum.

5. Indlækur av útleiging av vega-byggingar- og umsitingartólum

gennem eller forbi en bygd, $2/5$ ligningsprocent vedkommende år,

b. for de øvrige kommuner $1/5$ ligningsprocent vedkommende år, og desuden

c. et beløb svarende til 20 % af de samlede indbetalinger under a. og b. Denne afgift pålignes kommunerne i forhold til længden af landsvej i den enkelte kommune.

En kommunes samlede indbetaling i henhold til bestemmelserne under a., b. og c. skal dog ikke overstige 10 % af de beløb, påligningen ville have andraget ved en ligningsprocent på 8 vedkommende år.

4. Indbetalinger fra kommunerne til etablering og vedligeholdelse af vejriste:

a. For hver ny vejrist i en landsvej skal vedkommende kommune erlægge 10.000 kr.,

b. i de kommuner, hvor der er vejrist (-e) i en landsvej, skal kommunen betale for hver sådan 600,— kr. årlig til dens vedligeholdelse og fornyelse.

For vejriste, der ligger i kommunegrænse, betaler de pågældende kommuner hver sin halvdel af de nævnte beløb.

De under a. og b. anførte beløb kan landsstyret ved kundgørelser forhøje eller formindske, såfald og i det forhold grundlaget for omkostningerne undergår ændringer.

5. Indlægter af udløjning af landets vejbygnings- og vedlige-

landsins, av sølu av gróti og skervi og av arbeiðum fyri onnur t.d. kommunur.

6. Møguligar játtanir á lögtingsfíggjarlógunum.

§ 4.

Av útreiðslunum til landsvegasamband millum grannabygdir, sum fullførd eru í tíðarskeiðinum 1. apríl 1955 --- 31. mars 1971 vindar avvarðandi kommunar (-ur) í taum num, skuldin ikki er greidd framvegis sín (teirra) part sambært reglum í tingmáli nr. 4 í vetrarlingsetuni 1948, samtykt 23. apríl 1959.

§ 5.

Lóg nr. 69 frá 7. maj 1881 om forpligtelse til jords afgivelse til offentlige veje, havne og landingssteder samt til offentlige skoler på Færøerne við seinri uppískoytum verður at galda eisini í førum, har ið landsstýrið hevur fyri neyðini at ognar sær bygt sum óbygt lendi ella tilfar í sambandi við landsvegagerð og -hald.

Nevnda lóg verður sumuleiðis at galda í førum, har landsstýrið heldur vera fyri neyðini, fyri at tryggja teim koyrandi forsvarligt yvirlit, at óki verður lækkað niður til ávíst hæddarmark í mun til vegin, ella at lagdur verður servituttur á tilíkt øki, um at tað, á ella í tí stendur, verður sett ella plantað, ikki má fara upp um sama hæddarmark.

§ 6.

Við tí endamáli at kunna koma tørvinum hjá eini vaksandi ferðslu á mót og at kunnu gera umstøður-

holdelsesmateriel, af salg af sten og skærver og af arbejder for andre, f. eks. kommuner.

6. Eventuele bevillinger på lagtingsfinanslovene.

§ 4.

Af udgifterne til landsvejforbindelser mellem nabobygder, der er fuldført i tidsrummet 1. april 1955 --- 31. marts 1971, betaler vedkommende kommune (-er) i den udstrækning, gælden ikke er betalt fremdeles sin (deres) andel i henhold til bestemmelserne i lagtings-sag nr. 4 i samlingen vinteren 1958, vedtaget den 23. april 1959.

§ 5.

Lov nr. 69 af 7. maj 1881 om forpligtelse til jords afgivelse til offentlige veje, havne og landingssteder samt til offentlige skoler på Færøerne med senere tilføjelser skal gælde også i tilfælde, hvor landstyrete finder fornødent at erhverve grundarealer, bebyggede såvel som ubebyggede, eller materialer i forbindelse med bygning og vedligeholdelse af landsveje.

Nævnte lov skal gælde også i tilfælde, hvor landstyrete finder fornødent for at sikre trafikanterne forsvarlige oversigtsforhold, at et areal nivelleres ned til en højde over vejen, eller en servitut om, at det, som står på, anbringes eller plantes i arealet ikke må rage op over samme højdeniveau.

§ 6.

Med det formål at kunne imødekomme en voksende trafiks behov samt skabe så betryggende forhold

nae hjá teim ferðandi so góður sum gjørligt, verður landsstýrið heimilað

1. at áseta, hvussu langt frá landsvegi bygt skal verða,
2. á bygging framvið tilíkiun veg at leggja freytir, sum hava samband við endamálið í hesi grein,
3. at forbjóða atgongd til landsveg á ávísun strekkjum ella avmarka talið av atgongum,
4. at forbjóða, at annar vegur verður bundin í landsveg á ávísun strekkjum ella at avmarka íbindingarnar og
5. at leggja forboð fyri, at kommunustýri (bygginevnd) innan fyri ávíst tíðarskeið gevur byggiloyvi á okjum, har arbeitt verður við byggjætlan fyri nýggjum landsvegi, umbygging ella umlegging av einum tilíkiun. Tíligt forboð kann tá ikki rokka longur enn 3 ár fram.

§ 7.

Áðrenn kommunatur byggimyndugleiki gevur loyvi til bygging framvið landsvegi, skal málið leggjast fyri vegamyndugleikar landsins, og skulu tey krøv, hesir seta til byggingina, verða knýtt sum freytir at byggiloyvinum.

Eisini ætlanir um tillikar byggingar, til hvørjar vanliga ella í summun kommunum ikki kreyst kommunalt loyvi, eitt nú reittir, seyðahús og súrhøggjabrunnar

før trafikanterne som muligt, be- myndiges landsstyret til:

1. at fastsette, i hvilken afstand fra landsvej, bygning eller anlæg skal placeres,
2. i forbindelse med planen om opførelse af bygning eller udførelse af anlæg ved landsvej at stille sådanne relevante betingelser, som måtte anses for påkrævede,
3. at forbyde adgang til landsvej på nærmere angivne strækninger eller at begrænse adgangen antal,
4. at forbyde, at anden vej tilsluttes landsvej på nærmere angivne strækninger eller at begrænse sådanne tilslutningers antal og
5. at nedlægge forbud mod, at kommunalbestyrelse (byggningskommission) inden for et vist tidsrum udsteder byggetilladelse på område, indenfor hvilket der arbejdes med projekter for ny landsvej, ombygning eller omlægning af en sådan. Et sådant forbud kan dog ikke udstrækkes ud over en 3-årig periode.

§ 7.

Inden en kommunal byggetilladelse giver tilladelse til opførelse af bygning eller udførelse af anlæg ved landsvej skal andragendet forelægges landsvejemyndighederne, og vil de krav som disse måtte stille, være at anføre i byggetilladelsen som betingelser for dette.

Planer om opførelse af bygninger, hvortil der almindeligvis eller i nogen kommuner ikke kræves byggetilladelse, tilladelse,

og septielangar verða at leggja fyrri nevndu vegamyndugleikar og teirra krøv at fylgja.

§ 8.

Henda lögtingslóg kemur í gildi beinan vegin, og samstundis fara úr gildi lögtingslóg nr. 17 frá 7. mars 1957 um ognartøku til samferðshvegir og lögtingslóg nr. 54 frá 28. juni 1963 um umsitning av landsvegum. Samuleiðis fer frammanfyri nevnda lögtingssamtykt frá 23. apríl 1959 um part kommunanna í útreiðslunum til landsvegabygging úr gildi, í tann mun tað ikki stríðir ímóti § 4 í hesi lögtingslóg.

såsom fårefolde, fåreluse, ensilagebrønde og septielanke vil ligeledes være at forelægge nævnte vejmyndigheder, og de krav, disse måtte stille, at følge.

§ 8.

Denne lagtingslov træder i kraft straks, og samtidig ophæves lagtingslov nr. 17 af 7. marts 1957 om ekspropriation til samfærdselsveje og lagtingslov nr. 54 af 28. juni 1963 om vedligeholdelse af landsveje. Ligeledes mister ovennævnte lagtingsbeslutning af 23. april 1959 om kommunernes andel i udgifterne til bygning af landsveje sin gyldighed i den udstrækning, det ikke er i strid med § 4 i nærværende lagtingslov.

Viðmerkingar:

Tær reglur fyrri býtinum av útreiðslunum til bygging av landsvegum, sum samtyktar vórðu í tingmáli nr. 4 í vetrartingsetuni 1958 eru og verða nýttar í sambandi við teim landsvegasambandum, sum fullførd eru í liðarskeiðinum 1/4 1955 - - 31/3 1971; men nú vegirnir í teim einstøku oyggjunum eru bundnir saman í heildir, og allar størru bygdirnar eru tengdar uppá veganetini, verða uppgávurnar framvír at asfallera vegirnar, umbyggja og breiðka høvuðsferðsluflokkurnar, binda landspartar og byggjar saman og gera tryggingartiltøk o.t., og tá hóskar ikki longur, at landið og kommunu býta útreiðslurnar sínámillum av teim arbeiðum, ið framd eru innanfyri avvarðandi kommunu.

Um kommunurnar framvegis skulu taka sín part av landsvegabyggingini, mega tær takast sum ein heild, t.e. hvør kommunu má eftir eina hvørjari reglu rínda til eina pulju, sum fer til byggingina.

Bæltursæð frá at tilík skipan helst er einasta, sum nýtandi er í praksis, so er stóðan eisini soleiðis í dag, at ábøturnar á landsvegirnar og fullfíggingin av veganetinum er nógv meir eitt samfelagsmál enn ein fyrimunnur fyrri ta einkultu kommununa, har ábótin ella fullfíggingin verður framd, og skuldi tað tí verið náttúrligt, at kommunurnar rínda árliga í

ein grunn eftir ávísari reglu utan mun til, um arbeiðið verður framf júst í avvarðandi kommunu ella ikki.

Hvør regla skal liggja til grund fyri hesi gjalding, kunnu menn vera á ymiskum máli um. Til umsitingina av landsvegum rinda kommunurnar eftir ferðum t.e. skattainntøku. Tað var ikki órímuligt, um sama grundarlag varð nýtt viðvíkjandi vegagerðini, men rættari var kanska, um ein partur av gjaldinum varð býttur í mun til landsvegalongdina í tein einstøku kommununni; tí deils lættir ein stór longd av landsvegnum vanligu um byggingina av kommunalun vegum í avvarðandi kommunu, og deils er møguleikin hjá íbúgvarunum í tilíkari kommunu størri at fáa lónandi arbeiði t.e. at skattainntøkan hjá kommununi helst verður nakað størri, enn hon annars vildi verið.

Annar spurningur er, hvussu nógv kommunurnar skulu rinda tilsamans. Verður gjaldið til vegagerðina stórt sæð tað sama sum til umsitingina, vildi árliga gjaldingin, sum nú er, svara til 7-8% av tí, landskassin rindar beinleiðis til íleggingar í og til avdrátt og rentu av lánum til landsvegagerð. Verða umsiting og vegagerð tikin undir einum, koma kommunurnar at rinda um 10% av tí, landskassin rindar.

Vegristirnar eru ein spurningur fyri seg. Sambært løgtingslóg nr. 25 frá 31. mars 1949 um broyting í lóg nr. 171, 18 mai 1937 um hegn og markfrið skulu kommunurnar halda partur um almennan veg, har tað er neyðugt til frama fyri jarðarbrúk at seta upp hegn um tilíkan veg. Á samferðsluvegum skal vegrist nýtast.

Síðan seinasta kriggj hevur úr vegagrunninum verið latin studniogur til gerð av vegristum; í fyrstuni rørin beinleiðis ella vírði av teinum. Síðan er vaksið nakað um tann partin, landið hevur latið.

Vegristirnar eru 100 í tali, og nýggj vegrist kostar frá 10.000-15.000 kr., alt eftir hvussu breiður vegurin er, og hvussu umstøðurnar eru; verður vegrist lægd samstundis, sum vegur verður bygdur ella umbygdur, verður hon tó nakað biligari.

Hildið verður rættast, at landið ger allar vegristir í landsvegur og umsitur tær, men at avvarðandi kommunu rindar ávísa upphædd t.d. 10.000 kr. fyri hvørja nýggja rist, t.e. ávíst árligt gjald, t.d. 600 kr. fyri hvørja rist, sum er í kommununi, til umsiting og endurnýgging av teim. Har rist verður lægd í kommunumark, verða avvarðandi kommunur at rinda hvør sína helvt av omanfyri nevndu upphæddum.

Viðvíkjandi tí lendi, sum fer undir vegin, hevur praksis stórt sæð verið, at landið keypir ella ognartekur tað, sum neyðugt er, og at útreiðslurnar verða taldar uppá byggikostnaðin, og heimikl fyri hesum er í løgtingslóg nr. 17 frá 7. mars 1957 um ognartøku til samferðsluvegir.

Tá kommunurnar nú skulu rinda ávíst árligt gjald til vegabygging, er eingin grund til, at kommunurnar hava nakað við spurningin um útveg-

an av lendi undir veg at gera ella taka lut í útreiðslunum í heimum sambandi.

Tá landsvegur skal breiðkast ella regulerað, er tíðan neyðugt at flyta ella taka niður hús av einum hvørjum slag, um hann annars skal líkjast nøkrum, ella tey koyrandi hava rímuligt yvirlit. Hetta eru oftast úthús, hjallar, hoyggjhús o.t., av og á eitt seyðahús og onkuntíð er ilt at sleppa uttan um eitt selhús, sum í síni tíð er sett heilt út í vegjaðaran, ella sum vegurin er lagdur heilt inn ímóti.

Sum kunnugt er ikki løyvt at ognartaka hús í sambandi við vegagerð, uttansó at góðkend býarskipan er galdandi fyri økið, har hann liggur; men av tí at landsvegir, sum rímuligt er, allir at kalla liggja uttan fyri øki, sum eru ella verða býarskipað, er veruleikin tann, at tílík hús kunnu bert útvegast, um tikið verður við prís og øðrum treytum, eigarin setir á.

Er ein noygdur at taka við órímligari treyt, tað verði seg rinda alt ov høgum prís ella byggja nýtt fyri gamalt og ringt, her tað við sær, at eisini eigarar, sumhelst vildu verið rímligir, eisini taka dyggan til, tá ið prísur skal nevast.

Ítt annað er, at eigararnir kunnu verða nógvir og spjældir, so torført ella ógjærligt er at fáa veruliga samráðing og keyp í lag.

Vísandi til tað, sum frammanfyri er tilskilað og til, at landsvegirnir eru nú vorðnir ein so týðandi táttur í øllum samfelagsviðurskiptum, verður hildið, at þúra ótíðarhóskandi er ikki at kunna ognartaka hús, ið forða fyri, at landsvegur verður forsvarliga bygður. Tí er skotið upp at heimila landsstýrinum tílíka ognartøku.

Tann gamla byggilóggávan og umsitingin av henni hóskar heldur ikki mettuliga til nútíðar viðurskipti, og fyri at ikki kommunustýrir og bygginevndir, ið tíðan eru lítið kunnug við tað problemkompleks, ið knýtt er at bygging í dag, og sum onga fakliga hjálp hava, skulu geva byggiloyvi, sum allir partar aftaná sliggja vörn betur ógívin, eru í uppskotinum settar reglur um, at vegamyndugleikar landsins skulu góðtaka tílík løyvi, sum nema við landsveg.

Gerð av fullbyggjaðari byggætlan fyri nýggjum landsvegi, umbygging ella umlegging av einum tílíkum tekur sína tíð; tað er tí vanligt aðra staðni, at á tí øki, har møguleikarnir verða kannaðir, kann løyvi til bygging verða noktað eina ávísa tíð, so ikki kommunu við at veita byggiloyvi, meðan projekteringin fer fram kann forkoma møguleikumum fyri at fáa líkinda veg ígjøgnum.

Í uppskotinum er tí heimilað landsstýrinum at áleggja tílíkt hann fyri hóskandi tíðarskeið, sum tó ikki má fara út um 3 ár.

Royndur Intur er, at tá ið vegur verður bundin í landsveg ella høvuðsveg, endar hann, fyri at hann, ið eigur, kann sleppa sum bíligast, oftast úti á koyribreytini, ávikavist inni í heimi, fer síðan bratt upp ella niður

frá høvuðsvegnum; at hetta er til ampa fyri høvuðsvegin, til vanda fyri ferðsluna og ger, at bert ein lítill breiðking av høvuðsvegnum verður sera kostnaðarmikil, tí hon krevur, at liðan stór longd av síðuvegnum má umbyggjast, verður ikki lagt lag í.

Ásett er tí í uppskotinum, at áðrenn farið verður undir at byggja veg, ið bindast skal í landsveg, má góðkenning av byggiaðlanini fyriliggja frá vegamyndugleikun landsins.

Í Føroyum sum aðrastaðni vildu tær einkultu bygdirnar, tá vegabyggingin tók seg upp, ikki hoyra um, at millumbygda vegur varð lagdur fram við bygdini; hann skuldi heint íggjøgnum. Hildið varð, at stórtur vinningur stóðst av at fáa hann inn millum húsini.

Hesum sjónarmiði er farið frá aðrastaðni; nú vilja fólk, at tann parturin av ferðsluni, sum ikki hevur ærindi í teirra býi ella bygd, skal fara uttanum, og er hettasjálvandi til stórt gagn fyri báðar partar, serliga nú ferðslan er vaksin so nógv.

Akferðslan hjá okkum er nógv økt og stöðugt vaksandi, so eisini her er tímin kominn at føra ta ferðslu, sum skal ta longu leiðina, uttanum bygdirnar. Hetta er gjørt í onkrum ferri longu, og æðlan er at ganga hesa leið framvir, har tað er gjørligt og rimuligt, men so má lóggáva gerast, sum kann forða fyri, at bygdin ikki bara breiðir seg tvørtur við nýggja vegnum og ger æðlanina til einkis, so úrslitið verður, at bílar, sum skal úr einum enda av oyggj í annan, stórta partin av vegnum má lírka seg fram millum tvínnar húsarekkjur.

Sambært uppskotinum er tí heitilað landsstýrinum at nokla ella avmarka bygging framvið og binding av øðrum vegur í ávís landsvegastrekki.

1. viðgerð var 12. november 1971 og var málið heint í Havnar- og veganevndina.

18. apríl var frá Havnar- og veganevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Beinanvegin nevndin fekk lógaruppskotið til viðgerðar, varð tað sent kommununum til ummælis við fresti at svara í seinasta lagi 15. januar í ár.

Um 2/3 av kommununum hava svarað. Av hesum hava 9 góðtikið uppskotið uttan viðmerkingar. Úrslitið er tí soleiðis, at sløk helvt av kommunum ongar viðmerkingar hevur, meðan kommunur innan fyri hina stívu helvtina hava havt ynski um ymiskar broytingar.

Tær broytingar, sum størsta undirtøku hava fingið (o.u. $\frac{1}{3}$ av kommununum) eru:

- a. lækking av gjaldinum til vegagrunnin,
- b. avtøku av gjaldinum fyri vegristin,
- c. at grein 4 fellur burtur.

Nevndin hevur síðan viðgjørt málið á fleiri fundum og er vorðin samd um at ganga ynskjunum undir a. og b. fyri ein part á mæti.

Í árliga gjalddingunum frá kommununum til vegagrunnin hevur nevndin soleiðis hug at strika lann partin, sum er ætlaður eftir vegalongd t.e. gjaldið minskar við $\frac{1}{6}$.

Hvat vegrinum viðvíkur, so kanna tær býast í tvínnar bólkar: ristir har vegur fer um høgardarnar og ristir millum hagapartar. Nevndin heldur, at tá ið landið hevur yvirfikið úbyrgdina av ávísun vegum frá kommunum, er tað ikki órímuligt, at tann skyldan at gera og halda vegrir millum innan- og uttangaðs jørð fylgir við. Fráhýti av hagaportum verður framt fyri at fáa størri vinning burtur úr høgnum og kemur oftast av, at hagarnir eru vorðir meiri atkomuligir, nú landsvegarnelið er so mikið útbygt. Í hesum føri er it rímuligt, at tann lokali parturin tekur lut í útreiðslunum.

Nevndin er tí símað at broyta uppskotið samsvarandi hesum, t.e. vegrir millum innan- og uttangaðs jørð verða goldnar heilt og fullt av vegagrunninum, meðan aðrar ristir verða goldnar samsvarandi uppskotinum.

At strika grein 4 vil siga tað sama sum at sleppa teim kommunum, sum enn ikki hava goldið allan sín part av útreiðslunum, undan at rinda restina; hetta fer ikki at bæta til, uttansó at tær, sum hava goldið, fáa peningin aflur. Tað sum enn restar at gjalda, er um 1,5 mill. kr., og eru 9 kommunur skuldarar, meðan inngoldnar eru 4,5 mill. kr.

Tað áramál, landsstýrið sambært § 6.5 kann seta forboð fyri bygging, er nevndin símað at minnka frá 3 árum niður í 2 ár.

Visandi til lað, sum frummanfyri er tilskilað skal nevndin loyva sær at selja fram soljóðandi

Uppskot

Tað er í lögtingsmáli nr. 14/191: Landsvegir, framlagda lógaruppskot verður samtykt við hesum broytingum:

Í § 1, 3. petti verður «1. apríl 1972» broytt til «1. apríl 1973».

Í § 3. fellur pkt. 3.c. burtur.

Í § 3.4. verður sum nýtt 2. petti sett:

«Gerð og hald av vegrinum millum innan- og uttangaðs jørð ber vegagrunnurin einsamallur; til aðrar ristir riða kommunurnar sambært niðanfyri tilskilaðu reglun.».

Í § 6.5. verður «3 ár» broytt til «2 ár».

Í § 1, 3. stk. ændres «1. april 1972» til «1. april 1973».

Í § 3 falder pkt. 3.c. bort.

Í § 3.4. indsættes som nyt stk. 2.:

«Anlæg og vedligeholdelse af vejriste imellem indmark og udmark bekostes af vejfonden alene; til øvrige riste bidrager kommunerne efter neden anførte regler.».

Í § 6.5. ændres «3 år» til «2 år».

Havna- og veganevnd Føroya lögtings, 18. apríl 1972.

Hilmar Bech

Haldor Hansen

Signar Hansen

Demmus Hentze

Jógvan Olsen
formaður

Kj. Mohr

Hilmar Kass

2. viðgerð var 20. apríl 1972.

Broytingaruppskotini frá nevndini øll samtykt og lógin so broytt samtykt at fara til 3. viðgerð við 24--0.

3. viðgerð 21. apríl. (Frávik í tíðarfestini uttan utkvøðugreiðslu).

Lógaruppskotið sum samtykt við 2. viðgerð nú samtykt 21--0.

15. Samsýning til postverkið fyri uppkrevjing av tollgjøldum

Ár 1971, 29. oktober, legði Peter F. Christiansen, landsstýrismaður fram söljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lög-
tingslóg um innflutningsgjøld
o.m.**

**lagtingslov om ændring i lagtings-
lov om indførselsafgifter
m.v.**

§ 1.

Í § 13, 2. þétti, í løgtingslóg nr. 23 frá 11. februar 1950 um innflutningsgjøld o.m. við seinni broytingum og upplýskoytum verður «1 króna» broytt til «1,50 krónur».

§ 2.

Heinta lóg kemur í gildi heinan vegin.

§ 1.

Í § 13, 2. stk., í lagtingslov nr. 23 af 11. februar 1950 om indførselsafgifter m.v. med senere ændringer og tilføjelser ændres «1 krone» til «1,50 kroner».

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Postskrivstovan í Tórshavn hevur í skrivi dagfest 2. august 1971 søkt um at fáa samsýningina fyri uppkrevjing av tollgjøldum av postpakkum hækkaða úr 1 krónu upp í 1,50 krónur fyri pakkun.

Víst verður í umsóknini á, at samsýningin, ið varð ásett við lóg nr. 27 frá 25. mai 1962, ikki longur kann bera útreiðslurnar av uppkrevjingini.

Seinastu 4 fíggjarárin er goldið postverkinum fylgjandi samsýning fyri uppkrevjing av tollgjøldum av postpakkum:

1967/68 — 100.869,00 kr.

1968/69 — 96.763,00 kr.

1969/70 — 95.680,00 kr.

1970/71 — 97.147,00 kr.

Viðlagt er avrit av umsókn frá postskrivstovuni við ummæli frá Føroya gjaldstovu.

Peter F. Christiansen
landsstýrismaður

/ J. Djurhuus

TØRSHAVN POSTKONTOR

A v r i l

Posthúsbrekka 4
3800 Tórshavn

2. august 1971.

Føroya landsstýri
3800 Tórshavn.

I henhold til lugtingslov nr. 27 af 25. maj 1962 tilkommer der post- og telegrafvæsenet 1 krone i arbejdspenge for hver afgiftspligtig postpakke, der indføres til Færøerne. Det omhandlede beløb er ikke blevet reguleret i overensstemmelse med pris- og lønudviklingen, og beløbet, der i 1962 ansloges lige at dække post- og telegrafvæsenets udgifter til det med afgiftsopkrævningen forbundne arbejde, giver ikke mere dækning for disse udgifter.

Til sammenligning tjener, at porto'en for postindkasseringer, som de ved opkrævningen benyttede afgiftskort nærmest kan sammenlignes med, i øjeblikket udgør 200 øre, såfremt beløbet skal indgå på en postgirokonto dog 180 øre.

Det bemærkes i denne forbindelse, at arbejdet med postindkasseringer falder naturligt ind i det øvrige postale arbejde med opkrævning og pengeforsendelse, hvilket ikke gælder for arbejdet med afgiftsopkrævningen, idet de benyttede formularer og systemet i det hele taget også skal passe ind i Gjaldstovans og toldvæsenets forretningsgang.

Dertil kommer, at afgiftskortene udfyldes af post- og telegrafvæsenet, medens postindkasseringer normalt udfyldes af afsenderen, der, såfremt udfyldningen ønskes foretaget af post- og telegrafvæsenet, må betale et særligt gebyr for dette arbejde, for tiden 30 øre pr. blanket.

Det bemærkes i øvrigt, at der i 1969 er truffet aftale med foreningen af brevsamlere m.v. på Færøerne om, at arbejdet med afgiftskortene, der hidtil har været betalt med 25 øre pr. afgiftskort, fremover indgår i beregningen af løn eller enheder, på samme måde som brevsamlerens øvrige arbejde. Beregningen foretages en gang årlig på grundlag af det i det foregående år ekspederede antal afgiftskort, og der ydes en enhed pr. påbegyndt 75 afgiftskort. Betalingen pr. enhed er for tiden 36,60 kr., hvilket giver en betaling pr. afgiftskort på lidt under 50 øre.

I betragtning af ovenstående samt under hensyn til prisudviklingen i øvrigt finder post- og telegrafvæsenet det ønskeligt med en snarlig forhøjelse af arbejdspengene.

Selv om belalingen ved en sammenligning med portoen for postindkasseringer burde fastsættes til omkring 2 kr., har man dog ikke meent at ville søge en forhøjelse gennemført op til dette beløb, men vil efter omstændighederne kunne acceptere en forhøjelse af arbejdspengene til 1,50 kr. Man henstiller derfor, at det post- og telegrafvæsenet ved lagtingslov nr. 27 af 25. maj 1962 tilkommende beløb på 1 kr. for hver afgiftspligtig postpakke, der indføres til Færøerne, snarest søges forhøjet til 1,50 kr.

E. Midjord

Verður aftursent landsstýrinum vísandi á, at stórar prís- og lønliækkingar eru farnar fram seinastu 10 árin, og tað má tí haldast vera rímuligt, at samsýningin til postverkið fyri at avgreiða tollskyldugar postpakkar verður hækkað úr 1 kr. pr tollskyldugan pakka til 1,50 kr.

Gjaldstovan skal mæla til, at lögtingslóg nr. 27 frá 25. mai 1962 verður broytt samsvarandi.

FØROYA GJALDSTOVA, tann 10.8.71.

N. Rasmussen

Málið var til 1. viðgerð 16. november 1971 og fór til 2. viðgerð uttan nevndarviðgerð.

2. viðgerð var 2. desember 1971. Uppskotið samtykt við 20—0 og yvir til 3. viðgerð.

3. viðgerð 10. desember. Uppskotið sum samtykt við 2. viðgerð endaliga samtykt 21—0.

16. Útbygging av Tórshavnar havn

Ár 1971, 28. okt. var lagt fram av lögtingsmönnum Hilmar Kass, Knút Wang, Erlendur Patursson, Kj. Mohr og Te. Samuelson soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í løgtingslóg nr. 19 frá 26. apríl 1965 um útbygging av Tórshavnar havn.

§ 1.

Í § 1 í løgtingslóg nr. 19 frá 26. apríl 1965 um útbygging av Tórshavnar havn verður «kr. 17.325.000» broytt til «kr. 20.375.000» og «10» broytt til «12».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

lagtingslov om ændring i lagtingslov, nr. 19, af 26. april 1965 om udbygning af Tórshavnar havn.

§ 1.

Í § 1 í lagtingslov nr. 19 af 26. april 1965 om udbygning af Tórshavnar havn ændres «kr. 17.325.000» til «kr. 20.375.000» og «10» til «12».

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Við løgtingslóg nr. 19 frá 26. apríl 1965, hevur Føroya lögting játtað 50 %, to hægst 50 % av kr. 17.325.000 í studningi til útbygging av Tórshavnar havn.

Eftir projekti, sum frammamanundan var góðkent av hæði landsverklæðinginum og «Direktoratet for vandhygningsvæsenet», varð arbeiðið útboðið í almenna lilitation, sum varð hikið tann 3. februar 1968.

Úrslitið av licitationini var, at tilboð frá byggifelagnum E. Pihl & Søn var góðtikið, og varð sáttmáli millum Tórshavnar kommunu og byggifelagið E. Pihl & Søn undirskrivaður tann 9. mai 1965 og farið varð undir arbeiðið.

Síðan arbeiðið byrjaði eru munandi broytingar gjørdar, serliga viðvíkjandi longdini av bringardunum, soleiðis at t.d. eystari bringurður sambært tað projekt, ið nú verður bygt eftir, verður longdur við íall o.u. 187,5 m. Samlaði sáttmálapeningurin fyri hetla projekt er kr. 14.170.000 roknað út frá prislagnum í januar 1968.

Nú hevur tann spurningur tikið seg upp innanfyri býráðið, um ikki beinast hevði verið, nú meðan arbeiðið er í gongd, at langt eystara bringurð t.d. o.u. 40 m (t.v.s. við 4 kistum) afturat, li givið er, at um fyrst

steðgur kemur í, so koma ni ganga nógv, nógv ár, áðrenn aftur kann farast undir arbeiðið.

Góðar grundir eru fyri hesi tilætlaðu leingjan.

Fyrst er at siga, at arbeiðið aldri kann fáast bíligari, enn um tað verður gjørt nú sum frambald av verandi úlbygging.

Harnæst er at siga, at henda leingjan (40 m) umframt at geva meira bryggjupláss eisini vil gera havniina uppafur kyrrari samstundis sum betri verður fyri Alakervík, har Tórshavnar kommunu sum kunungi hevur latið gjørt projekt til bygging av bátahyli og seinast, men ikki minst geva munandi størri havnareki, sum framvegis er stórir tørvur á.

Sum arbeiðið er farið fram, hevur tað víst seg, at tey grótbrot, sum tá kundu roknað við, hava víst seg at vera drúgvari (geva meira grót) enn í síni tíð kundi roknað við, og eisini hevur kommunan fingið munandi øki afturat (húsini á Krákusteini og V.B.V.), sum kunnu geva meira enn nokk av gróti til hesa tiltonktu leingjan av eystara bringardí.

Býráðið hevur loyvt sær at spyrja byggifelagið E. Pihl & Søn um prís uppá nevndu 40 m leingjan av eystara bringardí.

Samhætt tilboð teirra er hetta arbeiði met at koma at kosta íall kr. 3.050.000. Tilboðið frá byggifelagnum er tó breytað av, at farið kann verða undir arbeiðið um heilt stutta tíð.

Býráðið hevur hugsað sær, at arbeiðið verður fíggað á vanligan hátt við 50 % studningi frá lögtinginum og 25 % frá statinum, meðan kommunan sjálv ber tey 25 %, og hevur býráðið tí samtykt at leingja eystara bringardí við o.u. 40 m afturat og taka við tilboðnum frá byggifelagnum E. Pihl & Søn, dagsett 3. august 1971, tó við tí fyrivarni at nevndi studningur fæst.

Málið var til 1. viðgerð 5. november og varð heint í fíggarnevndina.

16. november varð frá fíggarnevndini lagt fram soljóðandi

Alit

Tað eru tingmenninir fyri Suðurstreym, Hilmar Kuss, Knút Wang, Erlendur Patursson og Kjartan Mohr, sum hava lagt málið fram á ting, sum við fyrstu viðgerð var heint í fíggarnevndina.

Í viðmerkingunum verður víst á, at kommununi frammaundan er játtaður studningur uppá kr. 17.325.000 til úlbygging av Tórshavnar havn. Tað arbeiðið, ið nú fer fram, umfatar gerð av 185,5 metrum, ið byggifelagið Pihl & Søn hevur bundið seg til at gera fyri kr. 14.170.000 roknað út frá prislagnum í januar 1968. Tórshavnar býráð hevur samtykt at leingja molan við 40 metrum afturat, um so er, at lögtings- og slats-

studningur fást til hessa leingjan, ið verður meti til at kosta kr. 3.050.000.

Neyndin, sum viðgjørt hevur málið, hevur býtt seg í ein meiriluta (Hilmar Kass, Knút Wang, Erlendur Páttsson, Kjartan Mohr, Trygve Samuelson og Andreas Djurhuus), sum út frá tí, ið framført er í viðmerkingunum, mæla til at samtykkja uppskotíð.

Minnilutin (J. P. Øregaard) flytir fram fylgjandi:

Í løtuni eru loypanði tvær havnaætlanir, ein fyri Tórshavnar havn uppá 10 ár við eini peningahædd uppá umleið 17 milj. kr. og ein fyri bygðahavnir uppá 10 ár við eini peningahædd uppá umleið 60 milj. kr. Fleiri av leim bygðum, sum fangið hava jáltanir eftir 10-ára ætlanini fyri bygðahavnir, hava longu víst á, at hesar jáltanir ikki rækka til tær ætlanir, sum viðkomandi bygdir hava um viðkan av havnalagnum og søkja um nýtt andi størri jáltanir, meðan aðrar bygdir hava sagt frá, at tær koma eisini við umsóknum um størri jáltanir.

Minnilutin heldur tí, at rættast vildi verið at steðga við at tikið støðu til allar hesar umsóknir, inntil meira greitt yvirlit var um samlaða meir-kostnaðin, sum søkt verður um og fá viðgjørt allar hesar umsóknir undir eignum. Út frá ómanfyristandandi setir minnilutin einki uppskot fram.

2. viðgerð var 16. november. Frávik frá tíðarfrestini samtykt við 20—0. — Atkvøðugreiðslan var 17. november. Uppskotið samtykt at fara til 3. viðgerð við 15—0.

3. viðgerð var 17. november.

Framlagt var broytingaruppskot frá Finnboğa Isaksen, Poul J. Olsen, Absalon í Buð og Ove Mikkelsen soljóðandi

Uppískoytisuppskot

til lögtingsmál nr. 16/1971: Broyting í lögtingslóg nr. 19 frá 24/4 1965 um útbygging av Tórshavnar havn.

Í gr. 1 verður sett sum nýtt pkt. 2:

«Í lögtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 um studning til bygðahavnir verður í 1. grein, 2. stk., 1. reglu «Klaksvíkar 6.000.000» broytt til «Klaksvíkar 12.000.000».

Og í dansku tekstini:

«I lagtingslov nr. 55 fra 1. august 1969 om understøttelse til udbygning af havnerne ændres i § 1. stk. 2., 1. linje «Klaksvikar 6.000.000» til «Klaksvikar 12.000.000».

Viðmerkjngar:

Klaksvíkar kommuna hefur sent luginum bræv, har biðið verður um, at havnaráttanin til Klaksvíkar nú verður hækkað úr 6 upp í 12 milj. kr.

Við hesum verður skotið upp at játta Klaksvíkar kommunu henda neyðuga studning til havnavíðka.

Broytingaruppskotið fall 5- -0.

Lógaruppskotið sum samtykt við 2. viðgerð nú samtykt við 14- 0.

17. Broyting í lögtingslóg um studning til bygðahavnir (Fuglafjørður)

Ár 1971, 29. október, legði fram lögtingsmaður Jógvan Sundstein sø-
ljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lögtings-
lóg nr. 55 frá 1. august 1969 um
10 ára ætlan fyri útbygging av
bygðahavnunum.**

§ 1.

Í gr. 1, 2. stk. í lögtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 um 10 ára ætlan fyri útbygging av bygðahavnunum verður henda broyting gjørd:

Í 2. stk., 3. reglu, verður «Fugla-

**løgtingsløy um ændring í lögtings-
løy nr. 55 af 1. august 1969 om 10
års plan for udbygning af
bygdehavnene.**

§ 1.

Í § 1, stk. 2., í lögtingsløy nr. 55 af 1. august 1969 om 10 års plan for udbygning af bygdehavnene foretages følgende ændring:

Í stk. 2., 3. linje, ændres «Fugla-

fjarðar 2.000.000» broytt til
«Fuglafjarðar 4.000.000».

§ 2.

Henda lögtingslóg kemur í gildi
beinanvegin.

fjarðar 2.000.000« til «Fuglafjarð-
ar 4.000.000».

§ 2.

Denne lagtingslov træder i kraft
straks.

Viðmerkingar:

Fuglafjarðar kommuna skrivar soleiðis í brævi dagfest 20/10 1971 til
Fýsturoyar tingmenn:

«Sum tingmonnum kunnugt, er stórar tørvur á atløgubryggju í Fugla-
firði.

Í samband við sildaverksmiðjuna varð atløgubryggja gjørd framan-
fyri hetta virkið.

Nú verður framleiðsluorkan hjá sildavirkinum økt og eisini verða fleiri
løssibond uppsett. Hetta ferir við sær, at alt tað kaiðið, sum har er,
verður nýtt til tey skip, ið avreiða til virkið, og til tey skip, sum skulu flyta
út mjøl og lýsi.

Á tí havnaeki, ið bygt varð í 1949 - - umleið 100 metrar - - skulu so
útróðrabátar, onnur skip, ið koma higar, deils útlendsk, kraftblókka- og
trobátar at fáa nótt og trol umvælt, nýla, eins og strandferðslan nú tekur
ein rættuliga stóran part av hesum kaiði.

Tað er okkum greitt, sum her starvast, at havnarlagið nú er alt ov
lítið, heldur ikki hev til í dag, at útróðrarmenn skulu hvørt kvøld, teir
koma aftur, fara út á fjørðin at leggja bátarnar fyri teyn, tí pláss ikki er
at liggja við bryggju.

Vísast kann á at í 1970 vóru 1354 atløgur og 30. sept. í ár vóru 1517
atløgur, ein øking í mun til í fjør við 34 %, hetta má haldast at vera ein
rættuliga stór øking, og roknað má við, at lá framleiðsluorkan hjá silda-
virkinum verður størri komandi summur, verða atløgurnar eisini fleiri.
Viðroknað í hesum tølum eru ikki tey skip, ið hoyra heima í Fuglafirði,
Leirvík, Oyndarfirði og Gøtu, sum gjalda fast gjald í Fuglafirði, tilsamans
28 fiskifør.

Tað verður lí neyðugt at fara undir at økja um havnarlagið her beinan-
vegin».

Útskrift úr gerðarbókini hjá Fuglafjarðar kommunu hin 18. oktober
1971 ljóðar soleiðis.

«Á kommunustýrisfundi lutt 18. oktober 1971 varð samtykt:

«At søkja lögtingið um at lækka studningin til havnarbygging á Fugla-

firði, sum játtaður varð í 1969, frá 2 milliónum til 4 milljónir, og at fáa henda økta studningin eisini at galda frá 1969».

Umsóknin frá kommunustýrinum ljóðar soleiðis:

«Fuglafjarðar kommuna leyvir sær við hesum at søkja um, at tann studningur, ið sambært løgtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 er játtaður til havnabygging í Fuglafirði verður hækkaður við kr. 2.000.000,- til íalt:

kr. 4.000.000,-

til bygging av atløgubryggju á 6 metra dýpi frá innara horni á verandi bryggjunum og inneftir.

Fuglafjørður 20. oktober 1971.

Fyri Fuglafjarðar kommunu

Ditleif Eldevig

form.».

Víðkingin av havnalagnum er átrokandi neyðug og kemur at hava stóran lýðning fyri vinnulívið og vilja vit tí mæla til at ganga kommunustýrinum á mæti við hækking av nevndu játan.

Og við hesum fylgiskrivi:

Eftir áheitan frá sýslustýrisformanninum, hr. Ditleif Eldevig, hava vit mettt um kostnaðin av ymskum framhaldsbyggingum í Fuglafjarðar havn.

Hini tøluni, sum vórðu nevnd hiðani í telefonsamræðu við hr. Ditleif Eldevig 11. oktober, vóru til deils grundað á 1968 prísir. Eftir umrokning til mugaldandi prísir og aftaná smærri broytingar í byggibáttunum koma fram niðanfyri nevndu prísir:

1. Leinging av bryggjunum við síldaverksmiðjuna suðureftir til oljubryggjuna.

Longdin verður o.u. 150 m og kostnaðurin kr. 3.500.000

2. **Bryggja undir flakavirkinnúm hjá Skipafelagnum.**

Um byggt verður til innaru síðu á træbrúnni, verður
longdin frá við landi o.u. 70 m, og verður veggur eisini
byggdur inn við verður kostnaðurin o.u. kr. 2.500.000

3. **Bátahavnin at gera liðug.**

At útbyggja hylin til einar 30 installeringar kostar o.u. kr. 700.000
Skal so eisini gerast pláss fyri nøkrum dekkbátum, kostar
hetta afturat kr. 500.000

4. **Pierur til Strandferðsluna innanvert sleipistøðina.**

Hesin pierur má vera 30-40 m til longdar, alt eftir um
dýpt verður ella ikki, vit kenna enn ikki so nógv til botnin,
at vit kunnu seta ein álitandi pris, men meta kostnaðin at
liggja um kr. 1.000.000

Tilsamans verður kostnaðurin, um roknað verður við
nógaldandi prísum kr. 7.200.000

Hesir prisir eru leiðbeinandi, men verða t.d. nýttir dýrari byggihættir
enn teir higartil brúktu, verður kostnaðurin fittan mun størri.

Fuglafjarðar kommuna
Fuglafirði

Málið varð til 1. viðgerð 5. november, varð tá beint í fíggarnevndina
og kom ikki aftur á tingborð.

18. Almenn sjúkratrygging

Ár 1971, 28. oktober legði Hákon Djurhuus, lögtingsmaður, fram so-
ljóðandi

Uppskot

til

samtyktar

Álagt verður landsstýrinum at gera kanningar viðvíkjandi lógini um
almenna sjúkratrygging, ið varð samtykt á fólkatingi 28. mai 1971 og
meta um, hvat í hesi lóg eigur at verða gjørt galdandi í Føroyum, væl at
merkja í slíkum formi, ið verður hildin hóskiligur til føroysk viðurski-
fti.

Landsstýrisins metan og møguliga uppskot í hesum máli verður at
leggja fyri lögtingið í seinasta lagi í komandi tingsetu.

Viðmerkingar:

Við 3. viðgerð varð uppskot um almenna sjúkratrygging samtykt á
fólkatingi 28. mai 1971.

Í grein 31 varð lógin sett at koma í gildi 1. apríl 1973, men verður sagt
í grein 32, at lógin ikki rækkur Føroyum ella Grønlandi, og er hetta rími-
ligt. Í tað má verða okkara og Grønlandinganna skylda okkum viðvíkj-
andi at reisa hetta mál og undir tí formi, vit halda, tað gagnar okkum
best, um vit eru av teirri hugsan, at hendur lóggáva ber í sær batar fyri
okkum.

Lóggávan er umfatandi og gevur fólki í Danmark, ið ikki hava árs-
inntøku yvir 49.600 kr. í hovudsstaðarøkinum og 43.500 kr. aðrastaðnis
í landinum ókeypis tæknahjálp, studning til fannlæknaviðgerð, fysiur-
giska viðgerð v.m. og ókeypis jarðanóðurskið.

Hjá teimum, ið hava børn undir 16 ár, verður loyvt at leggja 6.450 kr.
afturat ársinntøkumarkinum fyri barnið.

Tey, ið hava ársinntøku omanfyri ársinntøkumarkið, hava rætt til
studning frá almennu sjúkratryggingini til partvist gjald av útreiðslunum
til læknahjálp v.m.

Í lógarinnar 2. fátli við 11 greinun verður sagt frá, hvussu tað verður
fatið, ið sjúkratryggingin átekur sær at gjalda, og í 5. fátli stendur, hvussu
fíggjunin av hesum lógarverki skal fara fram. Tað verða í Danmark muls-
kommunurnar og staturin eftir merri ásettum reglum, ið koma at gjalda.

Galdandi sjúkrakassaskipan fer úr gildi, tá lógin um almennu sjúkra-
tryggingina tekur við 1. apríl 1973.

Hetta lógarverk er tað nýggjasta nýggja á hesum okkum í danskari

sociallóggávu, og hefur tað hjá dønum tikið mong ár at fingið tað loyst úr lagdi.

Fólkaflokkurin heldur, at tað er uppá tíðina, at eisini vit taka hetta mál til umrøðu og viðgerðar og royna at finna tann forni í hesi lóggávu, ið hóskar okkum best. Tí verður uppskotið til samtyktar viðvíkjandi almennum sjúkratrygging sett fram.

A lögtingi, 28. oktober 1971.

Vegna fólkaflokkin

Hákon Djurhuus Demmus Bentze Sigfried Skaale
Jógvan Sundstein Knút Wang

Málið var til 1. viðgerð 16. november 1971 og varð beint til 2. viðgerð uttan nevndarviðgerð.

2. viðgerð var 2. desember 1971 og fall uppskotið tá við 10- -0 atkvøðum.

19. Landsstýrismál

Ár 1971, 28. oktober legði formaðurin fram tingmál nr. 19/1971: Landsstýrismál og beindi tað í landsstýrismálaneyvndina.

13. apríl var frá landsstýrismálaneyvndini lagt fram soljóðandi

Álit

Frá 31. juli 1970 til 22. juli 1971 hevur landsstýrið hildið 46 fundir og viðgjørt 326 mál. Í hesum liðarskeiði hevur verið løgtingsval, og eisini val av nýggjum landsstýri.

Fyrra landsstýri hevur hildið 19 fundir og viðgjørt 81 mál, meðan sitandi landsstýri hevur hildið 27 fundir og viðgjørt 242 mál.

Eisini hevur landsstýrið fyrivikað og tikið lut í týðandi samráðingum,

eitt nú verja og varðveitan av laksastovninum í Atlantshavinum, tiltøk at varðveita sildastovnin, útflytan av fiskimarkinum við Føroyar, Føroya støða til felagsmarknaðin og líkandi mál. Viðgerð, tilnæli og avgerðir eru í flestum førum lögð fyri tingið, sambært lögtingslóg frá 17. september 1970.

Á landsstýrisfundi 29. oktober setti landsstýrið nevnd við hesum monnum: J. Dahl Olsen, Andreas Højgaard, Poul Poulsen, Aksel Tórgarð og Ingj Petersen at fyrirleika føroyskt sjónvarp. Nevndin fekk sum ráðgev- arar Niels Juul Arge og Sólbjörn Jacobsen, men sæst einki at vera komið aftur frá hesi nevnd. Tá tað valla finst tað land, har hvítir húgva, sum ikki hefur sjónvarp, mæli nevndin tinginum til at samtykkja uppskot um, at landsstýrið gevur lögtinginum frágreiðing um, hvat forðar fyri at benda tingsamtykt verður framd.

Tann 24. februar 1971 hefur ríkisumboðsmaðurin, við at vísa til skriv frá Post- og Telegrafvæsenet sagt frá, at um Føroyar skulu hava føroysk frímerki við føroyskum motivi so má í tekstinum standa «Danmark» við møguligum føroyskum undirteksti, og kemur hetta av millumlanda or- sökum.

Til hetta hefur landsstýrið svarað, at um so er at frímerkini ikki kunnu sýna seg sum føroysk, so hefur landsstýrið ongum áhuga fyri at geva til- mæli í málinum. Nevndin er vitandi um, at landsstýrið frá 1962-66 ar- beiddi við hesum máli, men greiddi ikki at fáa nakra skipan viðvíkjandi føroyskum frímerkjum. Tá hetta landsstýrið heldur ikki hefur kunnað framt málið, eiga at verða gjørdar fyrirleikingar til yvirtøku av post- verkinum, so sum lögtingið fyri langt síðani hefur samtykt og settir meiri- lutin uppskot samsvarandi.

3. juni 1971 hefur landsstýrið vegna umsókn frá ferðamannaheiminum í Havn veitt hesum heimi kr. 15.000 í rakstrarstudningi. Ferðamanna- heim, sjómansheim, hotel í Havn og á bygd fáa bílig lán úr landskass- anum. Skulu nú hesi ferðamannaheim eisini hava rakstrarstudning held- ur nevndin, at veit er at umhugsast um tað nú er vert at veita nógvan pen- ing til fremjan av turismu í Føroyum. Tá benda vinnugrein ætlandi gevur føroyska samfelagnum nógv størri útreiðslur enn inntøkur. Tað er ein royndur lutur, at nógv tað størsta talið av fremmandum ferðafólki búgva ókeypis la tíð tey eru í Føroyum. Tá so gistingarhúsin eisini hava hall av rakstrinum, kann turismu einans hava eitt endamál og er tað tann ávirka- an, fremmandafólk kunnu hava á føroyingar og føroysk viðurskipti.

Á fundi 10. juni 1971 hefur landsstýrið sett tveir lærarar við studenta- skúlan í Høvdolum, men báðir hesir lærarar eru «sáttmálasettir», hóast lögtingið frammanundan hevði samtykt bæði nýggja læraralønarlóg og nýggja lænarlønarlóg. Hetta tykist at verða login alburður, við tað

at hetta er reinur føroyskur skúli, har vit sjálvir hava alla ávirkan og avgerð.

A fundi 24. juni 1971 hevur Petur í Gong orðað við landsstýrið um ábyrgd av láni til virki, sum skal geru plastikrar. Hesum hevur landsstýrið játtað við kr. 100.000, uttan at skrivlig umsókn er komin landsstýrinum í hendi. Hetta er heilt óvanlig mannagongd, sum nevndin heldur ikki eigur at verða nýtt, tí har landskassuábyrgd verður givin eigur albið at verða kravt í minsta lagi kalkulation yvir byggikostnað og rakstrarætlan, so meft kann verða um afturgjaldingarreguleikarnar.

Undir viðgerðini av felagsmarknaðarmálinum var landsstýrið biðið um at fáa fram upplýsingar um, hvussu tryggingarpremiurnar hjá Tryggingarsambandinum vóru í mun til tær sum eru í hinum skandinavisku londunum. Hetta lovaði landsstýrismaður Sámal Petersen, at tingið skuldi fáa frágreiðing um. Tá nú henda tingseta skjótt er at enda komin og tingið enn onga frágreiðing hevur fingið, mælir nevndin tinginum til at taka málið upp aftur og setir fram uppskot samsvarandi.

Við hesum viðmerkingum mælir nevndin til at samtykkja tær gerðir og avgerðir fyrrnevndu landsstýrir hava tikið í omanfyrrnevnda tíðarskeiði og setir fram fylgjandi uppskot.

Frá allari nevndini:

Uppskot
til
samtyktar

- I. Løgtingið góðtekur tær avgerðir sum tiknar eru í landsstýrinum frá 31. juli 1970 til 22. juli 1971.
- II. Løgtingið heitir á landsstýrið um at geva tinginum frágreiðing um sjónvarpsmálið.
- III. Landsstýrið verður biðið um, at áðrenn henda tingseta endar, at geva tinginum frágreiðing um, hvussu tryggingarpremiurnar hjá Tryggingarsambandinum eru í mun til tær í hinum skandinavisku londunum.

Meirilutin (J. Fr. Øregård og Sigfried Skaale) setir fram fylgjandi

Uppskot
til
samtyktar

Álagt verður landsstýrinum at taka upp nýggjar samráðingar við dansku myndugleikarnar um føroysk frímerkir við føroyskari mynd og

føroyskari tekst. Um hetta ikki er møguligt undir núverandi postskipan so at gera lær neyðuga fyrireikingar til yvirtøku av postverkinum.

I. viðgerð var 21. apríl 1972.

Uppskot frá nevndini punkt I samtykt 14 - 0.

punkt II samtykt 22 - 0, punkt III samtykt 19 - 0.

Uppskot til samtyktar frá meirilutunum samtykt 18 - 0.

20. Broyting í løgtingslóg um landsskatt og kommunuskatt

Ár 1971, 29. oktober, legði landsstýrismaður Petur F. Christiansen fram

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í løgtingslóg um landsskatt og kommunuskatt.

løgtingslóg um ændring i lögtingslov om landsskat og kommuneskat.

§ 1.

I lögtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963 um landsskatt og kommunuskatt verða gjørdar hesar broytingar:

2) § 6

Gongur út

2) § 7

Verður § 6.

3) § 7

Verður orðað soleiðis:

«Til ábót, trygging og umsit-

§ 1.

I lögtingslov nr. 50 af 2. juli 1963 om landsskat og kommuneskat foretages følgende ændringer:

1) § 6.

Udgår.

2) § 7.

Ændres til § 6.

3) § 7.

Affattes således:

«Til reparation, forsikring og

ing av sethúsum, kunnu 800 kr. verða drignar frá árliga.

I førum, har sethús verða leiguð út øll ella partur av leimum, kann umframt verða drigið frá 15% av leiguni.»

4) § 9, nr. 2.

Verður orðað soleiðis:

«Hjá persóni, sum hevur lönarinntøku, herunder inntøku av útróðri, 10% av hesari inntøku, tó hægst 1.000 kr., tá inntøkan er 20.000 kr. ella lægri. Er inntøkan hægri enn 20.000 kr. verður frádráttururin lækkuður við 100 kr. fyri hvørjar 2.000 kr. inntøkan hækkar. Eru bæði maður og kona lönakarar, eiga bæði rætt til frádráttin. Undir lönarinntøku í hesum sambandi kemur ikki serløn, sum veitt verður uttan fyri tænastuna sjálva, t.d. serløn til limir í stýrum.»

5) § 9, nr. 7.

Verður orðað soleiðis:

«Hjá mynstraðum fiskimönnum við føroyskum fiskiførum, sum fáa inntøku sum lön og/ella part í veiði, herunder minstuløn og prisviðbót og hjá sjómönnum við føroyskum farmaskipum, ið sigla uttanlands ella millum Føroyar og útländ og ikki eru undir danskari sjómannsskattning har skattleggjandi inntøka teirra uttan hendu frádrátt er minni enn 15.000 kr., 200 kr., har hon er 15.000 kr.

vedligeholdelse af beboelsesejendom kan fradrages kr. 800,- årlig.

Hvor beboelsesejendom helt eller delvis udlejes, kan der endvidere fratrækkes 15 % af lejen.»

1) § 9, nr. 2.

Affattes således:

«af person, som har lønindtægt, herunder indtægt af hjemmefiskeri (útróðri), 10% af denne indtægt, dog højst kr. 1.000,- af indtægt pr. kr. 20.000,- eller derunder. Er indtægten større end kr. 20.000,- nedsættes fradraget med kr. 100 for hver kr. 2.000,- indtægten stiger. Hvor såvel mand som hustru er lønmottagere, tilkommer fradraget begge. Som lønindtægt i denne forbindelse henregnes ikke specielle honorarer, der ydes uden for et egentligt tjenesteforhold, f.eks. honorarer til medlemmer af bestyrelser.»

5) § 9, nr. 7.

Affattes således:

«hos mønstrede fiskere med færøske fiskefartøjer, som har deres indkomst som lön og/eller andel i fangst, herunder mindsteløn og pristilskud og hos sømænd med færøske fragtskibe, som sejler udenlands eller mellem Færøerne og udland og som ikke er undergivet dansk sømandsskattning, når den skattepligtige indtægt uden det her omhandlede fradrag er under kr. 15.000,-, kr. 200,-, hvor den er

men minni en 20.000 kr., 175 kr. og har hon er 20.000 kr., men minni en 30.000 kr. 100 kr. fyri hvønn siglingarmánaða í inntøkuárinum.

Undir sama treytum verður sami frádráttur loyvdur útróðrarmönnum til lands í Grønlandi innanfyri tíðarskeið, próvført sum eftir reglunum í reglugerð fyri lönjavnungargrunnin.

6) § 9.

Sum nýtt nr. 11 verður sett: «Um so er, at skattauppgerðin eitt ár vísir hall, kann hefta verða drigið frá í skattleggjandi inntøkuni tvey tey næstu árin og soleiðis, at fyrsta árið verður alt hallið drigið frá, um inntøka er til less og annars so nógv, sum inntøka er til. Hesar reglur eru ikki galdandi fyri hall frá roknskapsárinum. Ið eru grundarlæg undir álíknungini fyri skattaárið 1971/72 ella skattaár undan».

7) § 19 a.

Verður orðað soleiðis:

«Personer, som ikke have fast bopæl her i landet, men opholde sig her i brødfængi á landi ella omborð á ferøyskum fiski- ella farnaskipi og ikki koma undir fyriselingarnar í § 19, 2. stk., svara skatt við 30 % av inntøku leirra aftaná, at neyðugar útreiðslur eru frádrignar. Inntøkuuppgerð verður

kr. 15.000,- men mindre end kr. 20.000,-, kr. 175 og hvor den er kr. 20.000,-, men mindre end kr. 30.000,- kr. 100,- for hver måned vedkommende er påmønstret i indkomståret.

Under samme betingelser indrømmes fradrag for båd-fiskere i Grønland for et tidsrum dokumenteret som foreskrevet i regulativ for lönjavnungargrunnin.

6) § 9.

Som nyt nr. 11 indføjes: «Såfremt den for et skatteår opgjorte skattepligtige indkomst udviser underskud, kan dette fradrages i den skattepligtige indkomst for de nærmest efterfølgende to skatteår, således at hele underskudet fradrages i det første år, såfremt det kan rummes i indtægten dette år og ellers så stor en andel, som der er dækning for. Disse bestemmelser gælder ikke underskud fremkommet i regnskabsår, der hører til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1971/72 eller tidligere skatteår»

7) § 19 a.

Affattes således:

«Personer, som ikke er fast bosatte her i landet, men midlertidigt opholder sig her i landet eller ombord på færøsk fiske- eller fragtskib og ikke falder ind under bestemmelserne i § 19, stk. 2, tilsvarende skat med 30 % af deres indtægt efter fradrag af nødvendige udgifter. Indtægtsopgø-

ur at senda líkningarráðnum, sum álíknar skattin.

2. stk. Arbeidsgevari, herundir reiðari, hevur eftan at vera hiðin um tað skyldu til at halda eftir í arbeidsløn, býra, fiskiparti, serløn, samsýning o.tl. 30 % av inntøkuni og siga líkningarráðnum frá.

3. stk. Eisini hava persónar, feløg, stovnar v.m., sum standa fyri viljan av listafólki, ið hava inntøku her á landi, skyldu at halda eftir í løn, samsýning, serløn v.m. 30 % av inntøkuni og boða líkningarráðnum frá hesum.

4. stk. Hann, sum ikki ger eftir reglunum í 2. og 3. stk., stendur sjálvur til svars fyri tí tapi, sum landskassi og kommunu hava av hesum.

5. stk. Skatturin verður býttur javnt millum landskassa og avvarðandi kommunu.»

- 8) § 26, 1. stk. 1. punktum.
Stríkað verða orðini:
«tá ið skattleggjandi inntøkan er minni enn 30.000 kr. og 200 kr., tá ið inntøkan er 30.000 kr. ella hægri».

- 9) § 27, 1. stk. fyrsta t reglurnar aftaná fyrstu talva.
Verður orðuð soleiðis:
«Tey í § 14 nevndu óavmarkaðu skattskyldu, ið eru upphaldarar og tey, sum eru fólka- ella avlanspensionist-

relse tilstíles lígningsráðið, som foretager skatteansættelsen.

stk. 2. Arbejdsgiver, herunder reder, har pligt til uopfordret at tilbageholde i arbejdsløn, byre, fiskepart, honorar, vederlag o.l. 30% af indtægten og tilstille ligningsrådet meddelelse herom.

Stk. 3. Endvidere har personer, selskaber, institutioner m.v., som arrangerer besøg af kunstnere, der har indtægter her, pligt til at tilbageholde i løn, vederlag, honorar m.v. 30% af indtægten og tilstille ligningsrådet meddelelse herom.

Stk. 4. Den, som ikke efterkommer bestemmelserne i stk. 2 og stk. 3 er ansvarlig for det tab, som herved påføres landskase og kommune.

Stk. 5. Skatten fordeles lige-
ligt mellem landskassen og vedkommende kommune.»

- 8) § 26, stk. 1. punkt 1.
Udgår ordene:
«såfremt den skattepligtige indkomst er under kr. 30.000,- og kr. 200. , når denne er kr. 30.000. eller derover».

- 9) § 27, stk. 1 de første 4 linier efter første skala.
Aftales således:
«De i § 14 omhandlede ubegrænset skattepligtige personer, der er forsørgere samt folke- og invalidepensionister,

ar, lata skatt til landskassan eftir hesum stiga:»

10) § 33, 2. stk.

Verður orðað soleiðis:
«Barnafrádráttur verður veittur fyri ley børn, sum nevnd eru í § 26, 1. stk. Frádrátturin er 150 kr. fyri hvørt barnið, og verður hann drigin beinleiðis frá tí útroknaða kommunuskattinum.»

11) § 34, 2. stk. nr. 2.

Verður orðað soleiðis:
«at inntøkur, ið eru ikki størri enn 6.000 kr. er loyvt tí kommunala líkningarvaldinum at lækka eftir ætli.»

12) § 34, 3. stk. næstseinasta punktum.

Verður «50» broytt til «100».

13) § 83, 1. stk., 1. punktum.

Verður orðað soleiðis:
«Er hin áfíknaði skattur ikki góddin, áður enn til ber at krevja panting, kann innheimtingarvaldið skrivliga smígva sær til arbeiðsgevara hansara og/ella arbeiðsgevara konu hansara, ella um skattgjaldarin ella kona hansara eru eftirlønað, til grunnin tann, ið greiðir út og krevja arbeiðsgevara ella útgreiðara at halda eftir so mikið av vinnuløn skattgjaldarans ella konu hansara ella av eftirløn teirra - - her uppi í eisini av tí, sum hann fær góddið frammanundan av veitingum - - at tað

svarer skat til landskassen efter følgende satser:»

10) § 33, stk. 2.

Affattes således:
«Fradræg ydes for de i § 26, stk. 1 nævnte børn. Fradraget udgør kr. 150. for hvert barn og foretages direkte i den beregnede kommuneskat.»

11) § 34, stk. 2. nr. 2.

Affattes således:
at indkomster på kr. 6.000,— og derunder kan nedsættes efter det kommunale ligningsudvalgs frie skøn.»

12) § 34, stk. 3, næstsidste punktum.

«50» ændres til «100».

13) § 83, stk. 1, punkt 1.

Affattes således:
«Således den pålignede skal ikke er betalt inden det tidspunkt, hvor udpantning kan begæres, kan opkrævningsmyndigheden ved skriftlig henvendelse til den pågældendes arbejdsgiver og/eller hustruens arbejdsgiver eller for såvidt skatteyderen eller hans hustru er pensioneret, til den kasse, som udbetaler pensionen, forlange, at arbejdsgiveren eller udbetaleren i det skatteyderen tilkommende arbejdsvederlag eller i pensionsydelsen - herunder også forskudsvis udbetalinger af dis-

rækkur til at gjalda skattin við aftur at konnari rentu og útgjöldum.»

se ydelser - indeholder det til skattens betaling med påløbne strafrenter og gebyrer forfaldne beløb.»

14) § 83, 2. stk.

Verður orðað soleiðis:

«Tó er ongatið loyvt at halda eftir meira enn triðing av vinnuløn hansara v.m. og/ella konu hansara, tá betta er giftur skattgjaldari ella ógiftur skattgjaldari, ið hevur skyldu at uppihalda børnun, sum eru yngri enn 18 ár og búgva heima, og ikki meira enn helming annars.»

14) § 83, stk. 2.

Altíðes soleiðis:

«Dog kan der ikke ved nogen udbetaling indeholdes mere end trediedelen af den pågældendes og/eller hans hustrus arbejdsvederlag m.v., for så vidt angår gifte skatteydere og ugifte skatteydere, som har forsørgerpligt overfor hvenneværende børn under 18 år, og mere end halvdelen for andre skatteyders vedkommende.»

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi fyrstu ferð fyri skattaárið 1972/73, tó so at pkt. 13 og 14 í § 1 fáa gildi beinanvegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft første gang for skatteåret 1972/73, dog således, at pkt. 13 og 14 i § 1 træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Tá ið uppskotini til nýggjar skattligar avskrivningar, fløgugrunn og skattareglur um rentutryggingar vórðu lagd fyri lögtingið varð hoðað frá øðrum broytingum í galdandi skattalóg, sum landsstýrið vildi seta fram uppskot um.

Níðanfyrir verður sagt frá teimum ymsu broytingunum, sum skotið verður upp at gera.

Ad nr. 1 og 3: Nevndin, sum kannaði skattalógina segði frá, at hon hevði viðgjørt spurningin um skatttingina av bústaði og vísti á, at hon frá lögtinginum hevði fingið úrreitan sendandi fyri Tórshavnar leigarafelag um at fáa javnvág millum eigara og leigara við, at húsaleiga heilt ella lutvís verður frádrigin í skattauppgjerðini. Spurningurin hevur eisini verið frammi serliga frá kommunalunum líkningarvaldum, ið vísa á, at bústaðarvirðið ikki er broytt síðani seinast í 1930unum, meðan útreiðslan til umsiting er stórliga vaksin og er lagt aftrat, at ógjærligt er hjá teimum, sum sita í hesum nevndum at kanna tær útreiðslur, sum settar verða upp, til

fulnar við tí úrsliti, at tað kann koma fyri, at ov stórir frádráttur verður góðtíkin.

Nevndin heldur í hesum sambandi, at báðir spurningarnir verða sum frægast loystir við at taka av bæði virði á hústaði og umsitingarútreiðslur soleiðis, at leiguvirðið av at búgva í egnum húsum og viðlíkahaldi av sethúsum verður skattinum óviðkomandi.

Landsstýrið heldur hetta verða ov viðgongt og skjýtir tí upp at strika leiguvirðið av hústaði og samstundis seta mark fyri útreiðslum, sum kunnu verða drignar frá á skattanppgávuni. Skotið er upp at seta fast tal, sum er 800 kr. árliga, og tá ið so leiguvirðið er fallið burtur, verður veruligi frádrátturin 1.000 — 1.400 kr. árliga.

Brøyingin lættir munandi um arbeiði hjá kommunalu líkningsvaldunum.

Ad nr. 2: Tá ið § 6 higartil hevur verið undir deildini um inntøkur og nú við hesari brøying verður útreiðsla, er skotið upp at flyta § 7, sum er inntøkugrein sum § 6 og at útreiðslugreinin verður § 7.

Ad nr. 4: Skotið er upp at veita teimum smærri og meðalinntøkum lætta í skattinum sum kompensatióin fyri ymsar smærri útreiðslur, sum standa í samband við arbeiðið, og sum eru torførar at greina út. Hetta er bert galdandi fyri løntakarar, herundir fiskimenn og útróðrarmenn, og er sett til 10% av arbeiðsinntøkuni, tó hægst 1.000 kr., tá ið inntøkan er ikki meira enn 20.000 kr. og síðan minkað soleiðis, at frádrátturin fellur burtur, tá ið arbeiðsinntøkan er 40.000 kr. ella meira.

Ad nr. 5: Sjómenn við færoyskum farnaskipum hava vent sær til landsstýrið um at fáa frádrátt fyri eykaútreiðslur, teir halda seg hava við at vera so leingi heimanífrá og vísa á frádráttir, sum loyvdur verða hjá grannalondum okkara og tað frádrátt, sum fiskimenn fáa.

Skotið er upp at veita teimum sama frádrátt, sum fiskimenn hava, og tá ið hesin ikki er broyttur síðani 1966, at hækka hann eitt sindur. Hann er í løtuni 75 - - 150 kr. og verður skotið upp at hækka frádráttin til 100 - - 200 kr. eftir inntøkuni.

Ad nr. 6: Serliga skattamevndin hevur viðgjørt spurningin um, at hall í einum ári verður drigið frá úr eftir og tilmælt at gera reglur um hetta. Skotið er upp, at slíkt hall kann verða drigið frá í 2 eftirfylgjandi ár.

Ad 7: Galdandi regla í skattalógini sigur, at persónur kemur ikki undir skattskyldu, uttan so hann er her í styttsta lagi 3 mánaðir. Tað hendir ferð eftir ferð, at fólk eru her styttir tíð enn hesar 3 mánaðir, forvinna

væl av peningi og fara av aftur landinum utan at rinda skatt og helst heldur ikki aðrastaðni. Hendu broyting er gjørd fyri at forða hesum. Broytingin fær tó ikki gildi fyri danskar fiskimenn og sjómenn á feroyskum skipum. síðani avtalan millum Føroyar og Danmark um tvímandu skutting sigur, at fiskimenn og sjómenn svara skatt, har teir hava lastan bústað.

Ad nr. 8 og nr. 10: Reglurnar um barnafrádrátt eru nú so, at í landsskatti er veruligi skattalættin av barnafrádrátti 200 kr. fyri størri inntøkur og 300 kr. fyri smærri, meðan barnafrádrátturin í kommunalu líkningini er í inntøkuni, og er lættin ógvuliga ójavnur frá einum 30 kr hjá smærri inntøkum til út við 150 kr. hjá størri inntøkum, har líkningarprocentið er høgt. Skotið er upp, at reglan um barnafrádrátt verður hin sama fyri landsskatt og kommunuskatt og fyri at ongín skal missa, men her smærri inntøkurnar fáa bata, at seta frádráttin til 150 kr. fyri barnið utan mun til inntøkuna og hvørjari kommunu, skattgjaldarin býr í. Lættin verður frá um 100 kr. til at kalla 0 kr. fyri størri inntøkur. At gera umsitingina lættari verður samstundis skotið upp at lala frádráttin í landsskattinum vera eins utan mun til inntøkuna og at seta hann til 300 kr. fyri barnið.

Ad nr. 9: Í galdandi skipan er persónur, sum einaferð er uppihaldari framvegis mettur uppihaldari, sjálvt um børn eru tilkomn, og maður ella kona vorðin einsamøll. Hetta hevur í reyndum gjørt, at einkja, ið fær fólkapensjón, bert hevur goldið kommunuskatt, meðan ógift kvinna, sum annars hevur somu kor sum hin, umframt hevur goldið einar 400 - 500 kr. ella meira í landsskatti. Hetta fellur órímiligt og er tí skotið upp, at fólka- og avlanspensionistar altíð verða skattaðir til landsskatt sum uppihaldarar. T.v.s. í hesum føri fer hin ógifta ikki at fáa landsskatt.

Ad nr. 11: Kommunala líkningarvaldið hevur higartil kunna viðgjørt inntøkur ikki størri enn 4.000 kr. utan talva. Hetta tal svaraði til markið fyri landsskatt. Nú er hetta hækkað til 6.000 kr. fyri leys og 10.000 kr. fyri uppihaldarar. Rímuligt verður hildið at hækka her nevndu 4.000 kr. til 6.000 kr.

Ad nr. 12: Rundingin av skattainntøkuni til 50 kr. verður hildin óhóskandi í dag og er skotið upp allíð at runda niður til 100.

Ad nr. 13: Í førum, har maður og kona arbeíða, og tey tvey eru samskattað, er skatturin so stórur, at sjálvdan fer $\frac{1}{4}$ av inntøku mansins einasamallari at røkka til skattin hjá báðum og, tá ið ikki er gjørligt at krevja arbeíðsgevara hjá konuni at halda aftur fyri skatt, er við hvørt torført hjá inntøkingarvaldinum at fáa skattin inn, tá ið skattgjaldari er trekur sjálv-

ur at gjalda. Órimuligt er eisini, at kona skal kunna sýta fyrir, at hennara inntøka er við at gjalda skattin, sum eisini skal verða svaraður av hennara inntøku. Skotið er tí upp, at heimild er til eisini at fáa skatt hiddnan aftur hjá konu.

Ad nr. 14: Sum omanfyri ávíst er torført at fáa skattin inn, um skattgjaldari hevur góða inntøku og er frekur at gjalda sjálvur, og um bert kann verða farið til arbeiðsgevara. Tá minnar $\frac{1}{4}$ av lønini ikki. Skotið er tí upp at hækka hesa avmarking til $\frac{1}{3}$.

1. viðgerð 2. november og málið varð beint í Skattanevndina.

18. des. var frá skattanevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt uppskotið á ting 29/10 1971 og var tað til 1. viðgerð 2/11 1971 beint í skattanevndina, sum síðani hevur havt málið til viðgerðar.

Meirilutin í nevndini (Hilmar Bech, Poul Jacob Olsen og Agnar Nielsen) ásannar, at tað oftast er torført fyrri ikki at siga ógjørligt hjá kommunalu líkningarvaldunum, til fulnar at kunna og viðgera fær umsitingar útreiðslur, sum skrivaðar verða á sjálvuppgávurnar, og metir, at hetta helst best kann greiðast við at seta fastan frádrátt fyrri umsiting av sethúsum.

Nevndin hevur kannað hesi viðurskifti, og meirilutin heldur út frá teinum upplýsingum, ið fyliggja, so fer tað at vera hóskandi at seta 1.000 kr. sum árligt frádrag fyrri umsiting, og at síðani verða útreiðslur til tryggingar av húsum loyvdar at draga frá umframt.

Hetta saman við tí, at ongin inntøka nú verður roknað fyrri at búgva í egnum húsi, tykist fara at samsvara rættiliga væl við fær útreiðslur, sum í miðal eru.

Tórshavnar húsaígarafelag hevur í skrivi til tingið gjørt vart við, at 800 kr. er ov lítið at draga frá fyrri viðlíkahald og trygging og heldur 3.000 kr. vera hóskandi, men hesa meting hevur meirilutin ikki og vísir til omanfyrirstandandi har viðlíkahald er sett til 1.000 kr. og metir trygging í miðal vera 400 kr. og nú virði av egnum bústað 400 kr. er strokið, so verður frádrátturin, tá ið samanum kemur, einar 1.800 kr. fyrri hvørt hús.

Eisini leigarar hava í skrivi vent sær til tingið og víst á, at húsaígarar fáa ymsar frádráttir fyrri umsiting og annað, meðan teir ikki hava rætt til at draga nakað frá fyrri goldna húsaleigu, og heita teir tí á tingið um, at

vissur partur av húsaleigum kann verða drigin frá skattfuga, men meirilutin heldur ekki, at hann í hesum viðfangi kann ganga ynski teirra á mæti.

Viðvíkjandi lantakarafjárdráttinum heldur meirilutin, at hesin eigur at vera fyrri allar lantakarar, herundir eisini fiski- og útróðarmenn, men at hann skuldi verið skipaður soleiðis, at inntøkur, ið eru minni enn 30.000 kr. hava loyvi at draga 10% tó hægst 800 kr. frá, og inntøkur, ið eru 30.000 kr. ella hægri kunnu draga 500 kr. frá árliga.

Um fiski- og sjómansfrádráttin er tað at siga, at meirilutin tekur undir við, at hann verður bækkadur, men at eisini skattleggjandi inntøkur uttan henda frádrátt, sum eru hægri enn 30.000 kr. fáa lut í hesum frádrátti og mælir til til, at allar inntøkur í hesum føri, sum eru 20.000 kr. ella hægri kunnu draga 125 kr. frá fyrri hvønn mánað, soleiðis at teir fiski- og sjómenn, sum eru til skips alt árið og sostatt burtur frá heiminum flestu mánaðir av árinum og harvið oftast forvinna mest, eisini fáa rælt til henda frádrátt.

Landsstýrið skjýtur upp at fáa nýggja reglu um, at maður ella felag, sum hevur hall í einum ári, fær hetta frádrigið í tveimum teimum næstu rakstrarárum. Meirilutin heldur, at tá hugsað verður um, hvussu ójavn ár kunnu falla hjá vinnumlívi okkara, so kann tað koma fyrri, at bæði 2 og 3 ár kunnu geva hall, ella um eitt ár gevur hall, og tey 2 fylgjandi geva so lítið, at onki ella bert partur av hallinum kann verða drigið frá, má haldast, at 2 ár er ov stutt og skjýtur meirilutin tí upp, at hetta verður broytt til 3 ár.

Viðvíkjandi nr. 7 í landsstýrisuppskotinum, so er meirilutin sámdur við landsstýrið um, at reglur verða settar fyrri, at fólk, sum eru her stytri enn 3 mánaðar, eisini koma undir skattskyldu, um tey hava inntøku her á landi.

Viðvíkjandi nr. 8 og nr. 10 tekur meirilutin undir við landsstýrisuppskotinum um, at barnafrádrátturin verður skipaður soleiðis, at 300 kr. verða drignar frá landsskattinum og 150 kr. frá kommunuskattinum, og at samlaði barnafrádrátturin sostatt verður 450 kr. fyrri hvørt barnið.

Landsstýrið hevur víst á, at ofta er trupult at fáa skatt frá fólki við samuligari inntøku, um tey eru trek at gjalda, og innkreivjingarslovnurin má venda sær til arbeiðsgevaran. Hetta ger seg ofta galdandi, tá ið hjún eru samskattað, og heimild ikki er til eisini at venda sær til arbeiðsgevara konunnar. Her er tí mælt til at gera broyting soleiðis, at ein storri partur kann verða eftirhildin bæði av inntøku hjá manni og konu. Ásannandi, at neyðugt er við eini broyting í hesum reglum, heilir nevndin samfundis á innkreivjingarvaldið um at vísa skynsemi og ikki allíð at nýta hægsta mark fyrri afturhaldi av lön, men laga tað best gjørligt eftir viður skiftunum, so ymisk tey kunnu vera.

Meirilutin mælir sostatt til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum við niðanfyri tilskilaðu

Brøytlingum

3) § 7, 1. pkt.

«Trygging» verður strikað og «800 kr» verður brøytt til «1.000 kr.».

«Forsikring» udgår og «kr. 800. --» ændres til «kr. 1.000. --»

§ 7, 2. punktum verður strikað og sum nýtt 2. punktum verður sett:

«Útreiðslur til trygging av sethúsum kunnu umframt verða drignar frá».

«Udgifter til forsikring af beboelseshus kan desuden fradrages».

4) § 9, nr. 2 verður orðað soleiðis:

«Hjá persóni, sum hevur lönarinntøku, berundir fiski- og útróðrarpart, 10% av hesari inntøku, tá ið inntøkan er minni enn 30.000 kr., tó hægst 800 kr. og annars 500 kr., um inntøkan er 30.000 kr. ella hægri.

«hos person, som har lønindtægt, herunder af fiskepart og ved hjemmeliskeri (útróður) 10% af denne indtægt, hvis indtægten er mindre end kr. 30.000. --, dog højest kr. 800. -- og ellers hvis indtægten er kr. 30.000. -- eller derover kr. 500. --.

«Eru bæði maður og kona lönatak-
arar, eiga bæði rætt til frádráttin.
Undir lön í hesum sambandi kemur
ikkí serlön, sum veitt verður
uttan fyri tænastuna sjálva, t.d.
serlön til línir í stýrinum.»

Hvor såvel mand som hustru er lønmodtager, tilkommer fradraget begge. Som lønindtægt i denne forbindelse henregnes ikke specielle honorarer, der ydes uden for et egentligt tjenesteforhold, f.eks. honorarer til bestyrelsesmedlemmer.

5) í 1. stk. 3 seinastu reglu verður strikað:

«men minni enn 30.000 kr. 100 kr» og verður í staðin sett:
«ella meira 125 kr.».

1. stk. 3. og 1. sidste linie udgår:

«men mindre end 30.000 kr. 100 kr» og indskydes i stedet for:
«eller mere 125 kr.»

6) í 4. reglu verður «tvey» brøytt til «trý».

I 6. linie ændres «to» til «tre».

7) í § 19 a verður í føroysku tekstini í 3. reglu «á landi» strikað.

Minnilutin (Jógvan Sundstein) heldur:

Ad nr. 1, 2 og 3 viðvíkjandi uppskotinum um at avtaka frádráttarrættin av viðlíkahaldsútreiðslum av sethúsum, at tað kann koma at minka um fíggarliga møguleikarnar hjá fólki at sita í egnum húsum og at vandi verður fyri, at viðlíkahaldshugurin verður minni. Eisini heldur minnilutin, at tað ikki er rætt at geva standardfrádrátt og hervið draga útreiðslur frá, sum ikki eru avhildnar.

Tað ligartil nýttu leiguvirði av hústaði í egnum húsum hevur verið ógvuliga lágt sett, og minnilutin kann lí ganga inn fyri, at tað verður strikað.

Fyri at sleppa undan meginpartinum av tí iva sum ofta stendst av, at metast skal um, hvørvið útreiðslur viðvíkjandi sethúsum er viðlíkahald ella betran, heldur minnilutin tað vera rímuligt at seta eitt hámark fyri leim útreiðslum, ið frá kunnu dragast. Hetta hámark hava vit sett til 3.000 kr. árliga.

Tað kann eisini haldast vera rímuligt, at fólk, ið leiga sær hústað, kunnu draga nakað av hesi húsaleigu frá. Minnilutin mælir tí til, at leiga av hústað kann verða frádrigin við 10 % av leiguupphæddini.

Ad nr. 4. Tá ið løntakarafrádrátturin er grundaður við at skula kompensera ymiskar útreiðslur viðvíkjandi arbeiðinum, mugu allir løntakarar, eisini teir við hægri inntøku, fáa benda frádrátt. Tí teir hava eisini hesar útreiðslur.

Ad nr. 5. Minnilutin heldur ikki, at tað er rætt at grundera frádráttin hjá fiskimönnum og sjómönnum og mælir tí til, at frádrátturin verður eins fyri allar og skjýtur upp, at hann verður 175 kr. fyri hvønn siglingarmánað.

Við hesum lógaruppskoti verður frádrátturin eisini at galda fyri men við føroyskum farmaskipum. Hetta er ein latti, men ikki nóg mikið, um hesi skip skulu verða kappingarfør, hval viðvíkur at fáa mánakong, tá ið hugsað verður um tað meira lagaliga skatting sjómenn hava umborð á danskum, norskum og svensktum skipum. Vit skjóta lí upp, at landsstýrið sum skjótast fer undir at kanna møguleikan fyri eini líknandi sjómansskatting.

Ad nr. 6. Tað er gleðiligt, at men endiliga eru komnir effir, at rakstrarhall eigur at verða frádrigið í skattskyldugum rakstraryvireskoti, og at ikki ein tilvildarligur ársuppgerðingardato skal ávirka skattleggingina. Minnilutin kann viðmæla uppskot meirilutans um, at hallið kann dragast frá tey næstu trý árin, men heldur harafturat, at útgjæla reglan skal kunna

fáa ávirkan löngu fyrir inntøkuuppgærði fyrir 1971, soleiðis sum flestu hinar reglurnar í lógaruppskotinum fáa. Tí mælie minnilutin til, at hafi í lýfey seínastu undanfarnu ár eisini kunnu frádragast um ley eru framkomin á góðkendari sjálvuppgávu við tilhoyrandi roknskapum.

Ad nr. 7. Minnilutin heldur, at uppskotið um at skatta inntøkar vinnar her á landi við bráfengis upphaldi í onkrum fœrum kann koma at raka onkran, sum á henda hátt verður dupultskattaður. Samstundis meinar minnilutin eisini, at krøvini til arbeiðsgevaran um at standa til svars fyrir skattin frá persónum, sum bróta av upphaldi, men upprunaliga ætlaðn at verða meira enn 3 mánaðar her, eru ov hærð. Minnilutin hevur einki uppskot til hesa grein.

Ad nr. 13. Minnilutin er samdur í, at neyðugt er at gjøgnumføra helta uppskot. Tó vil minnilutin mæla til, at landsstýrið fer undir kanningar av probleminum viðvíkjandi samskutting av hjúnarfeløgum, og roynir at fáa í lag eina serskutting av hvørjum sær.

So leingi hetta ikki er gjørt, vil minnilutin mæla til, at frádrátturin hjá komu í egnari vinnu verður hækkaður frá 2.000 kr. til 4.000 kr.

Ein minniluti (Pinnhøgi Isaksen) ger hesar viðmerkingar:

Eftir uppskotinum frá landsstýrinum skal frádrátturin fyrir umsiting av húsum skerjast til 800 kr. fast árliga, trygging íroknað. Meirilutin í skattnevndini gongur tó við til at hækka fasta frádráttin til 1.000 kr. árliga umframt trygging. Minnilutin heldur tað ikki vera beint at taka rættin at draga umsiting av húsum frá fólki, tí hetta er millum ley fáu rættindini, sum hini minni mentu í samfelagnum higartil hava átt. Vandi er fyrir, at húsini her á landi ikki verða so væl røkt í framtíðini, tá ið húsaeigarar missa henda rætt. At seta eina fasta peningahædd sum árligan frádrátt kann lættliga henda við sær, at tann peningur, sum skattgjaldarar spara á henda hátt, verður nýttur til heilt onnur endamál enn umsiting av húsum. Minnilutin heldur tað vera frægast at lata lógina vera sum hon er, í hesum fœri, men kann tó ganga við til at seta eitt hámark frá árligum frádrátti, t.d. 3.000 kr.

Landsstýrið hevur skotið upp at lata húsaeigarar draga 15 % av leiguinntøku frá á sjálvuppgávuni. Minnilutin heldur tað vera størri tørv á at lata fólk, sum eru leigurar, fáa ein betta og mælie fyribils til at geva bœyvi til 10 prosent frádrátt av leigunútreiðshinum.

Skotið verður upp at gera nakrar hækkingar í frádrátti fiskimanna. Við teimum stóru lönar- og príshækkingum, sum hava verið her á landi seinastu árin, má haldast, at tær tilnæltu hækkingarnar eru ov smáar. Minnilutin skjýtur upp at seta frádráttin til 300 kr. pr. siglingarmánað uttan mun til úrtøkuna.

Viðvíkjandi uppskotinum um eftirhalding av skatti hjá konum, heldur minnilutin, at tað hevði verið beinari at skatta kvinnu og mann hvørt sær. Fyrðils hevði tað tó verið ein bati at hækka fasta frádráttin hjá konum, sum arbeiða, og skotið verður upp at hækka henda frádrátt úr 2.000 kr. upp í 4.000 kr.

Minnilutin (Jógvan Sundstein og Finnogi Isaksen) setur fram hesi

Broytingaruppskot:

3) § 7 verður orðað soleiðis:

«1. stk. Útreiðslur til ábót og umsitning av sethúsum kunnu verða drigin frá. Við sjálvuppgávuni skal altíð prógv fylgja við, hvussu stórar útreiðslurnar hava verið. Tó kann ikki dragast meir enn 3.000 kr. frá árliga. Útreiðslurnar til trygging av sethúsum kunnu frádragast.

2. stk. Útreiðslur til leigu fyri hústað kunnu frádragast við 10 % av leiguupphæddini».

«Stk. 1. Udgifter til reparation og vedligeholdelse af beboelsesejendom fradrages. Sammen med selvangivelsen skal altid medfølge dokumentation for udgifternes størrelse. Dog kan højest fradrages kr. 3.000,- pr. år. Udgifter til forsikring af beboelsesejendom kan fradrages.

Stk. 2 Udgifter til leje af beboelse kan fradrages med 10 % af lejebeløbet».

15) § 17, 2. stk.

«2.000 kr.» verður broytt til «4.000 kr.» í háðum tekstinum.

Minnilutin (Jógvan Sundstein) setur fram hesi

Broytingaruppskot.

4) § 9 nr. 2.

Í staðin fyri orðini «herunder inntøkur av útróðri» verður sett: «ella fiski- og útróðrarpact». Orðini: «tá inntøkan er 20.000 kr. ella lægri. Er inntøkan lægri enn 20.000 kr. verður frádrátturin lækkaður við 100 kr. fyri hvørjar

1 stedet for ordene: «herunder indtægt af hjemmefiskeri (útróðri)» indføjes: «eller anparter fra fiskeri og hjemmefiskeri (útróðri).» Ordene: «af indtægt på kr. 20.000 eller herunder. Er indtægten større end kr. 20.000 ned-

2.000 kr., inntøkan hækkar» ganga út.

sættes fradraget med kr. 100 for hver kr. 2.000.- indtægten stiger» udgår.

5) § 9 nr. 7:

Orðini «har skattleggjandi inntøka teirra uttan henda frádrátt er minni enn 15.000 kr., 200 kr., har hon er 15.000 kr., men minni enn 20.000 kr., 175 kr., og har hon er 20.000 kr., men minni enn 30.000 kr., 100 kr.» ganga út, og í staðin verður sett «175 kr.».

Ordene: «når den skattepligtige indtægt uden det her omhandlede fradrag er under kr. 15.000, kr. 200.-, hvor den er kr. 15.000.-, men mindre end kr. 20.000.-, kr. 175.- og hvor den er kr. 20.000.- men mindre end kr. 30.000.-, kr. 100.-» udgår og i stedet indføres «kr. 175.-».

6) § 9:

Orðini: «tvey ley næstu árin» verða broytt til «trý ley næstu árin». «1971-72 verður broytt til «1968-69».

Ordene: «for de nærmest efterfølgende to skatteår» ændres til «for de nærmest efterfølgende tre skatteår». «1971-72» ændres til «1968-69».

Uppskot til samtyktar.

Alagt verður landsstýrinum at kanna møguleikarnar fyri at gjøgnumføra eina skattaskipan fyri sjómenn við føroyskum farnaskipum sum líkist teirri skipan, ið menn við danskum, norskum og svenskum skipum hava. Uppskot um slíka skipan verður at leggja fyri tingið sum skjótast.

Minnilufin (Finnbogi Isaksen) setur fram hetta

Brøyttingaruppskot.

5) § 9 nr. 7:

Orðini: «har skattleggjandi inntøka teirra uttan henda frádrátt er minni enn 15.000 kr., 200 kr., har hon er 15.000 kr., men minni enn 20.000 kr., 175 kr., og har hon er 20.000 kr., men minni enn 30.000 kr., 100 kr.» ganga út og í staðin verður sett «300 kr.».

Ordene «når den skattepligtige indtægt uden det her omhandlede fradrag er under kr. 15.000.- kr. 200.-, hvor den er kr. 15.000.-, men mindre end kr. 20.000.-, kr. 175.-, og hvor den er kr. 20.000.-, men mindre end kr. 30.000.-, kr. 100.-» udgår og i stedet indføres «kr. 300.-».

SKATTANEVNDIN, 15. december 1971.

Hilmar Bech

Poul Jacob Olsen

Agnar Nielsen

Jógvan Sundstein

Finnbogi Isaksen.

2. viðgerð var sama dag. Frávik frá háarfrestini samtykt 15- 0.

Atkvøðan fór soleiðis fram:

Broytingaruppskot frá Jógvan Sundstein og Finnboğa Isaksen til pkt. 3) og 15) var sett undir atkvøðu við navnakalli.

Ja atkvøddu: Signar Hansen, Jógvan Sundstein, S. Skaale, Demmus Hentze, K. Wang, H. Djurhuus, Kj. Mohr, Hanns við Høgadalsá, P. Isaksen, E. Patursson, Jógvan Durhuus, Ove Mikkelsen = 12.

Atkvøddu ikki: A. Nielsen, M. Joensen, H. Kass, Tr. Samuelson Leon Joensen, Andr. Djurhuus, Jógvan Olsen, Johannes Olsen, Hilmar Beek, J. P. Thomassen, Tórolfur Olsen, Poul J. Olsen, Halldor Hansen, J. Fr. Øregaard = 14.

Uppskotið sostatt hurturfallið 12 -0.

Broytingaruppskot frá meiriluta í nevndini punkt 3 gr. 7 1. og 2. punktum samtykt 14- -7. Gr. 7 soleiðis broytt samtykt 14- 4. Atkvøtt var við navnakalli:

Ja atkvøddu: A. Nielsen, M. Joensen, H. Kass, Tr. Samuelson, L. Joensen, A. Djurhuus, Jógvan Olsen, Johs. Olsen, H. Beek, T. Olsen, J. P. Thomassen, P. J. Olsen, H. Hansen, J. Fr. Øregaard = 14.

Nei atkvøddu: J. Sundstein, P. Isaksen, E. Patursson, O. Mikkelsen = 4.

Atkvøddu ikki: Signar Hansen, S. Skaale, D. Hentze, K. Wang, H. Djurhuus, Kj. Mohr, H. við Høgadalsá, J. Durhuus = 8.

Broytingaruppskot til punkt 4 gr. 9 nr. 2 fall við 12- 0. - Broytingaruppskot frá meiriluta í nevndini punkt 4 gr. 9 nr. 2 samtykt 23- 0.

Minnilutauppskot frá P. Isaksen punkt 5 gr. 9 nr. 7 fall 11- 0. Broytingaruppskot frá J. Sundstein punkt 5 gr. 9 nr. 7 fall 12- 0. Punkt 5 gr. 9 1. stk. broytingaruppskot frá meirilutanum samtykt 24- 0.

--- Punkt 6 gr. 9 broytingaruppskot frá J. Sundstein fall 7--0.

Punkt 6 gr. 9 broytingaruppskot frá meirilutanum samtykt 18 -0. - - Gr. 9 soleiðis broytt samtykt 16 -0. — Punkt 15 gr. 17 broytingaruppskot frá J. Sundstein og F. Isaksen fall 6 -0. — Punkt 7 gr. 19 a meirilutauppskot fall við 13—0. — Gr. 19 samtykt við 17—0. Gr. 26—27—33 - -34—83 samt, 26—0.

Soleiðis broytt samtykt at fara til 3. viðgerð við 26 -0.

3. viðgerð 18. desember.

Formaðurinn legði fram broytingaruppskot frá Jógvan Sundstein og fl.:

Undirritaðu seta fram hetta broytingaruppskot:

Til § 2

Aftaná «gildi heimanvegin» verður sett «og pkt. 1), 2) og 3) fyrst fáa gildi fyri skattaárið 1973/74».

og á danskum:

aftaná «i kraft straks» verður sett: «og pkt. 1), 2) og 3) først træder i kraft for skatteåret 1973/74».

Broytingaruppskotið fall 13--0.

Og broytingaruppskot frá Dennis Hentze og fl.:

Undirritaðu seta fram hetta broytingaruppskot:

4) § 9, nr. 2: aftaná fiski- og útróðrarpact verður sett: «og innboka av landbúnaði», og í danska tekstinum: «samt indtægter ved landbrug».

Og fall hetta 10--0.

Uppskot til samtyktar frá Jógvan Sundstein fall 12 -0.

Lógaruppskotið sum samtykt við 2. viðgerð endaliga samtykt við 14 -0.

21 Studningur til bygdahavnir

Ár 1971, 5. november, legði Jóh. M. Olsen fram

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í løgtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 um 10 ára ætlan fyri útbygging av bygdahavnum.

§ 1.

Í gr. 1, 2. stk., í løgtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 um 10 ára ætlan fyri útbygging av bygdahavnum verður henda broyting gjørd:

Í 2. stk., 7. reglu, verður «Nes 1.400.000» broytt til «Nes 4.200.000».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinavegin.

Viðmerkingar:

Nes kommuna skrivar soleiðis í brævi dagfest 25. oktober 1971 til Føroya løgtings:

«Nes kommuna loyvir sær við hesum at søkja um, at tann studningur, ið sambært løgtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 er játtaður Nes kommunu til havnabygging á Toftum, verður hækkaður við kr. 2.800.000,— til kr. 4.200.000,—.

Síðani fiskavirkið hjá P/f Nyki varð tikið í nýtslu í 1969, eru veiðiflót og veiðinøgdir økt í stórum, og hevur hesin fyri bygdina slimbandi vøkstur ført við sær, at tað í dag er ábroðkandi neyðugt at víðka bandi virki og havnarverkskulu møguleikarnir fyri vinnuligari og fíggjarligari menning framvegis verða til staðar í kommununi.

Partafelagið Nykur er tí eisini - - fyri at greiða sín lut í neyðugu útbyggingini av vinnuni á staðnum - - longu farið undir at leggja til rættis hóskandi víðkan av fiskavirkinum. Átlaða útbyggingin er við reyðum liti sýnd á hjáløgdu tekning nr. 1264.

Sum eitt lið í arbeiðinum at greiða spurningin um neyðturviligu víðkanina av havnarverkinum á Toftum, hevur kommunan latið gera skitsu-

lagtingslóg um ændring i lagtingslov nr. 55 af 1. august 1969 om 10 års plan for udbygning af bygdhavnene.

§ 1.

I § 1, 2. stk., i lagtingslov nr. 55 af 1. august 1969 om 10 års plan for udbygning af bygdhavnene foretages følgende ændring:

I 2. stk., 7. linie, ændres «Nes 1.400.000» til «Nes 4.200.000».

§ 2.

Denne lagtingslov træder i kraft straks.

projekt til framhaldsbygging, ið umfatar gerð av vinkulpieri, soleiðis sum sýnt við gulum lili á frammanfyrri nevndu tekning.

Kostnaðurin av hesi bygging er mettur til kr. 4.200.000,—.

Tað er áskoðan kommunustýrisins, at tann framhaldsbygging, skitsuprojektið lýsir, stórt sæð lýkur sániligu og náttúrligu krøvini frá virki og veiðiførum um rímlig arbeiðs- og liggiviðurskifti eina tíð framyvir.

Ein tilík bygging er berumframt eitt stig á leiðini at bæta um kor veiðimanna, og harvið hjálpa til at halda javna manningartilgongd til veiðiflotan - - ein aðaltreytin fyri framburði og figgjarligum vøkstri innan høvuðsvinnu okkara.

Vísandi til frammanfyrri standandi, loyvir kommunustýrið sær við hesum at heita á Føroya lögting um at taka væl undir við hesi umsókn og soleiðis gera tað møguligt at skapa grundarlag fyri framhaldi av tí vinnu, sum fólk seg upp her, tá havniin í Oyrum varð bygd og sum síðani hevur verið av alrætsta týðningi fyri kommununa.

Virðiliga

Fyri Nes kommunu

Axel Olsen

Johan við Røtt

Karl Johansen

Emil Olsen

Ernst Hansen, fr.m.»..

Í tí at hetta mál verður lagt fram, skulu undirritaðu Eysturoyar tingmenn taka undir við tí, ið sóknarstýrið flytir fram í umsóknini, og mæla til, at kommununi verður játtaður stuðningur sum søkt er um.

A Føroya lögtingi, 2. november 1971.

Signar Hansen

Jógvan Olsen

Johannes M. Olsen

J. Sundstein

J. Fr. Øregård

Í viðgerð 17. november og málið beint í figgjarnevndina.

22. Studningur til bygðahavnir (Vestm.)

Ár 1971 9. november legði Jógván Durhans fram

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í løgtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 um 10 ára ætlan fyri úthygging av bygðahavnunum.

§ 1.

Í gr. 1, 2. stk., í løgtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 um 10 ára ætlan fyri úthygging av bygðahavnunum verður henda broyting gjørd:

Í 2. stk., 14. reglu, verður «Vestmanna 2.000.000» broytt til «Vestmanna 8.000.000».

§ 2.

Henda løgtingslóg kemur í gildi beinanvegin.

Viðmerkingar:

Í verandi 10 ára ætlan fyri úthygging av havnunum í Føroyum, sum byrjaði í fíggjarárinum 1969/70, hevur Vestmanna kommuna um somu tíð fingið jáltað vanligan studning svarandi til ein byggipening uppá 2.000.000 kr.

Kommunan er nú farin undir at umbyggja træbryggjuna á eystaru síðuni av kaiuni, og verður allur hin jáltaði peningur nýttur til hesa umbygging.

Men tá kai- og afløguplássið á núverandi bryggju ikki verður ókt nakað av hesi umbygging, frásæð frá nøkrum fóm metrum norðureftir, sumstundis sum ferjulegan, soleiðis sum hon er lögð, á vestaru kaisíðuni, hevur skert munandi um afløguplássið, sum var framanundan. Á vestaru síðu verður nýtt til ferjumanøvrering, umframt at skip ikki kunnu liggja vestur um endan á suðuru síðu, so eisini ein partur av hesi síðu verður skerdur. Er tað avgjørt neyðugt at fáa viðkað munandi um bryggjuna vestureftir við tað allarfyrra.

Hertil kemur eisini, at orsakað av ferjulegum stendur hvønn dag stórt

løgtingslóg um ændring í lögtingslóg nr. 55 af 1. august 1969 om 10 års plan for udbygning af bygdehavnene.

§ 1.

I § 1, 2. stk., i lögtingslov nr. 55 af 1. august 1969 om 10 års plan for udbygning af bygdehavnene foretages følgende ændring:

I § 1, 2. stk., 14. linie, ændres «Vestmanna 2.000.000» til «Vestmanna 8.000.000».

§ 2.

Denne lögtingslov træder i kraft straks.

tal av bilum parkerað á kaiøkinum og forða fyri, at lendið kann nýlast til silda- og annað arbeiði har á leið.

Við kaibyggingina í 1946 varð vunnið eitt upplendi, stórt 3200 m², men krevur bilferjan, tá ætlanin við parkeringsplássum o.ø. er framd, eitt øki uppá umleið 2500 m² av havnarøkinum aftur.

Lagt skal verða afturat, at hóast sóknarstýrið hevði ynski og uppskot um aðra plasing fyri ikki at missa vestaru kaisíðuna, varð ferjulegan lögð har kortini sum ein «fyribilsloysn», varð sagt.

Ein stór úthygging er aldeilis umráðandi, um kommunan kann vera før fyri at útvega atlagu- og arbeiðspláss til luttóknarvirki innan fiskavirking, sildavirking (salting og flakaskering), skipabygging v.m. sum hevur tikið seg upp her á plássinum í seinru árunum, og sum tíbetur tykist at vinda uppá seg í stórum.

Mint skal vera á, at byggin í lötuni hevur 1 hekkutrolara, 3 motorbátar umframt onnur smærri før.

Eisini má rokast við, at Vestmanna Skipasmiðja kemur at nýta fitt av bryggjuplássi til montering av skipum, sum eru undir bygging.

Viðlagt uppskotinum er ein skilja av ætlaðari úthygging vestureftir.

Vit vóna, at Føroya lögting tekur væl undir við hesum máli og játtar stuðning sambært uppskotinum.

Á Føroya lögtingi, 5. november 1971.

Jógvan Durhuus
Agnar Nielsen

Haldor Hansen
Knút Wang

1. viðgerð 1. desember og beint í fíggiarnevndina.

23. Studningur til bygðahavnir (Haldórsvík)

Ár 1971, 9. desember legði Jógvan Durhús fram

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í løgtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 um 10 ára ætlan fyri útbygging av bygðahavnunum.

§ 1.

Í gr. 1, 2. stk., í løgtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 um 10 ára ætlan fyri útbygging av bygðahavnunum verður henda broyting gjørd:

Í 2. stk., 11. reglu verður «Haldórsvíkar 1.000.000» broytt til «Haldórsvíkar 2.000.000».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi bein-
anvegin.

løgtingslov om ændring i løgtingslov nr. 55 af 1. august 1969 om 10 års plan for udbygning af bygdehavnene.

§ 1.

I § 1, 2. stk., i lögtingslov nr. 55 af 1. august 1969 om 10 års plan for udbygning af bygdehavnes foretages følgende ændring:

I 2. stk., 11. linie, ændres «Haldórsvíkar 1.000.000» til «Haldórsvíkar 2.000.000».

§ 2.

Denne lögtingslov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Undir 10 ára havnaættlanini 1969/70-1978/79 fekk Haldórsvíkar kommuna játtað 50% av 1.000.000 kr., men bilðið verður at hesin peningur rækkur ov stutt, og er tí ynski komið fram um at økja hesa játtan við 50% av 1.000.000 kr. soleiðis at samlaði studningurin heraftir skuldi verið 50% av 2.000.000 kr.

Tað er bráðneyðugt at fara undir útbygging av havnarlagnum í Haldórsvík, tað verður stórir fyrirumur fyri allar triggjar bygdirnar í kommununi. Norðhavið er sum kunnugt fiskiríkasta øki við Føroyar, og Haldórsvík, sum er av bestu kyrrplássum, er høgligasta havn hjá sjómönnum á Norðhavinum. Fullgóð prógv eru fyri hesum teir seinastu vetrarnar. Skip í hópatali hava krokað har og lagt upp; tað er tí avgjørt neyðugt at byggja soleiðis út, at skipini kunnu liggja trygg.

Tað er einki at ivast í, at hetta er eitt neyðsynjarmál fyri Haldórsvíkar

kommu, fyri Sundalagið sum heild, ja, fyri allar teir sjómenn, ið rokja fiskiskap á Norðhavinum.

Visandi til frammufyrirstandandi skulu undirritaðu tingmenn hervið leggja hetta mál fram á ting.

Á Føroya lögtingi, november 1971.

Jógvan Darbuus Agnar Nielsen

1. viðgerð 1. desember og beint í fíggarnevndina.

24. Berghol gjøgnum Gotursháls

Ár 1971, 7. desember legði formaðurin fram:

Løgtingsmál nr. 24/1971: Berghol gjøgnum Gotursháls.

Í løgtingsmáli nr. 54/1970: Berghol gjøgnum Gotursháls, varð samtykt, at landsstýrið skuldi lata kanna líkindini fyri at gera veg úr Kollfjarðardali undir Gotursháls og til Vestmanna og at gera kostnaðarættan fyri hesa vegagerð.

Hesar kanningar vóru latnar landsverkfrøðinginum í hendi, og verður víst til hansara ummæli, sum er hjálagt.

Atli P. Dam

/ M. Helmsdal

LANDSVERKFRØÐINGURIN

J. nr. 500 a/71

Tórshavn, 13. august 1971

MII/AR

Ummæli til lögtingsmál nr. 54/1970: Berghol gjøgnum Gotursháls.

Í bestum lögtingsmáli varð samtykt, at landsstýrið skuldi kanna líkindini fyri at gera veg úr Kollafjarðardali undir Gotursháls og til Vestmanna, og at kostnaðarætlan skuldi liggja fyri á Ólavsøku.

Í viðmerkingunum til uppskotið verður sagt:

- at henda leið er 8 km styttri enn leiðin um Kvívík, og kemur ein tilíki stytting Vestmanna og Vágum til góðar,
- at kavavansarnir verða nógv minni, bæði tí longdin er styttri, og tí umræddi vegur liggur munandi lægri á haga,
- at nógvir aðrir fyrimunir eru; men «tá menn yvirhøvur duga at gera sær eina mynd av hesi sjálffylgju», verður hildið óneyðugt at reksa teir upp.

Tankin at byggja tunnel undir Goturshálsi hevur áður av og á verið havdur á lofli millum manna; men hava vit ongantíð dugað at sæð, at heftu vegasamband hevur luyt fyrimunir, sum standa móti við útreiðslurnar, ið standast av at fremja tað.

Leiðin verður sum nevnt nakað styttri enn hon, ið er; men fáa vit ikki hesa stytting til at verða longri enn 4½ km, kanska út móti 5 km.

Verður tunnelin lægd so lágt sum gjørligt, verður vegurin hesa leið at liggja eini 40 m lægri enn vegurin um Høgareyn; tá verður tunnelin 2500 m long, ein longd, ið sum frálíður kann skerja nýtsluna av henni munandi, um ikki kunstig ventilatiún verður innløgð, og er tilíki innlegging kostnaðarmikil. Verður tunnelin hildin nðri á o. u. 200 m, verða báðar leiðir at liggja eins høgt á haga.

Eftir okkara meining og teim upplýsingum, vit hava fingið um kavaviðurskiðini, er eingin grund at halda, at henda nýggja leið verður hetur til kavu enn hon, sum er, ið hvussu er ikki, tá henda seinasta er broytt og umbygd sum ætlað.

Kostnaðurin av vega- og tunnelbyggingini um Gotursháls er mettur til o. u. 200 mill. kr.

Harafturat koma tey arbeiði, ið gerast skulu afturat millum Kollafjarðardal og Kvívík, og verður kostnaðurin at liggja millum 3,5 og 5,5 mill. kr. alt eftir, hvussu nógv verður lagt fyri.

Samlaðu útreiðslurnar verða lá at liggja millum 23,5 og 25,5 mill. kr.	
Verður vegagerðin um Götursháls ekki framd, men bygt verður móti Vestmanna sum aðlað, verður kostnaðurin tilsamans einar	14,0 mill. kr.
Miðahouurinn verður soleiðis einar	10,0 mill. kr.

Í hesum sambandi skal eisini verða gjørt vart við, at oyran við Leynarvatn og Frammídalur eru vælægnað øki til rekreativ endamál av ymiskum slag, og verða tey eisini longu í vissan mun brúkt sum tilík. Skal høvuðsferðsluvegur skera seg ígjøgnum her, verður ið hvussu er friðurin úti og náttúran meiri ella minni skemd.

Eftir okkara áskoðan er stóðan tann, at einasti fyrimunnur, vil við vissu vinna við at byggja vegasamband umræddu leið er, at koyritiðin frá Havn til Vestmanna verður stýtt við einum 5 minuttum.

Fyri at fáa henda fyrimun, sum má sigast at vera lítil, tá ið talan er um Vestmanna, og rættuliga týðningarleysur, tá ið talan er um Vágarnar, skulu vit rinda í ílegging einar 10. mill. kr. og økja um árliga útreiðslurnar til veghaldið. Harafturat kemur, at ið í hesum sambandi er 2000 - 2500 metra dupultsporað tunnill, ein bygging sum vanliga ikki verður farið undir, uttan so at fyrimunnir, hon gevur eru stórir, tí rivur, vánaligar lindir, nógvar leki, ringar umsteður fyri náttúrligari ventilasjón o.a. kunnu føra við sær so mikið øktar útreiðslur til bygging og hald, at fyrimunnir í mun til kostnaðin verða munandi minni enn roknað var við.

Eisini vil hetta vegasamband í stóran mun spilla frægasta rekreativa øki, vit enn hava toluliga nær høvuðsstaðnum. Eitt øki sum vil halda heldur átti at verið friðað enn lagt út til eina eftir okkara tykki óneyðuga — vegagerð.

M. Helmsdal.

Málið var av tinginum líkið til eftirtektar.

25. Stovnsetan av stórhvalarakstri

Ár 1971, 1. desember legði Ove Mikkelsen fram

Uppskot til samtyktar

Føroya lögting áleggur landsstýrinum at virka fyri:

1. at stór-hvalarakstur verður settur á slovn, heilt ella lutvís fyri landsins røkning.
2. at landsstýrið kannar møguleikar fyri at byggja hóskandi far til nevnda endamál: 1 ídnaðarhvalabát umleið 700 ts.brt., umleið 200 ft. langur, sum kann frysta tvøstið og smelta lýsið umborð og kann reka hvalaveiðu á øllum høvum.

Viðmerkingar:

Hvalarakstur við smærri ídnaðarhvalabátum tykist at verða lønandi vinna hjá øðrum tjóðum, har farið er burtur frá teimum stórum hvalakókarrúnum, til smærri og bíligari fær, sum bæði kunnu skjóta og sjálvi viðgera veiðuna umborð.

At tað vildi havt týðning fyri landshúsarhaldið, um vit sjálvi vóru fær fyri at útvinna hvalatvøst til heimaðruk er eyðsæð. Søluprísurin á lýsi og tvøsti til útflytingar er eisini góður.

Tá slíkt tiltak er ein roynd eins og t.d. ymiskar fiskiroyndir fyri almenna røkning er rimiligt, at landið heilt ella lutvís leggur fyri.

Málið var fyrri í vár og fekk vælvild á tingi, men valda nevndin var bert vanlig tingnevnd og sat bert knappan mánað og verður málið tí framalturlagt.

1. viðgerð 7. desember og var málið beint í eina serstaka 7-mannanevnd (hvalavinnunevnd).

13. apríl 1972 var frá hvalavinnunevndini lagt fram soljóðandi

Alit

Helta mál var beint í eina 7-mannanevnd, og hevur nevndin havt málið til viðgerðar.

Meirilutinn (Háldur Hansen, Tórálvar Mohr Olsen, Jógvan Olsen, Johannes M. Olsen og Knút Wang) setir einki uppskot fram.

Minnilutinn (Ove Mikkelsen og Kjartan Mohr) mælir til, at upprunaliga uppskotið verður broytt og setir fram fylgjandi

**Uppskot
til
samtyktar**

1. Landsstýrið fær heimild til at veita stuðul til roynd við hvalarakstri.
2. Stuðulin skal veitast til:
 - a) Neyðuga umvæling av hóskaði fari.
 - b) Keypt av tólum og greiðum so sum kanónir o.a. ið er neyðugt til at reka hvalarakstur.
3. Stuðulin verður treytaður av:
 - a) at talan er um hóskaði far, so sum t.d. teir eysturtýskbygdu íðr-
aðartrolararnir.
 - b) at veiðan verður viðgjørd umborð, tvøslíð fryst ella ísað og spikið
flutt til lands til bræðingar.
 - c) at viðgerðin umborð lúkar fær treytir, sum landsstýrið ásetir.
4. Á komandi fíggjarlóg verður avsett ein hóskaði peningahædd, sum
landsstýrið fær heimild til at nýta til nevnda endamál og um so er, at
málið verður nærrí kannað til Ólavsøkuþingið 1972.

Sí eisini skjal 8.

2. viðgerð 15. apríl 1972.

Uppskotið frá minnilutanum í nevndini fall 11 – 0. Málið sostatt burtur-
fallið.

26. Regulering av laksafiskiskapinum á norður-vestara-Atlantshavinum

Ár 1971, 1. desember, legði Eli Nolsøe, landsstýrismaður fram

Uppskot til samtyktar

Løgtingið mælir ríkisstýrinum til, at viðlagða uppskot til kunngerð fyri Føroyar «om regulering af laksefiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav» verður framt, og kunngerðin lýst at galda í Føroyum.

Viðmerkingar:

Í løgtingssetuni 1970 (vefrarting), jbr. lögtingsmál nr. 43 samtykti lögtingið at seta í gildi í Føroyum lóg, sum gevur fiskimálaráðharrinum heimild við kunngerð at seta í gildi tiltøk at háka treyfir eftir millumlanda sáttmála um reguleringstiltøk fiskiskapi viðvíkjandi.

Á fundi í millumlanda nevndini fiskiskapi viðvíkjandi á norðurvestara Atlantshavinum (ICNAF) í mai-juni í ár varð samtykt at endurnýggja samtyktina frá fundinum í 1970 um regulering av laksafiskiskapinum at galda eisini í 1972 og 1973.

Reguleringarnar eru hesar:

1. Limalondini avmarka skípa bruttotonsatalið ella veiðuna til 1969 töluni.
2. Loyvt verður ikki at veiða áðrenn 31. juli og aftaná 30. november.
3. Loyvt verður ikki at nýta trok, dorg ella monofilament gørn. Tá kummi hesi gørn nýtast um tey eru fingin áðrenn 1. juli 1970.

Eftir § 3 í lóg nr. 210 frá 19. mai 1971 «om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri» skulu heimildarkunngerðir leggjast fyri og samtykkjast av heimastýrinum, áðrenn tey kunnu fáa gildi.

1. viðgerð 7. desember og málið varð beint til 2. viðgerð uttan nevndarviðgerð.

2. viðgerð 10. desember. Uppskotið samtykt 19- -0.

27. Løggilding av virkjum og fiskiforum til framleiðslu av mati

Ár 1971, 1. desember legði Eli Nólse, landsstýrismaður, fram

Uppskot til

løgtingslóg um løggilding av virkjum og fiskiforum til framleiðslu av mati.

løgtingslov om autorisation af fødemiddelproducerende virksomheder og fiskefartøjer.

§ 1.

Løggilding.

1. stk. Viðgerð og goyming av fiski og framleiðsla av vøru úr fiski til matna er bert loyvd í virkjum og á fiskiforum, sum landsstýrið veitir løggilding til matframleiðslu eftir nærri í reglugerð ásettum treytum viðvíkjandi innrætting, heilsuligum tittekum og útbúnað v.m.

2. stk. Sum fiskur er her at skilja allur fiskur úr vatni og sjógvi, sum nýttur verður til fólkamat, skeljadýr uppiroknað.

§ 2.

Treytir fyri at fáa løggilding.

Løggilding til matframleiðslu verður bert veitt virkjum og fiskiforum, sum eru innrættað í samstarv við tær fyriskipanir, sum landsstýrið saman við heilsu- og almennu virkis- eftirlitum ásetir í reglugerð. Virki skulu yvi ríyri landsstýrinum kunna prógva at hava neyð-

§ 1.

Autorisation.

Stk. 1. Behandling, opbevaring og varefrembringelse af fisk der er bestemt til konsum, er kun tilladt på virksomheder og fiskefartøjer som landstyre meddeler autorisation til fødemiddelproduktion i henhold til stipulerede betingelser vedrørende indretning, hygiejniske foranstaltninger og udrustning m.v. der fastlægges næjere i regulativ.

Stk. 2. Fisk betyder i denne lov al fisk fra søer og hav, der anvendes til menneskeføde, skaldyr indbefattet.

§ 2.

Betingelser for at få autorisation.

Autorisation til fødemiddelproduktion meddeles kun virksomheder og fiskefartøjer, der er indrettet i overensstemmelse med de bestemmelser, som landstyre sammen med sundhedsmyndighederne og den offentlige virksomhedskontrol fastlægger i regulativ. Det påhviler virksomhederne at

ugt fullkænt fólk af standa fyri framleiðshuni.

§ 3.

Umsókn um laggilding.

1. stk. Umsókn um at fáa laggilding verður at senda landsstýrinum saman við lekning av virkinum ella fiskifarinum í trinum eintøkum og frágreiðing um innrætting av virkinum ella fiskifarinum.

2. stk. Í umsóknini skulu vera upplýsingar um virkisins ella fiskifarsins navn og heimstað, og hvør eigarin er. Samleiðis um hvørji fullkæn fólk skulu standa fyri framleiðshuni á virkinum, og hvørjar verur ætlaðar er at framleiða.

3. stk. Minandi broytingar av virkisins innrætting mugu ikki verða gjørdar, fyrr enn uppskot um slíkar er góðfikið av avvarðandi lögliga eftirlitsmyndugleikum.

4. stk. Tá ið laggilding verður veitt, lutar landsstýrið virkinum eitt ella fleiri laggildingsnummar, sum skulu verða nýtt at merkja framleiddar verur við. Laggilding má ikki avhendast øðrum virki og kann verða tikið aftur, um virkið ger brot móti hesi lóg ella móti reglugerðum við heimild í henni.

5. stk. Laggildisvátanin skal verða sligin upp á einum sjónligum stað í framleiðskuhøllunum.

kunne fore bevis overfor landsstyret, at de nødvendige driftsledere er fuldt kvalificerede.

§ 3.

Ansøgning om autorisation.

Stk. 1. Ansøgning om erhvervelse af autorisation tilstilles landsstyret tilligemed tegning af virksomhederne eller fiskefartøjet i tre eksemplarer samt beskrivelse af virksomhedens eller fiskefartøjets indretning.

Stk. 2. Ansøgningen skal indeholde oplysninger om virksomhedens eller fiskefartøjets navn og hjemsted, og om hvem ejeren er. Ligeledes hvilke fuldt kvalificerede personer skal lede produktionen, og hvilke varer det er hensigten at producere.

Stk. 3. Væsentlige forandringer i virksomhedens indretning må ikke gennemføres forinden vedkommende legale kontrolmyndighed har godkendt forslag herom.

Stk. 4. Ved meddelelse af autorisation, tildeler landsstyret virksomheden et eller flere autorisationsnumre, der skal påføres de producerede varer. En autorisation kan ikke overdrages til en anden virksomhed, og den kan annulleres, så fremt virksomheden gør sig skyldig i overtrædelse af denne lov eller regulativer med hjemmel i denne lov.

Stk. 5. Autorisationscertifikatet skal anbringes på en synlig plads i produktionslokalerne.

§ 4.

Löggilding av verandi virkjum.

1. stk. Öll matframleiðandi virki sum eru tá henda lóg kemur í gildi, skulu senda umsókn til landsstýrið um löggilding sambært treytirnar í § 3 í hesi lóg.

2. stk. Tey virki sum lúka ikki treytirnar í lógini og í reglugerðum við heimild í henni, skulu fáa eina hóskandi freist, aftaná at lógin er komin í gildi, til at fáa viðurskiftini í rettlag.

§ 5.

Henda lógin skal ikki vera til hindurs fyri at gívnar verða fyriskipanir frá heilsumyndugleikunum um innrætting, heilsulig tiltøk og útbúnað í virkjum við heimild í lóg nr. 71 frá 7. maj 1881 um sundhedsvedtægter m.m. på Færøerne.

§ 6.

Henda lóg kemur í gildi heinan vegin.

Viðmerkingar:

Í øllum ídnaðarliga framkomnum londum er nú vanligt, at ídnaðarvirki verða ikki sett á stovn, fyrrenn avvarandi myndugleikar: heilsumyndugleikar og almann virkiseftirlit, hava góðlíkið virkisins innrætting og útbúgving, soleiðis at so góð trygd sum gjørligt er fingin fyri, at arbeidsumstøðurnar eru óskaðiligar fyri heilsuna hjá fólkinum, sum arbeiðir á virkinum.

Í ídnaðarvirkjum, sum framleiða mat, koma herafturat tey tiltøk, sum neyðug eru, til at hindra eitrin og spjading av sjúkuelvandi bakterium og til at vissa, at tað vera, sum framleidd verður er góð og óspilt. Sigast kann tí, at matiðnaðarvirki heilsuliga eiga at vera undir dupultum eftirliti.

§ 4.

Autorisation af eksisterende virksomheder.

Stk. 1. Samtlige eksisterende føde-middelproducerende virksomheder skal ved nærværende lovs ikraft-treden fremsende ansøgning til landsstyret om autorisation i henhold til lovens § 3.

Stk. 2. For de virksomheder, der ikke opfylder kravene i henhold til denne lov og regulativer med hjemmel i denne lov, fastsættes en passende frist, efter at loven er trådt i kraft til at få gennemført en berigtigelse af forholdene.

§ 5.

Nærværende lov forhindrer ikke, at der gives regulativer fra sundhedsmyndighederne vedrørende indretning, hygiejniske foranstaltninger og udrustning på virksomheder med hjemmel i lov nr. 71 af 7. maj 1881 om sundhedsvedtægter m.m. på Færøerne.

§ 6.

Denne lov træder i kraft straks.

Flestu lond hava í dag eina so stranga löggávu viðvíkjandi matföðnaði, at tað er ikki loyvt at framleiða matvørur í einum virki, uttan at tað lýkur ávísar treytir fyri innrætting, heilsuligum tiltøkum, útbúnað og leiðslu. Lýkur eitt virki slíkar treytir kanna tað verða löggildað.

Teir myndugleikar, sum gera av, um virkið er búgvið at verða löggildað eru heilsunmyndugleikarnir saman við virkisettirlitinum, sum í Føroyum eru vrakietirlitið og verksmiðjueftirlitið, saman við fiskiföðnaðarstovuni.

Orsøkin til at löggilding av fiskiførum er tikin upp í lógina er, at viðgerð av fiski, reinføri v.m. umborð á fiskiførum hevur so avbera stóran týdning fyri góðskuna av rávørnum sum koma inn til virkini.

Hóast høvuðsíðnaðurin í Føroyum er framleiðsla av matvørum, hevur her ikki verið nokur löggáva um löggilding av virkjum. Í teimum førum, har hitt almenna hevur veitt lán ella veðhald til stovnan av nýggjum virkjum, hevur tey seinastu árin verið roynt at treyta lánið ella veðhaldið við ymsum krøvum til innrætting, heilsulig tiltøk og útbúnað, sum nokurlunda samsvara við tey krøv, sum sett verða í londum, ið löggilda virki í matframleiðslu. Tey settu krøvini hava verið fylgd við í úrsliti, at fleiri av teimum seinast bygdu virkjumum eru munandi meira tíðarhóskandi enn tey, sum vóru frammanundan.

Men tað er ikki nóg mikið, at treytir bert kunnu verða settar í teimum førum, har eitt almenna veitir lán ella veðhald. Tað rættu má vera, at hitt almenna í øllum førum kann seta rimiligar treytir til virki, sum framleiða mat.

Beint nú fer fram eitt viðfeyðandi samarbeiði á internasjonalem stigi til javngerð (standardisering) av øllum matvørum eisini vørum úr fiski. Upp í hetta arbeiðið er eisini tikið kravið til heilsulig og bakteriologisk tiltøk undir sjálvari framleiðsluni. Tað er tí skilligt, at löggávan í hvørjum einstøkum framleiðslulandi sær verður noyrd at fylgja eftir og at leggja stóran dent á innrætting, heilsulig tiltøk, útbúnað og leiðslu í teimum virkjum, sum framleiða mat.

Eín av okkara mest týðandi marknaðum fyri fiskafloki er U.S.A. Í hesum landi verða lógir og fyriskipanir fyri matframleiðslu og eftirlit við mati, eisini innfluttum matvørum, nú gjørdar strangari, og í útbúnað er at seta fólk frá Food and Drug at hava eftirlit á virkjum í londum, sum selja matvørur til U.S.A., og sum neyðugt verður hildið at hava eftirlit við. Hetta má avgjørt haldast at vera ein grund afturat til at lán føroysk virki, sum framleiða mat til útflutnings, löggildað og undir so góða skipan og leiðslu sum gjørligt.

Löggilding av matframleiðandi virkjum má eisini haldast at verða bráneyðug, aftaná at kunngerð nr. 68 frá 29. september 1969 um eina standard heilsusamtýkt er sett í gildi í Føroyum.

Við laggildingini fylgir frá Føroya landsstýri eitt ella fleiri laggildingsmunnar, sum allar verur, virki flytur út, skulu verða merktar við.

Kemur virkið seinni í ta støðu, at tað lýkur ikki longur treytirnar fyri laggilding, verður hetta átalað samstundis sum sagt verður, hvørjar broytingar eru neyðugar, og hvussu long freist verður givin at fáa viðurskiftini í rættlag. Virki, sum eru ikki treytunum fyri laggilding lýðin, vera at missa laggildingina.

Verður lóg um laggilding sett í gildi, verða sjálvandi virki uppá, sum lúka ikki allar treytirnar fyri laggilding. Slíkum virkjum verður givin ein hóskandi freist at gera tær ábøtur, sum kravdar verða.

1. viðgerð 3. desember og málið heint í fiskivinnunevndina.

17. mars 1972 var frá fiskivinnunevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Málið er lagt fyri tingið av landsstýrinum. Við fyrstu viðgerð var málið heint í fiskivinnunevndina.

Undir viðgerðini í nevndini hevur verið orsök til at nema við ymsar spurningar.

Í § 2 í lógaruppskotinum verður talað um fyriskipanir, sum landsstýrið saman við heilsamyndugleikanum og almennum virkiseffirlitunum ásetir í reglugerð. Fiskivinnunevndin skilir hetta soleiðis, at ein samvirkan eigur at fáast í lag við ta komandi bakteriologisku kanningarstovuna, og at tær í greinini nevndu fyriskipanir eru grundaðar á kannagerð nr. 68 frá 29. september 1969.

Tá framvegis § 2 krevur «fullkomi» fólk at standa fyri framleiðsluni, vil nevndin viðmerkja, at hon skilir hetta, ikki sum eitt krav um serliga teoretiska útbúgving, men sum eitt krav um, at tey «fullkomu» eru fólk, ið til fulnar duga arbeiðið og sum skilja tær uppgávur og ta ábyrgd, ið leiðarastarvið leggur á tey.

Viðvíkjandi § 3, stk. 1 í uppskotinum er fiskivinnunevndin av teirri hugsan, at tað fer at vera illa til fyri serliga eigarar av eldri fiskiførum at útvega tekning sum tilskilað.

Tá § 3, stk. 4 sigur, at laggilding kann verða tikið aftur, um virkið ger brot móti laggildingslógini ella móti reglugerðini, heldur nevndin, at tað er beint, at lógin eisini sigur, at laggildingin eftir lógini verður tíðaravmarkað. Fiskivinnunevndin heldur tað vera av lýðningi fyri úrslitið av hesi lóggávu, at ein laggilding, sum eitt fiskifar ella virki fær, ikki er nakað, ið er fingið einaferð með alla. Reglur um laggilding frá bert lýðning, um teir ið umsita skulu, hava makt til at hakka lógini uppá.

Nevndin er vitandi um, at landsstýrið ætlar at seta fram uppskot um nýggja vrakaralóg. Tað er umráðandi, at í teirri komandi vrakaralógini verður fingin heimild fyri vrakarastovnin at umsita hesar spurningar og til at seta í verk tey neyðugu tiltøk. Tað má koma undir skyldur vrakarastovnsins at avgreiða hesar spurningar og sum trygd fyri sakliga og lógliga framferð, eigur at vera møguleiki fyri at skjóta avgerð fyri kærutvald, har óheftur fakkumleiki er uppi í. Nevndin hugsar sær, at avgreiðslucentrið verður hjá bakteriologiska kanningarstovuni og hjá Fiski-ídnaðarstovuni, og at vrakarastovnurin verður kanningarliðið.

Fyrirminnurin við tíðaravmarkaðari laggilding er stórur. Umsitingin skal veruliga laka støðu til laggilding og kanna virkini, áðrenn ein laggilding kann endurnýggjast. Verður laggildingartíðin óavmarkað, verður vandi fyri, at torført verður at fáa summi virkir ella fiskifør at gera tað, tey skulu, og trupult verður kanska at fáa avgerð tikna og útíhla um afturtøku av laggilding. Verðu laggildingarnar tíðaravmarkaðar, ber til at býta virki og fiskifør upp í bólkar við hvør síni laggildingartíð.

Viðvíkjandi tí dæmi um ætlaða reglugerð, ið lagt er fram, vil fiskivinnu-nevndin viðmerkja, at hendu reglugerð er ov lin og víst kann verða á

1. at reglurnar um hall á gólvinum eru linari enn krøvini frá virkis-nevndini,
2. at vindeygaarealið eigur at vera minst 1/10 av veggjaareali og
3. at hava vøsk í einum forrúmi og einki á WC er ikki forsvarligt, tá ein mihugsar, at fólk skulu fara gjøgnum einar dyr, áðrenn tey fáa vaskað sær.

Annars vil nevndin viðmerkja, at málnýtslan í nevndu reglugerð er vánalig.

Samsvarandi omanfyri standandi mæli nevndin til hesar broytingar:

Broytingaruppskot:

§ 3, stk. 1 verður orðað soleiðis:

Umsókn um at fáa laggilding verður at senda landsstýrinum við frágreiðing um innrætting av virkinum ella av fiskifarinum, sambært krøvum, ásettum í reglugerð.

§ 3, stk. 5 verður orðað soleiðis:

Laggilding verður givin fyri 5 ár í senn. Tó kann landsslýrið geva loyvi til frávík frá hesi hæv-

§ 3, stk. 1 affattes således:

Ansøgning om erhvervelse af autorisation tilstilles landstyretil lige med beskrivelse af virksomhedens eller fiskefartøjets indretning i henhold til betingelse, der er fastlagt i regulativ.

§ 3, stk. 5 affattes således:

Autorisation meddeles for 5 år ad gangen. Dog kan landstyretil gøre undtagelser fra denne lo-

uðsreglu, sambært reglugerð við heimild í hesi lóg.

§ 3, stk. 5 verður stk. 6.

vedregel í henhold til regulativ med hjemmel i denne lov.

§ 3, stk. 5 ændres til stk. 6.

2. viðgerð 23. mars.

Broytingaruppskot frá nevndini til gr. 3 samtykt 21 ---0. Lógaruppskotið so samtykt at fara til 3. viðgerð við 21- 0.

3. viðgerð 6. apríl. Lógaruppskotið sum samtykt við 2. viðgerð endaliga samtykt 21 -0.

28. Uppskot til samtyktar (viðv. samvinnu við Ísland)

Ár 1971, 3. desember legði Erlendur Patursson fram

Uppskot til samtyktar

Løgtingið áleggur landsstýrinum at starvast fyri at fáa í lag best møguleg ferðalíkindi millum Føroya og Íslands.

Eisini eigur áherðsla at verða lögð á at styrkja bæði viðskiftaliga og mentunarlaga samvinnu føroyinga við Íslendingar.

Greinargerð:

Hin 5. apríl í ár samtykti Íslenska altingi einmælt soljóðandi uppskot:

«Alþingi ályktar uð fela ríkisstjórnini at vinna að því, að samgongur milli Íslands og Læreyja verða sem beztar. Jafnframt verði keppt að því að efla samskiptin við Færeyinga bæði á sviði viðskipta- og mentanarmála.»

Vit føroyingar eiga vissuliga at fegnast um hesa samtykt Íslenska altingsins, og mæla vit lögtinginum til, við at samtykkja tað uppskot, sum

her verður borið fram, og sum er tilsvareandi íslendsku alltingssamlyktini, at vátta, at eisini føroyingar eru fúsir til at starvast fyri at fáa í lag best møgulig ferðalíkindi millum Føroya og Íslands og til at styrkja samvinnu okkara við Íslendingar, bæði viðskiftaliga og mentunarlaga.

A Føroya lögtingi, 1. december 1971.

Jákup Fr. Øregaard	Trygve Samuelsen	Hilmar Kass
Hákon Djurhuus	Kjartan Mohr	Erlendur Patursson

1. viðgerð 10. desember og málið beint til 2. viðgerð atlan nevndarviðgerð.

2. viðgerð 15. des. 1971. Samtykt 22 -0.

29. Studningur til bygdahavnir (Miðvág - Sandavág)

Ár 1971, 8. desember legði Haldor Hansen við fylgiskjølum fram so-
ljóðandi

Uppskot tí

løgtingslóg um broyting í løgtings-
lóg nr. 55 frá 1. august 1969 um
10 ára ætlan fyri útbygging av
bygdahavnunum.

løgtingslóg nr. 55 af 1. august
1969 om 10 års plan for udbyg-
ning af bygdehavnene.

§ 1.

I § 1, 2. stk., i løgtingslóg nr.
55 frá 1. august 1969 um 10 ára
ætlan fyri útbygging av bygda-

§ 1.

I § 1, 2. stk., i lögtingslov nr. 55
af 1. august 1969 om 10 års plan
for udbygning af bygdehavnene

havnunum verður henda broyting gjord:

Í 2. stk., 15. reglu verður «Miðvágs og Sandavágs 3.000.000» broytt til «Miðvágs og Sandavágs 7.900.000».

§ 2.

Henda lögtingslóg kemur í gildi bráðanvegin.

foretages følgende ændring:

I 2. stk., 15. linie, ændres «Miðvágs og Sandavágs 3.000.000» til «Miðvágs og Sandavágs 7.900.000».

§ 2.

Denne lögtingslov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Undir 10 ára havnaættanini 1969/70 - - 1978/79 fingu Miðvágs og Sandavágs kommunur játtað 50% av kr. 3.000.000,— til MIÐVÁGS-SANÐAVÁGS HAVN, men hildið verður, at hesin peningur rækkur ov stutt, og er tí ynski komið fram um at økja hesa játtan við 50% av kr. 4.900.000, soleiðis at samlaði sludningurin hereftir skuldi verið 50% av kr. 7.900.000, , og at henda hækking er galdandi frá 1969.

Sum tingmönnum kunnugt, var ætlanin at leggja eitt grótkast frá Gíljanesi einar 200 metrar út, og hevur MIÐVÁGS - SANÐAVÁGS HAVN fingið játtað 3 milliónir til útbýgging.

Fyri at vita hvat rættast er at gera, hava royndir verið gjørdar í Keypmannahavn, og vísa hesar royndir, at fyri at fáa kyrru inni í Havnalagnum, má eitt grótkast leggjast frá Prestlandinum eisini, tað vil siga eitt hvarju megin.

Sum er, eru havnaviðurskiftini við MIÐVÁGS - SANÐAVÁGS HAVN vónleys, av tí at havaklan ótarnað sleppur at leggja yvir bringarð og bryggju. Fyri góðum mánað síðan, tá óveður var, var um at gera at øll skip, ið lógu við bryggju fóru fyri skeyti, men av tí at ólal av monnum gjørdi sítt flarsta eydnaðist tað at bjarga skipum og bátum. Tá avtarnaði sá bryggjan út sum grótbrot, har skot júst var loyst av, so nógv grót var av briminum slengt upp um bringarðin og inn á bryggjuna. Vit skilja menn, tá teir siga, at teir slúra fyri at fáa sær bátar ella skip, tá havnaviðurskiftini ikki eru belur.

Seinastu árin er rættuliga stórt arbeiði upp á skip gjørt í Miðvági --- sum umbygging, umvælingar, sett spøl í o.a. - - hetla arbeiði kann útbýggjast munandi, nú ið mekaniska verkstaðið, sum gjørt hevur arbeiðið,

verður víðkað við at byggja stóra arbeiðshøll afturat. Hetta virkið eigur at hava møguleika at kunna taka enn fleiri skip, undir tryggum umstøðum, til viðgerðar. Fyri at hetta kann verða gjørt, er freytn ein kyrr havn.

Nýggja flakavirkið SNARFROST er nú um at vera klárt at byrja virkið sítt. Her kann sigast tað sama, at læst ikki kyrra við atløgubryggjuna, hevur virkið ikki møguleika at fáa nóg mikið av rávaru fyri at klára seg. Her kann vera skoytt uppi, at royndirnar í Keypmannahavn vísu at júst bryggjan undir flakavirkinum var tann, sum mest dráttur var við.

Ein úthygging, sum her er talað um, vil eisini hava nógva at siga fyri allan útróður vestanfyrir. Í góðum líkindum kunnu liggja upp í 40 útróðrabátar á Miðvági, sum koma aðra staðni frá í Føroyum. Fyri hesar bátar og aðrar við, vildi tað verið eitt stórt framsig, um teir eisini kunnu koma inn í ringum líkindum.

Ivaleynt kundi meir verðið ført fram, sum talar fyri hesi úthygging, men vit vóna, at tingmenn skilja okkum og vilja taka væl undir og styðja umsókn okkara.

Hjálagt sendist ein skitsa, sum vísir, hvussu úthyggingin ætlast at fara fram og ein meting um kostnaðin.

Á Føroya lögtingi, 2. december 1971

Leon Joensen

Haldor Hansen

2. viðgerð 16. december og málið beint í fíggarnevndina.

30. Minstaløn og annar stuðul til fiskivinnuna

Ár 1971, 3. desember, legði Erlendur Patursson fram

Uppskot

til

løgtingslóg um broyting í løgtingslóg nr. 1 frá 31. januar 1969 um minstaløn og annan stuðul til fiskivinnuna.

§ 1.

Í løgtingslóg nr. 1 frá 31. januar 1969 um minstaløn og annan stuðul til fiskivinnuna verða gjørdar hesar broytingar:

1. § 3, 1. stk. verður orðað soleiðis:

Minstalønin til fiskimenn er 3.000 kr. pr. mánað, hvør veiðiferð roknað fyri seg, og verður minstalønin prístalsviðgjædd frá 1. januar 1972. Minstalønin verður ikki skerd av studningum eftir §§ 5, 9 og 11.

2. § 5, 1. stk. verður orðað soleiðis:

Tá føroysk skip og bátar avreiða feskum fisk í Føroyum, verður latið í studningi 25 oyru pr. kg av øllum rundum, kravdum fiski, og verður hesin prisstudningur prístalsviðgjørdur frá 1. januar 1972. Studningurin til bátar við bensinmotori er 10 oyru hægri.

3. § 5, 2. stk. verður orðað soleiðis:

Tá føroysk skip og bátar landa feskum fisk í Grønlandi, verður latið í studningi til manningina 20 oyru pr. kg av veiðuni av øllum kravdum toski, og verð-

- ur hesin prísstudningur prístalsviðgjørður frá 1. januar 1972.
4. § 5, 3. stk. verður orðað soleiðis:
Tá føroyskir opnir bátar veiða sild á føroyskum firðum til agns, fryslingar ella saltlingar, verður latið í studningi til manningina 25 oyru pr. kg. av veiðuni, og verður hesin prísstudningur prístalsviðgjørður frá 1. januar 1972. Studningurin til beusimbátar er 10 oyru hægri.
 5. § 7 gongur út.
 6. § 9, 1. stk. verður orðað soleiðis:
Tá føroysk skip landa saltfisk í føroyskari ella grønlandskari havn, verða hesir studningar veittir manningini av veiðuni av fullsaltaðum toski nr. 1:

yvir 22"	115 oyru pr. kg.
16-22"	87 oyru pr. kg.
12-16"	25 oyru pr. kg.

og verða hesir prísstudningar prístalsviðgjørdir frá 1. januar 1972.
 7. § 9, 2. stk. verður orðað soleiðis:
Av fullsaltaðum toski veiddur á útróðri í Grønlandi verður veitt manningini í studningi 30 oyru pr. kg, og verður hesin prístalsstudningur prístalsviðgjørður frá 1. januar 1972.
 8. § 9, 3. stk. verður orðað soleiðis:
Verður veiðan landað í øðrum havnum, fær manningin 1/2 studning av allari bruttoveiðuni, ið er seld, uttan frádrátt í prisi.

§ 2.

Henda lóg kennur beinan vegin í gildi. Samtiðis fer úr gildi lóg

nr. 14 frá 26. maí 1971 um broyting í lögtingslóg nr. 1 frá 31. janúar 1969 um minstuløn og annan stuðul til fiskivinnuna.

Greinargerð:

Tað er nú har út í komið at torfærari og torfærari verður at manna fiskiveiðufloata landsins, sérstakliga línuskipinu og saltfiskatrolararnar. Her er stórir vandi á ferð, um ikki vend kemur í og tað í bræði.

Ein høvuðsorsøk til henda vanda er tey vánaligu og stóðugt versnandi kor, ið fiskimonnum, sérstakliga á langfaraflootanum, býðst. Sambært tølum búskaparráðsins ber til at meta inntøkur fiskimanna árið 1970 við inntøkur teirra árið 1965. Hesar útrokningar sýna, at miðalinntøkur fiskimanna á línuskipum -- meti í 1965-krónum -- er lækkaðar úr 19.995 kr. árið 1965 niður í 17.089 kr. árið 1970, ella 2.906 kr., at miðalinntøkur fiskimanna á frystiskipum í sama tíðarbili eru lækkaðar úr 25.808 kr. niður í 22.946 kr., ella 2.862 kr. og at inntøkur fiskimanna á trolarunum í sama tíðarbili eru lækkaðar úr 25.127 kr. niður í 21.890 kr., ella 237 kr. Tað er at viðmerkja, at hesi inntøkutøl eru fyri sigling all árið kring.

Til tess at meta tí vanda, sum av manningartrupulleikum fiskiveiði flotans stendst, og til tess at veita fiskimonnum betri úrtøkulíkindi er hetta lógaruppskot borið fram. Uppskotið ber i sær broytingar í lógini um minstuløn og annan stuðul til fiskivinnuna, og eru tær hesar:

1. Takkað verði tí, at samfíðis sum minstalønin við 1965-lógini varð lækkað úr 1.000 kr. upp í 1.300 kr., fekk minstalønin prístalsviðgerð, er minstalønin pr. 1. oktober 1971 komin upp í 1.927,80. Ein hafi fekt somuleiðis við 1969-lógini, ið legði prístudningin «oman á» minstulønina.

Eftir tí uppskoti, ið her verður lagt fram, verður minstalønin lækkað upp í 3.000 kr. -- og prístalsviðgjørð frá 1. januar 1972.

2. Eftir teirri lóg, sum nú er í gildi, er útróðrarstudningurin pr. 1. oktober 1971 15 oyru pr. kg. fyri bensínbátar tó 22 oyru pr. kg. í lógaruppskotinum verður mælt til at broyta núverandi lógargrein soleiðis, at útróðrarstudningurin verður 25 oyru pr. kg. prístalsviðgjørður frá 1. januar 1972, og at studningurin til bensínbátar verður 10 oyru hægri pr. kg.
3. Eftir nógaldandi lóg er studningurin fyri feskum fisk í Grønlandi pr. 1. oktober 1971 15 oyru pr. kg.

Mælt verður til at hækka henda studning upp í 20 oyru pr. kg. prístalsviðgjørðan frá 1. januar 1972.

4. Eftir nógaldandi lóg er studningurin til silðaveiðubátar á firðunum 15 oyru pr. kg. fyri bensínbátar tó 19 oyru pr. kg.

Mælt verður til að hækka prísstudningin upp í sama tal sum útróðr-
arstudningurinn er, t.e. upp í 25 oyru pr. kg, og að pristalsviðgera henda
studning frá 1. janúar 1972. Studningurinn til hentsubátar verður á
sama hátt 10 oyru hægri pr. kg.

5. Þyrímaelinu í § 7 í 1969-lóginni, soleiðis sum hesi eru broytt við 1971-
lóginni (um hækking og lækking í prísstudningnum eftir lækking og
hækking í fiskaprísi) ganga heilt út.
6. Eftir núgaldandi lóg er saltfiskaprísstudningurinn hesinn:

Yvir 22"	95 oyru pr. kg.
16—22"	67 oyru pr. kg.
12—16"	15 oyru pr. kg.
Av trolveiðu:	
16" og yvir	67 oyru pr. kg.
12—16"	15 oyru pr. kg.

Mælt verður til: í fyrsta lagi að taka burtur tann mismun, ið er
gjörður á trolveiddum fiski og snæris-, línu- og garnafiski yvir 22".
Í öðrum lagi að hækka studningarinn fyrir fisk yvir 22" og fyrir fisk
16—22" við 20 oyrum pr. kg, t.e. ávikavist úr 95 oyrum upp í 115
oyru pr. kg. og úr 67 oyrum upp í 87 oyru pr. kg. að hækka studningin
fyrir 12—16" fisk við 10 oyrum, t.e. úr 15 oyrum upp í 25 oyru pr. kg.
og að pristalsviðgera hesar studningar frá 1. janúar 1972.

7. Eftir núgaldandi lóg er útróðrarstudningurinn fyrir saltfisk í Grønlandi
20 oyru pr. kg.

Mælt verður til að hækka henda studning við 10 oyrum, t.e. upp í
30 oyru pr. kg.

8. Eftir núgaldandi lóg fær manningin helvtarstudning, tá veiðan verður
landað úttanlands, men tó bert af 88% af veiðunni.

Mælt verður til, að manningin fær helvtarstudning af allari veiðunni.

Samantikið mefir tjóðveldisflokkurinn að hesar tiltefluðu ábætur verða
bæði til tess að betur fer að gangast við að fáa marnað fiskiveiðiflotan og
til tess að bæta um úrtækulíkindinni fiskimanna. Bæði eru átröðkandi
neyðug.

1. viðgerð 8. desember og málið beint í fíggarnevndina.

24. mars 1972 var frá fíggarnevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Hetta mál var av fjóðveklisflokkinum lagt fyri tingið og var við 1. viðgerð heint í fíggarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og hevur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Knút Wang, Kjartan Mohr, Hilmur Kass, Andreas Djurhuus, Trygve Samuelson og J. Fr. Øregaard) vísir til stöðu sína í lögtingsmáli nr. 38/1971, um broyting í lögtingslóg um minstnlønarskipanini.

Minnilutin (Jógvan Durhuus, sum mætti fyri Erlend Patursson) mælir til at samtykkja uppskotið.

2. viðgerð 13. apríl. Gr. 1 í uppskotinum falt við 6 - 0. Alt uppskotið so stalt burturðottið.

31. Bjargingarútgerð á opnum bátum

Ár 1971, 3. desember, legði Eli Nolsøe, landsstýrismaður, fram

Uppskot til

**løgtingslóg um bjargingarútgerð
á opnum bátum.**

**løgtingslov om redningsudstyr
i åbne både.**

§ 1.

Á opnum bátum, sum nýtir verða til vinnuligan útróður, skal henda útgerð finnast umborð. Tá ið farið verður til útróðrar:

- 1) Kompas,
- 2) Sjúkort yvir Føroyar,
- 3) Blásilúður,
- 4) Mastur, sejl og 4 árar,

§ 1.

I åbne både, som benyttes til erhvervsmæssigt fiskeri, skal følgende redningsudstyr findes ombord, ved afrejse til fiskeri:

- 1) Kompas,
- 2) Sokort over Færøerne,
- 3) Blæsehorn,
- 4) Mast, sejl og 4 årer.

- 5) Siglingarljós samhætt sjóregl-
mar,
- 6) Eldslökkjari (6 kg pulver)
- 7) Pös.
- 8) 10 smáar rakettir og luoma-
lykt,
- 9) Drivakker og varp við flátog.
- 10) Bjargingarbellir ella -vestar
til hvønn mann,
- 11) Nýðsendari.

§ 2.

Brot móti lógini verður sektað
við bót.

§ 3.

Þenda lóg kemur í gildi 1. apríl
1972.

- 5) Lanterner i henhold til søvejs-
reglerne,
- 6) Ildslukker (6 kg pulver),
- 7) Spand,
- 8) 10 små raketter og lomme-
lygte,
- 9) Drivanker og varp med line,
- 10) Redningsbæller eller -veste til
hver person,
- 11) Nødsender.

§ 2.

Overtrædelse af loven straffes
med bøde.

§ 3.

Denne lov træder i kraft 1. april
1972.

Viðmerkingar:

Meðan ávísar reglur eru galdandi um bjargingarútgæð á deksförum,
eru öngar reglur lýrskrifaðar um bjargingarútgæð á opnum bátum. Það
má standa einum og hvorjum greitt, að það er av största týðningi fyrir
tryggleikan, að opnar útróðrabátar eisini eru útgjörðir við hóskandi bjorg-
ingarútgæð.

Á förum, har realkreditstofnunin hefur veitt lán og landskassinn stuð-
ning til opnar útróðrabátar, hefur verið kræft, að nakað av fræmman fyrir
nevndu útgæð finst umhórð.

Kostnaðurin av tí í § 1 nevndu útgæð liggur um 2.500 kr.

Landsstýrið heldur það ekki lata seg gera at áleggja leimum, sum bert
hava bát til ítriv, at útvega sær það í § 1 nevndu útgæð, men möguliga
átti at verið umhugsað at ásett nokur línari krøv um bjargingarútgæð á
hesum bátum.

1. viðgerð 8. desember og málið beint í fiskivinnuneyndina.

14. mars 1972 var frá fiskivinnuneyndini lagt fram söljóðandi

Álit

Málið er lagt fram av landsstýrinum og við 1. viðgerð beint í fiski-
vinnuneyndina.

Neyndin hefur viðgjørt málið og sent það til unnættis hjá útróðrar-
felaganum.

Bert 2 feløg hava svarað og eru tvey Útróðrarfelagið Eystan Múla og Havnar útróðrarfelag, Felagið Eystan Múla mælir til, at uppskot landsstýrisins verður samtykt óbroytt, meðan Havnar útróðrarfelag heldur, at uppskot landsstýrisins er gott til teir bátar, ið verða nýttir til útróður berturav, meðan krøvini til teir bátar, ið bert verða nýttir til ítriv eiga at vera linari.

Nevndin er samd við landsstýrið og heldur tað vera rætt, at reglur vera settar fyri bjargingarútgerð á opnum bátum, men mælir til, at uppskotið frá landsstýrinum verður broytt og viðtikið í hesum líki:

Uppskot

Løgtingslóg um bjargingarútgerð á opnum bátum.

§ 1.

Á opnum bátum frá áttamaunafari og upp eftir, sum røkja vinnuligan útróður berturav, skal henda útgerð finnast umborð, tá ið farið verður til útróðrar:

- 1) Kumpass,
- 2) Sjókort yvir Føroyar ella føroyskur almanakki,
- 3) Blásilúður,
- 4) Mastur, segl og 4 árar,
- 5) Siglingarljós sambært sjóreglurnar,
- 6) Eldslökkjari (6 kg pulver),
- 7) Minst 2 pösir,
- 8) Neyðbluss og lummalykt,
- 9) Varp við ílatog,
- 10) Bjargingarbeltir ella -vestar til hvønn persón,
- 11) Neyðsendari ella walkie-talkie,
- 12) Redningskransur.

2. stk. Bátar minni enn áttamaunafør og størri bátar sum ikki koma undir reglurnar í 1. stk. skulu hava hesa bjargingarútgerð:

Lagtingslóg um redningsudstyr í åbne både.

§ 1.

I åbne både fra ottemandsfarer og opetter, som udelukkende benyttes til erhvervsmæssigt fiskeri, skal følgende redningsudstyr findes ombord, ved afrejse til fiskeri:

- 1) Kompas,
- 2) Søkort over Færøerne eller den færøske almanak,
- 3) Blæschorn,
- 4) Mast, sejl og 4 årer,
- 5) Lanterner i henhold til søvejsreglerne,
- 6) Ildslukker (6 kg pulver),
- 7) Mindst 2 spande,
- 8) Nødblus og lommelygte,
- 9) Varp med line,
- 10) Redningsbæltter eller -veste til hver person,
- 11) Nødsender eller walkie-talkie,
- 12) Redningskrans.

Stk. 2. Både mindre end ottemandsfarer og større både som ikke kommer under bestemmelserne i stk. 1 skal være udrustet med følgende redningsudstyr:

- 1) Kumpass,
- 2) Blásilúður,
- 3) Mastur, sejl og 4 árar,
- 4) Hvítt siglingarljós,
- 5) Pös,
- 6) Bjargingarbellir ella -vestar til hvønn persón,
- 7) Lammalykt.

3. stk. Fýrumannafar og snærri bátar, sum bert verða nýttir við árum ella páhangsmotori koma ikki undir hesar reglar.

§ 2.

Brot móti lógini verða sektað við bót.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi 1. august 1972.

2. viðgerð 17. mars. -- Atkvøðugreiðsla 21. mars. - Broytingaruppskot frá fiskivinnunevndini samtykt 23—0 og lógaruppskotið so broytt samtykt at fara til 3. viðgerð 23—0.

3. viðgerð 24. mars. Formaðurin legði fram soljóðandi broytingaruppskot frá Hilmar Kass, Sigfried Skaale, Martin Joensen og Kj. Mohr:

Bjargingarútgerð á opnum bátum.

Nr. 5 í grein 1, stk. 1 og nr. 4 í stk. 2 gongur út og nummarroðin verður rættað samsvarandi.

Og frá S. Skaale, J. P. Thomsen, Jógvn Sundstein og Hilmar Kass:

Undirskrivaði tingmenn mæla til, at tað í álitinum frá nevndini í grein 1 stk. 2 kemur at standa:

- Aftaná 7) Lammalykt,
8) Varp við ílatog.

Broytingaruppskotini og lógin so broytt samtykt 25--0.

- 1) Kompas,
- 2) Blæschorn,
- 3) Mast, sejl og 4 árar,
- 4) Hvid lanterne,
- 5) Spand,
- 6) Redningsbælte eller -veste til hver person,
- 7) Lommelygte.

Stk. 3. Firemandsfarer og mindre både, som kun bruges med árer eller páhangsmotor kommer ikke under disse regler.

§ 2.

Overtrædelse af loven straffes med bøde.

§ 3.

Denne lov træder i kraft 1. august 1972.

32. Ábyrgd fyri láni til Hvalbiar kommunu til skúlabygging

Ár 1971, 8. desember legði Sámal Petersen, landsstýrismaður fram

Uppskot

til

løgtingslóg um ábyrgd fyri láni til Hvalbiar kommunu til skúlabygging.

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilt landskassans vegna at veðhalda fyri láni til Hvalbiar kommunu uppá kr. 1.000.000,00 til skúlabygging í Hvalba.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

løgtingslóg um garanti for lån til Hvalbiar kommune til skolebyggeri.

§ 1.

Landsstyret benyndiges til på landskassens vegne at garantere for lån indtil kr. 1.000.000,- til Hvalbiar kommune til skolebyggeri i Hvalba.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Hvalbiar kommuna hevur fingið tilsøgn frá Kredittforeningen af Kommuner i Danmark um eitt lán uppá 1 milj. kr. treytað av landskassaveðhaldi. Lánið skal nýtast til atvísa rindan av kommununnar parti av útreiðslunum til nýggjan skúla. Skúlin er ætlaður at kosta 2.190.000 kr. og er kommununnar partur av hesum 55 % ella kr. 1.204.500,00. Kommunan roknar við einum kurstapi uppá 25 % av kredittforeningsslánum soleiðis at úrtøkan verður 750.000 kr.

Landsstýrið er sinnað at veita veðhald og leggur tessvegna fram hetta uppskot um lógarheimild.

1. viðgerð 11. desember o gualið beint til 2. viðgerð uttan nevndarviðgerð.

1. februar 1972 legði formaðurin fram frá landsstýrinum soljóðandi

Broytingaruppskot.

til

Uppskot

til

**løgtingslóg um ábyrgd fyri láni
til Hvalbiar kommunu til
skúlabygging**

**løgtingsløyv um garanti for lån til
Hvalbiar kommune til
skolebyggeri.**

I § 1 verður kr. 1.000.000,00
broyttar til kr. 1.500.000,00.

I § 1ændres kr. 1.000.000,00 til
kr. 1.500.000,00.

Viðmerkingar:

Landsstýrið hevur móttikið soljóðandi skriv frá Hvalbiar kommunu:

«Av tí tað við hækkaði prisi á øllum tilfari og hækkaði arbeiðslønnum er skilligt, at skúlabyggingin kemur at verða dýrari enn ætlað, hevur sóknarslýrið á fundi 7. januar 1972 viðtikið at søkja um at fáa 500.000 kr. til láns ár «Kreditforeningen af Kommuner» altur at tí láninum uppá 1 milj. kr., sum vit fyrr hava biðið um at fáa til láns og hava fingið tilsøgn um.

I samsvar við hesa fundarviðtøku søkja vit hervið um loyvi frá landsstýrinum at lána fyrrnevnda pening.

Samstundis biðja vit landsstýrið gera so væl, so skjótt tilber at fáa útvegað neyðugt veðhald frá lögtinginum.»

Landsstýrið er sinnað at koma umsóknini á mæti og ynskir tí lógaruppskotið broytt samsvarandi.

2. viðgerð sama dag. Broytingaruppskotið samtykt við 19--0. Lógaruppskotið so broytt samtykt at faru til 3. viðgerð við 19--0.

3. viðgerð 4. februar. Lógaruppskotið samtykt 20--0.

33. Uppskot til samtyktar (við. ferðapeningi næminga)

Ár 1971, 8. desember legði Óve Mikkelsen fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar

Løgtingið áleggur landsstýrinum:

1. at útvega næmingunum á Føroya sjómans- og maskinistskúla somu sømdir til bíligar ferðir millum skúlan og heimbygdina eins og aðrir lesandi næmingar fáa við strandferðaskipum landsins.
2. at lærlingar av bygd, ið eru í læru í Tórshavn, fáa somu sømdir sum lesandi við strandfaraskipum landsins í tí tíðarskeiði, lærlingalønin er undir eitt vist mark.

Viðmerkingar:

Tá næmingar við aðrar skúlar fáa frían ella lutvís frían ferðaseðil við strandfaraskipum landsins tykist tað løgi, at næmingarnir á Føroya sjómans- og maskinistskúla ikki fáa lut í hesum. Hetta átti at verið eins fyrri allar lesandi, líkamikið hvat teir lesa til. Næmingarnir í nevndu skúlinu skulu eisini gjalda dýrt fyrri bústað og kostarhald, og hava fult so stórar, um ikki størri útreiðslur og skyldur enn aðrir lesandi.

Nú eru eisini nógvir lærlingar av bygd í læru í Tórshavn og er lærlingalønin ógvuliga lítil og nærum ongín ta fyrstu tíðina.

Allir tingmenn eru greiðir yvir, at tað er dýrt at hava børn í læru og vildi fríar ferðir til heimbygdina havt stóran týdning, har peningaorkan er lítil frammanundan. Tí vildi tað verið einulígt, um hesir lærlingar fingu somu sømdir sum lesandi ungdómur, tí teirra læra er ikki mínni týðandi fyrri landið enn teirra lesandi.

At okkara lesandi og lærandi ungdómur slapp heim í week-end hevði havt stóran týdning fyrri at varðveitt bondini við heim og heimað, men eru ráðini ikki altíð so, at hetta er gjørlígt.

1. viðgerð 14. desember og málið beint í fíggarnevndina.

13. apríl 1972 var frá fíggingarnevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Nevndin hevur viðgjørt málið og mælir til at tað verður heint til landsstýrið til viðgerðar.

2. viðgerð 14. apríl og tilmæli frá nevndini samtykt 25 - 0.

34. Sjómannsskattur fyri føroysku farmaskipini

Ár 1971, 15. desember legði Ove Mikkelsen fram

Uppskot til samtyktar

Alagi verður landsstýrinum at gera lógarreglur viðvíkjandi sjómansskatti fyri sjófolk, sum siglir við føroyskum farmaskipum og leggja uppskot fyri lögtingið.

Viðmerkingar:

Okkara sjófolk, ið siglir við føroysku farmaskipunum hevur ongur av teimum fyrimumum, sum aðrar tjóðir bjóða teirra sjófolki. Sjómannsskatturin, sum er galdandi í Danmark, Noregi og Svøríki, er ein slíkur fyrimumur.

At okkara sjófolk, sum siglir undir føroyska tjóðarmerkinum, soleiðis er verri stillað enn aðrir, er ikki rætt.

Tað eru nógvir smáir danskir bátar, frystibátar og aðrir, sum partvis sigla uppá Føroyar og eru flestir av hesum mannaðir við føroyskari manning. Lønirnar á hesum dansku bátum eru umleið tær somu sum á teim føroysku bátunum, men álikavæl meta sjómennirnir fyrimumirnar við teimum dansku bátunum at vera avgerandi størri og betri orsakað av tí dansku sjómansskattalógini.

Hetta er ein av orsøkunum til, at tey føroysku reiðarini ofta hava trupulleikar við at fáa kvalifiseraða manning til farnaskipini, hóast lønin er hin sama. Sjófólkið metir eisini støðuna so, at um teir fingu eina sjómansskattaskipan, nakað í tráð við hinu norðanlondini, vildu teir verið nøgdir.

1. viðgerð 1. februar 1972 og málið beint í skattanevndina.

5. april var frá skattanevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Tjóðveldisflokkurin hevur lagt fram uppskot um at áleggja landsstýrinum at gera reglur um sjómansskatt fyri teir menn, sum sigla við føroyskum farnaskipum. Málið varð við 1. viðgerð beint í skattanevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Agnar Nielsen, Poul J. Olsen og Hilmar Bech) førir fram:

Í viðmerkingunum til uppskotið verður sagt, at trupulleikarnir ofta standast av at fáa kvalifiseraða manning til føroysku farnaskipini, m.a. tí at skattliga eru hesir verri fyri enn teir, sum sigla við útlendskum farnaskipum; men meirilutin heldur ikki at hetta loysir spurningin, tí hóast tað, at danir t.d. góvu siglingarmonnum teirra nannandi skattalættar, so varð trotið á yvirmonnum líka stórt í danska handilsflotanum fyri tað, men ikki fyrr enn hesir sjómenn fingu betri arbeiðsviðurskifti, sum t.d. tað at vera stytri burtur frá heiminum, fór tað at gerast lættari at fáa betri útbúna manning til farnaskip teirra.

Nevndin hevur søkt sær upplýsingar um lønarviðurskiftini hjá teimum, sum sigla við føroyskum farnaskipum.

Gjøgnum ríkisumboðið hevur eisini verið roynt at fáa til vega upplýsingar um hvussu lønin liggur hjá teimum, sum sigla við danskum coastarum, men hesar upplýsingar hevur ikki eydnast at fáa, tí upplýst verður, at eingin sáttmáli er fyri coastarasigling í Danmark, men hvørt felag sær hevur sínar serligu lønarávtalur við manningarnar.

Meirilutin í nevndini heldur, at um lønar- og arbeiðsviðurskiftini hjá siglandi monnum við føroyskum farnaskipum vóru børt munandi, tá vildi tað verið lættari at nanna hesi; lá ásaðnar meirilutin, at tað skattliga er ein vissur munur millum teir sum sigla við útlendskum og føroyskum farnaskipum, men tað er fó børt um henda ójavna við bróytingunum í skattalógini stutt fyri jól, hareftir teir sum sigla við føroyskum

farmaskipum tíá sama frádrátt, sum okkara fiskimenn á langfaraskipum.

Hesin frádráttur er nú frá 125 kr. til 200 kr. fyri hvønn mánað alt eflir sum inntøkan er.

Meirilutin setir einki uppskot fram.

Minnilutin (Jógvan Sundstein og Finnboji Isaksen) mælir til at samtykkja uppskotið.

Skattnevndin, 24. mars 1972.

Hilmar Rech

Poul Jacob Olsen

Agnar Nielsen

Jógvan Sundstein

Finnboji Isaksen.

2. viðgerð 11. apríl. Uppskotið fall 13—0.

35. Ymsar ríkislógir

Ár 1971, 16. desember var frá lógarnevndini lagt fram soljóðandi

Alit

1

løgtingsmáli nr. 35/1971: Ymsar ríkislógir.

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið fyrispurning frá ríkisumboðnum um heilmastýrið hevur nakað at viðmerkja til, at fylgjandi ríkislógir verða lýstar at galda í Føroyum:

1. Lóg nr. 4 frá 27. maí 1970 og lóg nr. 3 frá 9. juni 1971 »om indfødsrets meddelelse».
2. lóg nr. 85 frá 28. februar 1950 »om mål og vægt».
3. lóg nr. 296 frá 9. juni 1971 »om ophævelse af revisionsbestemmelser vedrørende lov om euforiserende stoffer og borgerlig straffelovs § 191.»

Hesi mál eru heind í lógarnevndina, ið er samd um at mæla til at gera hesa

t i n g s a m t y k t.

Tær undir 1 — 3 nevndu lógir verða lýstar at galda í Føroyum.

Lógarnevndin, 10. november 1971.

2. viðgerð 28. januar 1972.

Uppskotið frá lógarnevndini samtykt 22—0.

36. Uppskot til samtyktar viðv. felagsmarknaðinum

Ár 1971, 18. desember legði Hannus við Høgadalsá fram soljóðandi

**Uppskot
til
samtyktar.**

Løgtingið áleggur landsstýrinum fyrri jól at lata tinginum upplýsingar um úrslitið av samráðingunum við felagsmarknaðin, EEC, heruppi orðaljóðið í danska inngonguprofokollatinum viðvíkjandi Føroyum.

Tingið samtykkir at hava orðaskifti um Føroya støðu í EEC í góðari tíð, áðrenn Danmark skrivur undir inngongusáttmálan og í seinasta lagi mikudagin 7. januar 1972.

Viðmerkingar:

Í tingmáli nr. 6/1970: Føroyar og Europeiski Felagsskapurin (EEC), góðkendu sangonguflokkarnir, at ríkisstýrið saman við umboðum fyrri landsstýrið skuldi tingast við EEC um freyrtimar fyrri føroyskari lufttøku ella samvinnu við felagsmarknaðin.

Í hesi samtykt varð eisini sagt: «Tá ið úrslit frá samráðingunum liggur fyri, verður málið aftur at leggja fyri lögtingið».

Eftir tí, sum lögmaður hevur upplýst, eru hesar samráðingar nú loknar, og avgjørt er, at Danmark eins og hiní unsøkjaralondini skal skriva undir iungongusáttmálan 22. januar 1972. Eftir okkara meeting hevur tað avgerandi týðning, at lögtingið fær málið til viðgerðar, áðrenn Danmark skrivur undir.

A Føroya lögtingi, 18. december 1971.

Vegna Tjóðveldisflokkinn

Erlendur Patursson
Finnbogi Isaksen

Hanus við Høgadalsá
Jógvan Durhuus

Signar Hansen
Ove Mikkelsen.

1. viðgerð sama dag. Frávik frá tíðarfestini samtykt. Málið beint til 2. viðgerð uttan nevndarviðgerð. Og 2. viðgerð sama dag.

Atkvøtt varð við navnaskalli.

Ja atkvøddu: Signar Hansen, Jógvan Sundstein, Sigfr. Skaale, Demmus Hentze, Knút Wang, Hákun Djurhuus, Kjartan Mohr, Hanus við Høgadalsá, Finnbugi Isaksen, Erlendur Patursson, Jógvan Durhuus, Ove Mikkelsen = 12.

Atkvøddu ikki: Agnar Nielsen, Martin Joensen, Hilmar Kass, Trygve Samuelsen, Leon Joensen, Andr. Djurhuus, Jógvan Olsen, Jóh. Olsen, Hilmar Beck, J. P. Thomassen, Tórálvar Olsen, Poul J. Olsen, Haldor Hansen, J. Fr. Øregaard = 14.

Uppskotið sostatt burturfallið 12 - 0.

37. Felagsmarknaðarmálið

Ár 1972, 14. janúar, legði lögmaður Atli Dam fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar.

1. Løgtingið tekur til eftirtæktar frágreiðingina hjá landsstýrinum um samráðingarnar við EF um undir hverjum treytum Føroyar kunnu hittaka í Felagsskapinum.
2. Landsstýrið gevur lögtinginum frágreiðing í spurningum, ið eru av týðningi fyri støðtøkan Føroya til EF í umhugsunartíðini.
3. Landsstýrið leggur málið um støðu Føroya til EF fyri lögtingið í seinasta lagi 15. august 1975.

Viðmerkingar:

Sambært samtykt lögtingsins í lögtingsmáli nr. 6/1970: Føroyar og Europeiski Felagsskapurin eru samráðingar ferdar við EF um hittøku. Í álitinum í nevnda máli mælir meirilutin í marknaðarnevnd lögtingsins til, at tingið í fyrsta umfari fær at vita undir hverjum treytum, Føroyar kunnu hittaka í felagsskapinum.

Úrslitið av hesum samráðingum er umrøtt í hjáløgdu frágreiðing.

Sí eisini skjal 10.

1. viðgerð 17. janúar og málið heint í marknaðarnevndina.
18. janúar kl. 19.00 var frá felagsmarknaðarnevndini lagt fram

Álit

Málið var við 1. viðgerð 17. janúar 1972 heint í marknaðarnevndina.

Til lögtingið er komin skriv dagfest í Hoyvík 17. janúar 1972 og undirskrivað av Zacharias Wang. Skrivinum hjálagt eru 467 undirskriftir (síðuni eru komnar 55 afturat) frá veljarnum, ið taka undir við kravi um, at samráðingarúrslitið í Felagsmarknaðar-málinum verður lagt út til fólkaatkvøðu, áðrenn tað verður avgreitt av lögtinginum. Skrivið er viðlagt álitinum sum skjal 1.

Síðan landsstýrið legði málið fram, er endaliga orðingin á danskum av Føroya-protokollini komin í traktatformi. Protokollin er viðlögð sum skjal 2.

Undir nevndarviðgerðini hevur nevndin býtt seg í ein meiriluta og tveir minnilutar.

Meirilutin (Hilmar Kass, formaður, Kjartan Mohr, Poul J. Olsen, Trygve Samnelsen og J. Fr. Øregaard) førir fram:

Tá ið landsstýrið leggur samráðingarúrslitið fyri lögtingið við uppskoti um, at tingið tekur tað til eftirtektar, skilir meirilutin tað soleiðis, at tingið ikki nú tekur støðu fyri ella imóti luttøku uppá tær treydir, sum frágreiðingin sigur frá, men at støðutakanin verður skotin út til einaferð í 3 ára umhugsunnartíðini, t.v.s. at lögtingið bert á sannar, hvat er litið fram, og hvat úrslit er komið til undir samráðingunum. Skotið verður tí upp at orða punkt 1 um, so henda skiljingin framgongur týðiligari.

Í umhugsunnartíðini er tað av allarstørsta týðningi, at lögtingið javnan frá landsstýrinum fær at víta, hvat fer fram innan Félagsmarknaðin, ikki bert í spurningum, sum týðning hava í støðutakanini fyri ella imóti luttøku men eisini, um hendingar, avgerðir og avtalur, ið lýsa kunnu útlitið fyri og møguligt innihald av øðrum loysningum eini luttøku. Tað er helst so, at illa ber til at samráðast við EF um aðrar loysningar eini luttøku, soleingi heimastýrið ikki hevur forkastað, at so skal verða, með lá fylgt verður við, hvat ummál land samráðast við EF um ella, hvørjar skipanir tey fáa, skuldi verið gjørligt at mella um við víðari sjónarringi og samanbera fleiri alternativ. Skotið verður upp at orða punkt 2, so hesi sjónarlið standa greiðari.

Eftir tingskipanini er tað einfaldur meiriluti av lögtingsmonnum, sum tekur avgerð í lógarmálum og uppskotum til samtyktar. Tá ið felagsmarknaðarmálið sefnast var fyri, jbr. lögtingsmál nr. 6/1970 heilt meirilutin í marknaðarnevndini tá tí, at ein avgerð um luttøku ikki eigur at verða tikin av einfaldum tingmeiriluta uttan so, at lögtingsval hevur verið. Meðan núverandi meirilutin er av letrí áskoðan, at tað ikki er neyðugt at leggja fyri fólkið lögtingsavgerð um, at Føroyar ikki skulu luttaka í EF, heimastýrið gevur tá ikki frá sær part av avgerðarrættinum, so eigur avgerð um luttøku ikki bert at verða tikin av lögtinginum, men eins og í Danmark og Noregi eigur málið at verða lagt undir fólkaatkvøðu. Meirilutin er samdur um, at í Føroyum eigur fólkaatkvøðan at vera bindandi eins og í Danmark og ikki bert vegleiðandi sum í Noregi. Hvussu reglurnar fyri fólkaatkvøðuni skulu verða, heldur meirilutin tað ikki vera neyðugt at gera av nú, men eiga tær til sína lið at verða fyriskipaðar í lögtingslóg.

Vísandi hertil skjýtur **meirilutin** upp, at tað í staðin fyri landsstýrisins uppskot til samtyktar verður sett:

1. Løgtingið ásummar at hava fingið frágreiðingina hjá landsstýrinum um samráðingarnar við EF um, undir luvum treytum Føroyar kundu luttaka í Felagsskapinum.
2. Landsstýrið gevur í málhugsunarliðini frágreiðing til lögtingið í spurningum, ið eru av týdningi fyri støðutakan Føroya til EF um luttøku ella samarbeiði.
3. Landsstýrið leggur málið um støðu Føroya til EF fyri lögtingið í seinasta lagi 15. august 1975.
4. Samtykkir lögtingið, at Føroyar skulu luttaka í EF, verður samtyktin lögð undir avgerandi fólkaatkvøðu. Til slíka lögtingssamtykt krevst bert einfaldur meiriluti. Reglurnar fyri fólkaatkvøðu verða fyrisettar í lögtingslóg.

Minnilutin (Hanus við Høgadalssá) flytir fram:

Fólkið í Føroyum hevur onga tíð hiðsið um tær «samráðingar», sum fram eru farnar um luttøku Føroya í EEC, og upp aftur minni hevur tað játtað tein «úrslitum», ið nú eru til skjals.

Vit mugu tó fasthalda, at hetta er mál, ið ikki einans viðkemur tein 26 monnum, sum á tingi sita, enn minni, at tað er mál, ið bert viðnemur tein 5 monnum, sum í landsstýri sita.

Hetta er mál, ið viðkemur øllum okkara fólki, og tað er tí krav okkara, at dansku ríkisstjórnini verður gjørt kunnugt, at tað er ófrávikilig støða lögtingsins, at Føroyar framvegis verða uttan fyri EEC felagsskapin, og at tað er krav tingsins, at tað í sáttmála Danmarkar við EEC týðiliga og klárt verður tilskilað, at Føroyar framvegis verða uttan fyri henda felagsskap.

Um so verður, at hetta uppskot fellur, og tingið í staðin samtykkir uppskot landsstýrisins, krevja vit spurningin um luttøku Føroya í EEC í seinasta lagi 1. juni 1972 lagdan undir almenna fólkaatkvøðu, sum verður bindandi fyri landsins myndugleikar, soleiðis at skilja, at fær luttøka ikki meirilutu av greiddum atkvøðum, verða Føroyar framvegis uttan fyri felagsskapin. Hetta eigur at verða dansku ríkisstjórnini kunnugt, áður enn hon undirteiknar sáttmála sín við EEC, og eigur hon fá at taka fyrivarni í samsvari við hesa avgerð.

Uppskot landsstýrisins og tey framlagdu skjøl kundu eftir flokksins lykki ikki skiljast øðrvísi, enn at Føroyar -- lá tann umbláða «samráðingarlíð» er farið -- skulu gerast luttakandi í EEC. Verður hetta uppskot samtykt, er tí harvið longu støða tikin í hesum máli, nevniliga tant, at vit skulu fara upp í felagsskapin.

**Uppskot
til
santýktar.**

Í fyrstu syftur:

- A. Dansku ríkisstjórnini verður gjørt kunnugt, at tað er ófrávikilig støða lögtingsins, at Føroyar verða uttan fyri EEC-felagsskapin, og at tað er krav tingsins, at tað í sáttmála Danmarkar við EEC týðiliga og klárt verður tilskilað, at Føroyar verða uttan fyri henda felagsskap.
- B. Spurningurin um luttøku Føroya í EEC verður í seinasta lagi 1. juni 1972 lagdur undir almenna fólkaatkvøðu, sum verður bindandi fyri landsins myndugleikar, soleiðis at skilja, at fær luttøka ikki meiriluta av greiddum atkvøðum, verða Føroyar uttan fyri henda felagsskap.

Hetta verður beinan vegin gjørt dansku ríkisstjórnini kunnugt, og skal hon tá í sáttmála sínum við EEC at taka fyrivarið í samsvari við hesa avgerð.

Í aðru syftur:

Løgtingið santýkkir at «samráðingarárslitið» verður í seinasta lagi 1. juni 1972 lagt undir almenna fólkaatkvøðu, sum verður bindandi fyri landsins myndugleikar, soleiðis at skilja, at fær tað ikki meiriluta av greiddum atkvøðum, er tað burturfallið.

Hetta verður beinanvegin gjørt dansku ríkisstjórnini kunnugt, og skal hon tá í sáttmála sínum við EEC klárt tilskila, at Føroyar verða verðandi uttanfyri.

Minnilutin (Hákon Djurhuus) færir fram:

Onki land í Europa er so búskaparliga knýtt at fiskivinnuni sum Føroyar. Av okkara útflyting í fjør vóru ley 98,2 prosentini fiskur og vorur framleiddar úr fiski. Umráðandi er tí:

- at vit uttan haft eisini kunnu rakja ein fiskivinnupolitikk, ið vit halda gagnar okkum best,
- at Vit í komandi tíðum ikki hert fasthalda óðalsrættin til landleiðina, men halda fast um lögtingssantýktina, ið sigur, at landgrunnurin er Føroya ogn, og
- at vit virka á øllum økjum miðvíst móti tí stavnaldi, ið varðveitir og útbyggir Føroya serstöðu fjóðskaparliga, søguliga og stjórnarliga.

Samsvarandi fólkaflaksins støðu í hesum máli setir **minnilutin** soljóðandi uppskot:

- I Løgtingið áseinnar, at tað í minnilutaáliti fólkaflaksins framfærda bert kann varðveitast við einum leysari tilknýti til Felagsskapin og ikki við fullum limaskapi.

- II Løgtingið samtykkir, at lögtingsval verður útskrivað í november ella december 1972, um Danmark tekur endaliga avgerð fyri limskapi í Felagsskapinum.

Marknaðarnevndin, 18. januar 1972.

Hilmar Kass Trygve Samuelson J. Fr. Øregård
 Poul J. Olsen Kjartan Mohr
 Hannus við Høgndalsá Hákon Djurhuus

Og við skjali 1 og 2:

Skjal 1.

Hoyvík, 17. jan. 1972.

Til Føroya lögting!

Hjálagt handi eg lögtinginum 467 undirskriftir frá veljarum, ið taka undir við kravinum um, at samráðingarúrslitið verður lagt út til fólkaatkvøðu, áðrenn tað verður avgreitt av lögtinginum.

Hetta uppskot er sera rímuligt, tí sambært tey skjøl, sum lagd eru fyri lögtingið, siga EEC myndugleikarnir einki um, at vit kunnu standa aftan fyri í allar ævir, men tað stendur í § 227, 5. stk., at Danmark hevur fingið útselisi til 31. december 1975 um at geva eina fráboðan um at sáttmálin er galdandi fyri Føroyar, og í protokollatínum verður í 5. slykki støðn tíkin til hvat ið gerast skal, um Danmark óvæntað eftir áheitan frá tí føroyska heimastýrinum áðrenn hesin freistur er úti skuldi boða frá at tað ikki gevur hesa fráboðan. Tá verður ræðið yvir tí elkinum, ið eitur Føroyar, flutt frá Føroyingum, ja Dønum við, og verður handað ministararáðnum í tí viðkaða EEC. Einki verður sagt um, at ministararáðið er bundið av nakrari avgerð, sum tíkin verður her á landi ella í Danmark.

Við at taka hetta uppskot til eftirtæktar hevur lögtingið tí samtykt at flyta ræðið yvir hesum oyggjum til ráðið í Brüssel, og tá er ikki stórt meir at spyrja hitt føroyska fólkið um. Tí vilja vit heita á lögtingið um at minnst til lyftini um at hetta málið skal leggjast fyri fólkið áðrenn endalig avgerð verður tíkin, og gera varð við, at henda avgerðin er hin endaliga.

Vit rokna tí við, at samráðingarúrslitið kemur til fólkaatkvøðu.

Við hávirðing
 Zakarias Wang (sign.)

PROTOKOL VEDRØRENDE FÆRØERNE

Artikel 1.

Indtil den danske regering har afgivet de i artiklerne 25-27 omhandlede erklæringer, dog senest indtil 31. december 1975 kræves der ikke nogen ændring af den toldordning, der på tiltrædelsestidspunktet anvendes for import til de øvrige dele af Danmark af produkter med oprindelse i eller hidrørende fra Færøerne.

Varer, der importeres fra Færøerne til de øvrige dele af Danmark under ovennævnte ordning, kan ikke, når de reeksporteres til en anden medlemsstat, betragtes som frit omsættelige i Danmark efter definitionen i EØF-traktatens artikel 10.

Artikel 2.

Dersom den danske regering afgiver de i artikel 1 omhandlede erklæringer, anvendes tiltrædelsesaktens bestemmelser på Færøerne under hensyn tagen til følgende bestemmelser:

Import til Færøerne pålægges sådan told, som ville være blevet anvendt, såfremt traktaten og afgørelsen vedrørende tiltrædelsen var blevet anvendt fra 1. januar 1973.

Fællesskabets institutioner vil inden for rammerne af den fælles markedsordning for fisk og fiskeriprodukter søge egnede løsninger på Færøernes særlige problemer.

De færøske myndigheder kan under fællesskabets kontrol opretholde passende foranstaltninger med henblik på at sikre den færøske befolkning mælkeforsyning til rimelige priser.

Artikel 3.

Såfremt den danske regering i den i artikel 1 nævnte periode på grundlag af det færøske hjemmestyres beslutning meddeler rådet, at den ikke er i stand til at afgive de i artikel 1 omhandlede erklæringer, undersøger rådet på den danske regerings anmodning den således opståede situation. Rådet træffer på forslag af kommissionen afgørelse om det arrangement, der må forudses til løsning af de problemer, som denne situation måtte rejse for fællesskabet og navnlig for Danmark og Færøerne.

Artikel 4.

Danske statsborgere, der er bosiddende på Færøerne, vil først blive betragtet som statsborgere i en medlemsstat efter definition i de oprindelige traktater fra den dato, på hvilken disse traktater anvendes for øerne.

Artikkel 5.

De i artikkel 1 nævnte erklæringer skal afgives samtidigt og kan kun have en samtidig anvendelse af de oprindelige traktater for Færøerne til følge.

2. viðgerð 18. jannar.

Við 15 0 samtykt at frávikja tíðarfrestini viðv. viðgerð av málinum.

Atkvøtt var soleiðis:

Minnihutauppskot frá Hannus við Høgadalsá:

Í fyrstu syftu A.

Ja atkvøddu: S. Hansen, S. Skaale, D. Hentze, K. Wang, H. Djurhuus, H. v. Høgadalsá, F. Isaksen, E. Patursson, J. Durhuus, O. Mikkelsen = 10.

Nei atkvøddi: Martin Joensen = 1.

Atkvøddu ikki: Agnar Nielsen, Hilmar Kass, J. Sandstein, Tr. Samuelson, L. Joensen, A. Djurhuus, J. Olsen, Johs. Olsen, H. Beck, Manni Næss, Tórólvur Olsen, Poul J. Olsen, Kjartan Mohr, Haldor Hansen, J. Fr. Øregaard = 15.

Uppskotið sostatt burturdottið við 10—1.

Í fyrstu syftu B. Fall 6—0.

Í aðru syftu Fall 6 0.

Minnihutauppskot frá Hákon Djurhuus:

I. Fall 5— 0.

II. Fall 11— 0.

Við 15 0 avgjörði tingið at tað skuldi verða atkvøtt um øll 4 punktini í meirilutauppskotinum undir einum og atkvøtt varð við navnakalli:

Ja atkvøddu: A. Nielsen, M. Joensen, H. Kass, Tr. Samuelson, Leon Joensen, Andr. Djurhuus, Jógvan Olsen, Johs. Olsen, Hilmar Beck, Manni Næss, Tórólvur Olsen, Poul J. Olsen, Kj. Mohr, H. Hansen og J. Fr. Øregaard = 15.

Atkvøddu ikki: Signar Hansen, J. Sandstein, S. Skaale, D. Hentze, K. Wang, H. Djurhuus, H. við Høgadalsá, F. Isaksen, E. Patursson, J. Durhuus, O. Mikkelsen = 11.

Meirilutauppskotið sostatt samtykt 15— 0.

38. Broyting í lögtingslóg um minstulønarskipan

Ár 1972, 27. janúar, lagði Eli Nolsæ, landsstýrismaður, fram

Uppskot

til

**løgtingslóg um broyting í lög-
tingslóg um minstuløn og annan
stuðul til fiskivinnuna.**

§ 1.

Fyrsta punktum í § 3 í lögtings-
lóg nr. 1 frá 31. janúar 1969 um
minstuløn og annan stuðul til
fiskivinnuna verður orðað soleiðis:

«Minstalønin til fiskimenn er
1.500 kr. um mánaðin, hvør veiðu-
ferð roknað fyrri seg, pristalsvið-
gjörd frá 1. apríl 1965.»

§ 2.

Henda lóg fær gildi frá 1. ok-
tober 1971.

Viðmerkingar:

Minstalønin til fiskimenn hevur hirtursið frá pristalsjavnungini staðið
óbroytt við frá janúar 1969. Hækkingar síðani í reallønnum hava so státt
ikki ávirkað minstulønina.

Í sáttmálasamrúðingunum millum arbeððara- og arbeððsgevarafeløg
seinast eru arbeððsmannalønirnar hækkaðar við um 10% pr. 1. maí 1971
og hækka tær við um 6% altur at pr. 1. maí 1972, tá er dýrtíðarjavnungin
ikki tald við.

Vísandi til hesar hækkingar verður mælt til, at minstalønin, sum pr.
1. janúar 1972 er kr. 1.954,50 verður hækkað við um 15%.

Eftir uppskotinum verður so minstalønin pr. 1. janúar 1972 kr. 2.255,15.
Meirútreiðslan fyrri landskassan kann metast til kr. 375.000,-.

1. viðgerð 1. februar og málið beint í fíggjarnevndina.

**lagtingslov om ændring i lagtings-
lov om mindsteløn og anden
støtte til fiskerierhvervet.**

§ 1.

Første punktum i § 3 i lagtings-
lov nr. 1 af 31. januar 1969 om
mindsteløn og anden støtte til fis-
kerierhvervet formuleres således:

«Mindstelønnen til fiskere er
1.500 kr. pr. måned, hver fisketur
beregnet særskilt, pristalsregule-
ret fra 1. april 1965.»

§ 2.

Denne lov har gyldighed fra
1. oktober 1971.

24. mars var frá fíggingarnevndini lagt fram soljóðandi

Alit

Hetta mál er av landsstýrinum lagt fyri tingið, og var við 1. viðgerð beint í fíggingarnevndina.

Í viðmerkingunum frá landsstýrinum verður víst til tær lønarhækkingar, sum frandar eru við samráðing millum arbeiðsmannafelag og arbeiðsgevarafelag, sum pr. 1. mai 1971 vórð umleið 10%, og sum komandi 1. mai hækkað viðumleið 6%.

Eftir fyriliggjandi uppskoti skuldi minstulønin hækka við 15% og verði 2.255,15 frá 1. januar 1972.

Í orðinum minstuløn liggur, at tað ber til at vinna meira, og er hetta tilbetur tað vanliga, men fyri teir, sum gera langar túrar og verða fyri leirri lagnu at koma undir minstuløn, og so harafturat kunnu missa ríma líð millum túrarnar, har einki verður vundið, kann henda minstuløn koma at verða alt. sum hesir menn vinna.

Við tað at kr. 1.500, sum tilmælt er í uppskotinum, er í lægra lagi, samanhorið við tað, sum arbeiðsmenn hava vundið sær við sálmála, heldur meirilutin (Knút Wang, Kjarlan Mohr, Hilmar Kass, Andreas Djurhuus, Trygve Samuelson og J. Fr. Øregaard) at hetta tal skuldi verið broytt til kr. 1.600,00 og setir uppskot samsvarandi.

Uppskot

Mælt verður til at samtykkja uppskot landsstýrisins við teirri broyting, at í § 1 verður kr. 1.500,00 broytt til kr. 1.600,00 í bæði føroyska og danska tekstinum.

Minnihutin (Jógvan Durlund, sum møtti fyri Erlend Patursson) vísir til støðu sína í tingmáli nr. 30/1971 og setir sostatt einki uppskot fram í hesum máli.

2. viðgerð 13. apríl. Broytingaruppskotið frá nevndarmeirilata samtykt 26—0. Málið so broytt at fara til 3. viðgerð 26—0.

3. viðgerð 20. apríl.

Frá fíggingarnevndini framlagt soljóðandi

Broytingaruppskot

Føroya Fiskimannafelag hevur heitt á nevndina um, at eisini teir menn, ið hava lovað seg burtur til skíps men koma fyri skaða ella verða sjúkir beint áðrenn teir skulu mynstra, kunnu fáa minstuløn, eins og skipanin er fyri teir, ið geva seg undir lógskyldugu tuberkla kanningina og aftaná kanningina ikki kunnu mynstra.

Hværki av hesum undantøkum frá krávinum um, at mynstring er fyrlægt fyri minstuløn, er heimilað eftir lógini, men er gamal praksis hjá

lönjavníngargrunninum at veita undantak, tá ið talan er um tuberkuløsu.

Nevndin tekur undir í áheitanini soleiðis, at praksis verður legaliseraður, og at landsstýrinum verður givin heimild í undantaksförum at veita minstløn, hóast tað, at maður ikki er mynstraður.

Fiskimannafelagið og lönjavníngargrunnarin sent áheitan um, at hámarkið 4.000 kr. fyri prísstudningin í saltfiskaveiðu til skiparar, stýrimenn, bestamenn, maskinmeistarar og motorpassarar verður tik-ið av. Víst verður til, at markið ikki er innan aðrar veiðulættir og at markið minskar um áhugan breði til mongd og góðsku. Fiskimannafelagið metir meirkostnaðin hjá lönjavníngargrunninum til 375.000 kr. til 400.000 kr. um árið.

Nevndin tekur undir í áheitanunum, tó eigur markið fyri skiparar, ið eftir sáttmála fáa 2½ manspart ella meiri at vera verðandi.

Vísandi til tað, ið her er flutt fram mælir nevndin til fylgjandi

Broytingaruppskot

í § 1 í landsstýrisins uppskoti verður skoytt uppí sum nýtt punkt.

2. Í § 4 verður sum nýtt seinasta punktum self:
«Í undantaksförum hevur landsstýrið heimild at gera frávik frá kravum til mynstring.»

og sum punkt

3. § 9, 4. stk. verður orðað soleiðis:

«Um skipari eftir sáttmála fær 2½ manspart ella meira, fær hann tó bert so mikið í studningi, at vinningur hansara ikki fer uppum 4.000 kr. um mánaðin pr. túr.»

2. I § 4 indsættes som nyt sidste punktum:
«Under særlige omstændigheder har landstyrelet hjemmel til at meddele dispensation fra kravet til mønstring.»

og som nyt punkt

3. § 9, stk. 4 formuleres således:

«Såfremt en skipper i henhold til overenskomst får 2½ mandskabsandel eller mere får han dog kun så meget i tilskud, at hans fortjeneste ikke overstiger 4.000 kr. om måneden pr. tur.»

Broytingaruppskotini frá nevndini samtykt 22-0. Lógaruppskotið so broytt endaliga samtykt 23-0.

39. Broyting í lóg um fiskaveiðu á landleiðini

Ár 1972, 9. februar legði Jógvan Durhuus fram

Uppskot

til

løgtingslóg um broyting í løgtingslóg um fiskiveiðu á landleiðini.

§ 1.

Í løgtingslóg nr. 12 frá 10. mars 1964 sum broytt við løgtingslóg nr. 6 frá 20. februar 1970 um fiskiveiðu á landleiðini verða gjørdar hesar broytingar:

§ 3, 2. stk. verður orðað soleiðis:

Í tíðarskeiðinum 15. februar til 30. apríl báðir dagar viðroknaðir, er ikki loyvt at fiska við toska gønum á hesum leiðum:

Á Norðhavinum: Millum tvær linjur onnur drigin úr Kunoyarnakk 6° 41' W og í rættvísandi norðan og hin úr Eiðiskolli 7° 06' W og í rættvísandi norðan 6 fjórðingar út frá sjómarksgrunnlinjuni.

Vestanfyr: Millum tvær linjur, onnur drigin úr Trøllhøvda 61° 55' N 6° 57' W og í rættvísandi útsynning og hin úr Trælanýpani 62° 01' N 7° 14' W og í rættvísandi útsynning 6 fjórðingar út frá einari linju, drigin úr Trøllhøvda 61° 55' N 6° 57' W í Trælanýpana 62° 01' N 7° 14' W.

Annars fær landsstýrið heimild til í kunngerð at seta reglur fyri veiðu við toskagønum, n.a. um

lagtingslov om ændring i lagtingslov om fiskeri på fiskeriterritoriet.

§ 1.

I lagtingslov nr. 12 af den 10. mars 1964 som ændret ved lagtingslov nr. 6 af den 20. februar 1970 om fiskeri på fiskeriterritoriet foretages følgende ændringer:

§ 3, stk. 2 affattes således:

I perioden 15. februar til 30. april, begge dage medregnet, er det ikke tilladt at drive fiskeri med torskegarn i følgende områder:

I Nordhavet: Mellem to linier, den ene trukket fra Kunoyarnakk 6° 41' W og i retvisende nord og den anden fra Eiðiskoll 7° 06' W og i retvisende nord 6 sømil udfra basislinjen.

Mod vest: Mellem to linier, den ene trukket fra Trøllhøvd 61° 55' N 6° 57' W og i retvisende sydvest og den anden fra Trælanýpan 62° 01' N 7° 14' W og i retvisende sydvest 6 sømil udfra en linie trukket mellem Trøllhøvd 61° 55' N 6° 57' W og Trælanýpan 62° 01' N 7° 14' W.

Lovrigt bemyndiges landsstyret til ved bekendtgørelse at fastsætte regler for fiskeri med torskegarn.

garnatalið, hvørt skipið má brúka, hvussu flot skulu verða fest á gørn, og hvussu fiskireiðskapurin skal verða merklur.

§ 2.

Henda lóg fær gildi beinanvegin og hevur gildi í 3 ár.

Føroya lögting,
h e r.

Undirritaðu reiðari og manningar, sum ætla at royna við toskagørnum í vár, tá ið garnatiðin byrjar miðjan februar, loyva okkum við hesum, so sum vit hava gjørt á hvørjum ári, at venda okkum til háttvirda lögtingið við áheitan um rúmari ræsur fyri garnafiskiskapin.

Sum er, kann tað sigast við fullari vissu, at garnaskipini fáa ikki meira av fiski enn millum triðing og helvt av tí, sum tey høvdu fingið, um tey sluppu at roynt inn á seks fjórðingar á Norðhavinum og í Vágahavinum. Hetta er próvfast, við tað at tey skip, sum høvdu roynt við gørnum árinum 1968 og 1969, bert hava fingið ein triðing av tí, tey finga hesi ár, í árunum 1970 og 1971. Tað má eftir okkara meining sigast at vera skaðiligt fyri landshúsarhaldið, at veiðiflotin ikki fær nýtt sín reiðskap til fullnar.

Tað er vón okkara, at nú ið lögtingið seinasta ár hevur byrjað at loyva troling eftir slíkum fiski, ið annars ikki fæst, so vil lögtingið nú nýta somu sjónarmið, hvat garnaveiði viðvíkir. Hitt sjónarmiðið, at garnaveiðan skal vera skaðilig fyri stovnin, samsvarar jú ikki við tað, ið vitskapurin sigur. Vit vísa til álit fiskirannsóknarstovunar dagfest 8. januar 1969, sum stendur við makt. Tað mátti ikki borið til, at tann politiska leiðslan, sum í øllum førum er von at taka vitskapsins áskoðan ad notum, veruliga skal ganga ímóti vitskapinum, tá ið tað kemur til veiðuhættir á okkara egnu landleið. Eftir fiskirannsóknarstovunar metan er einki at frykla fyri, at ynglið verður ov lítið, um tað verður veitt eftir gýtingarfiski á landleiðini við gørnum. Ein grundin er lann, at fiskurin fer longu at gýta sum trí ella fyra áragamál, meðan hann ikki stendur í gørnum, fyrr enn hann er fyra ella fimm áragamál.

Allir mugu ásanna, at tað er neyðugt at fáa so nógvan fisk upp á land, sum til ber, bæði til flakavirkiní og til sallingar.

Alt gott at siga um útróður við smábátum, men tað er ikki ov mikið sagt, at tað, sum hesir leggja upp á land, munar næstan einki samanlíknast við tað, sum kann veiðast við størri skipum, sum royna við hentasta reiðskapi. Tað tykist neyðugt fyri landshúsarhaldið at fáa mest møguligt av fiski upp á land. Vil halda tað vera størstu óráð, um garnareiðskapur ikki verður nýttur um várið, serliga tí at hetta er einasti máti at fáa veruligar

bl.a. om antallet af garn, som hvert skib må bruge, hvordan flåd skal fæstnes til garn, og hvordan fiske-redskaber skal mærkes.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks og har gyldighed i 3 år.

nøgdir av stórum toski undir Føroyum. Tá ið rætt er atborið, stendur garnafiskurin heldur ikki aftan fyri annan fisk til dygd.

Visandi til frammanfyrirstandandi taka vit uppskot okkara til broytingar í løgtingslóg nr. 12 frá 10. mars 1964 sum broyttari við løgtingslóg nr. 6, frá 20. februar 1970 uppaltur og leggja hetta uppskot hjá her sum skjal 1.

Fylgjandi skjøl loyva vit okkum eisini at leggja hjá:

- 2) álit fiskirannsóknarstovunnar dagsett 8/1-1969,
- 3) skriv til Føroya løgtings dagf. 7/2 1969,
- 4) skriv til fiskivinnunevnd løgtingsins dagf. 13/2 1970,
- 5) skriv til Føroya løgtings dagf. 23/2 1970,
- 6) skriv til fiskivinnunevnd løgtingsins dagfest 30/1 1970,
- 7) skriv til Føroya løgtings dagfest februar 1971.

Januar 1972

Virðisliga

- M/S «VENUS», Sandavágt: fyri eigararnar: E. Rasmussen
fyri skipara og manning: Hans M. Dahlund
- M/S «KØRBERG», Tórshavn: fyri eigararnar: J. Simonsen
fyri skipara og manning: B. Simonsen
- M/S «VESTURVIK», Tórshavn: fyri eigaran: Conrad Skaale
- M/S «VESTFART», Tórshavn: fyri eigaran: Debes Christensen
- M/S «KYRJASTEINUR», Tórshavn: fyri eigaran: John Joensen
- M/B «EYSTNES», Leirvík: fyri eigaran, skipara og manning: Elias Lervig
- M/B «SIGATINDUR», Leirvík: fyri skipara og manning: E. Eliassen
- M/B «GULIKLETTUR», Leirvík: fyri eigaran: John Lervig
- M/B «GULIKLETTUR», Leirvík: fyri skipara og manning:
J. M. Justinussen
- M/B «STÓFARIÐ», fyri skipara og manning: Jákup Joensen
- M/K «HAVFRÓGVIN», Strendur: fyri eigara og manning:
Sónd P. í Selvindi Niels Jac. S. Nielsen
- M/K «BJØRGVIN», Rithvík: fyri eigara og manning: Magnus Andreassen
- M/S «NESBÓGVIN», Tøftir: fyri eigara og manning: John Hansen
- M/S «SUNDABÓGVIN», Hvalvík: fyri eigara og manning: J. Olsen
- M/S «ÞRIKKUR JALLUR»: E. Rasmussen
- M/S «REYNSATINDUR»: Z. Nielsen
- M/B «GRUNNINGUR»: fyri skipara og manning: Óla J. Vatnhamar.

1. viðgerð 11. febrúar og málið heint í fiskivinnuneyndina.

15. febrúar kl. 10.00 var frá Fiskivinnuneyndinni lagt fram hetta

Álit

Málið var við 1. viðgerð heint í fiskivinnuneyndina.

Soljóðandi fjarril er sent öllum útróðrarfélögum utan «Havnar Útróðrarfélag», sum í öðrum skrívi hevði sagt hugsan sína um garnaveiðu á landleiðini:

«Útróðrarfélagið verður biðið um at siga sína hugsan um tað uppskotið, sum er til viðgerðar á lögtingi um fisking við toskagørnum inn á 6 fjórðingar, har tað ikki hevur verið loyvt fyrr. Stop. Málið hevur skund. Stop. Gerið so væl at senda støðu tykkara í svari til landsskrivstovuna í seinasta lagi innan máttadagin 14. febrúar á middegi.»

Hesi feløg hava svara soleiðis:

Skopunar útróðrarfélag: «Sum svar á telegram frá lögtingsins fiskivinnuneynd um fisking við toskagørnum inn á 6 fjórðingar víl felagið siga frá, at tað er ímóti allari veiðu við toskagørnum á várgrundinum.»

Útróðrarfélagið Eystan Múla: «Útróðrarfélagið Eystan Múla hevur á fundi einmælt samtykt at mæla löglinginum strangliga at hanna allari garnaveiðu á landleiðini. Vit halda tað verða lógið og lata okkum ikki lida, at menn kunna fáa sín vilja framdan við at blaka við eggum ella nýla annan harðskap.»

Útróðrarfélagið Beinlsvørð, Sumba: «Fyrirspurningur tykkara er viðgjørdur og var viðtikið at mótmæla veiðu við toskagørnum á umtalaðu økjum.»

Klakksvíkar útróðrarfélag: «Útróðrarfélagið hevur somu støðu um garnaveiðu á landleiðini sum tað altíð hevur havt. Vit biðja tykkum hanna alla garnaveiðu á landleiðini beinavegin. Tað er skilaleyst at geva loyvi. Fyri okkara bygd er skaðin stórur, um loyvi verður givið. Uppskotið sum fyriliggur í tinginum er til stóran skaða fyri landið all. Klakksvíkar útróðrarfélag telur 410 lintir.»

Flakavirkið á Biði: «Neyndin í p/f Norðis hevur ta støðu, at reglurnar fyri fisking við toskagørnum á Norðhavinum ikki eiga at verða broyttar.»

Froðbiar sóknar útróðrarfelag: «Á fundi 12. febrúar 1972 var einmælt samtykt ekki at loyva garnaveiðu innanfyri 12-míla markað á leinum bannaðu økjumum.»

Vága útróðrarfelag: «Á fundi í Sørvági 13. febrúar var einmælt viðtikið at mótmæla harðliga at loyvi verið givið at veiða við torskagørnum innanfyri 12 fjórðinga markað.»

Vágs útróðrarfelag: «Vágs útróðrarfelag mótmælir harðliga at geva loyvi til garnaveiðu inn at 6 fjórðinga marki. Heldur viðka tøy stongdu økini.»

Skriv frá Havnar útróðrarfelag: «..... Eisini varð samtykt at mæla línunum til at geva garnaveiðuni viðari ræsir á vørleiðini».....

Fiskivinnunevndin vísir á, at stóri meirilutin av útróðrarfeløgum ikki mælir til at gugið verður hesum broytingaruppskoti av lögtingslóg nr. 12 frá 10. mars 1964 á mæti.

Heldur tykist álengi hjá útróðrarfeløgum at vera til steðar fyri, at ein mogulig broyting skal ganga hin vegin, nevniliga at skerja tann rætt, garnaveiðan hevur fingið við áðurnevndu lóg.

Fiskivinnunevndin mælir sostatt einmælt til, at uppskotið í lögtingsmáli nr. 39/1971: Broyting í lögtingslóg um fiskiveiðu á landleiðini ikki verður samtykt.

Meirilutin (Hákon Djurhuus, Poul J. Olsen og Tórálvur Mohr Olsen) setir fram fylgjandi uppskot um, at øll garnaveiða á landleiðini verður bannað frá 1. febrúar 1974:

Uppskot

I lögtingslóg nr. 12 frá 10. mars 1964 um fiskiveiðu á landleiðini verður gjørd henda broyting:

§ 3, 2. stk. verður orðað soleiðis:

«Ikki er loyvt at fiska við torskagørnum á landleiðini.»

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi 1. febrúar 1974.

I lagtingslov nr. 12 af 10. mars 1964 om fiskeri på fiskeriterritoriet foretages følgende ændringer:

§ 3, stk. 2 affattes således:

«Det er ikke tilladt at drive fiskeri med torskegaru på fisketerritoriet.»

§ 2.

Denne lov træder i kraft 1. februar 1974.

Ein minniluti (Leon Joensen) er í høvuðsheitunum samdur við meirilutan (Poul J. Olsen, Hákon Djurhuus og Tórálv Mohr Olsen) um tey í álitinum framfærdu sjónarmiðum har ein stórus meiriluti av útróðrarfeløgnum ráða frá at viðka økini har loyvt er at veiða við loskagørnum og tekur sostatt undir við at ongin broyting verður gjørd.

Men minnilutin er ikki samdur og kann ikki taka undir við meirilutanum í tí uppskoti, sum framført er at lanna allari veiðu við loskagørnum á landleiðini.

Vísandi til frammanfyri stendandi setir minnilutin onki uppskot fram.

Minnilutin (Ove Mikkelsen) setir fram fylgjandi

Uppskot

At hetta uppskot eins og øll um veiðuhættir á landleiðini verða knýtt til fiskimarksmálið, og at fiskimarkið verður flutt út skjótast gjørligt, fyri at skapa víðari ræsir til teir ymisku veiðuhættirnar. Fyrr enn hetta er gjørt kann ikki við rættvísi móti øllum frábýlast leiðað øki til allar veiðuhættir.

Nú verður klandrast um lveir teigar, hóast møguleiki er fyri at geva okkara veiðumønsum nógva ferðir víðari ræsir og hetta til stóran frama fyri Føroya land og fólk.

Viðmerkingar:

Aftaná at fiskimarkið varð flutt út og landleiðin varð leiðað fyri troling, tók garnaveiðan seg upp og hlíðu garnamenn seg hava líka góðan rætt til at veiða innanfyri eins og snellu- og línumenn.

Við tí í hyggju:

1) at verja fiskastovnin.

2) at umganga ósemju á opnum havi millum fiskimenn.

vorn tvey øki leiðað: eitt á Norðrhavinum og eitt á Vesturhavinum, meðan restin av landleiðini varð lögð opin fyri garnaveiðu. Hetta er í sjálvum sær órættvíst, tí vággrunnar finnast nú aðrastaðni enn bert á hesum báðum økjum.

Nú er áheitan komin til tingið at minka um hesi fyri garnaveiðu bannaðu øki, og varð málið beint í fiskivinnuneyvdina. Nevndin hevur so biðið tey ymisku útróðrarfelögin kring landið siga sína hugsan í nevnda máli. Í felag var fyri uppskotinum, meðan 7 feløg mæltu til skerjan av fríðingini.

At snellu- og línumenn fela seg hóttadar av veiðuhættum sum garnaveiðu og trolveiðu er ógvuliga skilligt.

Tó fyriliggur ongin haldgóð kannning ella nóg gott undirbyggt tilfar, sum prógvar fullgott, at fiskastovnurin ikki tolir hesar veiðuhættir. At hesir

báðir veiðuhættir kunna veiða ummandi meira við lægri útreiðslum og færrum monnum, og af nágvur peningur er bundin í garna- og trolreiðskapum er vitiligt. Eins og veruleiki er, at ekki fæst náði at royna ulla fyrri mark vegna stórar útlendskar trolarar.

Hugsjón og harmi garna- og trolmanna, at teir ekki sleppa inn eftir fiskinum, har hann stendur tættast, og tá stórir partur av hesum fiski ikki fæst við húki, og so státt fer út aftur til at verða veiddur av útlendingum má eisini skiljast.

So státt er landleiðin blivin eitt klandursmál um veiðuhættir meira enn um varðveilan av fiskastovninum. Økið er øv lílið og vandi fyrri at veiðuhættir nerva og forða hvørjum øðrum. Tí má hetla mál eins og øll mál um veiðuhættir óreingiliga knýfast at málinum um viðkan av fiskimarkinum.

Nú skal roynast at fáa samju í lag imillum tveir so ymiskar veiðuhættir, sum vitiligt ikki kunna rekast á so lítlum øki uttan klandur.

Efnasta gongda leið er lí at flyta sjómarkið út, so víðari væsir fáast og ymiskar reiðskapar kann nýtast uttan at nerva hvør annan.

FISKIVINNUNEYNDIN, 15. februar 1972.

Poul J. Olsen

Tórálvar Mohr Olsen

Leon Joensen

Hákon Djurhuus

Ove Mikkelsen

2. viðgerð 15. februar kl. 16.00. Við 16—0 atkvøðum samtykt at frávikja tíðarfrestini fyrri viðgerð av málinum.

Gr. 1 í lógaruppskotinum fall 5—0.

Uppskot frá meiriluta í nevndini fall 5—0.

Allt málið so slátt burturfallið.

40. Lóg um hundar

Ár 1972, 4. februar, legði Eli Nolsæ, landsstýrismaður, fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um hundar.

§ 1.

Tann sum hevur hund skal ansa eftir, at hundurin hevur helsi og spjældur við áðarans navni og bústað frá tí hann er 4 mánaðar gamal.

2. stk. Landsstýrið kann fyriseta gjallari reglur, hvussu tey í 1. stk. nevndu spjældur skulu síggja út.

§ 2.

Tað er forboðið at hava hund á støðum sum ongin býr, uttan so lögreglan gevur loyvi til tess. Tí líkt loyvi kann bert verða gívið, tá ið nóg góð trygd ællast vera, at hundurin verður ansaður forsvarliga, og loyvi kann takast aftur, nær tað skal vera.

§ 3.

Tað er forboðið at hava hund gangandi leysan á gøtu, vegi, breyt ella plássi o.t. sum opin er fyri vanligari ferðslu, uttan so hann er hildin í bandi ella í fylgi við fólki sum hevur fullt ræði á honum. Hundur kann ikki sigast vera undir leiðslu, tí hann er undir eftirliti frá áðarans húsum ella vinnustað. Verður hundur havdur í bandi, skal tað vera so stutt, at leiðarin hevur hann tætt inni at sær. Gongur hundur leysur uttan fylgi undir fullum ræði, tekur lögreglan hann upp og boðar áðaranum frá. Høv

§ 1.

Besidderen af en hund skal sørge for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, bærer halshånd forsynet med et skilt, der angiver besidderens navn og adresse.

Stk. 2. Landsstyrel kan fastsætte nærmere bestemmelser om udformningen af det i stk. 1 nævnte skilt.

§ 2.

Det er forbudt at holde hund på steder, hvor der ikke er beboelse, medmindre politiet meddeler tilladelse dertil. Sådant tilladelse kan kun gives, når der skønnes at være sikkerhed for, at hunden vil blive passet forsvarligt, og tilladelsen kan til enhver tid tilbagetages.

§ 3.

Det er forbudt at lade hunde færdes på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, uden at de enten føres i hånd eller er i følge med en person, som har fuldt herredomme over dem. En hund anses ikke for at være under ledsagelse, fordi den er under tilsyn fra besidderens bolig eller forretningslokale. Føres hunden i hånd, skal dette være så kort, at hunden holdes tæt ind til ledsageren. Såfremt hunde på de nævnte steder færdes løse uden at være i følge med en person, der

ur hundurín ikki helsi og spjaldur sum fyriseft í § 1, verður hann lýstur upp. Hevur ánarín ikki ámanfyri 3 ferðir 24 tímar eftir, at hoðað er frá ella lýst er upp, loyst inn hundin mót at rinda tey gjöld, sum staðist hava av upptøkuni, kann lögreglan avhenda ella avliva hann. Avlop um so skuldi verið eigur ánarín, um hann sigur frá innan 3 mánaðar og próvförir sín rett og annars landskassin. Landsstýrið kann fyriseta gjøllari reglur um avhending av upptøkum hundum.

2. stk. Landsstýrið kann fyriseta, at hundur í Tórshavn og í bygdum sum hava fólkatal uppá 500 ella meira skal altíð havast í bandi. Fyri ferðsluna og seyðarøktina kann verða fyrisett, at reglan í 1. stk., 1. og 2. pkt. skal koma í nýtslu á tilskilaðum veg ella øki uttanfyri tey sum ómanfyri eru nevnd.

3. stk. Í tíðini frá sólsetur til sólareining, tó minst í tíðini frá kl. 21 til 05.00 skal hundur altíð havast í bandi, havast inni ella forsvarliga bundin. Undir regluna kemur ikki hundur sum nýttur verður av almennum valdi ella góðkendur seyðahundur sum ámarín nýtir at rokla við.

4. stk. Tað óliggur ámarín at ansa eftir, at hundur reikar ikki um. Reglan í 1. stk. 5. - 8. pkt. koma í nýtslu um reikandi hund samsvandi.

5. stk. Bítstur hundur sum gongur leysur má ikki nýtast sum

har fuldt herredømme over den, lader politiet den oplage og underretter besidderen. Bærer hunden ikke halsbånd forsynet med skilt som nævnt i § 1, fremlyses den. Hvis besidderen ikke inden 3 gange 24 timer efter, at underretning eller fremlysning har fundet sted, indlæser hunden ved at betale de udgifter, som optagelsen har medført, kan politiet afhænde hunden eller lade den aflive. Et eventuelt overskud ved afhandelsen tilfalder ejeren, hvis han melder sig inden 3 måneder og godtgør sin ret, og ellers landskassen. Landsstyret kan fastsætte nærmere regler om afhændelse af optagne hunde.

Stk. 2. Landsstyret kan bestemme, at hunde i Tórshavn og i bygder med 500 indbyggere og derover altid skal føres i hånd. Af færdselshensyn og af hensyn til færeholdet kan det bestemmes, at reglen i stk. 1, 1. og 2. pkt., uden for de dér nævnte områder skal komme til anvendelse for bestemte angivne veje eller ejendomme.

Stk. 3. I tiden fra solnedgang til solopgang, dog mindst i tiden fra kl. 21.00 til kl. 05.00, skal hunde altid føres i hånd, holdes indelukket eller forsvarligt bundet. Bestemmelsen gælder ikke hunde, der benyttes af offentlig myndighed eller godkendte færehunde, der benyttes af besidderen under færragt.

Stk. 4. Det påhviler besidderen af en hund at drage omsorg for, at den ikke strejfer om. Bestemmelserne i stk. 1, 5-8. pkt., finder tilsvarende anvendelse på omstreifende hunde.

Stk. 5. Løsgående glubske hunde må ikke uden politiets tilladelse

varðlundur utan loyvi frá lög-
regluni.

6. stk. Tað er forboðið at hava
hund í bandi frá motorakfari,
rossakfari og heitur ikki frá
hestbaki.

§ 4.

Ger hundur grannum ónáðir á
hann goyr ella hvínur og gevst ikki
og kára verður givin inn til lög-
regluna. leggur hon ámaranum ta
treytina við at hava hundin inni-
læslan ella um tað onki hatti, ella
um hundurin longu var innilæstur,
at beina fyri honum.

§ 5.

Tað er forboðið alsamt at hava
hund bundan.

2. stk. Tá ið hundur verður hild-
in hundin, skal bandið vera minst
5 m langt, og hann skal sleppa til
rúm so hann fær forsvarligt læ fyri
regni, vindi og kulda. Er tað
hundehús, skal tað vera rúmligt,
og so mikið høgt at hundur fær
staðið utan at bera ímóti.

§ 6.

Tað áleggur hvørjum sum hevur
hund at gera tað sum eftir viður-
skiftinum krevst at fyrbyggja, at
hundurin ger skaða.

2. stk. Hevur hundur fyrr elvt
skaða og hann sum tá hevði hann
kom undir sekt ella endurgjald
eftir dómi ella sátt, skal landfútin
treyta ámaranum at avliva hundin,
um so er at hann verður ikki havd-
ur inni í heilum ella fær forsvarligt
kjaftband. Tílká treyt kann ávari
koma undir, tá ið hundur hetst

anvendes til bevogtning af plad-
ser.

Stk. 6. Det er forbudt at føre
hunde i bånd fra motorøretøj,
cykel med hjælpemotor eller heste-
øretøj. Heller ikke ridende må
føre hunde i bånd.

§ 4.

Førstyrer en hund de omboen-
des ro ved gentagen eller vedhol-
dende gøen eller luden, og der ind-
gives klage derover til politiet, gi-
ver dette besidderen pålæg om at
holde hunden indelukket eller,
hvis denne foranstaltning ikke
hjælper, eller hunden allerede hol-
des indelukket, at lade den fjerne.

§ 5.

Det er forbudt til stadighed at
holde en hund bundet.

Stk. 2. Når en hund holdes bun-
det, skal dens lænke være mindst
5 m lang, og den skal have adgang
til et opholdsrum, der kan yde den
forsvarligt læ mod regn, blæst og
kulde. Består opholdsrummet i et
hundehus, skal det være rumme-
ligt og lå højt, at hunden kan stå
oprejst.

§ 6.

Det påhviler besidderen af en
hund at træffe de foranstaltning-
er, der efter forholdene må an-
ses påkrævet for at forebygge, at
hunden volder skade.

Stk. 2. Har hunden tidligere for-
årsaget skade, hvorfor dens davæ-
rende besidder er ifaldet bøde- el-
ler erstatningsansvar i henhold til
dom, vedtagelse eller forlig, skal
landfogeden pålægge besidderen
at lade hunden aflive, når den ikke
bestandig holdes indelukket eller

bítskur ella hefur sum vana at gera fólki ónáðir á götu, vegi, breyt ella plássi sum opin eru fyrir vanligari ferðslu, leypa uppá ella ella ella gera húsdjórum ónáðir heima ella í haga. Verður hundur flyttur í aðra kommunu, byggð ella bý skal ávarin siga lögregluni á næsta stað frá freytini.

§ 7.

Tað er forboðið uttan loyvi frá lögregluni at rokja handil ella vinnuliga uppaling av hundum.

§ 8.

Tann sum hefur hund eigur skyldu at endurrinda skaða sum hundurin elvir. Kemur tað upp, at tann sum kom fyrri skaða, sjálvur gjærdi nakað til, kann endurgjald minkast ella beitt hetta burtur.

2. stk. Tann sum hefur hund skal hava hann ábyrgdartryggjaðan. Tryggingarfelagið heftir beinleiðis li sum kom fyrri skaðan fyrri endurgjald eftir 1. stk.

3. stk. Landsstýrið fyrisetur eftir samráð við tryggingarfelagið gjøllari reglur til tess at seta regluna í stk. 2 í verk.

§ 9.

Verður sæk reist móti tryggingarfelag av einum sum komin er fyrri skaða, skal felagið boða ávarnum av hundinum til hvønn rættarfuudin við freist sum eftir § 175

forsynet med forsvarlig mundkurv. Tilsvarende pålæg kan meddeles besidderen af en hund, der viser sig bidsk eller ghibsk eller har den vane at forulempe folk ved på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem, eller som forulemper husdyr i ejendom eller på marken. Overflyttes hunden til anden kommune, byggd eller by, skal besidderen underrette nærmeste politimyndighed om pålægget.

§ 7.

Det er forbudt uden politiets tilladelse at drive erhvervsmaessig handel med eller erhvervsmaessig opdræt af hunde.

§ 8.

Besidderen af en hund er forpligtet til at erstatte den skade hunden forvolder. Oplyses det, at den skadelidende har medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller helt bortfalde.

Stk. 2. Det påhviler besidderen af en hund at holde den ansvarsforsikret. Forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter stk. 1.

Stk. 3. Landsstyret fastsætter efter forhandling med forsikringsselskabet nærmere regler til gennemførelse af bestemmelserne i stk. 2.

§ 9

Anlægger skadelidte sag mod forsikringsselskabet, skal selskabet tilsige besidderen af hunden til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens §175

í rættargangslógini er galdandi fyrir vitnir í borgarligum sökum. Tilsögnin skal siga frá, hvat slendur í 2. stk.

2. stk. Tann sum fær tilsögn eftir 1. stk. kann gerast partur í sökinni móti að siga frá til rættarþókna. Ger hann það ekki, er avgerðin í endurgjaldsspurninginum bindandi fyrir hann.

§ 10.

Verður ákæra reist fyrir lógbrot sum skaði stóðst af og sum eftir § 8 kann hava endurgjaldskrav við sér, skal tann sum kom fyrir skaðan fáa bævi að leggja inn krav um endurgjald. Fæst sátt ekki, skal endurgjaldskrav við koma til avgerðar undir sökinni, sjálfv um tann ákærði kemur ekki undir sekt. Tilik avgerð kann verða gjord fyrir ella eftir avgerðina um sekt. Tá ið endurgjaldskrav ræðar um materiaskaða og er flekt, kann rættur sýla að fremja kravið undir sökinni, eftir að sátt hefur verið reynd til ónýtis.

2. stk. Tryggingarfélagið, sum tikið hefur við ábyrgdartrygging fyrir hund sum elvt hefur skaða, er í endurgjaldsspurninginum að rokna sum partur í sökinni og skal hava tilsögn til hvønn rættarfundin við freist eftir § 175 í rættargangslógini sum galdandi er fyrir vitnir í straffisök.

3. stk. Er ákæran reist móti öðrum enn ávara af hundinum sum elvt hefur skaða, skal eisini ávarin hava tilsögn til hvønn rættarfundin við tilsögn sum tilskilað í 2. stk. Reglan í § 9, 2. stk. kemur eisini í nýtslu.

4. stk. Tá ið endurgjaldsspurn-

gælder for vidner i borgerlige sager. Tilsigelsen skal indeholde oplysninger om reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Den, der tilsiges efter stk. 1, kan ved fremsættelse af begæring herom til retsbogen indtræde som part i sagen. Indtræder han ikke, er afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom eller forlig bindende for ham.

§ 10.

Hvis der rejses tiltale for nogen skadevoldende lovovertrædelse, der i henhold til § 8 kan medføre erstatningsansvar, skal der gives skadelidte leilighed til at påstå erstatning. Hvis der ikke opnås forlig om erstatningen skal erstatningspåstandene påkendes under sagen, selv om straf ikke pålægges tiltalte. Sådan påkendelse kan ske før eller efter afgørelsen af spørgsmålet om straf. Hvor erstatningskravet angår materiel skade og er af indviklet beskaffenhed, kan retten, efter at forlig forgæves er prøvet, nægte kravets forfølgning under straffesagen.

Stk. 2. Forsikringsselskabet, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for den skadevoldende hund, anses for erstatningsspørgsmålets vedkommende som part i sagen og skal tilsiges til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i straffesager.

Stk. 3. Er tiltalen rejst mod andre end den skadevoldende hunds besidder, skal tillige besidderen tilsiges til ethvert retsmøde med det i stk. 2 nævnte varsel. Bestemmelserne i § 9, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når erstatningsspørgs-

ingur kemur til avgerðar undir sökini, kann rætturinn leggja á rettargangsbót og sakarkostnað eftir reglum í kap. 30 í rettargangslóginni sum um sökin var farið fram eftir reglum um borgarlíga sök. Sakamálsvirðið verður í hesum føri ásett í dóminum.

§ 11.

Verður straffisök skotin inn og endurgjaldskrav fekk avgerð undir henni, er einhver sum tá var partur í endurgjaldsspurninginum, eisini partur í sökini sum skotin verður inn, um so er at endurgjaldsspurningurin kemur til avgerðar undir henni.

2. stk. Høvi eftir § 996 í rettargangslóginni at skjóta inn sök eftir mannagongdini í borgarlígarí sök, stendur hvørjum opið, sum tá ið tað ræður um endurgjaldsspurningin var partur í sökini. Í spurningini at skjóta inn sök eftir § 10, 1. stk. er avgerð sum er gjørd fyri seg í sektar ella endurgjaldskravinum at skilja sum egin dómur. § 995, seinasta stk. í rettargangslóginni fær ikki nýtslu í hesum ræddu sökum.

§ 12.

Undir bót kemur tann sum ger brot á § 1, 1. stk., § 2, § 3, 1. stk. 1. — 4. pkt., § 3, 3. — 6. stk., § 5, § 6, 1. stk., § 7, § 8, 2. stk., ella treyt sum givin her eftir § 4 ella § 6, 2. stk.

2. stk. Undir somu sekt kemur hann sum beitir hund móti onkrum ella ger onki at halda hund-

målet påkendes under sagen, kan retten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 30 pålægge rettergangsbøder og sagssomkostninger, som om sagen havde været behandlet i den borgerlige retsplejes former. Sagsgenstandens værdi fastsættes i så fald ved dommen.

§ 11.

Ankes en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmålet er blevet påkendt, anses enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, tillige som part under anken, for så vidt erstatningsspørgsmålet tages under påkendelse.

Stk. 2. Den i retsplejelovens § 996 omhandlede adgang til anke i den borgerlige retsplejes former står åben for enhver, der, for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, har været part i sagen. I henseende til anke er en i medfør af § 10, stk. 1, sket særskilt påkendelse af straffe- eller erstatningspåstanden at betragte som selvstændig dom. Retsplejelovens § 995, sidste stykke, finder ikke anvendelse i de her omhandlede sager.

§ 12.

Med bøde straffes den, der overtræder § 1, stk. 1, § 2, § 3, stk. 1, 1. — 4. pkt., § 3, stk. 3 — 6, § 5, § 6, stk. 1, § 7, § 8, stk. 2, eller et i medfør af § 4 eller § 6, stk. 2, givet pålæg.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der lidser en hund på nogen eller undlader at holde sin hund

inum allur, lá ið hann sær, at hann leggur eftir onkrum.

3. stk. í forskriftum sum givnar eru eftir § 1, 2. stk. kann sekt av ból verða fyrisett fyri brot móti forskriftunum. Sama sekt kann ásefast fyri at bróta reglur, sum landstýrið hevur givið eftir § 3, 2. stk.

§ 13.

Tær vanligu reglurnar um sekt og endurgjald og avlivning galda ikki skaða, sum seyðahundur í felagshaga elva seyði fyrstu og øðru ferð hurtur í haga í felagshaga.

§ 14.

Henda lóg kemur í gildi 1. august 1972.

2. stk. Tá ið lógin kemur í gildi fara úr gildi fyriskipan nr. 88 frá 31. mars 1928, hareftir lóg nr. 127 frá 18. apríl 1925 um hundaskatt og um sekt og endurgjald elvi av hundi var sett í gildi í Føroyum, lögtingslóg nr. 5 frá 12. mars 1955 og lögtingslóg nr. 18 frá 29. apríl 1958 um broytingar og uppiskoyti til fyriskipan nr. 88 frá 31. mars 1928 og lóg nr. 172 fyri Føroyar um stýri av høgum og rakstur §§ 32 og 33.

Viðmerkingar:

Vanligu reglurnar, ið eru galdandi um hundar, eru hesar:

1. Lóg nr. 127 frá 18. apríl 1925 um hundaskatt og um straff og endurgjald fyri skaða, sum hundar gera, jf. fyriskipan nr. 88 frá 31. mars 1928, har lógin verður sett í gildi fyri Føroyar, sum broytt við lögtingslóg nr. 5 frá 18. mars 1955 og lögtingslóg nr. 18 frá 29. apríl 1959.
2. Lóg nr. 172 frá 18. mai 1937 «for Færøerne om hangers styrelse og drift m.m.» §§ 32 og 33.
3. Fyribilsreglur nr. 14 frá 15. apríl 1947 um hundar.

tilbage, når han bemærker, at den overfalder nogen.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i henhold til § 1, stk. 2, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne. Samme straf kan fastsættes for overtrædelse af landstyreets bestemmelser i henhold til § 3, stk. 2.

§ 13.

De almindelige regler om straf og erstatningsansvar og aflivning gælder ikke for den skade, som en fælleshanges færelmøde første og anden gang forårsager på får under færerøgt i fælleshanger.

§ 14.

Denne lov træder i kraft den 1. august 1972.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves anordning nr. 88 af 31. marts 1928, hvorved lov nr. 127 af 18. april 1925 om hundeafgift samt om straf og erstatning forårsaget af hunde sættes i kraft på Færøerne, lagtingslov nr. 5 af 12. marts 1955 og lagtingslov nr. 18 af 29. april 1959 om ændringer og tilføjelser til anordning nr. 88 af 31. marts 1928 og lov nr. 172 for Færøerne om hangers styrelse og drift §§ 32 og 33.

4. Politiviðlækur frá 19. november 1923 fyri Tórshavn, 4. kapitul og politi-
viðtøkur frá 3. juli 1931 fyri bygðakommunurnar í Soroyum, 5. kapitul.
5. Kunninggerð nr. 70 frá 15. december 1959 um ábyrgdartrygging fyri
hundar.

Reglurnar eru ikki liðarhóskandi longur og harafturat torførar at ar-
beiða við, av tí at lær eru so spjaddar. Neyðugt er tí at fáa eina nýggja
lóg, har allar reglurnar um hundar eru savnaðar.

Viðmerkingar til lær einstøku greinirnar:

ad § 1: Reglurnar um spjaldur við eigarans navni og bústaði á verður
skolið upp í staðin fyri galdandi reglur um tilmelding og gjald í fyriskipan
nr. 88 frá 31. mars 1928 §§ 1-8, sum í dag eru galdandi í Tórshavn, Klaks-
vík, Vestmanna, Sandavági og á Tvøroyri, meðan reglurnar ikki eru settar
í gildi í øðrum kommunum. Við tilmeldingina verður hundurin skrásettur
og eigarin fær útflyggjað hundamerki at festa í hálsband á hundinum
móti at rinda eitt gjald, sum liggur millum 5 og 20 kr. Gjaldið fær kom-
munan, sum vinder útreiðslurnar til merkir, protokollir o.tl.

Høvuðsendamálið við hundaskattinum var sambært lógarviðmerkingar-
nar at avmarka hundahaldið, men tá havt verður í huga hvussu lítið
gjaldið nú er í mun til útreiðslurnar at hava hund, kann neyvan hugsast,
at gjaldið hevur nakran týðning fyri hundahaldið, og tað kann heldur ikki
vera rætt at vaksa um gjaldið fyri at minka um hundatalið.

Inntøkurnar av hundaskattinum hava seinastu árin verið:

	1969	1970	1971
Tórshavn	kr. 5.400	4.245	4.184
Tvøroyri	kr. 150	150	150
Klaksvík	kr. 1.000	1.000	1.000
Vestmanna	kr. 625	500	500
Sandavág	kr. 250	250	250

Sostatt kann ikki sigast at kommunurnar, har skipanin hevur verið
galdandi, kunna at missa nakra týðandi inntøkukelda, tí samstundis verð-
ur tikið við, at kommunurnar skulu gjalda útreiðslurnar til merkir, proto-
kollir o.tl.

Tilmelding og skráseting við hundamerki hevur til endamáls at identi-
ficera hundin, men er annars ein óeffektiv skipan, tá hon bert er galdandi
í nøkrum fáum kommunum.

Eftir uppskotinum verður hundaskatturin avtíkin. Skrásetingin verður
gjörd greiðari og effektivari, við tað at helta skal benda samstundis við

at hundurin verður ábyrgdartryggjaður í seinasta lagi 4 mánaðar gamal og fær spjaldur við eigarans navni og bústaði. Í hesum sambandi verður víst til § 5 í uppskoti til kunngerð um ábyrgdartrygging av hundum og spjaldur til hundar.

ad § 2: Reglurnar svara til § 9 í fyriskipan nr. 88 frá 31. mars 1928.

ad § 3: Eftir uppskotinum er tað forboðið at lata hundar ganga leysar á støðum, sum eru opin fyri vanligari ferðslu.

ad § 4: Tilsvarandi reglur eru nú galdandi eftir politiviðtøkunum, men harafturat er tað tikið við, at talan kann verða um ein innlæstan hund sum ger øðrum ónáðir.

ad § 5: Henda regla er nýggj, men skuldi ikki tøva nærri frágreiðing.

ad § 6: Reglurnar eru nakað broyttar í mun til reglurnar í § 11 í fyriskipan nr. 88 frá 31. mars 1928.

ad § 7: Hesar reglur eru nýggjar.

ad § 8: Henda grein inniheldur reglurnar um endurgjaldsgrundarlagið og høvuðsreglurnar um lógskylduga ábyrgdartrygging. Í uppskoti til kunngerð um ábyrgdartrygging av hundum og hundaskatt finnast tær nærri fyriskrivaðu reglurnar um ábyrgdartrygging. Eftir § 4 í kunngerðini kann taum skaddi allíð krevja endurgjald, sjálvt um ein ikki kendi hundin, ella tryggingin ikki var í gildi. Reglar samsvarar við lógskyldugi ábyrgdartryggingina fyri akfør v.m., har Tryggingarsamtandið Føroyar eftir nærri reglum hevur bundið seg til at endurgjalda persónskaða, sum ótryggjaði ella ókend motorakfør hava velt.

ad §§ 9-11: Hesar greinir innihalda tær processuella reglurnar og eru tær eins og tilsvarandi reglur í dansku hundalógini.

ad § 12: Henda grein inniheldur straffireglurnar.

ad § 13: Reglan er ein nútímansgerð av regluni í § 33 í lóg nr. 172 frá 18. mai 1937 «om hangers styrelse og drift».

ad § 14: Reglurnar í §§ 32 og 33 í hundalógini, sum neyvan kunnu haldast at vera tíðarhóskandi longur, verður skotið upp at taka av. § 33 í hagalógini finst í øðrum líki í § 13 í uppskotinum. Tær serligu reglurnar í lóg

nr. 171 «om hegn og markfred» kapítul 5 um ferðslu við hundum á annars jörð verða framvegis galdandi.

1. viðgerð 8. februar og málið beint í lógarnevndina.
20. apríl var frá lógarnevndinni lagt fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hefur lagt fyrir lögtingið uppskot til lögtingslóg um hundar. Málið var við 1. viðgerð, ið fór fram 8. februar 1972, beint í lógarnevndina.

Nevndin hefur viðgjört málið av lógaruppskotinum, til dæmis í lógargreinum 1, 3 og 8 framgöngur, at landsstýrið fær heimild til at fyriseta gjøllari reglur viðvíkjandi teimum í nevndu greinum nevndu viðurskiftum.

Nevndin heldur, at tilík reglugerð eigur at fyriliggja í málinum, tá málið verður viðgjört og endalig stóða skal takast og setir tí fram hella

Uppskot til samtyktar.

Málið verður sent landsstýrinum við áheitan um at leggja málið aftur fyrir tingið saman við tí í lógaruppskotinum nevndu reglugerð.

2. viðgerð 21. apríl. Frávik frá tíðarfrestinum samtykt.
Uppskotið til samtyktar frá nevndinni samtykt 26 --0.

41. Ábyrgd fyri láni til Gøtu kommunu til skúlabygging

Ár 1972, 3. februar, legði Sámal Petersen, landstýrismaður fram so-
ljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um ábyrgd fyri láni til
Gøtu kommunu til skúlabygging.**

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilt
landskassans vegna at veðhalda
fyri láni til Gøtu kommunu uppi
kr. 1.700.000,- til skúlabygging.

§ 2.

Heinta lóg kemur í gildi beinan
vegin.

**lagtingslov om garanti for lån til
Gøtu kommune til skolebyggeri.**

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til på
landskassens vegne at garantere
for lån til Gøtu kommune indtil
kr. 1.700.000,- til skolebyggeri.

§ 2.

Denne lov træder straks i
kraft.

Viðmerkingar:

Í samband við skúlabygging hevur Gøtu kommuna søkt Kreditforenin-
gen af Kommuner i Danmark um eitt lán stórt nom. 1.700.000 kr. Skúlin
er ætlaður at kosta 3.560.000 kr. og ællast flggjaður solciðis:

eginpeningur	400.000 kr.
landskassastudningur 25 %	890.000 —
statsstudningur 20 %	712.000 . .
lån úr kommunukreditfelagnum	1.200.000 —
bankalån	358.000

Roknað verður við, at tað fyri at fáa eina nettoúrteku úr láninum úr
kommunukreditfelagnum uppá 1.200.000 kr. er neyðugt at lánið nominelt
verður 1.700.000 kr.

Landsstýrið loyvir sær við hesum at leggja hetta uppskot fyri tingið.

1. viðgerð 8. februar og málið heint í figgjarnevndina, sum 11. februar legði fram soljóðandi

Álit

Gøtu kommuna hevur søkt landsstýrið um ábyrgd fyri láni, sum ætlanin er at taka í «Kreditforeningen af kommuner i Danmark uppá kr. 1.700.000». Í viðmerkingunum frá landsstýrinum verður víst til, hvussu kommunan ættar at finansiera hesu skúlabýgging. Landsstýrið mælir til, at landskassin fekur ábyrgd av umsøktu láni.

Figgjarnevndin hevur viðgjørt málið og fekur undir við uppskoti landsstýrisins og mælir tinginum til at samtykkja tað.

2. viðgerð 15. februar kl. 10, har lógaruppskotið varð samtykt við 21—0.

3. viðgerð 15. februar kl. 16.00, Frávik frá tíðarfrestini samtykt. Lógaruppskotið sum samtykt við 2. viðgerð, endaliga samtykt 23—0.

42. Keypt av húsum til søvn landsins

Ár 1972, 8. februar, legði Sámuel Petersen, landsstýrismaður, fram soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um keypt av húsum
til søvn landsins.**

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað landskassans vegna at keypa ognina matr. nr. 1029 í Tórshavn og læna neyðugan pening til keypið.

**løgtingslóg um køb af ejendom
til «søvn landsins».**

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til på landskassens vegne at erhverve eiendommen matr. nr. 1029 af Tórshavn og låne det til købet nødvendige beløb.

§ 2.

Hnedla lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Forminnissavnið og Jarðfrøðissavnið húsast undir ógvuliga trøngum umstøðum. Tørvur er bæði á arbeiðs- og goymsluhøllum.

I skrivi dagfest 10. december 1971, sum fylgir hjálagt sum skjal, greiðir forminnissavnið frá sínum hølistørv.

Danmarks Geologiske Undersøgelse hevur søkt normering av einum starvi afturat sum geologur á Jarðfrøðissavninum. Áttanin er í styttri tíðarskeið ísenn at seta geologar við ymsum serkunnleika í starvið at loysa ávísar uppgávur, t.d. botukanningar og oljukanningar. Staturin rindar alla lønina, meðan roknað verður við at landið eftir higarlið galdandi avtalu útvegar neyðug arbeiðsrúm, smbr. avrit av hjálagda skrivi frá Náttúrugripasavninum dagfest 25. januar 1972.

Fyri at bæta um hølistørvin hjá nevndu stovnum umlugsar landsstýrið at keypa gomlu postmeistarahúsin, ið standa landsstýrinum í boði fyri ein samuligan prís.

Sámal Petersen
landsstýrismaður

/ J. Ellenderson.

FØROYA FORMINNISSAVN

Tórshavn, 10. dec. 1971.

Føroya Landsstýri,
Tinganes,
Tórshavn.

Um hølistørv Forminnissavnsins.

Føroya lögting hevur í løgtingslógunum nr. 19 frá 16. september 1948 um friðan av fornminnum og bygningum og nr. 32 frá 2. mai 1952 um fornminni álagt Føroya Forminnissavni hesar skyldur:

- at skráseta, kanna fyrireika friðlýsing og hava eftirlit við jarðfestum fornminnum og gomlum bygningum,
- at savna, skráseta og framsýna forn lutir og lutir frá nýggjari tíð,
- at savna staðurnavn og munnliga goymd søguminni,
- at hava hetta tilfar greitt til vísiudaliga granskan.

Lýri at hesar skyldur kunnu verða roktar til fulnar kreyst manning, arbeiðsjáttanir og hóskandi høli. Í hesum sambandi skulu bert hólisviðurskiptini verða umrødd.

Í fult útbygnum fornmínnissavni mugu í minsta lagi vera hóskandi starvshøli, goymsluhøli og framsýningarhøli.

Av **starvshølum** eigur, umframt avgreiðshurúm og skrivstovu til starvsfólk, at vera eitt rúm til hvønn granskara, nóg rúmligt til at hann kann hava hjá sær og arbeiða við bókum, skjalatílfari, stórum tekningum og formlutum. Eisini má vera høli til eykahjálp, frønmændar granskarar, studentar o.t., høli til skjalagoymslu, til bókavarsins, til tekniarbeiði og høli til at goyma amboð og lól í. Upp í tey neyðugu starvshølini má eisini roknað høli til viðgerðar av gripum, konservering.

Hóskandi **goymsluhøli** mugu vera, so teir gripir, sum savnaðir eru saman ella fingnir til vega við fornfrøðiligum rannsóknum, kunna verða goymdir trygt og við hóskandi hita og vælu í luftini. Gjølrigt má vera at hava eftirlit við gripum, um teimum tørvar viðgerð, um merkini kómast o.a.t. Eisini má vera gjølrigt lættliga at finna fram til ein grip, sum skal nýtast til granskingar, framsýningar o.t. Hetta krevur rúmlig, væl útgjørd goymsluhøli, har pláss er at skipa gripirnar í hóskandi hólkar. Í sambandi við goymsluhølini má vera rúm til skrásetingar, til granska av gripum, til skúlaklassar at arbeiða í o.t.

Viðvíkjandi **framsýningarhøli** má verða havt í huga, at endamálið við øllum savnsarbeiði, umframt vísindaliga granskan er at reka aktívt menningarsoguligt upplýsingarvirksmi.

Høvuðstátturin í upplýsingararbeiðinum eigur at vera ein fast framsýning, sum verður skipað eftir teimum evnum, savnið ætlar at lýsa við gripum, myndum, frágreiðingum o.t. Hetta krevur rúmlig, reglulig framsýningarhøli, men har umframt eigur at vera høli til meira fjølbroytt upplýsingararbeiði, skiftandi serframsýningar, sum nágreiniliga lýsa eitt serstakt evni, fyrilestrar, filmsýningar o.t.

— — —

Í tíðini, sum feru er, síðan Føroya Fornmínnissavn varð sett á stovn, er stór framgongd hend viðvíkjandi manning og arbeiðsjáttanum, men hólisviðurskipti savnsins hava altíð verið vánalig, og eru tað enn meira nú, tá manningin er vorðin økt, og arbeiðsmøguleikarnir annars eru batnaðir.

Tey høli, sum Fornmínnissavnið í løtuni hevur til nýtslu eru hesi:

Av **starvshølum** er eitt hóskandi skrivstovurúm, sum er arbeiðshøli hjá savnsvørðinum og skrivstovukvinnuni, sum býta eitt skrivarabøð stná-

millum. Í skrivstovurúminum er eisini bókasavn, skjulagoymsla og skrásetingaryvirlið, og rúmið verður annars nýtt til mangt og hvat, tá neyðugt er. Undir hesum umstøðum er tað savnsverðinum ógjærligt at arbeiða við t.d. plásskreyjandi rannsóknartílfari, tekningum, fornlutum o.ø., har er einki pláss og eingin arbeiðsfriður. Á loftinum í Bátahøllini eru 2 rúm, sum bæði hava skráveggir og loftljós. Annað er, síðan december 1970, starvsstova landsantikvarsins, hið verður nýtt til útpakkning, goymslu til gripir undir skráseting, arbeiðsrúm hjá hjálparmanni savnsins og annað ymist. Høli til viðgerðar av gripum eru eingi, og liggur tí hesin týðningarmikili láttur í savnsarbeiðinum so at siga órøktur. Høli til eykahjálp, fremmandar granskarar, studentar, tekniarbeiði o.s.fr. eru eingi.

Hóskandi goymsluhøli hevur savnið eingi. Goymslurnar eru so spjaddar og óhøgligar, at ógjærligt er at hava eftirlit við gripum og at hava yvirlið yvir, hvat er hvar. Bestu goymslurúminu eru skáp í Bátahøllini og á bókasavnsloftinum, eitt rúm undir vaðingini í Bátahøllini, eitt kjallarárum í Høydølum, ein blikkskúrur á Glæðsheyggi, sum landsverkirøðingurin hevur lænt savninum og eitt kjallarárum á Statshospitalinum, ið verður nýtt til mannabein. Flest øll eru tey á tremur, og stórir partir av gripum savnsins verða goymdir har nakað pláss er, í skotum, undir vaðingum, aftan fyri skápsskuffur, í krúpi kjallara Náttúrugripasavnsins og tilíð stöð. Gripir savnsins liggja sostatt ótrygt, óatkomandi og uttan eftirlit ella viðgerð. At gripir undir hesum umstøðum kunnu fara fyri skeyti er ikki at undrast á, og koma hesi viðurskifti ikki í rættlag, er vandi fyri, at meginparturin av tí, sum lögtingið hevur álagt Fornminissavninum at fáa til vegu og varðveita, forferst.

Umframt Bátahøllina, har Sjóvinnusavnið er, hevur savnið bert 3 framsýningarrúm, tilsamans uml. 120 m² á landsbókasavnsloftinum og hartil forstovuna á loftinum. Hesi rúm eru fylt við gripum, men tey eru ikki væl egnað til fullfíggjaða framsýning, og at lýsa bert tað týðningarmiklasta í færoyskari mentunarsøgu á hesum fáu, lítið hóskandi kvadratum er óhugsandi. Møguleikarnir at reka aktivt upplýsingarvirksemi, serframsýningar, skúlarbeiði o.t. á Fornminissavninum eru heldur eingir.

Høli viðurskiftini eru sostatt ótolandi fyri manning savnsins, vandanmikil fyri gripirnar og tey gera dagliga arbeiðið alt ov trupult og ineffektivt.

Skal Fornminissavnið ikki framvegis liggja hálylamið, mugu í hvussu er starvs- og goymsluhøli fáast til vegu skjólast gjærligt. Gømlu postmeistarahúsin (Landshyggifelagið), sum eru boðin landinum til keyps, eru væl egnað til øll vanlig starvshøli, óivað eisini til viðgerðar av gripum,

og skal tað tí her verða heitt á Føroya Landsstýri at keypa savninum hesi hús. Tey loysa tó ikki goymsluspurningar savnsins, og verður tað tí neyðugt at fáa goymsluhøli til vega á annan hátt, antin við at keypa ella leiga onnur hús ella byggja serstøk goymsluhús.

Føroya Náttúrugripasavn hevur sum kunnugt eisini stórt plásstrol, og hava stovnamir avrátt sínámillum, at Náttúrugripasavnið skal hava núverandi starvshøli Fornminnissavnsins, um hetta fær nýggj. Postmeistarahúsinu kunnu tí eisini minka um plásstrot Náttúrugripasavnsins.

Tað hevur verið umhugsað at lata Fornminnissavninum landsbókasavnshúsinu, tá tey verða tøk, men savnið kann ikki bíða eftir loysn á mest útroðkandi hølisspurningunum, og annars eru landsbókasavnshúsinu ikki hóskandi til starvs- og goymsluhøli. Men um slík verða fingin til vega nú, so savnið fær møguleikar fyri at fáa gripir sínar skipaðar og viðgjørdar, hevði óivað verið gjørligt at sett upp einu hampuliga framsýning í landsbókasavnshúsinum, tá tey verða tøk. Heitt verður tí á landsstýrið at geva fornminnissavninum lyfti um at fáa landsbókasavnshúsinu til framsýningarhøli, tá tey verða tøk.

Hetta er alt bert neyðloysnir, men fær mega útmast, skal savnið fáa møguleikar at virka, meðan ættanir u mtað fornminnissavnshús, sum einaferð má koma, verða gjørdar.

Við háviðing

Sverri Dahl
landsantikvarur

Arne Thorsteinsson
savnvørður

FØROYA NATTÚRUGRIPASAVN

Tórshavn, 25. januar 1972.

Til Føroya Landsstýri,
h e r.

Tað hevur verið borið munnliga á mál við landsstýrismann Sámuel Petersen at ællingin er at seta ein jarðfrøðing og eitt hjálparfólk (tekni-damu) afturat við Føroyadeildina hjá Danmarks Geologiske Undersøgelse.

1 løturi arbeiða 5 fólk á Náttúrugripasavninum umframt fyristøðumannin. 2 eru sett av landsstýrinum (Kr. Meitil, starvsmaður og Dora Samuelson, tímalønt) og 3 sum eru sett av D.G.U. (Jóhs. Jóhansen, honu-

rarlønir eftir magisturasáttmála, Lydia Didriksen og Ása Dam, sum báðar eru tímalønlar fyri ein part av degnum).

Tað er undir okkara umstøðum avmarkað hvussu nógvar jarðfrøðingar vit kunnu fáa settar til at røkja tey áhugamál sum kunnu koma fyri. Aðl-
ingin við tí nýggja starvinum er tí ikki eitt starv har maður verður settur
burturav, men eitt starv har maður við tí jarðfrøðiligu serútbúgving, sum
vit til ávísar tíð hava brúk fyri, verður settur fyri avmarkað tíðarskeið. Tað
arbeiði sum liggur fyri hjá okkum nú er kvartergeologiskar kanningar og
botnikanningar og um eftirkanning av ráevni úr havbotninum uttan um
Føroyar verður veruleiki kemur umsjónin við teimum eisini at krevja
fólk sum vit í løtuni ikki hava.

Sum plássviðurskiftini eru hjá okkum nú eru tíverri eingi líkindi at
seta fólk afturat. Á nærrum jarðfrøðifundi í Oslo herfyri, har stjórin
fyri D.G.U. Ole Berthelsen, sum eg hitti har henda spurning upp á mál og
lovaði eg at leggja hann fyri landsstýrið soleiðis, at vit kunnu taka hann
uppaftur seinast á várfundinum á D.G.U. í Keypmannahavn umleið 1.
apríl í ár.

Eg fari tí at biðja um at hesin spurningur verður tikin upp til umrøðu
sum skjótast.

Jóannes Rasmussen

1. viðgerð 10. februar og málið beint í fíggarnevndina,
14/4 var frá fíggarnevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Málið er framlagt av landsstýrinum og var við 1. viðgerð beint í fíggar-
arnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er samd um at mæla tinginum til at
samtykkja uppskotið frá landsstýrinum.

2. viðgerð 17. apríl. Lógaruppskotið samtykt 21 – 0.
3. viðgerð 18. apríl. Tíðarfrestin frávikin. Lógaruppskotið sum sam-
tykt við 2. viðgerð endaliga samtykt 19 – 0.

43. Lóg um landshandil Føroya

Ár 1972, 8. februar, legði Eilendur Patursson fram fyri tjóðveldisflokkín soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um Landshandil Føroya.

§ 1.

Fyri rakning landskassans verður slovnað og ríkin handilsfyrirteka, sum kallast Landshandil Føroya. Sæti landshandilsins verður í Tórshavn.

§ 2.

Landskassin letur landshandlinum 2 milj. kr. í stovnsfæ og fær landsstýrið landskassans vegna heimild til at taka upp lán til hetta endamál.

§ 3.

Landshandilin skal verða ríkin sum sjálvsteðug fyrirteka og soleiðis, at hann ber seg í rakstri og leggur hóskaði pening av rakstrarvinnungi sínum í tiltaksgrunn.

§ 4.

Landshandilin rekur innflutningshandil og handil við føroyskum vörum til sølu í heilsølu innan lands. Landshandlinum er eisini heimilt at reka smðsølu.

§ 5.

Endamál landshandilsins er at reka hollan handilsskap í keypi og sølu til frama fyri almennig og vinnuliv.

§ 6.

Landshandilin skal leggja dent á að úlvega landsmönnum góðar og ódýrar vörur, t.e.

1. vörur, sum afmenningurinn nýtir,
2. vörur, sum vinnulífið nýtir í framleiðslu síni, so sum útgerðarvörur fiskivinnunnar, framleiðsluvörur ídnaðarins, landbúnaðarins, handverksins og so eisini byggingartíllar.

§ 7.

Landshandilin hefur einsamallur rætt til að flyta inn og selja innan lands í heilsölu: 1. olju, 2. salt, 3 kol, 4. timbur, 5. sement og 6. tóbakk og tóbakksvörur.

§ 8.

Fyrirstöðumaður landshandilsins skal í samráð við fíggjarnevnd lata kanna, hværjar aðrar vörur, enu tær, sum nevndar eru í § 7 í hesi lóg, kunna koma undir einkarrætt handilsins til tess upp aflur betur at fremja tey endamál, sum nevnd eru í hesi lóg.

Tilmælini verða latin landsstýrinum, sum við viðmerkingum sínum leggur tey fyrri löglingið.

§ 9.

Landsstýrið setir landshandlinum starvsreglur og annars reglugerð eftir hesi lóg.

§ 10.

Landsstýrið setir fyrirstöðumann landshandilsins í samráð við fíggjarnevnd lögtingsins.

§ 11.

Landshandilin byrjar starv sítt 1. januar 1973.

§ 12.

Henda lögtingslóg kemur beinavegin í gildi.

Greinargerð:

Seinast, ið landshandilsmálið var til viðgerðar á tingi, var í lögtingssetuni 1961. Tá komu 2 uppskot fram um at seta landshandil á stovn, annað frá javnaðarflokkinum og hitt frá fjóðveldisflokkinum, men hvørki av uppskotunum fekk meiriluta (sjá Løgtingstíðindi 1961, bls. 161-167). Uppskot javnaðarflokksins fall við 14 atkvøðum, uppskot fjóðveldisflokksins við 15 atkvøðum — av í alt 30 atkvøðum.

Eftir tí uppskoti, ið her verður lagt fram, eigur fyri rokning landskassans, at vera stovnað og rikin handilsfyrirteka, sum kallast Landshandil Føroya. Sæti landshandilsins verður í Tórshavn.

Landshandilin skal vera rikin sum sjálvstøðug fyrirteka og soleiðis, at hann her seg í rakstri og leggur hóskiligan pening av rakstrarvinningi sínum í tiltaksgrunn.

Landskassin letur landshandlinum 2 milj. kr. í stovnsfæ og fær landstýrið landskassans vegna heimild til at taka upp lán til hetta endamál.

Endamál landshandilsins skal ikki — fram um tað sum forsværligur rakstur og tiltaksgrunnur krevja — vera at geva peningaligan vinning, heldur at reka hollan handilsskap í keypum og sølu til frama fyri almenning og vinnulív landsins sum heild.

Við hesum endamáli í huga skal handilin leggja dent á at útvega landinum góðar og ódýrar vørur, t.e. 1. vørur, sum almenningurin nýtir, 2. vørur, sum vinnulívið nýtir í framleiðsluni, so sum útgerðarvørur fiski vinnunnar, framleiðsluvørur landbúnaðarins, iðnaðarins, handverksins og so eisini byggingartíllar.

Í fyrsta umfari skal landshandilin hava einkarrætt til at flyta inn og selja innan lands í heildsølu: 1. olju, 2. salt, 3. kol, 4. timbur, 5. sement, 6. tubbak og tubbaksvørur.

Í samráð við fíggjarnevnd lögtingsins skal fyristoðumaður landshandilsins lata kunna hvørjar aðrar vørur enn hesar, ið her eru nevndar, rætt er at leggja undir einkarrætt handilsins til tess upp aftur betur at røkja sett endamál. Tíhæðini um hetta verða send landsstýrinum, sum við viðmerkingum sínum leggur ley fyri lögtingið.

Landsstýrið setir landshandlinum starvsreglur og annars nærri reglugerð.

Í samráð við fíggjarnevnd lögtingsins setir landsstýrið fyristoðumenu landshandilsins.

Lógin skal koma heimanvegin í gildi, men landshandilin skal byrja starv sitt 1. januar 1973.

1. viðgerð 10. februar og málið heint í serliga 7-mannanevnd (landshandilsnevnd).

17. mars var frá landshandilsnevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Hetta málið hevur Tjóðveldisflokkurin lagt á ting, og við fyrstu viðgerð 10. februar 1972 varð tað heint í 7-mannanevnd, sum hevur viðgjørt uppskotið, og nevndin hevur býtt seg í 3 minnilutar.

Minnilutin (Hilmar Kass, Johannes Olsen og Sigfried Skaale), sum hevur møtt fyri Jógvan Sundstein tekur ikki undir í málinum og sefir sostatt einki uppskot fram.

Minnilutin (Signar Hansen og Jógvan Durhuus) mælir til at samtykkja uppskotið frá Tjóðveldisflokkinum.

Minnilutin (Martin Joensen og Hilmar Bech) førir fram: Í viðmerkingunum til uppskotið sigur Tjóðveldisflokkurin, at seinast, hetta málið var fyrri á tingi, var í 1961, og vóru tá tvey uppskot, eitt frá javnaðarflokkinum og eitt frá Tjóðveldisflokkinum, men bæði fullu.

Hetta er tó ikki heilt rætt, tí fleiri ferðir hevur Javnaðarflokkurin síðani sett uppskot um landsinnflytan av ymsum vørubólkum, og seinast var í 1969, tá flokkur okkara setti fram uppskot um, at Føroya løgting kundi reka allan heilsøluhandil við olju, salti o.ø., men uppskotið fekk bert 12 atkvøður og fall sostatt.

Tá nú hetta aðalmál Javnaðarflokksins um landshandil aftur er til viðgerðar, skal minnilutin her viðmerkja:

Landshandil varð sum kunnugt stovnaður undir seinra heimsbardaga og virkaði eisini fleiri ár eftir krígsløk, men varð so í 1954 avtikin við stuðli frá Tjóðveldisflokkinum, hóast tað, at Javnaðarflokkurin og Sjálvstýrisflokkurin vóru imóti hesum.

Hesin handil landsins seldi ikki bert biligar húshaldsvørur, men hevði eisini skipaútgerð, og var hann førur fyri at innflyta hesa útgerð til lægri pris enn aðrir og stuðlaði soleiðis skipaeigarum og virkjun, sum annars helst høvdu havt illt við at klára seg.

Javnaðarflokkurin reisti tí málið í 1955 um at seta landshandilin aftur á stovn, men tá atkvøddi eingin tjóðveldismaður fyri hesum tiltaki, hóast flokkurin hevði 6 mans á tingi, og harvið hevði hesin sami flokkur fyrri aðru ferð dripið tiltakið um einkarinnflutning av neyðsynjarvørum og skipsútgerð, ið vildi gjørt húsarhaldið hjá tí vanliga forbrúkaranum biligari og spælt okkara fiski- og útgerðarmönnum hópin av peningi, so úrtøkan harvið gjørdist størri.

Javnaðarflokkurin hevur altíð havt ta støðu, at mest møguligt av tí peningi, vit vinna, eigur at koma okkara egna fólki tilgóðar og ikki vera latið útlendskum spekulantum, men hesum sjónarmiði hevur Tjóðveldisflokkurin stríðst imóti frá fyrsta degi, hann kom á ting við m.a. at avtaka landshandilin, sum var væl rikin, hevði væl útbúgvild handilsfólk, goymslu-

høli og rúmar finansieringsmöguleikar; tó tykist Tjóðveldisflokkurinn nú at hava skifti stöðu og hevur helst tí lagt fram uppskot um landshandil.

Minnilutin heldur, at tað er ógvuliga umráðandi, at landið rekur einkarinnflutning av summunum forbrúksværum, skipsútgerð og aðrum størri vørubólkun, sum t.d. olju, salti, byggitúlfari og tilíkun.

Hefta vil gera húsnáðandið, skipa- og húsnáhygging biligari, so tað fer at gerast lættari hjá ungfolki at seta seg í búgv og lættari at halda hús og belri at fáa endarnar at røkka saman hjá húsnáðirini, og raksturinn av okkara fiski- og útróðrarflota vil gerast biligari, so fiski- og útróðrarmenn kunnu fáa sum mest burtur úr teirra dagliga strevi og knossi.

Tá nú uppskot Tjóðveldisflokksins fyri ein stóran part er í tráð við hugsan minnilutans, vilja vit í fyrstu syftu mæla til at samtykkja hefta.

Í aðru syftu skjóta vit upp

Uppskot til

Løgtingslóg um stovnan av landshandli.

§ 1.

Føroya lögting rekur heilsøluhandil við skipsútgerð og byggitúlfari. Handilin fær einkarrætt til innflutning av olju og bensini, salti, timbri, sementi og jarni.

§ 2.

Handilin verður fyrirsitin av stýri upp á 5 limir, sum lögtingið velur. Stýrið velur ein stjóra, sum hevur dagliga leiðsluna av handlinum. Stýrið verður valt fyri 4 ár. Landsstýrið fyrisetur í samtykt gjøllari reglur um handilsins virki.

§ 3.

Handilin byrjar virkið sítt 1. januar 1974.

Lagtingslov om etablering af landshandel.

§ 1.

Færøernes lagting driver engros handel med skibsudrustning og byggematerialer. Handelen får eneret til import af olie og bensin, salt, tømmer, cement og jern.

§ 2.

Handelen administreres af en bestyrelse på 5 medlemmer, der vælges af lagtinget. Bestyrelsen vælger en direktør, som har den daglige ledelse af handelen. Bestyrelsen vælges for 4 år. Landsstyret fastsætter i en vedtægt nærmere bestemmelser om handelens virksomhed.

§ 3.

Handelen påbegynder sin virksomhed 1. januar 1974.

§ 4.

Landsstýrið fær heimild til at taka upp neyðug lán til slovnseting og rakstur.

§ 5.

Heinda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 1.

Landsstyret hemyndiges til at optage nødvendige lån til etableringen af driften.

§ 5.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Í sambandi við uppskot okkara skulu vit loyva okkum at viðmerkja, at menn stundum siga, at teir aftra seg við at stemma fyri landshandli, tí hann vil skapa monopol, men hertil er at siga, at summir vørubólkar, sum t.d. olja, eru monopol, og árliga nýtslan er meira enn 20. mill. kr. Tað eru ikki føroyingar, sum hava hesa sølu til oljuinnflutning, men útlendskar risafyrirøktur, og tá nú uppskot okkara miðar imóti at fáa heinda handil á føroyskar hendur, so vænta vit góða undirtøku her á tingi til hetta tiltak, tí tað er ongín orsök til, at útlendskar stórfyrirøktur skulu njóta ágóðan av tí, okkara fiskimenn og nú eisini hvørt húsarhald má gjalda í dýrum dómi.

Landshandilsnevndin 16/3-1972.

Jegvan Durhuus	Signar Hansen
Johannes Olsen	Hilmar Kass
Sigfried Skaale	Martin Joensen
Hilmar Berh	

2. viðgerð 1. apríl. Lógaruppskotið gr. 1 frá Tjóðveldisflokkinum fall 11—0. Uppskot frá minniluta í nevndini fall 12—0.

44. Radiosendari á bjargingarbátum

Ár 1972, 9. februar, var frá fiskivinnunevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Í skrivi dagfest 25. november 1971 hevur Føroya Fiskimannafelag heitt á lögtingið um at skipa so fyrri, at gummibjargingarbátar verða útgjördir við radiosendara.

Málið varð heint í fiskivinnunevndina.

Nevndin er sand um og tekur undir við tí sjónarmiði, at tað, ið neyðugt er eigur at verða gjørt fyrri at bota um tryggleikan hjá okkara sjómonnum. Nevndin setir tí fram fylgjandi

Uppskot

Málið verður sent landsstýrinum til kanningar saman við skipasýninum. Eitt eintak av álitinum verður at senda Føroya Fiskimannafelag.

við hesum fylgiskjali:

FØROYA FISKIMANNAFELAG

Tórshavn, 25. november 1971.

Føroya Løgting
her.

Eftir áheitan frá eini sóknardeild fiskimannafelagsins fara vit at heita á háttvirðu lögting um at skipa so fyrri, at gummibjargingarbátar verða útgjördir við radiosendarum.

Í viðmerkingunum til hetta mál verður sagt:

Vit kunnu vera stoltir av skipum okkara bæði stórum og smáum og mál okkum við grannar okkara íbøtur.

Men hvussu eru stótt skip okkara útgjörd viðvíkjandi trygd sjómansins? Til hetta kunnu vit siga, at vit kunnu gera gummibátar okkara betur úðarhóskandi. Skuldi tað gjørst neyðugt at brúkt gummibátin, so vilja vit her meina, at hann skuldi og kundi uttan íva verið útgjörður við einum sendara. Hesin kundi so eftir at vera tendraður automatiskt sent út kallisignalid á skipinum.

Nú kann spyrjast, um hetta letur seg gera fyrri pláss og annað, tí eitt mark er sjálvandi fyrri. Í hesum sambandi kunnu vit vísa á, at vit til dagligt brúka tær sonevndu peiliboytur til reiðskapin hjá skipinum. Hesir sendarar

eru smáir, eru ikki størri enn eitt liturmál og vega helst ikki meira enn eitt kilo. Teir morsa íl ein vissan bókstav ella tal og bæði, alt eftir hvat ein sjálvur vil. Teir skulu kunna hoyrast 100 fjórðingar. Batlaríð, ið vegar um 5,6 kg. varir 1000 tímar. Hetta fær okkum at hugsa, at reiðskapur okkara er betur tryggjaður enn vit eru tað sjálvir, tá illa vil til.

Vit fara tiskil at heita á felagið um at arbeiða fyri at fáa sendarar í gummiátarnar sum eitt lið í betur trygd sjómansins.

Stjórn felagsins tekur fullt út undir við omannevnda sjónarmiðum og væntar at lögtingið ger tað sama.

Við hávirðing
FØROYA FISKIMANNAFELAG
Óli Jacobsen.

2. viðgerð 15. februar. Uppskotið frá nevndini samtykt 19- -0.

45. Landsbanki Føroya

Ár 1972, 10. februar, legði Erlendur Patursson fyri tjóðveldisflokkinn

Uppskot íl

løgtingslóg um Landsbanka Føroya.

§ 1.

Landsbanki Føroya, sum stovna-
aður verður við hesi lóg, keypir
partafelagið Føroya banka, smbr.
31. §.

§ 2.

Endamál bankans er at tryggja
holla umsiting peningamáli lands-
ins.

§ 3.

Stovnsgrunnur bankans er 10 milj. kr.

§ 4.

Aðalsæti bankans er í Tórshavn. Bankin hevur útbankar har sum bankaráðið við samtykki banka-stjórnarinnar tilskilar.

§ 5.

Bankin hevur einkarrætt til at geva út peningaseðlar her á landi.

Peningaseðlar bankans eru lögligir gjaldsmíddar manna millum og viðgreiðshur hjá almennum stovnum.

Við loyvi landsstýrisins er bankanum heimilt at kalla inn peningaseðlar, og missa teir tá gjaldsvirðisgildi sítt frá tí degi, sum ásettur verður í kunngerð frá landsstýrinum. Tá ár er liðið frá hesum degi, missa innkallaðu seðlarnir gildi sítt mótvægis bankanum, men bankin eigur tó heimild til, um umstøðurnar mæla til tess, eisini scinni at innloysa seðlarnar.

§ 6.

Bankin gevur út ta seðlanøgd, sum peningaviðurskiptum landsins í hvørji tíð lervar.

Bankaráð og bankastjórn hava ábyrgd fyri, at seðlanøgdin verður hildin innan fyri hetta mark.

§ 7.

Bankin skal eiga tokar nettoinnistøður í útlendskum bankum, sum í minsta lagi javngilda 25 % av útgivnum seðlavirði. Tað seðlavirði, sum ikki er trygt á henda hátt, skal vera trygt við javngildi av vextum, almennum skuldabrey-

un og lánum, sum fullgóð trygg-
ing er fingin fyri.

§ 8.

Við hvørt mánaðarskifti hevur
bankin skyldu til at geva lands-
stýrinum yvirlit yvir seðlar í um-
fari og ognir tær, sum nevndar eru
í 7. §.

Vísir yvirlitið, at fleiri seðlar eru
útgivnir, enn lóglig trygging er
fyri, er bankastjórnin skyldig til
at fáa hetta í rættlag ikki seinni
enn 1 mánað aftaná at yvirlitið
varð lagt fyri landsstýrið.

§ 9.

Landsstýrið hevur heimild til at
seta hámark fyri útgivnari seðla-
nøgd.

§ 10.

Bankaráðið skal við samtykki
landsstýrisins stíla fyri krónutali,
teksti og útsjóni peningaseðlanna.

§ 11.

Bankin ber skyldu til eftir gild-
andi lóg at innloysa peningaseðlar
sínar við útlenskum gjaldoyra.

§ 12.

Bankin rekur vanlig bankastørv,
og verða merri fyrimæli um hesi
sett í reglugerð bankans.

§ 13.

Bankin tekur í móti og reiðir út
pening fyri hitt almenna.

Ognir og skuldir hins almenna
í bankanum skulu vera sjónligir á
mánaðarjavnnum bankans.

§ 14.

Roknskaparár bankans er al-
manakkaárið. Ársroknskapur-rakstr-
arroknskapur og figgjarstöða --

verður gjörður so skjótt sum til ber, og ikki seinni enn so, at hann kann verða kunngjörður fyri 1. apríl.

Við hvørt mánaðarskifti verður givið yvirlit yvir fíggjarstöðu bankans.

Virðisbrøv skuluførast á rokni- skapin við ikki hægri virði enn ley høvdu 31. december. Samleiðis skulu útlendskar gjaldoyrisognir førast á rokni- skapin við ikki hægri gangvirði enn ley høvdu henda dag.

Fastognir mugu ikki førast á rokni- skapin við hægri virði enn keyps- ella byggingarprísinum, tá aftur at hesum er lagdur kostnaður av endurbótum og frá er drigin virðislækking vegna aldurs og nýtslu.

Aðrar ognir mugu ikki førast á rokni- skapin við hægri virði enn tær hava í handli manna millum.

Tá bankanevndin hevur góðtikið rokni- skapin, verður hann saman við frágreiðing um starv bankans í farna árinum sendur landsstýr- inum.

Tá landsstýrið hevur góðtikið rokni- skapin, verður hann saman við frágreiðingini um starv bankans kunngjörður.

§ 15.

Rokni- skapur bankans verður granskoðaður av 2 bókhaldslærd- um granskoðarum, valdir av bankanevnd.

§ 16.

Av ársvinningi bankans verður helvtin lögð í tiltaksgrunn bankans og helvtin avskrivað av stovn- skuldabrévi landskassans. Tá stovnskuldabrévið er avskrivað til

fullnar, fellur henda seinna helvt til landskassans, uttan so, at bankaráðið við samtykki bankanevndarinnar avger, at hon eð ella ein partur av henni skal verða nýtt til at tryggja fíggjarstöðu bankans.

§ 17.

Umisiting bankans er í hondum bankanevndar, bankaráðs og bankastjórnar.

Nevndar-, ráðs- og stjórnarlimir skulu hava fastan bústað her á landi.

§ 18.

Í bankanevnd sita 7 limir valdir og útnevndir fyri 4 ár í senn. Av hesum velur lögtingið 3 meðan 4 verða útnevndir av landsstýrinum soleiðis, at 1 verður útnevndur eftir tilmæli frá Føroya fiskimannafelagi, Føroya skipara- og navigatørfelagi, Føroya maskínistfelagi, 1 eftir tilmæli frá Føroya reiðarafelagi, 1 eftir tilmæli frá Føroya arbeðarafelagi, Føroya Handverkarafelagi, Havnar arbeðsmannafelagi og Klaksvíkar arbeðarafelagi og 1 eftir tilmæli frá Føroya arbeðsgevarafelagi og Føroya handverksmeistarafelagi. Bankanevndin velur sjálv formann sín og varaformann. Tiltaksnevndarlimir verða valdir á sama hátt.

§ 19.

Í bankaráði sita 3 limir. Bankanevndin velur 2 mans í ráðið fyri 4 ár í senn. Tiltakslimir verða valdir á sama hátt. Landsstýrið setir formann og varaformann bankaráðsins fyri 4 ár í senn. Hesir báðir mugu ikki vera bankanevndarlimir.

§ 20.

Bankastjórar eru 2, settir av bankaráði. Teir mugu ikki vera limir í bankanevnd ella bankaráði.

§ 21.

Bankanevnd hevur aðalfund 1 ferð um árið. Annars eigur fundur at vera hildin, tá formaður nevndarinnar heldur neyðugt vera. Formaðurin hevur tó skyldu til at boða til fundar, tá minst 2 nevndarlimir krevja ella bankaráðið ynskir.

Skrivast skal í fundarbók stutta frágreiðing um tað, sum fram fer og samlykt verður á nevndarfundum.

§ 22.

Bankanevndin skal:

- a. Seta reglugerð um stjórn bankans og umsiting eftir uppskoti bankaráðsins. Reglugerðin verður staðfest og kunningjörd av landsstýrinum.
- b. Velja 2 limir í bankaráð og 2 varalimir, smbr. 19. §, og áseta samsýning teirra.
- c. Velja grannskoðarar bankans, smbr. 15. §, og áseta samsýning teirra.
- d. Kanna og taka avgerð um rokniðskap bankans, smbr. 14. §, 6. pætti.
- e. Taka avgerð um onnur mál, sum lögð verða fyri nevndina eftir hesi lóg ella eftir ynski bankaráðsins ella landsstýrisins.

§ 23.

Formaður bankaráðsins hevur ráðsins vegna stöðugt dagligt eftir-

lit við starvi bankans. Harumframt skulu limir bankaráðsins skiftast um hetta dagliga eftirlit saman við formanninum.

Bankaráðið hefur regluligan fund 2 ferðir um mánaðin, 1. og 15., ella næstkomandi yrkisdag, um 1. ella 15. eru hálgidagar.

Annars skal fundur verða hildin, tá 1 av bankaráðslimum heldur slíkt vera neyðugt, ella tá bankastjórnin ynskir.

Bankastjórnarnir hava rætt til at vera á fundi bankaráðsins og til at hava orðið har, uttan so at mál verða viðgjørd, sum nema við bankastjórnarar sjálvar.

A hvørjum regluligum fundi skal bankastjórnin leggja fram fyri bankaráðið frágreiðing um útlánsstarv bankans, um hvussu nógv av peningi hans er bundin í hvørji vinnugrein, um virðisbrævaøgn hans, og innlámspening í honum og um hvussu mikið av hesum peningi kann verða tikin út uttan ávarðing, um slík krøv uttan hands, um seðlaumfar, um innistøður uttandlands og annars um alt sum bankaráðið heldur vera neyðugt til tess at hava fullkomið eftirlit við starvi bankans.

§ 24.

Bankaráðið skal:

- a. Seta bankastjórnar.
- b. Hava umsjón og eftirlit við ogn- um bankans og starvi hans, sum tilskilað verður í reglugerð bankans.
- c. Set fyristøðumann fyri útbank- umm eftir uppskoti frá banka- stjórnini.
- d. Seta høvuðsbókhaldara og høv- uðskassameistara bankans.
- e. Áseta saman við bankastjórnini,

- hvar bankinn skal hafa útbankar.
- f. Áseta saman við bankastjórnina, rentustig bankans.
 - g. Áseta saman við bankastjórnina, hvussu nógv av starvspeningi bankans skal vera bundið í hvørji vinnugrein í hvørji tíð.
 - h. Áseta eftir uppskotum banka-
stjórnarinnar, hvørjir av starvs-
monnum bankans saman við
øðrum bankastjóranum skulu
kunna binda bankan við undir-
skrift síni, og hvørjir av starvs-
monnum skulu kunna binda
bankan við undirskrift síni á
tilskilaðum starvsøkium.
 - i. Skipa fyri granskoðun og ansa
eftir at granskoðararnir røkja
størv síni.
 - j. Gera uppskot til bankaneyndina
um reglugerð fyri stjórn bank-
ans og umsiting.
 - k. Gera samtyktir viðvíkjandi
teim málum, sum bankastjórn-
in leggur fyri bankaráðið.
 - l. Umboða bankan móttegis dóms-
stólinum, yvirvaldi og triðja
manni.
 - m. Taka avgerð í øllum málum,
sum ikki heinleiðis eru løgd
undir bankaneynd ella lands-
stýrið.
 - n. Saman við bankastjórnina taka
avgerð um, hvussu nógv av
starvspeningi hvør útbankin
skal hava.

§ 25.

Bankastjórnarnir hava høgstu
stjórn í øllum dagligum starvi
bankans eftir hesi lóg, reglugerð-
um bankans og avgerðum banka-
ráðsins.

Bankastjórnarnir lagreiða pening
bankans og standa fyri rakstri

hans. Teir skulu ansa eftir, at bankaraksturinn í öllum lutum fer fram eftir hesi lóg og reglugerð bankans.

Bankastjórnarnir báðir skulu undirskrifa til tess at bankinn verður bundin, fá vaxlar, onnur virðisbræv ella skuldbindingar verða givnar út ella framseldar. Bankaráðnum er fó heimilt at veita ávísun starvsmönnum bankans fulltrú til tess at skuldbinda bankan í hesum málum við undirskrift síni saman við øðrum bankastjóranum og eisini at veita ávísun starvsmönnum bankans fulltrú til tess at skuldbinda bankans við undirskrift síni í tilskilaðum málum, smbr. 24. § h.

§ 26.

Bankastjórnin setir allar starvsmenn bankans, uttan teir sum bankaráðið hevur serstaka heimild til at seta.

§ 27.

Bankastjórar mugu ikki hava einbætisstørv um hendí, ikki sjálvir reka vinnu og ikki vera í stjórn fyri nakrari vinnulívsfyrirtekni.

Bankastjórar mugu ikki hava skuld í bankanum og ei heldur ábyrgjast lán annari í honum.

§ 28.

Bankanevnd, bankaráð, bankastjórar og allir starvsmenn bankans hava lagnarskyldu viðvíkjandi øllum tí, sum teir í starvi sínum fáa upplýsing um viðurskifti hjá monnum og fyrirtekum.

§ 29.

Peningaognir hjá ómyndugum og hjá almennum stovnum kunnu

goymast sum innistøður í bank-
ærum.

§ 30.

Bankin er undantikin øllum al-
mennum gjældum og skattum.

Bøkur bankans, ávísanir og onn-
ur virðisbrøv, sum bankin gevur
út, eru undantikin stempulgjaldi.

§ 31.

Við sáttmála millum partafelag-
ið Føroya banka og í umboði
Landsbanka Føroya, landsstýrið,
verður ásett, at allar ognir og
skuldir, rættindi og skyldur hins
gamla banka verða handað hinum
nýggja banka móti endurgjaldi í
skuldabrevum, sum innløyst verða
innan fyri ávist áramál. Lands-
kassin ábyrgist reutning og innløysn
skuldabrevanna.

Samstundis støn nýggi bankin
byrjar starv sítt verður gamli
bankin uppløystur. Starvið í sam-
bandi við uppløysnina tekur nýggi
bankin á seg. Óneyðugt er at fylgja
reglum lóggávuunnar um likvída-
tión. Fyrrnevndu skuldabrev verða
skrivað handhavarum til.

§ 32.

Landskassin veitir bankanum
stovnsgrunnin, smbr. 3. § við
stovnsskuldabrevi sær á hendur.
So hvørt sum peningur av ársvinn-
ingi bankans verður lagdur í
stovnsgrunnin, verður tilsvareandi
peningaupphædd avskrivað av
stovnsskuldabrevi landskassans.

Aður enn ársvinningur bankans
kemur fram, verða frádrignar út-
reiðslurðar í sambandi við skulda-
brevini, nevnd í 31. §.

§ 33.

Lóg nr. 248 frá 12. apríl 1949

um seðlaútgávu er úr gildi farin, og seðlaútgávan eftir hesi lóg verður við øllum roknskapatilfari og ognum handað Landsbankinum.

§ 34.

31. §, 1. petli, gongur straks í gildi. Annars gongur lógin í gildi tann dag, sum sáttmálin nevndur í 31. § ásetir.

Greinagerð:

Tá partafelagið Føroya Banki varð settur á stovn árið 1906, var tað eftir ynski løgtingsins. Løgtingið ynskti eisini, at bankin skuldi fáa seðlaútgávurætt og í hvussu so var so við og við skuldi komma á innlendskar hendur. Av ymsum orsøkum fekkst tó hvørki av hesum í lag, og bankin hevur síðani hann varð stovnaður verið ríkin sum vanligur handilsbanki og meginparturin av partabrevum hans verið í ogn Landmandsbankans í Keypmannahavn.

Tá nú her verður skilið upp, at bankin fær seðlaútgávurætt og at hann kemur á innlendskar hendur, so liggur hetta uppskot á sumu bógví sum hin uppreunliga ætlan løgtingsins, tá bankin varð stovnaður, tó nú tør búskaparligu grundirnar fyri hesum sjálvsagt á mangan hátt eru aðrar enn her, sum løgtingið í síni tíð lerdí fram.

Tá partafelagið Sjóvinnubankin varð stovnaður árið 1932, skieyt lögtingið inn 60.000 kr. í partapeningi, og tá hesin banki kom í trupulleikar, var lögtingið uppi í endurreising hans, men tá hetta er frátikið, hevur lögtingið ikki latið bankamál landsins við seg komma.

Av og á hevur tó verið rátt um hetta.

Í stríðsárunum við teim broyttu umstøðum í peningamáli, sum av teimum stóðust, komu fram lvey bankauppskot. Var annað frá javnaðarflokkinum og sjálvstýrisflokkinum um at stovna partafelagið Öyggiabankan og hitt frá fólkaflokkinum um at stovna seðlabanka, smbr. Løgtingsliðindi 1943. Hvørki av hesum uppskotum fekk tó frama.

Fjórði triðja bankauppskot legði Újóðveldisflokkurin fram í tingsetuni 1950, smbr. Løgtingsliðindi 1950, skjal II, men heldur ikki tað fekk frama.

Í stríðsárunum varð seðlaútgávan skipað sambært bráðfengisskipan nr. 32 frá 11. oktober 1940 við seinni broytingum og síðan hevur hon verið skipað sambært lóg nr. 248 frá 12. apríl 1949.

Tá talað verður um at gera nýggjan banka, er at hava í huga, at í land-

inum eru longu 2 frammundan, so slíkur hevði verið hin triðji. Tað er valla at ivast í, at slíkt hevði verið at spjaða peningaorkuna í okkara lítla landi meir enn neyðugt er og har afturat kemur so óktur rakstrarkostnaður. Tað verður tí mælt til, at tiknar verða upp samráðingar við partafelagið Føroya banka um at lata henda banka ganga yvir á hendur landsins. Við tí søguliga uppruna bankans í huga sýnist hetta vera náttúrligur vegur.

Um henda ætlaða sáttmála við Føroya banka verður vist á 31. § lógaruppskotsins. Mannagongdin er í royndini beint hin sama, sum høvd varð, tá danska ríkið í 1936 keypti partafelagið Nationalbanken og stovnaði Danmarks Nationalbank. Í Danmark varð tosað um at stovna heilt nýggjan seðlabanka og lata hin halda fram sum vanlígan banka uttan seðlaútgávu-rætt, men hetta varð ikki gjørt. Tað fall meiri náttúrligt at yvirtaka henda høvuðsbanka landsins. Her hjá okkum var Føroya banki leingi einasti banki og má væl enn á mangum hátt sigast vera høvuðsbankin, og kann í so máta javnmetast við Nationalbanken í Danmark, og tá tað heppnaðist danska ríkinum so væl at yvirtaka hann og av tí at henda nýskípan á allan hátt hevur roynst væl, skuldi hin sama mannagongd her hjá okkum viðvíkjandi Føroya banka eisini verið heppilig og til frama.

Í Danmark fingu góðu partaeigararnir endurgjald fyri partabrev síni í skuldabrevum, sum innloyst hava verið innan fyri ávíst áramál. Sama eigur at bera til her, men annars her ikki til í lógini at seta reglur um yvirtøkuna, endurgjald og annað, heldur má alt hetta verða tikið fram í samráðingunum við núverandi banka og sett í sáttmálan millum hann og landsstýrið.

Stovnisgrunnur bankans er her skotin upp til 10 milj. kr., sum landskassin veitir bankanum við stovnsskuldabrevi sær á hendur, snb. 3. og 32. §.

Eftir 5. § fær bankin einkarrætt til seðlaútgávu og peningaseðlar bankans verða lógligir gjaldsmiðlar manna millum, og hjá almennum stovnum. Harumframt rekur bankin vanlig bankastørv, snb. 12. §.

Hetta eru rættindi bankans. Skylda bankans er fyrst og fremst at tryggja holla peningansiting, 2. §. Við hesum fær bankin høvuðsábyrgdina fyri peningahagreiðing landsins, og ymsar staðir í lógaruppskotinum er tilskilað, hvussu bankin skal starva hesum til frama, men sjálvsagt er ógjørligt í lógarformi at seta greinligar reglur um hitt margtættlaða starv, seðlabanki hevur um hendi. Tær mongu heldur setast í reglugerð, snbr. 22. §. a, og annars verður holl og gagnlig umsiting og rakstur bankans tryggjað við reglunum um bankaevnd, bankaráð, bankastjórn og grannskoðan og við reglunum um kunngerð rokniskapar og frágreiðingar um fíggjarstöðu og rakstur.

Í 6. -11. § eru nærri reglur um seðlaútgávuna, har í millum um trygg-

ing seðlanna, um heimild landsstýrisins til at seta hámark fyri útgivnari seðlanøgd, um skyldu bankans til at geva út mánaðarligt yvirlit yvir seðlaútgávuna, um innloysingarskyldu bankans o.s.fr. aflur at tí at røkja seðlaútgávu skal bankin starva sum vanligur yrkisbanki, smbr. 12. §.

Eftir 13. § skal bankin taka í móti og reiða út pening fyri hitt almenna.

Í 14. § eru fyrinæli um roknskaparlørshu, í 15. § um granskoðan og í 16. § reglur um, hvussu ársvinnungur bankans skal nýtast.

Í 17. - 28. § koma so reglur um bankastýrið. Tað eru sjálvsagt ymiskar áskoðanir um, hvussu bankastýrið verður heppiligast uppbyggt. Í høvuðsdráttum eru reglurnar tær somu, sum gilda fyri Danmarks Nationalbank og Landsbanka Íslands, smb. eisini uppskot fólkafløksins 1943, men tó við ymiskum frávikum. Aðalsjónarmiðið, sum aftan fyri liggur er at geva lögtingi og landsstýri hægsta ræði og yvirumsjón yvir bankanum, samfíðis sum rúml verður givin fyri luftøku yrkisfelaganna, men tó veita bankanum sum slíkum vist sjálvstöði, so hann verður ikki ov nógv heftur av upplegggingum hins politiska valds.

Eftir 29. § fær bankin rætt til at taka móti peningi frá ómyndugum og frá almennum stovnum og í 30. § er hann undantikin øllum skattum og almennum gjøldum, har í millum stempulgjøldum.

Við gildistøku lógaruppskotsins gongur lóg nr. 248 frá 12. apríl 1949 um seðlaútgávu úr gildi og verður seðlaútgávan eftir teirri lóg við øllum roknskapatillari og ognum handað Landsbankanum.

Eftir 34. § í lógaruppskotinum skulu fyrinælini í 31. §, 1. partur um samráðingar og sáttmálagarð við núverandi Føroya banka ganga straks í gildi, meðan lógin annars gongur í gildi tann dag, sum ásettur verður í hesum sáttmála.

1. viðgerð 29. februar og varð málið beint í fíggarnevndina (uppskot um serliga 7-mannanevnd fall 11- -0).

Frá fíggarnevndini var 21. apríl lagt fram soljóðandi

Alt

Málið var við 1. viðgerð beint í fíggarnevndina.

Av tí at tað í § 1 stendur, at «landsbandi Føroya keypir partafelagið Føroya banka» var stjórin fyri hesum banka biðin um at koma á fund við fíggarnevndini.

Stjórin, sum sjálvandi ikki helt seg kunna úttala seg fyri allar parlamentararnar í Føroya Banka, helt tó, at eftir hansara metan og tað hann visti, so var Føroya Banki ikki til sølu. Tá so var helt nevndin seg ikki kunna gera meira við hetta mál í tí líki, tað er lagt fyri tingið.

Ein meiriluti av nevndini heldur tó, at verð er at kanna málið um føroyskt bankyrki við lí fyri eyga at stovna Føroyskan landsbanka, og mælir til at sett verður nevnd, sum fær hetta litið upp í hendur og setir fram niðanfyrirstandandi uppskot.

Minnilutin (Tr. Sammelsen og Andr. Djurhuus) setir einki uppskot fram.

Frá meirilutunum (Hilmar Kass, Kjartan Mohr, Knúl Wang og J. Fr. Øregaard):

Uppskot til samtyktar

Landsstýrið setir 7-mannanevnd at kanna møguleikarnar fyri stovnsetan av Føroyskum landsbanka. Í nevndini skulu verða umboð fyri vinnulívið (idnað, fiskivinnu og jarðarbrúk), umboð fyri lögtingið og landsstýrið og menn sum hava kunnleika til bankayrki.

Minnilutin (Erlendur Patursson) setir fram fylgjandi

Uppskot

Landsstýrið saman við fíggjarnevndini fær heimild til at seta nevnd at kanna og gera uppskot um bankaviðurskifti landsins, her í millum, serstakliga at finna leiðir til og gera uppskot um at fáa settan á stovn Føroyskan landsbanka.

Nevndin fær heimild at taka sær sakkøna hjálp eftir tørvi.

2. og 3. viðgerð 21. apríl, Frávik frá tíðarfrest.

Uppskot til samtyktar frá meiriluta í fíggjarnevndini samtykt 20—0.

46. Studningur til bygðahavnir (Froðbiar sókn)

Ár 1972, 10. februar, legði Hilmar Beck vegna Suðuroyar tingmenn fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í løgtingslóg um 10 ára ætlan fyri útbygging av bygðahavnum.

løgtingslov om ændring i lögtingslov om 10 års plan for udbygning af bygdehavnene.

§ 1.

Í § 1 í løgtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 um 10 ára ætlan fyri útbygging av bygðahavnum verður «Froðbiar 4.000.000» broytt til «Froðbiar 11.000.000».

§ 1.

Í § 1 í lögtingslov nr. 55 af 1. august 1969 om 10 års plan for udbygning af bygdehavnene ændres «Froðbi 4.000.000» til «Froðbi 11.000.000».

§ 2.

Henda løgtingslóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lögtingslov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Froðbiar sóknar kommuna hevur í skrivi til løgtingið víst til umsókn og projektering í sambandi við útbyggingarættan av havnalagnum á Tvøroyri, sum varð gjørd í 1965, og eftir tá galdandi prísun mett til 7.000.000 kr. í teirri 10 ára havnaættan, sum varð samtykt á lögtingi í 1969 eru kr. 4.000.000 játtaðar til hetta endamál, men um fyriliggjandi ætlan skal kunna fremjast, verður neyðugt sambært meting landsverkfrøðingsins at økja játtanina við kr. 7.000.000 soleiðis, at samlaði landskassastudningurin til Froðbiar kommunu verður 50% av kr. 11.000.000. Tað eru umleið 20 ár síðani munandi útbygging av havnalagnum á Tvøroyri fór fram, og tað er tí eyðsæð, at neyðugt er við stórarí útbygging, um havnalagið skal uppfylla tey krav, sum forvur er á.

Útróðrarflotin á Tvøroyri er nógv øktur og økst alsamt, soleiðis at frongligt er inni í hylinum, og veldir hetta útróðrar- og fiskimonnum mangan trupulleikar og tær við tað, at bátar og skip bert kunnu nýta ytru helvtina av hylinum.

Ynski sóknarstýrisins er tí at fáa dýpt hylin og gjørt atlogupláss fram við landi, soleiðis at gera atlogupláss fram við grótkastinum cystan fyri molan, har grundlæki er gjørt undir eitt ætlað flakavirki.

Vit lýra tingmenn fyri Suðuroynna, sum dagliga ferðast um Tvoroyri, hava ofta sæð hvussu trøngligt tað mangan er við bryggjuna, og eru av teirri áskoðan, at tað er av allar størsta týdningi fyri fiski- og útrýðrar-
menn og vinnulivið á Tvoroyri sum heild, at havnalagið verður munandi
útbyggt sambært teirri ætlan, sum varð gjørd í 1965, og heita vit tí á Ting-
menntu um at samtykkja, at studningur verður játtaður samsvarandi fram-
manfyri standandi uppskoti.

Á Føroya lögtingi, 9. februar 1972.

Hilmar Bech Andreas Djurhuus
J. P. Thomassen Ove Mikkelsen

2. viðgerð 15. februar og málið heint í fíggingarnevndina.

47. Tiltøk móti dálking av náttúruni

Ár 1972, 11. februar, legði Finnboji Isaksen vegna tjóðveldisflokkinn
fram soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um uppseting av
brenniovnnum.**

**løgtingslov om opsættelse af for-
brændingsovne.**

§ 1.

Ein brenniovnur verður settur
upp í hvørjari sýslu í Føroyum til
at brenna alt órudd, sum ikki kann
týnast á annan hátt.

§ 1.

En forbrændingsovn opsættes i
hver syssel på Færøerne til at for-
brænde alt affald, som ikke kan
ødelægges på anden måde.

§ 2.

Byggikostnaðurin av hesum
brenniovninum verður goldin við

§ 2.

Anlægsudgifterne af disse for-
brændingsovne udredes med 50%

50% úr landskassanum og 50% frá kommununum í hvörjari sýslu.

§ 3.

Landskassin veðheldur fyrir lán til tær kommunur, sum mugu taka lán fyrir at rinda sin part av byggi-kostnaðinum.

§ 4.

Kommunur í hvörjari sýslu skipa í felag fyrir rakstrinum av brenniovninum.

§ 5.

Fyri tær bygdir í sýslunum, sum ikki hava náttúrligar umstøður at fáa órudd flutt til brenniovnar-nar, kann landsstýrið gera undan-tak.

§ 6.

Henda lóg kemur í gildi bein-umvegin.

fra landskassen og 50% fra kom-munerne i hver syssel.

§ 3.

Landskassen garanterer for lån til de kommuner, som må optage lån for at betale sin del af an-lægsudgifterne.

§ 4.

Kommunerne i hver syssel fore-står driften af forbrændingsøvnene i fællesskab.

§ 5.

Landsstyret kan gøre undtagel-ser for de bygder i syserne, som ikke har naturlige omstændighe-der til at transportere affaldet til forbrændingsøvnene.

§ 6.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Dálking av náttúruni er vorðin ein plága, sum breiðir seg meir og meir í øllum londum.

Her heima hjá okkum er eisini so. Henda dálking fer fram bæði í bo og í baga, við sjóvarstrendur og á opnum havi. Øll møgulig óhumaska verður tveitt burtur, har sum lættast er at fáa tað frá hondini. Og av tí, at nógv av hesum ikki lýtist eftir stuttari tíð - ella als ikki sum t.d. plastik - so vindur henda dálking uppá seg ár undan ári.

Tað sær út til, at men halda henda spurning vera loystan, um teir bara eru so heppir at fáa samla ein part av øllum óruddinum og koyra tað «á streymasjógv».

Men henda loysn kann als ikki góðtakast ídag. Fírið og vágir okkara eru so skiftin av øllum, sum flóta kann, at ein má skammast yvir at síggja tað, og hvat mugu fremmandu fólk lá ikki halda?

Harumframt er hetta heilt vandamikil, bæði fyri smærri og størri skip við tað, at plastikdúkur og nylon flýtur og kann koma um skráurnar á bátum og skipum.

Frægasta loysn man vera at brenna hetta órudd. Men slíkir brenniovn-ar eru so mikið kostnaðarmiklir, at tað kann neyvan ventast, at kommun-

unnar verða færar fyrir at skipa fyrir slíkum lýningartólum. Tað má ásamast, at hendan landaplágan - - dálkingin - - má fáa ein bráðan enda.

Við tað, at - - sum fyrr nevnt - - kommunurnar neyvan verða færar fyri í bræði at loysa hesa uppgávu, má tað vera reftast, at landskassin og kommunurnar í felag gera hetta.

1. viðgerð 29. februar. Málið beint í fíggingarnevndina, sum 13. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Nevndin hevur viðgjørt málið og setir einki uppskot fram.

Fólkaflokkurin mælir tó til, at spurningurin um dálking yvirhøvur verður tikin til viðgerðar.

Ein minniluti (Erlender Patursson) mælir tinginum til at samtykkja uppskotið frá tjóðveldisflokkinum.

2. viðgerð 17. apríl. Gr. 1 í uppskotinum fall 7- -0.

Alt uppskotið sostatt burturfallið.

48. Studningur til bygdahavnir (Sørvágur)

Ár 1972. 3. mars, legði Leon Joensen vegna Vága tingmenn fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í løgtingslóg um 10-ára ætlan fyri úthygging av bygdahavnunum.

lagtingslov om ændring i lagtingslov om 10 års plan for udbygning af bygdehavne.

§ 1.

I § 1 i lögtingslóg nr. 55 frá 1.

§ 1.

I § 1 i lagtingslov nr. 55 af 1.

august 1969 um 10 ára ætlan fyri útbygging av bygðahavninum verður «Sørvágs 1,5 milj.» broytt til Sørvágs «4.000.000».

§ 2.

Heinta lögtingslóg kemur í gildi beinanvegin.

august 1969 om 10 års plan for udbygning af bygdehavne ændres «Sørvågs 1,5 mill» til «Sørvågs 4.000.000».

§ 2.

Denne lagtingslov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Sørvágs sóknar kommuna seekir lögtingið í samband við útbyggingarætlanir av havnalagnum í Sørvági, at vaksan um áðurnevnda 10 ára havnaætlan frá 1969, ið bert var uppá 1,5 milj. kr. Sum ellum tingmonnum kunnugt er 1,5 milj. kr. lítið, fyri ikki at siga ómøguligt at byrja nakra havnaútbygging fyri. Útróðurin hevur flakketur vandið uppá seg og eru ætlanir um at fáa fleiri skip til útróður. Eín meinhagi í havnaútróðurskiftinum er, at oljuleiðingar frá geymslunum liggja miðskeiðis oman eftir atløgubryggjunum og tannar hefta almikið atløguni, tá so er, at oljubátar avskipa og innskipa. kann einki annað far leggja at á besta partinum á bryggjunum. Tassvegna verður seek um munandi størri upphædd, nevniliga 4.000.000 kr., so farast kann undir útbygging skjótast gjørligt.

A Føroya lögtingi, 14. februar 1972.

Leon Joensen H. Hansen

1. viðgerð 8. mars og málið beint í fíggarnevdina.

49. Stuttleikagjöld

Ár 1972, 15. februar, legði Knút Wang vegna fleiri tingmanna fram söljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg um stuttleikagjöld.

løgtingslov om ændring i lögtingslov om forlystelsesafgifter.

§ 1.

Í § 2 í lögtingslóg nr. 49 frá 19. juli 1966 um stuttleikagjöld verður «33 1/3%» broytt til «25%».

§ 1.

I § 2 i lögtingslov nr. 49 af 19. juli 1966 om forlystelsesafgifter ændres «33 1/3%» til «25%».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi 1. apríl 1972.

§ 2.

Denne lov træder i kraft 1. april 1972.

Viðmerkingar:

Í vetrarthingsetuni 1970 (løgtingsmál nr. 15) var sett fram uppskot um at avfaka lögtingslóg um stuttleikagjöld (lögtingslóg nr. 49 frá 19. juli 1966).

Málið var beint í fíggiarnevndina, men fekk ikki undirløku har, uttan frá tveimum nevndarlimum (Knút Wang og Andreas Djurhuus) sum í øðrum lagi mæltu til at avtrappa stuttleikagjaldið við at broyta tað úr 33 1/3% niður í 25%.

Hetta uppskot fall eisini á tingi í fjør, men vit halda, at tað er vert at taka spurningin upp aftur.

Í samband við fíggiarlógargjøggerðina var umtalað, at ein partur (fjórðingur) av innkomna stuttleikagjaldinum skuldi verða sett av til mentunarlig endamál.

Tað er sjálvsagt rætt, at peningurin verður settur av til mentunarlig endamál, men um tað er rætt at gera hetta við at óleggja stuttleikaskatt er eitt annað mál.

Hendan lógini frá 1966 var stuttleikagjaldið eitt ávíst krónutal av hvorum atgongumerki. Fyri at gera innkrevjingin einfaldari mælti gjaldslovan til at seta gjaldið sum ein ávísan part av tí, sum atgongumerkið kostaði.

Viss undantøk hava verið gjørd fyri klædnagoymslur o.t.

Tá landskassin, sum mi, fær triðingin av tí, sum atgongumerkið kosar, kann hetta koma at verða rættuliga fítt av peningi.

Hinir tveir partarnir fara so til hélið. Tá talan er um dans skal goldið

verða til orkestur, meðan húsið skal gjalda eftirlit á ymsum hátt, vask og ljós, viðlíkahald og avskrivningar.

Vinningurin hjá hesum hølum verður tí ofta eingin ella so lítil, at ikki er nógmikið til at uppihalda tann standard, sum nútíðin krevur av tílikum húsum.

Vinningurin av kvikmyndasýning er somuleiðis ofta heilt lítil uttanfyri Hanvina, so eingin møguleiki er til at útvega betur og hugnaligari høl.

Hendir tað, at stovnur vinnur meira, enn hvat fer til umvæling og avskrivningar, so kemur tílikur stovnur at gjalda vanligan skatt.

Tað er at hava í huga, at væl av peningi skal til at skapa og uppihalda góð orkestur. Tann peningur hesi fáa er bert fyri ein part løn. Væl skal til av peningi at uppihalda hóskaði musikkstólum.

At so stórt gjald verður latið til landskassan av hvørjum atgonguseðli ger, at prísurin á hvørjum atgonguseðli vindir meira og meira uppá seg. Tað ger í aðrar mátar, at skipað verða feløg ella klubbar, sum hava t.d. dans og filmsfyrivísan fyri lúnum og soleiðis sleppa undan at gjalda stuttleikaskatt.

Tað kann ikki hava verið hugsamin, at lá gjaldið av eftirlitsgrundum í 1966 varð sett til 33 1/3%, so skuldi hetta koma at gerast ein vaksandi innløka hjá landskassanum.

Vit vildu helst heilt havt avlíkið stuttleikagjaldið, men hava fyribils sett uppskot um at lækka tað niður í 25%.

Skal prísurin á atgongumerkjum lækast, so má stuttleikagjaldið heilt ella so gott sum alt takast av, men verður einki gjørt við at lækka gjaldið, koma prísirnir at fara munandi upp í fyrstu framtíð.

Løgtingið hevur fyrr viðurkent, at stuttleikaskattur eigur ikki at verða kravdur av sjónleiki og føroyskum dansi - til at stuðla tílikar fyritøkur. Sama átti nú at verið gjørt viðvíkjandi instrumentdansi og biografi. Í flestum londum er arbeitt við at avtrappa stuttleikagjöldini.

Stuttleikagjöld ella skattur, er ein skattur er ein skattur sum «vendir tunga endan niðureftir».

Meginparturin av fólkinum, sum letur hetta gjald, er ungt fólk, um ella lítið ella onga aðra staðni hava at fara. Teim prinsippum, sum lögtingið í seinastuni hevur góðkent í skattaálegging á láginntøkur, er ein stuttleikaskattur ikki samsvarandi.

A Føroya lagtingi, 11. februar 1972.

Knút Wang Andreas Djarhuus

Jógván Durbuus Kjartan Mohr

1. viðgerð 7. mars og málið beint í fúggjarnevndina, sum 5. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Nevndin hevur viðgjørt málið og tekur undir við uppskotinum frá uppskotsstíllarunum um at lækka stuttleikagjaldið frá 33 1/3% niður í 25%.

2. viðgerð 14. apríl. Lógaruppskotið samtykt 24- 0.

3. viðgerð 17. apríl, lógaruppskotið sum samtykt við 2. viðgerð endaliga samtykt 24—0.

50. Lóg um burturkoyring av mold til sjós

Ár 1971, 15. februar, legði Ove Mikkelsen fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um bann móti burturkoyring av mold til sjós.

løgtingslóg um forbud mod at dumpe jord i havet.

§ 1.

Tað er bannað at forkoma mold, leir og øðruu tilfari frá útgrevstri, vegagerð og tilíðum við at koyra slíkt tilfar til sjós.

§ 1.

Det er forbudt at bortsmide jord, ler og andet materiale fra udgravninger, vejarbejder o.l. ved at køre disse materialer i havet.

§ 2.

Landsstýrið áleggur býráðnum og øllum sóknarstýrum kring landið at ávísa øki, har mold og annað tilfar frá útgrevstrum, vegagerð og tilíðum kann leggjast.

§ 2.

Landsstyret pålægger byrådet og samtlige kommunalbestyrelser at udpege områder, hvor jord og andet materiale fra udgravninger, vejarbejder o.l. kan henlægges.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi heinan vegin.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Bøur og dyrkað landi er ikki tað, vit nakrantíð hava átt ella framvegis eiga mest av og minskar hetta stórliga ár um ár. Í flestu størplássum er longu nú stórir partur av bæi farin til húsagrundir og vegagerð. Sum tíðirnar og umstøður eru, verður lítil og ongin hagi veltur til bæ.

Síggjast kann lí fram til tann dag, har øll dyrkaða jørðin á summun plássum soleiðis verður at hvørva heilt.

Tíverri hevur verið og er enn tann síður nýttur krøng landið, at tá grívið verður út til húsagrundir ella tilíkt, verður allur hesin útgrevstur koyrdur til sjós (á Buchwald). Millum ár og dag snýr hetta seg um nógv túsund tons, sum vit sostatt beina fyri. Verður hildið fram á hendan hátt, hava vit skjótt forkomið tí sindri av mold, sum okkara forfedrar við ómenniskjaligum stríði, strevi og knossi skaptu burtur úr ringum hagalandi.

Vit mugu eisini síggja fram til tann dag, hvar nýggir kirkjugarðar verða neyðugir, og hvar komandi ættarlið fara undir at gera grømar vøllir, havar og tilíkt, men tá er ongin mold til. Vit hava í kortskygni koyrt hana í havið.

Tí má betri løysn fáast í lag enn at blaka alt til sjós.

Nógv av hesum tilfari kann nýtast til ífylling fram við strendur ella uppi á landi til planering og tilíkt. Á flestu plássum eru eisini stór niðurløgd leirhol, ið kundu goymt alt hetta tilfarið til seinri nýtslu.

Á Føroya lögtingi, 10. februar 1972.

Ove Mikkelsen

1. viðgerð 8. mars og málið beint í lógarnevndina, sum 5. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Tingmaðurin Ove Mikkelsen hevur lagt fyri lögtingið uppskot til lögtingslóg um hann móti burturkoyring av mold til sjós.

Í viðmerkingunum til uppskotið verður millum annað víst á, at stórir partur av bæ og dyrkaðum landi er farin og fer til húsagrundir og vegagerð, og at allur útgrevsturinn vanliga verður koyrdur á sjógvin.

Málið var við 1. viðgerð, ið fór fram 8. mars 1972, beint í lógarnevndina.

Nevndin er samd um, at nakað eigur at verða gjørt fyri at forða fyri, at mold og annað tilfar frá útgrevstri verður forkomið.

Ein minnihiti (Erlendur Patursson) mælir tinginum til í fyrstu syftu af samtykkja uppskotið frá Ova Mikkelsen, meðan ein meiriluti (Dennis Hentze, Martin Joensen, Poul Jacob Olsen og Trygve Samuelsen) og minnihitin (Erlendur Patursson) í 2. syftu mælir tinginum til at samtykkja niðanfyrri standandi

**Uppskot
til
samtyktar.**

Heilt verður á landsstýrið at áleggja Tórshavnar býráð og øllum sóknarstýrum at ávísar øki, har mold og annað tilfar frá útgrevstrum, vegagerð og tilkuni kann leggjast, og annars at ansa eftir, at nevnda tilfar verður lagt á tey ávístu øki.

Lógarnevndin, 16. mars 1972.

2. viðgerð 11. apríl. Grein 1 í lógaruppskotinum fall 8—0. Lógaruppskotið so stutt burturfallið.

Uppskot til samtyktur frá nevndini samtykt 21—0.

51. Yvirvaldsrættur Føroya yvir landgrunninum kring Føroya og Føroya banka

Ár 1972, 15. februar, legði Eideundur Patursson fyri ljóðveldisflokkjin fram soljóðandi

Uppskot
til

løgtingslóg um yvirvaldsrætt
Føroya yvir landgrunninum kring
Føroyar og Føroya banka.

§ 1.

Føroyar eiga fullan og óskerdan yvirvaldsrætt yvir landgrunnin Føroya og yvir Føroya banka í øllum tí, sum viðvíkir rannsókn-um á ríkidømi og framleiðslu og nýtslu tess har. Øll slik ríkidømi eru ogn Føroya, og skulu føroyskar lógir einsamallar gilda teimum viðvíkjandi.

§ 2.

Fyrinælini í § 1 røkka øll ley jarðevni, fæst, flótandi og loftkend, sum finnast á føroyska landgrunninum og á Føroya banka og annars øll onnur ríkidømi har. bæði lívrannin og ólívrannin.

§ 3.

Føroyski landgrunnurin sam- bært hesi lóg roknað at røkka so langt til havs, sum gjørligt verður at nýta hesi ríkidømi. Á tilsva- andi hátt verður øki Føroya banki at rokna.

§ 4.

Landsstýrið setir í reglugerð

nærri reglur sambært hesi lóg um neyndu ríkidømi og nýtslu teirra, um avmarkingar á økjum landgrunnins og Føroya banka og annars um onnur viðurskifti sum tørva.

§ 5.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Greinargerð:

Hetta lógaruppskot miðar móti at vissa Føroyingum fullan og óskerdan yvirvaldsrætt yvir landgrunn Føroya og yvir Føroya banka í øllum tí, sum viðvíkir rannsóknunum á ríkidømi og framleiðslu og nýtslu tess har.

Øll slík ríkidømi skulu vera ogn Føroya, og skulu føroyskar lógir einsamallar hava gildi hesum viðvíkjandi.

Hesi lógarfyrinæli skulu einka øll tey jarðevni, fæst, flótandi og loftkend, sum har finnast, og annars øll onnur ríkidømi har, bæði lívrúnnin og ólívrúnnin.

Føroyski landgrunnurin sambært hesi lóg skal roknaast at einka so langt til havs, sum gjørligt verður at nýta hesi ríkidømi. Á tilsvareandi hátt verður einki Føroya banka roknað.

Lógaruppskotið samstarar teim lóggávum, ið onnur lond hava sett á tilsvareandi økjum, m.a. hesi:

Í Noregi varð givin íl. kgl. fyriskipan 31. mai 1963 um nýtslu náttúru-ríkidømi landgrunnins. Í hesi fyriskipan verður sagt, at Noregur hevur ríkisvald yvir landgrunninum uttan fyri strendur landsins í øllum tí, ið viðvíkir rannsóknunum og nýtslu ríkidømis hans. Hesin yvirvaldsrættur rekkur so langt út, sum fyrrnevud ríkidømi kunnu vinnast, uttan nú til landhulgis- og fiskimark. Hin 21. juni samtykti Stórtingið síðan slíka lóg um nýtslu landgrunnins. Har verður sagt, at rætturin til ríkidømi landgrunnins tilheyrir ríkinum.

Hin 31. mai 1963 setti Danmark Genfsáttmálan frá 1958 um landgrunnin í gildi og hin 7. juni sama ár varð givin íl. kgl. fyriskipan um yvirvald Danmarkar yvir landgrunninum. Í hesi kgl. fyriskipan verður skilað til, at Danmark hevur yvirvaldsrætt viðvíkjandi ríkidøminum á tí landgrunn, sum ríkinum tilheyrir, sambært fyrinæmum hennara um landamark mótevgis øðrum ríkinum.

Sviar settu lóg um nýtslu svenska landgrunnins 3. juni 1966. Har verður sagt, at ríkisstjórnin skilar til, hvat roknaast skal til landgrunnins sambært Genfsáttmálanum um landgrunnin frá 1958.

Finnar settu lóg um landgrunnin 5. mars 1965. Viðvíkjandi vídd landgrunsins styðjar finska lógin seg til fyrinælini í Genfsáttmálanum.

Bandaríki Ameríku tóku sær yvirvaldsrætt yvir bandaríska landgrunninum við sonevndu Trumanývirlýsing síni 28. september 1945. Við henni lýsti bandaríska ríkisstjórnin yvirvaldsrætt Bandaríkjaanna yvir ríkidómnum á øllum bandaríska landgrunninum.

Bretlendingar settu landgrunnslóg sína 15. apríl 1964 og góvu út fyriskipan um málið 12. maí 1964. Vídd bretska landgrunsins miðar seg eftir fyrinælini Genfsáttmálaus.

Sovjetsamveldið gav út fyriskipan um landgrunnin 6. februar 1968. Har verður Genfsáttmálin ikki nevndur, men víddarmark hans havt at miða seg eftir.

Ísland hevur við lóg samtykt á altingi 24. mars 1969 sett reglur um hetta sama.

Fjöld av øðrum ríkjum hava givið út fyriskipanir ella lógir um yvirvaldsrætt sín yvir ríkidómum landgrunsins. Frá 1958 hava hesi ríki gjørt krav uppá ríkidømi landgrunsins:

Argentina, Anstralia, Chile, Ecuador, Glana, Irak, Italia, Kuwait, Malaysia, Mexico, Hállandi, New Zealand, Filipsoyggjarnar, Suður-Afrika og Jugoslavia.

Ríki, sum fyrr høvdu lýst landgrunnsrættindun sínum, eru m.a. hesi:

Brasilía, Kambodia, Costa Rica, El Salvador, Gvatemala, Honduras, India, Iran, Ísrael, Korea, Nicaragua, Pakistan, Panama, Portugal, Bahamaoyggjar, Jamaica, Falklandsoyggjar og British Guiana.

Tað má tí haldast vera sjálvsagt og rímiligt, at vit Føroyingar nú við lóg vissa okkum einsamøllum yvirvaldsrætt yvir øllum teim ríkidómum, sum á føroyska landgrunninum og á Føroya banka kunnu finnast, samfíðis sum byrgt verður fyri, at aðrir fáa atgongd og rætt til hesi vírði.

Við at samtykkja lóg um yvirvaldsrætt Føroya yvir føroyska landgrunninum og yvir Føroya banka fáa Føroyingar einsamallir rætt til at seta í verk rannsóknir har, soleiðis, at útlendingar bert fáa heimild til tess sambært føroyskum løyvum. Samstundis verður tað trygt, at Føroyingar einsamallir koma at eiga tey ríkidømi, sum har kunnu finnast. Føroyski landgrunnurin og Føroya banki eru enn heilt ókannaðir í so máta, og tí er enn einki vitað um, hvørji ríkidømi har kunna vera. Tað má tó haldast vera sjálvsagt trygðartíllak at leggja hesi oki og møgulig ríkidømi teirra undir føroyskan yvirvaldsrætt, tí eingin veit, hval seiði rannsóknir kunnu draga fram í ljósið hesum viðvíkjandi.

Við Genfsáttmálanum, sum samtyktur varð á ráðstevnuni 1958, var strandríkinum heimilaður yvirvaldsrættur yvir landgrunninum.

Í lógaruppskotinum er einki tilskilað um vídd landgrunsins og vídd Føroya banka í fjórðingum, sum undir yvirvaldsrættin skal koma. Hetta

er vegna tess, at tað ikki enn hevur eydnast at seta tilskilaða altjóðareglu um vídd landgrunnins. Hetta er ein av størstu uppgávunum hjá teiri havbotusnevnd, sum Sameindu tjóðirnar hava sett. Í uppskotinum verður hin vegin roknað við øðrum av víddarmørkum Genfsáttmálaus, nevniliga nýtslumarkinum, men ikki minst á hitt, 200 metra dýpdarlinjuna, sum má haldast vera ov trengt hjá okkum.

Í eykasetuni í juni 1958 gjørdi lögtingið hesa samtykt: «Landgrunnur Føroya er føroysk ogn». Tó at henda samtykt fyrst og fremst miðaði móti fiskistovninum á landgrunninum, er at viðmerkja, at har varð eini undantak gjørt, soleiðis at samtyktin eisini má haldast hava rokkið tað, sum hetta uppskot snýr seg um, nevniliga at vissa okkum Føroyingum yvirvaldsrættin yvir teina jarðevnum, fóstum, flótandi og loftkendum, sum finnast á føroyska landgrunninum, og annars øll onnur ríkidømi har, bæði lívrúnnin og ólívrúnnin.

Uppskotið her kann tí skiljast sum staðfesting og nærri útgreining av tí, sum lögtingið fyrr hevur samtykt. Nýtt er tó tað, at Føroya banki nú verður tikin við, og samsvarar hetta øðrum uppskoti tjóðveldisflokksins, nevniliga uppskotinum um broytingar í lógini um landleiðina (70 fjórðinga fiskimark og tilsvareandi fiskimark á Føroya banka).

Tá sama uppskot var til viðgerðar í seinastu tingsetu nevndi meirilutin í lógarnevndini, at lögtingið við 17 atkevðum móti 7 hevði samtykt at danska fyriskipania frá 7. juni 1963 kom í gildi í Føroyum. (Hetta hendi í tingsetuni 1965). Við hesi grund helt meiriluti tingsins tað ikki bera til at samtykkja uppskot tjóðveldisflokksins. Tað fall tí.

Tað má lo bera til í dag at afturkalla samtyktina í tingsetuni 1965 við at samtykkja tað uppskot, sum her verður lagt fram.

Sum dømi um og prógv fyri, hvussu nmráðandi hetta mál er, skal verða upplýst, at útlendskar fyrítøkur hava søkt um loyvi til at seta í verk rannsóknir á havbotninum kring Føroyar.

1. viðgerð 9. mars og málið beint í marknaðarnevndina, sum 14. apríl legði fram hetta

Álit

Tjóðveldisflokkurin hevur lagt fyri lögtingið uppskot til lögtingslóg um yvirvaldsrætt Føroya yvir landgrunninum kring Føroyar og Føroya banka.

Málið varð við 1. viðgerð beint í marknaðarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og býtt seg í 3 minnilutar.

Minnilutin (J. Fr. Øregaard, Poul Jacob Olsen og Trygve Samuelson)

vísir til tær viðmerkingar, ið flokkar teirra gjørdur, tá hetta sama mál í síðstu tingsetu varð viðgjørt sum mál nr. 23/1970. Tær vóru:

Í lögtingssetuni 1966 varð av landsstýrinum lagt fram fyrri tingið fyriskipan nr. 259 frá 7. juni 1693 «vedrørende udøvelse af dansk højesteret over den kontinentale sokkel» viðvíkjandi spurninginum um lýsug av nevndu fyriskipan at galda fyrri Føroyar, og við frásøgu um, at landstýrið einki hevði at viðmerkja til, at fyriskipanin gjørdist galdandi fyrri Føroyar.

Fyriskipanin er soljóðandi:

«I overensstemmelse med den på De forenede Nationers konference i Genève i 1958 om refsordenen på havet undertegnede konvention om den kontinentale sokkel og med henvisning til folketingets beslutning af 2. maj 1963 fastsættes herved følgende:

§ 1.

Dansk højbedsret udøves, for så vidt angår udforskning og udnyttelse af naturforekomster, over den del af den kontinentale sokkel, der efter den i Genève den 29. april 1958 undertegnede konvention om den kontinentale sokkel (herefter betegnet som konventionen) tilhører det danske rige, jfr. § 2.

§ 2.

I medfør af artikel 1 i konventionen betyder udtrykket «den kontinentale sokkel»: (a) havbunden og undergrunden i de undersøiske områder, som grænser op til kysten, men ligger uden for det ydre territorialfarvand indtil en dybde af 200 m eller uden for denne grænse, så langt havdybden tillader udnyttelse af de pågældende områders naturforekomster; (b) havbunden og undergrunden af tilsvarende undersøiske områder omkring øer.

Stk. 2. Afgrænsningen af den kontinentale sokkel i forhold til fremmede stater, hvis kyster ligger over for det danske riges kyster, eller som grænser op til Danmark, sker i overensstemmelse med konventionens art. 6, således at grænsen i mangel af særlig aftale er den midterlinje, som i ethvert punkt ligger lige langt fra de nærmeste punkter på de basislinjer, hvorfra bredden af hver stats ydre territorialfarvand måles.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder kan om fornødens lade udfærdige officielle søkort, på hvilke grænselinjen er indtegnet.

§ 3.

Til udforskning og udnyttelse af de i § 1 omhandlede naturforekomster

i soklen udkræves en i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950 om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund eller af kongelig anordning nr. 153 af 27. april 1935 om udnyttelse af råstoffer i Grønlands jordbund meddelt bevilling.»

2. viðgerð av málinum fór fram lán 14. maí 1966 og varð uppskotið frá landsstýrinum um at lýsa fyriskipanina at galda fyri Føroyar samtykt við 17 atkvøðum móti 7 (Løgtingstíðindi 1965, síðu 377).

Við hesi tingsamtykt hevur løgtingið í 1966 tíkið støðu til málið um yvirvaldsrættin til landgrunnin. Løgtingssamtyktin frá 1958, ið varð gjord 8 ár frammundan og í heilt øðrum sambandi, broytir sjálvandi einki í hesum.

Málsøkini viðvíkjandi ráðvni í undirgrundini og yvirvaldsrættinum yvir landgrunninum eru ikki yvirtikin mál og fylgir longu harav, at uppskotið frá tjóðveldisflokkinum til eina løgtingslóg, har løgtingið ikki hevur lóggávurætt, ikki letur seg gjøgnumføra. Yvirvaldsrætturin yvir landgrunninum kring Føroyar og kring Danmark kann hvørki sigast at vera føroyskur ella danskur, heldur bæði føroyskur og danskur. Landgrunnurin kring Føroyar og kring Danmark hoyrir sambært fyriskipanina frá 3. juni 1963 til ríkið, harav Føroyar er ein partur.

Visandi til frammánfyristaðandi viðmerkingar, settir minnilutin (J. Fr. Øregaard, Poul Jacob Olsen og Trygve Samuelsen) einki uppskot fram.

Minnilutin (Hannus við Høgadalsá) vísir til greinargerð og álit í løgtingsmáli nr. 23/1970 um sama mál og til framløgugreinargerðina nú.

Flokkurin góðkennir ikki, at endalig støða til málið um yvirvaldsrætt okkara til landgrunnin er tikin í 1966 og í málinum um «endøvelse af dansk højhedsret over den kontinentale sokkel».

Hetta uppskot miðar únóti at vissa Føroyum yvirvaldsrættin yvir øllum evnum, í og á landgrunninum. Og mælt verður til, nú framtøkini og broytingarnar í hesum málum júst í hesum tíðum eru stór, at Føroya løgting á sannar, at øll hesi ríkidomi eru lagd undir føroyskan yvirvaldsrætt.

Slíka lóggáva hava flest øll lond á okkara leiðum og fremmandum við gjøgnumført. Og tað svikur ikki, at løgtingið gevur sína fyrstu samtykt í slíkum máli lógarform.

Minnilutin (Hannus við Høgadalsá) mælir tí finginum til at samtykkja uppskot tjóðveldisflaksins.

Minnitutin (Hákon Djuhlmas, Kjartan Mohr og Hilmar Kass) tekur undir við teim sjónarmiðum, sum lerd eru fram í viðmerkingunum til uppskotið, men vísir til støðu sína í lögtingsmáli nr. 13/1971: Føroya undirgrund og setir einki uppskot fram í hesum máli.

2. viðgerð 15. apríl. Frávik samtykt uttan atkvøðugreiðslu.
Lógaruppskotið fall 13-0.

52. Broyting í lógini um notarialváttan

Ar 1972, 15. februar, legði Eli Nolsæ fram fylgjandi

Uppskot til samtyktar

Løgtingið góðkennir, at lóg nr. 35 frá 9. mars 1906 «om udførelse af notarialforretninger på Færøerne» verður broytt soleiðis, at sum nýtt stk. 3 í grein 1 verður sett:

«Sorenskriveren kan, hvor omstændighederne taler derfor, meddele andre dertil egnede personer bemyndigelse til at udføre notarialforretninger med hensyn til vragerattester og oprindelsescertifikater. Notarialgebyret for disse forretninger tilfalder den, der udfører forretningen».

Viðmerkingar:

Íbúgvar og virkir í Runavíkar kommunu hava heitt á landsstýrið um at laga tað soleiðis, at skip kunnu útklarast í Runavík.

Vist verður á, at Runavíkar havn er ein av teimum størstu útflutningshavnunum og at tað tannar avgreiðsluni av skipunum nógv, at útklareringsmyndugleikin liggur so langt burtur (í Fuglafirði).

Útklarering, sum fer fram við heimild í gomlum praksis, er sermál. Harafturímóti eru notarialforrætningar, sum ofta fara fram í samband við útklarering, ríkismál.

Fyi at koma ynskjunum hjá íbúgvarunum á mæti ætlar landsstýrið ut

heimilað gjaldstovndeildini í Runavík at útklarera skíp, og hval notarial-váttanum og upprunaváttanum viðvíkir, hevur lagnmálaráðharrin í skrivi dagfest 9. mars 1971 upplýst, at hann vil royna at fáa lógina um notarial-forrælingar í Føroyum broytta soleiðis, at sorinskrivarin kann heimilað gjaldstovuleiðaranum í Runavík at vátta vrakara- og upprunaváttanir.

1. viðgerð 3. mars og málið beint í lógarnevndina, sum 20. apríl legði fram hetta

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið uppskot til samtyktar um broyting í lóg nr. 35 frá 9. mars 1906 «om udførelse af notarialforretninger på Færøerne», hereftir sorinskrivarin kann lata aðrar bartil skikkaðar persónar fáa heimild til at útanna notarialforrætingar viðvíkjandi vrakara-váttanum og upprunacertifikatum.

Málið var undir 1. viðgerð, ið fór fram 3. mars 1972, beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 21. apríl. Tíðarfrestin frávikin. Uppskotið frá landsstýrinum samtykt 25 - 0.

53. Broyming í straffilógini

Ár 1972, 15. februar legði Eli Nolsæ, landsstýrismaður, fram soljóðandi

Uppskot

til

samtyktar

Ellir § 3 í lóg nr. 519 frá 23. december 1970 um broyming í borgarligari straffilóg verður henda lóg at seta í gildi fyri Føroyar við kgl. fyriskipan.

Viðmerkingar:

Henda heoytingin í straffilógini stendur í samband við lógina «om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme», og verður víst til viðmerkingar til tingmál nr. 54/1971: Lóg um europeiskar straffidómar.

Viðlagt fylgir eitt serprent av lógini.

1. viðgerð 3. mars og málið beint í lógarnevndina, sum 5. apríl legði fram hella

Alit

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið uppskot til samtyktar um at seta í gildi fyri Føroyar lóg nr. 519 frá 23. december 1970 um broyting í borgarligari straffilóg við kgl. fyriskipan.

Broytingin stendur í samband við lóg nr. 522 frá 23. december 1970 «om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme», lögtingsmál nr. 54/1971.

Málið, ið kom til 1. viðgerð tann 3. mars 1972, varð beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið, og er sámd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 7. apríl. Uppskotið frá landsstýrinum samtykt 23 - 0.

54. Lóg um europeiskar straffidómar

Ár 1972, 15. februar, legði Eli Nolsøe, landsstýrismaður, fram soljóðandi

**Uppskot
til
samtyktar.**

Eftir § 10 í lóg nr. 522 frá 23. december 1970 «om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme» verður henda lóg at seta í gildi fyri Føroyar við kgl. fyriskipan.

Viðmerkingar:

Lógin hevur gjørt tað møguligt hjá Danmark at ratificera europeiska sáttmálan «om straffedommes internationale retsvirkninger» sum fylgir sum skjál við lógini. Eftir sáttmálanum er við ávísun undantøkum møguleiki fyri, at ein straffidómur, sum feldur er í einum landi, kann verða sítin av í einum øðrum landi. Møguleiki verður sostatt fyri at senda ein frá brotslandinum til heimlandið til revsingar ella at fáa ein revsaðan, sum er flýddur úr brotslandinum til heimlandið.

Líknandi reglur sum omanfyri tilskilað eru longu galdandi millum norðanlond sambært lóg nr. 214 frá 31. mai 1963, sum er sett í gildi fyri Føroyar.

Viðlagt fylgir serprent av lógini.

2. viðgerð 3. mars og málið beint í lógarnevndina, sum 5. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið uppskot til samtyktar um at seta í gildi fyri Føroyar lóg nr. 522 frá 23. december 1970 «om fukdbyrdelse af europæiske straffedomme» við kgl. fyriskipan.

Lógin stendur í samband við ratifikation av «Europæisk konvention om straffedommes internationale retsvirkninger». Hendan konvention er gjørd tann 28. mai 1970 millum limalond í «Det europæiske Råd».

Konventionin ger tað møguligt, at straffidómur, sum feldur er í einum landi, kann verða sítin av í øðrum landi eins og brotsmenn kunnu sendast frá brotslandinum til heimlandið til revsingar og fáa ein revsaðan, sum er flýddur úr brotslandinum til heimlandið.

Sambært lóg nr. 214 frá 31. mai 1963, sum er sett í gildi fyri Føroyar, eru líknandi reglur longu galdandi fyri norðanlond.

Málið, sum kom til 1. viðgerð 3. mars 1972, varð beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 7. apríl frávik frá tíðarfestini samtykt.

Uppskotið frá landsstýrinum samtykt 23 -0.

55. Lóg um bygdasøvn við mentunarsöguligum innihaldi

Ár 1972, 15. februar, legði Sámal Petersen, landsstýrismaður fram søljóðandi

Uppskot

til

løgtingslóg um bygdasøvn við mentunarsöguligum virksemi.

lagtingslov om kulturhistoriske lokalmuseer.

§ 1.

Bygdasøvn, sum innan avmarkað virkisøki veita mentunarsöguligt virksemi sum nevnt í § 2 í 11. nr. 32 frá 2. mai 1952 um fommíni, kunna fáa almenndan stuðul, tá tey lúka treytirnar í hesi lóg.

Stk. 2. Tað er skylda hjá alment stuðlaðum bygdasøvni at halda viðlíka varðar millum bygdur innan virkisøki sítt. Útreiðslur, sum standast av hesum, verða fullt endurgoldnar úr avvarðandi kommunukassum, sbr. reglugerð frá 29. oktober 1940.

§ 2.

Bygdasøvn, sum søkir góðkenning sum stuðulssøkjandi stovnur, skal senda viðtøkur sínar fyri stovnan og vakstri av savninum til góðkenningar saman við umsóknini.

Stk. 2. Í viðtøkunum skal m.a. vera lýst sljórnarskipan, virkisøki og virkisemi savnsins.

Stk. 3. Kommunustýri, sum veita

§ 1.

Lokalmuseer, som indenfor et afgrænset virkeområde driver kulturhistorisk virksomhed som nævnt i § 2 i 11. nr. 32 af 2. mai 1952 om fortidsmindesamling, kan oppebære offentlige tilskud, når de opfylder denne lovs betingelser.

Stk. 2. Det påhviler lokalmuseer, som oppebærer offentlige tilskud, at vedligeholde værder mellem bygdene indenfor deres virkeområde. Hermed forbundne udgifter refunderes fuldt ud af vedkommende kommuner, jfr. regulativ af 29. oktober 1940.

§ 2.

Lokalmuseer, som søger anerkendelse som tilskudsberettigede institutioner, sender deres vedtægter for museets oprettelse og drift til godkendelse sammen med ansøgningen.

Stk. 2. Vedtægterne skal bl.a. indeholde bestemmelser om museets styreform, dets virkeområde og dets virksomhed.

Stk. 3. Kommuner, som yder til-

bygðasavni stuðning, hava rætt at góðkenna viðtækur savnsins og at vera við í setan av stjórn.

§ 3.

Landsantikvarurin hevur eftirlit við bygðasøvnunum og veitir teimum hjálp og leiðbeining.

Stk. 2. Stuðulssøkjandi bygðasavn sendir landsantikvarinum ársroknskap við frágreiðing, byggiætlanir og ætlanir um keyp av bygningum og jarðfestum fornummum til fakligar góðkenningar. Landsantikvarurin sendir landsstýrinum tað til fíggarligar góðkenningar við tilráðing síni, áðrenn stuðningur verður veittur eftir hesi lóg.

Stk. 3. Gevst eitt bygðasavn við virki sínum ella fellur í órækt, ger landsantikvarurin av, hvussu gripir tess skulu varðveitast, til bygðasavn aftur verður góðkent innan avvarðandi virkisøki, og hvussu skyldur tess annars skulu røkjast.

Stk. 4. Fornminni og gripir, sum góðkent bygðasavn eiga, mugu ikki verða latin av hondum aftur uttan góðkenning.

§ 4.

Landið letur góðkendum bygðasavni í stuðningi 60% av rakstrarútreiðslunum.

Stk. 2. Upp í hesar verður roknað: Samsýning til starvsfólk, keyp av gripum, rækt av fornummum, hiti, ljós, reingerð, innbúgv, leiga av høli o.t. ella renta og avskrivning

skud, er berettigede til at góðkende museets vedtægter og medvirke ved udvælnelse af dets styre.

§ 3.

Landsantikvaren fører tilsyn med lokalmuseerne og yder dem bistand og vejledning.

Stk. 2. Lokalmuseer, der ansøger om tilskud, tilsender landsantikvaren årsregnskab med beretning, evt. byggeplaner og plans om køb af bygninger og jordfaste fortidsminder til faglig godkendelse. Landsantikvaren videresender det til landsstyret med sin indstilling til økonomisk godkendelse, inden der ydes tilskud efter denne lov.

Stk. 3. Ophører et lokalmuseum med sin virksomhed eller misrægtes, træffer landsantikvaren bestemmelse om, hvorledes museets samlinger skal sikres, indtil et lokalmuseum igen anerkendes indenfor vedkommende virkeområde, og hvorledes det iøvrigt skal forholde sig med museets forpligtelser.

Stk. 4. Fortidsminder og genstande, som tilhører et anerkendt lokalmuseum, må ikke afhændes igen uden godkendelse.

§ 4.

Landet yder anerkendte lokalmuseer 60% af driftsudgifterne som tilskud.

Stk. 2. Blandt disse regnes: Løn til ansatte, indkøb af genstande, vedligeholdelse af fortidsminder, varme, lys, rengøring, indbo, leje af lokaler m.v. eller forrentning og

av bygningum, savnið hevur, tá líkið verður við, at landið letur 50% í studningi til keyp ella bygging av savnshúsum og til keyp av jarðfestum fornminnum og bygningum, ið kunnu góðtakast sum fornminni.

Stk. 3. Studningur verður goldin afturúti fyri eitt ár í seinu, roknaður eftir góðkendum, grannskoðaðum roknskapi við frágreiðing. Studningsforskot kann verða veitt, grundað á góðkenda rakstrarællan. Umsóknir um studningsforskot verða viðgjørðar sbr. reglurnar í § 3, stk. 2.

Stk. 4. Rakstrarútreiðslur, sum ikki koma undir studningsendur gjald verða hildnar av avvarðandi bygðasavni og kommunum innan virkisøki savnsins.

§ 5.

Heinta lóg kemur í gildi heitan vegin.

Viðmerkingar:

Allir ásanna lann mentunarlíga týðning, tað hevur at finna og varðveita fornminni, sum lýsa søgu tjóðarinnar og landsins.

Ans og áhuga fyri hesum hevur lögtingið víst við leita galdandi fyriskipunum og veittu peningastuðlum til útgrevstur og varðveitshu av fornminnum, ið verða umsitin av Føroya Fornminnissavni.

Løgtingslóg nr. 19 frá 16. september 1948 um friðan av fornminnum og bygningum friðar jarðfest fornminni so sum bústaðarleivdir, gravstaðir, minnismarki, innskriftir, skansar og húsatøftir og heimilar friðan av verðsligum bygningum og kirkjum.

Sambært løgtingslóg nr. 32 frá 2. mai 1952 um fornminni er gripasavn Føroya Fornminnisfelags givið Føroya Løgtingi og verður at uppibalda sum mentunarstovnur fyri landskassans rokning undir navninum Føroya Fornminnissavn.

At ansurin og áhugin fyri hesum umráði er vaksandi eisini á felagsligum og kommunalum støði, vísa tey tiltøk, sum gjørd eru t.d. viðvíkj-

afskrivning af egne bygninger under hensynbogen til, at landet yder 50% i tilskud til køb eller opførelse af museumsbygninger og til køb af jordfaste fortidsminder og bygninger, som kan godkendes som fortidsminder.

Stk. 3. Tilskud udbetales bagud for et finansår ad gangen, beregnet efter godkendt, revideret regnskab med beregning. Forskud på tilskuddet kan udbetales på grundlag af et godkendt budget. Ansøgninger om forskud på tilskuddet behandles efter reglerne i § 3, stk. 2.

Stk. 4. Driftsudgifter, som ikke refunderes ved tilskud, afholdes af vedkommende lokalmuseum og kommuner indenfor museets virkeområde.

§ 5.

Denne lov træder i kraft straks.

andi Kálvaldið í Miðvági, Norðoya Fornminnisfelag (Fóssá) og Gøtu Fornminnisfelag (Blásastova).

Hesi felagsligu tiltøk hava fingið kommunalan stuðul, tá feløginí ikki hava megnað fyrstu ílegging til størri umvælingar og ella keyp av bygningum, meðan felagsskapurin hevur at útvega gripirnar og umsita savnið og raksturin við partvísari almennari hjálp.

Meðan Føroya Fornminnissavn sum landsstovnur (eins og Føroya Landsbókasavn) varðatekur almennu søvn landsins, so má sigast, at tørvurin á bygðasøvnunum, í hvussu er einum í hvørji sýslu, er til sleðar, og átti møguleiki at verið fyri at skipa tilík sýslusøvn við fyrimynd í fólkbókasøvnunum.

Endamálið við lógaruppskotinum er tí at veita bygðasøvnunum, sum longu eru farin undir at savna saman og framsýna gripir og at varðveita ávís fornminni, almenna viðurkenning og stuðul at stimbra felagsliga og kommunala hugin at seta á stovn bygðasøvn, tiltøk sum fara at fáa alstóran lýðning fyri mentunarsøguliga upplýsingararbeiðið runt um í landinum, umframt teir nýggju møguleikar, sum her verða skaptir fyri at bjarga gripum og forminum undan lýðing.

Undir somu lýriskipan kundi komið viðlíkahaldi og eftirlit við varðavegum, smbr. reglugerð frá 29. október 1940.

Viðvíkjandi einstøkum lógargreinum skal verða viðmerkt:

viðv. § 1. stk. 1: Avmarkað virkisøki. Málið er í fyrsta lagi eitt bygðasavn í hvørji sýslu. Virkisøki less eigur ikki at fara út um avvarðandi sýslu, og vanliga verður bert eitt bygðasavn góðkent í hvørji sýslu; undantøk kunnu tó hugsast í stórum sýslum. Eru fleiri feløg ella stovnar í somu sýslu við tí endamáli at reka bygðasavn, eiga hesi at samskipa seg, áðrenn søkt verður um góðkenning sum stuðulssøkjandi stovnur.

Virksemi. Grein 2 í 11, nr. 32 frá 2. maí 1952 sýar til virksemi Føroya Fornminnissavns. Tað er helst ikki rætt at seta ov neyvar reglur fyri virksemi hjá bygðasøvnunum; hetta eiga tey sjálvi at hava høvi til at greina í viðtøkum og virkisættanum sínum, og tey eiga innan lógarinnar rammur at kunna átaka sær tað mentunarsøguliga virksemi, teimum lystir. Hovudscenturin eigur tó at vera lagdur á tað virksemi, sum nevnt er í stk. 3 í nevnda lógargrein, serstakliga slíkt, sum er sermerkt fyri avvarðandi virkisøki.

Nevnda lógargrein, stk. 1, lekur tó eisini við embætisskyldur

landsantikvarisins, at umsitja Fornminnisfriðingarlógina og skyldur Føroya Fornminnissavns, ið sum landsstovnur varðatekur almennu søvn landsins. Her nevndu skyldur eiga framvegis at liggja á landsantikvarinum og Føroya Fornminnissavni eina, og um bygðasavn fer undir t.d. skúsetingar- ella kanningarvirkssemi, eigur hetta at verða gjørt í samráð við landsantikvarin fyri ikki at gera tvígerð, og fyri at landsantikvarurin skal kunna nýta úrslitini av slíkum virkssemi í virki sínum.

Nevnda lógargrein, stk. 2, áleggur Føroya Fornminnissavni at standa fyri útgrevstrum av ymiskum slag. Útgrevstur er eitt vísindaligt starv, sum bert eigur at verða útint av fullkønum fornfrøðingi. Av hesi orsøk og tí at útgrevstur er so kostnaðarmikil, at bert eigur at verða grivið, har neyðugt er og annars eftir skipaðari ættan, eigur grevstrarrættur og -skylda framvegis bert at liggja á Føroya Fornminnissavni.

viðv. § 2. Tað einstaka bygðasavnið skipar sjálvt síni stjórnar- og rakstrarviðurskifti, sum tí tykir best, men kravt má verða, at savnið er sjálvstýrandi, og studningur eigur ikki at verða latin søvnunum, sum eru einstaklinga ogn ella líknandi, meðan sjálvsognarsøvn og søvn, sum savnsfeløg ella kommunur eiga, kunna góðkennast.

viðv. § 3. Hugsaðin er, at tað einstaka bygðasavnið skal kunna virka so frítt og óheft sum yvirhøvur gjørligt, men faklig ráð og leiðbeining frá landsarkivarinum verða at standa bygðasøvnunum í boði. Harumframt hevur landsantikvarurin eftirlit við bygðasøvnunum bæði í fakligum og fíggarligum viðurskiftum; hann hevur góðkenningarrætt í fakligum viðurskiftum og skal geva landsstýrinum tilráðing í fíggarligum viðurskiftum.

Tað er eyðsæð, at eisini í dagliga virkinum er nærri samstarv millum landsantikvarin, Føroya Fornminnissavn og bygðasøvnini eftirvuskjandi. Hugsað verður um t.d. felagsskrá yvir gripir, útvegan av upplýsingum um ávís fornminni o.a.; men avvarðandi stovnar eiga sjálvir at finna eina samstarvsskipan hesum viðvíkjandi.

1. viðgerð 1. mars og málið brínt í lógarnevndina, sum 7. mars legði fram soljóðandi

Alit

Landsstýrið hefur lagt fyrir lögtingið uppskot til lögtingslóg um bygðasövn við mentunarsöguligum virksemin.

Endamálið við lógaruppskotinum er at veita bygðasövnunum almenna viðurkenning og stuðul og harvið stimbra hugin at bjarga gripum og fornminnum undan týning.

Málið varð undir 1. viðgerð, ið fór fram 1. mars 1972, beint í lógarnevndina.

Nevndin hefur viðgjørt málið og er samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins, tá við fylgjandi broyting:

í § 4, 1. stk. verður í staðin fyri «60%» sett «40%» í báðum tekstunum.

2. viðgerð 14. mars. Broytingaruppskot frá nevndini samtykt 17—0. Lógin so broytt at fara til 3. viðgerð við 25—0.

3. viðgerð 23. mars. Lógaruppskotið samtykt 20—0.

56. Broyting í lógini um friðing av fornminnum

Ár 1972, 15. februar legði Sámal Petersen, landsskýrismaður, fram soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lögtings-
lóg um friðing av fornminnum
og bygningum.**

**løgtingslov om ændring i lögtings-
lov om fredning af fortidsminder
og bygninger.**

§ 1.

Í § 2 í lögtingslóg nr. 19 frá 16. september 1948 um friðing av fornminnum og bygningum verður skoytt uppi:

§ 1.

Í § 2 í lögtingslov nr. 19 af 16. september 1948 om fredning af fortidsminder og bygninger tilføjes:

«Umliggjandi øki innanfyri 100 m frá friðaðum bygningum kann verða lagt undir friðing sansvarandi reglum í § 1.»

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heinan vegin.

«Omliggende areal indenfor 100 m fra fredet bygning kan inddrages under fredning i overensstemmelse med bestemmelserne i § 1.»

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Eftir § 1 í lógini er heimild at friða øki innanfyri 100 m frá friðaðum bústaðarleivdum, minnismerkjum v.m., um hetta verður hildið neyðugt fyri at kunna varðveita eyðkenni ella tryggja eitt fornminni. Tá henda regla ikki er galdandi viðvíkjandi friðaðum bygningum, sjálvt um somu sjónarmið kunnu gera seg galdandi hev, verður mælt til at brøytta lógina soleiðis, at landsstýrið eisini hevur somu heimild í hesum føri at friða eitt hóskandi øki uttanum.

1. viðgerð 1. mars og málið beint í lógarnevndina, sum 7. mars legði fram hetta

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið uppskot til lögtingslóg um brøytning í lögtingslóg um friðing av fornminnum og bygningum.

Eftir § 1 í lögtingslóg nr. 19 frá 16. september 1948 um friðing av fornminnum og bygningum er heimild til, um hetta verður hildið neyðugt, at friða øki innanfyri 100 m frá friðaðum bústaðarleivdum, minnismerkjum v.m. Henda regla er ikki sett í gildi í § 2 viðvíkjandi friðaðum bygningum og verður tí mælt til at geva landsstýrinum somu heimild at friða umliggjandi øki frá friðaðum bygningum.

Málið var undir 1. viðgerð, ið fór fram 1. mars 1972, beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er samd um at úttala, at heimild eigur at verða givin til at friða eitt hóskandi øki uttanum friðaðar bygningar, um hetta verður hildið neyðugt fyri at kunna varðveita bygningar, sum hava listarligt ella søguligt virði.

Tó eigur henda heimild at verða umsitin við varsemi undir teim serligu umstøðum, sum gera seg galdandi í hesum føri, so ikki koma at standast trupulleikar av friðingini fyri umliggjandi øki.

Við hesum viðmerkingum mælir nevndin tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 14. mars. Lógaruppskotið samtykt 25---0.

3. viðgerð 23. mars. Uppskotið endaliga samtykt 20 --- 0.

57. Broyting í treytunum fyri fólka- pensjón, áðrenn 67. ára aldur v.m.

Ár 1972, 15. januar, legði Jákup Lindenskov, landsstýrismaður, fram
soljóðandi

Uppskot til samtyktar

Løgtingið mælir ríkisstýrinum til at fremja viðlagda uppskot til lóg
«om ændring af lov for Færøerne om folkepension. (Om førtidig folke-
pension og støtte til omsorgsarbejde m.v.).»

Viðmerkingar:

Í løgtingssetuni 1970 (vetrarling) jbr. løgtingsmál nr. 11 samtykti lög-
tingið at áleggja landsstýrinum saman við ríkisstýrinum at viðgera treyt-
irnar fyri fólkapensjón áðrenn 67-ára aldur í sílandi felagssocialu nevnd-
ini.

Samráðingarnar hava verið og verð hiðani serliga hildið fram í nevnd-
ini, at treytirnar at fáa fólkapensjón áðrenn 67-ára aldur eru ov strangar
eftir viðurskiftunum í Føroyum. Her telur í mongum forum í spurning-
inum at fáa sær annað arbeiði líka nógv tað, at alternativir vinnumögn-
leikar eru ikki hjá fólki yvir 60 ár, sum svikjandi heilsa.

Í nevndini varð eisini málið at veita stuðul til umsorgararbeiði v.m. við-
gjørt.

Víst verður annars til uppskotið og viðmerkingarnar.

Jákup Lindenskov
landsstýrismaður

/ J. Djurhuus

**Forslag
til**

lov om ændring af lov for Færøerne om folkepension.

Om førtidig folkepension og støtte til omsorgsarbejde m.v.).

§ 1.

I lov nr. 58 af 15. marts 1967 for Færøerne om folkepension, som ændret ved lov nr. 223 af 27. maj 1970, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3, affattes således:

«Stk. 3. Når svigtende helbred, manglende erhvervsmuligheder eller andre særlige omstændigheder taler derfor, kan rigsombudsmanden efter instilling fra kommunalbestyrelsen og med samtykke af Færøernes ulykkesforsikringsråd tilkæmpe en person folkepension allerede fra det fyldte 60. år. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed».

2. I § 14 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

«Stk. 2. Af det i stk. 1 nævnte beløb til personlige tilkæg kan rigsombudsmanden endvidere efter samråd med landsstyret yde:

- 1) nødvendig hjælp til indretning af en pensionists hjem for at gøre det bedre egnet som bolig for pensionisten,
- 2) støtte til nødvendige hjælpemidler for pensionisten,
- 3) støtte til omsorgsarbejde for invalide- og folkepensionister og for kvinder over 55 år, der modtager enkepension efter § 27 i lov for Færøerne om offentlig forsorg».

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1972.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved dette lovforslag skabes der mulighed for i videre omfang end hidtil at bevilge folkepension til personer, der er fyldt 60 år, men ikke har nået den normale folkepensionsalder. Samtidig indeholder lovforslaget bestemmelser om hjælp til indretning af hjem og til hjælpemidler for pensionister, ligesom der skabes mulighed for at yde tilskud til omsorgsarbejde for pensionister.

1. Fra færøsk side har man ment, at den nuværende udgang til fortidig pension er for restriktiv. Dette gælder navnlig fiskere i fjernfiskeriet, som på grund af deres særlig fysiske hårde arbejde ofte må holde op, når de kommer noget op i årene, uden at der foreligger egentlig svigtende helbred. Der var således i 1968 blandt de mønstrede fiskere med færøske fiskerifarløjer og til udroerfiskeri ved Grønland beskæftiget 11,5 pct. inden for aldersgruppen 48-58 år, mens kun 3,8 pct. var i årene 58-68 år. Hertil kommer, at det i almindelighed vil være vanskeligt at anvise fiskere i 60 års alderen andet passende arbejde på landjorden.

Med henblik herpå foreslås bestemmelsen i lovens § 2, stk. 3, mildnet på 2 punkter. Efter forslaget skal for det første dispensationsbestemmelsen ikke længere kun kunne bringes i anvendelse «undtagelsesvis». Af hensyn til, at forholdene på Færøerne ofte vil gøre det vanskeligt på stedet at finde anden indtægtsgivende beskæftigelse, er der dernæst i forslaget optaget en bestemmelse om, at folkepensionen også skal kunne bevilges, når den pågældende ikke har erhvervsmuligheder.

Forslaget tager som nævnt sigte på at afbøde de vanskeligheder, der opstår for fiskere, som må ophøre med deres erhvervsarbejde, men er - som den hidtidige bestemmelse - formuleret generelt, således at bestemmelsen kan anvendes på andre personer, for hvem tilsvarende forhold gør sig gældende.

2. Efter de gældende færøske regler kan individuelt udmålt hjælp til pensionister alene ydes i form af et personligt tillæg, der er betinget af, at den pågældendes forhold er særlig vanskelige. Efter den danske lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister kan der derimod - principielt uden hensyn til pensionistens økonomiske forhold - ydes en pensionist hjælp til indretning af bolig og til særlige hjælpemidler, alt under den forudsætning, at det drejer sig om foranstaltninger, der tjener til at sætte pensionisten i stand til at klare sig bedre i sit eget hjem, så anbringelse i plejehjem kan undgås eller udskydes. Endvidere kan der efter den danske omsorgslov ydes støtte med samlede beløb, der ikke konteres som hjælp til de enkelte pensionister, til det såkaldte omsorgsarbejde dvs. hjemmebesøg, klubarbejde, beskæftigelse, undervisning, underholdning m.v. for invalide- og folkepensionister samt enkepensionister over 55 år. Kommunerne kan afholde udgifterne af rådighedsbeløbet for personlige tillæg, for så vidt angår støtte til omsorgsarbejdet dog kun for halvdelens vedkommende. Det foreslås at udbygge bestemmelsen i den færøske folkepensionslov om rådighedsbeløbet til personlige tillæg med regler, der giver samme mulighed for at yde støtte til indretning af bolig, særlige hjælpemidler og omsorgsarbejde som den danske omsorgslov. Dog

er der ingen anledning til at overføre den refusionsmæssige forskel mellem på den ene side boligindretning og hjælpemidler og på den anden side omsorgsarbejde.

Det er oplyst, at rådighedsheløbet efter den færøske folkepensionslovs § 14, stk. 1, for tiden udnyttes med ca. 60 pct. Der vil således allerede nu være et beløb tilovers til de nye formål, og hertil kommer, at anvendelsen til personlige tillæg antagelig vil gå noget ned, når den færøske hjemme-hjælpsordning kommer i gang.

Bilag.

I dette bilag opføres i venstre spalte den i lovforslaget nævnte bestemmelse i den nugældende formulering, medens den foreslåede ændring opføres i højre spalte.

Gældende formulering.

§ 2.

Stk. 3. Når svigtende helbred eller andre særlige omstændigheder taler derfor, kan rigsbudsmanden efter indstilling fra kommunalbestyrelsen og med samtykke af Færøernes ulykkesforsikringsråd undtagelsesvis tilkæmpe en person folkepension allerede fra det fyldte 60. år. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Forslaget.

1. § 2, stk. 3, affattes således:

«Stk. 3. Når svigtende helbred, manglende erhvervsmuligheder eller andre særlige omstændigheder taler derfor, kan rigsbudsmanden efter indstilling fra kommunalbestyrelsen og med samtykke af Færøernes ulykkesforsikringsråd tilkæmpe en person folkepension allerede fra det fyldte 60. år. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.»

1. viðgerð 29. februar og málið heint í sosialnevndina, sum 3. mars legði fram hetta

Álit

Málið er framlagt av landsstýrinum 15. februar 1972 og var við 1. viðgerð heint í sosialu nevndina.

Brøyingin gongur út uppá, at dispensatión frá 67 ára regluni ikki bert skal kunna gevast «undtagelsesvis» og er hetta orðið lí strokið í uppskotinum. Nýtt er eisini í uppskotinum, at fólkapensión skal kunna gevast vegna «manglende erhvervsmuligheder».

Uppskotið ber eisini í sær, at hjálp kann veitast fólk- og avlámispensiónistum til at innretta heim teirra soleiðis, at tey betri hóska at veita stuðul til umsorgsarbeiði o.a.

Tað er upplýst, at útreiðslurnar við at brøytta reglurnar fyri fólkapensjón frá 60 ára aldri og útreiðslurnar til umsorgsarbeiði kunnu væntast at liggja um 3/4 milj. kr. í landskassans parti.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er samd um at mæla tinginum til at fremja uppskotið.

2. viðgerð 7. mars. Uppskotið frá landsstýrinum samtykt 20 - 0

58. Prístalsjavnaðar sosialar veitingar

Ár 1972, 15. februar, legði Jákup Lindenskov landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar

Løgtingið mælir ríkisstýrinum til at fremja viðlagda uppskot til lóg «om ændring af forskellige lovbestemmelser for Færøerne om pristals-regulerede sociale ydelser.»

Viðmerkingar:

Í lögtingssetuni 1969, jfr. Løgtingstíðindi 1969, bls. 139-147 samtykti løgtingið at áleggja landsstýrinum at virka fyri, at ríkislógir, ið reglura tær socialu veitingarnar, fáa tað uppiskoytt, at tær kunnu setast í gildi í Føroyum við kongiligari fyriskipan, tá løgtingið samtykkir at so skal vera.

Fyriliggjandi uppskot viðvíkir bert pristalsjavningini og útløysir tí ikki møguligar aðrar hækkingar í fólka- og avlamspensiónum, samtyktar fyri Danmark. Tey viðurskifti í Danmark ella í Føroyum, ið lala fyri broytingum í pensiónunum, dýrtíðarjavningin undanlíkin, kunnu vera ymisk, tað er tí ein spurningur, um tað er rætt, at broytingar her skulu fylgja danskum ella vera treytað av teimum.

Til spurningin um hækkan av pensiónunum er at siga, at landsstýrið vil seta fram uppskot.

Víst verður annars til uppskotið og viðmerkingarnar.

1. viðgerð 29. februar og málið beint í sosialu nevndina, sum 3. mars legði fram hetta

Alt

Málið er lagt fram á ting av landsstýrinum 15. februar 1972 og við 1. viðgerð 29. februar 1972 var tað beint í sosialu nevndina.

Uppskotið miðar ímóti at javnfæra prístalsgrundarlagið, sum nýtt verður til útrokning av sosialum veitingum viðvíkjandi lóg um fólkapensión, avlanspensión, harnabidrag og sjúkratrygging við tað danska. Higar til hevur dýrtíðarviðgerðin havt prístalið (danska) frá januar 1963 = 100 sum grundarlag. Hetta grundarlag er seinri í Danmark broytt til januar 1971 = 100 sum grundarlag.

Uppskotið miðar ímóti at broyta prístalsviðgerðina soleiðis, at tøluni nú fáa januar 1971 = 100 sum grundarlag.

Uppskotið kemur soleiðis ikki at føra við sær útreiðslur uttan tær sum standast av prístalsjavníngini.

Í viðmerkingum sínum til uppskotið vísir landsstýrið á, at í lögtingssetuni 1969, jbr. Løgtingsfíðindi 1969, bls. 139-147, samtykti Løgtingið at áleggja landsstýrinum at virka fyri, at ríkislógin, ið reglura tær socialu veitingarnar, fáa tað uppiskoyti, at tær kunnu setast í gildi í Føroyum við kgl. fyriskipan, tá lögtingið samtykkir, at so skal vera.

Kýriliggjandi uppskot hevur fó einki við hesa samtykt at gera, men viðvíkir bert prístalsjavníngini. Landsstýrið sigur fó í viðmerkingunum, at tað vil seta fram uppskot um hækkan av pensiónunum, í lötuni eru pensiónirnar í Danmark ca. 15% hægri enn í Føroyum.

Nevndin er annars samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 7. mars. Uppskotið til samtyktar frá landsstýrinum samtykt 22—0.

59. Broyting í straffilógini

Ár 1972, 28. februar legði Eli Nolsøe, landsstýrismaður, fram soljóðandi

Uppskot til santýktar.

Eftir § 3 í lóg nr. 288 frá 9. juni «om ændring í borgerlig straffelov (Forbud mod racediskrimination m.v.)» verður henda lóg at seta í gildi fyri Føroyar við kgl. fyriskipan.

Viðmerkingar:

Ríkisunboðið hevur spurt, um heimastýrið hevur nakað at viðmerkja til, at henda lóg verður sett í gildi fyri Føroyar.

Eftir § 3 kann lógin setast í gildi við kgl. fyriskipan.

Lógarbroytingin var neyðug fyri at Danmark kundi ratificera ST-sáttmálan frá 21. december 1965 um burturheiming av allari rasudiskriminering.

Landsstýrið loyvir sær at mæla til, at lógin verður sett í gildi fyri Føroyar, so ratifikationsfyrivarnið, sum líkið er viðvíkjandi Føroyum, kann takast aftur.

Viðlagt fylgir eitt serprent av lógini.

1. viðgerð 8. mars og málið beint í lógarnevndina, sum 16. mars legði fram hetta

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið uppskot til santýktar um at seta í gildi við kgl. fyriskipan lóg nr. 288 frá 9. juni 1971 «om ændring í borgerlig straffelov (forbud mod racediskriminering m.v.).»

Lógin stendur í samband við lóg nr. 289 frá 9. juni 1971 «om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v.», løgtingsmál nr. 60/1971.

Málið varð við 1. viðgerð, ið fór fram 8. mars 1972, beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er sand um at mæla tinginum til at santýkkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 7. apríl. Uppskotið til santýktar frá landsstýrinum santýkt 23—0.

60, Forboð móti rasudiskriminering

Ár 1972, 28. februar legði Eli Nolsøe, landsstýrismaður, fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar

Eftir § 3 í lóg nr. 289 frá 9. juni 1971 «om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v.» verður henda lóg at seta í gildi fyri Føroyar við kgl. fyriskipan.

Viðmerkingar:

Henda lóg stendst av ratifikatiún av ST-sáttmála frá 21. december 1965 um burturbeining av allari rasudiskriminering, og verður víst til viðmerkingarnar í lögtingsmáli nr. 59/1971: Brøytting í straffilógini, har forboð verður sett móti rasudiskriminering.

Viðlagt fylgir eitt eintak av lógini.

1. viðgerð 8. mars og málið beint í lógarnevndina, sum 16. mars legði fram heita

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið uppskot til samtyktar um at seta í gildi fyri Føroyar við kgl. fyriskipan lóg nr. 289 frá 9. juni 1971 «om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v.»

Lógin stendst av ratifikatiún av ST-sáttmála frá 21. december 1965 um burturbeining av rasudiskriminering.

Málið varð við 1. viðgerð, ið fór fram 8. mars 1972, beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 7. apríl, uppskot til samtyktar frá landsstýrinum samtykt 23—0.

61. Svímjihöll í Sörvági

Ár 1972 1. mars legði landsstýrismaður Sámuel Petersen fram

Uppskot til

løgtingslóg um veðhald fyri láni
til svímjihöll í Sörvági.

løgtingslov om garanti for lån
til svømmehal i Sørvág.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt landskassans vegna at veðhalda fyri einum láni upp til 800.000 kr. til Sörvágs kommunu til bygging av svímjihøll.

§ 1.

Landsstyret hemyndiges til på landskassens vegne at garantere for lån indtil kr. 800.000 til Sørvågs kommune til bygning af svømmehal.

§ 2.

Henda lóg fær gildi heimanvegin.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Sörvágs kommuna hevur í umbána at byggja eina svímjihøll í samband við skúlan. Kostnaðurin er í 1970 mettur til 1.060.000 kr., men er hann ætlandi nú nakað lægri. Landsstýrið og ríkismyndugleikar hava játtað vanligan stuðning. Til lutvísar fíggingar av svímjihøllini ættar kommunan at taka nevnda lán í kreditforeningunni af kommuner i Danmark. Kursurin á obligatiónum hjá felagnum liggur í løtuni um 73 %, soleiðis at eitt lán uppá kr. 800.000 gevur eina úrtøku uppá kr. 584.000.

Landsstýrið er sinnað at veðhalda fyri nevnda láni og setir í fram hefta uppskot.

1. viðgerð var 8. mars og varð málið beint í fíggingarnevndina, sum 14. mars legði fram soljóðandi

Alt

Landsstýrið hevur lagt fyri tingið uppskot um, at landskassin veðheldur fyri einum láni upp til kr. 800.000 til Sörvágs kommunu til bygging av svímjihøll. Sagt verður, at ætlanin er at taka nevnda lán í «Kreditforeningunni af kommuner i Danmark» og at hefta lán uppá kr. 800.000 gevur við núverandi obligatiónskursi kr. 584.000. Svímjihøllin var í 1970 mett at

kosta kr. 1.060.000, so við 20 % studningi frá statinum og 20 % studningi úr landskassanum skuldi nevnda lán og studningar fíggja størsta partin av byggikostnaðinum.

Tey lán kommunan feingjarnamundan hevur eru:

Sjóvinnubankin	kr. 120.119,—
Sjóvinnubankin	kr. 55.000,—
Føroya Sparikassi	kr. 70.673,—
Servágs havn	kr. 412.500,—

Skattainntøkan í Servági fyri skattaárið 1971/72 var kr. 6.384.100.

Fíggjarnevndin, sum hevur viðgjørt málið, tekur undir við uppskoti landsstýrisins, og mælir tinginum til at samtykkja tað.

2. viðgerð var 17. mars, men atkvøtt var 21. mars, lógin samtykt at fara til 3. viðgerð við 24-0.

Vði 3. viðgerð 24. mars var lógin endaliga samtykt við 25-0 atkvøðum.

62. Broyting í lóg um innfluttniegsgjöld v.m.

Ár 1972, tann 1. mars legði Jógvan Sundstein fyri fólkaflokkinn fram

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lögtings-
lóg um innflutningsgjöld o.m.**

**lagtingslov om ændring i lagtings-
lov om indførselsafgifter m.v.**

§ 1.

Í løgtingslóg nr. 23 frá 11. febru-
ar 1950 um innflutningsgjöld o.m.
sum lógin seinni er broytt verður
gjørd henda broyting:

Í staðin fyri seinasta punktum í
§ 8, 2. stk. seleiðis sum hetta er

§ 1.

Í lagtingslov nr. 23 af 11. febru-
ar 1950 om indførselsafgifter m.v.
således som loven senere er æn-
dret foretages følgende ændring:

I stedet for sidste punktum i §
8, 2. stk. således som dette lyder

samhætt lögtingslóg nr. 59 frá 16. august 1963 verður sett:

Somuleiðis hefur landsstýrið í sérstökum forun í samráð við fíggjarnævdina heimild til at veita øðrum iðnaðarvirkjum samsýning svarandi til innflutningsgjaldið latið fyri rávørn, sum virkið hefur nýtt í framleiðslu síni, ella, tá ið virkið sjálvt er innflytari av slíkum rávørum, ið nýtast skulu í framleiðsluni, uttan at rinda innflutningsgjald.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Viðmerkingar:

Síðani 1963 hefur landsstýrið havt heimild til at endurgjalda iðnaðarvirkjum tað innflutningsgjald, ið hesi hava goldið fyri rávørur til framleiðslu sína. Hetta hefur verið gjørt á tann hátt at virkini, aftaná at rávøran er nýtt í framleiðsluni, hava sent inn roknskap til landsstýrið og gjaldstovuna yvir rávørurnýtsluna og síðani fingið peningin afturgoldnan.

Henda mannagongdin hefur verið ógvuliga tung og givið nóg av óneyðugum arbeiði bæði á virkjum og á landsstýrisskrivstovuni og gjaldstovuni.

Harafturat hefur tað skapt óneyðugan kapitalløv og herav standa rentutap hjá virkjum.

Fyri at lætta um hesa mannagongd bæði hjá virkjum og á teim almennu skrivstovum verður tí her sett uppskot fram um, at í teim forun, har tað framleiðandi virki sjálvt er innflytari av rávørum sínum, skulu hesar sleppa undan gjaldi beinan vegin við innflytanina.

Tá ið ein mannagongd verður lögð til rættis fyri eina slíka skipan sum hesa, kann har verða givið gjaldstovni heimild til at krevja vátlan frá viðkomandi virkjum um, at slík rávøra bert verður nýtt í framleiðsluni.

Eín slík broyting sum hendan kemur ikki at kosta landskassanum nakað sum helst, tvørturímóti kann arbeiði sparast bæði í almenna og privata sektorinum.

ifølge lagtingslov nr. 59 af 16. august 1963 indføres:

Ligeledes bemyndiges landsstyret til i særlige tilfælde og i samråd med finansudvalget at yde andre industrivirksomheder en godtgørelse svarende til indførselsafgiften erlagt for råvarer, virksomheden har anvendt i produktionen, eller, når virksomheden selv er importør af slige råvarer, at give dem tilladelse til at indføre disse råvarer, som skal anvendes i produktionen, uden at erlægge indførselsafgift.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

1. viðgerð var 7. mars og varð málið beint í fíggjarnevndina sum 14. apríl legði fram soljóðandi

Ahi

Málið er lagt fyri tingið av fólkaftokkinum og var við 1. viðgerð beint í fíggjarnevndina.

Í viðmerkingunum verður víst á, at landsstýrið hevur heimild at endurgjalda ídnaðarvirkjum tað innflutningsgjald, hesi hava gildið fyri vørur til framleiðslu á virkjum teirra sambært lóg frá 1963. Hetta hevur verið gjørt í øllum førum, har søkt hevur verið um tað.

Nevndin hevur viðgjørt málið og hevur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Knút Wang, Kjartan Mohr, Hilmar Kass, Erlendur Patursson og J. Fr. Øregaard) heldur, at tá tað er verðið vanligur praksis, at hesi virki uttan undantak fáa tollin afturrindaðan, er skipanin alt ov stívin og mælt til at samtykkja tær broytingar, sum tilmæltar eru í uppskotinum.

Annars vil nevndin gera vart við, at ein fyrirreyt fyri at landsstýrið skuldi endurrindað goldnan toll til ídnaðarvirkir var, at fíggjarnevndin hevði samtykt hetta, men eru slíkar umsóknir ongandið lagdar fyri fíggjarnevndina.

Tær vørur, sum her er talað um at geva virkjum loyvi til at flyta inn uttan at gjalda toll, eru í flestum førum vørur, sum onnur virkir, ið innflyta somu vørur men selja tær óvirkaðar, gjalda fullan toll fyri og tí má landsstýrið áleggja tollmyndugleiknum at krevja váttað fyri, at nevndin vørur verða nýttar sum rávørur til fabrikatión og ikki seldar óviðgjørðar. Eisini eiga tollmyndugleikarnir, har ivi kann verða um, hvørvið «viðgerðin» samsvavar tí ið lógin fyrisetur, leggja málið fyri landsstýrið, sum samman við fíggjarnevndini tekur avgerð í málinum.

Øll virkir, sum eftir hesi lóg fáa loyvi til tollfrítt at innflyta annars tollskyldugar vørur, skulu senda landsstýrinum pr. 30. juni og 31. december á hvørjum ári yvirlit yvir tær innflutta rávørurnar og ta framleiðslu, varan er nýtt til.

Minnilutin (Tr. Samuelson og Andr. Djurhuus) sefir einki uppskot fram.

2. viðgerð var 17. apríl og var lógin samtykt at fara til 3. viðgerð við 15 - 0.

3. viðgerð var 18. apríl og var lógin tá endaliga samtykt við 16 - 0.

63. Val av álitismonnum og nevndum

Ár 1972, 1. mars legði formaðurin fram mál viðvíkjandi vali av álitismonnum og nevndum.

Valið fór fram 17/3. Formaðurin las skriv frá fólkalokkinum, framburðsflokkinum og tjóðveldisflokkinum, har teir søgdu frá, at teir vóru gingnir saman um val av álitismonnum og nevndum.

Valið fór soleiðis fram:

1) Løgtingsvalnevndir:

A. Suðurstreymoyar prestagjald:

- a. Fastir limir: Magnus Tórsheim, Tórshavn, Oluf Nielsen, Tórshavn, Karl Jakobsen, Tórshavn.
- b. Tiltakslimir: Napoleon Hovgaard Jacobsen, Tórshavn, Gunnar Hansen, Tórshavn.

B. Norðstreymoyar prestagjald:

- a. Fastir limir: Heini Johansen, Vestmanna, Samuel J. Samuelson, Haldórsvík, Tórstein Grækarisson, Kvívík.
- b. Tiltakslimir: Hans Iversen, Kvívík og Øssur á Steinum, Kollafirði.

C. Eysturoyar sýsla:

- a. Fastir limir: Petur Eli Mikkelsen, Gøtu, Herluf Berthelsen, Fuglafjørður og Arnold Abrahamsen, Fuglafjørður.
- b. Tiltakslimir: Petur Reinert, Eiði og Sámuel P. Hansen, Norðagøtu.

D. Norðoya sýsla:

- a. Fastir limir: Vilhjálmur Hansen, Klakksvík, Jógvan Nielsen, Klakksvík og Sámuel Christiansen, Klakksvík.
- b. Tiltakslimir: Einar Waag, Klakksvík og Jógvan Olsen, bedingsmeistari, Klakksvík.

E. Vága sýsla:

- a. Fastir limir: Sigmund Frederiksen, Miðvágur, D. Danielsen, Sørvágur og Hentsar Ellingsgaard, Sørvágur.
- b. Tiltakslimir: Napoleon Nolsøe Petersen, Sørvágur og Snorri á Steig, Sandavágur.

F. Sandoyar sýsla:

- a. Fastir limir: Morten Mikkelsen, Sandur, Thomas P. Olsen, Húsavík og Hannus Johannesen, Sandur.
- b. Tiltakslimir: Louis Eystberg, Skopun og Óli Danielsen, Húsavík.

G. Suðuroyar sýsla:

- a. Fastir limir: Erling Poulsen, Vágur, Johan O. Djurhuus, Vágur og H. P. Thomassen, Tvøroyri.
- b. Tiltakslimir: Jaspur Holm, Tvøroyri og Levi Nielsen, Hvalba.

2) Kirkjustjórnin:

Jóhannes Olsen, J. Fr. Øregaard, Kjartan Mohr.

3) Granskoðari í Føroya sparikassa:

Dánjal J. Kjarbo, Fuglafjørður.

4) Nevnd í p/f Skipafelagnum Føroyar:

Tórolvur Mohr Olsen, Erlendur Patursson.

5) Umboðsmaður á aðalfundi hjá p/f Skipafelagnum Føroyar:

Fastur limur: Martin Joensen.

Tiltaksmaður: Ejler Mikkelsen.

6) Umboðsmaður á aðalfundi hjá p/f Sjóvinnubankanum.

Fastur limur: Ejler Mikkelsen.

Tiltaksmaður: Petur H. Simonsen.

7) Stýrið fyri Mentunargrunnin:

Fastur limur: Johan M. Fr. Poulsen.

Tiltaksmaður: Georg L. Samuelsen.

8) Nevnd í L/f Grønlandsfelagnum:

Fastir limir: P. H. Weihe, Sørvágur; Sigfried Skuule og J. Fr. Øregaard.

Tiltaksmenn: Leon Joensen, Oddfríður Gregersen og Poul J. Olsen.

9) Stýri fyri Føroya Skúlasavni:

Flemming Samuelsen, Signar Hansen og Ottar Jacobsen.

10) Umboðsmaður á aðalfundi hjá p/f Flogsambandi Føroya:

J. Fr. Øregaard.

11) Nevndin fyri Kong Chr. X og Dr. Alexandrines Legat:

G. L. Samuelsen.

12) Stýrið fyri Jólamerkjalegatið:

Edward Miteus.

13) í Investeringsgrunnin:

J. Fr. Øregaard og Mikkjal Heimsdal.

14) Landsskattanevndin:

Joch H. Andreassen, Demmus Hentze, Frederik Hansen, Poul J. Olsen og Hans Iversen.

Tiltaksmenn: Sigurd Joensen, Kartni Winther, Høgni Mohr, Jacob Lindenskov og Andreas Djurhuus.

15) Stýrið fyri Húsalánsgrunnin:

Heini á Trøðni og J. P. Thomassen.

16) Grunnurin Føroyskt Kirkjunaál:

J. Fr. Øregaard og Jóhannes av Skarði.

18/12 - 1971 var valt

Ein limur í nevndina fyri óarbeiðsførar fiskimenn:

Andreas Djurhuus.

18/12 - 71:

Val av 2 × 2 monnum í Norðurlanda ráðið:

Uppskot um at útseta valið fall við 12—0 atkvøðum og uppskot um at velja á sama fundi fall eisini við 12—0 atkvøðum. Valið tí útsett.

15/2 - 72 varð valt til

Realkreditstovnin:

Zakarias Müller, Pockeri og Jógvan Durhuus (í lutakasti við Vilhelm Nielsen).

64. Samráðing við íslendingar

Ár 1972, 1. mars legði Erlendur Patursson fyrri fjóðveldisflokkinn fram

Uppskot til samtyktar.

Við tilvísan til einmæltar samtyktir íslendsku altingsins og Føroya lögtings um økta samvinnu íslendinga og Føroyinga millum og við teim broyttu umstøðum í huga, sum koma at skapast av ætlaðum útflytingum fiskimarkanna, samtykkir løgtingið at áleggja landsstýrinum saman við 4 av løgtinginum vaktum lögtingsmönnum at taka upp samráðingar við íslendisk stjórnarvöld um tey viðurskifti, sum av hesum broyttu umstøðum koma at standast.

Greinargerð:

Íslendiska altingi hevur nú einmælt samtykt, at íslendiska fiskimarkið verður flutt út á 50 fjórðingar ikki seinni enn 1. september í ár. Samstundis er af minna á, at løgtingið hevur til viðgerðar uppskot um 70 fjórðinga fiskimark við Føroyar og lilsvarandi fiskimark á Føroya banka.

Í hesum sambandi eiga at verða havdar í huga einmæltar samtyktir íslendiska altingsins og Føroya lögtings um økta samvinnu íslendinga og Føroyinga millum.

Hes verður -- við tilvísan til hesar báðar samtyktir -- mælt til at líknar verða upp samráðingar við íslendisk stjórnarvöld um tey viðurskifti, sum av hinum ætlaðu fiskimarksútflytingum koma at standast.

1. viðgerð var 9. mars og varð málið heint í marknaðarnevndina, sum 24. mars legði fram soljóðandi

Álit

Hetta er mál, sum Erlendur Patursson vegna fjóðveldisflokkinn hevur lagt fyrri tingið, og var við 1. viðgerð, sum var 9. mars, heint í marknaðarnevndina.

Undir 1. viðgerð segði landsstýrið frá, at samráðingar á embætismannastigi høvdu verið við íslendingar, men úrslitið frá samráðingunum kundi ikki almannakunngerast enn.

Nevndin er sámd um, at samráðingar eiga at fara fram við íslendsku stjórnina um tær álvarsomu fylgjur, útflytingin av fiskimarkinum hev

fyrir okkum, men heldur, at tað ikki er rætt at treingja á, at hesar samráðingar skulu fara fram nú.

Við I. viðgerð var boðað frá av uppskotsstillaranum og øðrum, at islendingar vórðu vinarliga sinnaðir fyrri eini loysn, sum gevur føroyingum serrættiingi á íslenskum sjógv, og tá hugsað verður um einmæltu samtykt íslenska altingsins og Føroya lögtings um økta samvinna, er grund at vænta, at so er. Tað má tí vera rættast at hava samband við íslendingar og taka upp beinleiðis samráðingar, tá íslenska stjórnin og landsstýrið koma ásamt um, at rætta lutan er til fess.

Í lögtingsmálinum verður skotið upp, at 4 lögtingsmenn skulu taka lut í samráðingunum.

Nevndin er samd í tí, at lögtingið eigur at taka lut í samráðingunum, men heldur ikki, at tað er neyðugt at seta nakað ávíst tal.

At lögtingsmenn taka lut í slíkum samráðingum er ikki nakað nýtt, men hevur verið mannagongdin, tá samráðingar hava verið við grønlandska landsráðið um fiskimarksspurningar.

Nógvar samráðingar eru fyrri framan. Nevndin mælir tí til, at marknaðarnevndin verður millumtinganevnd eins og figgjarnevndin.

Ein samd nevnd skjýtur upp í staðin fyrri uppskot fjóðveldisflokksins at samtykkja:

Uppskot

til

sanctyktar.

- I. Lögtingið sanctykkir at biðja landsstýrið hava samband við íslensku stjórnina um fiskimarksmálið, og tá tað verður hildið at vera tann rætta lutan saman við umboðum úr lögtinginum at taka upp samráðingar um tær broyttu umstøður, sum standast av útflytingini av fiskimarkinum.
- II. Lögtingið sanctykkir, at marknaðarnevndin verður millumtinganevnd.

2. viðgerð 7. apríl. Punkt I og II sanctykt 23—0.

65. Broyting í fyriskipanini um fiskivinnu í norður-eystara partinum av Atlantshavinum.

Ár 1972, 1. mars legði landsstýrismaður Eli Nolsae fram soljóðandi:

Uppskot til samtyklar

Løgtingið samtykkir og mælir ríkisstýrinum til, at § 15, 1. stk. í kunninggerð fyri Føroyar um «regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav» frá 17. august 1971 verður broytt soleiðis at:

- I. í 1972 er ikki loyvt at veiða sild (*clupea harengus*) í Norðsjónum frá 1. apríl til 15. juni báðir dagar íroknaðir.
- II. í 1973 er ikki loyvt at veiða sild (*clupea harengus*) í Norðsjónum frá 1. februar til 15. juni báðir dagar íroknaðir, tó er loyvt at veiða sild til matna og agn frá 1. februar til 31. mars báðir dagar íroknaðir.

Viðmerkingar:

Í vetrarfundinum 1970, jbr. lögtingsmál nr. 42, samtykti lögtingið, at forboð varð sett fyri at veiða sild í Norðsjónum í tíðini frá 20. august til 30. september 1971, sum samtykt var at mæla til á NEAFC-fundinum í London í mai mánaða 1970. Forboðið varð sett í verk.

Á vanligu ársfundi NEAFC's í mai mánaða 1971 samtykti limalondini at útseta spurningin um, hvørji reguleringstiltøk sildaveiðuni viðvíkjandi skuldi takast fyri árið 1972 og kanska eisini komandi ár til seinri fund í árinum, so royndirnar frá reguleringini í 1971 kunnu takast við í umhugsingunum. Hesin fundur varð hildin í Moskva í december mánaða.

Limirir samtyktu á Moskva-fundinum við neyðugum meiriluta, Danmark og Noreg vóru tey einasta, ið ikki atkvøddu fyri av leiðinni London, sum vóru umboðað, at mæla ríkisstýrinum til at seta forboð fyri veiðu av sild í Norðsjónum í 1972 frá 1. apríl til 15. juni og í 1973 frá 1. februar til 15. juni. tó skuldi hvørt landið hava loyvi at veiða í stongda tíðarskeiðinum í 1972 1.250 tons og í 1973 2.500 tons av sild til konsum og agn, Føroyar fingu somu serkvotu.

Orsøkin til at dansk/føroyska sendinevndin ikki atkvøddi fyri var serliga, at stongda tíðarskeiðið í 1973 var so langt, og at nótaskipini so at siga ongur aðrar veiðumøguleikar hava enn sildaveiðu í Norðsjónum.

Síðani hefur landsstýrið samráðst við fiskimálaráðið og sagt frá, at skipanin, ið hvussu er, ikki kann góðkentast fyri árið 1973, tí eftir teimum veiðuhagtølum, sum liggja fyri - - árin 1969 og 1970 - eru Føroyar millum tey lond, sum míssa mest, kanska allarmest í prosentum, um reguleringarnar verða góðkendar.

Úrslitið av samráðingunum við fiskimarkið varð so láð, at landsstýrið, nú seinja er um, at síldastovnurin í Norðsjónum stendur fyri oyðing, um reguleringstiltøk ikki verða tikin, undir hesum umstøðum mælir til at ganga undir samtyktina í Moskva fyri árið 1972, men at samtyktin fyri 1973 verður broytt soleiðis, at loyvt verður at veiða síld til konsum og agn í 1973 í februar og mars mánaðum, serkvotain fyri apríl til 15. juni verður so 1.250 tons, men er breytin, at limalondini geva seg undir somu reguleringar.

Málið hefur skund, tí áðrenn 23. mars 1973 skal skrivstovan hjá NEAFC hava boð um møgulig mótmæli, annars eru londini bundin.

Viðløgð eru hesi skjøl:

1. Skriv frá fiskimálaráðnum dagfest 23. februar 1972.
2. Uppskot frá fiskimálaráðnum til NEAFC um dansku støðuna.
3. Samtyktin frá Moskva-fundinum.
4. Avskrift av § 15 í kunningerðini frá 17. august 1971.

Statsministeriet,
Slotsholmsgade 12,
1216 København K.

I overensstemmelse med det på møde i fiskeriministeriet den 11. februar 1972 vedrørende regulering af fiskeriet efter Nordsø-sild i 1972 og 1973 aftalte fremsendes hosløgt et her udarbejdet udkast til skrivelse til NEAFC, indeholdende de danske standpunkter, om hvilke der opnåedes foreløbig enighed på mødet, og som man anmoder om må blive forelagt det færøske lagting til godkendelse, for så vidt angår Færøerne.

En ensidig dansk iværksættelse af den for 1972 vedtagne regulering vil forudsætte en ændring til sin tid af § 15 i bekendtgørelse for Færøerne af 17. august 1971 om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav. Den nye ordlyd af § 15 vil i givet fald blive som følger:

«§ 15. Sildefiskeriet i Nordsøen og Skagerrak er ikke tilladt i tiden fra den 1. april til den 15. juni 1972, begge dage inklusive. Skagerrak og Nordsøen afgrænses i denne forbindelse i nord af den 62. nordlige breddegrad, i vest af den 4. vestlige længdegrad fra 62° nordlig bredde til den skotske kyst, og den engelske kanal af 1° vestlig bredde samt i øst af en linie fra Skagen til Pater Noster fyr.»

Man tillader sig at gå ud fra, at lagtingets eventuelle godkendelse af den danske stillingtagen for 1972 også vil indebære en indforståelse med denne ændring.

Da et eventuelt arrangement for 1973 vil være afhængig af forløbet af maj-mødet i NEAFC, har man ikke herfra formuleret den heraf følgende ændring af ovennævnte bekendtgørelse, men man forudsætter, som ovenfor vedrørende 1972, at lagtinget, såfremt arrangementet etableres i overensstemmelse med det danske standpunkt, i sin godkendelse af dette ligeledes er indforstået med, at bekendtgørelsen til sin tid ændres overensstemmende.

Såfremt andre ordninger for 1973 bliver vedtaget på mødet i maj, vil disse blive forelagt landsstyret særskilt.

Man henleder opmærksomheden på, at ovennævnte skrivelse skal være kommissionen i hænde inden 23. marts 1972, da Danmark i modsat fald i henhold til konventionen betragtes som havende godkendt rekommandationen, og anmoder derfor om, at lagtingets behandling af sagen fremskyndes mest muligt.

Den omhandlede rekommandation vedlægges i fotokopi.

Bekendtgørelse for Færøerne om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav.

.....

§ 15.

Sildefiskeri i Nordsøen og Skagerrak er ikke tilladt i perioden fra 20. august til 30. september 1971, begge dage incl. Skagerrak og Nordsøen afgrænses i denne forbindelse i nord af den 62. nordlige breddegrad, i vest af den 4. vestlige længdegrad fra 62° nordlig bredde til den skotske kyst, og i den engelske kanal af 1° vestlig længde samt i øst af en linie fra Skagen til Pater Noster fyr.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 må der i enhver landing af fisk forefindes indtil 10 pct. sild efter vægt.

Stk. 3. Det færøske landsstyre kan efter forhandling med fiskeriministeren tillade, at der i overensstemmelse med vedtagelser i Kommissionen for Regulering af Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav i fredningstiden fanges et vist kvantum sild til særlige konsumformål.

.....

Fiskeriministeriet, den 17. august 1971.

A. C. Normann

/ Løkkegaard

1. viðgerð 3. mars og varð málið beint í fiskivinnunevndina, sum 10. mars legði fram soljóðandi

Álit

Málið varð undir 1. viðgerð beint í fiskivinnunevndina.

Eftir tí, ið frangongur av málinum og annars er upplýst, sigur vitaskapurin, at sildastovnurin í Norðsjónum stendur fyri oyðing, um hann ikki verður varður við reguleringstiltøkum. Í hesum sambandi kann verða víst til sildastovnin í norðara parti av Atlantshavinum, sum so at siga er horvin.

Tað er sagt so ofta fyrr, men eigur at verða fikið upp aftur í hesum máli, at Føroyar meir enn nakað annað land, sjálvt um vit taka Ísland við, hevur sína tilveru knýttu at sjónum. Har fiskastovnur er í vanda, má tað tí vera avstørsta áhuga hjá okkum at slyðja øll tiltøk, ið kunnu verja hann móti ovurfisking og oyðing, hetta kann m.a. gerast í teimum báðum kommissiónunum NEAFC og ICNAF.

Tá tað er sagt, so eigur eisini at verða ført fram, at serligt fyrilit eigur at verða víst teimum londum, har reguleringstiltøkini hava størri ávirkan á landshúsarhaldið enn hjá øðrum. Fiskivinuan hjá okkum er størri parturin av bruttotjóðarinntøkuni og fiskavørur størri parturin av útflutningsvirðinum enn hjá nokrum øðrum landi, og um vit ikki taka Ísland við, nógv størri. At tilíkar umstøður, sum her eru umræddar, telja við, víta vit frá teimum samráðingum, ið nú eru til fyrireikingar av millumlanda fundinum í Genève m.a. um fiskimarksspurningin.

Nevndin skiftir tað so, at tað er á hesi konto, at Føroyar hava fingið somu sildaserkvotu í Norðsjónum, sum eitt hvørt av limum limalondunum, hóast tað, at Føroyar ikki enn eru sjálvstøðugur limur.

Nevndin hevur fingið upplýst, at tað eru veiðutølini frá 1969 og 1970, sum á Moskva-fundinum hava ligið til grund fyri hvørjar friðingar skuldu fremjast í árunum 1972 og 1973. Men eftir hesum tølum eru tað Føroyar, sum í procentum koma at missa mest í 1972, ið hvussu er, og búskaparlíga í krónum so nógv mest. Vit, ið eru teir líggjarliga veikastu, verða meinast raktir.

Tað hevur verið nógv frammi, at hin beinari málin at verja stovnin var, um ikki beinleiðis við lotallorboð, so tó munandi at minka um veiðuna eftir sild til ídnað. Tað kundi m.a. at byrja við verið gjørt við at friða ungsildina. Fiskifrøðingar upplýsa, at frá februar/mars til september/oktober 5 faldar ungsildin vektina og eftir einum ári 10 ferðir. Enn

hevur seinja ikki kunna fíngist um eina tílíka skípan, men óbeindeiðis her punkt II í uppskotinum hjá landsstýrinum til samtyktar tann vegin. Nevndin heldur tó, at Føroyar í verki eiga at stuðla tankanum um friðing av ungsildini og setir tí uppskot um, at landsstýrið kannar spurningin, at minsta mál verður sett fyri sild veið á landleiðini, herundir á firðum, og setir uppskot fram í hesum máli.

Frammaufyri er greitt frá, at Føroyar av øllum míssa mest, um uppskotini til samtyktar verða framd. Í hesum sambandi má eisini takast við, at føroysku nótaskípini ikki sum ønnur fiskiskíp í sildaveiðu hava møguleikar at skifta yvir til aðra veiðu, sum nú dansk frolskíp til nebbasilda-veiðu og íslendsk og norsk nótaskíp til lodnaveiðu. Tað eigur tí at verða roynt í samráðingum at fáa økt um serkvotu okkara í 1973, fyri 1972 er ov seint.

Hóast ta álvarsliga ávirkan regulerings tiltøkini kunnu fáa á lands- húsarhaldið, tekur meirilutin (Poul Jacob Olsen, Leon Joensen, Tórálvur Olsen og Hákon Djurhuus) undir við í uppskoti landsstýrisins til frá tí sjónarmiði, at verða einki verjutiltøk gjørd, kunnu Føroyar komu í eina enn álvarsligari støðu. Tó eigur at verða arbeitt fyri eini størri serkvotu fyri 1973.

Visandi hertil setir meirilutin (Poul Jacob Olsen, Leon Joensen, Tórálvur Olsen og Hákon Djurhuus) fram fylgjandi

Uppskot til samtyktar

- I. Løgtingið samtykkir uppskot landsstýrisins til samtyktar við tí í álitinum framfærda fyrivarni viðvíkjandi 1973.
- II. Landsstýrið verður biðið um at kunna spurningin at seta minstamál fyri sild veið á landleiðini herundir firðum og at seta fram uppskot í málinum.

Minnilutin (O. Mikkelsen) setir fram fylgjandi:

At sildastovnurin í Norðsjónum er minskandi, og at friðingartiltek eru neyðug eru allir sandir um.

Men henda friðing so sum landsstýrið hevur lagt fram uppskot um við veiðibanni í 1972 frá 1. apríl til 15. juni og í 1973 frá 1. februar og til 15. juni rakur so gott sum eina og alleina tey føroysku veiðuforini, av tí at tjóðir í nevnda tíðarskeiði hava aðrar veiðumøguleikar, meðan vit ongan annan hava.

Tað er greitt frá, at á seinasta Moskva fundi var nógv frammi um, at

ommalfyri nevnda friðingurháttur ikki var hann besti fyri at verja stovnin, men at heinari verjutiltøk høvdu verið at minka munandi um veiðuna til ídnað, og ikki minst við at friða ungsildina. Slík uppskot blivu tó ikki góðtikið, væl eina mest tí, at slík tillok vildu nerva vinnuna hjá teim luftakandi londunum.

Av teim veiðandi tjóðum í Norðsjónum veiða vit lítið til ídnað, men mest til matna, og av ungsild verður lítið og einki roynt eftir. So státt tykist tað sum, at luftakandi lond hava vart teirra áhugamál í veiðuni og lopið hevur verið á garðin, har hann var lægstur, tí okkara veiða av sild í Norðsjónum er ein evarska lítil partur í mna til tað samlaðu veiðuna. Tað er eisini so ógvuliga lætt at seta hann fyri veiðu, tá hannið ikki rakar ein sjálvan, tí í nevnda tíðarskeiði veiða hini londini ikki nakað av týðningi eftir sild í Norðsjónum.

Um vit við okkara 18 skipum góðtaka uppskotna veiðubann, so týðir henda friðing pára einki sum verjutiltøk av sildastovninum, tá til dømis hini londini leggja eftir ungsildini, Danmark við 100 til 200 veiðuførum, Noreg við 300 til 400 skipum o.s.fr.

Fíggarliga rakar nevnda veiðubann okkum við umleið 98 % í tapi í mun til hini londini.

Sostatt heldur minnilutin tað vera skeivt at góðtaka uppskot landsstýrisins, men mælir til, at landsstýrið ger ríkisstjórnini greitt, at vit vilja fremja øll tiltøk sum miða ímóti friðing av ungsild og ímóti minkan av sildaveiðu til ídnað.

Minnilutin (O. Mikkelsen) setir fylgjandi uppskot fram:

- I. Løgtingið havnar uppskot landsstýrisins, men viðtekur, at landsstýrið heitir á ríkisstjórnina um at nýta sín vætt til at mótmæla okkara vegna móti nevnda veiðubanni.
- II. Løgtingið viðtekur, at landsstýrið heitir á ríkisstjórnina um at skjótast gjørligt útvega feroyingum sjálvstøðugt umboð á NEAFC og tilkoma fundum, har okkara áhugamál eru.
- III. Landsstýrið verður biðið um at kanna spurningin um at seta minsta-mál fyri sild veiðd á okkara landleið, herundir firðum, og seta fram uppskot í málinum.

2. viðgerð 15. mars. Navnakall var um minnilutauppskoti I og II:

Ja atkvøddu: Signar Hansen, Hannus við Høgadalsá, Finnhogi Isaksen, Erlendur Patursson, Jógvan Durluus, Ove Mikkelsen = 6.

Atkvøddu ikki: Agnar Nielsen, Martin Joensen, Hilmar Kass, Sigfried Skaale, Demmus Hentze, Knút Wang, Hákun Djurhuus, Leon Joensen, Andreas Djurhuus, Jógvan Olsen, Jóhannes Olsen, Hilmar Bech, J. P.

Thomassen, Tórolvur Olsen, Poul J. Olsen, Kjarlan Mohr og J. Fr. Øregaard = 17.

Burtutstaddir: Jógvan Sundstein, Trygve Samuelson og Haldor Hansen = 3.

Uppskot I og II frá meirilutanum í nevndini samtykt við 17-0.

66. Broyting í løgtingslóg um studning til bygdahavnir (Hvannasund og Viðareiði)

Ár 1972, 3. mars legði Hákim Djurhuus vegna seg sjárlvan, Poul J. Olsen og Finnhega Isaksen fram

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 um 10 ára ætlan fyri útbygging av bygdahavnunum.

§ 1.

Í § 1, 2. stk., í løgtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 um 10 ára ætlan fyri útbygging av bygdahavnunum verður sum nýggj regla afl- and Porkeris 1.000.000 kr. sett:
«Hvannasunds og Viðareiðis . . .
..... kr. 2.000.000,-»

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

løgtingslóg um ændring i lögtingslov nr. 55 af 1. august 1969 om 10 års plan for udbygning af bygdehavnene.

§ 1.

Í § 1, 2. stk., í lögtingslov nr. 55 af 1. august 1969 om 10 års plan for udbygning af bygdehavnene tilføjes som ny linje efter Porkeris 1.000.000 kr.:
«Hvannasunds og Viðareiðis . . .
..... kr. 2.000.000,-»

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Viðareiðis og Hvannasunds kommunur eiga nú flakavirkið í Norðdepli, ið er einasta arbeiðsgevandi virki í hesum kommunum. Kommunurnar eru komnar ásamt um í felag at bera tær útreiðslur, ið koma at standast av at gera atløgaviðurskiptini í sambandi við flakavirkið munandi betri, so ráevnisnøgðin til virkið hevur líkindi til at vaksa og samstundis sleppa undan eykaútreiðslum og ringu arbeiðslíkindunum ið sera vánaligu brúgvaviðurskiptini, sum tey nú eru, orsakað.

Í síni áheitan til lögtingið um stuðul til at loysa helta mál siga kommunurnar:

«Undirritaðu sóknarstýri loysa sær hervið at heita á tað háttvirða lögting um stuðul til útbúgving av havnalagnum undir flakavirkinum í Norðdepli. Tað skal upplýst, at Hvannasunds og Viðareiðis kommunur nú einsamallar eiga flakavirkið, og at helta virkið er av alstórum týdningi fyri vinnulívið í bygðunum, t.d. við útgjalding av út við 1,5 milj. kr. í útróðrar- og arbeiðspeningi í 1971.

Seinastu árin hevur virkið líkið ímóti okkurt um 1.000 til 1.200 tonsum av ráfiski. Men tað er øllum greitt, at skal virkinum vera liv lagað, má ráevnisnøgðin vaksast munandi. Hesum er eisini ein møguleiki fyri, tí fleiri eru, ið sýnast at hava áluga fyri at fáa bátar. Men sum brúgvaviðurskiptini nú eru letur hetta seg als ikki gera (sí mynd).

Núverandi atløgubryggja, ið bert hevur kostað landskassanum góðar 30.000 kr., er heinleiðis ónýtilig. Bátar frá 40 tonsum og uppeftir sleppa bert at, tá flóð er, og tað kemur ofta fyri, at bátar koma aftur í senm og mugu tí bíða í tínavís fyri at sleppa framat at avreiða.

Sum lögtinginum kunngið byggja hvannasundsmenn 100 tons bát, sum undir núverandi atløgaviðurskiptum als ikki kann leggja at. Hesin bátur verður liðugur í summar, og kann hann økia um rávorutíflutningin við o.u. 800 tonsúm árliga, so at samlaða ráfiskanøgðin kemur at liggja oman fyri 2.000 tons. Skal hetta gerast møguligt, er it neyðugt skjótast gjørligt at bota munandi um atløgaviðurskiptini.

Harumframt kann verða nevnt, at flakavirkið hevur eina eykaútreiðslu uppá 3 ovru pr. kg. av avskipaðum fiski, orsakað tað, at øll avskipan má fara fram við við bili til Klaksvíkar.

Flakavirkið stendur fyri einari útbygging upp á umleið 500.000 kr. Henda ætlan er lögð, liggur klár og tilboð eru fingin til vegar, men felagið hevur ikki umstøður at seta hana í verk, so leingi vissa ikki er fingin fyri, at tað verður gjørt við havnaviðurskiptini.

Á fundi við landsverklæðingin eru sóknarstýrin komin ásamt um eina brúgv, sum er 45 x 30 m, og sum Landsbyggifelagið metir at kosta 2 milj. kr. (Skitsuprojekt og kostnaðarætlan liggja við). Hvannasunds og

Viðarvíðis kommunur sækja hervið um, at kommununum verður veitt vanligur studningur til hesa útbygging.

Vónandi kemur henda umboð við í tí uppiskoyti, sum verður gjørt upp í havnaætlanina, ella á annan hátt verður játtað.

Málið hevur skund, og vit vóna at fáa eina skjóta og góða viðgerð.»

Samsvarandi tí, ið her er ført fram, og sum vit tingmenn fyri Norðoya valdømi kunnu vátta svarar til veruleikan, verður lógaruppskotlið um broyting í lögtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 sett fram.

1. viðgerð 7. mars og málið varð heint í fíggingnevndina.

67. Broymting í lögtingslóg um studning til bygdahavnir (Porkeri)

Ar 1972, 3. mars leggði Hilmar Bech vegna Suðuroyar tingmenn fram

Uppskot til

lögtingslóg um broymting í lögtingslóg um 10 ára ætlan fyri útbygging av bygdahavnunum.

§ 1.

Í § 1 í lögtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 um 10 ára ætlan fyri útbygging av bygdahavnunum verður «Porkeris 1.000.000» broytt til «Porkeris 3.000.000.»

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

lögtingslov om ændring i lagtingslov om 10 års plan for udbygning af bygdehavnene.

§ 1.

Í § 1 í lagtingslov nr. 55 af 1. august 1969 om 10 års plan for udbygning af bygdehavnene ændres «Porkeris 1.000.000» til «Porkeris 3.000.000.»

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Porkeris kommuna sigur í skrivi frá 25. februar 1972 til lögtingið, at ætlanin er at fara undir viðari útbygging av havnalagnum eftir eini ætlan sum varð gjørd fyri nøkrum árum síðani, og sokir tí um at givna játtanin uppá 1.000.000 kr. verður hækkað til 3.000.000 kr., so lann útbygging, sum er byrjað, kann verða fullførd.

Tann parturin av pierinum, sum er gjørdur, livir nakað, og tað er eyðsæð, at um havnalagið verður útbyggt sum ætlað, vil hetta geva kyrru og økja um allaguplássið, so fiskifer kunnur liggja í so at siga øllum veðri. Tá nú heimaútróðurin vindur uppá seg, heldur sóknarstýrið, at tað er neyðugt at fremja útbyggingina fullt út skjótast gjørligt, tí ein fortreyt fyri at reka útróður úr Porkeri, er eitt væl útbyggt havnalag, og tí vónar kommunan, at Føroya lögting tekur væl undir við umsóknini og hækkar játtanina, sum sakt er um, fyri soleiðis at skapa betri vinnumøguleikar hjá fólkinum á staðnum og lætta um frupulleikarnar hjá útróðværmum í teirra dagliga yrki.

Ásømandi hetta biðja undirritaðu tingmenn um tingsins stuðul til at fremja uppskot okkara í hesum máli.

1. viðgerð 7. mars og málið beint í fíggarnevndina.

68. Broyting í lögtingslóg um studning til bygdahavnir (Vágur)

Ár 1972, 3. mars legði Ovi Mikkelsen vegna Suðuroyar tingmenn fram

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg um 10 ára ætlan fyri útbygging av bygdahavnunum.

løgtingslov om ændring i lagtingslov om 10 års plan for udbygning af bygdehavnene.

§ 1.

Í § 1 i lögtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 um 10 ára ætlan fyri

§ 1.

Í § 1 i lagtingslov nr. 55 af 1. august 1969 om 10 års plan for

útbygging av bygdehavnunum verður «Vágs 4.000.000» broytt til «Vágs 6.000.000».

§ 2.

Heinta lögtingslóg kemur í gildi beinanvegin.

útbygging af bygdehavnene yndres «Våg 4.000.000» til «Våg 6.000.000».

§ 2.

Denne lögtingslov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

I skrivi til lögtingið frá 24. februar 1972 sigur Vágs kommuna, at hon til nýggja havnaællanina søkti um at fáa vanligan landskassastudning av 5.000.000 kr. til víðari útbygging av havnalagnum, men at lögtingið tá bert játtaði 4.000.000 kr. til hetta endamálið.

Tað seinastu tíðina eru nógv fiskifør komin til Vágs, og hugurin hjá monnum er framvegis stórur til at keypa útróðrabátar.

Hesi fiskifør koma vanliga dagliga til lands at avreiða, og er mangan trøngligt og trupult at sleppa til kei, og tí er neyðugt, at hegligari atløgn-pláss verður gjørt framvið landi millum nýggja pierin á Tjørn og gamla keiina.

Somuleiðis er neyðugt at heingja nýggja pierin og gera vinkul úr honum vestureftir, tí hella vil geva lívd fyri alt havnalagið.

I skrivi sínum søkir Vágs kommuna um at játtanin verður hækkað frá 4.000.000 kr. til 6.000.000 kr., tí galdandi játan verður ikki at røkta til at fremja neyðugu útbyggingina og vilja vit undirritaðu tingmenn tí mæla tinginum til at samtykkja framsetta uppskot okkara.

A Føroya lögtingi, 1. mars 1972.

t. viðgerð 7. mars og málið varð heint í fíggiarnevndina.

69.

Málið ekki framlagt.

70. Rentufrí lán til sethúsabygging

Ár 1972, 8. mars legði Hákon Djurhuus vegna fólkaflökkinn fram so-
ljóðandi

Uppskot

til

**løgtingslóg um rentufrí lán til
sethúsabygging.**

**løgtingslóg um rentefrí lán
til bolighyggeri.**

§ 1.

Úr landskassanum verða veittar
húsalánsgrunninum árliga 3 millj.
kr. at umsita til rentufrí lán til
sethúsabygging.

§ 2.

Lánitíðin er 30 ár og lániðveiddin
hægst 30.000 kr. til hvønn lántak-
ara. Lánið er rentufritt og verður
veitt móti 4. veðhaldsrætti. Tey
fimm fyrstu árin er lánið avdrátt-
arfritt.

§ 3.

Treytin fyri lánveiting sambært
hesa lóg er:

1. At samlaði kostprísurin fyri
hús liðug ikki verður omanfyri
150.000 kr., tá grundstykkið er
frá.

§ 1.

At landskassen ydes der árlig
3 mill. kr. til rentefrí lán til bo-
lighyggeri, hvilke midler admini-
streres af Húsalánsgrunninum.

§ 2.

Lánetiden er 30 ár og lånebelø-
bet må ikke overstige 30.000 kr.
til hver låntager. Lånet er rente-
frit og ydes mod 4. prioritets pan-
teret. Lånet er afdragsfrit de
første 5 år.

§ 3.

Betingelserne for långivning i
henhold til denne lov er følgen-
de:

1. At byggeprisen for færdighyg-
gede huse ikke må overstige
kr. 150.000, grundarealet ikke
medregnet.

2. At Húsálánsgrunnurinn, áðrenn lánið verður veitt, hefur vissu fyrir, at lánið er frá sparikassa móti 1. veðhaldsrætti, frá banka ella öðrum móti 2. veðhaldsrætti, frá Húsálánsgrunninum móti 3. veðhaldsrætti og at annars fíggjarviðurskiptini hjá lántakaranum samun við tí rentufria lánum eru so í lagi, at grunnurinn er samfærdur um, at sethúsinu kunnur verða gjörd þúra liðug.

§ 4.

Úmsitingarútreiðslur Húsálánsgrunsins av hesi lánveiting verður 1% av tí árliga peningahædd, ið latin verður grunninum til hefta endamál úr landskassanum og goldin av hesum peningi.

§ 5.

Gjallari reglugerð fyri umsitingini verður Húsálánsgrunnurinn at gera, og skal hon verða góðtikin av landsstýrinum og fíggjarnevnd lögtingsins.

§ 6.

Avlopspeningur, ið ikki verður nýttur sambært hesa lóg, kann við loyvi frá landsstýrinum og fíggjarnevnd lögtingsins verða fluttur yvir til stovnsfæ Húsálánsgrunsins og brúktur til lánveiting móti 3. veðhaldsrætti í tráð við tær reglur, grunnurinn arbeiðir eftir.

§ 1.

Henda lóg kemur í gildi 1. januar 1973.

2. At Húsálánsgrunnurinn før lánet ydes har sikret sig, at der foreligger lånetilsagn fra sparikasse mod 1. prioritet, fra bank eller andre mod 2. prioritet, fra Húsálánsgrunninum mod 3. prioritet og at de økonomiske forhold hos låntageren iøvrigt tilligemed det rentefri lån er sådanne, at Húsálánsgrunnurinn har fået godgjort, at byggeriet kan ganske færdiggøres.

§ 1.

Til dækning af Húsálánsgrunsins udgifter til administration af lånene skal 1% af det årlige beløb, der ydes fonden af landskassen til dette formål, betales af disse midler.

§ 5.

Húsálánsgrunnurinn udfærdiger nære forskrifter for administration af långivningen og skal disse godkendes af landsstýret og lagtingets finansudvalg.

§ 6.

Det beløb, der ikke måtte være opbrugt i henhold til denne lov, kan med landsstýrets og lagtingets finansudvalgs tilladelse overføres til Húsálánsgrunsins grundkapital og benyttes til långivning mod 3. prioritets pantet i overensstemmelse med fondens regler.

§ 7.

Denne lov træder i kraft 1. januar 1973.

Viðmerkingar:

Broytingarnar í samfelagnum hava verið stórar í okkara öld. Framburður hevur verið á nærum øllum økjum, men samstundis hevur hesin framburður á sumnum økjum gjørt, at tørvur er á samfelagsligari hjálparveiting, har hon ikki var so átroðkandi í tí gamla samfelagnum.

Dæmi um hetta er viljin, ið var hjá ungum at fáa sær lak yvir høvdið. Frá tí, tey fingu aldur til at vinna nakað av peningi, varð lagt teimum einn við at ansa eftir krónum, so nakað skuldi verða til at byggja fyri, tá ið tann tíðin kom.

Nú er samfelagið soleiðis broytt, at tey ungu standa í læru, ella eru á skúla hesi ár, tá ið tey kunnu forvinna nakað at leggja til síðis at seta búgv fyri.

Tá tey eru liðug við læru og skúla eru tey í giftingarárum aldri, men pening at seta búgv fyri eiga tey av góðum grundum ikki nógvan.

Tíðirnar eru eisini broyttar á annan hátt, tað at hvør hjálpti øðrum er av góðum grundum manga staðni fallið burtur, dýrari er at byggja og flest all skal gjaldast í hændina, um ikki á annan hátt samfelagsins gonguverk skal steðga.

Fyri at hjálpa undir hesum ringu umstøðum teimum ungu til at kunna seta búgv og samstundis at eggja til vilja at skula eiga síni egna hús, kemur fólkaflokkurin við hesum uppskoti.

Ein náttúrlig avleiðing av hesum má verða, at kommunalu myndugleikarnir gera útvegir fyri at fáa bílig byggibúgvin grundøki til hesa bygging. Samstundis sum dentur verður lagdur á eina praktiska og fríða bygging, har eisini møguleikar eru fyri tí sum náttúrliga hoyrir til ein býarpart, øki til spælipláss, handlar og hvørt av sínum.

1. viðgerð 10. mars og varð málið beint í fíggiarnevndina sum 13. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Málið er lagt fyri tingið av fólkaflokkinum og var við 1. viðgerð beint í fíggiarnevndina.

Fíggiarnevndin hevur viðgjørt málið, men heldur seg ikki í hesi tingsetu hava stundir til at fáa fram sær neyðugu upplýsingar, sum henni tørvar fyri at vísja seg um, at tað í § 2 tilmælti formur er tann rætti. Tá heldur ikki pengar til hetta eudamál blivu settir av á fíggiarlógina, verður málið ikki seinkað, um tað ikki verður avgreitt í hesi tingsetuni, men at nevndin arbeiðir víðari við málinum og avgreiðir tað til tingið, tá viðgerðin í nevndini er av.

Nevndin mælir tinginum til at samtykkja fylgjandi

Uppskot

Fíggarnevndin heldur fram við viðgerðini og leggur málið fyrri tingið í komandi tingsku.

Knút Wang, Erlendur Patursson og Kjartan Mohr taka tó i fyrstu syftu undir við uppskotinum frá fólkaflokkinum.

2. viðgerð 17. apríl. Grein 1 í lógaruppskotinum fall 11—0. Lógaruppskotið sostatt burturdottið. — Uppskot til samtyktar frá nevndini samtykt 24—0.

71. Lán til Telefonverk Føroya Løgtings

Ár 1972, 21. mars legði lögmaður Atli Dam fram

Uppskot til

**løgtingslóg um lán til Telefonverk
Føroya Løgtings.**

§ 1.

Telefonverk Føroya Løgtings verður heimilað at læna uppi 22 mill. kr. til víðari fremjingar av landsautomatiseringini.

§ 2.

Landsstýrið fær heimild at veðhalda landskassans vegna fyrri li í § 1 nevnda láni.

§ 3.

Henda lóg fær gildi heimanvegin.

**løgtingslov om lån til Telefonverk
Føroya Løgtings.**

§ 1.

Telefonverk Føroya Løgtings bermyndiges til at optage lån indtil 22 mill. kr. til videre udførelse af landsautomatiseringen.

§ 2.

Landsstyrel bermyndiges til at garantere på landskassens vegne for det i § 1 nævnte lån.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:**Tíðarskeiðið 1970 - 72.**

Við lögtingslóg nr. 39 frá 2. júní 1970 um lán til Telefontek Føroya Løgtings varð heðilað landsstýrinum at veðhalda fyri 12 milj. kr. í láni til fremjan av automatiseringsarbeiðnum fyri tíðarskeiði 1970 - 72. Hesi arbeiði eru í verk og verða yvirhøvur liðug áðrenn árslok 1972. Fyrsta stigið av hesum var automatískt millum-bygdasamband Tórshavn-Klaksvík tikið í nýtslu 11. des. 1971. Næsta verður automatisering av Suðuroynni, ið ventast at verða liðug um heystið 1972. Eisini fær Skálafjørðurin nýggjar automatstöðir. Harumframt fer fram arbeiði við at leggja nýggjan høvuðskaðul frá Havnini norður eftir oyggi til Kollafjarðar, Vestmanna og Hvalvíkar.

Tíðarskeiðið 1973 - 75.

Viðari fremjing av automatiseringini í 1973 - 1975 verður í høvuðsheitum at umfata hesar automatstöðir:

Fuglafjørður lokalstöð

Lorvík lokalstöð

Søldarfjørður millumbygdastöð

Kollafjørður lokalstöð (Kvívík og Leynar verður lagt saman við Kollafirði)

Vestmanna lokalstöð

Streymnes lokalstöð

Tvøroyri, víðkan av nýggju lokalstöðini

Vágur, víðkan av nýggju lokalstöðini

Vágar lokalstöð

Sandoy lokalstöð

Nólsoy lokalstöð

Ílði lokalstöð

Vík lokalstöð.

Hesar automatstöðirnar eru mettar at kosta umleið 8 milj. kr. íroknað uppseting, bygningar, innflutningsgjöld og frakt.

Sum úrslit av útlbyggingini 1970 - 72 og 1973 - 75 verða stór knúðarbeið at seta í verk innanbýggja, í fyrsta umfari í Havn, Klaksvík, á Skálafirði, Tvøroyri og í Vági so telefonverkið í størri mun enn higartil kann ganga ynskinum á mót um at fáa telefon. Síðan skulu hesi innanbýggja arbeiði halda áfram í teim bygdum, ið verða automatiseraðar í 1973/1974. Um

framt úthyggjan av kaðalnetinum innanbyggja verður arbeiði við úyggi- um millumbygðasambandi at halda áfram. Tað ber í sær at úthyggingin av kaðalnetinum bygðanna millum heldur áfram. Eitt lið í millumbygðasambandinum er sambandið til smábygðirnar og úthyggjarnar. Í tíðarskeiðinum 1973 - 74 er ætlanin at hesi pláss skulu fáa nútímans telefon- samband.

Kaðalarbeiðini innanbyggja og framhald av úthyggingini av millum- bygðasambandinum er meti at kosta 9,5 milj. kr. í tíðarskeiðinum 1973 - 1975.

Automatstöðin í Havn hevur nú 3000 felaganummur. Seinastu tvey ár- ini hava øll hesi verið upptikin, so stöðgur hevur verið í við vøkstrinum av felagatalinum. Í ár verða 1500 nýggj nummur tøk; men við leim nógvu umsóknunum, ið bíða eftir avgreiðslu og tí eftirspurningi, ið er eftir telefon, so verða hesi nummur skjótt uppi. Tá er gamla automatsstöðin í Havn fyllt úthygd og tað er ikki pláss til fleiri felaganummur í núverandi tele- fonhúsi. Í byrjanini av 1975 skal nýggj telefonstöð afturat tí gomlu takast í nýtslu. Tí skulu nýggj høli til hetta endamál verða tøk longu í 1973, so uppseting av nýggju stöðini kann verða liðug um ársskiftið 1974 - 75.

Nýggj høli til úthyggingina í Havn eru fyribils meti at kosta 2 milj. kr. Endalig stöða tilstøddina av nýggju lokalsstöðini í Havn er ikki tikin enn, men er kostnaðurin mettur at verða 2,5 milj. kr.

Tey frammanfyri nevndu arbeiði verða sostatt at kosta ílsumans 22 milj. kr. Umframt hesi arbeiði eru onnur, sum til dømis minni úthyggjan av innanbyggjakaðalnetinum og nýbygging av telefonfeløgum, ið eisini krevja máltiliga stórar iløgur; sum telefonverkið metir at gjalda við inntøku frá vakstrinum. So við og við sum automatiseringin fer fram væntast inntøkurnar at vaksu munandi. Til dømis gevur úyggi auto- matiska millumbygðasambandið Tórshavn-Klaksvík góða inntøku.

Frammanfyri nevndu arbeiði eru eitt stórt og kostnaðarmikið tak, og

tá ið hesi eru gjørd er landsautomatiseringin kløg. Viðlagda liðarættan fyri støðirnar metir automatiseringina at verða liðna í 1975.

Yvirlitskortid vísir støðirnar og hvussu tær eru samanbundnar við millumbygdaðakalum og radiosambandi.

1. viðgerð 24. mars og varð málið beint í fíggarnevndina, sum 13. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Hetta mál er av landsstýrinum lagt fyri tingið og var við 1. viðgerð beint í fíggarnevndina.

Longu í 1905-1906 var telefon lögð til flestu bygdinur í Føroyum og størsti parturin av útreiðslunum síðani hevur verið nýttur til at halda viðlíka hesa sum telefon. Nú er skjótt langt síðan, at teir sum staðið hava fyri leiðsluni av telefonverkinum hava ásað, at neyðugt var at fara undir munandi nýgerðir, men hevur hetta eisini ført við sær, at bíðitíðin hjá mongum, sum søkt hava um at gerast telefonfelagi hevur verið alt ov long. Um loyvi verður givið til umsøktu lantøku skuldi størsti parturin av Føroyum innan stutta tíð fingið automattelefon og har til so nógvar linjur, at øll tey sum bíða hava eftir telefon nú í mong ár kundu fingið telefon innlagda.

Roknað verður við, at henda kostnaðarmikla úthygging kann verða afturgoldin við meirnýtslu av telefonini, og verður nýggja linjan millum Havnina og Klaksvík nýtt sum doni.

Nevndin tekur undir við uppskotinum frá landsstýrinum og mælir tinginum til at samtykkja tað.

2. viðgerð 15. apríl og málið samtykt at fara til 3. viðgerð við 25 -0.

3. viðgerð 18. apríl og lógaruppskotið tá endaliga samtykt við 21- -0.

	Nýbygging	Ökjan	1971	1972	1973	1974	1975
Klaksvík	ARM 2 x 40		ARM 1000000				
Norðeyri	ARK 6000			ARK 10000			
Vidareid	ARK 6000			ARK 10000			
Klaksvík	ARK 20000			ARK 10000			
Ívöryr	ARM 2 x 40		ARM 1000000				
Ívöryr	ARK 40000			ARK 1000000			
Kigur	ARK 40000			ARK 10000			
Hvalba	ARK 20000			ARK 10000			
Rúnvík	ARK 70000			ARK 10000			
Sörfjörð	ARK 20000	30000		ARK 10000			
Solcafi	ARM 3 x 40			ARK 10000			
Fuglafjörð	ARK 60000			ARK 10000			
Leirvík	ARK 60000			ARK 10000			
Kollafjörð	ARK 30000			ARK 10000			
Vestmanna	ARK 50000			ARK 10000			
Streymur	ARK 30000			ARK 10000			
Vágar	ARK 80000			ARK 10000			
Sandoy	ARK 40000			ARK 10000			
Nólsoy	ARK 10000			ARK 10000			
Eiði	ARK 30000			ARK 10000			
Vík	ARK 10000			ARK 10000			
Tórshavn	AGE 15000			ARK 10000			
Tórshavn	ARM 2000000		ARM 1000000				
Tórshavn	ARK 300000			ARK 10000			

ARK 1000000
ARK 1000000

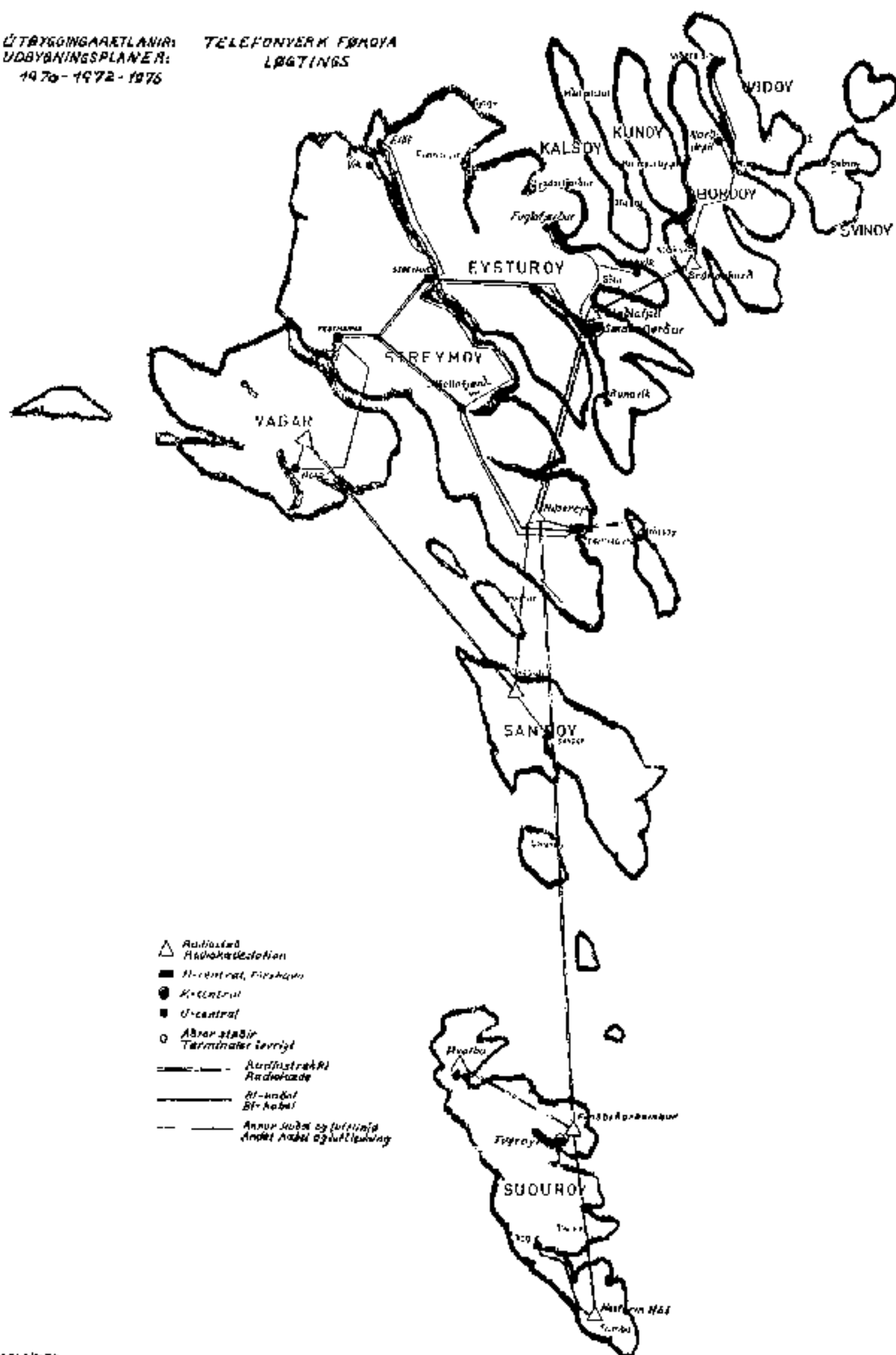
ARM 1000000000000

TELEFONVERK FÖROYA LÖGTINGIS

ÚTBYGGINGARFELAN FYR STØÐ

1971 - 1975

ÚTBÝGGINGAÆTLANIR: TELEFONVERK FØROYA
 UDBYGNINGSPLANER: LØGTINGIS
 1970-1972-1976

25.12.70
 25.12.70

72. Veðhald fyri láni til Nólsoyar kommunu

Ár 1972, 7. mars legði landsstýrismaður Petur F. Christiansen fram

Uppskot til

**løgtingslóg um veðhald fyri láni
til skúlabygging í Nólsoy.**

**lagtingslov om garanti for lån til
skolebyggeri i Nólsoy.**

§ 1.

Í § 1 í løgtingslóg nr. 32 frá 22. mai 1969 verður «750.000 kr.» broytt til «1.034.000 kr.»

§ 1.

Í § 1 i lagtingslov nr. 32 af 22. mai 1969 ændres «750.000 kr.» til «1.034.000 kr.»

§ 2.

Henda lóg fær gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Við løgtingslóg nr. 32 frá 22. mai 1969 fekk landsstýrið heimild at veðhalda fyri upp til 750.000 kr. til skúlabygging í Nólsoy. Áætlanin var at taka lán í Kreditforeningen af kommuner i Danmark og varð tá roknað við, at lánið fór at geva eina nettoúrløku uppá undir 600.000 kr. Síðani er obligatiónskursurin fallin, og skúlabyggingin dyrkað soleiðis at neyðugt er at læna so nógv at nettoúrløkan verður 750.000 kr. Kommunan hevur fingið til søgu um lán uppá nominelt kr. 1.034.000, sum við kursinum í løtuni, sum er 72½ gevur kr. 749.650,-.

Landsstýrið er sinnað at ganga umsóknini á mæti og setir tí fram hetta uppskot.

1. viðgerð 9. mars og varð málið beint í fíggingarnevndina sum 14. mars legði fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt málið fyri tingið, sum við 1. viðgerð var beint í fíggingarnevndina.

Í tingsetuni 1968 samtykti løgtingið at geva landsstýrinum heimild til at veðhalda fyri einum láni til Nólsoyar kommunu til skúlabygging. Lánihæddin var tá avmarkað til kr. 750.000,-.

Í viðmerkingunum sigur landsstýrið nú frá, at vegna hækkaðan obliga-

líðnskurs og so lað at skúlin verður dýrari, enn av fyrstan tíð ætlað, verður neyðugt at veita kommununi veðhald fyri einum láni uppá kr. 1.034.000,—. Landsstýrið mælir tinginum til at ganga umsóknini á móti.

Figgjarnevndin hevur viðgjørt málið og fingið hesar upplýsingar um figgjarligu støðu kommununar. Kommunan hevur framanundan hesi lán:

Sjóvinnubankin (kassakredittur)	kr. 693.134
Sparikassin	kr. 33.750
Útskiftingin	kr. 158.000
Lambhauge & Waagstein	kr. 11.000
	kr. 895.884

Skattainntøkan í kommununi var í 1971/72 kr. 2.404.250,00.

Eftir tí, sum figgjarnevndin hevur fingið upplýst, er ællanin at nýta meginpartin av lánum til at afturrinda kassakredittin við. Nevndin tekur undir við uppskoti landsstýrisins og mælir tinginum til at samtykkja tað.

2. viðgerð 17. mars, atkvøðugreiðsla 21. mars og lógaruppskotið samtykt at fara til 3. viðgerð við 24—0.

3. viðgerð 24. mars og lógin lá samtykt við 24— 0.

73. Ymsar ríkislógir

Ár 1972, 7. mars var frá Lógarnevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið fyrispurning frá ríkisumboðnum um heimastýrið hevur nakað at viðmerkja til, at fylgjandi ríkislógir verða lýstar at galda í Føroyum:

1. Lóg nr. 7 frá 17. november 1971 «om indfødsrets meddelelse».
2. Lóg nr. 185 frá 28. apríl 1971 «om nordisk samarbejde».

Lógin «om nordisk samarbejde» er við kunngerð frá 10. júní 1971 sett í gildi í Danmark frá 1. júlí 1971. Lógin fýrisetir reglur um val av teim limum, sum fólkatingið velur til Norrøna Ráðið, og tiltaksmonnum.

Hesi mál eru beind í lógarnevndina, ið er sand um at mæla tinginum til at gera hesa

tingsamtykt

Tær undir 1 og 2 nevndu lógir verða lýstar at galda í Føroyum.

2. viðgerð 14. mars og uppskotið frá nevndini samtykt við 23 0.
Málið sostatt avgreitt.

74. Happadráttarloyvi til útvarp Føroya

Ár 1972 legði landsstýrismaður Eli Nolsøe fram

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lög-
tingslóg um happadráttarloyvi
til Útvarp Føroya.**

**lagtingslov om ændring af lag-
tingslov om lotteritilladelse til
Útvarp Føroya.**

§ 1.

Í § 3 í løgtingslóg nr. 71 frá 20. november 1969 um happadráttarloyvi til Útvarp Føroya, sum broytt við løgtingslóg nr. 27 frá 12. maí 1970 og nr. 13 frá 26. maí 1971 verða orðini «30 apríl 1972» broytt til «30 apríl 1973».

§ 1.

Í § 3 í lagtingslov nr. 71 af 20. november 1969 om lotteritilladelse til Útvarp Føroya som ændret ved lagtingslov nr. 27 af 12. maj 1970 og nr. 13 af 26. maj 1971 ændres ordene «30. april 1972» til «30. april 1973».

§ 2.

Henda lóg fær gildi frá 30.
apríl 1972.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 30.
april 1972.

Viðmerkingar:

Útvarp Føroya hevur søkt um, at lógin um happadráttarloyvi, ið gongur út 30. apríl 1972, verður endurnýggjað.

Við 80 dráttum inukomu tilsamans 3.133.195 kr., sum hava givið 2.009.598 kr. í útvarpsins part. Til vinningarnar eru útgoldnar 986.013 kr., harav 142.397 kr. eru farnar í gjalði til landskassan. Umsitingarútreiðslurnar hava verið 137.583 kr.

Tá útvarpinum enn tørvar nógvan pening fyri at kunna fara undir bygging av nýggjum útvarpshúsum, skal landsstýrið mæla til, at lógin verður framlongd eitt ár.

1. viðgerð 17. mars og varð málið beint í fliggjarnevndina, sum 13. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Nevndin hevur viðgjørt málið og er sámd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum.

2. viðgerð 14. apríl og lógaruppskotið samtykt at fara til 3. viðgerð við 24—0.

3. viðgerð 17. apríl og lógaruppskotið tá endaliga samtykt við 24 —0.

75. Broyting í frítíðarlógini

Ár 1972, 17. mars legði landsstýrismaður Jákup Lindenskov fram

Uppskot

til

**løgtingslóg um broyting í lög-
tingslóg um frítíð við løn.**

**løgtingslov om ændring i lag-
tingslov om ferie med løn.**

§ 1.

Í løgtingslóg nr. 31 frá 19. mars 1951 um frítíð við løn við seinni broytingum verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) Í § 2, stk. 1, verður «1½ dag» broytt til «2 dagar».
- 2) Í § 4, stk. 1, verður skoytt uppí:
«Fridagar út yvir teir 18 kunnu verða givnir uttan fyri frítíðarskeiðið, tó seinast 31. mars árið eftir.»
- 3) Í § 5, stk. 2, verður «7%» broytt til «9½%».
broytt til «9½%».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi 1. oktober 1972.

§ 1.

Í lögtingslov nr. 31 af 19. marts 1951 om ferie med løn med senere ændringer foretages følgende ændringer:

- 1) I § 2, stk. 1, ændres «1½ dag» til «2 dage».
- 2) I § 4, stk. 1 tilføjes: «Fridage ud over 18 kan lægges uden for ferieperioden, dog senest 31. marts det følgende år.»
- 3) I § 5, stk. 2, ændres «7%» til «9½%».

§ 2.

Denne lov træder i kraft 1. oktober 1972.

Viðmerkingar:

Í tingsetuni 1969 (løgtingsmál nr. 109/1969, Løgtingstíðindi bls. 371) legði landsstýrisskýrið uppskot fyri lögtingið um broyting av frítíðarlógini soleiðis, at frídagarnir verða øktir frá 1½ til 2 dagar um mánaðin og frítíðarprosentin hækkað úr 7% uppí 9½%. Við málinum fylgdi frágreiðing frá víðkaða búskaparráðnum við m.a. yvirliði yvir frídagar í øðrum londum og hvørjar avleiðingar broytingin vildi fáa. Málið var ikki samtykt.

Eftir hesum uppskoti verður frítíðin longd í tveimum stigum til 4 vikur (24 gerandisdagar). Ein lønnóttakari, sum hevur havt fulla vinnu í inntøkuárinum 1972/73 fær 21 frídagar í 1973 og 24 frídagar í 1974, um so er at hann hevur havt fulla vinnu í inntøkuárinum 1972/73 fær 21 fri-

dagar í 1973 og 24 fríðagar í 1974, um so er at hann hevur havt fulla vinnu í inntøkuárinum 1973/74.

Tá frítíðin verður longd til 4 vikur verður skotið upp, at hon kann haldast í tveimum, soleiðis at tann eina vikan kann leggjast aftan fyri vanligu frítíðarskeiðið frá 2. mai til 30. september.

Viðlagt fylgir avrit av frágreiðingini, sum viðkaða búskaparráðið gav í 1970 viðvíkjandi leingjan av frítíðini.

Jákup Lindenskov
landsstýrismaður

/ J. Djurhuus

BÚSKAPARRÁÐIÐ

Tórshavn, 13. apríl 1970.

Føroya landsstýri,
h e r .

F.L.ej. nr. 1302-5-4: Leingjan av frítíðini og hækking av frítíðarprosentinum.

Frá Føroya landsstýri hevur Búskaparráðið fingið omanfyri nevnda mál til ummælis. Við málinum fylgja hesi skriv:

1. Skriv frá arbeiðsmanna- og handverkarafeløgum til Føroya lögting, dagfest 18. februar 1969, har biðið verður um at broyta løgtingslóg nr. 31 frá 19. mars 1951 soleiðis:
 - a. Grein 2 verður broytt soleiðis, at frítíðardagatalið verður 2 í staðin fyri 1,5.
 - b. Grein 5 verður broytt soleiðis, at frítíðarprosentíð verður 9,5 í staðin fyri 7.
2. Skriv frá Føroya Arbeiðsgevarafelag til Føroya lögting dagfest 26. mars 1969, har m.a. verður sagt, at haldast má, at vinulívið ikki er fært fyri at bera umbíðnu hækking.
3. Skriv frá Føroya Handverksmeistarafelag til Føroya lögting dagfest 31. mars 1969. Sagt verður m.a., at virkini ikki vera kappingarfør um henda hækking fer fram, og biðja heldur um, at produktivitetsfremjandi tiltøk verða framd.

Aftaná at ráðið hevur fingið til vega upplýsingar um hesi viðurskipti í øllum okkara grannalondum og einstokum øðrum afturat, hevur viðkaða búskaparráðið viðgjørt málið á fullmøttum fundi tann 7. apríl 1970.

Ráðið var samt um, at tað neyvan kundi vera tess uppgáva at taka

slæðu fyrir ella ímóti meira frítíð og hækkaðum prosentum, men haraftur-í-móti 1) at vísa á, hvussu tað á hesum øki er aðrastaðni og 2) at nevna nakrar av teim avleiðingum, sum henda broyting ber við sær.

Frítíðin aðrastaðni. Eitt yvirlit yvir frítíðina, sum tað framgongur av teim upplýsingum, ráðið hevur fingið, sær soleiðis út:

Land	Arbeidsvikan	Árligir feridagar	
Danmark	42½ tímar	18	7¼
Finland	40-45 tímar	18	?
Island	44 tímar	21	7
Noreg	42½ tímar	24	9½
Svøríki	43½ tímar	24	9
Belgia	42-45 tímar	18	
Týskland	40-42 tímar	15-18	
Frakland	40 tímar	18	
Holland	45 tímar	12	
Italia	44-45 tímar	12	
Luxemburg	42½-44 tímar	18	
England	40-42½ tímar	12	
Írland	48 tímar	12	
Portugal	44-48 tímar	4-12	
Schweitz	44-46 tímar	12-24	
Eysturríki	45 tímar	12-24	
Spanin	44 tímar	7-12	
Australia	40 tímar	18	
Israel	47 tímar	12-18	
Japan	44-48 tímar	6-20	
Ný Zealand	40 tímar	12-18	
U.S.A.	40 tímar	6-24	
Rusland	41 tímar	15-24	

Sum tað sæst av yvirlitinum eru tað bert Noreg og Svøríki av norðan-londunum, sum hava 24 frídagar. Ísland hevur 21 meðan hinir av 18 eins og vit, sum eisini vísir seg at vera tað mest vanligu.

Vanligt er, tá frítíðin er vørðin so long, at hon verður hildin í fveimum.

Í Noregi, ið sum nevnt hevur 24 dagar, ella 4 vikur frítíð, verða tær 3 vikurnar hildnar undir einum ella býtt sandur í tvey, tó í báðum ferum áðrenn frítíðarárið endar.

Í Svøríki, sum eisini hevur 4 vikur frítíð, verður frítíðin hildin samanhangandi í summarhálvárinum, um ikki frítíðartakarín ynskir annað.

Avleiðingar. Tær avleiðingar, ið standast av at leggja ein hálvan frídag afturat fyri hvønn mánað, soleiðis at samlaða frítíðin verður 4 vikur, og

at hækka frítíðarprocentið við 2,5, frá 7 til 9,5 prosent, eru fleiri, men skulu vit her bert nerla við nakrar av teimum.

Beinleiðis førir broytingin við sær eina lønarhækking uppá 2,5 prosent. Eftir nágaldandi prístali vilja sokriðis arbeðsmanna- og handverkarnámenar hækka ávikavíst 24 oyru og 28 oyru hvønn arbeðstíma. Reelt vil tó ársinntøkan ikki vaksa við hesum 2,5%, um hildið verður frí tær 4 vikurnar, sum teir tveir dagarir hvønn mánað eru grundarlag undir, og sum frítíðarprocentini eru kompensitiún fyri.

Ein slik lønarhækking uppá 2,5 prosent, vil fyri fiskiðmáða týða, at hvørt kiloð verður um eitt oyra dýrari í lønarkostnaði, sum aftur vil gera tað, at fiskimenn fáa minni fyrirlófislin.

Hækkingin vil, fyri bygging av einum fiskifari, sum tað tekur umleið 60.000 tímar at gera, gera tað, at beinleiðis øktir lønarkostnaðir verða umleið 18.000 kr. meira.

Ein onnur avleiðing av, um 4 vikur frítíð verður samtykt at galda fyri arbeðsfólkið, verður óivað tann, at fiskimenn eins og allir aðrir lønmóttakarar, sum hava minni enn hesar 4 vikurnar, vilja krevja tað sama.

Langar frítíðir, serstakliga tá hon verður hildin í einum, gera tað, at verkstøð, virkir og arbeðspláss mestu tíðina av sumrinum hava skerda arbeðsorku, við tað at allíð onkur er, og um nógv starvsfólk er, eisini fleiri sum halda frí isenn. Hetta ger tað, at í tí tíðini av árinum, sum skuldi verið tann, har mest fekst av skafti, serstakliga innan byggifrídnaðin, hilmast ov illa, og ofta til nógv tann fyri allar partar. Av m.a. hesum orsøkum hava fleiri virkir hesi seinastu 2-3 áriní latið aftur 3 vikur av sumrinum, meðan alt starvsfólkið hevur hildið summarfrí samstundis. Hetta kann tó av praktiskum orsøkum ikki gjøgnumførast allastaðni, men har hetta er møgulígt, hevur tað ó mangan hálft víst seg at verið ein fyrimunnur.

Verður frítíðin 4 vikur, og skal haldast samanhangandi, verður helst meira neyðugt at lata aftur virkið, meðan frítíðin verður hildin.

At frítíðin hevur aðrar ávirkanir enn á sjálvt vinnulívið og príslegið, sosum sosialar og mentunarlígar, er óneyðugt at nevna, og skulu vit heldur ikki koma inn á tað her. Tó kann her verða víst til bóklíngu «Arbejdstid og ferie», sum er eitt úrslið av eini kanning, sum Arbeðsministerið hevur latið gjørt júst um hesi mál, og sum kom út í 1968.

Við hesum sendir Víðkaða Búskaparráðið málið aftur til Føroya landsstýri.

Við hávirðing

R. v.

Johan K. Joensen

/ T. Ártung skr.

1. viðgerð 23. mars og málið beint í lógarnevndina, sum 21. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri tingið uppskot til lögtingslóg um broyting í lögtingslóg um frítíð við løn.

Eftir uppskotinum verður frítíðin longd í tveimum stigum til 4 vikur.

Málið varð við 1. viðgerð, ið fór fram 22. mars 1972, beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og hevur undir viðgerðini býtt seg sundur í 4 minnilutar.

Minnilutin (Erlendur Patursson) ferir fram, at tað má haldast at vera rímiligt, at lögtingið viðgongur ynskjun fiskimanna á mæti, ynskjun, sum vóru borin fram longu í skrivi 15. apríl 1966 og sum vóru tey, at fiskimenn fingu somu sømdir, hvat frítíðarløn viðvikin, sum verkamenn á landi, men sum ikki fingu frama tá. Viðmerkt verður, at skiparin eigur ikki at koma undir heitið «mynstraðir fiskimenn». Erlendur Patursson setir fram broytingaruppskot samsvarandi frammanfyri framførda og broytingaruppskot til § 2 í landsstýrisuppskotinum.

Minnilutin (Martin Joensen) sum annars styðjar uppskot landsstýrisins, setir fram uppskot sum niðanfyri standandi broyting í § 1, nr. 2.

Minnilutin (Poul Jacob Olsen) mælir tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

Minnilutin (Dermus Heutze og Trygve Samuelson) ger hesar viðmerkingar:

Eftir § 2 í uppskotinum frá landsstýrinum, skal lógin koma í gildi 1. oktober 1972.

Við málinum fylgir frágreiðing, sum viðkaða búskaparráðið gav í 1970 viðvikjandi leingjan av frítíðini. Eftir hesi frágreiðing er tað bert Noreg og Svøríki av norðanlondunum, sum hava 24 frídagar.

Av tí at lógin ikki skal koma í gildi fyrr enn 1. oktober 1972, verða stundir til at senda málið av nýggjum til ummælis hjá búskaparráðnum eins og uppskot samsvarandi, men tekur í 2. syflu undir við uppskoti landsstýrisins.

Broytingaruppskot

frá Erlendi Patursson.

Í 1. § í lögtingslóg nr. 31 frá 19. mars 1951 um frítíð við løn við seinna broytingum gongur út:

«3) persónur, sum hevur starv á skipi, um so er, at hann bert er París-løntur»

«3) personer, der er ansat i skibe, for så vidt de udelukkende lønnes over andre i udbytte»

og í staðinn verður sett sum nýtt 3, slk:

«Mynstraðir fiskimenn eru undir hesi lóg, men nærri reglar um frítíðina, frítíðarlønina, útgjalding hennara og annað í hesum sambandi verða tær, sum eru ásettir í viðkomandi fagligum sáttmálum.»

«Påmønstrede fiskere omfattes af denne lov, men nærmere regler om ferien, ferielønnen, dennes udbetaling og andre forhold i denne forbindelse fastsættes i de pågældende faglige overenskomster.»

D. í 2. § í uppskoti landsstýrisins verður í staðin fyri 1. oktober 1972 í báðum tekstunum sett: «1. juli 1972».

Broytingaruppskot

frá Martin Joensen.

í § 1, 2) verður millum ávikavist

«kunna» og «verða»
sett:

«um løntakarin ynskir tað og
arbeiðsgevarin játta»

«kan» og «lægges»

«om lønmodtageren ønsker det
og arbejdsgiveren er enig».

Uppskot

frá Demmus Hentze og Trygva Samuelsen

í 1. syfta.

Alagt verður landsstýrinum at leggja málið av nýggjun fyri búskaparráðið til ummælis og at leggja málið aftur fyri lögtingið á ólavsøku við upplýsingum um, hvørjar fíggarligar avleiðingar koma af standast av broytingunum í frítíðarlógini.

Broytingaruppskot frá minnilutanum E. Patursson fall 6—0.

Broytingaruppskot frá minnilutanum M. Joensen fall 9—0.

Uppskot til samtyktar frá T. Samuelsen og D. Hentze fall 13—0.

Málið sostatt harturfallið.

76. Broyting í lærlingalógini

Ár 1972, 17. mars legði Jákup Lindenskov landsstýrismaður fram

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lög-
tingslóg um lærlingaviðurskiptir.**

**løgtingslov om ændring i lögtings-
lov om lærlingeforhold.**

§ 1.

Í § 4, stk. 4 í løgtingslóg um lærlingaviðurskiptir, smbr. lógarkunningerð nr. 56 frá 15. august 1961, verður «18 arbejdsdage» broytt til «24 dagar», «12 dagar» broytt til «18 dagar», «1½ arbejdsdag» broytt til «2 dagar» og «út um teir 12» broytt til «út um teir 18».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi t. október 1972.

§ 1.

Í § 4, stk. 4, í lögtingslov om lærlingeforhold, jfr. lovbekendtgørelse nr. 56 af 15. august 1961, ændres «18 arbejdsdage» til «24 dage», «12 dage» til «18 dage», «1½ arbejdsdag» til «2 dage» og «overstiger 12» til «overstiger 18».

§ 2.

Denne lov træder i kraft 1. oktober 1972.

Viðmerkingar:

Henda broytingin í lærlingalógini stendur í samband við uppskot landsstýrisins um leiuging av frítíðini, smb. viðmerkingar til lögtingsmál nr. 75/1971: Broyting í frítíðarlógini.

1. viðgerð 22. mars og varð málið beint í lógarnevndina, sum 21. apríl legði fram seltjóðandi

Álit

Málið er lagt fyri lögtingið av landsstýrinum og stendur broytingin í samband við uppskot landsstýrisins um broyting í frítíðarlógini (løgtingsmál nr. 75/1971):

Málið varð til 1. viðgerð 22. mars 1972 og beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur undir viðgerðini býtt seg sundur.

Ein meiriluti (Martín Joensen, Poul Jacob Olsen og Erlendur Pálsson) mælir tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

Ein minniluti (Dennis Hentze og Trygve Samuelson) vísir til viðmerkingarnar í lögtingsmáli nr. 75/1971.

Í 2. syftu er minnilutin samsvar við meirilutan um at mæla tinginum til

at samtykkja uppskot landsstýrisins, um so verður, at uppskot landsstýrisins um broyting í frítíðarlógini, lögtingsmál nr. 75/1971 verður samtykt.

2. viðgerð 21. apríl. Uppskotið frá landsstýrinum fall við 13--0 atkvøðum.

77. Vegurin oman á lendingina í Hoyvík

Ár 1972, 8. mars legði Kjartan Mohr fram

Uppskot til samtyktar.

Heiti verður á landsstýrið um at syrgja fyri, at vegasamband verður oman á lendingina í Hoyvík.

Viðmerkingar:

Uppi í Hoyvík er vegur, ið gongur oman til lendingina, ið landið hevur givið studning til, so at teir íbúgvar, ið har nýta bátar, kunnu hava teir tryggar.

Hoyvík er ein bygd í stórum vøkstri, har fleiri hava fingið sær hát, og er Hoyvíkin tann nærmasta til at hava støð til bátarnar at liggja. Tann vegurin, ið liggur oman á støðna er inni á tí øki, ið royndarstøð lögtingsins er ognari av. Nógvar av bátaeigaráttum hava bil, tí teir koma frá heimi sínum, ið liggur langt burtur frá lendingini.

Nú hevur royndarstøðin sett bunnin fyri vegin uppi við tíni á royndarstøðini, og vil ikki taka bunnin burtur, tó at bunn hevur fingið fleiri áheitanir frá sóknarstýri og borgarum.

Sostatt seta vit lögtingsmenn fram heita uppskot til samtyktar.

Á Føroya lögtingi, 8. mars 1972.

1. viðgerð 10. mars og varð málið beint í Vega- og havnanevndina.

78. Broyting í skattalógini

Ár 1972, 10. mars legði Óve Mikkelsen fyri tjóðveldisflokkinn fram

Uppskot

til

**løgtingslóg um broyting í lögtings-
lóg um landsskatt og
kommunnskatt.**

§ 1.

Í løgtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963 um landsskatt og kommunuskatt verður gjørd henda broyting:

Í § 4, sum nýtt nr. 13 verður skotið inn:

«Inntøka, sum lesandi føroyskur ungdomur forvinnur sær í summar- og aðrari frítíð skúlans.

Slík inntøka, forvunnin í frítíð skúlans skal onga broytandi ávirkan hava á treytirnar fyri rættin til studning, sum næmingurin hevði áðrenn hann fekk sær hesa eyka inntøku.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Viðmerkingar:

Eftir núgaldandi lógarskipan verða næmingar skattskyldugir av inntøku, teir kunnu forvinna sær, til dømis summarfrítíðini. Samstundis er vandi fyri, at teir missa heilt ella lutvís tann studning teir áður fingu vegna tess, at treytirnar fyri studningsveitan orsakað av hesari eykainntøku, nú eru broyttar.

Um vit til dømis taka sum mynd 2 næmingar, ið lúka somu treytir fyri studning og sum fáa hann útgoldnan. Í summarfrítíðini fer tann eini til sjós ella í arbeiði fyri at vinna sær nakrar krónur, meðan hin bert heldur summarfrí og onki ger. Tá so byrjað verður í skúlanum kann støðan verða broytt soleiðis, at hann sum fór í vinnu, umframt at verða skattskyldugur av tí, hann forvann, nú eisini missir studningin, meðan hin, sum gekk fyri onki alla frítíðina framvegis hevur varðveitt síni rættindi til studning.

Við galdandi lógarskipan straffar samfelagið soleiðis tann næmingin, sum vísti vilja og arbeiðshug til at lætta foreldrunum eitt sindur um byrðina við at halda hann í skúla.

Slík samfelagsskipan hevur sostatt eina slagsíðu, við tað at samfelagið beinleiðis mælir lesandi ungdomni frá at arbeiða og at vinna sær nakrar eykainnløkur.

Tí verður hetta uppskot lagt fram við tí endamáli, at tað eisini hjá lesandi ungdomni skal kunna løna seg at arbeiða.

Tað má verða av samfelagsáluga at arbeiðið verður mest møguligt, og at ungfolk eisini royna at klára seg best møguligt, ongantíð ov tíðliga.

Hetta uppskot, um tað verður samtykt, kostar landskassanum so at siga ongan pening, meðan tað harafturímóti, sjálvt um samtyktin verður í eitt sindur øðrvísi líki enn uppskoti vísa at tingið skilur okkara lesandi ungdoms støðu, og við hesari samtykt vísir vælvild í teirra størsta áhugamáli, tí peningaliga.

1. viðgerð 21. mars og varð málið beint í Skattanevndina, sum 20. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Uppskotið er lagt á ting av Tjóðveldisflokkinum og var við 1. viðgerð beint í skattanevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og hevur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Agnar Nielsen, Jógvan Smárstein, Paul J. Olsen og Hilmar Bech) førir fram:

Eftir fyriskipan í skattalógini er tað soleiðis, at lesandi og læringar ikki svara skatt av studningi, sum tað almenna ella góðkend legat og grannar veita teimum og ikki-uppihaldarar svaca ongan skatt til landskassan, tá skattskylduga inntøka teirra er minni enn 7.000 kr., meðan uppihaldarar ikki gjalda landsskatt, tá inntøkan er lægri enn 11.000 kr.

Eisini er loyvt kommunalu líkningsvaldunum at gera frávik (lækkingar) í skatttingini, tá serlig viðurskipti gera seg galdandi.

Meginparturin av tí studningi og láni, lesandi feroyingar kunnu fáa verður veittur frá Statens Uddannelsesstøtte og var hesin stuðul í 1970/71 úti við 3 milj. kr.

Tá nú reglurnar fyri hesa studningsveitan ikki liggja undir lögtingsins lóggávuvaldi heldur meirilutin, at tað ber ikki til við lögtingslóg at gera skipan fyri hesa dansku studningsveitan, men harafturímóti átti frá feroyiskari stöðu at veri roynt at ávirka reglurnar fyri studningsveitanini.

Annars kann viðmerkjast, at tað mesta sum kann fáast í studningi og renlufrum láni er núleið 10.000 kr. árliga.

Nevndin hevur søkt sær upplýsingar frá Statens uddannelsesstøtte um reglurnar fyri stuðningsveilan komandi skúlaár og verður sagt frá, at ein ógiftur sum lesur kann tjena 19.000 kr. og ein giftur 39.000 kr. + 4.200 kr. pr. barn, áðrenn studningurin verður skerdur.

Foreldrainntøkan hevur eisini ávirkan á studningin og liggur markið her frá 25.000 kr. til 57.000 kr. alt eftir um ein býr heima ella ikki. Lesandi, sum hava fylt 23 ár, kunnu tó fáa ein part av studningi, meðan lesandi eldri enn 28 ár kunnu fáa fullan studning uttan mun til inntøku og ogn hjá foreldrum teirra.

Í summunum førum kann tað tykjast eitt sindur órættvíst, at foreldrainntøkan skal ávirka studningsupphæddina, sum tilkomur lesandi fáa og tí setir meirilutin fram

**Uppskot
til
samtyktar**

Løgtingið heitir á landsstýrið um at virka fyri, at inntøka og ogn hjá foreldrum ikki verður at hava ávirkan á tann studning lesandi kunnu fáa frá

- I. Statens uddannelsesstøtte,
- II. Landskassanum.

Minnilutin (Finnbogi Isaksen) mælir til at samtykkja uppskot tjóðveldisflokksins.

2. viðgerð 20. apríl. Lógaruppskotið frá tjóðveldisflokkinum fall 6--0. Uppskot til samtyktar frá meirilutanum í nevndini samtykt við 25--0 atkvøðum.

79. Eftirlønir eftir eldri lógum

Ár 1972, 14. mars legði lögmaður Atli Dam fram

Uppskot til

**løgtingslóg um eftirlønir
eftir eldri lógum.**

**lagtingslov om pensioner
efter tidligere love.**

§ 1.

Henda lóg er galdandi fyri eftirlønir eftir lögtingslóg nr. 1 frá 25. februar 1953 við seinni broytingum um eftirløn og eftirsitiløn til persónar, hvørs eftirlønarrættur stendst av tænastu, sum er endað áðrenn 1. juli 1971.

§ 2.

Eftirlønir eftir hesi lóg verða veittar við eini grundupphædd, sum framkemur við at falda ta fyri mars 1972 útgoldnu eftirløn hækkað við 15% við 400/625.

2. stk. Grundupphæddin eftir 1. stk. verða hækkaðar ella lækkaðar um so er at ein fær ella missir barnaeftirlønarviðbætur aftaná 31. mars 1972.

§ 3.

Grundupphæddir eftir § 2 verða javnaðar eftir reglum um javning av eftirlønnum í § 26, 1. og 2. stk. í lögtingslóg um tænastumannaefirlønir.

§ 4.

Reglurnar í 9. kapitli í lögtingslóg um tænastumannaefirlønir viðvíkjandi samskipan við pensjónir eftir sosialu pensjónslóg-

§ 1.

Denne lov omfatter pensioner efter lagtingslov nr. 1 af 25. februar 1953 med senere ændringer om pension og ventepenge til personer, hvis pensionsrettigheder beror på ansættelse som er ophørt før 1. juli 1971.

§ 2.

De af denne lov omfattede pensioner ydes med grundbeløb, der udgør den pr. 1. marts 1972 udbetalte pension med tillæg af 15% multipliceret med 400/625.

Stk. 2. Grundbeløb efter stk. 1 for højes eller nedsættes ved erhvervelse, resp. bortfald, af bornepensionstillæg efter 31. marts 1972.

§ 3.

Grundbeløb efter § 2 reguleres efter bestemmelserne om regulering af pensioner i § 26, stk. 1-2, i lov om tjenestemandspensioner.

§ 4.

Reglerne i kapitel 9 i lagtingslov om tjenestemandspensioner angående samordning med pensioner efter den sociale pensionslov-

gávuni verða nýttar samsvarandi fyri eftirlønir, sum koma undir hesa lóg.

§ 5.

Frádráttur eftir § 28 í lögtingslóg um tænastumannaeftirlønir verður fyri eftirløntar eftir hesi lóg roknaður við einum umroknaðum eftirlønaráldri sum grundarlag.

2. stk. Umrokning eftir 1. stk. av eftirlønnum fer fram soleiðis:

Egineftirløn.

Ein eftirlønaráldur			
undir 10 ár verður umrokn. t. 25 ár			
frá 10-12	-	—	- 26 -
- 12-14	-	—	- 27 -
- 14-16	-	—	- 28 -
- 16-18	-	—	- 29 -
- 18-20	-	—	- 30 -
- 20-22	-	—	- 31 -
- 22-24	-	—	- 32 -
- 24-26	-	—	- 33 -
- 26-28	-	—	- 34 -
- 28-31	-	—	- 36 -
- 31 ár og yvir	-	—	- 37 -

Einkjueftirløn.

Ein eftirlønaráldur			
undir 7 ár verður umrokn. t. 24 ár			
frá 7-12	-	—	- 25 -
- 12-16	-	—	- 28 -
- 16-20	-	—	- 29 -
- 20-24	-	—	- 31 -
- 24-28	-	—	- 33 -
- 28-32	-	—	- 35 -
- 32 ár og yvir	-	—	- 37 -

3. stk. Landsstýrið kann loyva, at frádráttur vegna samskipan verður lækkaður ella fellur burtur, um so at samskipaða eftirlønarpæddin er lægri enn eftirlønin við

giving findur tilsvarende anvendelse for pensioner, der omfattes af nærværende lov.

§ 5.

Frádrag eftir § 28 í lov om tjenestemandspensioner beregnes for de af nærværende lov omfattede pensioner på grundlag af en omregnet pensionsalder.

Stk. 2. Omregning efter stk. 1 af pensioner foretages således:

Egenpension.

En pensionsalder			
under 10 år omregnes til 25 år			
fra 10-12	-	—	- 26 -
- 12-14	-	—	- 27 -
- 14-16	-	—	- 28 -
- 16-18	-	—	- 29 -
- 18-20	-	—	- 30 -
- 20-22	-	—	- 31 -
- 22-24	-	—	- 32 -
- 24-26	-	—	- 33 -
- 26-28	-	—	- 34 -
- 28-31	-	—	- 36 -
- 31 år og derover	-	—	- 37 -

Enkepension.

En pensionsalder			
under 7 år omregnes til 24 år			
fra 7-12	-	—	- 25 -
- 12-16	-	—	- 28 -
- 16-20	-	—	- 29 -
- 20-24	-	—	- 31 -
- 24-28	-	—	- 33 -
- 28-32	-	—	- 35 -
- 32 år og derover	-	—	- 37 -

Stk. 3. Landsstyret kan tillade, at samordningsfrádrag nedsættes eller bortfalder, såfremt den samordnede efterlønsydelse er lavere end pensionen med tillæg af ind-

uppískoyti av ímtøkujavnaðari sosalari pensjón eftir reglunum galdandi áðrenn 1. apríl 1972.

tæglsbestemt social pension efter de forud for 1. april 1972 gældende regler.

§ 6.

Þenda lóg fær gildi frá 1. apríl 1972.

§ 6.

Denne lov får gyldighed fra 1. april 1972.

Í samband við viðgerðina av teimum nýggju tænastumannalógunum, sum komu í gildi 1. juli 1971, varð tilskilað í viðmerkingunum, at spurningurin um eina umskipan av eftirlønarviðurskiftunum hjá teimum persónum, sum vóru farnir frá við eftirløn áðrenn 1. juli 1971, mátti viðgerast í serligari lögtingslóg. Eftir § 44, stk. 3 í tænastumannalógini frá 5. juli 1971 skuldu tænastumenn, sum fráfarnir vóru við eftirløn, fyribiis fáa eftirløn eftir higartil galdandi reglum.

Eftir hesum uppskoti verða eftirlønir eftir teimum eldru eftirlønarlógunum umskipaðar soleiðis, at tær frá 1. apríl 1972 kunnu regulerast við prís- og lønarviðbót á sama hátt sum eftirlønir eftir nýggju tænastumannalógunum. Eftir uppskotinum verða eisini tær eldru eftirlønirnar umskipaðar við veitingar eftir socialu pensjónslógunum, soleiðis at eftirløntir tænastumennu fáa fulla fólkapensjón móti ávísun frádrátti í tænastumannaeftirlønini.

Viðmerkingar til tær einstøku greinirnar:

Til § 1. Lógin er galdandi fyri persónar sum fáa útgoldið egin eftirløn, einkjueftirløn ella barnaeftirløn, ella sum seinni fáa einkjueftirløn ella barnaeftirløn eftir ein tænastumann, sum er fráfarin áðrenn 1. juli 1971.

Til §§ 2-3: Grundlønirnar í nýggju lønar- og eftirlønarlógunum svara til prístalið 400 og verða hækkaðar ella lækkaðar við 3% fyri hvørji 12 stig prístalið broytist í mun til prístalið 400. Fyri at tær eldru eftirlønirnar skulu kunna prístals- og reallønarviðgerast eftir somu reglum sum galdandi eru í nýggju tænastumannalógini, verða útgoldnu eftirlønirnar pr. 1/3 1972 fálkaðar við 400/625 fyri at finna nýggju grundlønina, við tað at prístalið 625 verður nýtt til dýrtíðarviðgerðina í tíðini 1/10 1971 til 31/12 1972. Reallønarhækkingin av teimum eldru eftirlønunum er sett til 15%. Harafturat kemur, at samskipanin av tænastumannaeftirlønunum og pensjónunum eftir socialu lógunum í flestu førum gevur eina størri samlaða útgjalding enn áður, tá eftirløntir tænastumenn bert fingu minstu fólkapensjónsupphæddina. Meirútreiðslurnar til eftirlønir til teir 6 eftirløntu tænastumenninar verður umleið 24.000 kr. árliga, men herfrá skal so

dragast nakað fyrir tað, sum landskassin sparir við at tænastumannaeftirlønirnar verða samskipaðar við fólka- og avlamspensjónir.

Til §§ 5-6: Effir hesum greinum verða gjøgnumfærðar somu reglur sum í nýggja eftirlønarlógini um samskipan av tænastumannaeftirlønum og fólkapensjón, soleiðis at tænastumenn fáa fulla fólkapensjón móti einum frádrátti í tænastumannaeftirlønini uppá 2% av fólkapensjónsgrundhúpphæddini fyri hvørt árs eftirlønaráldur.

1. viðgerð 17. mars og málið beint í fíggjarnevndina, sum 13. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Málið er lagt fram av landsstýrinum og var við t. viðgerð beint í fíggjarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er sand um at mæla tinginum til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum.

2. viðgerð 14. apríl, har uppskotið frá landsstýrinum var samtykt at fara til 3. viðgerð við 25—0 atkvøðum.

3. viðgerð 17. apríl har lógin varð endaliga samtykt við 24—0 atkvøðum.

80. Studningsveitan til bygging av ítróttarhøllum

Ár 1972, 15. mars legði Signar Hansen fyri tjóðveldisflokkinn fram

Uppskot

til

løgtingslóg um studningsveitan til bygging av ítróttarhøllum.

løgtingslóg um tilskud til opførelse af idrætshaller.

§ 1.

Til bygging av ítróttarhøllum verður úr landskassanum veitt 30% í studningi av byggikostnaðinum. Peningurin fellur til gjaldingar, tá høllin er góðkend og endaligur reiðmskapur er gjørdur yvir kostnaðin.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 1.

Til opførelse af idrætshaller ydes der af landskassen et tilskud på 30 % af byggeomkostningerne. Tilskuddet forfalder til betaling, når idrætshallen er godkendt og endeligt regnskab foreligger over omkostningerne.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Tað eru í dag fleiri ítróttarfeløg, ið hava ætlanir um at byggja ítróttarhøllir. Hetta er at segnast yvir, tí ikki kann sigast, at myndsmurin hevur nógv at taka sær fyri í frítíðini. Hvussu eru nú møguleikarnir hjá ítróttarfeløgum at klára tilik tiltøk?

Studningsveitanin til bygging av høllum hevur verið tann, at staturin hevur latið 20% av byggikostnaðinum, landskassin 20% og kommunan hjá avvarðandi felag 20%, meðan feløgin sjálvi skulu skaffa restina — 40%.

Kostnaðurin av tíðarhóskandi høllum er stórir, sum denti kann nevast, at høllirnar í Klaksvík og Havn kosta ávikavíst 1,6 milj. kr. og 2,9 milj. kr. Vit síggja, at peningurin sum hesi feløg hava skaffað, hevur verið ógvuliga nógvur og tað hevur verið tungt hjá teimum at klára. Hugsu vit nú um hini ítróttarfeløgin sum hava hesar ætlanir, síggja vit, at hjá teimum verður tað ógjørligt. Hóast fleiri feløg úr ymsum bygdum eru gingin saman um at byggja eina felagshøll, tykist teirra partur at verða ov stórir.

Í hesum uppskoti er ynski um at hækka studningin við 10%, ið hevði lætt væl um.

Høllirnar í Klaksvík og Tórshavn hava verið hesum háðum plássum til stóra gleði og stórt gagn, og somu møguleikar eiga hini plássini eisini at fáa.

1. viðgerð 21. mars og varð málið beint í fíggarnevndina, sum 13. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Málið er lagt fram av tjóðveldisflokkinum og var við 1. viðgerð beint í fíggarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og mælir til at heita á landsstýrið um at veita sama studning til ítróttarhøllir og svimjihøllir sum til skúlar (25%) og annars at umhugsa at hækka studningin til skúlabygging til 30%.

Minnilutin (Erlendur Patursson) mælir í fyrsta umfari tinginum til at samtykkja uppskotið frá tjóðveldisflokkinum.

17. apríl var lagt fram helta

Uppskot til samtyktar

Løgtingið samtykkir at heita á landsstýrið um at veita sama studning til ítróttarhøllir og svimjihøllir sum til skúlar (25%) og annars at umhugsa at hækka studningin til skúlabygging til 30%.

Á Føroya lögtingi 17. apr. 1972

Knút Wang.

Erlendur Patursson.

2. viðgerð 17. apríl. Gr. 1 í lógaruppskotinum frá tjóðveldisflokkinum fall 8—0 og uppskotið sostatt herturdottið. — Uppskot til samtyktar frá Knút Wang og Erlendi Patursson samtykt við 24—0 atkvøðum.

81. Trolveiða á landleiðini

Ár 1972 21. mars legði Ali Dan, lögmaður fram

Uppskot til

**løgtingslóg um undantaksloyvi til
trolveiðu á landleiðini.**

§ 1.

Tóast reglurnar í § 3 í lögtingslóg nr. 12 frá 12. mars 1964 um fiskiveiðu á landleiðini er landsstýrinum heimilað at geva fiskirannsóknarstovuni loyvi í árunum 1972, 1973 og 1974 at leiga hægst 15 bátar undir 50 br. reg. tons í hægst 1500 leigudøgum tilsamans at verða við trol á landleiðini inn at 9 fjórðingum úr landi, tó 6 fjórðingar úr landi á hesum leiðum.

1. millum tvær beinar linjur, annar 110° rettvísandi úr Mjóanæs víta og hin 110° rettvísandi úr Nólsoyar víta,
2. millum tvær beinar linjur, annar 225° rettvísandi úr Akraberg víta og hin 225° rettvísandi úr Hvalbiarvíði og
3. millum tvær beinar linjur, annar 190° rettvísandi úr Trælanýpu og hin 230° rettvísandi úr Mikines víta.

§ 2.

Landsstýrið setir nærri reglur fyri veiðuni v.m.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

**lagtingslov om dispensation til
trawlfiskeri på søterritoriet.**

§ 1.

Uanset bestemmelserne i § 3 i lagtingslov nr. 12 og 12. marts 1964 om fiskeri på fiskeriterritoriet bemyndiges landsstyret at give fiskerilaboratoriet tilladelse til i årene 1972, 1973 og 1974 at leje højst 15 både under 50 br.reg. tons i højst 1500 lejedage tilsammen til fiskeri med trawl på fiskeriterritoriet ind mod 9 sømil fra land, dog 6 sømil fra land på følgende områder:

1. mellem to lige linier, den ene 110° retvisende fra Mjóanæs fyr og den anden 110° retvisende fra Nólsoyar fyr,
2. mellem to lige linier, den ene 225° retvisende fra Akraberg fyr og den anden 225° retvisende fra Hvalbiarvíði og
3. mellem to lige linier, den ene 190° retvisende fra Trælanýpu og den anden 230° retvisende fra Mikines fyr.

§ 2.

Landsstyret fastsætter nærmere regler for fiskeriet m.v.

§ 3.

Denne lagtingslov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Í lögtingssetuni 1970 (vetrarting), jbr. lögtingsmál nr. 56, samtykti lögtingið at geva landsstýrinum lógarheimild at leyva fiskirannsóknarstovuni í árinum 1971 at leiga í minsta lagi 10 tó hægst 15 bátar undir 50 brreg. tons at veiða við trola á landleiðini millum 6 og 12 fjórðingar úr grundlinjunum. Frágreiðing frá fiskirannsóknarstovuni dagfest 17. november 1971 um úrslitið av trolingini er send lögtinginum.

Eisini í ár hava eigarar av smátrolbátum vent sær til landsstýrið um loyvi at trola á landleiðini, men landsstýrið hevur eisini fingið mótmæli móti, at loyvi verður givið.

Málið hevur verið til ummælis hjá fiskirannsóknarstovuni, ið mælt til at loyvt verður at royva inn til 6 fjórðingar úr landi í staðin fyri úr grundlinjum.

Landsstýrið tekur undir í tilmælinum frá fiskirannsóknarstovuni um, at trolloyvi eigur at verða givið eisini í 1972 og síðani 2-ára royndartíð helst er ov stutt skeið at kanna um troling í ein vissan mun er til skaða fyri flnu- og snorisveiðu á landleiðini. heldur landsstýrið at undantaksheimildin eisini eigur at galda árinum 1973 og 1974.

Síðani, sum sagt er frá, talan er um eina roynd, og tað ti er neyðugt við gjølligum eftirliti við trolingini verður hildið, at bátatalið eigur at vera avmarkað eins og í fjør, har mesttalið var sett til 15 bátar og harafturat at seta eitt samlað leigudagatal uppá 1500.

At viðka loyvdu trolleiðina frá 6 fjórðingum úr grundlinjum til 6 fjórðingar úr landi, heldur landsstýrið vera at ganga heldur langt, tá heldur 9 fjórðingar úr landi tó við 3 avmarkaðum undantøkum, eitt eystanfyrri og 2 vestanfyrri, har minni verður roynt við húki; á hesum økjum skuldi verið loyvt at trola inn at 6 fjórðingum úr landi.

Viðvíkjandi leigutreytlunum millum bátacigarar og fiskirannsóknarstovuna er ætlanin at nýta somu reglur sum í fjør tó soleiðis, at manning og bátar umframt leiguna fáa av yvirskotinum 80%, tá ið veiðan er flundrufiskur, steinbítur og havtaska og annars 50%. Eisini verður eftirlitið við góðskuni nógv strangari.

1. viðgerð 24. mars. Uppskot um at beina málið í fiskivinnunevndina fall 12-0 og var málið beint í serliga 7-mannanevnd (trolnevndina), sum 14. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Málið var framlagt av landsstýrinum og var við 1. viðgerð beint í serliga 7-mannanevnd.

Nevndin var samd um at senda málið til útróðrarfólginu, so útróðrar-

menn kunðu fáa høvi at greiða atkvøða fyri ella imóti troling á landleiðini.

Nevndin hevur fingið svar frá hesum feløgum:

	Ja	Nei
Førðbjar sóknar útróðrarfelag	6	53
Skálafjarðar útróðrarfelag	5	34
Fuglafjarðar útróðrarfelag	32	2
Fámjins útróðrarfelag	1	23
Arbeiðsmanna- og útróðrarfelagið (Framtíðin)	4	19
Útróðrarfelagið «Munkurin», Vági	30	14
Havnar útróðrarfelag	18	22
Útróðrarfelagið Eystan Múla	0	58
Klaksvíkar útróðrarfelag	0	379
Vága útróðrarfelag	3	21
Skopunar útróðrarfelag	15	23
Ílðis útróðrarfelag	6	52

Nevndin hevur eisini fingið skriv frá útróðrarmonnum í Nólsoy við 50 undirskriftum, ið mótmæla troling á landleiðini og harumframt er ein hópur av mótmælum komin frá feløgum og einstaklingum.

Eftir áheitan frá monnum, ið hava hug at reka trolveiðu, var fundur hildin saman við teimum, har teir greiddu frá sínum sjónarmiðum, fiski-
frøðingurin var eisini við á fundi.

Undir viðgerðini av málinum hevur nevndin býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Hákon Djurhuus, Tórálvar Mohr Olsen, Jógvan Olsen og Poul J. Olsen) førir fram:

Tað framgongur týðiliga av atkvøðugreiðsluni, at stórt fleirtal av útróðrarmonnum er imóti troling og er tí eingin orsök til at loyva trolveiðu innan fyri sjómarkið.

Tað er veruleiki, at síðani sjómarkið var flutt út á 12 fjórðingar úr landi, er heimáfiskiskapurin øktur numandi og á leiðum har tað fyrr ikki lónti seg at seta línu, er nú aftur fiskur at fáa.

Hesin fiskiskapur, sum hevur givið ráveru til ta støðugt vaksandi flaka-
framleiðsluna, hevur so at siga einans verið drivin við línu og snellu og hevur givið góða úrtøku til veiðumenninai. Verður nú trolloyvi givið, so sum skotið er upp, heldur meirilutin, at hetta kann fáa tær avleiðingar, at stórt tal av bátum fer yvir til trolveiðu, og fáa vit tá á summum økjum sama skilið sum var, tá garnaveiðan byrjaði undir Føroyum at liva komi at tarna øðrum, so eingin til fulnar fekk røkt fiskiveiðu á landleiðini, tí

ein og hvør sum fiskað hevur undir Føroyum, her økið er so lítið, veit, at trol og lína ikki kundu nýtast á somu leiðum.

Troling á landleiðini kann elva til stríð millum útróðrar- og fiskimenn og er hetta ikki tað, tingið eigur at stíla fyri.

Meirilutin má lí ráða frá at loyva troling á landleiðini og setir sostatt einki uppskot fram í hesum máli.

Minnilutin (Andreas Djurhaus, Sigfried Skaale og Signar Hansen) tekur undir við landsstýrisins sjónarmiðjum um, at troling eigur at verða loyvd. Hetta sjónarmið byggir á tær frágreiðingar, sum fiskifrøðingar hava givið, og sum konkludera í at avmarka troling, so sum her er ætlað ikki skaðar fiskastovnin, men heldur tvørturímóti er neyðug fyri at røkja og viðlíkahalda stovnin. Serliga ger hetta seg galdandi fyri flatfiskin.

Harafturímóti er minnilutin ikki samdur við landsstýrinum um at loyvi bert skal verða givið til 15 bátar, men ásammar, at 1500 leigudagar helst er eitt hóskandi tal. Tí skjýtur minnilutin upp, at avmarkingin í trolingini verður sett til 1500 dagar og verða tað fleiri bátar, so vera tað so mikið færri dagar í part.

Minnilutin heldur tað eisini vera hóskandi at avmarka trolukið til tað sama sum í 1971, nevnliga millum 6 og 12 fjórðingar úr grundlinjunum og at avmarka tíðarskeiðið til tíðina frá 15. mai til 15. august.

Fiskirannsóknarstovan skal hava rætt til saman við landsstýrinum at friða ávís øki, um hetta verður hildið neyðugt.

Fyri at nýta meira um longin til at fanga flatfisk, vilja vit skjóta upp, at í leigusáttunálatreyftunum verður sett, at bátarnir umframt leiguna fáa av yvirskotinum 90%, tá ið veiðin er flatfiskur og annars 45%.

Samsvarendi hesum skjýtur minnilutin upp, at lógin verður orðað so-leiðis:

Uppskot til

**løgtingslóg um undantaksloyvi til
troltveiðu á landleiðini.**

§ 1.

Hóast reglurnar í § 3 í løgtingslóg nr. 12 frá 12. mars 1964 um fiskiveiðu á landleiðini er landsstýrinum heimilað at geva fiskirannsóknarstovninum loyvi í tíðini frá 15. mai til 15. august 1972 at leiga bátar undir 50 br.reg. tons í hægst 1500 leigudøgum tilsamans

**lagtingslov om dispensation til
trawlfiskeri på søterritoriet.**

§ 1.

Uanset bestemmelserne i § 3 i lagtingslov nr. 12 af 12. marts 1964 om fiskeri på fiskeriterritoriet be- myndiges landsstyre at give fi- skerilaboratoriet tilladelse til i tidsrummet 15. maj til 15. august 1972 at leje både under 50 br.reg. tons i højst 1500 lejedage tilsam-

at veiða við trola á landleiðini millum 6 og 12 fjórðingar úr grundlinjunum.

§ 2.

Landsstýrið setir nærri treytir fyri veiðunum v.m.

§ 3.

Henda lóg fær gildi beinan vegin.

men til fiskeri með trawl på fiskeriterritoriet mellem 6 og 12 sømil fra basislinier.

§ 2.

Landsstyret fastsætter nærmere betingelser for fiskeriet m.v.

§ 3.

Denne lov træder straks i kraft.

17. apríl var framlagt soljóðandi uppskoytisálit frá Erlend Patursson og Óve Mikkelsen

**Uppskot
til
samtyktar.**

Samstundis sum lögtingið lýsir teirri áskoðan síni, at núverandi 12 fjórðinga fiskimark er ov trøngt til tess at loyva fleiri veiðihættir enn teir, sum nú eru loyvdir, áleggur tingið landsstýrinum til komandi ólav-søkuting at leggja fyri lögtingið uppskot um 70 fjórðinga fiskimark kring Føroyar og tilsvareandi uppskot um fiskimark á Føroya banka, soleiðis at hesi nýggi fiskimark koma í gildi ikki seinni enn 1. september 1972, og samftiðis uppskot um, hvussu fiskiveiðan á teirri viðkaðu landleið skal skipast, har í millum uppskot um reglur um troling eftir flatfiski.

Framlagt á tingi var

Til tingmenninar fyri Suðurstreym.

Ein áheitan vegna Bacalao, men sum eisini viðkemur allari Havnini, har 25 % av øllum føroyingum hugva — og ikki minst útróðrarmenn og fólk, sum starvast innan fiskiídnaðin.

1. Turkihúsið:

Vit bygdu í 1955 eitt stórt nýmótans turkihús við kølirúnum, har vitundu goyma saltfisk og turka hann til klipplisk.

Longu áðrenn fult útbyggt var og rættuliga gongd komin í, helt turkingin uppat, og stóð vit eins og onnur turkihús eftir við figgjarliga sviðanum av hesum tiltaki.

2. Flakavirkið:

Vit royndu at leggja á annan bógv og í 1961 bygdu vit stórt flakavirki — tað fyrsta í landinum.

Høvuðsstuðulin undir hesum hevur verið tey línuskip, sum hava landað til okkara, harav tey flestu tó hava høyrð heima uttanfyri Havnina.

Av teimum vána havnarviðurskiiftinum, sum vit her hava kunna bjóðað skipunum, so eru tey tó bert komnir higar, tá ið ov trøngligt hevur verið á virkjumum á bygd.

Vit hava keypt, leigað og sett pening í skip, men hevur hetta tó ikki fingist at borið seg. Havnin hevur onga lívd kunna veitt heima fiskiskapinum, og er hann av somu orsök ikki hlívin til nakað.

3. Minkagarðurin:

Samstundis við at vit gjørdi flakavirki, bygdu vit eisini stóran minkagarð.

Komnir gott og væl ígongd fall marknaðurin, og máttu vit leggja niðr eins og hundraðtals av øðrum minkagarðum máttu gera.

4. Sildin:

Við sildini sá tað so lovandi út við tí stovni sum var norðanfyri og sum gýtti á bankumum undir Føroyum.

Vit spentu okkum tí fyrri og keyptu dýrar maskinur til viðgerðan av sildini — og so bleiv hon burtur.

5. Heimaútróðurin:

Havnaviðurskiiftini eru endiliga við at batna, men hvat nú? Vit liggja við landsins størsta fiskavirki men hava vit eisini størstu skuldina at dragast við.

Neyðugt er tí, at vit fáa nógva ráveru fyrri at kunna klára okkum.

Meðan vit her í Havn hava arbeitt undir vána umstøðum, eru flakavirki bygd rundan um okkum eitt fyrri og annað eftir, og hevur hetta ført við sær, at ráverutilgongdin til okkara virki er minna óhugnaliga nógv.

Hertil kemur at í várlið liggja vit illa fyrri tí tað vera øll tey norðaru virkini, ið fáa fiskin hesa tíðina.

Sum tað nú ljóðar, so er ta ætlanin, at 15 bátar skulu fáa loyvi til at trola á landleiðini í summar.

Samtíðis ljóðar tó, at bert 1 bátur skal landa til hvørt virki, og so vítt tilber bert 1 bátur frá hvørjum plássi har virki eru.

Hetta fyrirkemur okkum lílið rättvíst.

Sum framgongur av tí sum frammanfyri er sagt, er er tað stórar tørvur á ráveru til virkið her í Havn.

Til hetta kemur at útróðramenn í Havn eiga 20 % av øllum trolbátunum,

og kann tað tí ikki vera annað enn rætt og rimuligt, at Havnin gongur inn við lutfallsligari størri nøgd.

Tað stórn virkið krevur jú nógv meira rástøff enn tað lilla fyri at klára seg.

Vit vita at ein kúgv og eitt lamb kunnu ikki setast á somu fóðurnøgd, tí so doyri dágvin sjálvt um lambið klárar seg og klárar seg væl.

Í hesum sambandi kann tað vera vert at draga fram, at landsstýri og býarstýri hava kautionera fyri virkið, kautionir sum tó tíbetur ikki eru vorðnar aktuellar.

Okkara áheitan verður tí:

Vit mæla til at troling verður loyvd á landleiðini og at hon verður skipað soleiðis, at tað verða 30 bátar við 50 døgum til hvønn, ístaðin fyri sum tað hevur ljóðað at ætlanin er, 15 bátar við 100 døgum til hvønn, og soleiðis at virkin koma at fáa í mun til teirra kapasitet. Hetta vil geva eina meira rættvísa fordeiling og halda nógv klandur hurtur.

Fyri at tryggja ein meira kontinuerligan tilførsil tilráða vit samstundis at úðarskeiðið verður bytt í tvey, soleiðis at teir 15 av bátunum fiska fyrstu 50 dagarnar, meðan hinir 15 fiska teir næstu 50 dagarnar.

Vit loyva okkum tilsiðst at peika á, at Bacalao í 1971 hevur útgoldið fyri 4.380.000,- kr. í arbeiðsløn á landi, harafturat kemur frá tveimum til triggjar milliónir til útróðrarnum, egnuingsfólk og líknandi.

Stuðli útróðrarnanna í Havn og virki okkara, ið gevur arbeiði til so nógvar hendur!

Tórshavn, tann 21. mars 1972

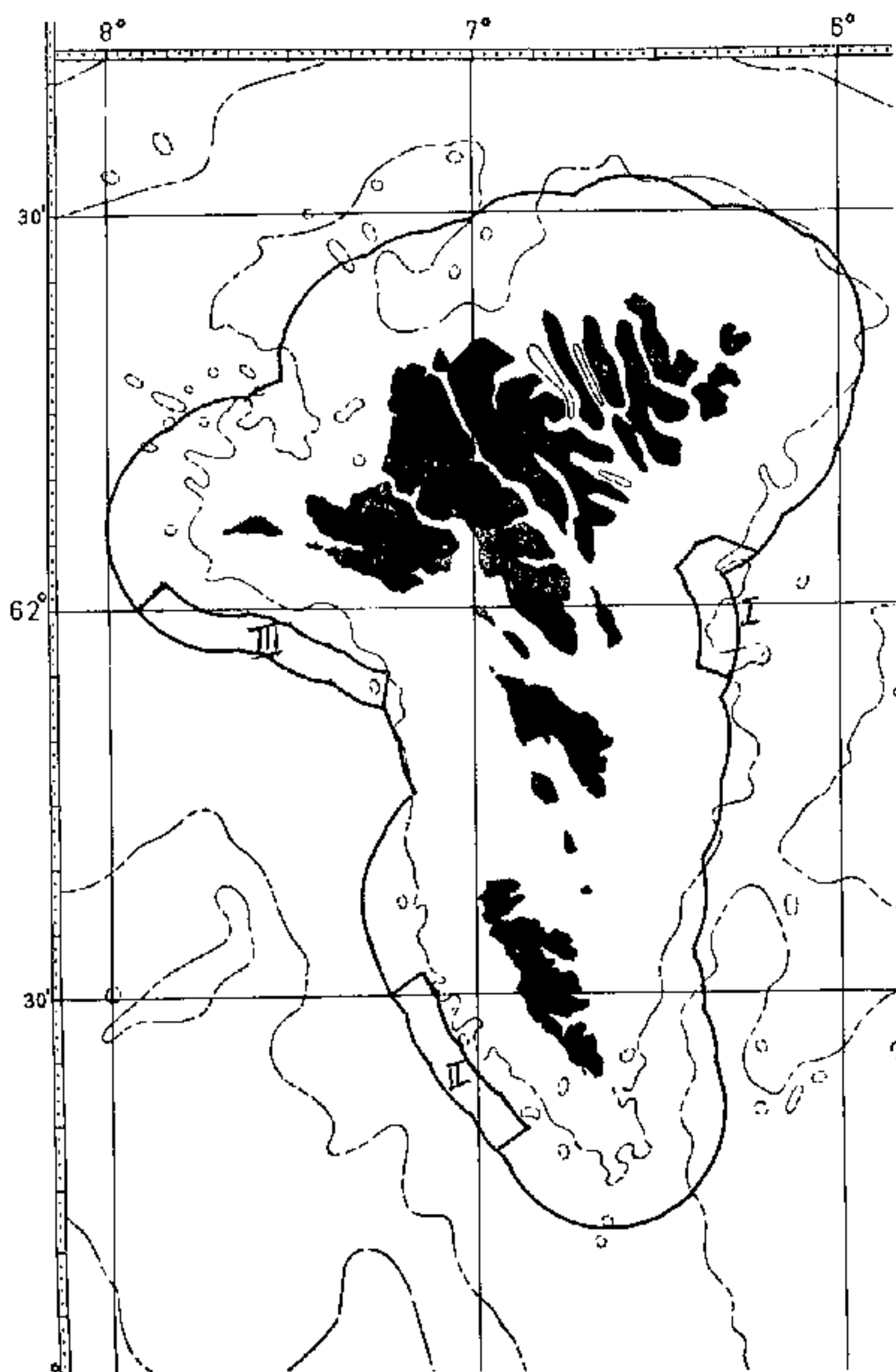
P/f Bacalao
Neyndin.

Tórshavn, tann 20. mars 1972.

HAVNAR ÚTRÓÐRARFELAG loyvir sær at koma við hesi áheitan á tingmenninar fyri Suðurstreymoy:

Tey seinastu árin hevur útróðurin í Havn við nýmótans bátum verið í støðigum vøkstri, og líkt er til, at hesin vøxtur fer at halda fram, um annars hendan vinnan fær møguleikar at mennast.

Vit minna hátíðvirðu tingmenn fyri Suðurstreymoy, at linufiskiskapurin vanliga er so slakur sum marmánaðarnar, at bátar kunnu hava ilt við at **bera seg**. Bátarnir eru eisini ov smáir at fara longri leiðir við. So mikið meira umráðandi er tað, at loyvi verður givið teimum bátum, sum hava

útgerð til tess, at veiða við trola á landleiðini eftir teimum reglum, sum Fiskirannsóknarstovan setur. Hetta hevur ikki bert týðning fyri bátarnar sjálvar og manning teirra, men eisini fyri virkini, sum annars fyri ein stóran part liggja lami hesa tíðina, og tað fólk, ið hevur arbeiði á hesum vøkjunum. Forboð fyri troling á landleiðini hevði sostatt verið til skaða hjá øllum, ið hava við heimaútróðurin at gera.

Havnar Útróðrarfelag heitir tí á tingmenningar fyri Suðurstreymoy av øllum alvi at styðja útróðurin í Havn við at virka fyri at loyvi verður givið bátum undir 50 tons at trola á landleiðini í summer.

Við hávirðing
Fyri Havnar Útróðrarfelag
Vinjard Joensen.

2. viðgerð var 17. apríl. Minnikuttuppskotið frá nevndini varð sett undir atkvøðu við navnakalli:

Ja atkvøddu: Agnar Nielsen, Signar Hansen, Martin Joensen, Hilmar Kass, Jógvan Sundstein, Sigfried Skaale, Trygve Samuelson, Andreas Djurhuus, Johannes Olsen, Hilmar Bech, Kjartan Mohr = 11.

Nei atkvøddi: Finnogi Isaksen.

Atkvøddu ikki: Demmus Hentze, Knút Wang, Hákon Djurhuus, Jógvan Olsen, J. P. Thomassen Tórolvur Olsen, Poul J. Olsen, Haldor Hansen, Hanus við Høgadalsá, Erlendur Patursson, Jógvan Durhuus, Ove Mikkelsen og J. Fr. Øregaard = 13.

Burturstaddur: Leon Joensen.

Uppskotið sostatt fallið 11—1.

Gr. 1 í landsstýrisuppskotinum fall 6—0, alt lógaruppskotið sostatt burturfallið.

Uppskot til samtyktar frá E. Patursson og O. Mikkelsen fall 4—0. Alt málið sostatt burturfallið.

82. Byggingin av evnafrøðisligari og bakteriologiskari starvsstovu.

Ár 1972, 21. mars legði landsstýrismaður Sámal Petersen fram

Uppskot til samtyktar

Løgtingið samtykkir at bygd verður sum deild av Fróðskaparsetur Føroya evnafrøðilig og bakteriologisk starvsstova.

Viðmerkingar:

Í hesi tingsetu hevur lögtingið samtykt at bygd verður evnafrøðilig og bakteriologisk starvsstova sum deild av Fróðskaparsetur Føroya tó við teirri fyrilreyt, at áðrenn byggingin byrjar, skal endaligt byggiuppskot við kostnaðar- og rakstrarællan leggjast fyri lögtingið.

Síðani hevur bygginevnd undir fróðskaparsetrinum viðgjørt málið og er tilmæli frá nevndini við viðmæli frá fróðskaparsetrinum sent landsstýrinum.

Eftir upprunaligu ætlanini varð byggikostnaðurin mettur til 1.500.000 kr., meðan metingin nú er 2.400.000 kr. ella 2.500.000 kr., um fundarhøli til fróðskaparsetrið verður innrættað heinanvegin.

Munurin á tí nýggja og tí upprunaliga uppskotinum er m.a. hesin:

1. Húsin eru breiðkað 0,50 m og longd 2 m fyri eini trappa, ley verða so 12,1 m breið og 38 m long.
 2. Við at flyta húsin fæst orsakað av jarðamuninum ein eykakjallari stórir 138 m².
 3. Stóra kjallarahæddin verður fullt innrættað, meginparturin til landskjalasavnið, í fyrra uppskotinum var henda hæddin ikki innrættað.
 4. Loftshæddin er gjørd við betonggólvi at bera vanliga tyngd av fundarhøll, bókahoymslun, arbeiðsstovum v.m., og fundarhøllin gjørd, um samlaði kostnaðurin eftir meting verður 2.500.000 kr.
- Byggikostnaðurin býtir seg soleiðis millum stovuarnar:

1. Starvsstovurnar	1.400.000 kr.
2. Landsskjalasavnið	700.000 kr.
3. Fróðskaparsetrið	400.000 kr.
tilsammans	2.500.000 kr.

Setursráðið samráðist við peningastovurnar um byggilán og síðani prioritetslán.

Landsstýrið er sátt í staðin fyri at læna pening til lann partin, ið er landsskjalasavnsins, at lata henda partin av byggikostnaðinum úr grunninum til bygging av landsbóka- og landsskjalasavni, i honum eru um 900.000 kr.

Rakstrarútreiðslurnar til starvsstovurnar verða nú mettar til 316.667 kr. árliga, fyrr var talið 185.200 kr.

Annars verður víst til hesi skriv:

1. Skriv frá byggingnevndini dagfest 9. mars 1972.
2. Skriv frá fróðskaparsetrinum dagfest 13. mars 1972.

FRÓÐSKAPARSETUR FØROYA

Academia Færoensis

J. nr. 3.3-6-71

3800 Tórshavn, 13. mars 1972.

Føroya landsstýri
Tinganes
3800 her.

Bygging av evnafrøðiligari og bakteriologiskari starvsstovu.

Við skrivi hiðani dagfest 15. juni 1971 varð sent landsstýrinum uppskot dagfest 16. juni 1971 frá eini sjálvboðnari nevnd viðvíkjandi stovnsseting av evnafrøðiligari og bakteriologiskari rannsóknarstovu sum deild av Fróðskaparsetrinum og bygging av húsum til henda stovn.

3. november 1971 varð byggingnevnd sett við hesum limum:

D. J. Bærentsen, landsdjóralækni, formaður,
Birgir Danielsen, stjóri,
Jákup Haraldsen, landsapotekari,

Karsten Høydal, fyristöðumaður,
H. D. Joensen, landslækni,
Johan Djurhuus, skrivstovustjóri,
Jóannes Rasmussen, statsgeologur og
Mikkjal Helmsdal, landsverkfrøðingur.

Jógvan Sundstein, statsaut, grannskoðari, varð biðin um at vera skrivari hjá nevndini og hava roknskapin um hendur.

Fyri bygginevndina hevur nú formaðurin, D. J. Bærentsen, landsdjóralækni, eftir at málið hevur verið gjølla kannað og umhugsað, sent Fróðskaparsetrinum hjálagda skriv dagfest 9. mars í ár við ískoytisuppskoti viðvíkjandi húsum, byggikostnað og rakstri, sum nú verða mettið dýrari enn fyri einum ári síðani.

Selursráðið hevur havt skrivið frá bygginevndini til viðgerðar, og allir limir ráðsins taka undir við tí, har er ført fram. So stutt verður málið við viðmæli lagt fyri Føroya landsstýri.

Við hávirðing

Jóannes Rasmussen
setursráðsformaður

H. D. Joensen
næstformaður

+ skriv
+ tekningar

Tórshavn, 9. mars 1972.

Fróðskaparsetur Føroya,
h e r .

Visandi til skriv frá 16. juni 1971 frá eini sjálvbodnari nevnd til Fróðskaparsetur Føroya viðvíkjandi bygging av eini evna- og bakteriufrøðisligari starvsstovu undir Fróðskaparsetrinum hevði nevndin í samráð við Kristoffer Kristoffersen, byggifrøðing, gjørt eina fyrihils tekning og eftir førinum mettið um byggikostnað og rakstur av húsum og serstakliga starvsstovuni.

Síðan hevur málið sum kunnugt verið hjá landsstýrinum, sum hevur lagt tað fyri lögtingið. Løgtingið hevur líkið undir við uppskotinum, men treytað, at málið kemur aftur fyri tingið við fullfíggaðari ætlan um bygg- og rakstarkostnað, áðrenn nokur bygging fer fram.

Bygginevndin, sum Fróðskaparselrið setti í november 1971, hefur samráðst við Robert Poulsen, verkfrøðing, um ymsar tekniskar spurningar og litið Chr. Eli Lambauge, byggifrøðing, upp í hendi at detailprojektera byggingina og at gera eina neyvna metan av kostnaðinum.

Við hesum eru mangar neyðugar broytingar gjørdar frá upprunauppskotinum, soleiðis at byggikostnaður og rakstur verða dýrari enn nevndin metti fyri einum ári síðani.

Í upprunauppskotinum var talan um eini hús, stór $11,6 \times 36$ m innan til starvsstovna. Undir starvsstovuni skuldi gerast fullur kjallari, sum skuldi leigast út til Landsskjalasavnið sjálvt at innrætta, og oman á starvsstovuni varð ætlað ein hædd afturat til Fróðskaparselrið, men ikki innrætlað uttan 2 skilaveggir. Fyri einum ári síðan var hetta metti at kosta um kr. 1.500.000.

Chr. Eli Lambauge hevur í seinastuni gjørt fleiri uppskot, sum Jóannes Rasmussen, Hanus D. Joensen og Dánjal J. Bærentsen, formaður fyri bygginevndini, hava kannað og umhugsað.

Vísandi til skriv frá 28. februar og 6. mars í ár frá Chr. Eli Lambauge er talan um hesar møguleikar:

- 1) Húsin er breiðkað 0,50 m og longd 2 m fyri eini trappu í norðara enda. Jarðarmannan hevur gívið møguleika fyri einum cykakjallara, ið er tikin við, stórir 138 m². Allar hæddirnar eru fullt innrættaðar: Landsskjalasavnið í neðra, starvssstovan í miðhæddini og fyrilestrarhøll og ymsar arbeiðsstovur í erva til Fróðskaparselrið. Byggikostnaður kr. 3.175.000. Uppskotið er vrakað, bæði tí at tað er ov kostnaðarmikið, og tí húsin verða ov ógvísleg á tí ætlaða byggiákinum samanborið við húsin, ið eru har frammamundan.
- 2) Hetta eru somu hús, sum fyri sýnið eru grivin longur niður, men annars eru óbroytt viðvíkjandi skjalasavninum og starvssstovuni, sum bæði eru fullt innrættað, men ovasta hædd er bert reising við hóskandi lágari mæn. Eingin møguleiki er fyri nýtslu av loftróminum seinni. Byggikostnaður: kr. 2.100.000.
- 3) Somu hús sum 2, men takhæddin styrkt so mikið, at hon kann brúkast til lætta nýtslu, tó ikki til fundarhøll ella stórvegis bókagoymslu. Byggikostnaður: kr. 2.200.000.
- 4) Somu hús við betonggólvi, ið kann bera vanliga tyngd av fundarhøll, bókagoymslum, arbeiðsstovum o.a., men eingin innrætting ella vind-eygu eru tikin við. Byggikostnaður: kr. 2.400.000.
- 5) Uppskot at byggja upp í verandi seturhús og neyðturvuliga fundarhøll við klædnagoymslum v.m. Byggikostnaður: kr. 275.000.

Teir 3 omanfyri nevndu eru samdir um, at øll áhugamála loysast best við uppskoti 1), men skjóta upp, at farið verður undir bygging av 4), sum ber í sær møguleikar hjá setrinum at innrætta ovastu hæld seinni, ella fyri ein kostnað umleið kr. 100.000 heinanvegin at innrætta fundarhøll og onnur rúm seinni.

Út frá hesi nýggju metingini við samlaður byggikostnaði: kr. 2.400.000 verður parturin hjá starvsstovuni kr. 1.400.000 at avdraga og renta. (Restin av byggikostnaðinum verður at líkna á Landsskjalasavnið og Fróðskaparsetrið).

Avdráttur og renta til starvsstovuna um árið.

Avdráttur (30 ára avdráttartíð)	46.667,	
Renta (10% p.a.)	140.000,—	186.667,—

Ætlaðar rakstrarútreiðslur.

Lønir til 8 fólk	450.000,—	
Ljós, hiti og reingerð	25.000,—	
Glas, ílát og evnafrøðislígt tilfar	25.000,—	
Ymsar útreiðslur umframt	60.000,—	560.000,—

Arilgar útreiðslur tilsamans		746.667,—

Inntøkur um árið.

Fyri kanningararbeiði mettar til kr. 300.000.

Av tí at Fiskildnaðarstovan er ætlað undir nýggju starvsstovuna, tá ið hon er liðug, skulu afturat inntøkunum fyri kanningararbeiði leggjast útreiðslurnar á lögtingsfíggjarlógini til Fiskildnaðarstovuna. Hesar útreiðslur eru í løtuni um kr. 130.000.

Kr. 300.000 + 130.000 gevur kr. 430.000.

Draga vit hesa peningahædd frá útreiðslunum fáa vit árliga hallið á starvsstovuni:

Hall: kr. 746.667 + 430.000 sum gevur kr. 316.667.

Veiting á lögtingsfíggjarlógini 1972/73.

Viðvíkjandi hesum spurningi skulu vit gera hesar viðmerkingar:

- 1) Longu undir byggingini verður neyðugt at seta leiðara fyri starvsstovuna at standa fyri uppbyggingini. Kostnaðurin til hetta verður í figgjarárinum 1972/73 mettur til kr. 50.000.
- 2) So hvørt sum byggingin fer fram skulu rentur av brúktum peningi og bygging av byggingini gjaldast. Hetta verður í komandi figgjarári mettt til kr. 100.000.

Nevnt skal verða, eins og gjørt varð í skrivinum frá 16. juni 1971, at útreiðslur til tól og amboð á starvsstovuni, mettar til 250.000 kr., eru ikki roknaðar upp í lann samlaða byggikostnaðin, av tí at nevndin upprunaliga hevur ætlað at royna at fáa henda pening til vega á ymiskan hátt við studningsveitan.

Til seinast skal verða nevnt, at lutur Landsskjalasavnsins í byggikostnaðinum verður mettur til kr. 700.000, meðan Fróðskaparsetrið, sum fær loftið, verður sett fyri kr. 300.000.

Avdráttur og renta hjá hesum báðum stovnum verður um árið:

Landsskjalasavnið

Avdráttur	23.333,—	
Renta	70.000,—	93.333,—
Fróðskaparsetrið	10.000,—	
Renta	30.000,—	40.000,—

Fyri nevndina

Dánjal J. Bærentsen.

7. apríl 1972.

JD/IS

Í framhald av uppskoti landsstýrisins til samtyktar í lögtingsmáli nr. 82/1971: Byggingin av evnafrøðiligari og bakteriologiskari starvsstovu (nýggj viðgerð) hevur Fróðskaparsetrið í skrivi 27. mars 1972 sagt frá, at lánistovndárnir: p/f Føroya Banki, Føroya Sparikassi, p/f Sjóvinnubankin og Tryggingarsambandið hava givið tilsegð um 2,5 milj. kr. í láni til byggingina. Lánið verður skipað sum 30 ára brævalán við 10% p.a. í rentu. Peningastovndárnir seta tó sum fyrirtreyt, at landskassaveðhald er fyri brævalánið.

Til hessa seinastu freyftina um veðhald er at siga, at landsstýrið eftir tí, ið higartil hevur fyriligið í málinum, ikki roknar við, at hon var neyðug, og var tí onki uppskot lagt fram um heimild til lántøku ella til landskassaveðhald.

Sum málið liggur fyri heitir landsstýrið á figgjarnevndina um samráðing.

Viðløgð eru send 7 reð av tekningum.

Sámal Petersen
landsstýrismaður.

1. viðgerð 5. apríl og varð málið heint í figgjarnevndina, sum 14. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Í hesi tingsetu (løgtingsmál nr. 7/1971) góðkendt tingið, at bygd verður evnafrøðilig og bakteriologisk starvsstova sum deild av Fróðskaparsetrinum. Áðrenn farið varð undir byggingina skuldi ló endaligt bygguppskot við kostnaðar- og rakstrarættan leggjast fyri tingið. Hetta er nú gjørt.

Eftir endaliga uppskotinum verður byggikostnaðurin mettur til 2.500.000 kr. móti upprunaliga 1.500.000 kr., men er tá í seinna uppskotinum kjallarin innrættaður til landsskjalasavn og lofthæddin til fundar-rúm hjá Fróðskaparsetrinum. Rakstrarútreiðslurnar verða mettar til 316.000 kr. árliga móti fyrr 185.000 kr.

Tann parturin av byggikostnaðinum (700.000 kr.), ið skal álíknast landsskjalasavninum, hugsar landsstýrið sær at figgja úr grunninum til bygging av landsbóka- og landsskjalasavni. Nevndin er samd um, at peningurin í hesum grunni ikki eigur at verða nýttur til hesa byggingina, men til eitt nýtt landsbókasavn.

Landsstýrið hevur í skrivni dagfest 7. apríl 1972 upplýst, at lántøvnarnir hava givið tilsagn um 2,5 milj. kr. í láni til byggingina. Lánið verður skipað sum 30-ára brævalán við 10% p.a. í rentu. Landskassaveðhald verður kravt fyri brævalánið.

Nevndin heldur ikki at tikið eigur at verða av hesum lántilboði, men at landskassin leggur byggipeningin út í fyrsta umfari.

Við hesum viðmerkingum mælir nevndin tinginum til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum.

E. Patursson ynskir at viðmerkja, at byggingarnir áttu at verið uppførdir í øðrum sniði so teir helri svaraðu til innihaldið.

Figgjarnevndin í apríl 1972.

2. viðgerð 17. apríl og var uppskot landsstýrisins samþykkt við 25 0 atkvæðum. Málið soslutt avgreitt.

83. Lógin um fuglaveiðu v.m.

Ár 1972, 21. mars legði Eli Nolsøe, landsstýrismaður, fram

Uppskot

til

**løgtingslóg um broyting í lög-
tingslóg um fuglaveiðu v.m.**

**lagtingslov om ændring i lagtings-
lov om fuglefangst m.v.**

§ 1.

Í løgtingslóg nr. 27 frá 9. september 1954 um fuglaveiðu v.m. verða hesar broytingar og upplýskoyti:

1. § 17, 2. stk. a):
Orðið «smyril» gongur út og í staðin verður sett «skúgvur».
2. § 19, 1. stk. verður orðuð soleiðis:
«Loyvt er at skjóta harn í tíðini 3. november til 3. december, báðir dagar viðroknaðir».
3. Í § 22, 1. stk. verður gjørt hetta upplýskoyti:
«og harafturat kemur byrsa og fongur undir konfiskation».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 1.

Í lagtingslov nr. 27 af 9. september 1954 om fuglefangst v.m. foretages følgende ændringer og tilføjelser:

1. § 17, stk. 2 a):
Ordet «dvergfulk» udgår og i stedet indsættes «storkjove».
2. § 19, stk. 1 affattes således:
«Det er tilladt at skyde hare i tiden 3. november til 3. december, begge dage medregnet».
3. I § 22, stk. 1 tilføjes:
«hvorhos skydevåben og fangst kommer under konfiskation».

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Eftir lögtingslóg nr. 42 frá 22. mai 1969 og nr. 76 frá 24. september 1970 varð lógin um fuglaveiðu v.m. nr. 27 frá 9. september 1954 broytt soleiðis:

1. Fuglurin smyril verður friðaður,
2. Fuglurin skúgvur verður loystur úr friðingini og
3. Loyvt verður at skjóta haru bert í tíðarskeiðinum 3. november til 20. december, báðir dagar fróknaðir.

Broytingarnar galda eitt 3 ára skeið til 22. mai 1972.

Spurningurin um broytingarnar skulu halda fram, er sendur øllum sýslumönnum at leggja fyri grannastevnum, eisini er Niels á Botni spurdur.

Svarini frá sýslumönnum eru hesi

Sýslur:	Smyril friðing ÷ friðing	Skúgvur friðing ÷ friðing	hara óbraytt broytt
Norðoya	x	x	x
Eysturoyar	x	?	?
Streymoyar	x	x*)	x**)
Vága	x	x	x
Sands	x	x	x
Suðuroyar norð. . .	x	x	x
Suðuroyar sunn. . .	x	x	x
	7	6	5 1

*) Samsýning fyri nevið eins og fyri kráku.

**) Veidutíðin broytt til 3. november til 31. december.

Niels á Botni sigur í sínum ummæli, at skjótingin av skúgvum her ongan vanda fyri oyðing, tí neyvan verður nakar skúgvur veiddur til matna, annars er hann hálva árið á flytiferð. Rímligt er, at hann er undir somu korum sum onnur av okkara mósaslegum.

Um smyrilin sigur hann, at bert fá par eiga í Føroyum. Smyrilin er naskur við steinstólpur, grátitling og músabróður, ta tíðina ungarnir eru, hinvegin er hann fámentur og tí fuglurin litið munaligur.

Um haruna mælir hann til óbroyttar reglur.

Landsstýrið tekur undir í tilmælinum um, at smyrilin framvegis verður friðaður og at skúgvurin verður loystur úr friðingini. Viðvíkjandi haruni mælir landsstýrið ló til at stytta um veidutíðina til tað, hon var í árinum

1969 eftir broytingarlógini frá 22. mai 1969 ella frá 3. november til 3. december.

Til uppiskoytið til § 22, 1. stk. um, at byrsa og fongur kemur undir konfiskatið, er at siga, at uppiskoytið er komið í broytingarlógini frá 1969 og fellur úr burtur 22. mai 1972, um tað ikki verður endurnýggjað.

1. viðgerð 6. apríl og málið beint í lógarnevndina, sum 20. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið uppskot til lögtingslóg um broyting í lögtingslóg um fuglaveiðu v.m.

Skotið verður upp at fríða smyril alt árið, meðan tað skal verða loyvt at veiða ella skjóta skúgv, at stylla um tíðina at skjóta haru, solciðis at loyvt verður bert í tíðini frá 3. november til 3. december, báðar dagar iroknaðar, og at tað í § 22, 1. stk. verður gjørt uppiskoyti um konfiskatið av byrsu og fongi.

Í viðmerkingunum verður fært fram viðvíkjandi smyrli, at bert fá pør eiga í Føroyum, so vandi er fyri oyðing, meðan hetta ikki kann sigast um skúgvín.

Málið varð framlagt tað 21. mars 1972 og 1. viðgerð fór fram 9. apríl 1972, har málið varð beint í lógarnevndina.

Meirilutin í nevndini (Poul Jacob Olsen, Erlendur Patursson og Trygve Samuelson) mælir tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins, meðan minnilutin (Dennis Hentze og Martin Joensen) setir fram fylgjandi broytingaruppskot:

Í § 1, punkt 2 ganga út orðini «3. november til 3. december» og í staðin verður sett í háðum tekstunum «3. november til 31. december».

2. viðgerð 21. apríl kl. 10.00, har frávik frá tíðarfrestini var givið utan atkvøðugreiðslu. Gr. 1, 1. punkt í lógaruppskotinum samtykt 23—0. Broytingaruppskot frá minnilutanum í nevndini til gr. 1 punkt 2 samtykt 16—0. Gr. 1, punkt 3 samtykt 22—0. Gr. 1 so broytt samtykt 24—0. Gr. 2 samtykt utan atkvøðugreiðslu. Uppskotið so broytt samtykt at fara til 3. viðgerð við 25—0 atkvøðum.

3. viðgerð var sama dag og lógaruppskotið, sum samtykt við 2. viðgerð nú samtykt 25—0.

84. Broyting í tollógini

Ár 1972, 21. mars, legði Peter F. Christiansen, landsstýrismaður fram

Uppskot tí

løgtingslóg um broyting í løgtingslóg um innflutningsgjöld v.m.

§ 1.

Í løgtingslóg nr. 23 frá 11. februar 1950 við seinna broytingum um innflutningsgjöld v.m., verða gjørdar hesar broytingar:

1. ad 3. Drykkjuvørur.

Øl: verður orðað soleiðis:

3.11 Øl, sum verður innflutt úr Danmark og sum í lóg nr. 111 frá 1. april 1922 § 2, sbr. lóg nr. 221 frá 1. mai 1923 § 1 er nevnt:

skattaklassi II		1 litur kr. 1,15
— 1		1 litur kr. 2,50
— A		1 litur kr. 3,75
— B		1 litur kr. 5,25

3.12 Annað øl

upp til 2,5 vektprocent alkohol		1 litur kr. 1,15
frá 2,25 — 3,7	—	1 litur kr. 2,50
frá 3,7 — 4,6	—	1 litur kr. 3,75
yvir 4,6	—	1 litur kr. 5,25

2. ad 4. Fotografisk tilfar.

Verður orðað soleiðis:

4.01 Fotografisk tilfar, herundir fotografitól og lutir til fotografitól, films, plátur, ljóskvæmt pappír o.t. lá undantikið ljóskvæmt pappír til skrivstovur v.m. av virðinum 30%

3. ad 5. Glasvørur.

5.01 Glasvørur, uttan fløskur, krukkur, lampuglós, glarcygaglós, glasflot og ófolierað glas í talvum ella rútum av virðinum 25%

Viðm.: Fotografiskar glasplátur koma undir l.pnr. 4.01.

4. ad 8. Instrument, radiotól o.a.

8.02 verður orðað soleiðis:

Radiomóttakarar (tó undantiknir radiomóttakarar til radiotelefon), hátalarar, radiolampur (radiator) og eisini tiltaks- og eykalutir til hesi. Plátur til mekanisk musikk-instrument (tó undanfiknar linguafoonplátur), plátuspælarar, fonografar og lílík instrument og tiltaks- og eykalutir, harundir stiftir og innspældar og óinnspældar plátur og valsar, mikrofónir, handupplakarar (tó undantikið diktafónir) og tiltaks- og eykalutir til hesar av virðinum 30%

Sum nýtt stk. 8.03 verður sett

8.03 Sjónvarpsmóttakarar 300 kr. pr. stk.
+ av virðinum 30%

Sum nýtt stk. 8.04 verður sett

8.04 Tiltaks- og eykalutir til sjónvarpsmóttakarar av virðinum 30%

5. ad 27. Vognar og onnur akfør, eisini vognsmiðverk.

Verður orðað soleiðis:

27. Vognar og onnur akfør, eisini vognsmiðverk. Bilar og motorsyklar, tiltaks- og leysalutir til teirra uttan gummidekk, -ringar og -slangur.

21.01 Motoreyklar og scootrar. 100%

27.02 Persónvognar

Gjaldskyldugt virði:	Innflutningsgjald:	
Undir 5.250 kr.	5.250 kr.	
5.250 — 9.999 —		100%
10.000 — 14.999 —	10.000 kr. + 125% av restini	
15.000 og yvir	16.250 kr. + 140% av restini	

27.03 Hýruvognar

Munurin millum persónvognstollin og hýruvognstollin verður endurríndaður úr landskassanum yvir eitt 4 ára skeið, eina ferð árliga. Hýruvognstollurin verður roknaður soleiðis:

Gjaldskyldugt virði:	Innflutningsgjald:
Undir kr. 5.250	5.250 kr.
Yvir kr. 5.250	5.250 kr. + 40% av restini

27.04 Smábussar til 10-19
fólk, færarin uppirokna-
aður.

Gjaldskyldugt virði:	Innflutningsgjald:
Fyri stödd 10-11 pers.	40%
- - 12-13 pers.	30%
- - 14-15 pers.	20%
- - 16-17 pers.	10%
- - 18-19 pers.	5%

27.05 Bussar til 20 fólk ella
fleiri, færarin uppi-
roknaður

0

27.06 Last- og vøruvagnar.

Gjaldskyldugt virði:

Innflutningsgjald:

Undir 15.000 kr.

5.250 kr.

15.000-39.999 -

5.250 kr. av kr. 15.000 + 10% av
restini

40.000-74.999 -

7.750 kr. av kr. 40.000 + 8% av
restini

Yvir 75.000 -

10.550 kr. av kr. 75.000 + 5% av
restini

27.07 Syklar, knallertir

20%

27.08 Neyðsendaraufør og líkvagnar

0%

27.09 Avlamsvagnar

15%

27.10 Gaffiltrucks, dumpers o.t.

15%

27.11 aðrar vøru

20%

6. í § 7 verður sett sum 2. stk.:

«Landsstýrið hevur heimild til at gera undantak frá hesi reglu, soleiðis at stórinnsflytarar ella innflytarar av ávísun vørum kunnu fáa vøurnar beinleiðis útflyggjaðar, móti at skipaavgreiðslan samstundis sendir tollvaldinum yvirlit yvir tær útflyggjaðu vøurnar, og at tollurin verður voldin innan eina nærri ásetta tíð. Landsstýrið ásetir nærri reglur viðvíkjandi teimum her tilskilaðu undantøkum.»

7. § 10 verður broytt soleiðis:

a. Øl 1 litur kr. 0,75

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

**Forslag
til
lagtingslov om ændring i lagtingslov om indførselsafgifter m.v.**

§ 1.

I lagtingslov nr. 23 af 11. februar 1950 med senere ændringer om indførselsafgifter m.v., foretages følgende ændringer:

1. ad 3. Drikkevarer.

Øl: affattes således:

3.11 Øl, der indføres fra Danmark og som i lov nr. 111 af 1. april 1922 § 2, jfr. lov nr. 221 af 1. maj 1923 § 1 er benævnet:

skatteklasse II		1 liter kr. 1,15
— I		1 liter kr. 2,50
— A		1 liter kr. 3,75
— B		1 liter kr. 5,25

3.12 Andet øl

op til 2,25 vægtprocent alkohol		1 liter kr. 1,15
fra 2,25 - 3,7 — —		1 liter kr. 2,50
fra 3,7 - 4,6 — —		1 liter kr. 3,75
over 4,6 —		1 liter kr. 5,25

2. ad 4. Fotografirekvisitter.

Affattes således:

4.01 Fotografirekvisitter, herunder fotografiapparater og dele hertil, films, plader, lysfølsomt papir m.v. dog undtagen lysfølsomt papir til kontorbrug m.v. af værdien 30%

3. ad 5. Glasvarer.

Affattes således:

5.01 Glasvarer, undtagen flasker, krukker, lampeglas, brilleglas, flydebøjer af glas og ufolieret glas i tavler eller ruder af værdien 25%

Ann.: Fotografiske glasplader kommer under lbnr. 4.01.

4. ad 8 Instrumenter, radiomodtagere m.v.

8.02 affattes således:

Radiomodtagerapparater (dog undtaget ra-

diomodtagerapparater til radiotelefon), højtalere, radiolamper (radiatorer) samt reservedele til disse. Plader til mekaniske musikinstrumenter (dog undtaget linguafoonplader), pladespillere, fonografer og sådanne instrumenter samt reservedele, herunder stifter og valser, mikrofoner, håndoplagere (dog undtaget diktafoner) og reservedele til disse . . af værdien 30%

Som nyt stk. 8.03 indsættes

8.03 Fjernsynsmodtagere 300 kr pr. stk.
+ 30% af værdien.

Som nyt stk. 8.04 indsættes

8.04 Reservedele til fjernsynsmodtagere af værdien 30%

5. ad 27 Automobileer og andre befordringsmidler, også vognmandsarbejde.

Affattes således:

27. Automobileer og motoreykler, samt reservedele og tilbehør til sådanne, undtagen gummidæk, og -ringe og -slinger

27.01 Motoreykler og scootere 100%

27.02 Personvogne

Afgiftspligtig værdi:	Indførselsafgift:	
Under 5.250 kr.	5.250 kr.	
5.250 - 9.999 kr.		100%
10.000 - 14.999 kr.	10.000 kr. + 125% af resten	
15.000 og derover	16.250 kr. + 140% af resten	

27.03 Hyrevogne

Forskellen mellem personvognstolden refunderes af landsskatten over en 4 årig periode een gang årligt. Hyrevognstolden beregnes således:

Afgiftspligtig værdi:	Indførselsafgift:
Under kr. 5.250	5.250
Over kr. 5.250	5.250 kr. + 40% af resten

27.04 Mindre busser til 10-19 personer, føreren iberegnet.

Afgiftspligtig værdi:	Indførselsafgift:
Størrelse 10 - 11 pers.	40%
— 12 - 13 pers.	40%
— 14 - 15 pers.	20%
— 16 - 17 pers.	10%
— 18 - 19 pers.	5%

27.05 Busser til 20 personer
eller flere, føreren ibe-
regnet

0

27.06 Last- og varevogne.

Afgiftspligtig værdi:

Indførselsafgift:

Under 15.000 kr.

5.250 kr.

15.000 - 39.999 kr.

5.250 kr. af kr. 15.000 + 10% af
resten

40.000 - 74.999 kr.

7.750 kr. af kr. 40.000 + 8% af
resten

Over 75.000 kr.

10.550 kr. af kr. 75.000 + 5% af
resten

27.07 Cykler, knallerter 20%

27.08 Udrykningskøretøjer og rustvogne 0%

27.09 Invalidevogne 15%

27.10 Gaffeltrucks, dumpers o.l. 15%

27.11 Andre varer 20%

6. I § 7 indsættes som stk. 2:

«Landsstyret har hjemmel til at dispensere fra denne bestemmelse, således at storimportører eller importører af bestemte varer kan få varerne udleveret direkte, på betingelse af at vedkommende skibsekspedition samtidig hermed tilstiller toldvæsenet en oversigt over de udleverede varer, og at tolden erlægges inden et nærmere fastlagt tidspunkt. Landsstyret foreskriver nærmere regler vedrørende de overfor omtalte dispensationer.»

7. § 10 ændres således:

a. Øl 1 liter kr. 0,75

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

ad 1.

Ølúýtlan í Føroyum liggur um 1.600.000 litrar árliga. Av hesum tali er ca. 53% veikt øl, t.v.s. øl við undir 2,25 vektprocent alkoholinnihaldi, meðan 47% er sterkt øl, t.v.s. øl við alkoholinnihaldi millum 2,25 og 6,4 vektprocent.

Av tí veika ølinum verður 83% framleitt í Føroyum, meðan 17% verður innflutt.

Av samlaðu ølnýtsluni verður sostatt 43% framleitt í Føroyum. Ølnnflutningurin úr Danmark hevur eitt virði uppá ca. 1,8 mill. kr.

Tað sterka ølið, ið innflutt verður úr Danmark er býtt sundur í 3 skattaflokkar eftir alkoholinnihaldi. Kl. I umfatar Hof og Grøn Tuborg, har er alkoholinnihaldið millum 3,2 og 3,7 vektprocent. Kl. A umfatar Guld, og er alkoholinnihaldið ca. 4,5 vektprocent. Triði skattaflokkurin Kl. B. umfatar Elephant, FF, Porter og Páskebryg, har liggur alkoholinnihaldið millum 5,7 og 6,4 vektprocent.

Innflutningurin býtir seg soleiðis millum hesar triggjar flokkarnar:

Kl. I	6%
Kl. A	27%
Kl. B	67%

A tí føroyskt framleidda ølinum er eitt framleiðslugjald uppá 1 kr. pr. litur. A tí innflutta veika ølinum er innflutningsgjaldið 1,40 kr. pr. litur, meðan tollurin fyri allar triggjar flokkarnar av tí sterka ølinum er hin sami, 3 kr. pr. litur. Harafturat kemur so 13% innflutningsgjaldið á øllum tí innflutta ølinum.

Hildið verður, at tað er ikki hóskandi, at innflutningsgjaldið er hitt sama fyri øl við so ymiskum alkoholinnihaldi sum frá 3,2 — 6,4 vektprocenti, og tí verður skotið upp, at framleiðslugjaldið fyri føroyskt øl verður lækkað til 75 øyru pr. litur, og innflutningsgjaldið fyri innflutt veikt øl verður lækkað til 1,15 kr. pr. litur. Eftir uppskotinum verður innflutningsgjaldið á tí veikasla av tí sterka ølinum lækkað við 50 øyru pr. litur, meðan gjaldið fyri kl. A verður sett til 3,75 kr., ein lækking uppá 75 øyru pr. litur, og gjaldið fyri kl. B verður sett til 5,25 kr. pr. litur, ein lækking uppá 2,25 kr. pr. litur.

ad 2.

Ljós kvæmt pappír til skrivstovur var ikki ætlað at fara undir hesa reglu — hevur jú einki sum helst við vanligt fotografiskt tilfar at gera — og verður nú tikið burtur úr.

ad 3.

Fyri at stuðla idnaðin í Føroyum verða krukkur til sild, marmaláda o.a. undanfikið.

ad 4.

Løgtingslóg nr. 26 frá 8. mai 1969 um toll á sjónvarpsmóttakarum eigur at verða skipað undir tolllóggevuni, tá hon bert viðger eitt einkult tollevni.

ad 5.

ad 27.01: Motorsyklar og scooterar: Sama gjald sum higartil.

ad 27.02: Persónvagnar:

Henda deild hefur 100% tollgjald av fakturavirðinum. Sama verður galdandi eftir nýskipanini upp til eitt virði av kr. 10.000,-, men síðani verður stigvis hækking (skjal B). Lægsta gjald verður sett til kr. 5.250,-. Fyri persónvagnar verður sostatt ikki talan um tollmínking.

ad 27.03: Hýrurvagnar:

Eftir galdandi tolllóg er innflutningsgjaldið fyri hýrurvagnar 70%, og tá skal innflytari vátta, at hann skal nýta akfarið til aksturvinna og at aksturvinna er hansara høvuðsvinnuvegur. Fyri at gera tollgreiðsluna smidligari og fyri at sleppa undan beinleiðis kontroll, tá hýrurvagnar verður innfluttur, verða bæði hýru- og privatvagnar at tollgreiða eftir sama tallsatsi (skjal C).

Sum kompensatióin fyri tað hækkaða tollgjaldið verður ásett skipan um partvís afturríndan av tí gamla biltollinum fyri hýrurvogn eina ferð árliga yvir eitt 4 ára skeið. Tollgjaldið er tað sama fyri hýrurvagnar sum fyri privatvagnar upp til fakturavirði kr. 5.250,00. Vagnar upp til nevnda virði mugu haldast vera minni eignaðir sum hýrurvagnar, og er sostatt eingin grund til partvís afturríndan fyri teir. Úr fakturavirði kr. 5.250,00 og omanfyri verður afturgjaldingin munurin millum persónvognstollin og hýrurvognstollin.

Tað má haldast vera neyðugt, tá hugsað verður um teir sum veruliga hava akstur sum vinnuveg.

Tað skal sjálvandi vera ein treyt fyri afturríndan — teir hava roknskaparskyldu — at fullfíggaður roknskapur fyriliggur, sum góðtakast kann av kommunala líkningsvaldinum.

Fyri at akfar kann verða góðkent sum hýrurvagnar, verður eisini skotið upp at gera reglurnar um merking straugari og krevja, at hýrurvagnar skal hava síðulyktir og faklykt og skelti innan, sum sígur frá, at vognurin er leysur at hyra.

Eín tílík skipan vil uttan íva fara við sær, at mínking kemur í tað stóra talið av «hýrurvognum», við tað at mangur fellur frá, sum ikki hefur hýrukoyring sum høvuðsvinnuveg.

Tílík umskipan man óivað í seinna enda fara at geva munandi meira bæði í toll- og skaftainntøku samfundis sum eftirlitið verður betri.

ad 27.04: Smábussar til 10-19 fólk:

Bussar til færri enn 12 persónar eru í tolllóginum undir innflutningsgjaldi upp á 70%, men í praksis hevur hetta ongan týðning havt, tí eingi akfør hava verið á marknaðinum, sum hava havt hesa stødd. Frá 12-18 persónar er gjaldandi 45% avgjald.

Koyring við bussum og rutuakstur í Føroyum hevur higartil ikki havt góðar unsteður, við tað at akfør til hesa vinnu eru so kostnaðarmikil at keypa. Prismunurin millum t.d. ein 12 og 16 persóna buss er umleið kr. 10.000,-.

Higartil hevur avgjaldið verið roknað av innflutningsvirðinum, men nú verður hugsað um at broyta prosentgjaldið soleiðis, at procentsatsurin fellur við vaksandi persóntali.

Byrjað verður við 40% avgjaldi upp á 10 persóna buss, sum skal falla til 5% innan hesa deildina (skjal D).

ad 27.05: Bussar til 20 persónar ella fleiri:

Út frá samferðsluligum sjónarmiði verður hildið rætt og rímligt, at innflutningsgjaldið innan hesa deild heilt fellur burt. Núgjaldandi er 15.

ad 27.06: Last- og vøruvagnar:

Núverandi gjaldið fyri last- og vøruvagnar skilur millum bilar, ið vega undir ella yvir 1500 kg eginvekt. Undir 1500 kg er gjaldið 85% av virðinum og omanfyri er tað 15%. Hetta hevur í praksis ført til ein vissan missmun í mongum føri, tí júst um 1500 kg leiðina finnast vagnar innan bæði last- og vøruvagnar. (skjal A).

Fyri at fáa burtur henda tollójavna, verður skotið upp at ganga frá vektmarki yvir til gjald í mun til innflutningsvirðið (skjal A).

ad 27.07: Syklur, knallertir:

Sama innflutningsgjald sum higartil treytað av, at akfarið er samsvarandi landsstýrisins kunngerð nr. 34 frá 14. juli 1971, er góðkent av bileftirlitinum ella hevur typugóðkenning, sum skal týðiliga lesast av faktura.

ad 27.08: Neyðsendaraakfør og líkvagnar:

Tílk for til almenna nýtslu er rætt at halda tollfrí.

ad 27.09: Avlamisvagnar:

Gjaldið verður óbroytt 15%.

Til uppskotið er serliga at viðmerkja, at fyri allar last-, vøru-, privat- og býruvagnar verður sett eitt hægstamark fyri innflutningsgjald uppá kr. 5.250,00 at forða fyri, at brúktir bilar í ringum standi verða fluttir til landið.

ad 6.

Törvurin á eini undantaksskipan kemur av teim frongu og vánaligu pakkhúsviðurskiptunum, ið gera tað ómøguligt, serliga hjá stórinnsflytarum, at halda ta galdandi reglu eftir § 7 beint, sum lógin fyriskipar.

Asamandi hesar trupulleikar heldur landsstýrið tað vera beint, at gjaldstovan sostatt letur teir stóru innflytararnar fúa eitt vist kreditmark.

Landsstýrið og gjaldstovan hava havt samráðingar við umboð fyri skipaavgreiðslurnar, heilsølumannafelagið og keypmannafelagið, og var semja um, at tað fyriliggjandi uppskot til broyting í tollóginum er ein munandi framburður.

Aftlanin er, at reglugerðin skal áseta reglur um at:

1. Undantaksloyvini (innflytarin) verða skrásett hjá tollvaldinum.
2. Avvarðandi skipaavgreiðsla letur beinanvegin tollvaldinum lista yvir vørur, ið verða útflyggjaðar á henda hátt.
3. Seinast 14 dagar aftan á uppskipan letur vørunóttakarin tollvaldinum øll pappírir, ið neyðug eru fyri tollingina, t.d. faktura, konnossement o.a.
4. Tá tollvaldið er liðugt við tollingina, fær vørunóttakarin skráliga frásøgn um útflyggingarloyvi og um uppflutningsgjaldið, ið skal rindast.
5. Innflutningsgjaldið fyri tær vørur, ið eru komnar í einum mánaða, skal vera goldið í seinasta lagi 20. í øðrum mánaðinum eftir.
6. Fyri innflutningsgjaldið verður vørunóttakarin at seta hóskandi trygd eftir avgerð landsstýrisins.
7. Straffrenta verður 1% fyri hvønn byrjaðan mánaða frá tí degi ov seint er goldið.
8. Gjöld og rentur, ið eru fallin til gjaldingar, kunnu verða innheintað við panting.
9. Heldur vøruinnflytari ikki hesar reglur, missir hann rættin til undantaksloyvi.

ad 7.

Hetta er broyting í framleiðslugjaldinum.

Hjálagt er útrokning frá gjaldstovuni og bileftirlitinum pr. 10/3 - 1972 eftir galdandi tolli yvir innflutning í 1971 av motorakførum og eftir uppskotinum um broytingar í tollinum.

Eisini eru viðlagdar hesar talvur:

- 1) skjal A: last- og vøruvagnar
- 2) — B: last- og vøruvagnar
- 3) — C: tollmunur millum lýru- og privatvagnar
- 4) — D: smábussar.

1. viðgerð 24. mars og varð málið beint í fíggarnevndina, sum 20. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Málið er framlagt av landsstýrinum og varð við 1. viðgerð beint í fíggarnevndina.

Nevndin skal til nakrar av broytingunum viðmerkja:

Drykkjuvørur:

Uppskot landsstýrisins skal miðja ímóti at fáa fólk at drekka veikari ølsløg. Nevndin hevur hugsað sær at sett fram uppskot um løyvi at bryggja sterkt øl í Føroyum, men tá nevndin hevur fingið vátan frá Jákup Lindenskov, landsstýrismauni, um at uppskot til nýggja spirituslóggeva verður lagt fyri tingið á ólavsøku, hevur nevndin litið málið ligið. Nevndin kundi hugsað sær, at forboð varð sett fyri innflutningi og framleiðslu í Føroyum av sterkari øli enn skattaklassa A.

Nevndarlimurin Knút Wang ynskir at viðmerkja, at tá so er, at nýggj spirituslóggeva nú skal gerast, eigur spurningurin um broyting av øltollinum at steðga.

Fotografiskt tilfar.

Nevndin er komin effir, at tollurin á fotografiskum tilfari og tólum er alt ov høgur í mun til í øðrum londum, og heldur, at hann eigur at verða lækkaður.

Vagnar og onnur akfør.

Gaffiltruckar eru neyðug arbeiðstól á mongum virkjum, og tá hesir eru dýrir at keypa, eigur tollurin at verða avtikin.

Annars verður landsstýrið biðið um at kanna tollmunin, ið er á húshaldsvörum úr stáli og aluminium.

Vísandi til framanfyri standardi mælir nevndin til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum við hesum broytingum:

- 1) Undir lbr. 4.01 gongur út orðið «films» og «30%» verður broytt til «15%».

- 1) Under lbr. 4.01 udgår ordet «films» og «30%» ændres til «15%».

- 2) Sum nýtt lbr. 4.02 verður sett:
«Films . . . af virðinum 10%»
3) Undir lbr. 27.10 gengur orðið
«gaffeltrucks» út.

- 2) Som nyt lbr. 4.02 sættes:
«Films . . . af værdien 10%».
3) Under lbr. 27.10 udgår ordet
«gaffeltrucks».

2. viðgerð 21. apríl kl. 10.00. Frávik frá tíðarfrestini uttan atkvøðugreiðslu. Atkvøðugreiðslan var á øðrum fundi sama dag kl. 13.30. Atkvøðan fór soleiðis fram:

gr. 1 stk. 1 fall 12—0, — gr. 1, stk. 2 broyting frá nevndini samtykt 23—0. — gr. 1 stk. 3—4 samtykt 22—0, — gr. 1 stk. 5 broyting frá nevndini samtykt 22—0, — gr. 1 stk. 5 (viðv. 27.10) samtykt 23—0, — gr. 1 stk. 6 samtykt 22—0, — gr. 1 stk. 7 samtykt 22—0, — grein 1 soleiðis broytt samtykt 22—0, — Uppskotið samtykt at fara til 3. viðgerð við 24—0 atkv.

3. viðgerð sama dag. Lógaruppskotið sum samtykt við 2. viðgerð nú endaliga samtykt 20—0.

85. Forboð móti at innflyta «stubby» fløskur

Ár 1972, 21. mars legði Eli Nolsøe landsstýrismaður fram

Uppskot til

løgtingslóg um forboð móti innflutningi og sølu av øli, mineralvatni og øðrum evnum í «stubby» fløskum.

§ 1.

Loyvt er ikki at flyta inn ella selja øl, mineralvatn og onnur evni í «stubby» fløskum.

§ 2.

Brot á hesi lóg verða sektað við

løgtingslov om forbud mod indførsel og salg af øl, mineralvand og andre stoffer i stubby-flasker.

§ 1.

Der er ikke tilladt at importere eller sælge øl, mineralvand og andre stoffer i stubby-flasker.

§ 2.

Overtrædelse af denne lov straf-

bót og hald verður lagt á ólógliga innfluttar «stubby» flöskur.

fes með hæð og de ulovligt importerade stubby-flasker konfiskeres.

§ 3.

Þenda lóg kemur í gildi 15. júlí 1972.

§ 3.

Denne lov træder i kraft den 15. juli 1972.

Viðmerkingar:

Burturkastingin av «stubby» flöskum dalkar nú í náttúruni í eitt slíkt mál, at neyðugt er at forboðsregla fyri innflutningi av «stubby» flöskum verður sett í gildi. «Stubby» flöskurnar verða ikki tiknar aftur av bryggjarinum, og tá reglan í § 1 í lógtingslóg nr. 48 frá 9. júlí 1970 ikki verður hildin so væl sum yuskiligt, má eitt sterkari tiltak til.

1. viðgerð 5. apríl og varð málið beint í fíggarnevndina, sum 13. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Málið er lagt fram av landsstýrinum og var við 1. viðgerð beint í fíggarnevndina.

Nevndin, sum hevur viðgjørt málið, hevur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Hilmar Kass, Erlendur Patursson, Kjartan Mohr og Knút Wang) setir onki uppskot fram.

Minnilutin (Trygve Samuelson, Andreas Djurhuus og J. Fr. Øregaard) mælir feginum til at samtykkja uppskot landstýrisins.

2. viðgerð 17. apríl. Lógaruppskotið samtykt at fara til 3. viðgerð við 16—0 atkvøðum.

3. viðgerð 20. apríl og uppskotið tá endaliga samtykt við 17—0 atkv.

86. Fígglarættlan fyri kirkjugrunnin

Ár 1972, 22. mars legði Sámul Petersen, landsstýrismaður, fram

Uppskot til fígglarættlan fyri kirkjugrunnin 1972/73.

Inntøkur:	Raknskapur 15/3 - 1972	Fígglarættlan 1972/73
1. Endurgjald fyri tiggjund	7.800,00	7.800,00
2. Studningur úr landskassanum	380.000,00	414.000,00
3. Ogn pr. 1/4-1971	145.607,99	
4. Ætlað ogn pr. 31/3-1972		215.615,42
	533.407,99	637.415,43
Útreiðslur:		
A. Umvælingar av kirkjum	174.091,71	200.000,00
B. Kirkjugarðar	0,00	50.000,00
C. Preslaflutningur ..ó.....	27.032,00	30.000,00
D. Nýggjar kirkjur	108.000,00	140.000,00
E. Tryggingar	8.668,85	8.000,00
F. Ymiskt		50.000,00
Munur	215.615,43	159.415,43
	533.407,99	637.415,43

Viðmerkingar:

ad A. Umvælingar:

1968/69	kr. 114.992,00
1969/70	kr. 177.427,00
1970/71	kr. 177.213,00
1971/72	kr. 174.091,71

ad D. Nýggjar kirkjur:

3. árs gjaldið av 10 til Vesturkirkjuna. Landsstýrið hevur samtykt at mæla til, at reststudningurin kr. 800.000,00 verður jáltaður yvir 6 ár. Sands kirkja kr. 10.000.

ad F. Ymiskt:

Studningur til ymsar tekniskar innleggingar og orgul o.a.

1. viðgerð var 5. apríl og varð málið beint í kirkjunevndina, sum 13. apríl legði fram soljóðandi

Alit

Tá uppskotið var til 1. viðgerð var tað beint í kirkjunevndina, sum síðani hevur viðgjørt málið, og nevndin er vorðin sámd um at samtykkja uppskotið.

2. viðgerð 15. apríl. Uppskotið frá landsstýrinum samtykt við 25—0 atkvøðum.

87. Fiskaídnaðarvirki

Ár 1972, 23. mars legði Henning Jespersen fram

Uppskot til

løgtingslóg um projektering av
fiskaídnaðarvirki (flakavirki).

løgtingslov om projektering af
fiskeindustrianlæg (filétfabrik).

§ 1.

Landsstýriman verður heimilað at gera fullfiggjaðar ætlanir til fiskaídnaðarvirki á liðugtgjørda ídnaðarøkkinum við Tvoroyrar kai.

Tær útreiðslur, ikki yvir 150.000 krónur, ið standast av hesum arbeiði, ganga úr landskassanum.

§ 1.

Landsstyret hemyndiges til at udarbejde detaljerede planer til fiskeindustrianlæg på det byggeområde industriareal ved Tvarå kai.

Udgifterne i forbindelse med de omhandlede arbejder, der ikke må overstige 150.000 kr., afholdes af landskassen.

§ 2.

Henda lóg fær gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Í 1966 lat Froðbiar sóknar kommuna gera eitt øki byggiklárt til stovnseting av flakavirki við Tvøroyrar kai. Økið varð sama ár leigað út til pf. N. J. Mortensen, Tvøroyri, ið hevði í hyggju at byggja flakavirki á nevnda øki. — Men hetta varð ikki gjørt, og kommunan hevur tí sagt sáttmálan upp.

Við tað, at økið sostatt nú er tøkt, og áhugin fyri stovuseting av fiskaiðnaðarvirki í Froðbiar sóknar kommunu ikki er minni nú enn framan undan, vilja bæði kommunan, útróðarmenn og privatfólk streingja á til tess at fáa slíkt virki bygt.

Vist verður á, at útróðrarbátar á staðnum í lútuni noyðast at avreiða veiði sína í Vági, í Klakksvík og aðrastaðni, av tí at núverandi flakavirki á Tvøroyri er alt ov lítið og ótíðarhóskandi.

Talið á dekkslørun er nannandi økt seinasta árið. — Nevnast kann, at talið á dekkslørun, 40—170 tons stór, er økt við 7 skipum, ið landa ferskfisk. Harumframt er ein nýbygningur í gerð. Í Hvalba eru eisini 2 dekkslør komin aftur at í ár.

Landsstýrið eigur at taka stig til projektering av fiskavirkinum við tað, at málið hevur skund, og við tað, at stovnar undir landsstýrinum — Búskaparráðið, Virkisnevudin, o.a. — eru best førir fyri at greiða málið skjótt og rætt. Her verður serliga hugsað um tey nýggju krav, ið nú verða sett til flakaframleiðslu, o.s.fr., — í hesum spurningum liggur landsstýrið inni við teim neyðugu upplýsingunum.

Viðvíkjandi fíggingini av slíkum virki er at nevna, at Froðbiar sóknar kommuna í fíggingarárinum 1971/72 hevur sett 150.000 krónur á konto til bygging av flakavirki, og at kommunan árliga fer at seta eina stóra peningaupphædd av til endamálið, soleiðis at við árslok 1972 eru 300.000 krónur tókar.

Ætlast kann, at kommunan fer at seta ikki minni enn 1 millión tilsamans í slíkt virki. Harumframt verður roknað við, at privatfólk, bátaeigarar, feleg og onnur fara at seta 2 milliónir til bygging av nútíðans fiskiðnað virki í bygðini.

1. viðgerð og málið var beint í fíggingarnevndina.

Viðm. Tað er viðmerkt í tinglista, at málið er sent kommunustýrinum til ummælis.

88. Studningur til veiðu av ídnaðarfiski

Ár 1972, 24. mars var frá fíggingarnevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Liðgarar av 21 ídnaðartrolarum hava í skrivi dagfest 7. mars vent sær til lögtingið og biðið um, at veitt verður ídnaðartrolarum stuðul til landingarprísia fyri ídnaðarfisk. Málið var beint í fíggingarnevndina.

Í nevnda bønarbrævi verður tikið soleiðis til:

«Sum Føroya Løgtingi og Føroya Landsstýri kunnugt hevur verið stórt prísfall í seinastuni á bæði fiskamjøli og fiskalýsi, soleiðis at prísirnir á ídnaðarfiski eru farnir heilt niður í 17 oyru pr. kg.

Til sammetingar kann nevast, at meðalprísurin fyri ídnaðarfisk seinasta ár var 24,5 oyru pr. kg., og tá hann var bestur var hann heilt uppi á 30 oyrum pr. kg.

Vit leggja við skjal nr. 1, sum visir landingarúrslitini hjá 29 bátum í 1971. Tølini vísa bert landingar til Havsbryn í Fuglafirði. Hetta er sum kunnugt nógv størsti parturin av longinum.

Harnafraamt leggja vit við skjal nr. 2, sum visir samlaða rakstrarúrslitið hjá 9 teim bestu ídnaðartrolarunum, og visir tað seg, at tann ringastí hevur eitt lall uppá kr. 39.000, og tann besti hevur kr. 152.000, í avlopi at gjalda rentur, avskrivningar og fyrisiting við.

Sum Føroya lögtingi og Føroya landsstýri kunnugt, so er hetta ein nýggj vinna í Føroyum, og hevur hon havt stóran áhuga bæði hjá skipum og manning, og hevur henda vinnan higartil givið góða úrtøku til mann-ingarnar.

Vit halda tað vera stórt spill, um henda vinnan skuldi dofnið niðurfyri, bert vegna fyribils vánaligar marknaðar prísir, serliga tá hugsað verður um, at henda vinnan hevur verið aðaltáttur í til dømis í donsku fiskivinnuni í 25 ár.

Vit fara tí at loyva okkum at biðja Føroya lögting og Føroya landsstýri um at veita tilskot til landingarprísia. Okkara uppskot til studningsveitan er, at útgaldið verður 4 oyru pr. kg av ídnaðarfiski, um prísirnir eru 20 oyru pr. kg ella lægri. Fyri hvørt oyru sum prísurin hækkar uppum 20 oyru pr. kg, skal so studningurin lækka ½ oyra.»

Tey seinastu árin hevur tað verið torført at manna línubátarnar til langfarafiskiskap. Orsakað av minnkandi veiðu, blivu túrarnir langir og úrtøkan hevur ikki staðið í mun til tað okta arbeiði, ið hevur verið neyð-

ugt. Hetta hevur millum annað verið orsøk til, at steðgur kem í útbygg-
ingina av fiskiskipaflotanum við línubátum til langfarafiskiskap.

Tá frolingin eftir ídnaðarfiski tók seg upp, gav henda vinna nógv størri
úrloku til manningarnar, m.a. av teirri orsøk, at froldrif er biligari enn
línudrift, men eisini og einamest av teirri orsøk, at henda vinna kundi
rekjast við so nógv minni manning. Hetta hevur ført við sær, at tað hevur
verið lætt at menna hesar báatar.

Við tí prisi sum var á ídnaðarfiski í 1970 og fyrrapartin av 1971 sá tað
út sum um hesir báatar kundu klára raksturin og lona manningunum rætti-
liga væl. Men tað stóra prísfall bæði á lýsi og fiskamjøli, sum víst verður
til í skrivinum, hevur heilt broytt úrslitin bæði fyri skip og manning.

Fíggingarnevndin, sum viðgjørt hevur málið, heldur, at tað vildi verið
stórt spell, um henda vinna skuldi verið noydd at hildið uppat, tí hugsandi
er, at prísirnir á mjøli og lýsi kunnu rætta seg aftur. Eisini er ringt í lönun
at finna aðrar møguleikar hjó hesum trólbátum, og í hvussu so er vil tað
kosta hópin avpeningi at leggja um til aðra vinnu, so fá av hesum skipum
vildu havt ráð til tess.

Nevndin mælir tinginum til at ganga umsøkjartunum á mæti við at játta
ídnaðartrolarum 4 oyru pr. kg av landaðum ídnaðarfiski til virkið í Fø-
royum. Men hesin studningur eigur at verða avmarkaður soleiðis, at hann
heri verður latin í fullt mál um so er, at landingarprísurin er minni enn
20 oyru pr. kg. Síðani eigur hann at minka við ½ oyra fyri hvørt oyra,
landingarprísurin hækkar og heilt at falla burtur, um prísurin kemur upp
um 28 oyru kg. Eisini heldur nevndin, at studningurin, sum eigur at fáa
gildi frá 1. apríl, eigur at falla burtur við árslok.

Nevndin loyvir sær at mæla tinginum til at samtykkja fylgjandi

Uppskot

til

**løgtingslóg um studning til veiðu
av ídnaðarfiski.**

§ 1.

Í fíðarskeiðinum 1. apríl 1972 til
31. december 1972 verður latið í
studningi til veiðu av ídnaðarfiski
við trolu 4 oyru fyri hvørt kilo
landað til virki í Føroyum.

Studningurin lækkar við ½ oyra
fyri hvørt 1 oyra avreiðingarprís-
urin er omanfyri 20 oyru pr. kg.

**løgtingslóg um tilskud til fiskeri
af industrifisk.**

§ 1.

Í tidsrummet 1. apríl 1972 til 31.
december 1972 yðes í tilskud til
fiskeri af industrifisk med trawl
4 øre for hvert kilo landet til virk-
somheder på Færøerne.

Tilskudet falder med ½ øre for
hver øre indlandingsprisen er høje-
re end 20 øre pr. kilo.

Sludningurin verður latin ír
Lønjavningargrunni Skipsfiskimanna.

Tilskudet ydes af Lønjavningargrunni Sskipsfiskimanna.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

2. viðgerð 12. apríl. Málið samtykt at fara til 3. viðgerð við 26—0.

3. viðgerð 14. apríl. Formaðurin legði fram frá nevndini soljóðandi

Broytingaruppskot:

Í § 1, 1. pkt. í lógaruppskotinum verður skoytt uppi aftaná orðið «Føroyum» «Færøerne»:

«At býta millum manning og skip á sama hátt sum veiða annars verður býtt.»

«At fordele mellem mandskab og skib på samme måde som fangst iøvrigt bliver fordelt.»

Atkvøðan fór soleiðis fram:

Broytingaruppskotið frá nevndini samtykt 25—0 atkvøðum og gr. 1 so broytt samtykt við 25—0 atkvøðum. Lógaruppskot so broytt og avgreitt við 25—0 atkvøðum.

(Sí eisini skjal 11).

89. Studningur til veiðu av jákupsskel

Ár 1972, 24. mars, var frá fíggarnevndinni lagt fram soljóðandi

Álit

Skeljavirkini á Oyri og í Hvalvík og Vestmanna Fiskavirki hafa vent sær til tíngið við áheitan um, at stuðul verður veittur til veiðu eftir jákupsskel.

I bønarbrævinum verður fylgjandi ført fram:

«Undirritaðu virkir søkja við hesum láttvirda Løgting um, at prísveiðbót verður latin fyri jákupsskeljar, eins og útróðrarmenn fáa fyri avreiddan rúndfisk.

Umsókn okkara er grundað á hesar veruleikar:

1. Úrtøkan (sjálvur muskulin — Scallop —) er so lítil í mun til bruttovektina (Jákupsskelina), at avreiðingarprísurin má liggja undir tí, sum veiðumenninir kunnu vera nøgdir við. Hann er í løtuni 70 oyru pr. kg. og tolir sjálvt nú, hvar skelin er uppá tað feítasta, ikki hægri prís. Tá so skelin soltnar í seimna helmingi av veiðutíðini, er neyðugt at seta prísinn enn longur niður, og kunnu vit tí hugsa okkum, at prísiskoytið tá hækkaði fílsvarandi.

Við núverandi avreiðingarprísi kunnu vit hugsa okkum eitt prísiskoyti uppá 15 oyru pr. kg.

2. Hendan veiða gevur so nógv arbeiði av sær uppi á landi, at ein líkuandi prísveiðbót skuldi kunna hvílt í sær sjálvum.

Viðlagt hesi umsókn liggur uppgerð frá virkinum á Oyri, sum vóru teir fyrstu, ið byrjaðu hendan veiðuhótt. Hetta var í december 1970. Úrtøkan lá tá uppá 11,5 %, meðan hon, tá bátarnir góvust í skúmmar í juni mánað, var komið niður á 6,6 %.

Av hesum framgongur, at lögtingið eisini átti at avmarkað veiðitíðina eftir jákupsskel. Av teimum royndum, sum gjórdar eru, kunni verið skotið upp, at hesin fiskiskapur bert var loyvdur í líðarskeiðinum 15. september til 15. mars.

Ynskt kundi verið, at tað umsøkta prísiskoyti verður latið frá byrjanini av veiðitíðini í ár, ið var um 15. september.»

Hetta mál var av tinginum beint í fíggjarnevndina til viðgerðar.

Fíggjarnevndin er av teirri áskoðan, at einhvør vinna vanligar eigur at kunna hvíla í sær sjálvum. Men umstøður kunnu gera, at hetta ikki altíð er so, og fyri fiskivinnuna kunnu bæði fiskaløysí, ring veðurlíkindi og fallandi fiskaprísir verða viðvirkandi orsak til, at úrtøkan verður ov lítil bæði til skip og manning, og í slíkum føri hevur lógtingið veitt munandi stuðul.

Hvørvítt prísurin fyri jákupsskel í lötuni er tað mesta, sum møguligt er at fáa fyri henda fisk, er ikki so lætt at meta um, við tað at henda veiða í Føroyum er rættiliga nýggj vinna. Men við tí prisi, virkiní hava kunna latið, verður henda vinna ikki at kunna halda fram. Tað er tí neyðugt, um henda roynd ikki heilt skal halda uppat, at tað almenna stuðlar her.

Higartil eru tað einans nøkur fá og smá øki, har nakað til muns hevur verið at fíngið av jákupsskel og so lágur sum prísurin hevur verið, hevur ikki ligið fyri at leita víða um, um nakað skuldi koma burturúr hjá hesum skipum. Nevndin heldur sostatt at tað var ein roynd at stuðla hesa veiðu við at veita sum prísviðbót til landingarprísir 10 oyru pr. landað kilo frá 15. september 1972 til 15. mars 1973 og setir uppskot samsvarandi:

Uppskot til

**løgtingslóg um studning til veiðu
av jákupsskel.**

**lagtingslov om tilskud til fiskeri
af kommusling.**

§ 1.

Í tíðarskeiðinum 15. september 1972 til 15. mars 1973 verður latið í studningi til veiðu av jákupsskel 10 oyru fyri hvørt kilo landað í Føroyum.

Studningurin verður latin úr Lønjavningargrunni Skipsfiskimanna.

§ 2.

Henda lóg fær gildi beinanvegin.

§ 1.

I tidsrummet 15. september 1972 til 15. mars 1973 ydes i tilskud til fiskeri af kommusling 10 øre for hvert landet kilo på Færøerne.

Tilskudet ydes af Lønjavningargrunni Skipsfiskermændene.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

2. viðgerð 12. apríl og málið samtykt at fara til 3. viðgerð við 26—0 atkvøðum.

3. viðgerð 14. apríl, har formaðurin legði fram frá fíggjarnevndini so-ljóðandi

Broytingaruppskot.

Í § 1 í lógaruppskotinum verður skoytt uppí aftaná orðið «Føroyum» «Færøerne»;

«at býta millum manning og skip á sama hátt sum veiða annars verður býtt.»

«At fordele mellem mandskab og skib på samme måde som fangst ellers bliver fordelt.»

Atkvøðan fór soleiðis fram:

Broytingaruppskotið frá nevndini varð samtykt við 25—0 atkvøðum, uppskotið soleiðis broytt og avgreitt við 25—0 atkvøðum.

90. Regulering av sildaveiðuni í norður/vestara partinum av Atlantshavinum

Ár 1972, 5. apríl, legði Eli Nølsøe landsstýrismaður fram

**Uppskot
til
samtyktar.**

Løgtingið mælir ríkisstýrinum til at taka til eftirtektar 4 uppskot samtykt á ICNAF-fundinum í Rom í januar/februar 1972 um regulering av sildaveiðuni á økinum sunnanfyri Nova Scotia.

Viðmerkingar:

Sum úrslit av eykafundi í Rom í ICNAF-nevndini í døgunum 31. januar til 7. februar 1972 er samtykt at mæla limalondunum til at regulera mongdina av sildaveiðuni á økinum sunnanfyri Nova Scotia soleiðis sum tilskilað á viðlagda yvirliti og korti og harafturat at seta minstamát uppá 9 tunnar ella 22.7 cm.

Danska sendinevndin hefur fýri sín part atkvætt fýri viðmælnum m.a. tí, at hværki føroysk ella dansk skip hava veitt síld á hesum øki og tí, at tað eftir danskum ynski er sett regla um, at skipanin er uttan præjndice fýri kvotering og býti millum lond av síldaveiðum og øðrum fiskasløgum á hesum øki ella á øðrum. Uruframt er tíkiu regla við um, at kvoteringin eisini umfatar lond, sum higartil ikki hava veitt síld, tey kunnu fáa lut, hóast luturin er avmarkaður.

Málið er meira av príncípiellum enn veruligum lýðningi, sum viðurskiftini eru.

Aðlanin er at halda fram við príncípinum um totalkvotu, meðan býtið av henni verður at viðgera á hvørjum ári. Býtið nú er tí bert ætlað at galda í 1972.

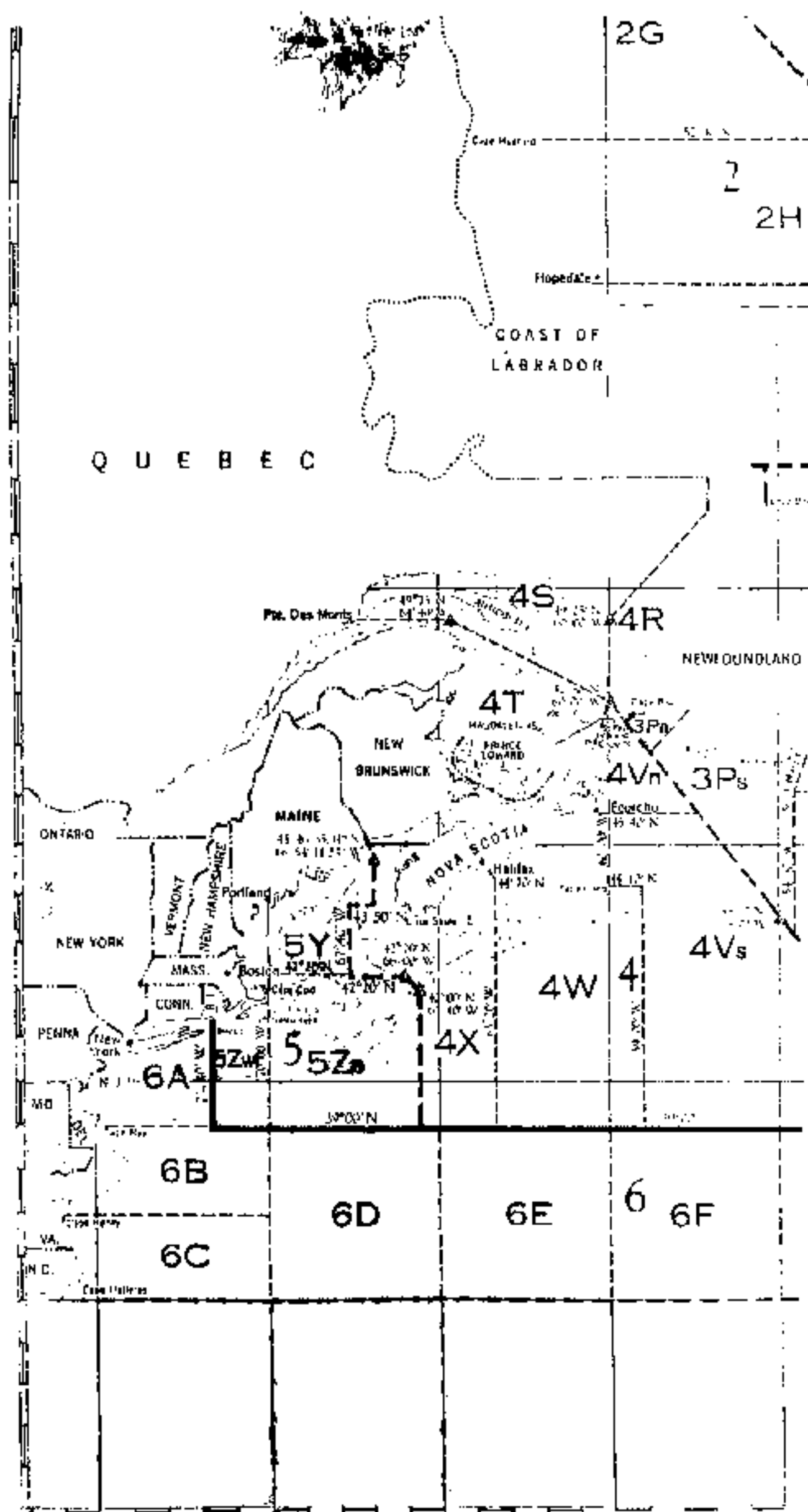
Þekki 5 Z

Þekki 5 Y

Þekki 4 W og 4. X

Total mengd	Þýti millum land	Total mengd	Þýti millum land	Total mengd	Þýti millum land
0.50.000 t.	Canada 5.800 t. V-Týskland 31.600 " Japan 1.200 " Pólen 49.200 " Rúmenía 600 " Rúsland 48.200 " U.S.A. 6.000 " Önnur líma- land 1.000 " (Íkkí líma- land) (8.200 ") ⁺	30.000 t.	Canada 3.000 t. V-Týskland 2.500 " U.S.A. 21.000 " Önnur límaland 250 " (Íkkí límaland) (250 ") ⁺	65.000 t.	Canada 35.700 t. Japan 1.000 " Rúsland 26.300 " Önnur líma- land 2.000 " (Íkkí líma- land) (1.000 ") ⁺

+Þessi tal er stílað, kommissíónin
hefur íkkí heilið á seta kvotu
Þýti land, íkkí erva límir.

1. viðgerð 7. apríl og varð málið beint í fiskivinnunnevndina, sum 14. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Málið er framlagt av landsstýrinum og var við 1. viðgerð beint í fiskivinnunnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og mælir til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum, ið er galdandi í ár. Tó verður landsstýrið biðið um til komandi ár at ávirka, at nøgdin fyri «ounur limalond» undir øllum økinum (5z, 5y, 4w og 4x) verður hækkað, tí útlit kann verða til, at færoyingar um stutta tíð koma at lutlaka á hesum veiðuøkjum.

Fiskivinnunnevndin, 14. apríl 1972.

2. viðgerð. Uppskotið frá landsstýrinum samtykt við 22—0 atkvøðun og málið avgreitt.

91. Ymiskar ríkislógir

Ár 1972 var frá lógarnevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið fyrispurning frá ríkisumboðnum, um heimastýrið hevur nakað at viðmerkja til, at lóg nr. 8 frá 17. december 1971 «om indfødsrets meddelelse» verður lýst at galda í Føroyum.

Málið er beint í lógarnevndina og er nevndin samd um at mæla tinginum til at gera hesa

t i n g s a m t y k t

Lóg nr. 8 frá 17. december 1971 «om indfødsrets meddelelse» verður lýst at galda í Føroyum.

Lógarnevndin, 14. mars 1972.

2. viðgerð 7. apríl. Þppskotið frá lógarnevndinni samtykt við 22 --0 atkvæðum. Málið avgreitt.

92. Veðhald fyrri láni til Klakksvíkar kommunu

Ár 1972, 7. apríl, lagði landsstýrismaður Sámal Petersen fram

Uppskot

til

løgtingslóg um velhald fyrri láni til Klaksvíkar kommunu.

lagtingslöv om garanti for lån til Klaksvik kommune.

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilt landskassans vegna at veðhalda fyrri láni til Klaksvíkar kommunu til skúlabygging.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til på landskassens vegne at garantere for lån til Klaksvik kommune til skulebyggeri.

§ 2.

Henda lóg fær gildi heinan vegin. Samstundis fer úr gildi lögtingslóg nr. 35 frá 22. maí 1969.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft. Samtidig ophæves lagtingslov nr. 35 af 22. maj 1969.

Viðmerkingar:

Við lögtingslóg nr. 35 frá 22. maí 1969 fekk landsstýrið heimild at veðhalda fyrri láni upplil 1,5 milj. kr. til skúlabygging í Klaksvík.

Við hesi heimild hevur landsstýrið veðhildið fyrri einum láni í Kreditforeningen af kommuner i Danmark uppá kr. 1.204.000, sum hevur givið kommununi eina netloúrtøku uppá kr. 896.222,86.

Skúlin ætlast nú at fara at vera væl dýrari enn upprunaliga roknað

varð við og er samlaði kostnaðurinn nú ætlaður að verða kr. 3.260.957, þarav útreiðslur til leyst innbúgv eru kr. 164.543. Röknað verður við sludningi frá landskassa og ríkiskassa við tilsamans 45 % av kr. 3.096.414, t.v.s. að kommunan sjálf skal útvega kr. 1.703.027 umframt innbúgv við kr. 164.543 eða íalt kr. 1.867.570.

Kommunan sækir nú um að landskassaveðhald verður veitt fyrir láni til að gera skólabyggingina lídna fyrir og er landsstýrið sinnað að veðhalda fyrir lánum til hessa endanálið, sum eru nóg stór til að nettoúrtøkan verður umleið 1,9 millj. kr. Av hesum hefur landsstýrið longu veðhildið fyrir fyrrnevnda lánum, sum gav eina nettoúrtøku uppá umleið 900.000 kr.

Tá fyriliggjandi lógaruppskotið ikki avmarkar veðhaldsupphæddina er tað tí, at tað er ógjørligt framanundan at siga hvussu stórt lánið skal vera. Tá talan er um obligatiónslán, og tað er ferð eftir ferð hent at komast má afturum aftur, tí heimildin er ov trøng.

Ætlanin er at tanna heimildin, sum hetta uppskotið miðar imóti, eisini skal umfata tað longu veitta veðhaldið og tí verður skotið upp at lögtingslóg nr. 35 frá 22. mai 1969 fer úr gildi.

1. viðgerð 12. apríl og málið var beint í fíggarnevndina, sum 20. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Málið er framlagt av landsstýrinum og varð við 1. viðgerð beint í fíggarnevndina.

Í uppskotinum er veðhaldsupphæddin ikki tilskilað, men verður í viðmerkingunum upplýst, at ætlanin er at veðhalda fyrir einum obligatiónsláni, sum í nettoúrtøku gevur umleið 1,9 millj. kr.

Nevndin heldur, at veðhaldsupphæddin, so sum manngongdin hefur verið higartil, eigur at vera tilskilað í uppskotinum. Við nágaklandi kurs á virðisbrøvum metir nevndin, at neyðugt verður at læna umleið 2,7 millj. kr. fyrir at fáa tilskilaðu nettoúrtøku.

Nevndin tekur undir við uppskoti landsstýrisins og mælir tinginum til at samtykkja uppskotið við hesum broytingum:

Í § 1 verður aftaná orðini: «veðhalda fyrir láni» sett: «upp til 2,7 millj. kr.».

Í § 1 eftir ordene: «garantere for lån» indskydes: «op til 2,7 mill. kr.».

Fíggarnevndin, 19. apríl 1972.

2. viðgerð sama dag (frávik uttan atkvøðugreiðslu). Lógaruppskot samtykt at fara til 3. viðgerð við 26—0 atkvøðum.

3. viðgerð 21. apríl og lógaruppskotið tá endaliga samtykt við 26—0 atkvøðum.

93. Veðhald fyri láni til Sandoyar meginskúla

Ár 192, 11. apríl legði landsstýrismaður Sámuel Petersen fram

Uppskot

til

**løgtingslóg um veðhald fyri láni
til Sandoyar meginskúla.**

**løgtingslóg om garanti for lån til
Sandoy centralskole.**

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt landskassans vegna at veðhalda fyri láni til Sandoyar skúlasamband til meginskúlan.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til på landskassens vegne at garantere for lån til Sandoy Skoleforbund til centralskolen.

§ 2.

Ilenda lóg fær gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Sandoyar skúlasamband, sum umfatar allar kommunurnar í Sandoyini hevur latið byggjað meginskúla fyri alla oyra. Hesin skúli kostar við innbúgví kr. 7.062.000, innbúgvíð kostar kr. 1.456.000, soleiðis at studningur tilsamans 45 % verður latin av kr. 5.606.000, meðan skúlasambandið skal fígga restina ella kr. 4.540.000 við láni. Áttalan er lutvíst at taka

hetta lán í Kreditforeningen af kommuner i Danmark og luttíð úr Føroya sparikassa. Landsstýrið er sinnað at veðhalda fyri lánum, sum gevur eina nettoúrtøku uppá omanfyrinevndu góðar kr. 4,5 milj. kr.

1. viðgerð 13. apríl og var málið beint í fíggjarnevndina, sum 20. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Málið er framlagt av landsstýrinum og varð við 1. viðgerð beint í fíggjarnevndina.

Í uppskotinum er veðhaldsupphæddin ikki tilskilað, men verður í viðmerkingunum upplýst, at ællanin er at veðhalda fyri einum obligationsláni, sum í nettoúrtøku gevur umleið 4,5 milj. kr.

Nevndin heldur, at veðhaldsupphæddin, so sum managongdin hevur verið higartil, eigur at vera tilskilað í uppskotinum. Við núgaldandi kurs í á virðisbrevum metir nevndin, at neyðugt verður at lána umleið 6,1 milj. kr. fyri at fáa tilskilaðu nettoúrtøku.

Nevndin tekur undir við uppskoti landsstýrisins og mælir tinginum til at samtykkja uppskotið við hesum broytingum:

Í § 1 verður aftaná orðini: «veðhalda fyri láni» sett: «upp til 6,1 milj. kr.»

Í § 1 efter ordene: «garantere for lån» indskydes: «op til 6,1 mill. kr.»

2. viðgerð 20. apríl (frávik uttan atkvøðugreiðslu) og var lógaruppskotið samtykt at fara til 3. viðgerð við 26—0 atkvøðum.

3. viðgerð 21. apríl og lógaruppskotið nú endaliga samtykt við 26—0 atkvøðum.

94. Veðhald fyrri láni til havnabygging í Klakksvík

Ár 1972, 20 apríl, legði landsstýrismaður Sámal Petersen fram

Uppskot

til

løgtingslóg um veðhald fyrri láni til havnabygging í Klakksvík.

løgtingsløg om garanti for lån til havneanlæg i Klaksvik.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt landskassans vegna at veðhalda fyrri láni til Klaksvíkar kommunu til havna-útbygging.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til på landskassens vegne at garantere for lån til Klaksvik kommune til havneudbygning.

§ 2.

Þenda lóg fær gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Klaksvíkar kommuna hefur sœkt um landskassaveðhald fyrri láni í sambandi við útbyggjan av havnalagnum, har eisini er talan um byggjan av ferjulegu. Tann parturin av útbyggjanini, sum er at rokna sum kommunal havnabygging er ætlað at kosta 4,5 milj. kr. harav 75 % ella kr. 3.375.000 verða veittar sum stuðningur, meðan kommunan sjálv skal útvega kr. 1.125.000.

Landsstýrið er sinnað at veðhalda fyrri einum láni, so mer nóg stórt til at nettoúrtøkan verður kr. 1.125.000.

1. viðgerð 12. apríl og var málið beint í fíggingarnevndina, sum 20. apríl legði fram söljóðandi

Átt

Málið er framlagt av landsstýrinum og varð við 1. viðgerð beint í fíggingarnevndina.

Í uppskotinum er veðhaldsupphæddin ikki tilskilað, men verður í viðmerkingunum upplýst, at ætlanin er at veðhalda fyrri einum obligationsláni, sum í nettoúrtøku gevur umleið 1.125.000 kr.

Nevndin heldur, at veðhaldsupphæddin, so sum mannagongdin hevur verið higar til, eigur at vera tilskilað í uppskotinum. Við nógaldandi kursi

á virðisbrøvum mælir nevndin, at neyðugt verður at læna umleið 1,7 milj. kr. fyri at fáa tilskilaðu nettoúrteknu.

Nevndin tekur undir við uppskoti landsstýrisins og mælir tinginum til at samtykkja uppskotið við hesum broytingum:

I § 1 verður altaná orðini: «veðhalda fyri láni» sett: «upp til 1,7 milj. kr.».

I § 1 efter ordene «garantere for lån» indskydes: «op til 1,7 mill. kr.».

2. viðgerð sama dag (frávik uttan atkvøðugreiðslu). Lógaruppskotið frá landsstýrinum samtykt at fara til 3. viðgerð við 26---0 atkvøðum.

3. viðgerð 21. apríl og lógaruppskotið nú endaliga samtykt við 26---0 atkvøðum.

95. Veðhald fyri lánum til sildamjøl og sildaolju á goymslu

Ár 1971, 11. apríl legði landsstýrismaður Jákup Lindenskov fram

Uppskot

til

løgtingslóg um veðhald av lánum til sildamjøl og sildaolju v.m. á goymslu.

løgtingslov om garanti for lån til sildemel og sildeolie m.v. på lager.

§ 1.

Landsstýrið er heimilt landskassans vegna í fíggjarárinum 1972/73 at veita veðhald fyri lánum til sildamjøl, fiskamjøl, sildaolju og matsild á goymslu. Veðhaldið verður givið fyri lánum ikki upp um 70 % av lánvirðinum.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til på landskassens vegne i finansåret 1972/73 at garantere for lån til sildemel, fiskemel, sildeolie og konsumsild på lager. Garantien ydes for lån, der ikke må overstige 70 % af låneværdien.

§ 2.
Henda lóg kemur beinan vegin
í gildi.

§ 2.
Denne lov træder straks i
kraft.

Viðmerkingar:

Fyriliggjandi uppskot er ein endurnýgging av lögtingslóg nr. 19 frá 26. maí 1971.

1. viðgerð 15. apríl og málið heint í fíggarnevndina, sum 20. apríl legði fram soljóðandi

Alit

Nevndin hevur viðgjørt málið og tekur undir við uppskoti landsstýrisins og setir sostatt fylgjandi uppskot fram:

Fíggarnevndin mælir lögtinginum til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum.

2. viðgerð 20. apríl (frávik givið uttan atkvøðugreiðslu). Lógaruppskotið frá landsstýrinum samtykt at fara til 3. viðgerð við 24—0 atkvøðum.

3. viðgerð 21. apríl og lógaruppskotið nú endaliga samtykt við 29—0 atkvøðum.

96. Veðhald fyrri lánum til smærri ídnaðarvirki

Ár 1972, 11. apríl lagði landsstýrismaður Jákup Lindenskov fram

Uppskot

til

løgtingslóg um veðhald av lánum til smærri ídnaðarvirki.

lagtingslov om garanti for lån til mindre industrivirksomheder.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilað landskassans vegna í fíggjarárinum 1972/73 at veðhalda fyrri lánum upp til 1 milj. kr. til smærri ídnaðarvirki.

§ 1.

Landsstyret benyttes til på landskassens vegne i finansåret 1972/73 at garantere for lån indtil 1 mill. kr. til mindre industrivirksomheder.

§ 2.

Hesi lán verða at nýta til stovnan av nýggjum virkjum, viðkan og nútímansgerð av gomlum o.l.

Lánini mugu ikki fara upp um 70 % av tí virði, sum nýggju fløgurnar hava eftir meting og skulu verða tryggjað við pant í innanfyri 70 % av tí virði, pantsettu ímóttir hava.

§ 2.

Disse lån skal anvendes til nyetablering af virksomheder, udvidelse og modernisering af ældre o.l.

Lånene må ikke overstige 70 % af nyinvesteringernes værdi i henhold til vurdering og skal sikres ved pant indenfor 70 % af de pantsatte genstandes værdi.

§ 3.

Henda lóg fær gildi beinan vegin.

§ 3.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

31. mars 1972 fór úr gildi lögtingslóg nr. 22 frá 26. mai 1971 um veðhald fyrri lánum til smærri ídnaðarvirki, sum gav landsstýrinum heimild at veðhalda fyrri lánum upp til 1 milj. kr. fyrri fíggjarárið 1971/72.

I fíggjarárinum 1971/72 eru samlaðu veðhaldsfilsagnirnar uppá umleið kr. 800.000,-.

Sjálvt um ídnaðargrunnurin helst skuldi kunna loyst hesa veðhaldsskipan av, so heldur landsstýrið tað kortini vera klókast at hava tilika heimild framvegis eisini hetta árið, hóast ídnaðargrunnurin er farin at virka.

1. viðgerð 13. apríl og málið heint til 2. viðgerð uttan nevndarviðgerð.
2. viðgerð 17. apríl og lógaruppskotið frá landsstýrinum samtykt at fara til 3. viðgerð við 25—0 atkvøðum.
3. viðgerð 18. apríl (frávik givið uttan atkvøðugreiðslu). Lógaruppskotið nú endaliga samtykt við 23—0 atkvøðum.

97. Ymsar ríkislógir

Ár 1972, 20. apríl var frá lógarnevndini lagt fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið fyrispurning frá ríkisumboðnum um heimastýrið hevur nakað at viðmerkja til, at kunngerð nr. 67 frá 17. august 1970 «af Nicearrangement af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, revideret i Stockholm den 14. juli 1967» verður lýst at galda í Føroyum.

Lóg nr. 211 frá 11. juni 1959 um vørumerkið er sett í gildi fyri Føroyar við kgl. fyriskipan nr. 316 frá 16. august 1963.

Við framløgu av málinum varð tað heint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er sámd um at mæla tinginum at gera hesa

tingsamtykt.

Kunngerð nr. 67 frá 17. august 1970 verður lýst at galda í Føroyum.

2. viðgerð 21. apríl (frávik uttan atkvøðugreiðslu). Uppskotið frá nevndini samtykt við 25—0 atkvøðum.

98. Løgtingsløg um partapening til flakavirki

Ár 1972, 11. apríl, legði J. P. Thomassen fyri javnaðarflokkin fram

Uppskot

til

**løgtingsløg um partapening til
flakavirki í Vági.**

**lagtingslov om aktieselskab til
filétfabrikken i Vági.**

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt landskassans vegna at selja upp til 850.000 kr. sum partapening í felag, sum verður stovnað við tí endamáli at yvirleka, útbyggja og reka flakavirkið í Vági.

Landsstýrið kann selja av partabrevum sínum.

§ 2.

Landsstýrinum er heimilt landskassans vegna at veita neyðug lán ella veðhalda fyri neyðugum lánunum til útbygging og rakstur av flakavirkinum, tó ikki upp um 2,5 mill. kr.

§ 3.

Hevda lóg fær gildi heinan vegin.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til på landskassens vegne at tegne indtil 850.000 kr. som aktiekapital i et selskab, som stiftes med det formål at overtage, udbygge og drive filétfabrikken i Vági.

Landsstyret kan af sin aktiebeholdning afhænde aktier.

§ 2.

Landsstyret bemyndiges til på landskassens vegne at yde eller garantere for nødvendige lån til filétfabrikkenes udbygning og drift, dog højst 2,5 mill. kr.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Tá p/f Suðurfisk steðgaði útgjalding seinast í november 1969 fór landsstýrið undir at reka hetta flakavirki og hevur rikið tað síðani við heimild í løgtingslóg nr. 43 frá 9. juni 1970.

Javnaðarflokkurin heldur, at tað er neyðugt at fáa tilvega greið eigara viðurskifti og at útbyggja virkið, so tað kann taka ímóti øllum tí fiski, sum landaður verður og kann verða í Vági.

Væksturin í hátatalinum í Vági hevur borið við sær, at virkið til tíðir ikki er ført fyri at taka ímóti og skulu ikki bátar, manning og arbeidss fólk møðast av at arbeida undir ov trøngum umstøðum, er útbygging bráneyðug.

Skitsuprojekt er gjørt viðvíkjandi neyðugari bygging og er hon mettt at kosta umleið 2,5 mill. kr.

Roknað er við, at landsstýrið yvirtækur verandi virkið, tá tað væntiliga fer á tvingsilsupphøðssølu. Síðani er ætlanin, at landsstýrið skal lata nýstovnaða felagnum virkið selcís, at tað yvirtækur skuldrina, sum landskassin og Vágs kommuna nú veðhalda fyri, tó so, at landsstýrið rindar part av henni, og verður tá hesin peningur settur í felagið sum partapeningur.

Um feløg, útróðrarnæmnasamtøk, útróðrarmenn, arbeidarasamtøk og einstaklingar í Vági og sunnara heimingi hava áhuga fyri tí, er ætlanin, at landsstýrið skal kunna selja hesum part av partabrevum landskassans. Eisini skal partapeningurin kunna viðkast.

1. viðgerð 13. apríl og málið var heint í fíggingarnevndina, sum 20. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Málið er framlagt av javnaðarflokkinum og varð við 1. viðgerð heint í fíggingarnevndina.

Nevndin hevur fingið upplýst, at likvidatiónin av p/f Suðurfisk ikki er lokin, og at flakavirkið ikki enn er lýst til tvangssølu. Landskassin veðheldur fyri tilsamans ca. 2,5 mill. kr. í lánum til virkið.

Nevndin hevur undir viðgerðini býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Fr. Samuelson, H. Kass, Andr. Djurhuus, Knút Wang og Kjartan Mohr) heldur ikki, at tíðin enn er komin til at taka avgerð um tekiing av partapeningi. Landsstýrið skal fyrst yvirtæka virkið sum pant-havari og raksturin er framanundan tryggjaður av landskassanum. Meirilutin kann tí ikki taka undir við grein 1 í uppskotinum og setir í staðin fram fylgjandi

Uppskot

tí

løgtingslóg um veðhald fyri láni til flakavirkið í Vági.

løgtingslóg um garanti for lån til filétfabrikken i Vág.

§ 1.

Landsstýrið er heimilt landskassans vegna at veðhalda fyri neyðugum lánum til útbygging av flakavirkjum í Vági, tó hægst 2,5 mill. kr.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til på landskassens vegne at garantere for nødvendige lån til filétfabrikken i Vág, dog højst 2,5 mill. kr.

§ 2.

Henda lóg fær gildi beinan vegin.

§ 2.

Detne lov træder i kraft straks.

Minnilutin (J. Fr. Øregaard og E. Patursson) tekur undir við uppskoti javnaðarflokksins.

2. viðgerð 21. apríl (frávik utan atkvæðugreiðslu).

Lógaruppskotið frá meirilutanum í nevndini fall við 13 - 0 atkvæðum og lógaruppskotið frá javnaðarflokkinum fall við 13 — 0 atkvæðum.

Alt málið so stutt burturfallið.

99. Regulering av sildaveiðuni á landleiðini

Ár 1972, 13. apríl legði landsstýrismaður Eli Nolsøe fram

Uppskot til

løgtingslóg um regulering av av sildaveiðuni á landleiðini.

lagtingslov om regulering af silde-fiskeriet på fiskeriterritoriet.

§ 1.

Í er loyvt at gera nýtshu av sild, veidd á landleiðini, til framleiðslu av olju ella mjóli, sildaslógv tó undantikið.

§ 1.

Det er ikke tilladt at anvende sild, fisket på fiskeriterritoriet, til produktion af olie eller mel, sildeaffald dog undtaget.

§ 2.

Tað er ikki loyvt at veiða, selja ella keypa sild, ið ikki er minst 22 cm longsta longd.

2. stk. Undantaksloyvi kann verða givið av landsstýrinum til agnveiðu og til dósamat.

§ 2.

Det er ikke tilladt at fiske, sælge eller købe sild, der ikke måler mindst 22 cm længste længde.

Stk. 2. Landsstyret kan meddele dispensation for langst til agn og til hermetik.

§ 3.
Brot móti lógini koma undir
bót.

§ 3.
Overtrædelse af loven straffes
med bøde.

§ 4.
Henda lóg kemur í gildi heiman
vegin.

§ 4.
Denne lov træder straks i
kraft.

Viðmerkingar:

Ymsir síldaveiðumenn hafa heitt á lögtingið um at forboð verður sett
fyrí allari síldaveiðu við bót á firðunum. Aheitanin var av lögtinginum
send landsstýrinum.

Í lögtingsmáli nr. 65/1971: Broyting í fyriskipanini um fiskivinnu á
norður-eystara partinum av Atlantshavinum hevur lögtingið samtykt at
heita á landsstýrið at kanna spurningin at seta minstamál fyrí síld, veidd
á landleiðini og at seta fram uppskot.

Málið er ummælt av fiskirannsóknarstovuni, ið upplýsir, at veiðan av
fjarðasíld tey seinastu 15 árin hevur verið henda í fongsum (óslegd síld):

1955	175
1956	703
1957	788
1958	1917
1959	690
1960	445
1961	20
1962	35
1963	18
1964	0
1965	202
1966	615
1967	440
1968	ca. 2000
1969	1889
1969	1342 (til 1. oktober)
1971	1738

Í skeiðinum 1968 — 1971 hevur veiðan verið góð og prísurin er mun-
andi uppfarin, so nógv er komið burturúr.

Tað er sjálvandi umráðandi, at fiskiskapurin verður drivin á slíkan
hátt, at talan verður ikki um ovfisking. Fjarðasíldin er uppsild, tí eigur
at verða veitt varðliga.

Sum kunnugt hava bæði Ísland, Noreg og onnur lond sett í verk tiltøk, ið skulu avmarka sildaveiðuna. Ísland hevur í løtuni sett total farboð til september 1973 fyri sildaveiðu við nót og umframt hava teir hannað veiðu av sild, ið er minni enn 25 cm.

Noreg hevur sett kvotaskipan í verk og hannað at veiða sild, ið er minni enn 20 cm. Kvotaskipanin er eisini millumlanda viðtøka.

Eisini Føroyar eiga at vera við í arbeiðinum at hjálpa sildastovninum aftur á fótur og eiga tí at verða sett í verk tiltøk, ið vera stovninum at gagni.

Í staðin fyri at hanna nótakasti, ið er avgamul veiðuháttur í Føroyum, verður mælt til, at onnur tiltøk verða sett í verk, ið kunnu vera til gagn fyri sildastovnin og helst eisini fara at avmarka veiðuna við nót.

Skotið verður tí upp at ikki verður loyvt at veiða fjardasild til mjøl og olju og at ikki verður loyvt at veiða, selja ella keypa sild, ið er styttri enn 22 cm til longdar.

Upplýsast kann, at at kalla einki av sildini, ið veidd verður við gømun er minni enn 22 cm.

1. viðgerð 15. apríl og málið var víst í fiskivinnunevndina, sum 20. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Málið er lagt fyri tingið av landsstýrinum og var við 1. viðgerð beint í fiskivinnunevndina.

Í viðmerkingunum til uppskotið visir landsstýrið á hesa samtykt í lögtingsmáli nr. 65/1971: Broyting í fyriskipanini í fiskivinnu á norður/eystara partinum av Atlantshavinum, har fiskivinnunevndin sum pkt. 11 mælti til soljóðandi samtykt:

Landsstýrið verður biðið um at kaupa spurningin at seta minstamát fyri sild veidda á okkara landleið, herundir fírdum og seta fram uppskot í málinum.

Fiskivinnunevndin hevur viðgjørt uppskotið og heldur, at uppskotið hevur lað í sær sum fiskivinnunevndin ætlaði við sínum tilmæli men heldur kortini, at statistikkur eigur at verða ferdur yvir ta mongd av smásild, ið verður veidd á okkara landleið, so menn verða betri førir at meta um, um lógin í hesum líki forðar fyri, at smásildin verður veidd og partur av henni endar sum ídnaðarráevni til olju og mjøl.

Roknað verður við, at eitt eftirlit forðar fyri at slíkt hendir, og um í royndum brek skuldi víst seg við lógini, at landsstýrið kemur aftur við henni á ting, so tey kunnu rættast.

Út frá hesum í álitinum framførda mælir nevndin til at samtykkja landsstýrisuppskotið.

2. viðgerð sama dag (frávik uttan atkvøðugreiðslu). Lógaruppskot landsstýrisins samtykt at fara til 3. viðgerð við 25 -0 atkvøðum.

3. viðgerð 21. apríl og uppskot landsstýrisins nú endaliga samtykt við 26 -0 atkvøðum.

100. Misálit á landsstýrið

Ár 1972, 13. apríl, legði Erlendur Patursson fyri tjóðveldisflokkinn fram

Uppskot til samtyktar

Vegna orku- og støðuløysi landsstýrisins í EEC-málinum og í fiski- marksmálinum lýsir lögtingið misálit sítt á landsstýrinum og avger, at lögtingið verður upploysi, at nýval til lögtingsins verður útskrivað og at lögtingsval verður hildið ikki seinni enn 1. juni 1972.

Greinargerð:

Í dagsins politikki eru tvey stórmál, ið taka seg burtur úr øllum øðrum málum. Hesi mál eru EEC-málið og fiskimarksmálið. Í báðum hesum málum leika livsáhugamál Føroya fólks á meir enn í nøkrum øðrum málum — og tað ikki bert fyri núverandi ættarlið, heldur eisini og eina nógv fyri tey komandi.

Tað má haldast at vera skylda landsstýrisins at taka fasta og greiða støðu í hesum báðum málum — støðu, ið samsvarar vilja og áhugamálum fólksins. Men hetta hevur landsstýrið ikki gjørt. Í báðum hesum málum hevur núverandi landsstýri sýnt slíkt orku- og støðuløysi, sum fólkið í landinum kann ikki lata sær lynda. «Støða» tess hevur verið støðuløysi og máttfloysi.

Við hesum høvuðsgrundum mæla vit finginum til at samtykkja misálit á núverandi landsstýri og til at samtykkja, at lögtingið verður upploysd og nýval útskrivað.

Uppískoyti

{

løgtingsmálið nr. 100/1971: Misálit á landsstýrið.

Fólkaflokkurin og Framburðsflokkurin taka undir við Tjóðveldisflokkinum um nýval til lögtingið, men gera vart við, at flokkarnir eru móti einari aktiviseriug ella framskundan av einum 70 fjórðinga altjóða fiski-marki, ið neyvan verður at raka nakra fjóð meinar enn okkara.

A fingi, 17. apríl 1972.

Vegna Fólkaflokkin
Hákun Djurhuus

Vegna Framburðsflokkin
Kjartan Mohr

1. viðgerð 21. apríl og málið beint til aðru viðgerð uttan nevndarviðgerð.

2. viðgerð sama dag (frávik uttan atkvøðugreiðslu). Atkvøtt var við navnakalli:

Ja atkvøddu: Signar Hansen, Jógvan Sundstein, S. Skaale, K. Wang, Demmus Hentze, Hákun Djurhuus, Kjartan Mohr, Hannus við Høgadalsá, Finnabogi Isaksen, Erlendur Patursson, Jógvan Djurhuus, Ove Mikkelsen. = 12.

Nei atkvøddi: Martin Joensen.

Atkvøddu ikki: Agnar Nielsen, Hilmar Kass, Trygve Samuelsen, Andr. Djurhuus, Jógvan Olsen, Johs. Olsen, Hilmar Bech, J. P. Thomasen, Tórolfur Olsen, Paul J. Olsen, Haldor Hansen, J. Fr. Øregard = 12.

Burturstaddur: Leon Joensen.

Uppskotið sostatt burturdottið við 12 - 1 atkvøðum.

101. Keypp av ferðamannaskipi til siglingina Føroyar/Danmark

Ár 1972, 17. apríl, legði Kjartan Mohr fram

Uppskot
til
samtyktar

Løgtingið letur fíggingarnevndina saman við landsstýrinum kanna møguleikarnar fyri at keypa ferðamannaskip at røkja siglingina millum Føroya og Danmark og/ella europeiska havn og síðani at leggja málið aftur fyri løgtingið.

Viðmerkingar:

At flutningurin av ferðamannafólki millum Føroyar og úrheimin nú øll er á útlendskum hondum harnar flestu føroyingar. Væl hevur Danaír fingið rætt til flúgvíng, so at enn ber til at ferðast loflvegis, men tað er langt frá øll, bæði útlendingar og føroyingar, ið dáma at flúgva, men heldur vildu ferðast sjóvegis. Væl fer D.F.D.S. at taka upp aftur sigling í summar, men eisini her er hópur av ferðafólki, ið kundi hugsað sær annað slag av ferðaskipi.

Allir tingmenn eru eisini væl vitandi um, hvussu torført tað til tíðir er at fáa ferðaseðil til og úr Føroyum.

Tað er eisini lítið skil í, at landið letur pening til bókur og tilíkt um turistreklamu fyri Føroyar, og so útlendingar, ið vísa størri og størri áhuga fyri at koma henda vegin, ongur møguleikar hava fyri at sleppa til Føroyar, vegna dyrt og vánaligt ferðasamband. Tað eru eisini mong ferðafólk, ið hava hug at hava bilin við sær. Henda møguleikan kunnu vit heldur ikki bjóða teimum, so her er tørvur á hóskað ferðamannaskipi til at røkja siglingina Føroya og úrheimin.

Um løgtingið tekur undir við at stuðla hetta tiltak, er ætlanin at stovna eitt partafelag og tekna partapening kring all landið og soleiðis, at landið eigur minst helmingin av partapeninginum.

A Føroya lögtingi, 17. apríl 1972.

Kjartan Mohr Ove Mikkelsen

1. viðgerð 18. apríl og var málið beint í fíggjarnevndina, sum 20. apríl legði fram soljóðandi

Álit

Uppskotið frá uppskotsstíllarunum var við 1. viðgerð beint í fíggjarnevndina.

Ferðamannaflutningurin sjóvegis millum Føroyar og úthelmin verður nú røktur av m/s «Kronprins Frederik» um summarið og m/s «Gullfoss» um veturin og haraftrat hevur m/s «Blikur» pláss fyri nøkrum ferðafólki.

Tað er ivasamt, hvussu leingi D.F.D.S. og Eimskipafelag Íslands koma at halda fram við siglingini uppá Føroyar afturat.

Skal nýtt ferðamannaskip byggjast, kann hetta metast at kosta 40—50 mill. kr. og er einki føroyskt felag fært fyri at fara undir eitt tilíkt tiltak. Harafturat kemur, at roknað má við stórum rakstrarhalli.

Tað hevur skund at fáa hetta mál kannað, tí roknað kann við, at núverandi rutur kunnu væntast niðurlagdar í nærmastu framtíð.

Samráðingar eiga í fyrsta umfari at vera við feløginum, sum nú røkja ruturnar, men hugsast kann, at Danmark, Noreg og Ísland eisini hava áhuga fyri málinum.

Nevndin mælir sostatt tinginum til at viðtaka fylgjandi

Uppskot

Løgtingið áleggur landsstýrinum at starvast fyri at fáa hóskiligt ferðamannaskip til at røkja ferðamannasambandið við úthelmin, her í millum at taka upp samráðingar við íslendsku, norsku og dansku ríkisstjórnina við tí í hyggju at fáa í lag samvinnu um regluliga ferðamannasigling millum Íslands, Føroya, Noregs og Danmarkar.

Broytingaruppskot.

Løgtingið áleggur landsstýrinum at taka upp samráðingar við íslendsku, norsku og dansku ríkisstjórnirnar við tí í hyggju at fáa í lag samvinnu um regluliga ferðamannasigling millum Íslands, Føroya, Noregs og Danmarkar.

A Føroya lögtingi, 18. apríl 1972.

Erlendur Patursson

2. viðgerð 20. apríl (frávik uttan atkvøðugreiðslu).

Uppskot til samtyktar frá fíggjarnevndini samtykt við 25—0 atkvøðum.

Upprunauppskotið sostatt hirturfallið. Tað sæst ikki av gerðarbókini at atkvøtt er um uppskotið frá E. Patursson.

102. Studningur til Gøtu kommunu at fullføra byggi- og havnaøki við havnina í Norðagøtu

Ár 1972, 21. apríl, var frá Figgjarnevndini lagt fram soljóðandi

Álit

í

løgtingsmáli nr. 102/1971: Studningur til Gøtu kommunu at fullføra byggi- og havnaøki við havnina í Norðrugøtu.

Við løgtingslóg nr. 69 frá 24. september 1970 varð játtað Gøtu kommunu 75% av 400.000 kr. í studningi til at fylla út fyri byggiøki í sambandi við havnina í Norðrugøtu. Hesin studningur, sum var veittur yvir 5 ár: 1971/72 - 1975/76 - er nú brúktur, og er fyri hann flogið byggipláss fyri einum virki til flakaskering av sild v.m., og er eisini betonglagt stórt arbeiðs- og goymslupláss framan fyri virkinum.

Kommunan hevur nú søkt um studning til at gera tað, sum ein turvar fyri at alt økið rundan um virkið kann gerast liðugt. Kostnaðurin er mettur at verða einar 200.000 kr.

Figgjarnevndin skal mæla til, at studningur verður veittur og loyvir sær at seta fram soljóðandi

Uppskot:

LØGTINGSLÓG

um

studning til at fullføra byggiøki
við havnina í Norðrugøtu.

§ 1.

Úr landskassanum verður veittur Gøtu kommunu studningur til at fullføra byggi- og havnaøki í Norðrugøtu. Studningurin verður 75% av byggikostnaðinum, tó í mesta lagi 75% av 200.000 kr., og rindaður við eins stórum úrsgjöldum í 4 ára skeiðinum 1972/73 - 1975/76.

LAGTINGSLOV

om

tilskud til fullførelse af grund-
areal ved havnen i Norðrugøtu.

§ 1.

At landskassen ydes Gøtu kommunu tilskud til fullførelse af grund- og havneareal i Norðrugøtu. Tilskudet andrager 75% af anlægsudgifterne, dog højst 75% af 200.000 kr., og udbetales i lige store årlige rater i 4 års perioden 1972/73 - 1975/76.

§ 2.
Henda lögtingslóg kemur í gildi
beinanvegin.

§ 2.
Denne lagtingslov træder i
kraft straks.

LÖGTINGSINS FIGGJARNEVND, 18. apríl 1972.

A. Djurhuus
E. Patursson

Hilmar Kass
Tr. Samuelson
J. Fr. Øregaard
formaður

Kj. Mohr
K. Wang

2. viðgerð 21. apríl (frávik utan atkvøðugreiðslu). Uppskotið frá figgjarnevndini samtykt at fara yvir til 3. viðgerð við 25—0 atkvøðum.

3. viðgerð sama dag og lógaruppskotið tá endaliga samtykt við 24—0 atkvøðum.

103. Studningur til Eiðis kommunu til regulering av byggjðki v. m. í samband við bygging av flakavirki

Ár 1972, 21. apríl, var frá figgjarnevndini lagt fram soljóðandi

Álit

í

løgtingsmáli nr. 103/1971: Studningur til Eiðis kommunu til regulering av byggjðki v.m. í sambandi við viðking um flakavirkið.

A Eiði, sum í flestu støðum, hevur víst seg, at viðkast má um flakavirkið, um tað skal kunna virka forsvarliga tað, sum kemur inn og um møguleiki skal verða fyri, at tað kann hera seg.

Nú stendur aftur ein viðking fyri durum og í tí sambandi hevur kommunan søkt um stuðul til at regulera grundøki v.m., so bott kann verða

eitt sinnur um tað fíggjarliga tak, sum fíggjarin má undir. Kostnaðurin av tí arbeiði, sludningur er søktur til, er mettur til 60.000 kr.

Nevndin skal mæla tinginum til at ganga umsóknini á mæti og loyvir sær at seta fram soljóðandi

LØGTINGSLÓG

um

studning til Eiðis kommunu til regulering v.m. av grundøki í sambandi við víðking um flakavirkid.

§ 1.

Úr landskassanum verður veittur Eiðis kommunu studningur til at regulera v.m. grundøki í sambandi við eina víðking um flakavirkid á Eiði. Studningurin verður 75% av byggikostnaðinum, tó í mesta lagi 75% av 60.000 kr. og rindaður í fíggjarárinum 1972/73.

§ 2.

Henda lögtingslóg kemur í gildi beinanvegin.

LAGTINGSLOV

om

tilskud til Eiðis kommunu til regulering m.v. af grundareal i forbindelse med en udvidelse af filetfabrikken.

§ 1.

At landskassen ydes til Eiðis kommune tilskud til at regulere m.v. grundareal i forbindelse med en udvidelse af filetfabrikken i Eiði. Tilskudet andrager 75% af anlægsudgifterne dog højst 75% af 60.000 kr. og udbetales i finansåret 1972/73.

§ 2.

Denne lagtingslov træder i kraft straks.

LØGTINGSINS FÍGGJARNEVND, 18. apríl 1972.

A. Djurhuus

E. Patursson

Hilmar Kass

Tr. Samuelson

J. Fr. Øregaard

formaður

Kj. Mohr

K. Wang

2. viðgerð 21. apríl (frávik uttan atkvøðugreiðslu). Uppskotið frá fíggjarnevndini samtykt at fara yvir til 3. viðgerð við 25—0 atkvøðum.

3. viðgerð sama dag og lógaruppskotið tá endaliga samtykt við 24—0 atkvøðum.

104. Studningur til Skopunar kommunu til øking av havnarplássinum í Skopun

Ár 1972, 21. apríl, var frá fíggingarnevndinni lagt fram soljóðandi

Átt

í

løgtingsmáli nr. 104/1971: Studningur til Skopunar kommunu til øking um havnarplássið í Skopun.

Fyri einum 2—3 árum síðan varð flakavirki sett á stovn í Skopun; hetta var sett niðri á havnarøkinum, sum er lítið, sum er. Nú er fyri neyðini at økja um flakavirkið, og skal tí verða lív lagað, má økjast um havnarplássið við at spreingja niður Óksaklett. Hendi planering, betonglegging av veg- og goymshækjum, kloakkir v.m. er mett at kosta tilsamans 450.000 kr.

Nevndin skal mæla tinginum til at veita studning til hetta endamál og loyvir sær at seta fram soljóðandi

UPPSKOT:

LØGTINGSLØG

um

studning til Skopunar kommunu til planering v.m. av øki í sambandi við víðking um flakavirkið.

§ 1.

Úr landskassanum verður veittur Skopunar kommunu studningur til at planera v.m. øki við havnina í sambandi við víðking um flakavirkið. Studningurin verður 75% av byggikostnaðinum, tó í mesta lagi 75% av 450.000 kr., og rindaður við eins stórum árgjöldum í 4 ára skeiðinum 1972/73-1975/76.

LAGTINGSLOV

om

tílskud til Skopunar kommune til planering m.v. af areal i forbindelse med udvidelse af filetfabrikken.

§ 1.

Af landskassen ydes Skopunar kommune tílskud til planering m.v. af areal ved havnen i forbindelse med en udvidelse af filetfabrikken. Tílskudet andrager 75% af anlægsudgifterne, dog højst 75% af 450.000 kr., og udbetales i lige store årlige rater i 4 års perioden 1972/73-1975/76.

§ 2.
Henda lögtingslóg kemur í gildi
beinanvegin.

§ 2.
Denne lagtingslov træder i
kraft straks.

LÖGTINGSINS FÍGGJARNEVND, 18. apríl 1972.

A. Djurhuus	Hilmar Kass	Kj. Mohr
E. Patursson	Tr. Samuelson	K. Wang
	J. Fr. Øregaard	
	formaður	

2. viðgerð 21. apríl (frávik uttan atkvæðingreiðslu). Uppskotið frá fíggjarnevndinni samtykt at fara yvir til 3. viðgerð við 25—0 atkvæðum.

3. viðgerð sama dag og lógaruppskotið tá endaliga samtykt við 24—0 atkvæðum.

105. Vegir og lendingar

Ár 1972, 20. apríl var frá Havna- og veganevndinni lagt fram soljóðandi

Alit

Havna- og veganevndin hefur viðgjört fær o.u. 80 umsóknirnar um stuðning til vegabyggingar og til bygging av lendingum, særri havna- verkum o.t., sum innkommar eru:

I. Vegir.

A fíggjarlógini eru settar av 17,5 mill. kr. til vegabyggingar og umsit- ing av landsvegum, heruppi í eru motor- og benzíngjældini og gjældini frá kommununum, ið øll fara í vegagrunnin.

Viðvíkjandi nýtslu av hesum peningi skal nevndin loyva sær at seta fram soljóðandi

Uppskot

A. Til útbygging av og ábøtur á landsvegarnetini og umsiting teirra; har- umframt til brýr og bilferjulegur	kr. 16.851.250
B. Til niðanfyri nevnda arbeiði	kr. 648.750
	kr. 17.500.000

Kommuna	Arbeiði	Sludningur % av kr.
Svínoyar		
Ábøtur á vegin til Eiðið		20.000,—
Viðareiðis		
Brúgv um Laksá		15.000,—
Runavíkar		
Gøtu niðan á og móti Glyvradali		20.000,—
Tórshavnar uttanbýggjar		
Gøtan til Norðradals og brúgv um gjónna		25.000,—
Kirkjubøar		
Veg til Fossdals		30.000,—
Miðvágs		
Brúgv um Hússá		50.000,—
Sørvágs		
Brúgv um Stóra		160.000,—
Biggjar		
Veg vestur frá Bø		30.000,—
Sands		
Nýggjur vegur til havnina í staðin fyri tann avtikna ..		150.000,—

Húsavíkar		
Veg í Húsavík		60.000,—
Froðbiar		
Samambinding av ovara vegi og niðara vegi í		
Trongisvági		150.000,—
Vágs		
Brýr um Gjógvará		95.000,—
Tórshavnar		
Vegur í Havnadali		60.000,—
	Tilsamans $\frac{3}{4}$ av kr.	865.000,—
	= kr.	648.750,—

II. Lendingar.

Játtanir, sum fallnar eru til gjalddingar undir 1/4 1972, men sum ikki er bygt fyri, eru tilsamans $\frac{3}{4}$ av o.u. 3.000.000 kr. = o.u. 2.250.000 kr.

Játtanir fyri fíggjarárið 1972/73, sum samtyktar eru áður, eru hesar:

Kommuna	Arbeiði	Staðningur $\frac{3}{4}$ av kr.
Fugloyar		
Lendingarábøtur á Kirkju og í Hattarvík		
(2. árgjald av 3 ára játtan)		40.000,—
Svínoyar		
Lending við Svínøysareiði		
(2. árgjald av 6 ára játtan) ikki bygt		50.000,—
Hvannasunds		
Lendibrúgv í Hvannasundi		
(4. árgjald av 6 ára játtan) bygt		30.000,—
Lendibrúgv í Hvannasundi		
(3. árgjald av 5 ára játtan) bygt		40.000,—
Leingjan av lendibrúgv í Norðdepli (við flakavirkið)		
(2. árgjald av 4 ára játtan)		40.000,—

Klakksvíkar

Bátahavn í Klakksvík

(3. árs gjald av 8 ára játtan) ikki bygt 100.000,—

Kunoyar

Vegur niðan frá lendibrúgv í Kunoy

(2. árs gjald av 4 ára játtan) ikki bygt 25.000,—

Elduvíkar

Bryggja í Funningsfirði

(2. árs gjald av 6 ára játtan) ikki bygt 80.000,—

Fuglafjarðar

Bryggja vestanfyri

(3. árs gjald av 8 ára játtan) bygt 70.000,—

Bátahavn í Fuglafirði

(2. árs gjald av 6 ára játtan) í bygging 60.000,—

Gøtu

Strandvegur í Norðrugøtu

(4. árs gjald av 4 ára játtan) bygt 25.000,—

Bátahyl í Norðrugøtu

(3. árs gjald av 4 ára játtan) í bygging 40.000,—

Uppfylling fyri byggioeki í Norðrugøtu

(2. árs gjald av 5 ára játtan) í bygging 80.000,—

Nes

Fergulega á Toftum

(6. árs gjald av 6 ára játtan) bygt 90.000,—

Fergulega við Toftagjógv

(6. árs gjald av 6 ára játtan) bygt 120.000,—

Dýpan av bátahavn

(3. árs gjald av 5 ára játtan) í bygging 40.000,—

Rumavíkar

Leinging av bryggju á Høgabóli

(5. árs gjald av 5 ára játtan) bygt 60.000,—

Lending við Kráargil

(3. árs gjald av 3 ára játtan) bygt 20.000,—

Bátahavn á Glyvrum

(3. árs gjald av 6 ára játtan) í bygging 70.000,—

Bátahavn í Seldafirði	
(3. árgjald av 6 ára játtan) í bygging	35.000,-
Útbygging av Gomlustøð í Lamba	
(3. árgjald av 5 ára játtan) bygt	30.000,-
Skála	
Leinging og breiðkan av lendibrúgv í Skálalotni	
(3. árgjald av 6 ára játtan) ikki bygt	50.000,-
Sjóar	
Bátahyl innanfyri Høgan (1967/68)	
(1. árgjald av 3 ára játtan ikki bygt	80.000,-
Verjugarð á Selatrað	
(3. árgjald av 3 ára játtan) ikki bygt	25.000,—
Útbygging av Heygstøð til bílflutnings	
(2. árgjald av 3 ára játtan) ikki bygt	50.000,—
Sunda	
Lendibrúgv á Norðskála	
(3. árgjald av 6 ára játtan) bygt	45.000,—
Fiðis	
Lendibrúgv í Svínáum	
(2. árgjald av 2 ára játtan) bygt	30.000,—
Hvalvíkar	
Styrking av bryggju í Hvalvík	
(3. árgjald av 6 ára játtan) bygt	50.000,—
Hósvíkar	
Leinging av lendibrúgv í Hósvík	
(2. árgjald av 5 ára játtan) ikki bygt	100.000,—
Kollafjarðar	
Bátahavn innanvert Sjógv	
(3. árgjald av 8 ára játtan) ikki bygt	60.000,—
Kvívíkar	
Stallagjógv í Leynum	
(3. árgjald av 3 ára játtan) í bygging	25.000,

Kaldhaks

Bátahavn í Biggjarstöð	
(3. árgjald av 4 ára játtan) bygt	50.000,—
Lendibrúgv í Kaldhaksbotni	
(2. árgjald av 2 ára játtan) bygt	25.000,—

Tórsh. nttanb.

Dýping av bátahyli og hækkan av verjugarði á Argjum	
(5. árgjald av 5 ára játtan) ikki bygt	20.000,—
Bátahavn á Argjum	
(3. árgjald av 5 ára játtan) ikki bygt	40.000,—
Lendingarábøtur í Hoyvik	
(3. árgjald av 4 ára játtan) bygt	25.000,—

Hests

Bryggja í Koltri og bátastøð í Hesti	
(4. árgjald av 4 ára játtan) bygt	25.000,—

Nólsoyar

Víðkan av havnarplássi	
(3. árgjald av 5 ára játtan) ikki bygt	40.000,—
Bøtan av havnarviðurskiftunum	
(3. árgjald av 5 ára játtan) ikki bygt	200.000,—

Sandavágs

Bátastøð v.m.	
(6. árgjald av 8 ára játtan) ikki bygt	20.000,—
Bátahavn	
(3. árgjald av 8 ára játtan) ikki bygt	120.000,—
Lendingarábøtur	
(1. árgjald av 2 ára játtan) bygt	40.000,—

Miðvágs

Bryggja úti á Kletti	
(1. árgjald av 3 ára játtan)	20.000,—

Sørvágs

Bátahavn	
(3. árgjald av 8 ára játtan) ikki bygt	80.000,—

Mikines

Bátastøð	
(3. árgjald av 3 ára játtan) í bygging	20.000,—

Skálavíkar**Bátahavn**

(1. ársgjald av 3 ára játtan)	80.000,—
(3. ársgjald av 3 ára játtan)	80.000,—

Húsavíkar**Lending á Skarvaskeri**

(5. ársgjald av 5 ára játtan) í bygging	40.000,—

Lendingarábøtur í Dali

(3. ársgjald av 5 ára játtan) í bygging	30.000,—

Skúvoyar**Leingjan av atløgubryggju í Skúvoy**

(2. ársgjald av 4 ára játtan) ikki bygt	50.000,—

Hvalbiar**Bátahavn við Býggjargarð**

(2. ársgjald av 4 ára játtan) bygt	35.000,—

Frøðbiar**Bátahavn í Trongisvági**

(3. ársgjald av 8 ára játtan) í bygging	80.000,—

Fámjins**Lendingarábøtur og trygging av siglingarrennu**

(2. ársgjald av 4 ára játtan) bygt	40.000,—

Hovs**Bátahavn**

(5. ársgjald av 5 ára játtan)	50.000,—

Bátahavn í Hovi

(1. ársgjald av 2 ára játtan)	50.000,—

Lendingarábøtur

(2. ársgjald av 2 ára játtan)	30.000,—

Vágs**Vágseiði**

(5. ársgjald av 5 ára játtan) ikki bygt	30.000,—

Samtölur

Bryggja í Lopra

(5. ársgjald av 10 ára játtan) í bygging 120.000,-

Bátalbrúgv í Oyrnavík

(2. ársgjald av 6 ára játtan) ekki bygt 60.000,-

Tilsamans $\frac{3}{4}$ av kr. 3.160.000,
= kr. 2.370.000,—

Bundnar í stundningi eru soleiðis

kr. 2.250.000 + kr. 2.370.000 = ... 4.620.000,—

í grunninum eru 200.000,—

A fíggarlógaruppskotinum fyri 1971/72 4.500.000,— 4.300.000,—

Hallið er o.t. 320.000,—

Viðvíkjandi nýjáltanum skal nevndin loyva sær at seta fram soljóðandi

Uppskot

A.

Kommuna

Arbeiði

Stundningur

$\frac{3}{4}$ av kr.

Fugloyar

Játtanin frá 1971 verður frá 1972/73 hækkað

til 60.000 kr./árið og longd til 4 ár 20.000,-

Viðarleiðis

Veg oman í Fjðsvík

$\frac{3}{4}$ av 40.000 kr./árið í 2 ár 40.000,-

Hvannasunds og Viðarleiðis

Lendibrúgv við flakavirkid í Norðdepli

$\frac{3}{4}$ av 180.000 kr./árið í 6 ár 180.000,-

Klakksvíkar

Leinging av lendibrúgv í Arnafirði	
50.000 kr./árið í 6 ár	50.000,—

Mikladals

Atløgubrúgv á Trøllanesi og lendingarábøtur í Mikladali	
$\frac{3}{4}$ av 50.000 kr./árið í 2 ár	50.000,—
Bátaspæl í Mikladali	15.000,—

Húsa

Vegur oman á lendingina	
$\frac{3}{4}$ av 50.000 kr./árið í 3 ár	50.000,—

Gøtu

Bátahylur í Norðrugøtu	
$\frac{3}{4}$ av 50.000 kr./árið í 3 ár	50.000,—
Bátahylur undir Gøtueiði	
$\frac{3}{4}$ av 20.000 kr./árið í 4 ár	20.000,—

Runavíkar

Bátaspæl við Kráurgil	35.000,—
Vegur til lendingina í Rituvík	
$\frac{3}{4}$ av 50.000 kr./árið í 3 ár	50.000,—

Sjóar

Bátahylur við Sjøgv	
$\frac{3}{4}$ av 20.000 kr./árið í 4 ár	20.000,—
Úlbygging av Heyggssteð til bilflutnings	
$\frac{3}{4}$ av 80.000 kr./árið í 6 ár	80.000,—

Skála

Bátahylur á Skála	
$\frac{3}{4}$ av 80.000 kr./árið í 5 ár	80.000,—

Sunda

Bátahylur á Oyrabakka	
$\frac{3}{4}$ av 50.000 kr./árið í 4 ár	50.000,—

Eiðis

Leinging av lendibrúuni í Svínáum	
$\frac{3}{4}$ av 80.000 kr./árið í 6 ár	80.000,—

Gjáar	
Abøtur í Gjónni	
$\frac{3}{4}$ av 30.000 kr./árið í 3 ár	20.000, -
Halldórsvíkar	
Abøtur á lendingina við Rangugjógv í Tjørnavík	20.000,—
Kvívíkar	
Umvæling av brimgarðinum og breiðking av hylinum í Kvívík	
$\frac{3}{4}$ av 50.000 kr./árið í 4 ár	50.000,—
Stallagjógv í Leynum	
$\frac{3}{4}$ av 25.000 kr. í 1973/74	
Tórshavnar uttanbýggjar	
Lendingarábøtur í Hoyvík	
Játtanin frá 1969/70:	
$\frac{3}{4}$ av 25.000 kr./árið í 4 ár verður longd til 6 ár	
Bátaspæl í Hoyvík	35.000,—
Hests	
Bryggja miðri á Hellu í Hesti	
$\frac{3}{4}$ av 150.000 kr./árið í 6 ár	150.000,—
Fykajáttan til lendingarábøtur	25.000,—
Nólsoyar	
Umvæling av brimskáða	
$\frac{3}{4}$ av 50.000 kr./árið í 2 ár	50.000,—
Sandavágs	
Bátahavn í Sandavági	
$\frac{3}{4}$ av 80.000 kr./árið í 6 ár	80.000,—
Skálavíkar	
Dýping fram við pieri og umvæling av brimskáða	30.000,
Húsavíkar	
Lendingarábøtur í Dali	
Játtanin frá 1969/70 verður frá 1972/73 lækkað til	
$\frac{3}{4}$ av 60.000 kr./árið	30.000,—
Lendingarábøtur í Húsavík	
$\frac{3}{4}$ av 25.000 kr./árið í 2 ár	25.000,—

Skúvoyar

Bøting um brúmskaða

 $\frac{3}{4}$ av 40.000 kr./árið í 2 ár 40.000,—

Hvalbiar

Abøtur á Hvalbiarreiði

 $\frac{3}{4}$ av 30.000 kr./árið í 2 ár 30.000,—

Leiuging av lendlirúmmi í Sandvík

 $\frac{3}{4}$ av 70.000 kr./árið í 6 ár 70.000,—

Frøðhiar

Umvæling av lendlirúgv í Øravík

 $\frac{3}{4}$ av 30.000 kr./árið í 2 ár 30.000,—

Fámjins

Abøtur á siglingarreynuna

 $\frac{3}{4}$ av 40.000 kr./árið í 3 ár 40.000,—

Høvs

Verja fyri kirkjugarði 25.000,—

Porkeris

Verjugarð á Møluni

 $\frac{3}{4}$ av 40.000 kr./árið í 2 ár 40.000,—

Sumbiar

Bryggja í Lopra;

10 ára jättanin frá 1968/69 verður seinastu 6 árin

hækkað við $\frac{3}{4}$ av 130.000 kr./árið 130.000,—Tilsamans $\frac{3}{4}$ av kr. 1.800.000,—

= kr. 1.350.000,—

og viðvíkjandi gjøllari viðgerð av ávísun umsóknarmálan, at

B. Landsverkfrøðingin verður álagt at gera kanningar í

1. málinum um at minnka um drátturin í bátahavnini í Hovi,
2. málinum um hvør útbyggingin í Skálavík eigur at verða,
3. málinum um trygging av kirkjugarðinum í Sumba,
4. málinum um bátahavn í Oyndarfirði og í
5. málinum um veg til ruskstøð við Gjógv.

HAVNA- OG VEGANEVND LØGTINGSINS, 20. apríl 1972.

Hilmar Bech	Haldor Hansen	Signar Hansen
Demmus Hentze	Hilmar Kass	Kj. Mohr
	Jógvan Olsen	
	formaður	

2. viðgerð 21. apríl (Frávik frá tíðarfrestini uttan atkvøðugreiðslu).
Framløgð vóru niðanfyrinevnda broytingaruppskot:

1.) Frá Demmus Hentze og Kjartan Mohr soljóðandi:

Broytingaruppskot

í

løgtingsmáli nr. 105/1971: Vegir og lendingar.

Frá minnilutanum (Demmus Hentze og Kjartan Mohr):

Sum nýjáttan verður sett undir L.B. (Vegir):

Kommuna	til	studningur
		¾ av kr.
Tórshavnar uttanbýggjar		
Ovara veg á Argjum		25.000,-

A FØROYA LØGTINGI, 20. apríl 1972.

Demmus Hentze Kjartan Mohr

2) Frá Knút Wang, Kj. Mohr, E. Patursson, S. Skaale og Hannus við Høgadalsá:

Minnilutauppskot

í

Løgtingsmáli nr. 105/1971: Vegir og lendingar.

Undir nýjáttanum A verður (síðu 7 í álitinum) undir «Nólsoyar» sett:

«Fyka til bétan av havvarviðurskiðinum

¾ av 160.000 kr./árið í 5 ár 160.000»

Viðmerkingar:

Nólsoyar kommuna hevur søkt tingið um at fáa í studningi 800.000 kr. aflrat til bétan av havnarviðurskiptunum. Teir hava framanundan játtan um nakkað av studningi, men sum tikið verður til í umsóknini, so er neyðugt at lán játtað 800.000 kr. aflrat, so at næsta úthyggingin kann verða ein heild.

Nólsoy er ein bygd í vøkstri. Tá seinasta úthygging var gjørd, førði hetta við sær, at fleiri dekkfær vóru keypt til bygdina, so har er nógv ov trøngligt, og á sumnum ættum er neyðugt at fara aðrastaðir við bátunum at leggja teir.

Tað er einki at ivast í, at so skjótt sum havnarviðurskiptini verða úthygd, so m.a. verður atleggjaplass til fleiri fær, so fara fleiri dekkfær at koma til bygdina.

Fólkatalið í Nólsoy veksur, og fleiri ung fólk seta búgv har í teirri treysti, at vinnumøguleikar verða, hesum eiga vit at hjálpa teim við, við at veita umtalaða studning til havnaúthyggingina.

A tingi, 21. apríl 1972.

Knút Wang Kj. Mohr E. Patursson
Sigfr. Skaale Hannus við Høgadalsá

3. Frá Jógvan Durhuus, Knút Wang, S. Skaale, E. Patursson:

Broytingaruppskot

í

løgtingsmáli nr. 105/1971: Vegir og lendingar.

Sum nýjáttan verður sett undir l.B. (Vegir):

Kommuna	til	studningur ¾ av kr.
Vestmanna		
Veg til neyst uttan fyri bygdina		300.000,---

A Føroya Løgtingi, 21. apríl 1972.

Jógvan Durhuus Knút Wang Sigfried Skaale
Erlendur Patursson,

Bróytingaruppskot 1) fall við 11—0 atkvæðum.

Bróytingaruppskot 2) fall við 10—0 atkvæðum.

Bróytingaruppskot 3) fall við 11—0 atkvæðum.

I A.B. í uppskotinum frá nevndini samtykt 23—0 atkvæðum.

II A. í uppskotinum frá nevndini samtykt við 24—0 atkvæðum.

II B. í uppskotinum frá nevndini samtykt við 24—0 atkvæðum.

Málið sostatt avgreitt.

106. Eykajáttanir til 10 ára havnaætlanina 1969/78

Ár 1972, 20. apríl var frá fíggingarnevndini lagt fram við fylgiskjali
soljóðandi

Álit

Síðan 1942 hava tingsins játtanir til havnabyggingar verið veittar innan
fyri 10 ára ætlanir. Fyrsta ætlanin var 1943/52; men tá ið kríggið endaði
og fiskivinnan kravdi betri landingarumstøður, varð longu í 1947 gjørd
nýggj 10 ára ætlan — 1948/57.

Øll arbeiði, hesar ætlanir fevndu um, vóru framd í 1954.

Í 1957 varð so aftur játtað til útbygging av havnumun við nýggjari 10
ára ætlan. Hesi arbeiði vórðu framd javnt gjøgnum 10 ára skeiðið; men
uppiskoytisjáltan varð neyðng, tí inflasjón og bróyting í byggiaetlanun
gjørdi tað, at játtaði studningurin ikki røkk á mál í øllum førum. Hendi
uppiskoytisjáltan svaraði til smá 20 % av upprunaligu játtanini og fevndi
um 8 havnir.

Tá 1959/68 ætlanin var lokin, varð beinauvegin farið undir mestu 10 ára ætlan — 1969/78 — uppá slakar 60 mill. kr. í byggipeningi.

Nú 3—4 ár eru farin av seinastu ætlanini og 8 av teim 18 havnaviðkanum, ætlanin fevnir um, eru farnar í gerð, eru komnar inn umsóknir frá flestu av kommununum undir hesi ætlan at fáa meiri í studningi til havna-bygging.

Niðanfýri er yvirlit yvir, hvat kommunurnar hava fingið sambært 1969/78 ætlanini, og hvat tær ynskja afturat:

Kommuna	Játtanir sbr. ætlanini 1969/78 50 % av kr.	Umsókn ella umbøn um eykajáttan 50 % av kr.
Klakksvíkar	6.000.000,—	6.000.000,—
Fuglafjarðar	2.000.000,—	4.000.000,—
Leirvíkar	6.500.000,—	2.000.000,—
Gøtu	2.000.000,—	
Runavíkar	6.500.000,—	5.100.000,—
Nes	1.400.000,—	2.800.000,—
Skála	2.000.000,—	3.000.000,—
Sjóar (við Hulkan)	1.000.000,—	
Eiðis	2.000.000,—	1.000.000,—
Haldórsvíkar	1.000.000,—	1.000.000,—
Kollafjarðar (á Langasundi)	2.000.000,—	
Vestmanna	2.000.000,—	6.000.000,—
Miðvágs og Sandavágs (í Miðvági)	3.000.000,—	4.900.000,—
Sørvágs	1.500.000,—	1.500.000,—
Skopunar	3.500.000,—	3.500.000,—
Sands	3.750.000,—	2.500.000,—
Hvalbiar	1.000.000,—	1.500.000,—
Frøðbiar	4.000.000,—	7.000.000,—
Vágs	4.000.000,—	2.000.000,—
Porkeris	1.000.000,—	2.000.000,—
	56.150.000,—	57.800.000,—

Ein kann spyrja, hvussu hetta ber til, at hesar kommunur 2 ár aftaná at hava fingið slórar studningsveitingar til havna-byggingar, koma við umsóknum, sum, um teimum varð gingið á mæti, tvífaldaðu hesar studningar í minnsta lagi.

Hertil er at siga, at ivaleyst hava fleiri av kommununum tikið nóg so ríviliga til, men tað, at peningurin er minnaður munandi í vörði hesi 2 árin, at flestu byggiaetlanirnar vóru leysligar og kostnaðarætlanirnar har eftir, og at vinnu- og samferðsluviðurskiftini mangastaðni eru broytt so

nógv, at byggingin, sum ætlað var, ikki svarar til nýggja umstøðurnar, man vera størri orsøkin til tær nógvu og stóru umsóknirnar.

Mark er sjálvandi fyri, hvussu nógv kann verða játtað afturat, og spurningurin, støða skal takast til, er fyrst og fremst, hvat vit orka fíggjarliga og í aðru syftu, hvør tørvurin er í teim ymiskum plássum at fáa uppískoytisjáttan.

Nevndini er greitt, at eykajáttanir eru neyðugar í nógvum, kannska flestu, førum, og heldur, at kommunu, sum liggur fyri í hesum fíggjarári at seta í verk bygging, sum eftir øllum at døma má fara nakað út um tað kostnaðarmark, 1969/78-ætlanin setir, eigur at kunna gera hetta í tí freysti, at eykastudningur verður veittur, um ammars landsstýrið hevur góðfikið byggiaetlanina.

Ammars heldur nevndin, at rættast er, at landsstýrið fær allar umsóknir til viðgerðar og kanningar og leggur fyri tingið í komandi tingsetu uppskot um uppískoytisjáttan til 1969/78 ætlanina.

Fíggjarnevndin skal tí loyva sær at seta fram soljóðandi

Uppskot

Samstundis sum tikið verður undir við tí í álitinum framfærda, samtykkir løgtingið at senda allar umsóknirnar til landsstýrið, sum verður biðið um at kunna tørvina til eykastudning fyri øll tey pláss, sum søkt hava, og til komandi tingsetu, tá í seinasta lagi innan árslok 1972, at leggja uppskot fyri løgtingið um eykajáttanir.

Løgtingsins Fíggjarnevnd, 20. apríl 1972.

A. Djurhuus	Hilmar Kass	Kj. Mohr	E. Patursson
Tr. Samuelson	K. Wang	J. Fr. Øregaard	formaður

Tórshavn, november 1971.

Um 10 ára havnaætlanina 1969—78.

Hóast bert hálvtriðja ár er farið, síðan havnaætlanin 1969-78 kom í gildi, eru kommunurnar byrjaðar at søkja um nýggjar játtanir til havna-byggingar; 4 umsóknir eru longu komnar á tingborð, tvær ynskja játtanina, sum er, tvífaldaða, hin triðja játtanina 3-faldaða og hin fjórða 4-faldaða, so skal verða tikið eins stórliga til viðvirkjandi hinum havnum,

verður havnaætlanin ekki tær o.m. 60 mill. kr., hon nú stendur í, men yvir 160 mill. kr.

Tær ymisku játtanirnar, sum veittar vóru sambært nevndu havnaætlan byggdu flestallar á heldur leysligar metingar um, hvør fervarin var á teim ymisku plássunum, og hval tað kostaði at ganga hesum fervi á mæti; deils av hesi orsök og deils av tí at lønar- og príslagið í tíðarskeiðinum, farið er, síðan hesar metingar vóru gjørdar, er farið numandi upp (í meðal 30 - 40 %), er greitt, at ikki sleppst undan eini uppiskoytisjáttan til 10 ára havnaætlanina.

Men spurningurin er í løtuni, hvussu mannagongdin skal vera, um

- a) veitast skulu eykajáttanir av handahógvi, so hvørt sum umsóknirnar koma ella
- b) í hesi tingsetu skal roynast at finna fram til, hval hóskandi er at játta afturat til tær ymisku havnirnar og við løgtingslóg veita hesar uppiskoytisjáttanir ella
- c) biða, til komið er longur á veg við ætlanini --- t.d. um eini 2 ár --- áðrenn uppiskoytisjáttan verður veitt.

Undirritaði heldur so avgjørt, at farið eigur at verða farið fram sum skilað til undir c).

Lýrinnirnar við at biða, til havnaætlanin er hálvgingin, eru fleiri, og eingin havn hevur eftir okkara tykki fyrri neyðini at fáa eina uppiskoytisjáttan í hesi tingsetuni og neyvan í næstu heldur.

Úr ríkiskassanum eru ikki enn játtað tey 25 %, vanliga verða latin haðani, og tá so er, er tað helst tí fíggjarlígir trupulleikar og væl hava ligið í buktini; nýggja fíggjarnevndin í fólkatínginum skal so taka støðu til málið; men koma vit longu nú — tað veri seg, áðrenn støða er tikin ella beint aftaná — við nýggjum umsóknum um studning til somu byggingar, kunnu vit ikki annað enn skapa misálit á okkum sjálvar, og verður tað bert til ørkupening um málið og at vit skerja taum vælvilja, sum annars vildi verið okkum vístur.

Tær havnabyggingar, sum eru í gerð og treingja til uppiskoytisjáttan fyrri at verða fullførdar, kunnu verða stuðlaðar av tí eykajáttan uppá 50% av 3 mill. kr., sum løgtingslógin frá 5. august 1969 heimilar landsstýrinum at býta út, so heldur ikki til hesar havnir er neyðugt at veita eykajáttan so beinanvegin — sjálvt um tær 3 mill. kr. kanska eru nóg so tepur upphædd.

Tá komið er 4½ - 5 ár inn í 10 ára ætlanina skuldi bæði kommunustýrir og landsmyndugleikar betri kunnað mætt um, hval neyðugt er at skoyta uppí hana, og eitt meir realistiskt grundarlag enn nú verið undir eini játtan.

At ríkismyndugleikarnir lá - - eins og gjört varð viðvikjandi ætlanini 1959/68 — sýggja tað rimuliga í eini eykajáttan og vilja taka teirra part ivist eg ikki í.

M. Helmsdal.

21. apríl var framlagt minnilutaúlit í sama máli (E. Patursson) vísandi til lögtingsmálini 17, 21, 22, 23, 29, 46, 48, 66, 67 og 68/1971 — soljóðandi:

Tær bygdir, ið hava søkt um at fáa havnastudningarnar hækkaðar, eru hesar — við tilskilaðum hækkingum fyri hvørja (í milj. kr.):

nr.	Úr	Upp í
17. Fuglafjørður	2.0	4.0
21. Nes	1.4	4.2
22. Vestmanna	2.0	8.0
23. Haldórsvík	1.0	2.0
29. Miðvágur - Sandavágur	3.0	7.9
46. Froðhæ	4.0	11.0
48. Seyrvágur	1.5	4.0
66. Hvannasund - Viðareiði	-	2.0
67. Porkeri	1.0	3.0
68. Vágur	4.0	6.0
Klaksvík	6.0	12.5
	25.9	64.6

Øll hesi uppskot eru borin fram av tingmonnum fyri viðkomandi valdæmi og í øllum teimum er gjøllig grein gjørd fyri tí mikla tørv, ið er á útbýgging av havnum. Tey flestu vísa á øktar fiskalandingar, bæði frá útróðrarbátum og øðrum veiðiførum.

Alt samanfikið má ta haldast, at allar hesar havnarbyggingar eru bráðneyðugar og beinleiðis fyrirtreyt fyri øktum vinnuguleikum í viðkomandi bygdam. Minnilutin (Erlendur Patursson) mælir tí til, at øll hesi uppskot verða samtykt, og heldur, at landsstýrið til hesar uppgávur eigur at leggja fyri tingið lógaruppskot um neyðuga lántøknheimild.

Skoytast skal upp í, at eisini Klaksvíkar kommuna hevur vent sær til landsstýrið og lögting við umsókn um, at játtanin á havnaætlanini verður økt munandi. Farið verður brátt undir gerð av ferjulegu, og tá henda bygging er liðug, er lítið og einki eftir av teirri játtan. Klaksvíkar kommuna fekk á 10 ára ætlanini í 1969.

Um stutta tíð verður fó neyðugt at fara undir útbýgging á Kósini, har

p/f J. E. Kjølbro hefur í hyggju at viðka munandi um flakavirkid. Henda bygging er átroðkandi neyðug.

Þisini verður gjört projekt fyrí úthygging vestaru megin á váuni, so at virkini har kunnu fáa betri virkisumstöður.

Skotið verður tí upp at hækka játtanina til Klaksvíkar úr 6.0 upp í 12.5 milj. kr. Av tí at umsóknin frá Klaksvík ikki hevur fingið lógarform, verður helta sett fram:

Uppskot til

Løgtingslóg um broyting í lögtingslóg um 10-ára ætlan um úthygging av bygðahavnum.

lagtingslov om ændring i lagtingslov om 10 års plan for udbygning af bygdehavnene.

§ 1.

Í § 1 í lögtingslóg nr. 55 frá 1. august 1969 um 10 ára ætlan fyrí úthygging av bygðahavnum verður «Klaksvíkar 6.000.000» broytt til Klaksvíkar 12.500.000.

§ 1.

I § 1 i lagtingslov nr. 55 af 1. august 1969 om 10 års plan for udbygning af bygdehavnene ændres «Klaksvíkar 6.000.000» til «Klaksvíkar 12.500.000».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heiman vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Figgjarnevndin, 20. apríl 1972.

2. viðgerð var 21. apríl (frávik frá tíðarfrestini uttan atkvøðugreiðslu).

Uppskotið til samtyktar frá meirilutanum í nevndini samtykt við 20 - 0 atkvøðum. — Uppskotið frá minnilutanum harturfallið.

107. Samfelagsliga greinin á studentaskúlanum

Ár 1972, 20. apríl, legði Erlendur Patursson fram soljóðandi

**Uppskot
til
samtyktar.**

Løgtingið áleggur landsstýrinum at skipa so fyrri, at samfelagsfrøðilig deild verður skipað á Føroya Studentaskúla frá komandi skúlaári.

Á Føroya lögtingi, 20. apríl 1972.

Erlendur Patursson

Ove Mikkelsen.

við hesum fylgiskjali:

Hoydalar, 20/4 - 1972.

Opið bræv til Føroya Landsstýri.

11/2 — 1972 sendi Føroya Studentaskúli umsókn um at fáa samfelagsgrein á skúlan. Skúlin hevur nú fingið svar frá landsstýrinum, harav tað skilst, at landsstýrið ikki ætlar at taka støðu til upprættan av samfelagsgren fyrr enn lögtingið fer at taka støðu til HF-skúlan. Tá vit vita, at eingir møguleikar eru fyri HF fyrr enn í fyrsta lagi aftan á summerfrítíðina í 1973 — helst seinni — skilja vit, at landsstýrið ikki ætlar at taka nakra støðu til samfelagsgreinina fyrr enn tá.

Hetta halda vit vera skeivt. Vit vilja hava samfelagsgrein aftan á summerfrítíðina í ár, tí bæði næmingar og lærarar eru hugaðir fyri tí. Umleið helvtin av næmingunum í l.g. ætla sær á samfelagsgreinina í ár.

Vit duga ikki at siggja, at peningaspurningurin er nóg stór grund til at nokta samfelagsgreinini. Talan er um hægst 94.000 kr. tað fyrsta árið, harav ikki alt kemur á besa fíggjarlógina, og 140.000 kr. árliga tey komandi árin.

Samfelagsgreinin er ein grein av studentaskúlanum á sama hátt sum matematisk-fysisk og nýmálslig. Teir næmingar, sum ganga á samfelagsgreinini, hava samfelagslæru sum høvuðsfak; so at nýmálstigir næmingar fáa samfelagslæru í staðin fyri latín og týskt, og matematisk-fysiskir næm-

ingar fáa samfelagslæru í staðin fyri ein part av tímunum í matematik, fysik og kemi.

Í «Grenvalget i Gymnasiet», útgivið av Arbejdsdirektoratet í 1969, stendur um samfelagsgreinina:

«Samfundsfaglige grene vil blive oprettet både på den sproglige og på den matematiske linie, efterhånden som der bliver uddannet lærere, der kan påtage sig undervisningen i samfundsfag. De samfundsfaglige grene og dermed samfundsfag er indført, for at flere, uanset hvilket fagstudium de vælger, kan have en mere specialiseret viden om og forståelse af samfundets forhold og dets stadig mere komplicerede funktioner, ... Grenene vil omfatte 5 ugentlige timer i samfundsfag, både i 2. og i 3.g. Formålet med undervisningen er at give eleverne kendskab til væsentlige træk i samfundsstruktur og -funktioner og at opøve dem i kritisk og systematisk tænkning og selvstændigt arbejde på disse områder. . . . Undervisningen i samfundsfag omfatter:

- 1) Familien som social gruppe og som retligt og økonomisk fænomen.
- 2) Samfundets økonomiske og sociale struktur.
- 3) Kulturbestemmende faktorer i samfundet og kulturelle grupper.
- 4) Individens og grupperes politiske holdning; de vigtigste politiske idésystemer.
- 5) Den politiske struktur og proces, derunder væsentlige træk fra andre lande.
- 6) Det danske samfund og den danske stat i internationale relationer.
- 7) International politik.

Punkterne 5) - 7) vil blive behandlet særlig fyldigt.

Et centralt led i undervisningen vil blive arbejdet med tekst- og talemateriale hvorved eleverne vænnes til præcis iagttagelse, sammenligning af iagttagelser og kritisk vurdering af materialet. I 3.g. læses der speciale (f.eks. de politiske partier i Danmark, den økonomiske udvikling i Danmark i de senere år eller en stormagts udenrigspolitik). Til studentereksamen er der en mundtlig og to skriftlige prøver. Mindst en af de skriftlige prøver vil få en sådan form, at besvarelsen skal ske på grundlag af udleveret materiale.»

Landsstýrið kannugt eru á Føroya Studentaskúla góður umstoður fyri samfelagsgrein, við tað at bæði hali og lærarar eru á skúlanum. Tað einasta, sum manglar, er peningajáttanin frá landsstýrinum.

Vit næmingar vilja ganga á samfelagsgreinini, tí vit vilja hava meira

af vita um, hvussu samfelag okkara er uppbyggt og hvussu tað virkar, og tí at eitt studentsprógv við samfelagskeru er eitt gott grundarlag undir fleiri hægri útbúgvingum, t.d. cand.scient.pol., cand.polit., cand.oecon., cand.jur., cand.psych., HA, HD, cand.merc., cand.phil. ella mag. í samfelagshátt, sociolog, socialráðgevari og journalist. Samfelaðið --- myndugleikarnir --- politikarnir --- áttu at havt stóran áhuga fyri, at næmingar koma at ganga á samfelagsgreinini, tí tað verður støðugt meir og meir brúkt fyri fólki við hesum útbúgvingum.

Við hesum biðja vit landsstýrið um at svara jálftandi uppá fyrispurningin frá Jógvani Sundstein, lögtingsmanni, um samfelagsgrein verður sett á stovn í ár.

Viðmerking: Av tí, at tímatafvan til komandi skúlaár skjótt skal leggjast, vóna vit, at landsstýrið tekur eina støðu og svarar sum skjótast.

Við hávirðing

Tey, ið aftan á summarfrítíðina ætla sær á samfelagsgreinina.

Uppískoyti: (Skrivað 20/4 aftan á lögtingsfundin.)

Á lögtingsfundi bevar Sámuel Petersen, landsstýrismaður, svarað upp á fyrispurningin um samfelagsgreinina. Svárið var, at landsstýrið ikki ætlaði at seta samfelagsgreinina á stovn í 1972. Ongar grundir vóru nevndar; men nevnt var, at nógvir næmingar høvdu meldað seg til nýmálsligu greinina. Harav skuldi møguliga skiljast, at landsstýrið kanska skal seta ein nýmálsligan flokk afturat.

Tað eru ongar grundir til at nokta samfelagsgreinini, men spurningar hava verið frammi um hesi ting:

Lærarar.

Tað eru á skúlanum lærarar til samfelagsgreinina; soleiðis at umframt tann læraran, sum skal undirvísa í samfelagskeru, verða nakrir yvirtímar til nakrar av hinum lærarnum.

Amboð.

Tað skulu ikki keypast nøkur nýggj amboð til samfelagsgreinina. Tað verða sostatt ongar útreiðslur til hetta.

Peningaspurningur.

Samfelagsgreinin kostar sum áður nevnt uml. 94.000 kr. tað fyrsta

árið og 140.000 kr. árliga ley komandi árin. Hesin peningur skal nýtast til læraralønir.

Høli.

Eftir kauningum, sum vóru gjørdar av HF-nevndini, sæst, at tað er nóg mikið av hølum til samfelagsgrein og HF, sjálvt um nýmásliga greinin verður tvísporað, eins og matematiska greinin er tvísporað.

Viðmerking.

Leiðsla skúlans hevði ikki havt søkt um samfelagsgrein eftir summerfrítíðina í 1972, um umstøðurnar (høli og lærarar) ikki vóru í lagi.

Tað hava søkt so mikið nógvir næmingar inn á 1.g. ným. at talan møg-
uliga verður um at gera ein nýmásligan flokk afturat. Talan er eisini um bert at upptaka ein 1. real komandi skúlaár móti vanligum tveimum. Rek-
tari skúlans hevur skrivað til landsstýrið um bert at upptaka ein 1. real,
men hevur einki svar fingið. Viðvíkjandi upptøku av tveimum 1.g.ným.
hevur rektarin fingið at vita, at hann kann tosa við Sámuel Petersen um
hetta í morgin.

Ein 1.g. afturat kostar uml. 100.000 kr. árliga. Ein 1. real minni kostar
tað, ein 1. real kostar, minni. (Vit vita ikki reiðiliga, hvussu nóg ein
1. real kostar.)

A skúlanum eru umstøður fyri bæði einum 1.g.ným. afturat og sam-
felagsgrein og um neyðugt eisini tveimum 1. real. Hetta er sostatt bert
ein spurningur um, hval landsstýrið játtaf pening til.

Peningaspurningurin sær nú soleiðis út tað fyrsta árið:

Samfelagsgrein, ein 1.g.ným. og ein 1. real:

94.000 kr. ÷ tað, ein 1. real kostar.

Samfelagsgrein, tveir 1.g.ným. og ein 1. real:

94.000 kr. + 100.000 kr. ÷ tað, ein 1. real kostar.

Samfelagsgrein, tveir 1.g.ným. og tveir 1. real:

94.000 kr. + 100.000 kr.

Vit biðja til lögtingið um at alkveða fyri at seta einn samfelagsgrein á
stovn á Føroya Studentaskúla aftan á summerfrítíðina í 1972, t.v.s. kom-
andi skúlaár.

við hávirðing

Tey, ið aftan á summerfrítíðina ætla
sær á SAMFELAGSGREININA

1. viðgerð 21. apríl og málið fór til 2. viðgerð utan nevndarviðgerð.

2. viðgerð sama dag (frávik frá tíðarfrestini utan atkvøðugreiðslu).
Atkvøtt var við navnakalli.

Ja atkvøddu: Signar Hansen, Hilmar Kass, Jógvan Sundstein, S. Skaale, Demmus Hentze, Knút Wang, Hákun Djurhuus, Kj. Mohr, Haldor Hansen, Hannus við Høgadalsá, Finnbogi Isaksen, Erlendur Patursson, Jógvan Durhuus, Ove Mikkelsen = 14.

Atkvøddu ikki: Agnar Nielsen, Martin Joensen, Trygve Samuelson, Andr. Djurhuus, Jógvan Olsen, Jóhs. Olsen, Hilmar Bech, J. P. Thomassen, Tórolvar Olsen, Poul J. Olsen, J. Fr. Øregaard = 11.

Burturstaddur: Leon Joensen.

Uppskotið til samtyktar sostatt samtykt við 14—0 atkvøðum.

108. Broyting í lögtingslóg um landsskatt og kommunuskatt

Ár 1972, 21. apríl legði Hilmar Kass fram

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í lög-
tingslóg um landsskatt og
kommunuskatt.

løgtingslov om ændring i lög-
tingslov om landsskat og
kommuneskat.

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 50 frá 2. juli

§ 1.

I lögtingslov nr. 50 af 2. juli

1963 um landsskatt og kommunuskatt verður gjørd henda broyting:

§ 9, punkt 9) verður í staðin fyri núverandi orðingina orðað soleiðis:

«Tá ið skattgjaldari fyri eitt virki við vinnuligum endamáli gevur ábyrgd til banka ella annan kreditor og av hesi orsök er fyri tapi er tað honum loyvt at draga hetta tap frá í skattskyldugu inn-tøkuni.»

§ 2.

Henda lóg fær gildi beinan vegin.

Viðmerkingar:

Hjá teimum sum hava gjørt feløg og millum annað keypt sær fiskiskip hevur partapeningurin vanliga ikki rokkið longur enn til at fáa fatar á skipinum. Fyri at fáa útgerðarlán, sum í vissum veiðuhættum er rættiliga stórt, er neyðugt at veðhalda yvir fyri lángevranum. Verða nú skip ella virkir fyri óhappi kunnu menn ella feløg koma undir at gjalda fyri sínar kautiónir. Tapið kann raka hart og halda vil tí, at slíkt tap eigur at vera loyvt at draga frá í skattskyldugu inn-tøkuni.

Á Føroya lögtingi, 21. apríl 1972.

1. viðgerð sama dag (frávik frá tíðarfrestini uttan atkvøðngreiðslu) og málið var beint til 2. viðgerð uttan nevndarviðgerð.

2. og 3. viðgerð somuleiðis sama dag og lógaruppskotið samtykt við 19—0 atkvøðum.

109. Broyting í skattalógini (kommanditfelag)

Ár 1972 21. apríl, var frá fíggingarnevndini framlagt

Uppskot

til

**løgtingslóg um broyting í lög-
tingslóg um landsskatt og
kommunuskatt.**

§ 1.

Í løgtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963 um landsskatt og kommunuskatt verður § 14, nr. 5a orðað so-leiðis:

«Skrásett partafeløg og onnur vinnufeløg, har sum ikki allir felagsmenn ábyrgjast persónliga fyri skuldbindingar felagsins, og sum býta avlopið í lutfalli við tann pening, sum felagsmenn hava lagt í felagið. Luttakarar í feløgum, sum nú koma undir nevndu reglur og sum eru stovnað áðrenn 20. apríl 1972, verða framvegis undir higartil galdandi skattareglum viðvíkjandi rakstri av ognum, ið eru útvegaðar innan 20. apríl 1972 eins og skipsbyggisáttmálum, gjørdum áðrenn nevnda dag, meðan rakstur av ognum, útvegaður frá og við hesum degi koma undir omanfyri nevndu reglur og skal røkskapurin verða lagdur til rættis eftir hesum.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

**lagtingslov om ændring i lag-
tingslov om landsskat og
kommuneskat.**

§ 1.

I lagtingslov nr. 50 af 2. juli 1963 om landsskat og kommuneskat formuleres § 14, nr. 5a således:

«Indregistrerede aktieselskaber samt andre erhvervsdrivende selskaber i hvilke ikke alle deltagere hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskudet i forhold til deltagerens i selskabet indskudte kapital. Deltagere i selskaber, som nu vil falde ind under her anførte regler og som er oprettet inden 20. april 1972 behandles fremdeles efter hidtil gældende skattemæssige regler for så vidt angår drift af aktiver, anskaffet før 20. april 1972 samt af skibskontrakter, indgået inden nævnte dato, hvorimod drift af nyanskaffelser fra og med nævnte dato behandles efter ovennævnte regler og skal regnskabsaflæggelsen indrettes herefter.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Í lögtingsmáli nr. 9/1971: Broyting í lögtingslóg um endurnýgging av fiskiskipaflotanum hefur landsstýrið skolið upp at broyta studningsreglurnar soleiðis, at studningslán ikki verður veitt í teimum førum, har eigarin er eitt kommandittfelag, men at tað í staðin verður veitt felagnum lán av somu hædd, sum annars verður veitt í studningi, tá ið eigarar hava skipað seg á annan hátt. Landsstýrið motiverar broytingina við, at kommanditistar hava so stórar skattligar fyrimunir í eigaraforminum, at teir ikki eisini eiga at fáa fyrimunin í studningsláninum.

Figgjarnevndin er samd við landsstýrið í hesum sjónarmiði, at kommanditistar, sum er, fáa ein órímiligan dupultan fyrimun, men heldur nevndin, at ein annar vegur og helst eisini meira praktiskur er at útjayna mismunin í broyting í skattalógini, soleiðis at øll feløg, har ikki allir felagir eru persónliga ansvarligir fyri skuldir felagsskapsins, koma undir somu skattareglur. Ein tilik broyting ber umframt tað við sær, at hon eisini umfatar feløg, ið investera í øðrum ognum enn skipum.

Nevndin hefur eisini hugsað um, at rætturin at draga effektivar vinnuligar veðmálsbindingar frá í skattskyldugu inntøkuni eigur at verða viðkaður. Stundir hava tó ikki verið at viðgjørt málið, men kundi verið heitt á landsstýrið at kanna málið til næstu tingsetu.

Viðvíkjandi kommandittfeløgum so hava tey, sum eru stovnað í 1971 ella fyrr longu fingið vissar skattligar fyrimunir. Um skattareglurnar viðvíkjandi hesum feløgum ikki verða broyttar koma tey seinni at rinda, ið hvussu er ein part av hesum fyrimuni aftur.

Verður lógarbroytingin gjord soleiðis, at øll kommandittfeløg koma undir hana og ikki verður hugsað um tey verandi, so vilja luttakarnir í hesum sleppa undan at fáa tann vinning, teir seinni fáa, skattaðan. Tí er í uppskotinum serligar reglur gjørdar viðvíkjandi hesum eldri feløgum, soleiðis, at tey kunnu og skulu halda fram eftir higartil galdandi skattareglum, og skal vinningur ella hall verða viðgjørt eftir teimum reglum, sum tey vildu verið undir, um ongin broyting var gjord, men er hetta tó avmarkað til bert at galda tær ognir, sum tey nú hava og kunnu tey ikki útvega sær nýggjar ognir at nýta eftir gomlu reglunum, men skulu hesar, sum útvegaðar eru aftaná 20. apríl í ár, verða viðgjørdar skattliga eftir hesum nýggju reglunum.

Sum luttakari í hesum eldri feløgum er at skilja tann partur, sum skattgjaldari eigur soleiðis, at um hann selur ella á annan hátt avhendir henda part, so skal nýggi partseigarin skattliga koma inn í hansara stað soleiðis, at tann til eina og hvørja tíð verandi eigari hevur tær á partinum verandi skattligu skyldir og fyrimunir.

Útvegar nú kommandittfelag nýggjar ognir so skal tað halda raksturin

av hesum lyri seg og skal roknskapurin verða uppgjördur eins og um hetta var partafelag.

Figgjarnevndin, 20. apríl 1972.

2. og 3. viðgerð sama dag (frávik frá liðarfrestini givið uttan atkvøðugreiðslu).

Lógaruppskotið samtykt við 24-0 atkvøðum.

Fyrispurningur

Fyrispurningur frá Hákun Djurhuus til lögmann Atla Dam.

Fráboðaður 28/10-1971. – Samtykt at svara 29/10 og svaraður og unnrøddur 5/11-1971.

Fyrispurningurin er soljóðandi:

**Fyrispurningur
til
løgmann Atla Dam**

Er detailprojekt gjørt til brúna um Hvannasund?

Nær verður farið undir hetta arbeiðið, ið landsstýrið longu hevur fingið neyðuga heimild frá tinginum at fara undir?

Avrit av svarinum verður at býta út millum tingmenninar.

Viðmerkingar:

At sambindingin um Hvannasund er komin í drag orsakað av ringum vilja frá landsstýrisins síðu, stendur øllum monnum greitt, tí tað eru fleiri ár síðani, lögtingið gav landsstýrinum tørvandi heimildir at fara undir hetta arbeiði.

At menn ótolnir hava spurt eftir, nær hetta arbeiðið verður byrjað, hevur onki hjálpt.

Nú spyrja Viðareiðis kommuna, Hvannasunds kommununa og Klakks-

víkar kommunu um hetta sama og hava sent landsstýrinum soljóðandi skriv:

«Sóknarstýrini fyri Viðareiðis, Hvannasunds og Klakksvíkar kommunu hava einmælt samtykt at venda sær til landsstýrið við felags áheitan og fyrispurningi um gerð av brúnni um Hvannasund.

Sóknarstýrini loyva sær at vísa á, at uppskotið um brúgv um Hvannasund varð endaliga samtykt á Føroya lögtingi við 3. viðgerð 4. mai 1968. Fyrri parturin av uppskotinum álegði landsstýrinum at gera detailprojekt til brúgv um Hvannasund og varð viðtikið við 20 atkvøðum fyri, meðan hin parturin av uppskotinum heimilaði landsstýrinum landskassans vegna at læna neyðugan pening til gerð av brúgv um Hvannasund og varð viðtikið við 19 atkvøðum fyri.

Tað eru nú liðin meiri enn 3 ár, síðan hesar samtyktir vóru gjørdar á Føroya lögtingi, og loyva undirritaðu sóknarstýri sær tí at spyrja Føroya landsstýri eftir tí detailprojektering og finansiering, ið varð áløgd landsstýrinum av Føroya lögtingi.

Sóknarstýrini skulu gera vart við, at brúgvin um Hvannasund er eitt aðalmál norðoyinga í landsins samferðsluúthyggning, sum nú í nøkur ár hevur bíðað, meðan dentur hevur verið lagdur á aðrastaðir, og at vit vóna okkum svar frá landsstýrinum skjófast gjørligt, samstundis sum vit skulu upplýsa, at vit eru til reiðar at koma á fund við Føroya landsstýri, um so er.»

Eg vil nú sum lögtingsmaður fyri Norðoyggjar hava at vita frá lögmanni Atla Dam, ið hevur í hondum hetta málsøki, og samstundis ábyrgdina av, at lögtingsins samtykt í hesum máli ikki verður fylgd, hvør ætlanin er viðvíkjandi sambindingini um Hvannasund og havi tí sett lögmanni henda fyrispurning um, nær arbeiðið verður byrjað.

A lögtingi, 28. oktober 1971.

Hákon Djurhuus

Fyrispurningur frá Hákon Djurhuus til landsstýrismann Sámal Petersen.

Fráboðaður 28/10-1971. Samtykt at svara 29/10. Svaraður og umrøddur 5/11-1971.

Fyrispurningurin er soljóðandi:

Fyrispurningur

til

landsstýrismann Sámal Petersen

Hvi hevur landsstýrið ikki svarað umsókn frá Klakksvíkar kommunu

dagfest ávikavíst 14. juli og 20. september 1967 um at fáa tey lógliga til-
tøk framd, soleiðis at Klakksvíkin frá 1. apríl 1968 kundi gerast keyps-
staðarkommuna?

Ætlar landsstýrið at ganga umsóknun kommununnar á mæti, og nær
kann kommunan vænta at fáa svar?

Er uppskotið um nýggja kommunulóggávu, ið landsstýrið nú hevur lagt
fyri lögtingið so hállað, at svarið kann verða játtandi, uttan broytingar
ella uppiskoyti?

Avrit av svarinum verður at byta út millum tingmenninar.

Viðmerkingar:

Yvir fyra ár at biðja eftir svari frá tí almenna er long tíð — ov long tíð
vil mangur siga.

14. juli og 20. september 1967 søkti Klakksvíkar kommuna landsstýrið
um at gerast keypstaðarkommuna frá 1. apríl 1968 at rokna, men hevur
landsstýrið ikki latið hoyrt frá sær, hvørki so ella so.

Klakksvíkar kommuna hevur onki hoyrt, og á lögtingi hevur onki mál
verið hesari umsókn viðvíkjandi.

Tí verður við hesum fyrispurningi spurt eftir málinum, so skil kann
fáast á, hvussu tað kann bera til, at landsstýrið kann liggja onaná einum
máli í fyra ár uttan at lata hoyra frá sær.

Á lögtingi, 28. oktober 1971.

Hákur Djurhuus

Fyrispurningur frá Jógvan Sundstein til landsstýrismann Eli Nolsøe.

Fráboðaður 5/11 - 1971. Atkvøðugreiðsla var um fyrispurningurin
skuldi svarast ella ikki og fall tað við 13- -0 atkvøðum.

Fyrispurningurin hevði nakað sama innihald sum fyrispurningur frá
sama lögtingsmanni seinni til Jákup Lindenskov, landsstýrismann (sí
hann).

Fyrirspurningur frá Jógvan Sundstein til landsatýrismann Jákup Lindenskov.

Fráboðaður 7/12-1971. --- Samtykt at svara 10/12 við alkvøðugreiðslu 20—0. — Svaraður og umræddur 12/12.

Fyrirspurningurin er soljóðandi:

Hevur landsstýrið gjørt nakrar veruligar metingar um støðuna, sum stendst av rúsdrekkanyýtsluni og rúsdrekkaskípanini her á landi, við hjálp av upplýsingum frá t.d. polisi-, heilsu- og socialu myndugleikunum?

Hevur landsstýrið nakrar ællanir um tiltøk sum roynd til at loysa hetta vandamál?

Í síni tíð varð ein nevnd sett til kauman av rúsdrekkalóggávu. Hevur henda nevnd endað arbeiði sitt og í so fall er nakað álít komið frá nevndini?

Avrit av svarinum verður at býta út millum tingmenningar.

Viðmerkingar:

Hóast Føroyar hava eina restriktiva rúsdrekkalóggávu er rúsdrekkanyýtlan nógv vaksandi, og drykkjuskapurin breiðir seg nógv á almennum plássum, á gøtum, ja eina í bilum á koyritúrnum millum bygdir.

Serliga tey seinastu árin er nýtslan nógv økt, og er hetta fyri ein part orsakað av teim sokallaðu «ølklubbum». Henda størri nýtsla, sum hjá einum parti av fólki okkara er við at bliva til ónýtlan, er nú vorðið eitt stórt samfelagsligt vandamál.

Samhætt uppgerð frá gjaldstovuni hevur innflutningurin av sterkum øli tey ymisku árin verið hesin:

1964/65	730.000 fløskur
1967/68	1.275.000 fløskur
1969/70	2.110.000 fløskur

Av víni og spiritus er innflutt (í krónum, tí statisku upplýsingar um nøgd ikki eru heilt álitandi):

	Vín	Spiritus
1960	kr. 136.000	kr. 417.000
1965	kr. 246.000	kr. 899.000
1969	kr. 356.000	kr. 1.056.000

Hetta mál hevur avleiðingar á nógvum økjum, men ætlanin við hesum spurningi er at gera eina roynd at fáa gongd á loysnina av hesum álvars-máli.

Á Føroya lögtingi, 30. november 1971

Jógvan Sundstein

Svarið var skrivlig og verður tað í hesum føri tikið við her:

Í galdandi «lov for Færøerne om forbud mod at drive erhverv med be-rusende drikke m.m.» frá 4. apríl 1928 eru ikki gjørdar lýðandi broyting-ar, síðani rúsdrekkalógin kom í gildi í 1908 aftaná fólkaatkvøðu.

Til 1919 var loyvd útskeinking av sterkum lógi í klubbum, men við broytingini í 1919 var hetta heldur ikki loyvt, og persónar kunnu nú ein-aus keypa sær - bestilla - rúsdrekka til sín sjálvs.

Hesar reglur standa enn við óbroyttar. Burtursæð frá teirri skipan, sum er, um gjalding av skatti, (1928) skamting av sterkari rúslógi og rúsdrekkakort (1949).

Hóast uppskot hevur verið frammi á tingi av og á um at broyta rúsdrekkalógina, hevur tað enn ikki ført til nakra broyting.

Útminningin av hesi lóg samsvarar tó ikki í øllum tí, sum lógin fyri-skrivar.

Landsstýrið hevur tí tikið spurningin til viðgerðar, og er ætlanin at koma við uppskoti um broytingar í næstu tingsetu.

Sum tinginun er kunnugt, er øking í nýtsluni av rúsaði drykkjum, serliga sýnist nýtslan av øli — sterkari — at vera nógv vaksandi, nevast kann, at í 1969 var innflutt -

sterkt øl	540.000 litrar
veikt øl	142.000 litrar
innflutt tilsamans	682.000 litrar
veikt øl framleitt í Føroyum	666.000 litrar
Samlað nýtsla av øli í Føroyum	1.348.000 litrar

Av samlaðu ølnýtsluni í 1969 eru umleið 40% sterkt øl (sterkari enn 2,25%), meðan umleið 60% er veikt øl (2,25% ella minni).

I 1970 var innflutt av sterkum øli	731.000 litrar
veikum øli	140.000 litrar
	871.000 litrar
framleitt veikt øl í Føroyum	686.000 litrar
Samlað ølnýtsla í 1970	1.557.000 litrar

Av samlaðu ølnýtsluni í 1970 eru umleið 47% sterkt øl (sterkari enn 2,25%), meðan umleið 53% er veikt øl (2,25% ella minni).

Viðmerkjast skal, at veikt øl vanliga ikki verður roknað upp í rúsdrekka.

Innflutningurin av spiritus og víni í árinum 1965-70.

1965	117.000 l.	31.000 l.
1966	123.000 l.	36.000 l.
1967	127.000 l.	36.000 l.
1968	123.000 l.	37.000 l.
1969	117.000 l.	37.000 l.
1970	132.000 l.	38.000 l.

Tendensurin er, at meira verður drukkið av sterkari ølsortum, ein vøkstur, sum serliga seinna árin hevur fikið seg fram.

Í teimum londum, har sølan av rúsdrekka er leys, finast størstu óheppisligu avleiðingarar av spiritus ónýtslu, og eftir teimum metingum, sum políti- og aðrir myndugleikar hava um støðuna viðvíkjandi alkoholbrúki, so er ikki orsøk til at halda, at okkara lóggáva eigur at verða broytt, soleiðis at rúsdrekkasøla verður frí.

Tað er óivað so, at fólk nú hugsar øðrvísi um hetta mál enn áður — m.a. av ávirkan uttanífrá - - tí livsmynstrið er undir støðugari broyting.

Her aftrat kemur, at tað unga fólkid stendur fyri nógv størri ávirkan enn áður og kemur til meira pening enn fyrr.

Físini er trýstið vorðið størri og størri gjøgnum drykkjusiðir, gjøgnum bløð, filmir o.s.fr., har reklamerað verður fyri rúсандi vørum.

Í samband við undirhald, veitslur, hátíðarhald og filíkt er rúsløgur og tabbak vorðnir sjálvsagdir lutir.

Hetta ávirkar tey ungu, tey fáa ta upplatan, at hetta er filíkt, sum hoyrir lívinum til.

Øldreking t.d. í londunum kring okkum er vorðin ein so álvarsligur sosialur spurningur, sum myndugleikarnir hava fikið til gjøllari viðgerð.

Í Noreg, Svøríki, Finlandi er økta forbrúkið serliga stórt og hevur hækkað alkoholbrúkið pr. íbúgva.

Finland fekk eina leysari (liberulari) lóggávu 1. januar 1969, sum førði við sær, at alkohalnýtslan hækkaði við umleið 50%.

Í 1968 var alkohalnýtslan í Finlandi 2,88 l alkohol pr. íbúgva

Í 1969, 4,21 l pr. íbúgva, og

Í 1970, 4,30 l alkohol pr. íbúgva.

Alkohalnýtslan í litrum 100% alkohol pr. íbúgva.

	Danmark	Føroyar
1964	4,97	1,62
1969	6,13	2,08
1970	6,56	2,45

Tað kann eisini leggjast aftrat, at tað hevur víst seg, at tey lond, sum hava givið leysari teynar fyri sølu av veikari alkoholdrykkjum, ikki hava minkað um nýtsluna av sterkari rúsløgum, heldur tvørturímóti.

Tað, sum hent er, at tað, at sølan av veikari alkoholdrykkjum er munandi vaksin og eingin minning, heldur øking er av sterkari rúsløgi.

Í dag eru alkoholgranskarar samdir um, at økingin av alkoholbrúkinum er ein samfelagslig hóttan, sum stavar frá økingini í liberaliseringini av ølsøluni.

Eg havi fingið áheitanir frá fólki um at gera nakað munandi fyri at steðga tí ovurhonds vaksandi nýtslu av oli og sterkari lögum, sum hevur tikið seg upp í Føroyum, serliga ley tvey seinastu árin.

Øll søla og umfar av rúсандi løgi í Føroyum eigur altíð at vera undir strongum almennu eftirliti. Privat vinningssálgamál eiga ikki at vera uppi.

Alt organiserað innkeyp av rúсандi løgi eigur at vera steðgað, hvørt tað eru stovnar ella feløg, talan er um.

Eg havi reist hetta mál í landsstýrinum og yvir fyri politimyndugleikum, men hevur hetta ikki enn ført til, at hesin formur fyri rúsdrekka-løyvi og -sølu er steðgaður.

Ein hin týðningarmesti tátturin í forðingini fyri misbrúki er upplýsing og undirvísing í skúlum og á øðrum støðum, so vandamálini, ið standast av nýtsluni av narkotiskum evnum, har í millum alkohol, verða gjølliga lýst.

Landsfútin hevur upplýst fylgjandi:

Persónar settir í deteniðniarnar í Føroyum orsakað av rúsdrekka	
1970	502 persónar
Pr. 10/12-1971	434 persónar

Til samningar:

Århus (108.000 íbúgvar) 1970	412 persónar
Odense (167.000 íbúgvar) 1970	536 persónar

Talið í Føroyum er enn størri í mun til í Danmark, av tí at eitt stórt tal av druknum persónum í Føroyum verður koyrt beinleiðis til hús, av tí at politiið veit hvørjir teir eru og hvar teir búgva.

Spirituskoyring:

1) Við bili og motorsyklu í 1970	64 mál
pr. 10/12-1971	70 mál
2) Knallertir í 1970	32 mál
pr. 10/12-1971	14 mál

Heverk:

Hesi vera so at siga altíð gjørd av druknum persónum	
1970	72 mál
pr. 10/12-1971	101 mál

Tjóvari:

1970 (herav innbrot 112)	155 mál
pr. 10/12-1971 (herav innbrot)	148 mál
Ein stórir partur, serliga av innbrotunum, hevur samband við rúsdrekkanytslu.	

Brot á spirituslógina:

1970	17 mál
pr. 10/12-1971	13 mál
So at siga øll málini viðvíkja drekking av rúsdrekka í almennum dansihølum ella restauratiónum.	

Frá landssjúkrahúsimum og statssjúkrahúsimum verður upplýst, at talið av sjúklingum, sum hava verið innlagdir ella hava verið í konsultatión fyri alkoholnýtshu, ikki hevur verið vaksandi seinastu árin.

Í teimum ringastu tilfellum, sum landssjúkrahúsið hevur havt, hava persónarnir drukkið den.spritt og hárvatn o.t. Tað eru tó næstan eingir av persónum, sum hava fingið livrina skadda av alkoholnýtshu.

Hjá 23 monnum (av 62 innleggingum) sum í 1970/71 vóru viðgjørdir á Statssjúkrahúsimum, var diagnosan alkoholnýtshu (herav 11 høvudsdiagnosan). Tilsvareandi tølini í Danmark eru 5.258 av hvørjum 29.803 innleggingum.

Sosiala deildin hjá ríkisumboðnum hevur upplýst:

At tað so at siga ikki er komið fyri, at tað hevur verið neyðugt at veita sosialhjálp til persónar ella familjur orsakað av rúsdrekkaneytslu.

Upplýsingar, sum eru givnar frá læknum, sosialu- og lægreglmyndugleikum er at siga, at eingi nágreinilig hagtøl eru beinleiðis til skjals.

Tað er neyvan heilt eftirfarandi at taka tøluni frá sjúkrahúsunum einsamøll, tí tað er ein stórur partur av fólki við alkoholtrupulleikum, sum ikki venda sær ella verða víst beinleiðis til sjúkrahúsini.

Viðvíkjandi upplýsingunum frá politinum er at siga, at praksis er ógvuliga ymiskur hvussu druknir persónar verða tiknir inn.

Landsstýrið vil nú taka upp spurningin við heilsu- og lægreglmyndugleikarnar um at stovna ambulatorium til viðgerð av alkoholsjúkum.

Í 1966 samtykti løgtingið at seta nevnd til kannan av rúsdrekkalóggávuni.

Henda nevnd hevur enn ikki givið álit frá sær til landsstýrið, og landsstýrið hevur ikki frætt, um nakað úrslit er væntandi.

Síðasti fundurin var í mai 1969.

Men landsstýrið hevur nú, sum nevnt, í hyggju at koma við uppskoti, soleiðis at tingið fær høvi til at viðgera hesa lóggávu.

Tórshavn, 15. december 1971.

J. Lindenskov
landsstýrismaður

Fyrispurningur frá Hákun Djarhuus til landsstýrismann Jákup Lindenskov.

Fráboðaður 8/12-1971. Samtykt at svara 10/12 við 24—0 atkvøðum. Svaraður og umræddur 16/12.

Fyrispurningurin var soljóðandi:

1. Hevur landsstýrið tikið avgerð um at fara undir at tilevna uppskot til nýggja sjúkrahúslóggávu fyri Føroyar?
2. Er nevnd sett til at gera hetta arbeiði, og um so er, hvørji eru vald í nevndina.

Avrið av svarinum verður at býta út til tingmenninar.

Viðmerkingar:

13. apríl 1970 samtykti løgtingið eftir uppskoti frá fólkaflokkinum soljóðandi uppskot til samtyktar:

Alagt verður landsstýrinum at skipa fyri uppskoti til nýggja sjúkrahúslóggávu, ið gevur rúm fyri lí í viðmerkingunum framfærda sjónarmiði og at leggja uppskotið fyri løgtingið í komandi ólavsókingsetu.

Viðmerkingarnar standa í løgtingstíðindi 1969, síðu 287, har millum annað verður víst á, at galdandi lóggáva viðvíkjandi sjúkrahúsum er frá 15. mars 1939, Lov nr. 76 for Færøerne om sygehuse.

Nakrar broytingar eru gjørdar síðani tá, men fólkaflokkurin heldur, at tað nú er neyðugt, at henda lóggáva verður tikin til nýggja viðgerð, og nýggj sjúkrahúslóggáva gjørd.

Reglement for Dronning Alexandrines Hospital, Klaksvig Sygehus og Sygehuset på Suderø, er frá 4. apríl 1941, og er henda reglugerð ikki samsvarendi viðurskiftunum, sum tey eru í dag.

Bæði lóg og reglugerð eru gjørd, áðrenn vit sambært heimasýrslógina finga eitt føroyskt landsstýri, og er tað flokksins áskoðan, at bæði í lóg og reglugerð átti størri ábyrgd at verið lögð á landsstýrið umsitingarlaga viðvíkjandi sjúkrahúsum.

At skipanin viðvíkjandi sjúkrahússtýrinum eigur at verða fasthildin í lokalum spurningum er rímiligt og rætt.

Undir galdandi viðurskiftum lykist tað, sum hvørki landsstýri ella sjúkrahússtýri hava neyðuga ávirkan ella vitan um rakstur sjúkrahúsa.

Á løgtingi 8. december 1971

Hákon Djurhuus

Svarið var í fyrsta umfari skrivliga og verður svarið í hesum føri líkið við, sum var soljóðandi:

Landsstýrið hevur sent formanninum fyri sjúkrahúsinu málið um nýggja sjúkrahúslóggávu til ummælis; hetta var seinast í juni 1970.

Av ymiskum orsøkum hevur verið drúgført at fáa málið aftur, men landsstýrisins ætlan er at fara undir at hroyta umsitingarviðurskiftini eftir teimum sjónarmiðum, sum nevnd eru í tingsamtyktini frá 13. apríl 1970.

Millum annað skulu samráðingar tokast upp við ríkisstýrið, sum er partur í hesum máli; tað verður tó neyvan gjørligt at fáa nakað uppskot fram í hesi tingsetu.

Nevnd til at gera hella arbeiði er ikki sett, men landsstýrið vil sjálvandi søkja sær ta serkønu hjálpina til viðgerð av hesum máli, sum tað heldur vera neyðuga.

Tórshavn, 16. december 1971.

J. Lindenskov
landsstýrismaður

Fyrirspurningur frá Ove Mikkelsen til lögmann Atla Dam.

Sæst ikki at vera fráboðaður. Samtykt at svara 1/3 við 23—0 atkvøðum. Tíðarfrestin at svara frávikin uttan atkvøðugreiðslu 8/3 (ti at lögmaður var ikki heima). Sváraður og umrøddur 15/3 - 1972.

Fyrirspurningurin er soljóðandi:

1. Hvat er hent við meirilutaviðtøku landsstýrisins frá november 1968, har mælt var til, at Sunnara sýsla skuldi varðveitast sum sjálvstøðug sýsla?
2. 9. november 1971 varð frá Justitsministeriinum sent einsljóðandi bræv til fútan, ríkisumboðið og statsministerið, har frágreitt verður at sýslumaðurin fyri Suðuroyar Sunnaru sýslu skal flytast til Sands, og sýslumaðurin á Tvøroyri eisini verður settur sum sýslumaður í Suðuroyar Sunnaru sýslu.

Skal hetta skiljast so, at sýslumaðurin á Tvøroyri skal røkja bæði starvin, ella eru viðtøkurnar bert galdandi fyribils.

3. Í nevnda brævi verður m.a. skrivað: «Man skal herefter påny anmode om en udtalelse om, hvorvidt stillingen som sysselmand for Søndre Søndre Syssel bør nedlægges.»

- 1) Skal ríkisumboðsmaðurin einsamallur ella saman við landsstýrinum svara uppá hetta?
- 2) Ætlar man at mæla til: «at varðveita eina sjálvstøðuga sýslu ella til at hon verður niðurløgd?
- 3) Um mælt verður til avtøku av starvinum og/ella sýsluni eisini, við hvørjari motivering verður hetta so gjørt?

A Føroya lögtingi, 28. februar 1972.
Ove Mikkelsen.

Svarað var í fyrsta umfari skrivliga og verður svarið í hesum føri endurgivið her:

1. Til fyrsta spurningin er at siga, at landsstýrið í oktober mánaða 1968 kunningjardi fyrri sljórnini, at ein meiriluti í landsstýrinum mælti frá at leggja embættið sum sýslumaður í sumaru sýslu niður.
2. Viðvíkjandi øðrum spurningi má svarast, at tað er ikki landsstýrinum kunnugt, hvat stendur í skrivum frá justitsmálaráðnum til ríkismálaráð, ríkisumboð og fúta, og tí kann landsstýrið heldur ikki úfleggja innihaldið í slíkum skrivum.
3. Til triðja spurning má svarast, at landsstýrið ikki er biðið um ummæli enn, men at landsstýrið roknar við at vera eftirspurt, áðrenn ein møguleg ætlan um samanlegging av sýslunum verður framd. Hverja støðu landsstýrið fá fer at taka er ikki gjørligt at siga, fyrr enn landsstýrinum eru kunnugar tær sakliga lýsingar, ein slík samanlegging verður grundað við, um tær kunnu broyta landsstýrisins seinastu ummæli í málinum er altso enn ov tíðliga at siga.

Tórshavn, 13. mars 1972.

Atli P. Dam
løgmaður.

Fyrirspurningur frá Knút Wang til landsstýrismann Eli Nolsøe.

Fráboðaður 9/3 - 1972. Samtykt at svara 10/3 við 20-0 atkvøðum. Svaraður og umrøddur 17/3.

Fyrirspurningurin var soljóðandi:

1. Hevur landsstýrið verið vitandi um dansk-amerikansku samráðingarnar um bann móti føroyskari laksaveiðu?
2. Hverja støðu hevur landsstýrið til at hanna føroyskum skipum at veiða laks á fríum havi undir Grønlandi?
3. Hverja støðu hevur landsstýrið til møguligt endurgjald til føroysk laksaskip, um laksaveiðan, orsakað av bilateralum sáttmála millum Danmark og USA, heldur upp at?
4. Vit landsstýrið svarað hesum fyrirspurningum skrivliga?

Viðmerkingar:

Í velur samtykti ein meiriluti av lögtinginum í lögtingsmáli nr. 26/1971:

Regulering av laksafiskiskapinum á norður-vestara Atlantshavinum, fylgjandi uppskot til samtyktar:

«Løgtingið mælir ríkisstýrinum til at viðlagða uppskot til kunngerð fyri Føroyar «om regulering af laksfiskeriet i det nord-vestlige Atlanterhav» verður framt, og kunngerðin lýst at gilda í Føroyum.»

I umtalaða viðlagða uppskoti verður m.a. sagt:

«§ 1. I tiden indtil 31. december 1973 er fiskeri efter laks forbudt fra 1. december til 31. juli i den del af ICNAF-området, der ligger uden for 12 sømil fra de grænser, der er fastsat i § 2 i anordning nr. 191 af 27. maj 1963 om afgrænsning af søterritoriet ved Grønland. ICNAF-området er beskrevet i bilaget til bekendtgørelsen.

§ 2. Fiskeri efter laks må i ICNAF-området uden for 3 sømil fra de i § 1 nævnte basislinjer indtil udgangen af 1973 kun finde sted efter autorisation af fiskeriministeriet»

I viðmerkingunum til uppskotið var m.a. sagt, at her var talan um at endurnýggja samtyktina frá fundinum í 1970 um regulering av laksafiskiskapinum eisini at galda í 1972 og 1973.

Uppfalanin undir viðgerðini í lögtinginum var tann, at hetta var stóðan, sum ætlanin var eisini at royna at fáa uppihildið eftir 1973.

Tað hevur tí undrað fleiri ein megi, at danska stjórnin, sum tað í fyrsta umferi sær út, hevur ført samráðingar «yvir høvðinum» á føroyska heima-stýrinum um eftir nøkrum árum at avtrappa og at enda í 1975 heilt at avtaka føroyska laksaveiðu á fríum havi undir Grønlandi.

Sambært fyrrnevndu samtykt --- sum laksaveiðarar høvdu grund til at trúgva, at lögting og landsstýri fóru at royna at uppihalda, høvdu føroyingar rætt til at veiða eftir 1969-tølum við skipum uppá tilsamans 1700 br.tons — tá royndu 6 føroysk skip eftir laksi undir Grønlandi, í 1970 5 skip og í 1971 3 skip, sum tá veiddu tilsamans 245 tons av laksi.

Hetta vísir m.a. eisini, at tað kunnu ikki verða føroysk skip, sum ovfiska laksin.

Sjálvt um laksaveiðan, sum savorðin kanska ikki er so avgerandi fyri føroyska fiskiveiðu, sum aðrir fiskihættir, hevur hesin veiðuháttur givið góða úrtøku til skip og manning, og teir sum hava fingist við laksaveiðu hava í góðari trúgv gjørt seg út til framhald av hesi veiðu. So nikið meira lógið er, at samráðingar, um broyting av tí av lögtinginum samtykta prinsippi, verða ferdar av dansku stjórnini, uttan at føroyska heimastýri verður eftirspurt, og at um so er, at landsstýrið ikki hevur vitað av hesum, at tað ikki beinanvegin hevur mótmælt.

Tá má vera avgerandi fyri okkum føroyingar, at ongar samráðingar verða ferdar og ongar avgerðir tiknar viðvíkjandi fiskiskapi okkara, uttan at vit kunnu luttaka í samráðingunum og verða atspurdir, áðrenn endalig avgerð verður tikin.

Afturat hesum kemur so spurningurin um endurgjald til teirra, sum í áliti til lögtingsins prínsipiellu avgerð hava gjørt seg út til at halda fram við laksaveiðuni.

A Føroya lögtingi, 9. mars 1972.

Knútt Wang.

Svarað var í fyrsta umfari skrivliga og verður svarið í hesum føri tíkið við her, og var tað seljóðandi:

ad 1: Hevur landsstýrið verið vitandi um donsk-amerikansku samráðingarnar um bann móti føroyskari laksaveiðu.

Áðrenn farið var til fundar í Washington hava umboð fyri landsstýrið luttikið í samráðingum við ríkisstýrið og har greitt frá sjónarmiðum okkara í spurninginum um avmarkingar av laksaveiðuni í norður-vestara partinum av Atlantshavinum.

ad 2: Hverja støðu hevur landsstýrið til at banna føroyskum skipum at veiða laks á fríum havi undir Grønlandi.

Støða landsstýrisins hevur higartil verið hin sama sum lögtingsins í lögtingsmáli nr. 26/1971: at fylgja tilmálinum frá ICNAF-fundinum í 1971 um avmarking av laksaveiðuni í 1972 og 1973 til 1969 hæddina.

Umstøður uttanífrá, eitt nú rørslan í USA at seta bann fyri innflutningi av fiski frá londum, ið veiða laks á víðum havi, ella krav grønlendinga fyri laksaveiðu við strendur teirra, kunnu fá føra við sær at neyðugt verður at taka støðuna upp til umhugsunar av nýggjum við hesum faktorum í huga, hóast tað, vit ikki eru sannførdir um, at laksaveiða føroyinga minskar um og enn minni er við til at oyða stovnin.

ad 3: Hverja støðu hevur landsstýrið til møguligt endurgjald til føroysk laksaskip, um laksaveiðan, orsakað av bilateralum sáttmálum millum Danmark og USA, heldur uppat.

Fyrst er at siga, at samráðingariðrslitið er ongín avtala, sum í sær beinleiðis ber við sær eina minning av laksaveiðuni hjá føroyingum og at enda við einum forboði. Tað, sum hent er, er at Danmark og USA eru

sam dóm at leggja felagsuppskot fyri komandi ICNAF-fundin. Verður uppskotið viðtikið har, verður tað (men ikki fyrr enn tá) eitt formligt uppskot frá kommissiónini at leggja fyri limalondini at góðlaka ella at havna. Løgtingið fær tí málið aftur til viðgerðar um samtyktin ikki svarar við lögtingssamtyktina í lögtingsmálinum nr. 26/1971.

Landsstýrið heldur tað vera ov tíðliga at taka støðu til endurgjald og kann í hesum sambandi vísa á, at laksavciða undir Grønlandi ella á víðum havi yvirhøvur tey seinastu árin hevur verið fyri stórar mótstøðu og tí givið monnum grund at umhugsa tað vágiliga í hesi vinnugrein.

Landsstýrið hevur sostatt verið vitandi um amerikansku höttaninar við «Pelly»-lógini og landsstýrið hevur sagt, at tað slóð tí greitt, at vandi var fyri at Danmark fyrr ella seinni varð trýst til at hoyggja seg.

Samráðingarnevndin hevði eftir landsstýrisins uppfatan einaus til uppgávu at kanna eftir, hvussu langt amerikannenn vildu ganga í trýsti sínum.

Orsøkin til at danir síðan hava sagt seg vilja royna at fáa eina loysn á ICNAF-fundinum er tað sum sagt er í amerikansku kunngerðini um samráðingarnar.

Ætlanin var annars at stundir skuldu gevast til gjølliga viðgerð hjá øllum avvarðandi eisini føroyingum.

Eina møguliga avtalu fáa vit lo, sum frásagt undir triðja spurningi, høvi til at viðgera.

Tórshavn, 17. mars 1972.

Eli Nolsøe,
landsstýrismaður.

Fyrirspurningur frá Erlendi Patursson til lögmann Atla Dam.

Fráboðaður 11/4 - 1972. Samtykt at svara 12/4 við 26 - 0 atkvøðum. Svaraður og umrøddur 20/4.

Fyrirspurningurin var soljóðandi:

Í ólavsókingsetuni 1970 gjørdi løgtingið soljóðandi samtykt:

«Føroya løgting biður landsstýrið siga ríkisstjórnini frá, at tað sambært lögtingsviðtøku frá 13. apríl 1940 er lögtingsins stóða, at Føroyar verða bilðnar uttan fyri ósenjnum landsanna millum og hernaðsligar samgongur, og at løgtingið sambært lögtingsmáli nr. 14/1960 mótmæli, at hernað

verða knýttir at Sornfellis- ella Eiðisstøðini og uoktar fyri at stríðsútgerð verður goymd á føroyskum land- ella sjóði.

Landsstýrið verður samtíðis biðið um at heita á ríkisstjórnina um at kanna líkindini nú at seta hesar lögtingsviðtøkur í verk.

Úrslitið av hesi kanning verður at leggja fyri lögtingið í vetrarfundinum 1970/71.»

Vetrarfundurin 1970/71 leið uttan at hefta mál, so sum tingið hevði álagt landsstýrinum, varð lagt fyri lögtingið. Nú er væl liðið á fundinum 1971/72, og enn er málið ikki komið á tingborð.

Fari eg tí at spyrja lögmann:

1. Hvar er orsøkin til, at málið ikki enn er lagt fyri tingið?
2. Nær ætlar landsstýrið so at leggja málið fram og geva tinginum frágreiðing um, hvat landsstýrið hevur fikið sær fyri í tí og um, hvat annars er hent í málinum?

Á Føroya lögtingi, 10. apríl 1972.

Erlendur Patursson.

Í fyrsta umfari varð svarað skrivliga og verður svarið í hesum føri fikið við her og var tað soljóðandi:

Í røðu míni á Ólavseku segði eg frá, at blaðgitingar um, at landsstýrið hevði lagt seg oman á lingsamtýktina um at biðja ríkisstýrið kanna møguleikarnar fyri at halda Føroyar uttan fyri hernámsligar samgongur, ikki vóru sannar.

1. Tá málið ikki er komið aftur til tingið enn, kemst tað av, at nakað av tí tilfari, sum eg í sonu røðu segði vildi verða latið tinginum, av ymsum orsøkum ikki er komið fram so tíðliga sum ætlað.
2. Frásøgn um svar ríkisstýrisins og tilfar um verjupolitikk ríkisins verður givið tingmonnum 21. apríl 1972.

Tórshavn, 19. apríl 1972.

Atli P. Dam
løgmaður.

Fyrirspurningur frá Jógvan Sundstein til Sámal Petersen landsstýrismann.

Fráboðaður 14/4. Samtykt at svara 17/4 við 25-0 atkvøðum. Svareður og umrøddur 20/4.

Fyrirspurningurin var soljóðandi:

Kann roknað við, at samfelagsliga greinin á studentaskúlanum verður sett á stovn, tá ið næsta skúlaár byrjar í august 1972?

Um hetta ikki verður, kann so landsstýrið upplýsa, nær væntast kann, at hetta fer at henda?

Viðmerkingar:

Føroya studentaskúli hevur tilmælt at seta á stovn samfelagsfakliga grein á skúlanum, og so vítt mær er upplýst, eru fyrirtreytirnar (høli, amboð v.m.) til at byrja hesa grein í lagi frá skúlans síðu.

Hóast hetta, er enn ongin avgerð tikin um, at henda undirvísing skal setast í verk.

Ahugin fyri hesum tiltaki sýnist at vera stórir, bæði frá leiðslu skúlans og næminganna síðu, tí hevur tað týdning at fáa at vita, um henda grein verður sett á stovn í nærmastu framtíð.

Um møguligt ynskist svarið í skrivligum formi hýtt út til tingmenn.

Á Føroya Løgtingi, 14. apríl 1972.

Jógvan Sundstein.

Svarað varð í fyrsta umfari skrivliga og verður tað í hesum føri tikið við her og var soljóðandi:

Sum svar upp á fyrirspurning frá Jógvan Sundstein, lögtingsmanni, til Sámal Petersen, landsstýrismann, um samfelagslign lærugreinina, verður hetta at føra fram:

1. Til fyrra spurningin er at siga, at ein meiriluti av landsstýrinum hevur avgjørt ikki at taka upp hesa lærugreinina komandi skúlaár, men steðga at taka avgerð til seinni.
2. Væntast kann, at frágreiðingin frá teirri nevnd, sum hevur havt málið H.F. undirvísindina og samfelagsfaklign lærugreinina um hendi, verður at leggja fyri lögtingið á ólav søku í ár.

Á Føroya lögtingi, 19. apríl 1972.

Sámal Petersen
landsstýrismaður.

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased by 1.5 million (1990-1999) and is projected to increase by a further 1.5 million by 2010 (Office for National Statistics 2000). The number of people aged 65 and over is projected to increase by 2.5 million by 2020 (Office for National Statistics 2000).

There is a growing awareness of the need to develop strategies to meet the needs of the ageing population. The Department of Health (1999) has published a strategy for the ageing population, which sets out the government's commitment to improve the health and well-being of older people. The strategy is based on the following principles:

- Older people should be able to live independently and actively in their own homes.
- Older people should be able to participate in the life of their communities.
- Older people should be able to access the services and support they need.
- Older people should be able to live in a safe and secure environment.
- Older people should be able to live in a healthy and well-being environment.

The strategy is based on the following principles: older people should be able to live independently and actively in their own homes; older people should be able to participate in the life of their communities; older people should be able to access the services and support they need; older people should be able to live in a safe and secure environment; older people should be able to live in a healthy and well-being environment.

The strategy is based on the following principles: older people should be able to live independently and actively in their own homes; older people should be able to participate in the life of their communities; older people should be able to access the services and support they need; older people should be able to live in a safe and secure environment; older people should be able to live in a healthy and well-being environment.

The strategy is based on the following principles: older people should be able to live independently and actively in their own homes; older people should be able to participate in the life of their communities; older people should be able to access the services and support they need; older people should be able to live in a safe and secure environment; older people should be able to live in a healthy and well-being environment.

The strategy is based on the following principles: older people should be able to live independently and actively in their own homes; older people should be able to participate in the life of their communities; older people should be able to access the services and support they need; older people should be able to live in a safe and secure environment; older people should be able to live in a healthy and well-being environment.

The strategy is based on the following principles: older people should be able to live independently and actively in their own homes; older people should be able to participate in the life of their communities; older people should be able to access the services and support they need; older people should be able to live in a safe and secure environment; older people should be able to live in a healthy and well-being environment.

The strategy is based on the following principles: older people should be able to live independently and actively in their own homes; older people should be able to participate in the life of their communities; older people should be able to access the services and support they need; older people should be able to live in a safe and secure environment; older people should be able to live in a healthy and well-being environment.

RED: 10 X

Nasjonallbibliote

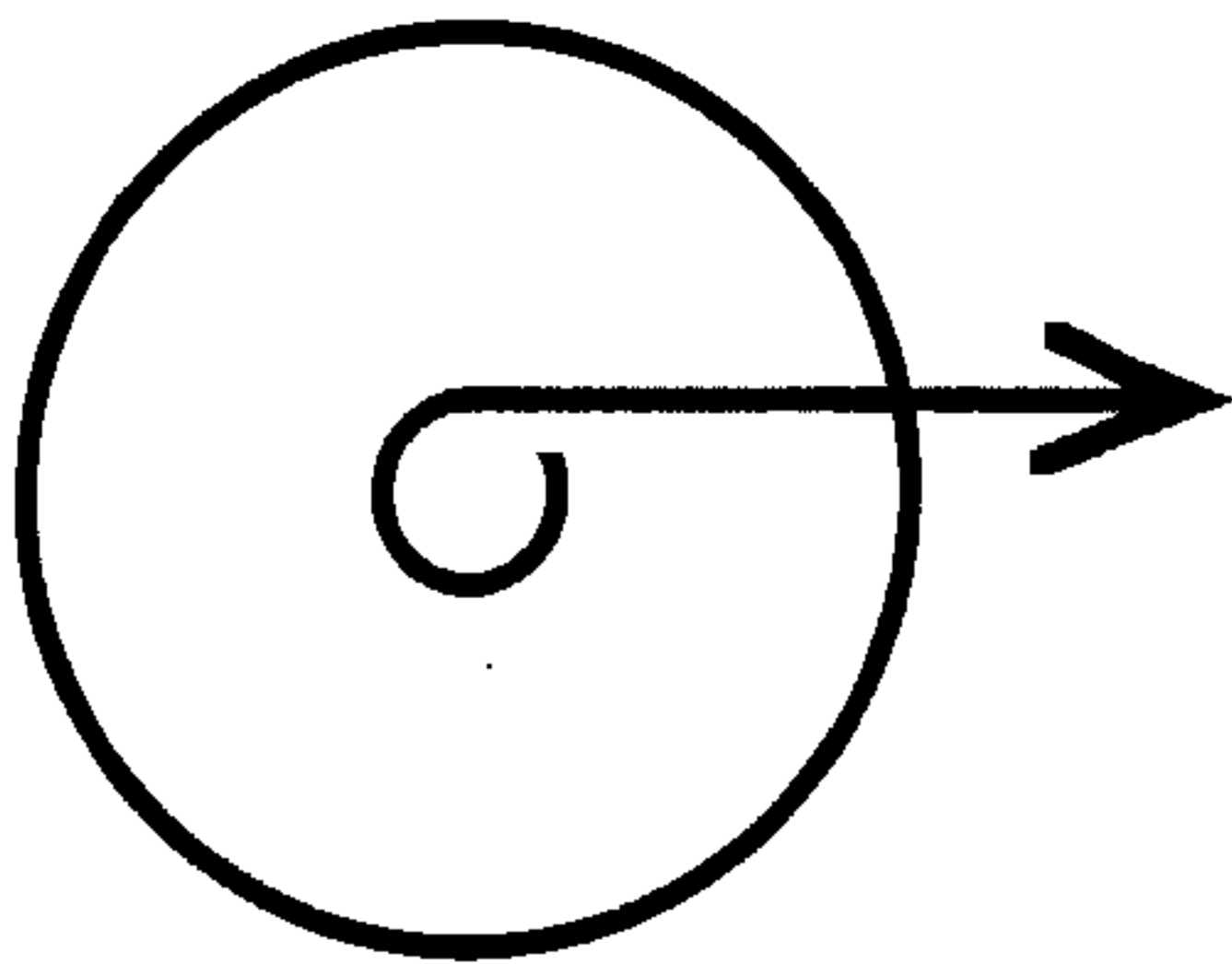
Nasjonallbiblioteket

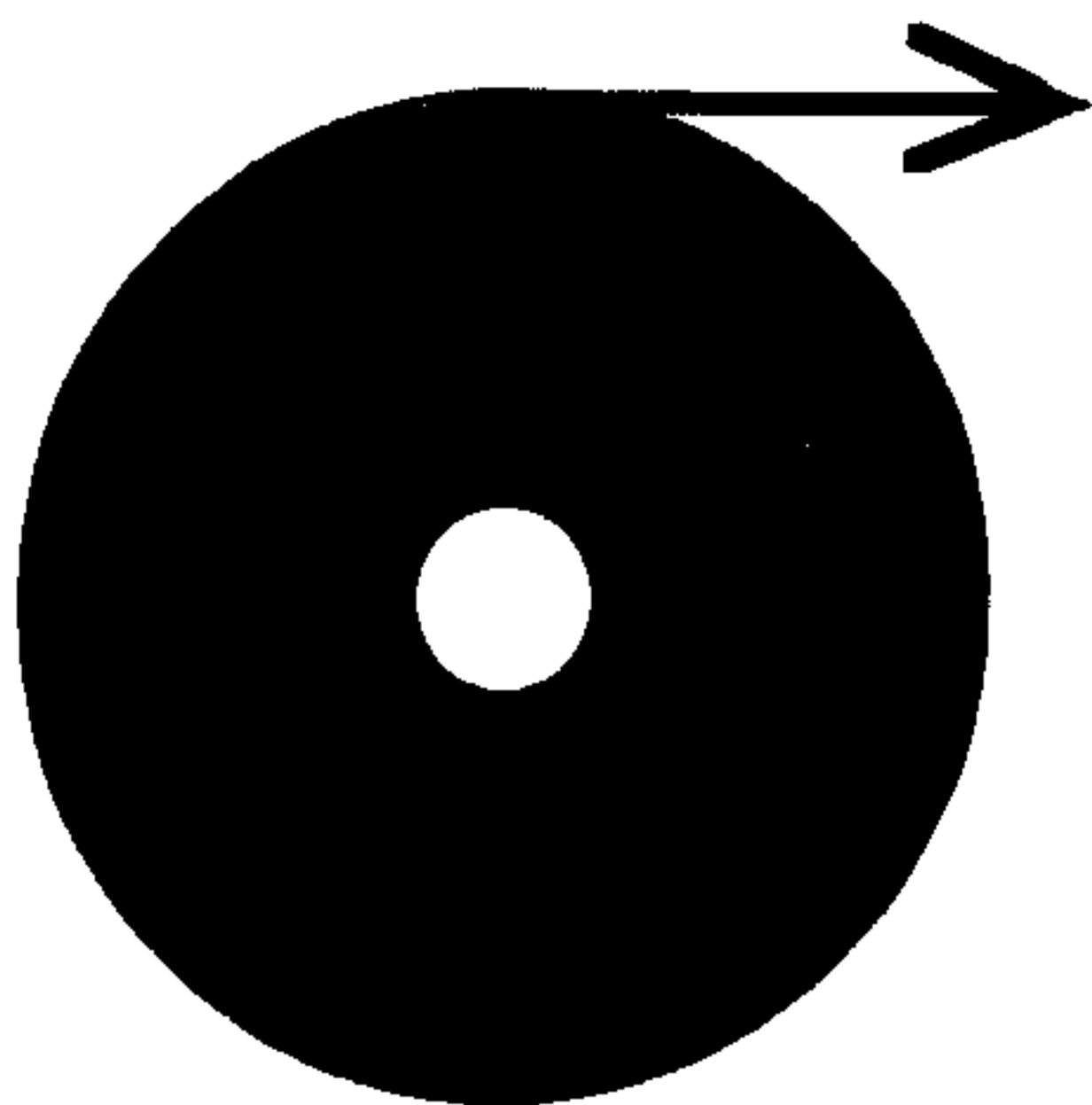
National Library of Norway

Rana Division

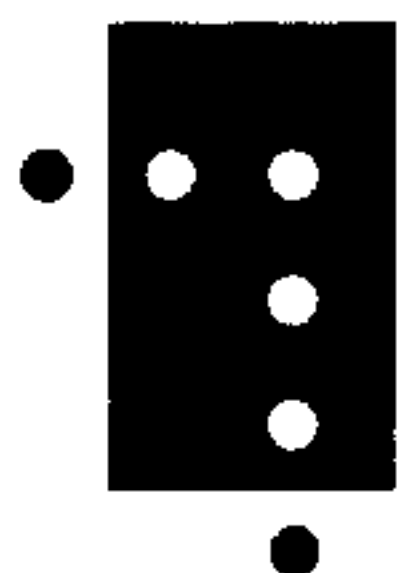
N-8607 Mo i Rana

Telephone: +47 75 12 11 11 Telefax: +47 75 12 3

RED: 10 X

Nasjonallbiblioteket

Nasjonallbiblioteket

National Library of Norway

Rana Division

N-8607 Mo i Rana

Telephone: +47 75 12 11 11 Telefax: +47 75 12 12

LØGTINGS- TIDINDI

1971

Løgtingstíðindi 1971

Bind B

(skjøl til lögtingstíðindi)

Dagrent 1973

09 Føroya landstýri

Lagt til rættis hevur: **K n ú t W a n g.**

Prentað á DAGPRENT við undantak av landskassaroknskapi og fíggjarlóg sum EINARS PRENT hevur prentað.

Innihaldsyvirlit:

- Skjal 1: Landskassaroknskapur
- Skjal 2: Figgjarløgtingslóg 1972/73
- Skjal 2 B: Fylgiskjøl til landsstýrisins uppskot til figgjarløgtingslóg 1972/73
- Skjal 3: Frágreiðing frá nevndini til kanningar av kommunuviðurskiptum. (Løgtingsmál nr. 5 og 6 - 1971)
- Skjal 4: Uppskot um steðisúthúgvíng við Fróðskaparsetur Føroya
- Skjal 5: Troling á landleiðini. (Løgtingsmál nr. 81/1971)
- Skjal 6: Fylgiskjøl til frágreiðing frá Løgmanni 1971
- Skjal 7: Bygging av evnafrøðisligari og bakteriologiskari starvsstovu. (Løgtingsmál nr. 7/1971)
- Skjal 8: Stovusetan av stórhvalarokstri. (Løgtingsmál nr. 25/1971)
- Skjal 9: Svar frá løgmanni í sambandi við løgtingsmál nr. 17/1970
- Skjal 10: Felagsmarknaðarmálið við undirskjøllum 1 — 10. (Løgtingsmál nr. 37/1971)
- Skjal 11: Studningur til veiðu av ídnaðarfiski. (Løgtingsmál nr. 88/1971).

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased by 1.5 million, and the number of people aged 75 and over has increased by 1.2 million (Office of National Statistics 1999). The number of people aged 65 and over is projected to increase to 6.5 million by 2011, and the number of people aged 75 and over to 4.5 million (Office of National Statistics 1999).

There is a growing awareness of the need to develop strategies to meet the needs of the ageing population. The Department of Health (1999) has identified the need to develop a 'new paradigm' for health care, which is based on the principles of prevention, promotion, and protection, rather than the traditional model of curative care. The Department of Health (1999) has also identified the need to develop a 'new paradigm' for health care, which is based on the principles of prevention, promotion, and protection, rather than the traditional model of curative care.

The Department of Health (1999) has also identified the need to develop a 'new paradigm' for health care, which is based on the principles of prevention, promotion, and protection, rather than the traditional model of curative care. The Department of Health (1999) has also identified the need to develop a 'new paradigm' for health care, which is based on the principles of prevention, promotion, and protection, rather than the traditional model of curative care.

The Department of Health (1999) has also identified the need to develop a 'new paradigm' for health care, which is based on the principles of prevention, promotion, and protection, rather than the traditional model of curative care. The Department of Health (1999) has also identified the need to develop a 'new paradigm' for health care, which is based on the principles of prevention, promotion, and protection, rather than the traditional model of curative care.

The Department of Health (1999) has also identified the need to develop a 'new paradigm' for health care, which is based on the principles of prevention, promotion, and protection, rather than the traditional model of curative care. The Department of Health (1999) has also identified the need to develop a 'new paradigm' for health care, which is based on the principles of prevention, promotion, and protection, rather than the traditional model of curative care.

The Department of Health (1999) has also identified the need to develop a 'new paradigm' for health care, which is based on the principles of prevention, promotion, and protection, rather than the traditional model of curative care. The Department of Health (1999) has also identified the need to develop a 'new paradigm' for health care, which is based on the principles of prevention, promotion, and protection, rather than the traditional model of curative care.

The Department of Health (1999) has also identified the need to develop a 'new paradigm' for health care, which is based on the principles of prevention, promotion, and protection, rather than the traditional model of curative care. The Department of Health (1999) has also identified the need to develop a 'new paradigm' for health care, which is based on the principles of prevention, promotion, and protection, rather than the traditional model of curative care.

The Department of Health (1999) has also identified the need to develop a 'new paradigm' for health care, which is based on the principles of prevention, promotion, and protection, rather than the traditional model of curative care. The Department of Health (1999) has also identified the need to develop a 'new paradigm' for health care, which is based on the principles of prevention, promotion, and protection, rather than the traditional model of curative care.

Álit í lögtingsmáli nr. 1/1971: Fíggjarlögtingslóg 1972/73

Uppskot

til

Fíggjarlögtingslóg fyri árið

Finanslagtingslov for året

1972/73

Yvirlit yvir rakstrarætlan fyri fíggjarárið 1972/73

Oversigt over driftsbudgettet for finansåret 1972/73

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 1. Skattir Skatter	59.200.000	
§ 2. Toll- og framleiðslugjöld Told- og fremstillingsafgifter	77.950.000	
§ 3. Onnur gjöld Andre afgifter	935.500	
§ 4. Inntøkur av spæli Indtægter ved spil	120.000	
§ 5. Rentur og vinningsbýti v. m. Renter og udbytte m. v.		3.340.000
§ 6. Landsstovnar Landsvirksomheder		911.000
§ 7. Partur av avlopi danska tjóðarbankans Andel i den danske Nationalbanks overskud	900.000	
§ 8. Ymsar inntøkur Diverse indtægter	3.000	
	139.108.500	4.251.000
§ 9. Nettoinntøka/Nettoindtægt		134.857.500
	139.108.500	139.108.500

	kr.
§ 10. Lögtingið Lagtinget	2.057.500
§ 11. Landsumsitingin Landsadministrationen	10.349.687
§ 12. Heilsumál Sundhedsvæsenet	11.924.829
§ 13. Samferðslumál Kommunikationsvæsen	20.650.000
§ 14. Skúlamál Undervisningsvæsen	16.826.850
§ 15. Vísind, bókmentir og list Videnskab, litteratur og kunst	4.190.830
§ 16. Fiskivinna, sigling o. t. Fiskeri, søfart o. l.	25.913.000
§ 17. Landbúnaður og matrikulering Landbrug og matrikulering	2.584.400
§ 18. Handil, iðnaður o. t. Handel, industri m. v.	1.414.500
§ 19. Almenn forðorg Sosialvæsen	23.072.000
§ 20. Pensjónsútreiðslur Pensionsudgifter	420.000
§ 21. Útreiðslur í samband við effektivar veðhaldsbindingar Udgifter i forbindelse med effektive garantiforpligtelser	3.500.000
§ 22. Aðrar og óvissar útreiðslur Andre og uvisse udgifter	458.000
§ 23. At leggja í ymsar grunnar v. m. Henlæggelser til forskellige fonds m. v.	1.363.000
§ 24. Avdráttur av lánum Afdrag på lån	6.500.000
§ 25. Avskrivningar Afskrivninger	1.665.000
§ 26. Ymsar ognarútreiðslur Diverse ejendomsudgifter	110.000
	Tilsamans/Ialt 132.999.596
	Meirinntøka/Merindtægt 1.857.904
	<u>134.857.500</u>

Yvirlit yvir flytingar á ognar- og kapitalkonti
í fíggjarárinum 1972/73

Oversigt over bevægelser på formue- og kapitalkonti
i finansåret 1972/73

	Brutto inntøka índtægt kr.	Brutto útreiðsla udgift kr.	Netto inntøka índtægt kr.	Netto útreiðsla udgift kr.
§ 30. Fastar ognir og annlegg Fast ejendom og anlæg	2.183,940	11.340.000		9.156.060
§ 31. Skip Skibe	119.000	100.000	19.000	
§ 32. Virðisbrøv Værdipapirer		150.000		150.000
§ 33. Útlán Udlån	860.000	300.000	560.000	
§ 34. Kassakonto Kassekonto	4.199.156		4.199.156	
§ 35. Millumrokningar til góðar Mellemregning til gode	9.465.000	11.985.000		2.520.000
§ 36. Inntøkueftirstøður Indtægtsrestancer		2.150.000		2.150.000
§ 37. Millumrokning við nýtt fíggjarár Mellemregning med nyt finansår		9.200.000		9.200.000
§ 38. Aktivir hjá grunnum Aktiver tilhørende fonds	24.300.000	33.878.000		9.578.000
§ 39. Aktivir hjá deponentum Aktiver tilhørende deponenter		250.000		250.000
§ 40. Lán Lån	11.300.000	6.500.000	4.800.000	
§ 41. Millumrokning, skuld Mellemregning, gæld	500.000		500.000	
§ 42. Deposita Deposita	225.000		225.000	
§ 43. Millumrokning við nýtt fíggjarár Mellemregning med nyt finansår	9.500.000		9.500.000	
§ 44. Grunnar Fonds	30.792.000	24.714.000	6.078.000	
§ 45. Burturleggingar og avskrivningar Henlæggelser og afskrivninger	6.500.000	1.965.000	4.535.000	
§ 46. Kapitalkonti Kapitalkonti	2.587.904		2.587.904	
	102.532.000	102.532.000	33.004.060	33.004.060

INNTØKUR **INDTÆGTER**

Landskassans inntøkur í fíggjarárinum 1972/73 verða mettar sum tilskilað í §§ 1—8.
Í finansáret 1972/73 berægnæ landskassæns indtægter som anslået i §§ 1—8.

§	1.	Skattir: Skatter:	kr.	kr.	kr.
	1.	Vanligur landsskattur Sæðvanlig landsskat	56.000.000		
	2.	Fólkapensióðsskattur, sí § 19—1—1 Fólkepensionsskat, se § 19—1—1			
	3.	Sjómannsskattur Sømandsskat	1.700.000		
	4.	Rentuskattur Renteskat	1.500.000	59.200.000	
§	2.	Toll- og framleiðslugjöld: Toll- og fremstillingsafgifter:			
	1.	Tollgjöld Tollafgifter	77.000.000		
	2.	Framleiðslugjöld: Fremstillingsafgifter:			
	1.	Øl og sodavatn Øl og sodavand	750.000		
	2.	Sjókoláta og tilíkt Chokolade m. v.	200.000	950.000	77.950.000

	kr.	kr.	kr.
§ 3. Önnur gjöld:			
Andre afgifter:			
1. Stuttleikagjöld (viðm.)	500.000		
Forlystelsesafgifter (ann.)			
2. Gjöld fyrí spiritusskumtanarkort	35.000		
Afgifter for spiritusrationeringskort			
3. Valutagjöld	150.000		
Valutagebyrer			
4. Loyvisgjöld	80.000		
Afgifter for bevillinger			
5. Batur	500		
Bøder			
6. Arvagjöld	100.000		
Arveafgifter			
7. Lestagjöld	70.000	935.500	
Skipsafgift			

VIÐMERKINGAR

Til § 3.1

Ein fjórðingur av stuttleikagjaldinum er lagdur í grunn til mentunnarmál.

ANMÆRKNINGER

Til § 1.3

En fjerdedel af forlystelsesafgiften er henlagt i fond til kulturelle formål.

§ 4. Inntøkur av spæli:			
Indtægter ved spil:			
1. Gjöld við útgjalding av happadráttarvinningum	20.000		
Afgifter ved udbetaling af lotterigevinster			
2. Avlop av happadrátti	40.000		
Overskud ved lotteri			
3. Gjöld av vinningum	60.000	120.000	
Afgift af gevinster			
§ 5. Rentur og vinningsbýti v. m.:			
Renter og udbytter m. v.:			
1. <i>Rentuinntøkur:</i>			
<i>Renteindtægter:</i>			
1. Straffrenta fyrí ov seint goldnan skatt . .	625.000		
Strafrenter for for sent betalt skat			
2. Pantigjöld viðv. landsskatti	40.000	665.000	
Pantegebyr vedr. landsskat			
3. Rentur av banka- og sparikassainniðum		900.000	
Renter af bank- og sparekasseindestående			
4. Rentur av útláni og annar ágóði		575.000	
Renter af udlån og andre tilgodehavender			
5. Rentur av obligatiónum		5.000	
Renter af obligationer			
6. Vinningsbýti av partabrevum		15.000	
Udbytte af aktier			
		2.160.000	
2. <i>Rentuútreiðslur:</i>		÷ 5.500.000 ÷ 3.340.000	
<i>Renteudgifter:</i>			

		kr.	kr.	kr.
§ 6.	Landsstovnar:			
	Landsvirksonheder:			
1.	<i>Strandfaraskip landsins:</i>			
	<i>Lagtingets kystfart:</i>			
1.	Inntøkur	3.500.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	5.500.000	÷ 2.000.000	
	÷ Udgifter			
2.	<i>Tjaldurs Apotek:</i>			
	<i>Tjaldurs Apotek:</i>			
1.	Inntøkur	1.974.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	1.755.000	219.000	
	÷ Udgifter			
3.	<i>Telefonverkið:</i>			
	<i>Telefonværkett:</i>			
1.	Inntøkur	6.900.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	6.500.000	400.000	
	÷ Udgifter			
4.	<i>Útvarpið:</i>			
	<i>Radiofonien:</i>			
1.	Inntøkur	1.100.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	770.000	330.000	
	÷ Udgifter			
5.	<i>Oljugoymslur:</i>			
	<i>Oljeanlæg:</i>			
1.	Inntøkur	200.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	10.000	190.000	
	÷ Udgifter			
6.	<i>Hvalastæðin við Áir:</i>			
	<i>Hvalstationen við Áir:</i>			
1.	Inntøkur	10.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	60.000	÷ 50.000	
	÷ Udgifter			

	kr.	kr.	kr.
7. <i>Leivur Þssurson:</i>			
<i>Leivur Þssurson:</i>			
1. Inntøkur	3.500.000		
Indtægter			
2. ÷ Útreiðslur	3.500.000	0	
÷ Udgifter			
8. <i>Asfaltverk:</i>			
<i>Asfaltfabrik:</i>			
1. Inntøkur	3.900.000		
Indtægter			
2. ÷ Útreiðslur	3.900.000	0	÷ 911.000
÷ Udgifter			
§ 7. Partur av avlopi danska tjóðarbankans smb. lóg:			900.000
Andel i den danske Nationalbanks overskud ifølge lov:			
§ 8. Ymsar inntøkur:			3.000
Diverse indtægter:			
Samanlægd inntøka/ Samlede indtægter			<u>134.857.500</u>

ÚTREIÐSLUR:
UDGIFTER:

Landskassans útreiðslur í fluggjarárinum 1972/73 ætlast sum tilskilað í §§ 10—26
Í finansáret 1972/73 ánsiás landskassens udgifter som anført i §§ 10--26

§ 10. Lögtingið:			
Lagtinget:			
1. Lögtingsmennirnir:		kr.	kr.
<i>Lagtingets medlemmer:</i>			
1. Lønir	1.005.000		
Lønninger			
2. Dagpeningur til nevndarlímur	30.000		
Dagpenge til udvalgsmedlemmer			
3. Ferðaútreiðslur	500		
Rejseudgifter			
4. Formannsskapinum at ráða yvir	20.000	1.055.500	
Til presidiets disposition			
2. Lögtingið:			
<i>Lagtingsbygningen:</i>			
1. Hiti, ljós og reingerð	15.000		
Varme, lys og renholdelse			
2. Viðlíkahald	35.000		
Vedligeholdelse			
3. Aðrar útreiðslur	15.000		
Andre udgifter			
4. Upprit av munligum orðaskifti	100.000		
Referat af debatten			
5. Lögtingshús, í grunn	500.000	665.000	
Lagtingsbygning, hendl. i fond			
3. Lögtingstiðindi og kunngerðarsavn:			
<i>Lagtingstidende, og kundgørelsessamlingen:</i>			
1. Prenting v. m.	65.000		
Trykning m. v.			
2. ÷ Inntøkur av sølu	10.000	55.000	
÷ Indtægter ved salg			
4. Grannskoðan:		230.000	
<i>Revision:</i>			

	kr.	kr.
5. <i>Landsskattanevndin:</i> <i>Landsskattaeuðvalget:</i>		
1. Samsýningar Vederlag	16.500	
2. Skrivstovutilfar o. t. Kontorrekvisitter m. v.	500	17.000
6. <i>Norrøna Ráðið</i> <i>Nordisk Råd</i>		35.000
		2.057.500
§ 11. Landsfyrisingin: Landsadministrationen:		
1. <i>Løgmaður og landsstýri:</i> <i>Lagmand og landsstyre:</i>		
1. Lønir v. m. Lønninger m. v.	508.000	
2. Borðfæ Repræsentationstillæg	10.000	
3. Innbúgv, húsaleiga v. m. Indbo, leje af boliger m. v.	20.000	
4. Umboðun Repræsentation	15.000	553.000
2. <i>Landsskrivstovan:</i> <i>Landskontoret:</i>		
1. Tænastumenn v. m. Tjenestemænd m. v.	507.000	
2. Skrivstovufólk Kontorpersonale	544.200	
3. Honorar v. m. Honorarer m. v.	37.000	
5. Skrivstovuhald Kontorhold	55.000	
6. Porto, telefon, lýsingar v. m. Porto, telefon, annoncer m. v.	65.000	
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	20.000	
8. Sakkøn hjálp Sagkyndig medhjælp	150.000	1.378.200
3. <i>Fiskivinnustova</i> <i>Fiskerikontor</i>		
1. Tænastumenn Tjenestemænd	65.400	
2. Skrivstovufólk Kontorpersonale	50.400	
5. Skrivstovuhald Kontorhold	6.000	

	kr.	kr.
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	15.000	
Porto, telefon, annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	3.200	140.000
Andre udgifter	-----	
4. <i>Uttanrikistænasta:</i> <i>Udenrigstjeneste:</i>		
1. Tænastumenn	211.700	
Tjenestemænd		
2. Skrivstovufólk	55.200	
Kontorpersonale		
4. Útreiðslur av eignum og øðrum hølum .	52.500	
Ejendoms- og andre lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhald	6.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, fjarrit, lýsingar v. m. ...	47.000	
Porto, telefon, telegr., annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	8.000	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpeningaútreiðslur	40.000	
Rejse- og dagpengeudgifter		
9. Útiviðbót	26.400	
Udstationeringstillæg		
10. ÷ Leiguinntøkur	763	446.037
÷ Lejeindtægter	-----	
5. <i>Líkningarråd</i> <i>Ligningsråd</i>		
1. Tænastumenn	167.000	
Tjenestemænd		
2. Skrivstovufólk	371.000	
Kontorpersonale		
3. Honorar	6.400	
Honorarer		
4. Húsaútreiðslur	60.000	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhald	35.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	10.000	
Porto, telefon, annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	55.000	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpeningur	8.000	712.400
Rejse- og dagpenge	-----	
6. <i>Mannstalsstova:</i> <i>Folkeregister:</i>		
2. Skrivstovufólk	82.700	
Kontorpersonale		

	kr.	kr.
3. Honorar	25.500	
Honorarer		
4. Húsaútreiðslur	21.000	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhold	5.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	2.000	
Porto, telefon, annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	5.000	
Andre udgifter		
8. E. D. V.	300.000	441.200
E. D. B.	—	
7. Gjaldstovan:		
Oppebørselskontoret:		
1. Tænastumenn	360.700	
Tjenestemænd		
2. Skrivstovufólk	1.550.000	
Kontorpersonale		
3. Honorar	4.750	
Honorarer		
4. Húsaútreiðslur	75.000	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhold	180.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	215.000	
Porto, telefon, annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	200.000	
Andre udgifter		
8. ÷ Jarðarráðið, endurgjald	4.000	
÷ Refusion fra jordfonden		
9. ÷ endurgjald frá kommununum	225.000	
÷ Refusion fra kommunerne		
10. ÷ Ríkiskassan, endurgjald	589.100	1.767.350
÷ Refusion fra statskassen	—	
8. Gjaldstovudetildir:		
Oppebørselsfilialer:		
2. Skrivstovufólk	536.000	
Kontorpersonale		
4. Húsaútreiðslur	60.000	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhold	9.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	20.000	
Porto, telefon, annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	12.000	637.000
Andre udgifter	—	

	kr.	kr.
9. <i>Endurgjald til sýslurnar fyrir skrivstovuhald</i> <i>Kontorholdsgjöldgæðing til sýslurne</i>		15.000
10. <i>Tollefttrúlið:</i> <i>Toldvæsenet:</i>		
1. Tænastumenn og hjálptollrarar	512.000	
Tjenestemænd og assisterende toldere		
3. Honorar	25.500	
Honorarer		
4. Húsaútreiðslur	35.000	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhald	5.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	11.000	
Porto, telefon, annoncer m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	13.000	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpeningaútreiðslur	7.000	
Rejse- og dagpengeudgifter		
9. Bygging av tollpakkhúsi, í grunn	500.000	1.108.500
Opførelse af et toldpakhus, henlægges i fond		
11. <i>Valuta- og prísráð:</i> <i>Valuta- og prísráð:</i>		
2. Skrivstovufólk	96.000	
Kontorpersonale		
3. Honorar	17.000	
Honorarer		
4. Húsaútreiðslur	10.500	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhald	6.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	6.000	
Porto, telefon, annoncer m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	500	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpeningur	22.000	158.000
Rejse- og dagpenge		
12. <i>Landsverkfrøðingsskrivstovan:</i> <i>Landsingeniørens kontor:</i>		
1. Tænastumenn og verkfrøðingar	1.166.000	
Tjenestemænd og ingeniører		
2. Skrivstovufólk	386.000	
Kontorpersonale		
4. Húsaútreiðslur	100.000	
Lokaleudgifter		

	kr.	kr.
5. Skrivstovuhald Kontorhold	50.000	
6. Porto, telefon, lýsingar v. m. Porto, telefon, annonser m. v.	50.000	
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	20.000	
8. Ferða- og dagpeningur Rejse- og dagpenge	100.000	1.872.000
 13. Lønarråd: Lønningsråd:		5.000
 14. Búskaparráðið: Økonomisk råd:		
1. Samsýning til lómir Vederlag til medlemmer	100.000	
2. Skrivstovufólk Kontorpersonale	395.000	
4. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	20.000	
5. Skrivstovuhald Kontorhold	15.000	
6. Porto, telefon, lýsingar v. m. Porto, telefon, annonser m. v.	5.000	
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	5.000	540.000
 15. Ferða- og dagpeningur innan- og utanlands: Rejse- og dagpenge inden- og udenlands:		250.000
 16. Innheintingarútreiðslur: Udgifter ved inkasso:		13.000
 17. Ögnin Tinganes: Ejendommen Tinganes:		
1. Ljós, brenni, reingerð v. m. Lys, brændsel, renholdelse m. v.	103.000	
2. Viðlíkahald, ýmskar umbyggingar v. m. Vedligeholdelse, forskellige restaureringer m. v.	210.000	
3. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	12.000	
4. ÷ Leiguinntøkur frá fremmandum ÷ Lejendtgæter fra fremmende	12.000	313.000
		10.349.687

	kr.	kr.	kr.
§ 12. Heilsumál:			
Sundhedsvæsenet:			
1. <i>Landssjúkrahúsið (D. A. H.):</i> <i>Landssygehuset (D. A. H.):</i>			
1. Útreiðslur	18,606,558		
Udgifter			
2. ÷ Sjúklingagjald	895.300		
÷ Patientbetaling			
3. ÷ Ríkisstudning	8,271.979		
÷ Statstilskud			
4. ÷ Aðrar inntøkur	136.000	9,303,279	8,271,979
÷ Andre indtægter			
2. <i>Klakksvíkar sjúkrahús:</i> <i>Klakksvík sygehus:</i>			
1. Útreiðslur	4,108,300		
Udgifter			
2. ÷ Sjúklingagjald	269.700		
÷ Patientbetaling			
3. ÷ Ríkisstudning	1,884.050		
÷ Statstilskud			
4. ÷ Aðrar inntøkur	70,500	2,224,250	1,884,050
÷ Andre indtægter			
3. <i>Suðuroyar sjúkrahús:</i> <i>Suderø sygehus:</i>			
1. Útreiðslur	2,633,000		
Udgifter			
2. ÷ Sjúklingagjald	111,100		
÷ Patientbetaling			
3. ÷ Ríkisstudning	1,249.700		
÷ Statstilskud			
4. ÷ Aðrar inntøkur	22.500	1,383,300	1,249.700
÷ Andre indtægter			
4. Tuberklastøðin			119.300
Tuberkulosestationen			
5. Læknar			158.000
Læger			
6. Ljósmøður			115.000
Jordemødre			
7. Farsóttir			5.500
Epidemiske sygdomme			
8. Karantenuútreiðslur			100
Karantæneudgifter			
9. Sjúkrahjálp			1,000
Sygehjælp			
10. Hvíldarheimið »Naina«			80.000
Hvilehjemmet »Naina«			

	kr.	kr.	kr.
11. Studningur til skólatannlæknastovur Tilskud til skoletandlægeklinikker			5.000
12. Barnakonuferðir Barselsfærd		*	4.000
13. Difteritis- og stívkrampakoppseting Vaccinationsudgifter vedr. difteri og stívkrampe			11.200
14. Ferðaútreiðslur til barnakonur Rejseudgifter til gravide kvinder			20.000
			<u>11.924.829</u>

§ 13. Samferðslumál:

Kommunikationsvæsen:

1. Nýggir vegir og brýr, breiðkan av brúm og umsiting av vegum (viðm.) Nye veje og broer, udvidelse af broer og vedligeholdelse af veje (mm.)	17.500.000	
1. ÷ Bilgjöld ÷ Motorafgifter	2.600.000	
2. ÷ Bensingjald ÷ Bensinafgift	7.000.000	
3. ÷ Kommunna partur ÷ Kommunernes andel	1.400.000	÷ 11.000.000 6.500.000
2. Havnagerð, í grunn Havnebygning, henlægges i fond:		8.000.000
3. Lendingar, í grunn: Landingspladser, henlægges i fond:		4.500.000
4. Flogferðsla, í grunn: Flyvetrafik, henlagt i fond:		250.000
5. Strandfaraskip, í grunn Kystskibe, henlægges i fond		400.000
6. Berghols- og brúgvagerð, í grunn Tunel- og brobygning, henl. i fond		1.000.000
		<u>20.650.000</u>

Viðmerking til § 13-1

Av játtanini verða 1 mill. kr at
nýta til sekunderar vegir.

Anmærkning til § 13-1

Af bevillingen anvendes 1 mill. kr.
til sekundere veje.

§ 14. Skúlamál:

Undervisningsvæsen:

1. Fólkhaskúlin:

Folkeskolen:

1. Læraralønir Lærerlønninger	8.600.000
2. Skúlaráðgevarar Skolekonsulenter	165.000
3. Partvís rindan av eftirlønnum lærara ... Delvis dækning af lærernes pension	300.000

	kr.	kr.
4. Skúlabarnaflutningur	300.000	
Kørsel af skolebørn		
5. Aðrar útreiðslur	70.000	9.435.000
Andre udgifter		
2. <i>Studentaskúlin:</i>		
<i>Gymnasiet:</i>		
1. Lærarlønir	1.060.000	
Lærerlønninger		
2. Vikarlønir, yvirtimar v. m.	700.000	
Vikarlønninger, overtimer m. v.		
3. Studningur til næmingar	85.000	
Tilskud til elever		
4. Søvniini	21.000	
Samlingerne		
5. Ognarútreiðslur	381.000	
Ejendomsudgifter		
6. Aðrar útreiðslur	39.000	
Andre udgifter		
7. Kostdeild	215.000	
Kostafdeling		
8. Bókasavn	5.000	
Bibliotek		
9. Ekskursiónir	2.000	
Ekskursioner		
10. ÷ Leiguinntøkur	22.000	2.486.000
÷ Lejeindtægter		
3. <i>Føroya sjómannsskúli:</i>		
<i>Færøernes Navigationsskole:</i>		
1. Lønir	710.000	
Lønninger		
2. Amboð	455.000	
Redskaber		
3. Ognarútreiðslur	127.000	
Ejendomsudgifter		
4. Aðrar útreiðslur	85.000	1.377.000
Andre udgifter		
4. <i>Klakksvíkar sjómannsskúli:</i>		
<i>Klakksvik Navigationsskole:</i>		
1. Studningur (viðm.)		385.300
Tilskud (ann.)		
5. <i>Føroya Fólkuháskúli:</i>		
<i>Færøernes Folkehøjskole:</i>		
1. Rakstrarstudningur	198.750	
Driftstilskud		

	kr.	kr.	kr.
2. Rentustudningur		5.000	
Rentetilskud			
3. Studningur til næmingar		128.300	332.050
Tilskud til elever			
6. Kvöldskúlar:			150.000
Aftenskoler:			
7. Itrótt:			
Idræt:			
1. Studningur til fimleikagrunnin		400.000	
Tilskud til ídrætsfonden			
2. Studningur til Í. S. F.		90.000	
Tilskud til Í. S. F.			
3. Studningur til ferðir innanoyggja		65.000	555.000
Tilskud til indenøs rejser			
8. Ymiskir studningar:			
Diverse tilskud:			
1. Grunnurinn til lærdan lestur		150.000	
Studiefonden			
2. Grunnurinn til læraraskúlanæmingar . . .		30.000	
Fonden til seminaricelever			
3. Grunnurinn til annan lestur		65.000	
Fonden til anden læsning			
4. Uttanbyggja næmingar í realskólum . . .		35.000	
Udenbys elever i realskoler			
5. Lærlingar		200.000	
Lærlinge			
6. Landbúnaðarnæmingar		5.000	
Landbrugs elever			
7. Ymisk framhaldsundirvísing		10.000	
Diverse forsættelsesundervisning			
8. Skúlabarnaferðir:			
Skolebørns rejser:			
1. Uttanlands	45.000		
Udenlands			
2. Innanoyggja	50.000	95.000	
Indenøs			
9. Skúlabyggi grunnurinn		1.200.000	
Skolebyggefonden			
10. Ymiskir studningar		5.000	
Diverse tilskud			
11. Læraraskeið		3.500	
Lærerkursus			
12. Næmingastudningur til listamenn		12.000	
Tilskud til kunstneres uddannelse			

	kr.	kr.	kr.
13. Føroya skúlasavn		30.000	
Færøernes skolesamling			
14. Meginfelag føroyska studenta		15.000	
Meginfelag føroyska studenta			
15. Studningur til fremmand, ið lesa í Føroyum		10.000	
Tilskud til ikke-læringer, der studerer på Færøerne			
16. Skúlastjórnin at ráða yvir (viðm.)		10.000	
Til disposition for skoledirektionen (anm.)			
17. Landsstýrinum at ráða yvir		15.000	
Landsstyret at råde over			
18. Grunnur til lærlingaheim		200.000	
Fond til lærlingehjem			
19. Studningur til Norrøna Felagið		6.000	
Tilskud til Norrøna Felagið			
20. Lærugrunnur Føroya		10.000	2.106.500
Lærugrunnur Føroya			
			<u>16.826.850</u>

VIÐMERKINGAR

ANMÆRKNINGER

Herav 20.000 kr. um árið í 6 ár í byggi-
studningi, heitta er 4. rata.

Til § 14.4.1.

Herav 20.000 kr. um árið í 6 ár í bygge-
tilskud, dette er 4. rate.

Tað er ein treyt, at ríkiskassin letur tilsva-
andi studning.

Til § 14.8.16.

Det er en forudsætning, at statskassen yder
et tilsvarende tilskud.

§ 15. Visind, bókmentir og list:
Videnskab, litteratur og kunst:

1. Landsbókasavnið:	
Landsbiblioteket:	
1. Tænastumenn	79.000
Tjenestemænd	
2. Aðrar lønir	270.000
Andre lønninger	
3. Bókakeyp og innbinding	132.000
Bogkøb og indbinding	
4. Ognarútreiðslur	70.000
Ejendomsudgifter	
5. Skrivstovuhold	3.700
Kontorhold	
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	6.500
Porto, telefon, annoncer m. v.	

	kr.	kr.	kr.
13. Føroya skúlasavn		30.000	
Færøernes skolesamling			
14. Meginfelag føroyska studenta		15.000	
Meginfelag føroyska studenta			
15. Studningur til fremmand, ið lesa í Føroyum		10.000	
Tilskud til ikke-færinger, der studerer på Færøerne			
16. Skúlastjórnin at ráða yvir (viðm.)		10.000	
Til disposition for skoledirektionen (anm.)			
17. Landsstýrinum at ráða yvir		15.000	
Landsstyret at råde over			
18. Grunnur til lærlingaheim		200.000	
Fond til lærlingehjem			
19. Studningur til Norrøna Felagið		6.000	
Tilskud til Norrøna Felagið			
20. Lærugrunnur Føroya		10.000	2.106.500
Lærugrunnur Føroya			
			<u>16.826.850</u>

VIÐMERKINGAR

ANMÆRKNINGER

Til § 14.4.1.
 Herav 20.000 kr. um árið í 6 ár í byggi-
 studningi, hetta er 4. rata.

Herav 20.000 kr. om året i 6 år i bygge-
 tilskud, dette er 4. rate.

Til § 14.8.16.
 Tað er ein treyt, at rikiskassin letur tilsva-
 andi studning.

Det er en forudsætning, at statskassen yder
 et tilsvarende tilskud.

§ 15. Vísind, hókmentir og list:
 Videnskab, litteratur og kunst:

1. Landsbókasavnið:

Landsbiblioteket:

1. Tænastumenn	79.000
Tjenestemænd	
2. Aðrar lönir	270.000
Andre lønninger	
3. Bókakeyp og innbinding	132.000
Bogkøb og indbinding	
4. Ognarútreiðslur	70.000
Ejendomsudgifter	
5. Skrivstovuhald	3.700
Kontorhold	
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	6.500
Porto, telefon, annoncer m. v.	

	kr.	kr.
7. Aðrar útreiðslur	2.000	
Andre udgifter		
8. ÷ Sektir	100	563.100
÷ Bøder		
2. Fólkabókasavn:		
<i>Fólkebiblioteker:</i>		
1. Umsjón	12.000	
Tilsyn		
2. Rakstrarstudningur	421.500	
Driftstilskud		
3. Nýstovnan av bygðabókasøvnum	15.380	
Oprettelse af bygdebiblioteker		
4. Til rithøvundar	13.000	461.880
Til forfattere		
3. Landsskjalasavnið:		
<i>Landsarkivet:</i>		
1. Lønir	95.500	
Lønninger		
4. Húsaútreiðslur	44.000	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhald	2.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon v. m.	2.500	
Porto, telefon m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	1.000	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpeningur	500	145.500
Rejse- og dagpenge		
4. Føroya fornminnissavn:		
<i>Færøernes museum:</i>		
1. Lønir	181.000	
Lønninger		
2. Útgrefstur	100.000	
Udgravninger		
3. Húsaútreiðslur	15.000	
Lokaleudgifter		
4. Aðrar útreiðslur	25.000	
Andre udgifter		
5. Umsiting av fornminnum og keyp av fornlutum (viðm.)	125.000	
Vedligeholdelse af fortidsminder og køb af oldsager (anm.)		
6. Røkt av Skansanum	6.000	
Vedligeholdelse af Skansen		
7. Amboð og umskipan	11.000	463.000
Redskaber og forandringer		

	kr.	kr.
5. <i>Flskirannsóknarstovan:</i> <i>Fiskeribiologisk laboratorium:</i>		
1. Tænastumenn Tjenestemænd	102.000	
2. Aðrar lönir Andre lønninger	212.000	
4. Leiga av ferum, amboð, hjálp v. m. Leje af skibe, redskaber, assistance m. v.	300.000	
5. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	26.000	
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	6.500	
8. Ferðaútreiðslur Rejseudgifter	9.000	
9. ÷ Ríkiskassans endurrinding ÷ Refusion fra statskassen	227.750	327.750
6. <i>Fuglakanningarstöð v. m.:</i> <i>Ornitologisk station m. v.:</i>		13.000
7. <i>Náttúrgripasavnið:</i> <i>Naturhistorisk samling:</i>		
1. Lønarendurgjald Refusion af løn	51.000	
2. Aðrar lönir Andre lønninger	58.300	
4. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	10.000	
5. Skrivstovuhald Kontorhold	5.000	
6. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	11.000	
7. Ferðapeningur, arbeiðshjálp v. m. Rejsepenge, assistance m. v.	15.000	
8. Umsitingar á Debesartrøð Vedligehold på Debesartrøð	20.000	170.300
8. <i>Fróðskaparsetur Føroya:</i> <i>Færøernes Akademi:</i>		
1. Tænastumenn Tjenestemænd	156.000	
2. Aðrar læraralönir Andre lærerlønninger	141.300	
3. Skrivstovufólk o. a. Kontorpersonale o. a.	88.000	
4. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	24.000	
5. Skrivstovuhald Kontorudgifter	25.000	

		kr.	kr.
6.	Bókakeyp o. t.	8.000	
	Bogkøb o. l.		
7.	Aðrar útreiðslur	161.000	
	Andre udgifter		
8.	Árlegur byggistudningur:		
	Árligt byggetilskud:		
1.	Útreiðslur	49.800	
	Udgifter		
2.	÷ Leiguinntøkur	37.800	12.000
	÷ Lejeindtægter		591.300
9.	<i>Fiskifidnaðarstovan:</i>		
	<i>Fiskeriets forsøgslaboratorlum:</i>		
1.	Tænasmenn	80.000	
	Tjenestemenn		
2.	Aðrar lönir	33.000	
	Andre lønninger		
3.	Skrivstovuhalð	2.500	
	Kontorhold		
5.	Húsaútreiðslur	20.000	
	Lokaleudgifter		
6.	Royndir og tól	7.000	
	Forsøg og instrumenter		
7.	Aðrar útreiðslur	2.000	
	Andre udgifter		
8.	÷ Inntøkur	5.000	139.500
	÷ Indtægter		
10.	<i>Ymiskir studningar:</i>		
	<i>Forskellige tilskud:</i>		
1.	Barnabløð	2.000	
	Børneblade		
2.	Tónleikur og sangur	60.000	
	Musik og sang		
3.	Mentunargrunnurin (MFL):		
	Mentunargrunnurin (MFL):		
1.	Til stovnsfæið	20.000	
	Til grundkapitalen		
2.	Til útgávu av bókum v. m. (viðm.)	65.000	85.000
	Til udgivelse af bøger m. v. (anm.)		
4.	Føroya Listasavn v. m.	50.000	
	Færøernes kunstsamling m. v.		
5.	Útgáva av tingbókum	5.000	
	Udgivelse af tingbøgerne		
6.	Sømdarpeningur til skald og listamenn (viðm.)	24.000	
	Hædersgaver til digtere og kunstnere (anm.)		
7.	Landsstýrinum at ráða yvir	100.000	
	Landsstyret at råde over		

	kr.	kr.
8. Doyvan av radioóljóði	54.000	
Udryddelse af radiostøj		
9. Samsýning til rithøvundar.....	100.000	
Vederlag til forfattere		
10. Skúlabókaútgáva	161.000	
Udgivelse af skolebøger		
11. Útgáva av orðabókum, í grunn	12.500	
Udgivelse af ordbøger, henlægges i fond		
12. Sjónleikarhús, í grunn	75.000	
Teatre, henlægges i fond		
13. Landsbóka- og landsskjalasavn, í grunn	350.000	
Landsbibliotek og landsarkiv, henl. i fond		
14. Sjónvarp, í grunn.....	250.000	1.328.500
Fjernsyn, henl. i fond		
		<u>4.190.830</u>

VIÐMERKINGAR

ANMÆRKNINGER

Til § 15.10.3.2.

Landsstýrið ger av eftir hvørjum reglum, studningur verður latin. Av studninginum verða tó um 40.000 kr. at nýta til útgávu av barnabókum á føroyskum, útgivnar av bóka-
nevnd Føroya Lærarafelags.

Landstyret afgør efter hvilke regler tilskud ydes. Af tilskudet anvendes dog ca. 40.000 kr. til udgivelse af børnebøger på færøsk, udgivet af den færøske Lærerforenings bogudvalg.

Til § 15.10.6

Sæmdargávur fyri skaldskap og list:

Hædersgaver vedrørende litteratur og kunst:

	kr.
S. J. Mikines	2.400
Hans Jacob Jacobsen	2.400
Janus Kamban	1.600
William Heinesen	1.600
Ingátvur av Reyni	1.600
Sigmund Petersen	1.600
Richard Long	1.600

	kr.
Hans Jacob Højgaard	1.600
Valdemar Poulsen	1.600
Robert Joensen	1.600
Adrian Johansen	1.600
Jens Pauli Heinesen	1.600
Jóannes Kristiansen	1.600
Karsten Høydal	1.600

§ 16. Fiskivinna, sigling o. t.
Fiskeri, søfart o. l.

1. <i>Vrakarastovnurin:</i> <i>Vragerinstitutionen:</i>		
1. Løn til yfirvrakara og vrakieftirlitsmenn	445.200	
Løn til overvrager og vragerkontrollører		
2. Ferðaútreiðslur	95.000	
Rejseudgifter		
3. ÷ Endurgjald fyri skrivning av avskipingarskjølum	÷ 3.600	536.500
÷ Vederlag for udfærdigelse af afskibningsdokumenter		
2. <i>Nautisk royndarkamar:</i> <i>Nautisk prøvekammer:</i>		
1. Útreiðslur	8.100	
Udgifter		
2. ÷ Inntøkur	1.100	7.000
÷ Indtægter		
3. <i>Sjómansheim (viðm.):</i>		120.000
<i>Sømandshjem (anm.):</i>		
4. <i>Vaktar- og bjargingarskip:</i> <i>Vagt- og bjergningssskih:</i>		
1. Útreiðslur	550.000	
Udgifter		
2. ÷ Inntøkur	187.000	363.000
÷ Indtægter		
5. <i>Landsstýrinum at ráða yvir:</i>		80.000
<i>Landsstyret at råde over:</i>		
6. <i>Minstaløn og annar stuðul til fiskivinnuna:</i>		14.500.000
<i>Mindesteløn og anden støtte til fiskerierhvervet:</i>		
7. <i>Stuðningur til grunnin til endurn. av skipaflotanum:</i>		9.500.000
<i>Tilskud til fonden til fiskerflådens fornyelse:</i>		
8. <i>Grindir:</i>		5.000
<i>Grindefangst:</i>		
9. <i>Eftirlit við ymsum trolarasefögum:</i>		4.500
<i>Tilsyn med visse trawlerselskaber:</i>		
10. <i>Prísásettingarnevndir fyri salt- og ráfisk:</i> . .		50.000
<i>Udvalg til fastsættelse af fiskepriser:</i>		
11. <i>Laksaaling</i>		65.000
<i>Udsætning af lakseyngel</i>		
12. <i>Norrønur Fiskivinnufundur</i>		50.000
<i>Nordisk Fiskerikongress</i>		
13. <i>Fiskiroyndir</i>		400.000
<i>Fiskeriforsøg</i>		
14. <i>Havranssóknarskip, i grunn</i>		250.000
<i>Havundersøgelsskih, henl. i fond</i>		
		25.931.000

VIÐMERKINGAR

Til § 16.3

Í rakstrarstudningi til arbeiðið í Reykjavík og Grimsby 10.500 kr. og í rakstrarstudningi til arbeiðið í Vestmannaeyggjunum og Aberdeen 10.500 kr.

Í byggistudningi til sjómansheimið í Runavík verður veitt 25.000 kr. um árið í 4 ár. Hetta er 3. rata.

Til keyp af grundstykki til Sjómansheimið í Reykjavík 60.000 kr.

ANMÆRKNINGER

1 driftstilskud til arbejdet i Reykjavik og Grimsby 10.500 kr. og i driftstilskud til arbejdet på Vestmannaøerne og Aberdeen 10.500 kr.

I byggetilskud til sømandshjemmet i Runavik ydes 25.000 kr. om året i 4 år. Dette er 3. rate.

Til køb af grundstykke til sømandshjemmet i Reykjavik 60.000 kr.

§ 17. Landbúnaður og matrikulering.
Landbrug og matrikulering.

	kr.	kr.
1. <i>Tenastumenn o. a.:</i> <i>Tjenestemænd o. a.:</i>		
1. Landsdjóralækni, lön, ferðapeningur v. m. Landsdyrlæge, lön, rejsepenge m. v.	122.400	
2. Seyðaráðgevari Fåreavlskonsulent	8.000	130.400
2. <i>Útskipting og matrikulstova:</i> <i>Udskiftning og matrikelkontor:</i>		
1. Lönir Lønninger	970.000	
2. Ferðaútreiðslur Rejsendgifter	75.000	
3. Skrivstovuútreiðslur Kontorudgifter	85.000	
4. Hjálpmenn Assistenten	35.000	
5. Amboð Redskaber	65.000	
6. Tilfar, luftfotografering v. m. Arbejdsmaterialer, luftfotografering m. v.	200.000	
7. Porto, telefon v. m. Porto, telefon m. v.	15.000	
8. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	15.000	
9. ÷ Inntökur ÷ Indtægter	550.000	910.000

	kr.	kr.
3. <i>Royndarstöðin í Hóvflk:</i>		
<i>Forsøgsstationen i Hóvflk:</i>		
Útreiðslur	427.000	
Udgifter		
÷ Inntøkur	54.000	373.000
÷ Indtægter		
4. <i>Fyriskipanir móti munn- og kleyvsótt:</i>		1.000
<i>Foranstaltninger mod mund- og klovsyge:</i>		
5. <i>Aðrir studningar:</i>		
<i>Andre tilskud:</i>		
1. Húsdjóraaling	40.000	
Husdyropdrætning		
2. Nýdyrking v. m.	100.000	
Nyopdyrking m. v.		
3. Rentustudningur til landbúnaðarlán (viðm.)	55.000	
Rentetilskud til landbrugslán (anm.)		
4. Studningur til ílegging í landbúnaðin (viðm.)	200.000	
Financieringstilskud til landbruget (anm.)		
5. Studningur til mjólkaframleiðslu (viðm.)	580.000	
Tilskud til mælkeproduktion (anm.)		
6. Studningur til súrhoyggjbrunnar (viðm.)	100.000	
Tilskud til græssiloer (anm.)		
7. Træplanting	80.000	
Plantning af træer		
8. Landsstýrinum at ráða yvir	15.000	1.170.000
Til Landstyret at råde over		
		2.584.400

VIÐMERKINGAR

ANMÆRKNINGER

Játtan verður tö ekki at nýta til sethúsa-
bygging.

Til § 17.5.3.

Bevillingen må dog ikke anvendes til op-
førelse af beboelseshuse.

Samtykt er at játta tils. 2 mill. kr. til ílegg-
ing í landbúnaðin. Við hesum 200.000 kr. eru
játtaðar 1.900.000 kr.

Til § 17.5.4.

Det er vedtaget at bevilge tils. 2 mill. kr. i
financieringstilskud til landbruget. Med disse
200.000 kr. er der ialt bevilget 1.900.000 kr.

Til § 17.5.5. og 6.

Figggjarnevndin ger av eftir tilmæli frá lands-
stýrinum, hvussu studningur verður at velja.
Studningarnir verða umsitnir av jarðarráð-
num.

Finansudvalget afgør efter indstilling fra
landsstyret, hvorledes tilskudene ydes.

Tilskudene administreres af landbrugsrådet.

		kr.	kr.
§ 18.	Handil, idnaður o. t. Handel, industri m. v.		
1.	<i>Ravmagnsmál:</i> <i>Elektricitetsvæsen:</i>		
1.	Ravmagnsnevndin Elektricitetsudvalget	1.500	
2.	SEV, studningur til rentur og til smærri elverk, í grunn SEV, tilskud til renter og til mindr. el-værk., henl. í fond	225.000	226.500
2.	<i>Fabriks- og ketilumsjón v. m.</i> <i>Fabriks- og kedeltilsyn m. m.</i>		150.000
3.	<i>Motorkenur eftirlitsmaður:</i> <i>Motorsagkyndig tilsynsmand:</i>		
1.	Útreiðslur Udgifter	100.000	
2.	÷ Inntøkur Indtægter	105.000	÷ 5.000
4.	<i>Skipaskrá og -uppmáling:</i> <i>Skibsregistrering og -opmåling:</i>		
1.	Skipaskrá Skibsregistrering	15.000	
2.	Skipauppmáling: Skibsopmåling:		
1.	Útreiðslur Udgifter	12.000	
2.	÷ Inntøkur ÷ Indtægter	3.000	9.000 24.000
5.	<i>Semingsmannaskipanin:</i> <i>Forligsinstitutionen:</i>		12.000
6.	<i>Kolagrevstur:</i> <i>Kulbrydning:</i>		50.000
7.	<i>Føroya Ferðamannafelag:</i> <i>Færøernes Turistforening:</i>		75.000
8.	<i>Landsstýrinum at ráða yvir:</i> <i>Landsstyret at råde over:</i>		100.000
9.	<i>Læruráðið:</i> <i>Lærerådet:</i>		32.000
10.	<i>Stuðul til lðnaðarfremjandi endamál:</i> <i>Støtte til industrifremmende formål:</i>		500.000
11.	<i>At leggja í gistingarhúsgrunnin:</i> <i>Henlæggelse i hotelfonden:</i>		150.000
12.	<i>Skeiðvirksemi:</i> <i>Kursusvirksomhed:</i>		100.000
			1.414.500

§ 19. Almenn forsorg v. m.
Socialvæsen m. v.

1. Fólkapensión:

Fólkepension:

1. Fólkapensión	32.500.000	
Fólkepension		
2. ÷ Fólkapensiónsskattur	6.500.000	
÷ Fólkepensionsskat		
3. ÷ Partur ríkisins	16.250.000	
÷ Statskassens andel		
4. ÷ Partur kommunanna	1.625.000	8.125.000
÷ Kommunernes andel		

2. Avlamispensión:

Invalidepension:

1. Avlamispensión	18.100.000	
Invalidepension		
2. ÷ Partur ríkisins	9.050.000	
÷ Statskassens andel		
3. ÷ Partur kommunanna	1.500.000	7.550.000
÷ Kommunernes andel		

3. Barnastyrkur til stakar uppihaldarar:

Børnebidrag til enlige forsørgere

1. ÷ Partur ríkisins	812.000	
÷ Statskassens andel		
2. ÷ Partur kommunanna	135.000	677.000
÷ Kommunernes andel		

4. Einkjupensjón

Enkepension

1. ÷ Partur ríkisins	600.000	
÷ Statskassens andel		
2. ÷ Partur kommunanna	100.000	500.000
÷ Kommunernes andel		

5. Vanlig forsorg:

Almindelig forsorg

1. ÷ Partur ríkisins	365.000	
÷ Statskassens andel		
2. ÷ Partur kommunanna	220.000	875.000
÷ Kommunernes andel		

	kr.	kr.
6. <i>Viðkað hjálp</i>	462.000	
<i>Udvidet hjælp</i>		
1. ÷ Partur rikisins	231.000	
÷ Statskassens andel		
2. ÷ Partur kommunanna	38.000	193.000
÷ Kommunernes andel		
7. <i>Einkjuhjálp</i>	1.180.000	
<i>Enkehjálp</i>		
1. ÷ Partur rikisins	295.000	
÷ Statskassens andel		
2. ÷ Partur kommunanna	150.000	735.000
÷ Kommunernes andel		
8. <i>Barnaforðorg</i>		
<i>Børneforðorg</i>		
1. Føroya Partur	540.000	
Færøernes andel		
2. ÷ Partur kommunanna	108.000	432.000
÷ Kommunernes andel		
9. <i>Styrkveiting</i> :		150.000
<i>Understøttelse</i> :		
10. <i>Barnuheim</i> : (viðm.)		15.000
<i>Børnehjem</i> : (ann.)		
11. <i>Ellisheim</i> :		55.000
<i>Alderdomshjem</i>		
12. <i>Alv eftir landstýrisins avgerð</i>		100.000
<i>Alv: efter landstyreis afgørelse</i>		
13. <i>Ymsir studningar</i> :		
<i>Forskellige tilskud</i> :		
1. Fráhalðsfeløg	20.000	
Afholdsforeninger		
2. »Reyði Krossur«	10.000	
»Reyði Krossur«		
3. Hjálpargrunnurin fyri óvinnuførar fiskimenn	50.000	
Fonden for uarbejdsdygtige fiskere		
4. Barnahjálpargrunnurin	25.000	
Barnahjálpargrunnurin		
5. Sjúkrgrunnur verkamanna	60.000	
Arbejdernes sygefond		
6. Húsalánsgrunnurin	2.500.000	
Húsalánsgrunnurin		
7. Arbeðsloysisgrunn. arbeiðsmannafelaga	300.000	
Arbejderforeningers arbejdsløshedsfonds		
8. Føroyahúsið i København (viðm.)	200.000	
Føroyahúsið i København (ann.)		
9. Specialskúli, i grunn	250.000	
Specialskole, hent. i fond		
10. Ansingar- og røktarheim, i grunn	250.000	3.665.000
Opholds- og plejehjem, hent. i fond		
		23.072.000

VIÐMÆRKNINGAR

ANMÆRKNINGER

Til § 19.10

Til keyp av húsi til teir størri dreingimær í samband við Føroya Barnaheim eru veittar 30.000 kr. í 1968/69 og síðani 15.000 kr. um árið í 5 ár, fyrstu ferð í 1969/70. Hetta er 3. rata.

Til køb af hus til de større drenge i forbindelse med Føroya Barnaheim er bevilget 30.000 kr. i 1968/69 og derefter 15.000 kr. om året i 5 år, første gang i 1969/70. Dette er 3. rate.

Til § 19.13.8.

Til Føroyahúsið i København verða játtaðar 500.000 kr. við 200.000 kr. í 1972/73 og síðani 150.000 kr. tvey tey fylgjandi figgjarárin.

Til Føroyahúsið i København bevilges 500.000 kr. med 200.000 kr. i 1972/73 og 150.000 kr. de efterfølgende to finansår.

§ 20. Pensiónsútreiðslur.
Pensionsudgifter.

1. Pensiónir	200.000	
Pensioner		
2. Blíðipeningur	220.000	420.000
Ventepenge		

§ 21. Effektivar veðhaldsbindingar í grunn. 3.500.000
Effektive garantiforpligtelser henlagt i fond.

§ 22. Aórar og óvissar útreiðslur.
Andre og uvisse udgifter.

1. Útreiðslur av vali	30.000	
Udgifter vedrørende valg		
2. Landsstýrinum at ráða yvir Landsstyret at råde over		
1. Fræmmandavitjan	150.000	
Fræmmedbesøg		
2. Annað	70.000	220.000
Andet		
3. Dóms- og lögreglumál		8.000
Retsvæsen og politi		
4. Stundningur til politiska upplýsing	200.000	458.000
Tilskud til politiskt oplysningsarbejde		

VIÐMÆRKNING

ANMÆRKNING

Til § 22.4

Hesin peningur verður býttur millum politisku flokkarnar, ið aftaná hvørt lögtingsval eru umboðaðir á tingi og í mun til flokkanu atkvøðutal.

Dette beløb bliver fordelt mellem de politiske partier, der efter hvert lagtingsvalg er repræsenteret i lagtinget og i forhold til partiernes stemmetal.

	kr.	kr.
§ 23. At leggja í ymsar grunnar v. m.:		
Henlæggelse til forskellige fonds m. v.:		
1. Avlopið hjá apotekinum lagt í apotekaragrunnin	219.000	
Apotekets overskud henlagt til apotekerfonden		
2. Avlopið frá Telefonverkinum	400.000	
Telefonværkets overskud		
3. Avlopið frá útvarpinum	330.000	
Radiofoniens overskud		
4. Til kirkjugrunnin (viðm.)	414.000	1.363.000
Til kirkefonden (anm.)		

VIÐMERKINGAR

Restbyggistudningur til nýggja kirkju í Tórshavn 800.000 kr. verður veittur í 6 ár. Hetta er 1. rata.

Til § 23.

ANMÆRKNINGER

Restbyggetilskud til en ny kirke i Tórshavn 800.000 kr. ydes over 6 år. Dette er 1. rate.

§ 24.	Burturleggingar til avdráttir av lánum. Henlæggelser til afdrag på lån.	6.500.000

§ 25.	Avskrivningar. Afskrivninger.	
	Avskrivningar, bygninger og anlegg:	1.665.000
	Afskrivninger, bygninger og anlæg:	

§ 26.	Ymsar ognarútreiðslur. Diverse ejendomsudgifter	110.000
	Samanlagðar útreiðslur/ Samlede udgifter	132.999.596
	Munur/Balance	1.857.904
		<u>134.857.500</u>

Flytingar á ognar- og kapitalkonti landskassans
í fíggjarárinum 1972/73

Bevægelser på landskassens formue- og kapitalkonti
i finansåret 1972/73

		Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 30.	Fastar ognir og anlegg: Fast ejendomm og anlæg:		
1.	<i>Sethús:</i> <i>Beboelseshuse:</i>		
1.	Avskrivningar Afskrivninger	8.940	
2.	<i>Ognir í almennari nýtslu:</i> <i>Ejendomme i offentligt brug:</i>		
1.	Avskrivningar Afskrivninger	575.000	
3.	<i>Hús í gerð:</i> <i>Bygninger under opførelse:</i>		
1.	Apotek, ... 1.000.000 Apotek, Grunnurin ÷ 1.000.000 Fonden		
2.	Løgtings- og landsfyrisingarhús 1.000.000 Lagtings- og administrationsbygning Grunnurin ÷ 1.000.000 Fonden		
3.	Landsbókasavn og landsskjalasavn 500.000 Landsbibliotek og landsarkiv Grunnurin 500.000 Fonden		
4.	Bygging á royndarstöðini 140.000 Byggeri på forsøgsstationen Grunnurin 140.000 Fonden		
5.	Hús til motorsakkøna 200.000 Bygning til den motorsagkyndige Grunnurin ÷ 200.000 Fonden		
4.	<i>Anlegg:</i> <i>Anlæg:</i>		
1.	Avskrivningar Afskrivninger	960.000	

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
2. Vegir og havnir finansierað við lántøku Veje og havne finansieret ved optagelse af lån	2.183.940	10.700.000
	<u>2.183.940</u>	<u>11.340.000</u>
§ 31. Skip: Skibe:		
1. Bygging av vaktarskipi Bygning af et vagtskib Grunnurin Fonden	500.000 ÷ 500.000	
2. Bygging av strandfaraskipi Bygning af kystfartøj Grunnurin Fonden	400.000 ÷ 400.000	
3. Nýggjan læknabát til Klaksvíkar Ny lægebåd til Klaksvig		100.000
4. Avskrivningar Afskrivninger	119.000	
	<u>119.000</u>	<u>100.000</u>
§ 32. Virðisbrøv: Værdipapirer:		
1. Teknan av partapeningi í feløg Aktietegning i selskaber		150.000
	<u>0</u>	<u>150.000</u>
§ 33. Útlán: Udlån:		
1. <i>Kommunur:</i> <i>Kommuner:</i>		
1. Avdráttur Afdrag	250.000	
2. <i>Ymisk lán:</i> <i>Diverse lán:</i>		
1. Avdráttur Afdrag	300.000	
2. Avskrivningar Afskrivninger		
3. <i>Kurslán:</i> <i>Kurslån:</i>		
1. Avdráttur Afdrag	310.000	

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
4. Útgöldin lán Udbetalte lán		300.000
	860.000	300.000
§ 34. Kassakonto: Kassekonto:	4.199.156	
§ 35. Millumrokningar til góðar: Mellemregninger til gode:		
1. <i>Kommunur:</i> <i>Kommuner:</i>		
1. Inngoldið Indbetalt	3.600.000	
2. Útlagt Udlagt		4.300.000
2. <i>Strandferðslan:</i> <i>Kystfarten:</i>		
1. Útlagt Udlagt		2.500.000
2. Undirskot sambært rakstrarætlan Underskud i henhold til driftsbudg.	2.000.000	
3. <i>Telefonverklö:</i> <i>Telefonværket:</i>		
1. Yvirskot sambært rakstrarætlan Overskud i henhold til driftsbudget		400.000
4. <i>Útvarplö:</i> <i>Radlofonien:</i>		
1. Yvirskot sambært rakstrarætlan Overskud i henhold til driftsbudget		330.000
5. <i>Matrikulstovan:</i> <i>Matrikelkontoret:</i>		
1. Útlagt Udlagt		955.000
2. Flutt frá rakstrarætlan Overførsel fra driftsbudget	855.000	

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
6. <i>Væðhald:</i>		
<i>Garantíforpligtelser:</i>		
1. Útlagt		3.500.000
Udlagt		
2. Avskrivað upp á fyrr goldin útlegg	3.000.000	
Afskrevet på tidl. indfrieðe garantíforpligtelser		
3. Goldið upp á fyrr goldin útlegg	10.000	
Betalt på tidl. indfrieðe garantíforpl.		
	9.465.000	11.985.000

§ 36. **Inntøkueftirstøður:**
Indtægtsrestancer:

1. <i>Skatt: Nýggj álíkning: ..</i>	100.000.000	
<i>Skat: Ny påligning:</i>		
 <i>Skatt: Goldin eftirstøða:</i>	98.000.000	2.000.000
<i>Skat: Betalte restancer:</i>		
2. <i>Sjúkrahús:</i>		
<i>Sygehuse:</i>		
Gjöld	1.700.000	
Takster		
Goldið	1.600.000	100.000
Betalt		
3. <i>Avdráttur- og rentueftirstøður: nýggjar ...</i>		50.000
<i>Afdrags- og renterestancer: nye</i>		
		2.150.000

§ 37. **Millumrokning við nýtt líggjarár:**
Mellemregning med nyt finansår:

1. <i>Inntøkur viðv. 1972/73, ið verða goldnar aftaná 1. apríl 1973.</i>	6.000.000
<i>Indtægter vedr. 1972/73, først betalt efter 1. april 1973.</i>	
2. <i>Útreiðslur fyr 1973/74, ið verða goldnar áðrenn 1. apríl 1973</i>	3.200.000
<i>Udgifter vedr. 1973/74, betalt inden 1. april 1973.</i>	
	9.200.000

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 38. Aktivir tilhoyrandi grunnum:		
Aktiver tilhørende fonds:		
1. Apotekaragrunnurin:		
<i>Apotekerfonden:</i>		
1. Rentur		119.000
Renter		
2. Yvirskot		219.000
Overskud		
2. Grunnurin til endurn. av skipaflotanum:		
<i>Fonden til skibsflådens fornyelse:</i>		
1. Rentur		0
Renter		
2. Burturlagt samb. rakstrarætlan		9.500.000
Henlagt i henhold til driftsbudget		
3. Avskrivað studningslån	3.500.000	
Afskrevet på tilskudslån		
4. Aðrar útreiðslur	2.500.000	
Andre udgifter		
3. Byggigrunnur strandferðslu landsins:		
<i>Byggefonden for kystfarten:</i>		
1. Rentur		0
Renter		
2. Burturlagt samb. rakstrarætlan		400.000
Henlagt i henhold til driftsbudget		
3. Nýtt úr grunnum	400.000	
Forbrug af fonden		
4. Aðrir grunnar:		
<i>Andre fonds:</i>		
1. Rentur og gjöld		1.300.000
Renter og bidrag		
2. Játtan		21.840.000
Bevilling		
3. Binding av fyrr játtaðum peningi		500.000
Båndlægning af tidligere bevillinger		
4. Nýtt úr grunnum	17.900.000	
Forbrug af fondene		
	24.300.000	33.878.000

		Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 39.	Aktlir hjá deponentum: Aktiver tilhørende deponenter:		250.000
§ 40.	Lán: Lán:		
1.	<i>Aydráttur:</i> <i>Afdrag:</i>		6.500.000
2.	<i>Nýupptikin lán:</i> <i>Nyoptagne lán:</i>		
1.	Til vegir og havnir o. t. Til veje og havne o. l.	10.700.000	
2.	Til nýggjan læknabát í Klakksvík Til ny lægebåd i Klaksvig	100.000	
3.	Onnur lán Andre lán	500.000	
		<u>11.300.000</u>	<u>6.500.000</u>
§ 41.	Millumrokning, skuld: Mellemregning, gæld:		
1.	<i>Ymisk millumrokningarkonti vaksa vld:</i> .. <i>Diverse mellemregningskonti forøges med:</i>	500.000	
		<u>500.000</u>	
§ 42.	Deposita: Deposita:		
1.	<i>Geldid av deponentum</i> <i>Betalt af deponenter</i>	225.000	
		<u>225.000</u>	

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 43. Millunrokning við nýtt fíggjarár: Mellenregning med nyt finansår:		
1. <i>Inntøkur viðv. 1973/74, ið eru goldnar áðrenn 1. apríl 1973</i>	2.500.000	
<i>Indtægter vedr. 1973/74, betalt inden 1. april 1973</i>		
2. <i>Útreiðslur viðv. 1972/73, ið verða goldnar aftaná 1. apríl 1973:</i>	7.000.000	
<i>Udgifter vedr. 1972/73, betalt efter 1. april 1973:</i>		
	9.500.000	
§ 44. Grunnar: Fonds:		
1. <i>Apotekaragrunnurin: Apotekerfonden:</i>		
1. Rentur	119.000	
Renter		
2. Yvirskot	219.000	
Overskud		
2. <i>Grunnurin til endurn. skipaflotans: Fonden til skibsflådens fornyelse:</i>		
1. Rentur	0	
Renter		
2. Játtan	9.500.000	
Bevilling		
3. Avskrivað studningslån		3.500.000
Afskrevet tilskudslån		
4. Aðrar útreiðslur		2.500.000
Andre udgifter		
3. <i>Byggigrunn strandferðslu landsins: Byggefond for kystfarten:</i>		
1. Rentur	0	
Renter		
2. Játtan	400.000	
Bevilling		
3. Nýtt úr grunninum		400.000
Forbrug af fonden		

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
4. <i>Kirkjuginnurnir:</i> <i>Kirkefonden:</i>		
1. Láttan Bevilling	414.000	
2. Nýtt úr grunninum Forbrug af fonden		414.000
5. <i>Aðrir grunnir:</i> <i>Andre fonds:</i>		
1. Rentur og gjöld Renter og bidrag	1.300.000	
2. Láttan Bevilling	21.840.000	
3. Nýtt úr grunninum (viðm.) Forbrug af fondene (anm.)		17.900.000
	30.792.000	24.714.000

VIÐMÆRKGAR

ANMÆRKNINGAR

Grunnurinn til sjúkrahúsbygging verður nýttur til bygging av læknaþáti til Klaksvíkar sjúkrahús

Til § 44.5.3.

Fonden til opførelse af sygehuse anvendes til bygning af lægebåd til Klaksvig sygehus.

§ 45. Burturleggingar og avskrivningar:
Henlæggelser og afskrivninger:

1. <i>Avskrivningar- og avdráttargrunnur viðv. lánsþeningi:</i> <i>Afskrivnings- og henlæggelsesfond vedrørende lån:</i>		
1. Avdráttarburturleggingar 5×4 mill. kr. lán Afdragshenlæggelser vedr. 5×4 mill. kr. lán	1.550.000	
2. Avdráttarburturleggingar, onnur lán .. Henlæggelser vedr. afdr. på andre lán	4.950.000	
3. Avskrivningar, studningslán Afskrivninger, tilskudslán		300.000
4. Avskrivningar, vega- og onnur annleggsbygging Afskrivninger vedr. veje og andre anlægsarbejder		1.665.000
	6.500.000	1.965.000

		Inntøkur Inntægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 46.	Kapltalkonti: Kapitalkonti:		
1.	Yvirskot telefonverksins Telefonværkets overskud	400.000	
2.	Yvirskot Útvarpsins Radiofoniens overskud	330.000	
3.	Yvirskot frá rakstrarætluninni Overskud på driftsbudgettet	1.857.904	
		<u>2.587.904</u>	<u> </u>

FÍGGJARNEVNDIN MARS 1972

END OF PRINT

Løgtingstíðindi 1971 — SKJAL 2 B

FYLGISKJØL

til

FÍGGJARLØGTINGSLÓG 1972/73

the 1990s, the incidence of *S. flexneri* has increased in the United Kingdom [10].

There is a paucity of data on the epidemiology of *S. flexneri* in the United Kingdom. The only published study of *S. flexneri* in the United Kingdom was by Smith *et al.* [11], who reported the isolation of 10 strains of *S. flexneri* from patients with acute colitis in 1979.

There is also a paucity of data on the epidemiology of *S. flexneri* in the United States. The only published study of *S. flexneri* in the United States was by Kaper *et al.* [12], who reported the isolation of 10 strains of *S. flexneri* from patients with acute colitis in 1989.

The purpose of this study was to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom and the United States, and to determine the epidemiology of *S. flexneri* in the United Kingdom and the United States. The study was conducted in the United Kingdom and the United States, and the results are presented in this paper.

METHODS

Study sites

The study was conducted in the United Kingdom and the United States. The study was conducted in the United Kingdom and the United States, and the results are presented in this paper.

Study design

The study was a cross-sectional study. The study was conducted in the United Kingdom and the United States, and the results are presented in this paper.

Study population

The study population was the general population of the United Kingdom and the United States. The study was conducted in the United Kingdom and the United States, and the results are presented in this paper.

Study procedures

The study procedures were as follows: (1) recruitment of subjects; (2) collection of stool samples; (3) isolation of *S. flexneri*; (4) characterization of *S. flexneri* strains.

Recruitment of subjects

The subjects were recruited from the general population of the United Kingdom and the United States. The study was conducted in the United Kingdom and the United States, and the results are presented in this paper.

Collection of stool samples

The stool samples were collected from the subjects. The study was conducted in the United Kingdom and the United States, and the results are presented in this paper.

I ad § 1-1: Vanligur landsskattur

Líkningin skattaárið 1971/72 gevur o.m. 18,7 mill. kr. netto í landskatti.

Av tí, at landsstýrið umhugsar at leggja fyrí lögtingið uppskot um broytingar í reglunum um avskrivning og burturleggingar v.m. verður landsskatturin í 1972/73 mettur tá 46 mill. kr.

	R	J
	70/71	71/72
II ad § 1-3: Sjóútansskattur	1.780.355,-	1.500.000,—
4: Rentuskattur	1.260.000,-	1.000.000,-

III ad § 2: Toll- og framleiðslugjöld.

	R	R	J
	69/70	70/71	71/72
1. Tollgjöld	n. 53.400.000,-	64.000.000,—	63.000.000,—
2. Framleiðslugjöld		n. 940.000,-	950.000,—

1. stigi í avtrappingini av verjutollinum á teimum vörum, sum eru av týðningi í hesum sambandi, og útjævningin av muninum millum framleiðslugjöld og innflutningsgjöld kemur í gildi pr. 31. desember 1972, t.v.s., at broytingarnar fáa virkning í 4. kvartali 1972/73.

IV ad § 5.2: Rentuútreiðslur og

ad § 24: Burturleggingar til avdráttir av lánum.

	Upprunalig Restlán stødd pr. 1.4.72		At gjalda í 1972/73 avdráttir rentur	
Sjóvinnubankin	895.000,-	356.000,-	89.000,-	44.500,-
— (Útvæp)	300.000,-	?	?	30.000,—
—	303.000,-	271.000,-	32.000,-	30.300,—
Føroya banki (Útvæp)	322.177,20	?	?	32.200,—
—	225.374,75	186.054,75	39.320,-	22.500,—
Føroya Skapikassi	317.300,-	278.202,-	12.150,-	29.950,-
— (Útvæp)	300.000,-	?	?	28.350,-

Føroya Búgtrunnur	300.000,-	0	60.000,-	600,-
—	340.000,—	34.000,-	34.000,-	4.080,-
Tryggingarsambandið	620.000,-	186.000,-	31.000,-	17.360,-
—	750.000,-	250.000,-	50.000,-	17.500,-
—	750.000,-	500.000,-	50.000,-	38.500,-
(útrýp)	1.000.000,-	980.893,26	19.106,74	90.000,-
Ríkiskassin (Lsjkh.)	15.705.410,07	?	?	1.300.000,-
(Kl. sjkh.)	2.137.157,42	1.204.025,06	89.644,-	98.000,-
(20-níll.)	19.000.000,-	1.850.000,-	1.100.000,-	148.000,-
(fiskv. lán)	10.600.000,-	7.420.000,-	1.000.000,-	678.400,-

Íleggingargrunnurin:

Borðoyar hengjol	7.250.000,-	5.250.000,-	500.000,-	367.500,—
Oyndanfj.vegurin	1.750.000,-	1.458.333,35	116.666,66	110.000,-
Vegbreiðkan Miðv. - Sv.	1.700.000,-	1.359.999,98	113.333,34	103.000,-
Oyggjarvegurin	3.000.000,-	2.700.000,-	200.000,-	203.000,-
Fuglafj. - Runavík	4.450.000,-	4.450.000,-	153.333,34	350.000,-
Kollafj. - Vestm. - Løyn.	3.100.000,-	2.920.000,-	120.000,-	233.000,-
Tøftir - Runavík	3.000.000,-	3.200.000,-	?	160.000,-
Umh. gl. vegastrek.	1.100.000,-	1.700.000,-	73.333,34	120.000,-
Perjulega við Oyragjógv	500.000,-	850.000,-	?	?
Perjulega v. Vestm.	0	850.000,-	?	?
Brúgv við Streym	0	450.000,-	?	?
Asf. av landsvegum	3.200.000,-	2.666.666,66	213.333,34	210.000,-
Otvanplið	1.200.000,-	1.080.000,-	80.000,-	86.400,-
Rekkreditinsf.	245.235,-	172.535,-	72.700,-	19.600,-
Fiskarib. J. C. Svabo	261.800,-	83.300,-	23.800,-	4.900,-
2 (Varðberg)	?	?	17.800,-	?
Skibskreditf. (Smyril)	2.750.000,-	1.420.000,-	380.000,-	115.000,-
Kreditf. af koma. i Danm.	3.175.000,-	2.182.810,-	396.876,-	186.000,-
Breivalán 1959	1.000.000,-	210.000,-	67.600,-	12.600,-
1962	1.000.000,-	100.000,-	100.000,-	7.500,-
1963	680.000,-	68.000,-	68.000,-	5.400,-

92.227.454,44 46.688.620,06 5.312.996,76 4.964.140,-

Sum tað framgongur av omanfyristandandi, so er gjaldstovan ikki før fyri viðvikjandi tøkum lánunum at siga naknað um restlán, avdráttir og rentur.

Viðmerkingar frá landsstýrinum.

Roknað er við at nýggj lán verða upptikin í 1972/73 serliga til samferðsluendamáli. Lagt er tí upp fyri bæði til rentur og avdrátt ávíkavíst 600.000 kr. og 1.200.000 kr.

V að § 6-1: Strandfaraskip landsins.

Samr. skriv 15. Juli 1971.

Hjálægt verður sent yvirlit yvir fyrirlis roknskap fyri STRANDFARASKIP LANDSINS fyri 1970/71:

Undirskot samb. viðlagda spec. roknskap	1.424.607,73	
Rentur	121.547,93	
Lønir aðm. og starvsfólk	272.244,30	
Húsaleiga	10.683,14	
Ljós og hiti	2.692,00	
Skrivstovuhold v.m.	60.657,68	
Gramskuðan	8.800,00	
Avskr. Gaffeltruck	15.250,00	
Fir. Gaffeltruck og gækkulús	44.312,54	
Annað (Cafeteriafelitrykk, mannur v.m.)	2.508,21	
Fyri farubreyv + innt. av hesum	13.968,75	
		1.977.272,88
Inntøka av kontaineraleiga	2.118,00	
Inntøka av ferm, uppsk. og vørugjald	60.041,67	62.159,67
		1.915.113,21

Viðmerking.

Herafttrá verða helst bókaðar rentur av láni í Føroya Banka fyri TERNUNA frá 11/8 70 11% p.a. av kr. 850.000,-, og annað í samband við TERNUNA, tá J. Sundstein kemur at slutta roknskapin av. Eisini er eitt krav til Postverkið, her um eftirregulering. F.L. p.nr. 1800-9- har landsstýrið vil góðtaka eflingjald frá postverkinum uppá kr. 325.000,- + 174.400,- f. 70/71. Eisini er at viðmerkja, at TERNAN byrjaði 24/11.70 og nú eru komnar aftur Barsskor og Kjógvin.

Inntøkur	«Smyril»	«Dagstjarnan»	«Másin» og «Sildberin»
Farmagjöld	161.625,00	323.250,00	215.575,53
Persónflutningar	801.396,25	50.975,00	232.254,30
Postflutningar	100.000,00	20.000,00	81.000,00
Bykutúrur	6.000,00	5.900,00	6.500,00
Kiosk	33.076,94	2.113,57	
Cafeteria	52.422,96		

	1.154.521,15	402.238,57	538.329,83

Útreiðslur:	«Smyril»	«Dagstjarnan»	«Másin» og «Sildberin»
Hýtur	659.831,05	308.316,19	340.211,92
Kostur til matning	80.000,00	21.672,91	15.436,55
Brenni og smyrjola	158.625,95	56.967,63	43.505,85
Umvefingar og viðlíkahald ..	137.481,89	92.688,72	86.710,12
Tryggingar	155.691,60	45.976,10	48.078,50
Farmasýningar til avgreiðslur	7.880,00	15.760,00	15.800,00
Læga av eykaskípun	14.375,00	25.000,00	4.140,00
Samsýningar til postflutning	40.377,50	8.075,50	21.215,00
Endurgjöld fyrir vantandi farmagóðs	2.510,00	2.510,53	2.192,75
Farmagjöld v.m.	48.193,75	14.784,65	3.067,00
Avskrivningar	300.000,00	88.776,26	37.404,42
Ymiskar útreiðslur	57.464,19	12.415,11	14.592,65

Samlaðar útreiðslur	1.662.431,03	692.982,60	632.654,76
Samlaðar inntøkur	1.154.521,15	402.238,57	538.329,83

Undirskot	507.909,88	290.744,03	94.324,93

Inntøkur:	«Pride» «Lisshøvdi»	«Ternan» «Barskor»	«Sólan»	Íalt
Farmagjöld	277.156,40			977.606,93
Persónflutningar	505.318,70	3.114,00		1.593.058,25
Postflutningar	111.600,00	24.900,00		340.500,00

Býkatúrar	7.517,00	3.025,00	28.942,00
Kiosk	14.668,84		49.859,35
Cafeteria			52.422,86
	916.260,94	31.039,00	3.042.389,49
Útreiðslur:			
Hýrur	619.757,67	21.224,85	1.949.341,68
Kostur til manning	34.039,28		151.148,74
Brenni og smyrjölju	77.461,71	1.084,55	337.645,69
Unnvæligar og viðlíkahald	170.372,06	7.334,07	494.586,86
Tryggingar	72.954,55	9.500,00	332.200,75
Farmasýniugar til avgreiðsl.	49.064,34		88.504,34
Leiga av eyðnskipum	119.077,00		162.592,00
Samsýningar til postflutn.	71.290,00		140.958,00
Endurgjaldt fyri vantandi farnagóðs	6.598,22		14.120,60
Havugjald van.	11.734,90	362,00	78.142,30
Avskrivningar	130.425,70	15.213,47	571.819,85
Ymiskar útreiðslur	60.777,11	657,35	145.936,41
Samlaðar útreiðslur	1.423.552,54	55.376,29	4.466.997,23
Samlaðar inntøkur	916.260,94	31.039,00	3.042.389,49
Undirskot	507.291,60	24.337,29	1.424.607,73

1) að § 10-1: Løgtingsmenn.

	B	J
	70/71	71/72
1. Tingmannalønir	608.783,48	836.000,
2. Dæpningur til nevndarlønir	29.582,74	15.000,
3. Ferðaútreiðslur	100,-	500,-
4. Førmansskapinum at ráða yvir	13.084,55	20.000,-
	741.610,77	871.500,-

Specifikati6n:

ad 1. Tingmannal6nir:

L6nir pr. 1/4-1971:

13 tingmenn á 31.587,96	410.643,48
13 tingmenn á 21.924,00	285.012,00

l6nir í alt. 1 1970/71	695.655,48
tilhæksmenn	3.128,-

698.783,48

Pr. 1/4-1972 verður tingmannal6nin

við prócentviðbótini 54 henda:

Tingmenn í Hævu 12 × 30.800	369.600,
Tingmenn á bygð 14 × 41.185	576.590,

946.190,

ad 2. Eftir nýggju l6narl6ginu skulu tingmenn hava
samsýning fyrri fundir í tingnevndum. Tá ið tingið
ikki er saman.

2) ad § 10-2: L6gtingið.

	R	J
	70/71	71/72
1. Hiti, lj6s og reingerv	18.578,10	15.000,--
2. Viðlíkahald	8.457,45	35.000,--
3. Aðrar útreiðskur	16.142,30	10.000,—
	43.177,85	60.000,—

Specifikati6n:

ad 1. Hiti	4.500,
lj6s	485,-
telefon	1.049,35
reingerð o.a.	12.543,75
	18.578,10

ad 2. Viðlíkahald:

Løn (L. Hansen)	2.400,-
Umvælingar o.f. (Dernich 5.917,40)	6.057,45
	8.457,45

ad 3. Aðrar útreiðslur:

Telefon og útværpsgjöld	3.536,20
Trygging og hútaskattur	1.136,-
Hæli til neyðarfundir (K. Lambaa)	5.500,-
Umvælingar, keyring o.a.	2.970,10
Arb. vøllin (C. Reyndheim)	3.000,-
	16.142,30

3) ad § 10-3: Løgtingstíðindi og kunngerðarsavn.

	R	J
	70/71	71/72
1. Prenting, porto v.m.	60.017,11	45.000,-
2. - Söla	9.125,90	6.000,—
	50.891,21	39.000,-

Specifikatiön:**ad 1. Prenting v.m.**

Løgtingstíðindi	35.635,-
Kunngerðarsavn	7.032,50
Landskassaroknskapur + uppsk. til fíggjarlóg	13.882,50
Felagsútreiðslur til pappír v.m.	3.467,11
	60.017,11

ad 2. Söla:

Løglingstíðindi	1.481,50
Kunngerðarsavn	7.541,40
	9.125,90

4) ad § 10-4: Graunskoðan.

Sembr. skriv frá J. Sundstein 9. juni 1971.

..... skal eg upplýsa, at eg meti útreiðsluna á konto 10-4, revisión, til kr. 230.000,00.

Á fíggjarlógini fyri 1971/72 er talið upplært við 185.000. Orsøkin til hækkingina er bæði økt arbeiði og ikki minst hækkaði lønir, sum longu í ár gera seg nógv galdandi

R	J
70/71	71/72
210.100,-	- 185.000,-

5) ad § 10-5: Landsskattanevndin.

Sembr. skriv 9. juni 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Samsýningar	19.072,18	15.000,00	15.500,00
2. Skrivostvutildir o.t.		500,00	500,00

6) ad § 10-6: Norrøna Ráðið.

R	J	U
70/71	71/72	72/73
32.277,17	35.000,00	35.000,00

7) ad § 11-1: Løgmaður og landsstýrið.

	R	J
	70/71	71/72
1. Lønir v.m.	305.397,84	442.860,00
2. Borðfæ	15.000,00	15.000,00
3. Innbúgv v.m.	5.012,80	10.000,00
	325.410,64	467.860,00

Specifikatión:**ad. 1. Lønir v.m.**

Løgmaður K. Djurhuus	59.648,94
Løgmaður Atli Dan	20.482,98
Landsstýrismenn	225.265,92

	305.397,84

ad 3. Innbúgv v.m.

Innbúgv	4.055,00
Sams. keyring	957,80

	5.012,80

Lønir pr. 1/4-1972 (viðbót 54 %):

Løgmaður	104.720,00
Landsstýrisnevn 4 x 93.540	374.160,00

	478.880,00

8) ad § 11-2: Landsskrivstovan.

	R 70/71	J 71/72	U 72/73
1. Tannstovnenn	373.827,09	484.000,00	
2. Skrivstovufólk	372.205,99	390.500,00	
3. Honorar v.m.	20.668,37	35.000,00	
5. Skrivstovubali	56.673,98	40.000,00	
6. Porto, telefon, lýsingar v.m.	57.697,80	65.000,00	
7. Aðrar útreiðslur	9.794,17	15.000,00	
	-----	-----	
	889.867,46	1.029.500,00	
	-----	-----	

ad 1. Tjenastumenn.

Skrivstofustjóri	102,200,00
Fulltrúi av 1. stigi v/e.p.	77,573,00
sálmáluseftur	70,615,00
— — — — —	62,930,00
av 2. stigi u/e.p.	60,768,00
av 2. stigi v/e.p.	11,565,00
av 2. stigi v/e.p.	11,565,00
	— — — — —
	457,216,00
Eftirlonargjaldt fyri 2 fulltrúar	13,354,00
	— — — — —
	470,570,00
+ 1,5 % í frítíðarlon	7,000,00
	— — — — —
	477,570,00

ad 2. Skrivstofufólk.

1 Skrivstofufulltrúi	49,280,00
2 Skrivstofufólk av 1. stigi	81,666,00
1 av 1. stigi	40,833,00
1 — av 1. stigi	40,833,00
1 — av 1. stigi	40,040,00
1 av 1. stigi	35,643,00
1 — av 1. stigi	31,416,00
1 — av 2. stigi	33,849,00
1 honoarlonið skrivstofufólk	
27 t. vikur)	30,624,00
3 honoarlonið avl. fullan dag)	10,000,00
1 næmingur	29,722,00
1 skrivstofufólk av 1. stigi	40,833,00
1 skrivstofufólk av 1. stigi	40,833,00
	— — — — —
	505,532,00
+ 1½ % í frítíðarpeningi	7,582,00
	— — — — —
	513,114,00
	— — — — —

ad 3. Honorarir.

Honorar til ein fulltrúa fyri	
umsetingarárbelði:	4.434,00
Honorar fyri nevndarárbelði	15.520,61
Annað	713,76

	20.668,37

ad 5. Skrivstovuhald.

Duplikator, fotokopi, ...	8.270,00
Tilfar til fotokopiering	6.432,50
Haldaragjöld, útkl.	2.665,14
Prentklár, serprent o.t.	7.509,22
Pappír, innb. o.a. úfr. av skrivst. ..	23.929,38
Umvælingar av mask. o.t.	6.867,74

	55.673,98

ad 6. Porto, telefon, lýsingar.

Porto	10.400,00
Telefon	43.945,09
Lýsingar	3.352,77

	57.697,86

ad 7: Aðrar útreiðslur.

Fýknarb, mæningakostn.	4.137,70
Trygging, koyring, tublak	5.656,47

	9.794,17

9) ad § 11-3: Fiskivinnustovan.

Smb. skrif 12. júlí 1971.

	R	J	U
	70/71	71/73	72/73
§ 11-3-1 Tænastumenn	50.490,36	63.360,-	63.500,—
§ 11-3-2 Skrivstofufólk	30.512,58	16.420,-	17.500,-
§ 11-3-3 Honorar	—	—	—
§ 11-3-4 Húsnútreiðslur	—	—	—
§ 11-3-5 Skrivstofuhald	6.841,63	6.000,-	6.000,-
§ 11-3-6 Porto, hl., lýsingar	16.948,34	15.000,-	15.000,- *)
§ 11-3-7 Aðrar útreiðslur	2.385,76	3.200,-	4.000,- **)
§ 11-3-8 Ferða- og dagpen.	—	—	—
	116.178,67	133.980,-	136.000,-

*) Includerað útreiðslur av telex, harav landsstýrið, maskineftirlitið og búskaparráðið eisini eiga ein part.

**) Aðlað keyp av skrivstofuamboðum.

10) ad § 11-4: Uttanríkistænasta. (Aberdeen)

Smb. skrif 26. júní 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Tænastumenn	46.320,36(1)	176.000,-	60.768,- (3)
2. Skrivstofufólk	43.484,70(2)	48.400,-	49.052,- (4)
4. Útreiðsl. av egnum og aðrum luttø	11.046,20	15.000,-	12.500,-
5. Skrivstofuhald	2.502,00	6.000,-	3.000,-
6. Porto, telefon, fjarrit, lýs. v.m.	40.239,24	50.000,-	35.000,—
7. Aðrar útreiðslur	4.590,10	7.000,-	5.000,- (5)
8. Ferða- og dagpeningaútreiðslur	12.671,40	25.000,-	15.000,—
9. Útviðbót	26.400,-	26.400,-	26.400,- (6)
10. - Leiguinnlækur	763,-	763,-	763,-
	186.551,34	383.037,-	205.957,-

Viðmerkingar:

(1) **Konto 1** á reknskapinum fyrir 1970/71: Bættlön hjá tenastumanninum kr. 43.290,00 + eftirlønargjald landskassans til eftirlønargrunnin (7%) kr. 3.030,36 (kr. 46.320,36).

(2) **Konto 2.** Lön til skrivstovumanna kr. 41.227,20 + samnýning 2.257,50 (kr. 43.484,70).

(3) **Konto 1** í uppskotinum 1972/73 er lönin sett til kr. 60.768,00: Grundlön kr. 40.244,00 + 51% dýrtíðarviðbót kr. 20.524,44 (smb. upplýsing frá gjaldstovuni).

(4) Á **konto 2** er lönin hjá skrivstovumanninum sett til kr. 49.052,-. Grundlön kr. 30.953,00 + 51% dýrtíðarviðbót kr. 15.787,05 + samnýning kr. 2.310,00 (smb. upplýsing frá gjaldstovuni).

(5) **Konto 7:** í teini 5.000 krónum er íroknað ca. kr. 3.960,00 sum skrivstovan skal gjalda til tað almenna her fyri skrivstovumannin: National Insurance Graduated Contribution £ 45, National Health Service Contribution £ 50 og Selective Employment Tax £ 125, tils. £ 220 (sum gjöldini eru í lötum).

(6) **Konto 9.** Útviðbótin er sett til tað sama sum árin frammanundan — hevur verið óbroytt í mong ár.

ad § 11-4: Uttanríkistænasta. (Rom).

Sembr. skriv 13. juli 1971.

1. Lönir

a. Verulig lön	105.000,-	
b. Skúlapeningur	33.000,-	138.000,-

2. Skrivstovufólk 0,-

3. Honorarir 0,-

4. Útreiðslur av eignum og aðrum holum

a. Leiga av skrivstovu	20.000,-	
b. Leiga av bústaði	20.000,-	40.000,-

5. Skrivstofuhald	3.000,-
6. Porto, telefon, fjarrit v.m.	12.000,-
7. Aðrar útreiðslur	3.000,-
8. Ferða- og dagpeningur	25.000,-

	ílsamtans kr. 221.000,—

Viðmerkjast skal, að eg ekki kenni játtanir stofnunar fyrir fjárhags-
árin 1970/71 og 1971/72. Viðvíkjandi pkt. 8 (ferðapeningur og um-
boðun), sum fyrir árið 1970/71 fer uppum samlaðu játtaninn á konto
§ 11-4 skal sigast, að fær kr. 8.000,00, ið talið er um, stórt sæð er tað
ið hjávera min undir framsýningini í Düsseldorf í maí 1970, kostaði,
og av tí að hella hvorki liggur innanfyri starvsókið ella hoyrir heima
á konto § 11-4, má siggjast burtur frá tí. Samleiðis verði eg noyddur
að taka fyrirvarpi fyrir hesum posti fyrir árið 1972/73, av tí að ferða-
aktiviteturin sjálvandi fyrst og fremst verður avgjörður av teimari
konkretnu behovinum.

Reknskapatöl hjá sendifulltrúnum í Rom.

	R.
	70/71
1. Tænastumenn	123.941,57
2. Skrivstofufólk	0,-
4. Útreiðslur av fjöllum	39.982,02
5. Skrivstofuhald	2.777,36
6. Porto telef., telegr., telex., lýsingar m.v.	6.232,51
7. Aðrar útreiðslur	19.853,30
8. Ferða- og dagpeningur	33.569,85
9. Útviðbót	0,-
10. + Leigutíntökur	0,-

	226.356,61

11) ad § 11-5: Líkningarráðið.
Smb. skriv 13. júlí 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Tænastumenn	59.710,68	59.000,-	82.000,-
2. Skrifstofufólk	201.363,81	275.000,-	350.000,-
3. Honorar	6.185,11	6.000,-	6.000,-
4. Húsnútreiðslur	0,-	0,-	60.000,—
5. Skrifstofuhald	29.320,51	35.000,-	35.000,—
6. Porto, telefon, lýsingar o.l.	8.624,10	10.000,-	10.000,-
7. Aðrar útreiðslur	32.925,71	55.000,-	55.000,-
8. Ferða- og dagpeningur		8.000,-	8.000,-
ad 2: Fylltrúi	52.000,-		
Hjálpari	42.000,-		
Hjálpari	42.000,—		
Hjálpari	42.000,-		
Hjálpari	42.000,-		
Hjálpari	32.000,-		
Hjálpari	31.000,-		
Hjálpari	30.000,-		
Lærlingur	15.000,—		
Lærlingur	15.000,-		
+ frítíðarpening			

ad 4: Nú ráðið fer í nýggj héli, má leiga verða roknað og eisini reingerð, sum fyrr er farið av felagskonto fyri Tinganes.

Leigan er mett til	50.000,-
Reingerð er mett til	10.000,-

60.000,-

ad 7: Roknað er við cykahjálpi frá statsaut. grannskoðara.

Viðmerking frá landsstýrinum.

ad konto 2: Líkningarráðið søkir nú at selja tveir næmingar afturat vegna meirarbeiði serliga arkivarbeiði. Næmingarnir eru tiknir við í nommeringsvirlitið.

12) ad § 11-6: Mannfalsstovan.
Smb. skriv 13. júlí 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
2. Skrivstofufólk	73.724,58	60.000,	78.000,—
3. Honorar	22.575,70	21.000,	10.000,
4. Búsaútreiðslur	0,	0,	21.000,-
5. Skrivstofuhald	2.709,00	5.000,-	5.000,-
6. Porto v.m.	1.712,80	1.000,	2.000,
7. Aðrar útreiðslur	15.265,70	8.000,	5.000,
8. E.D.V.		300.000,	300.000,

ad 2: Hjálpari 42.000,
Hjálpari 34.000,-
+ frítíðarløn

ad 3: Mannfalskrifvararnir yvirlævar halda samnýningina verða ov líla, so neyðugt verður at hækka hana.

ad 4: Nú yvirlitið er flutt í nýggj hól, má verða roknað við leigu 16.000 kr. og reingerð 5000 kr.

ad 7: 300.000 kr. hava verið avsettir í 1971/72 til dataviðgerð av fólkayvirlitinum, men verða helst ikki nýttar í hesum ári. Tað eru tær somu, sum nú eru tiknar við fyri 1972/73.

Viðmerking frá landsstýrinum.

ad 3. Honorar. Líkningarráðið verður biðið um tilmaeli áðrenn stæða verður líkin um serlønirnar skulu hækkað.

13) ad § 11-7: Gjaldstovan,
Smb. skriv 16. júní 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Tænastumenn	295.088,46	308.500,-	330.000,-
2. Skrivstovufólk	1.272.312,87	1.550.000,-	1.385.000,-
3. Honorar	4.434,00	4.500,—	4.500,—
4. Húsnútreiðslur	73.903,39	70.000,-	75.000,—
5. Skrivstovukald	130.142,75	110.000,-	190.000,-
6. Póstur, telefon, lýsingar o.fl.	203.484,93	200.000,—	215.000,—
7. Aðrar útreiðslur	230.976,97	195.000,-	200.000,-
8. ÷ Jarðarfrúðið	÷ 4.000,—	÷ 4.000,-	÷ 4.000,—
9. ÷ Kommunurnar	÷ 173.704,05	÷ 175.000,—	÷ 225.000,-
10. ÷ Ríkiskassinn	÷ 508.159,83	÷ 581.375,-	÷ 542.625,—
	1.524.479,49	1.744.225,—	1.627.875,-

Sandurliðing av § 11-7-1: Tænastumenn.

Skrivstovustjóri	77.573,23
Fulltrúi	60.516,27
Bókhaldari	56.019,49
Kassameistari	45.090,11
Fulltrúi á skattdeildinni	41.687,92
Fulltrúi á tolldeildinni	44.687,92
	328.574,94

Sandurliðing av § 11-7-2: Skrivstovufólk.

Tolldeildin (norm. 9.)

Skrivstovufólk 3. tonarflokkur	34.730,-	
Skrivstovufólk 3. tonarflokkur	32.933,-	
Skrivstovufólk 3. tonarflokkur	31.136,-	
Skrivstovufólk 3. tonarflokkur	30.237,-	
Skrivstovufólk 3. tonarflokkur	29.339,-	
Skrivstovufólk 3. tonarflokkur	30.237,-	
Skrivstovufólk norm. 3. tonarfl.	22.000,-	
Skrivstovufólk næmingur	12.394,-	
Skrivstovufólk næmingur (íkkí sett)	12.000,-	235.000,-

Bókhaldið (norm. 6).

Skrivstofuvólk á 2. stigi	43.000,	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	38.323,	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	37.425,	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	32.933,	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	32.933,	184.614,

DATA, adremu, telefon, postáv, v.m.

Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	35.000,	-
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	34.730,	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	33.831,	103.561, -

Skattadeildin (18 norm.)

Skrivstofuvólk á 2. stigi	41.150,-	-
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	39.222,	-
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	39.222,	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	39.222,	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	39.222,	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	39.222,	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	37.425,	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	35.628,	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	34.730,-	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	34.730,-	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	32.933,	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	32.034,-	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	29.000,	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	29.000,-	
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	29.000,	-
Skrivstofuvólk 3. tonnarflokksur	28.410,	
Skrivstofuvólk 1. tonnarflokksur	26.591,	-
Skrivstofuvæningur	13.770,	
Skrivstofuvæningur	12.390,	573.700,

Pantifútar (norm. 3)

Skrivstofuvólk á 2. stigi	44.200,	
Skrivstofuvólk á 2. stigi	44.200,	
Skrivstofuvólk á 2. stigi	40.500,	128.900,

Býboð	7.800,
Feriahjálp og yvirtíð	150.000,

1.383.590,

Ad § 11-7-1: Tænastumenn.

Roknað er við lönun eftir tí nýggju tænaðsmannalógini og við 51% dýrtíðarviðbót.

Ad § 11-7-2: Skrivstovufólk.

Roknað er við lönun eftir sáttmálanum millum landsstýrið og Starvsmannafelagið frá 1. júlí 1971 og við 51% dýrtíðarviðbót.

Ad § 11-7-4: Húsaútreiðslur.

Roknað er við núguldandi útreiðslum.

Ad § 11-7-5: Skrivstovuhald.

Við skrivi tann 22.9.70, j.nr. 303-5-1 hevur landsstýrið heimilað gjaldstovuni at keypa ein autom. telefonvexlara fyri umleið 45.000 kr. Upp á fyrspurning í dag upplýsir telefonverkið, at orsakað av prishækkan v.m., ið er farið fram ta seinastu tíðina, má prísurin ættast at liggja umleið 65.000 kr. Roknað er við hesum í uppskotinum.

Ad § 11-7-6: Porto, telefon, lýsingar v.m.

Nøkur postgjöld eru hækkað frá 1. júlí í ár at roknað, og er hetta tikið við í metingini av útreiðslum.

Ad § 11-7-7: Aðrar útreiðslur.

Av tí at programmeringsútreiðslur vóru í 1970/71, sum ikki vilja koma aftur í 1972/73 er roknað við hækking í hesum útreiðslum.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Ad konto 1 og 2. Lønarviðbóttin er hækkað til 54%.

Ad konto 5. Vekslarin er játtaður í fliggjarárinum 1971/72, hann er tí tikin út aftur.

14) Ad § 11-8: Gjaldstovudeildir.
Smbt. skriv 24. júní 1971.

a) Klakksvík.

	R	U
	70/71	71/72
2. Skrivstofufólk	121.818,-	140.300,-
4. Húsaútreiðslur	12.325,42	13.000,-
5. Skrivstofuhald	1.792,10	2.000,-
6. Porto, telefon, lýsingar o.t.	3.158,15	3.500,-
7. Aðrar útreiðslur	219,30	1.000,-
	139.312,97	159.800,-

ad § 11-8-2: Skrivstofufólk.

Við tí nýggja sáttmálanum millum landsstýrið og Starvsmannafelagið eru lönirnar farnar upp, og roknað er við 51 % dýrtíðarviðbót.

b) Saltangará.

	R	U
	70/71	72/73
2. Skrivstofufólk	94.084,05	114.500,-
4. Húsaútreiðslur	15.300,74	16.000,-
5. Skrivstofuhald	2.102,25	2.000,-
6. Porto, telefon, lýsingar o.t.	5.636,36	6.000,-
7. Aðrar útreiðslur	43,50	1.000,-
	117.166,90	139.500,-

Ad 11-8-2: Skrivstofufólk.

Við tí nýggja sáttmálanum millum landsstýrið og Starvsmannafelagið eru lönirnar farnar upp, og gjaldstovan hevur roknað við 51 % dýrtíðarviðbót.

c) Fuglafjörður.

	R	I
	70/71	72/73
2. Skrivstofufólk	67.799,35	77.500,-
4. Húsaútreiðslur	14.950,11	18.000,-
5. Skrivstofuheld	713,50	1.000,-
6. Porto, telefon, lýsingar	3.546,30	3.500,-
7. Aðrar útreiðslur	8.070,26	8.000,-
	-----	-----
	95.049,52	103.000,-
	-----	-----

Ad § 11-8-2: Skrivstofufólk.

Við lí nýggja sáttmálanum millum landsstýrið og Starvsmannafelagið eru lönin farar upp, og gjaldstovan hevur roknað við 51 % dýrtíðarviðbót.

d) Tvøroyri.

	R	I
	70/71	72/73
2. Skrivstofufólk	76.656,00	85.700,-
4. Húsaútreiðslur	4.372,50	11.000,-
5. Skrivstofuheld	400,25	2.000,-
6. Porto, telefon, lýsingar o.a.	4.365,20	3.500,-
7. Aðrar útreiðslur	45,00	1.000,-
	-----	-----
	85.838,95	103.200,-
	-----	-----

Ad § 11-8-2: Skrivstofufólk.

Við lí nýggja sáttmálanum millum landsstýrið og Starvsmannafelagið eru lönin farar upp, og gjaldstovan hevur roknað við 51 % dýrtíðarviðbót.

Ad § 11-8-4: Húsaútreiðslur.

Tað skal viðmerkjast, at húsaleigan til Froðbiar sóknar kommunu eru ikki er fastløgð, og at tað tessvegna onki er goldið fyri leigu í 1970/71.

c) Vágur.

	R	U
	70/71	72/73
2. Skrivstovufólk	7.682,40	70.400,-
4. Húsaútreiðslur	3.556,95	7.000,-
5. Skrivstovuhald	12.927,65	2.000,--
6. Porto, telefon, lýsingar	941,50	3.500,-
7. Aðrar útreiðslur	31,30	1.000, --
	25.139,80	83.900,-

Tað skal viðmerkjast, at gjaldstovuðeildin opnaði fyrst í februar mdr. 1971.

Ad § 11-8-2: Skrivstovufólk.

Við tí nýggja sáttmálanum millum landsstýrið og Starvsmanntelagið eru lønirnar farnar upp, og gjaldstovan hevur roknað við 51 % í dýrtíðarviðbót. Av tí at næmingurin á skrivstovuni (Hans Djurhuus) ikki kann ganga í handilsskúla har í bygdini, hevur landsstýrið (J. Hildberg, flr.) gjørt av, at kerlingurin má arbeiða á gjaldstovuni í Havn, í tí tíðini handilsskúlin er, og í somu tíð má avloysari vera á deildini. Roknað er við avloysarløn í 8 mánaðir.

15) Ad § 11-9: Endurgjald til sýslurnar fyri skrivstovuhald.

R	J
70/71	71/72
2.513,57	25.000,

16) Ad § 11-10: Tolleftirlitið.
Smbr. skriv 22. juni 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Tænastumenn og hjálptollaraar	459,379,00	532,400, -	466,100,- -
3. Honorar	23,794,38	20,100, -	24,000, -
4. Húsnútreiðslur	38,348,54	28,000, -	35,000, -
5. Skrivstovuhald	8,168,52	5,000, -	5,000,- -
6. Porto, telefon lýsingar o.l.	10,926,00	9,500, -	11,000, -
7. Aðrar útreiðslur	18,281,25	12,000, -	13,000,- -
8. Ferða- og dagpeningar	7,006,85	5,000, -	7,000, -
	565,904,54	612,000, -	561,000,- -

Sundurliðing av § 11-10-1: Tænastumenn:

Yvirtollari	46,329,82
Tollari	42,708,84
—	42,708,84
—	39,970,23
—	39,970,23
—	39,970,23
—	39,970,23
—	37,290,96
—	42,708,84
—	42,708,84
—	39,370,23
Tollari (fyrir hjálptollari)	37,290,96
Reiðaravloysari	15,000,00
	466,028,02

Ad § 11-10-1: Tænastumenn.

Roknað verður við núverandi manning og við lønnað eftir nýggju tænastumannalógini við 51 % í dyrtíðarviðbót.

Ad § 11-10-4: Húsnútreiðslur.

Siðan tollefirlitið í Tórshavn er flutt inn í nýggj hølir í havnar-skrivstovuni, er leignútreiðslan hækkað frá gott 4.000 kr. árliga til ætlandi 12.000 kr. Lísini lønin fyri reingerð er munandi hækkað. Bert

ein partur av hesum hækkingum er ætlaður við á fíggjarlógini fyri 1971/72.

Ad § 11-10-5: Skrivstovuútreiðslur.

Tá flutt varð inn í ley nýggju hølina sbr. omanfyri, var neyðugt at keypa nýtt innbúgv fyri tað gamla, sum alt var útslitið. Tað mesta av hesum útreiðslum er komið við undir fíggjarárið 1970/71, og restin er komið uppá inniverandi fíggjarár.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Talan er um, at ið hvussu er tær høgt tollskyldugu vørurnar, sum t.d. spiritus og tubbak, skulu leggjast inn á eitt og sama goymsluhús, so gjølla eftirlit fæst við hesum innflutningi.

Endalig avgerð um, hvussu húsið skal vera, er ikki tikin enn, men málið verður viðgjørt. Helst kann gjaldstovan verða í sama húsi.

**17) Ad § 11-11: Valuta- og prísráð.
Sbr. skriv 1. juli 1971.**

	R 70/71	J 70/72	U 72/73
1. Teastmenn			
2. Skrivstovufólk	121.558,97	135.300,-	120.825,-
3. Honorar	16.619,38	13.500,-	16.000,-
4. Húsuútreiðslur	10.274,28	13.400,-	10.500,-
5. Skrivstovuhúld	3.432,35	0.000,-	4.000,-
6. Porto, telefon, lýsingar o.t.	5.728,99	7.000,-	6.000,-
7. Aðrar útreiðslur	859,40	500,-	850,-
8. Ferða- og dugpeningar	19.384,77	20.000,-	22.000,-
	177.458,14	201.700,-	180.175,-

Punktur 2. Skrivstofufólk kemur fram soleiðis:

Formaður	6.899,16	
Prísansari	45.813,36	
- - (skrivstofuhæli)	2.400,00	
Skrivstofukvinna	45.813,36	
-	31.398,24	
Periuvloysari	0,00	
Reingeringskvinna	4.200,00	
	136.524,12	
	15.699,12	sum verður goldið va
		Fær. Realkreditinstitut
	120.825,00	

Punktur 8. Ferða- og dagpeningur, her er íroknað peningur til organisa-
tíonsfólk fyri at mæta til útrokning av prístalinum.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Ad konto 2: Landsstýrið heldur, at tað ikki er neyðugt við tveimum skrivstofukvinnum, men bert við einari, nú tað mesta av innflutninginum er fríur.

18) Ad § 11-12: Landsverkfrøðingsskrivstofan.

Samb. skriv 2. juli 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Tjenastumenn o.a.	863.177,75	990.000,-	1.206.028,-
2. Skrivstofufólk	257.084,40	363.000,-	384.300,-
3. Honorar	0,00	0,-	0,-
4. Húsútreiðslur	104.795,78	100.000,-	100.000,-
5. Skrivstofuhald	46.099,77	40.000,-	50.000,-
6. Porto, telefon, lýsingar o.t.	47.209,03	35.000,-	50.000,-
7. Aðrar útreiðslur	16.181,51	15.000,-	20.000,-
8. Ferða- og dagpening	102.193,10	75.000,-	100.000,-
9. Leigubætur	0,00	0,-	0,-
	1.436.051,43	1.618.000,-	1.890.334,-

	Løn + egð eftirmonar- tryggingar- gjald.	Landskassans partur til eft- irlonargrunn- eða eftirlon- artrygging.	Tilsumma
ad § 11.12.1.			
Landsvenkfrøðingur	99.027,		99.027, .
Venkfrøðingur, cand. polyt	69.597,		69.597, -
Venkfrøðingur cand. polyt	80.105,	6.875,	86.980,
Venkfrøðingur cand. polyt	80.000,-	8.000,	88.000,
Venkfrøðingur	70.272,	6.957,	77.239,
-	79.580,	6.822,	86.402,
-	61.038,	6.343,	70.381,
-	61.835,	6.423,	71.258,
-	68.161,	6.746,-	74.907,-
-	45.000,	4.500,-	49.500,-
Konstrúktörur	58.290,	5.829,	64.119,
-	58.290,	5.829,	64.119, .
-	45.675,	4.568, .	50.243, .
-	45.675,	4.568, .	50.243,
-	41.700,	4.170,	45.870, .
-	40.000,-	4.000,-	40.000,---
-	40.000,	4.000,-	40.000,-
Tekn. teknari	39.222,		39.222,-
-	30.921,		30.921, .
	1.120.388, .	85.640,	206.028,

ad § 11-12-2.

Fulltrúi við emkælisprógv	47.995,	4.799,-	52.794,
Skrivstovufulltr.	46.742,		46.742,
Skrivstovufulltr.	46.742,		46.742,
Skrivstovuf. á 1. st.	39.222,		39.222,
- á 1. st.	39.222,		39.222,
- á 1. st.	36.227,		36.227,
- á 1. st.	32.633,		32.633,
- á 2. st.	29.134,		29.134,
- á 2. st.	30.000,		30.000,
Lærlingur	11.590,		11.590,
	359.507,	4.799,	364.306,

Viðmerking frá landsstýrinum:

ad **konto 1 og 2** í nmu til uppskotið 1971/72 frá landsverkfræðing-
inum eru hesar broytingar:

konto 1: Verkfæðingur vand. polyl. talið lækkað við 1	
Konstruktørar	talið lækkað við 2
konto 2: Tekniskir teknurar	talið lækkað við 1
Lærlingar	talið lækkað við 1

Síðani landsverkfræðingurin helst ikki fær alt tað fólk, sum nor-
mering er fyri, er konto 1 lækkað við 100.000 kr.

19) Ad § 11-13: Lønarráðið.

Smbr. skriv 10. juni 1971.

R	J
71/72	72/73
2.586,54	3.000,-

Roknast má við, at útreiðsturnar til lønarráðið í komandi tíð verða
nakað væl størri enn higar til, tá tænastumannalógin nýliga er við-
tikin, og landsstýrið eftir § 16 kann leggja fyri lønarráðið til ummælis
allar spurningar, sum taka seg upp eftir hesi lóg.

20) Ad § 11-14: Búskaparráðið.

Smbr. skriv 13. juli 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
Samsýning til limir	60.513,60	88.000,-	95.000,-
Skrivstovufólk	191.536,20	368.500,-	370.000,- ¹⁾
Skrivstovuútreiðslur	14.627,94	14.000,-	20.000,-
Skrivstovuhold	10.286,62	15.000,-	15.000,-
Postgjald, telefon, lýsingar v.m.	3.979,25	4.000,-	5.000,-
Aðrar útreiðslur	2.499,09	12.000,-	7.000,-
Staðul til skeiðvixsni ²⁾	20.306,38		
	303.749,09	501.500,-	512.000,-

1) Sundurbyti:	Skrivstofufólk	1	41.000,-
—	—	2	41.000,-
—	—	3	46.000,-
—	—	4	30.000,-
—	—	5	51.000,-

Ialt 209.000,- fyrir fólkid, sum nú er.

Talið í uppskotinu er með eftir jättan á fjággjarlógini 1971/72.

2) Er samsert sérstaka dögtingslóg og verður henni ekki tekið við hér.

21) Ad § 11-15: Ferða- og dagpeningur.

R	J
70/71	71/72
207.592,42	135.000,-

22) Ad § 11-16: Innheimtingarútreiðslur.

Smbr. skrif 15. júní 1971.

....., at innheimtingarútreiðslurnar í fjággjarárinu 1972/73 verða mettar soleiðis:

Til sakfæringa o. fl.	5.000,-
Til bankar og sparikassar fyrir skattáinnheimtingar ..	8.000,-
	13.000,-

Til sammetingar kann upplýsast, at rökenskapartölunir fyrir 1970/71 eru ávikavísi 2.659,56 og 7.525,50 kr., og at jättanin á fjággjarlógini 1971/72 er 12.500 kr.

23) Ad § 11-17: Tinganesognirnar.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Ljós, hiti, reingerð o.m.	102.201,95	80.000,-	103.000,-
2. Viðlíkahald, umbygg.	155.948,50	200.000,-	210.000,-
3. Aðrar útreiðslur	19.990,13	20.000,-	12.000,-
4. - Leiguinntekur	23.402,50	24.000,-	12.000,-
	254.744,-	276.000,-	313.000,-

24) Ad § 12-1: Landssjúkrahúsið (D.A.H.).

P
71/72**Inntøkur**

1. appihaldsgjald	630.000,-
2. ambulantar viðgerðir	30.000,-
3. ambulantar raunróknir	160.000,-
4. flutningur	20.000,-
5. rákisstudningur	5.493.599,-
6. aðrar inntøkur	155.000,-
7. landskassastutningur	8.137.181,-
	14.631.783,-

Útreiðslur:

10. lönir	6.961.200,-
11. kostarhlutur	881.750,-
12. ljós og hiti	642.275,-
13. umsitning av húsum v.m.	386.170,-
14. medicin, bind v.m.	1.037.250,-
15. rentgendiðlin	636.700,-
16. reingerð	1.098.100,-
17. vaskuríð	431.650,-
19. tryggingar, gjöld v.m.	115.000,-
20. umsitingin	685.850,-
21. reknabáturinn	138.300,-
22. sjúkrabíllurinn	51.600,-
23. keyring	25.000,-
24. aðrar útreiðslur	57.500,-
25. afskrivingar	
26. eftirlonargjald	313.700,-
30. sjúkrasýstraskúlin	379.756,-
31. leiga av húsum	67.400,-
33. grannskoðun	10.000,-
35. reita og afskriving av félagsvinkjum	662.282,-
	11.631.783,-

25) Ad § 12-2: Klakksvíkar sjúkrahús.

F
71/72

Inntøkur:

1. Upphaldsgjald	236.000,-
2. Ambulantar viðg.	52.000,-
3. Ambulantar fanns.	18.500,-
4. Flutningur	9.000,-
5. Ríkissludningur	1.578.975,-
6. Aðrar inntøkur	64.000,-
7. Lænskassastudningur	1.779.717,-
	3.737.392,-

Útreiðslur:

10. Lønir	1.554.000,-
11. Kostarhald	351.500,-
12. Ljós og hiti	104.200,-
13. Umsiting av húsum	131.000,-
14. Medicin v.m.	228.000,-
15. Röntgen	396.670,-
16. Reingerð	292.500,-
17. Vaskarið	135.000,-
18. Seymistovan	11.000,-
19. Trygging og gjöld	20.000,-
20. Umsiting	124.000,-
21. Læknabáturin	129.500,-
22. Sjúkrabilurin	9.000,-
23. Keyring	2.000,-
24. Ymiskar útreiðslur	24.000,-
26. Eftirlønargjald	73.000,-
30. Sjúkrasysturskúlin	129.422,-
29. Eftirlønir	15.000,-
33. Grannskoðan	4.000,-
	3.737.392,-

26) Ad § 12-3: Suðuroyar sjúkrahús.

	F 71/72
Inntøkur:	
1. uppihaldsgjald	86.500,—
2. ambulantar viðgerðir	19.000,-
3. ambulantar rannsóknir	30.000,-
4. flutningar	2.000,-
5. ríkissludningur	1.118.085,-
6. aðrar inntøkur	22.500,-
7. landskassastudningur	1.334.212,-

	2.612.297,-
Útreiðslur:	
10. lønir	1.009.500,-
11. kostnaðar	274.200,-
12. ljós og hiti	100.300,-
13. umsiting av húsum v.m.	272.000,-
14. medicin, bind v.m.	158.500,-
15. röntgendeildin	102.000,-
16. reingerð	240.200,-
17. vaskaríð	87.700,-
19. tryggingar, gjöld v.m.	26.000,-
20. umsiting	105.700,-
22. sjúkrabíllurin	5.500,-
23. koyring	8.000,-
24. ymiskar útreiðslur	13.500,-
25. avskrivningar	0,-
26. eftirlønargjald	55.500,-
29. eftirlønir	13.800,-
30. sjúkrasysturaskúlin	81.897,-

	2.612.297,-

27) Ad § 12-5: Tuberklasfoðin.

F
71/72**Konto 1: inntøkur:**

konto 1 a ríkisstudningur	110.100,	
konto 1 b landskassastudningur	110.100,	220.200,

Inntøkur tilsamans		220.200,

Konto II: útreiðslur:**Konto 1: lönir, samsýningar v.m.:**

konto 1 a lækmar	85.000,	
konto 1 b sjúkrasystir og læknaaskrivari	65.000,	
konto 1 c gengsgenta	19.500,-	169.500,-

Konto 2: flatningsútreiðslur:

Konto 2 a lækmar	4.000,	
konto 2 b sjúkrasystir v.fl.	1.000,	5.000,--

Konto 3: húsaleiga v.m.:		32.100,--

Konto 5: læknatól, bind v.m.:

Konto 5 a læknatól, bind v.m.	300,	
konto 5 b Statens Serumínstit.	300,	600,

Konto 6: röntgen:

Konto 6 a ílmir	1.000,-	
konto 6 b fotografískir litir	300,	
konto 6 c aðrar útreiðslur	200,-	1.500,

Konto 10: prentlutir, telefon, postgjöld v.m.:		3.000,

Konto 11: Aðrar útreiðslur:

Konto 11 a eftirlønargjöld	7.000,	
konto 11 b aðrar útreiðslur	1.500,	8.500,

Útreiðslur tilsamans 220.200,

28) Ad § 12-5: Læknar.

Sembr. skriv frá ríkisumboðnum 23. júní 1971.

..... landskassens udgifter i 1972/73 kan anslås som nedenfor angivet, idet man til sammenligning har anført det på kontoen for regnskabsåret 1970/71 anvendte og det i indeværende finansår bevilgede beløb:

R	J	U
70/71	71/72	72/73
127.962,51	143.000,	158.000,

Ovennævnte finanslovsforslag er baseret på kommunelægelønnen pr. 1. april 1971.

29) Ad § 12-6: Ljósmóður.

Sembr. skriv frá ríkisumboðnum 1. júlí 1971.

..... landskassens udgifter i finansåret 1972/73 kan anslås som nedenfor angivet, idet man til sammenligning har anført det på kontoen i regnskabsåret 1970/71 anvendte og det i indeværende finansår bevilgede beløb:

R	J	U
70/71	71/72	72/73
110.432,34	110.000,	115.000,

Ovennævnte finanslovsforslag er baseret på jordemoderlønningerne pr. 1. april 1971.

30) Ad § 12-7: Farsóttir.

Sembr. skriv frá ríkisumboðnum 23. júní 1971.

..... landskassens udgifter i finansåret 1972/73 kan anslås som nedenfor angivet, idet man til sammenligning har anført det på kontoen i regnskabsåret 1970/71 anvendte og det i indeværende finansår bevilgede beløb:

R	J	U
70/71	71/72	72/73
5.000,-	5.500,-	5.500,-

Da beløbet ifølge sagens natur er vanskeligt at anslå, har man født det det rigtigst at lade det for 1970/71 anførte regnskabsstal være vejledende for forslaget 1972/73.

31) Ad § 12-9, 10, 11 og 12.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
9.	520,-	1.100,-	1.000,-
10.	64.675,-	74.750,-	80.000,-
11.	0,-	5.000,-	5.000,-
12.	1.595,-	4.000,-	4.000,-
14.	15.927,50	10.000,-	20.000,-

32) Ad § 12-13: Difteritis- og stivkrampakoppseling.

Smlr. skriv frá ríkisuniboðnum 23. júní 1971.

..... landskassens udgifter i finansåret 1972/73 kan anslås som nedenfor angivet, idet man til sammenligning her anført det på kontoen i regnskabsåret 1970/71 bogførte og det i indværende finansår bevilgede beløb:

R	J	U
70/71	71/72	72/73
12.428,24	19.500,-	11.200,-

Det bemærkes, at Færøernes oppehørselskontor har oplyst, at landskassen indtil nu i finansåret 1970/71 forskudsvis har udlagt et beløb på 60.000 kr.

Til ovennævnte bemærkes, at medens landskassen hidtil har afbeholdt 1/4 af udgifterne på denne konto, er refusionsreglerne pr. 1. juli 1970 ændret således, at statskassen refunderer samtlige udgifter i forbindelse med vaccination mod difteritis, stivkrampe og polio.

medens landskassen afholder halvdelen af udgifterne i forbindelse med kighostevaccinationer.

Under henvisning til at landskassens andel i udgifterne ved kighostevaccinationer i de sidste 3 kvartaler af finansåret 1970/71 har udgjort ca. 8.400 kr., skal man forestå, at der afsættes et beløb på 11.200 kr. til det nævnte formål i 1972/73.

33) Ad § 13, 1, 2, 3 og 4. Vegir v.m.

Sembr. skriv 5. juli 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
13-1 Nýggir vegir og brýr		12.000.000	14.400.000
1. + Bilgjöld	+ 2.223.150	+ 2.300.000	+ 2.600.000
2. + Benzíngjöld	+ 5.499.991	+ 6.500.000	+ 7.000.000
3. + Kommunanna partur	+ 765.036	+ 1.400.000	+ 800.000
		1.800.000	4.000.000
§ 13-2 Havnagerð, í grunn	3.000.000	5.000.000	6.000.000
§ 13-3 Lendlingar, í grunn	2.000.000	2.500.000	2.500.000
§ 13-4 Blagferðsla, í grunn	250.000	250.000	250.000
§ 13-5 Dýpan av Streyminum, í grunn ..	700.000	500.000	

Viðmerking frá landsstýrinum.

Uppá talinum 16 milj. kr. eru eisini eldri jáltanir til nýggjar vegir, sum ikki láu kunna fáast til.

34) Ad § 14-1, 6 og 8, 9, 11, 14 og 16: Fólkaskúlin v.m.

Sembr. skriv frá ríkisumboðnum 13. juli 1971.

..... af landskassens udgifter til folkeskolen, for så vidt angår kontiene § 14.1 pkt. 1-5 og § 14.8. pkt. 16, samt til aftenskolerne, for så vidt angår konto § 14.16., kan anslås til de nedenfor angivne beløb, idet man til sammenligning har anført udgifterne i finansåret 1970/71 og bevillingerne for finansåret 1971/72.

Udover de i de nævnte skrivelser omhandlede konti har man medtaget yderligere 3 konti, der vedrører folkeskolen, nemlig § 14-8. punkterne 9, 11 og 14:

	R 70/71	J 71/72	U 72/73
§ 14-1.			
1. Lærerlønninger	6.668.752,-	7.200.000,-	7.500.000,-
2. Skolekonsulenter	123.175,-	155.000,-	165.000,-
3. Delvis dækning af lærernes pension ..	206.173,-	242.000,-	250.000,-
4. Transport af skolebørn	229.676,-	270.000,-	300.000,-
5. Andre udgifter	48.234,-	65.000,-	70.000,-
§ 14-6.			
Aftenskoler	130.062,-	125.000,-	150.000,-
§ 14-8.			
9. Skolebyggefonden	800.000,-	1.000.000,-	1.500.000,-
11. Lærerkurser	3.500,-	3.500,-	3.500,-
14. Pædagogisk skoleudvikling m.m.	5.000,-	25.000,-	70.000,-
16. Til disposition for skoledirektionen ..	675,-	10.000,-	10.000,-

	ialt 8.215.247,-	9.095.500,-	10.018.500,-

Idet man henviser til vedlagte fotokopier af oppehørskontorets påtegningsskrivelser af 21. juni og 1. juli d.å. vedrørende § 14, 1-5, §14, 6, og § 14, 8 16, skal man til den foreslåede forhøjelse af landstyreets udgifter for finansåret 1972/73 på godt 900.000,- kr. bemærke følgende:

Ad § 14. 1. pkt. 1. Lærerlønninger:

Ved udarbejdelsen af forslaget til landskassens andel af lærerlønningerne for finansåret 1971/72 har man herefter regnet lønningerne på grundlag af de pr. 1. april 1971 anvendte satser. Man har endvidere medregnet de pr. 1. august 1971 foretagne nyordninger samt et skønnet antal nyordninger pr. 1. august 1972, idet der såvel pr. 1. august 1971 som pr. 1. august 1972 sker en forøgelse af undervisningen ud over det 7. skoleår.

Der er ikke i forslaget medregnet forventede lønstigninger på grund af dyrtidsregulering efter 1. april 1971 eller på grund af ændrede lønvilkår i henhold til det af lagtinget i foråret 1971 vedtagne forslag til ny lærerlønningsslov.

Under henvisning til foranstående skønner man, at landskassens andel af udgifterne til lærerlønninger for finansåret 1972/73 vil blive 7,5 mill. kr.

Ad § 14. 1. pkt. 2. Skolekonsulenterne:

Det foreslåede beløb kan specificeres således:

Tilskud til landsskolekonsulentens lønning 45%	13.000,-
Tilskud til specialkonsulentens lønning 45%	29.400,-
Tilskud til kontorhold m.m. 50%	92.600,-

Ialt	165.000,-

Forhøjelsen af landskassens andel af tilskudet til kontorhold skyldes udover løn- og prisstigninger nødvendigheden af, at konsulenterne får fast deltidsheskæftigelse, pædagogisk medhjælp i videre omfang end hidtil.

Ad § 14. 1. pkt. 4. Transport af skolebørn:

Forhøjelsen skyldes udover prisstigninger en forøgelse af skolebørnskørselen i forbindelse med de forøgende muligheder for skolegang udover det 7. skoleår.

Ad § 14. 1. pkt. 5. Andre udgifter:

Det foreslåede beløb kan specificeres således:

Understøttelse	10.200,- --
Tilskud til 8.- 9. klasse	59.800,- --

Ialt:	70.000,-

Ad § 14. 3. pkt. 9. Skolebyggefonden:

På indeværende tidspunkt skønner man, at der efter 1. april 1971 foreligger godkendte eller under behandling og udarbejdelse værende projekter svarende til et tilskudsbeløb på 4 mill. kr. Der er herved taget hensyn til, at landskassen nu yder et tilskud på 25% af omkostningerne.

Når henses hertil, må det påregnes, at der i finansåret 1972/73 vil være behov for et tilskud til skolebyggefonden på 1½ mill. kr.

I regnskabsåret 1970/71 blev der tilført skolebyggefonden 800.000,- kr., men i samme tidsrum blev der udbetalt 1,3 mill. kr. I indeværende finansår er der optaget en bevilling til skolebyggefonden på 1 mill. kr., men man må antage, at der vil blive udbetalt et noget større beløb.

Ad § 14, 8. pkt. 13. Føroya Skúlasavn:

I finansåret 1971/72 skønner man, at skolebiblioteksarbejdet vil blive påbegyndt. Man påregner, at en rimelig dækning af behovet for skolebiblioteker vil kræve et tilskud af landskassen på 70.000 kr.

Endelig bemærkes, at man på indeværende tidspunkt skønner, at der efter 1. april 1972 vil være behov for tilskud til anlæg af idrætspladser m.v. på ca. 250.000 kr. Man er bekendt med projekter til en samlet investering på godt 1 mill. kr. Dette beløb er ikke medtaget under skolebyggefonden.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Ad konto 8-9.

I skúlabyggigrunninum vóru pr. 19. juli 3.043.189,85 kr.

Ad konto 8-13.

Her er bert tikin við játtanin til skúlasavnið og til skúlabókasavn 25.000 kr., har tørvur á eini uppskot frá skúlastjórnini um, hvussu reglurvar fyri søvnini skulu vera.

35) Ad § 14-2: Studentaskúlin.

Sembr. skriv 30. juni 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Læraralønir	826.962,72	870.000,-	830.000,-
2. Vakarl., yvirtíð van, ...	845.107,68	735.000,-	840.000,-
3. Næmingastudningur	55.600,-	75.000,-	85.000,-
4. Søvn	20.430,61	16.000,-	21.000,-
5. Ognarútreiðslur	240.095,63	274.500,-	380.940,-
6. Aðrar útreiðslur	32.841,72	36.000,-	30.000,-
7. Kostdeild	102.061,57	228.000,-	195.800,-
8. Ekskursiónir	350,-	2.000,-	2.000,-
9. - Leigubíltokur	+ 9.279,08	+ 6.400,-	+ 8.800,-
10. Bókasavn			5.000,-
	2.204.120,85	2.230.100,-	2.389.940,-

Viðmerkingar:

Ad 1 og 2: Læraralönir v.m.

Bruttolönir (+ yvirtíð) pr. 1/1-1972 (tænastumenn) og 31/5-1971 (sáttmálasettir).

Landskassans partur af eftirlönartrygginginni verður í komandi fjárhagsári 100% fyrir tænaðumenn, 10% fyrir sáttmálasetta.

		Landskassans partur af eftirlönartrygginginni 10%
rektari	89.473,44	
lektor	72.016,80	
lektor	72.016,80	
adjunktur	57.967,20	
adjunktur	61.199,52	
adjunktur	65.395,08	6.539,52
adjunktur	45.385,08	
adjunktur	55.535,04	5.553,60
adjunktur	45.385,08	4.538,64
skólatalevari	33.693,72	
lærari	42.381,-	
lærari	42.380,-	
lærari	33.988,80	
lærari	31.074,60	
lærari	31.074,60	
	826.962,72	

Vikarlön + yvirtíð v.m. pr. 1/6-1971: kr. 845.107,68.

Lönir tilsamans kr. 826.962,72 + 845.107,68 = kr. 1.672.070,40.

Tuð, ið her verður sett upp sum rekenskapartöl fyrir 1970/71, er beitt galdandi fyrir teir sáttmálasetta viðvikjandi pkt. 1. Gjaldstovan viðmerkir «tænastumannalönirnar eru uppgívnar pr. 1. janúar 1972, tí tær longu eru okkum kendar. Vert er at leggja til merkis, at tær eru hækkaðar við 3% av grundlöninni samr. pristalið 1/4-1971, og kann ikki væntast, at pristalið fellur so munandi pr. 1/7 og 1/10 1971, at tær verða ávirkaðar niðureftir, kanska heldur tvöfurlíngi. Sáttmálalönirnar er ikki nakað at viðmerkja til. Tuð er ikki gjörligt at

siga, hvussu læt fara at laga seg. Uppgívu fólina fyri sáltnáttalønirnar og yvirtíð v.m. er smær. útgjaldið ultimo mai 1971.»

Hvussu so stótt sáltnátt- og yvirtíðarlønirnar veruliga fara at verða, er ógjørligt at siga mí. Eg skjóti upp, at talið verður fært á'jour pr. 1. januar 1972.

Ad 3. Studningur til avbygðanæmingar.

Roknskapurin fyri 1970/71 visir kr. 55.600. Í inniverandi fíggjarári er studningurin kr. 75.000. Við tað at talið á næmingunum er vaksandi og prísveksturur stóðugt minskar um peningavirðið, verður skotið upp kr. 85.000 fyri 1972/73.

Ad 4. Søvni.

Roknskapurin fyri 1970/71 visir kr. 20.430,61. Jálftanin fyri 1971/72 er kr. 16.000. Útreiðslan til søvnini fer til viðlíkahald av fysikk- og natúrsegumamboðum og viðkan av søvnunum aðnars, til musikkamboð, fimleikarlutir v.m. Við tað at t.d. fleiri nýggj fysikkamboð tørvast, at musikkhølið tørvar útskiptan av hátalarum umframt nýggjum bandupptakara og at fimleikarhøllin somuleiðis hevur bandupptakara fyri neyðini, verður skotið upp fyri 1972/73 kr. 21.000 til søvnini.

Ad 5. Ognarútreiðslur.

Samb. tøl frá skúlatæmarunum verður skotið upp: til reingerð (læis, vaskievni v.m.) kr. 96.000; til hitaverkið (olja o.a.) kr. 36.000; til viðlíkahald (m.a. máling av skúlastovum) kr. 15.000; til el-lutir (perur o.a.) kr. 4.000 – - tilsamans kr. 151.000.

Til el-nýtslu krevst kr. 17.000. Til tryggingar kr. 8.000.

Til nýggjar talvar og ønnur amboð, og viðlíkahald av innbúgvi krevst 4.000.

Samb. hjálagda skriv frá Føroya plantasjónnevnd verður skotið upp 53.000 kr. sum fyrsta stig í tí veifi- og planeringsarbeiði á fløtum í Hoydølum, sum Leivur Trónd Hansen, umsjónarmaður og Hannus Wardim, landbúnaðarráðgevari, hava gjørt eina kostnaðarmeting av. Til viðalundina v.m. verður eins og fyri inniverandi fíggjarár skotið upp 7.000 kr.

Studentaskúlanum tørvar í stórt mál fotokopierings- og duplikeringsamboð til nýtslu í undirvísingini; vit eru í so máta nógv vándigari útgjördir enn hærri Tórshavnar kommunuskúli (sum t.d. hevur eitt «off-sett» tól til kr. 14.000) og Venjingarskúlin, fyri bert at nevna tveir skúlar. Til tálk sera tørvandi amboð verður lí skotið upp: til ein

sprittuplikator kr. 2.500, eitt fotokopieringsstól til 1.700, ein stensilbrennara kr. 1.500 — tilsamans kr. 5.700.

Til projektering av rektarahúsum er í galdandi játtan (1971/72) sett av kr. 30.000. Til fyrsta byggistig verður skotið upp kr. 100.000.

Til samkomuhöllina krevst eitt ventilatíónsanlegg eins og tað, vit hava í flimleikarhøllini. Hetta kostaði fyri 2 árum síðani u. 10.000 kr. Við prísum nú, fer eitt til samkomuhöllina at kosta nakað tað sama. Skotið verður upp til hetta endamál kr. 10.000.

Hjálparnaðurið hjá skúlatænaranum: kr. 25.940.

Tilsamans verða ognarútreiðslurnar eftir hesum kr. 380.940. Tá ið munurin er so stórur millum hetta tal og bæði roknskapartalið fyri 1970/71 (kr. 240.095,63) og galdandi játtan fyri 1971/72 (kr. 274.500), stendst hetta fyri ein part av, at eg nú í 2 ár havi skotið upp kr. 100.000 um árið í 3 ár til bygging av rektarahúsum, men hetta er verðið strokið sum verandi ikki bráðneyðugt. Fó eru í galdandi játtan settar av kr. 30.000 til projektering av einum tilíkkum húsum.

Ad 6. Aðrar útreiðslur.

Roknskapurin fyri 1970/71 vísir kr. 32.841,72. Játtanin fyri 1971/72 er 36.000. Meginparturin av hesum, kr. 26.000 fer til skrivstovuhald, telefonir, skrivstovudutir, frímerkir, útreiðslur til próvtøkur og upptøkuroynd til realdeildina, ársritið, flutning av sangkórinum við buss til og úr Høydølum eitt kvøld um vikuna, kritt, eykaundirvísing í tónleiki o.s.á.m. Eitt sum er komið afturat tað seinasta árið, er ein nógv økt nýtsla av stensilum og duplikatorpappiri, sum nútímans undirvísing av bólkabeði og duplikering av næmingafyrilestrum sum ískoyti til læribókurnar krevur hóp av.

Eg meti kr. 20.000 at vera tað, ið fer at tørvast í 1972/73 til «aðrar útreiðslur» í sjálvum sær. Afturat verður skotið upp kr. 10.000 (sama tal sum í galdandi fíggjarlóg) til nýtslu - og enná í litið mál - av ítróttarhøllini á «Nabb». Samanlagt kr. 39.000.

Ad. 7. Kostdeildin.

Sí fylgiskjal.

Ad 8. Ekskursiónir.

Skotið verður upp sama talið sum í galdandi játtan, kr. 2.000 (natúrfrøðisligar útferðir).

Ad 9. Leiguinntøkur.

Læraraðbúðirnar hjá A. Højgaard, kr. 2.374,42, A. Johannesen, kr. 1.934,15, H. J. Dam-Jacobsen, kr. 2.087,30, og autómatarirnar hjá skúla-
tænararum, kr. 2.400,- tilsamans kr. 8.796,17.

Ad 10. Bókasavnið.

Sum nýggj konto verður skotið upp kr. 5.000 árliga til øking av
bókasavninum og keyp av klassasettum, av ymsum skúlahókum, sum
nýggjar lesiætlanir og fyriskipanir, ið longu frá 1. august í ár í stórt
mát koma at broyta undirvisingarháttin í fleiri lærigreinum, gera
átrokandi fyri neyðini.

Uppskot til fíggjarættan fyri 1972/73 fyri Kostdeild Studentaskúlsins.**Útreiðslur:**

Loanir 14-2-8-A: Kókkur:	35.000,-	
Assistentur	16.800,-	
5 arbeiðsgentur	42.000,-	
4 reingeringarfr.	33.000,-	
Fýkahjálpi	10.000,-	
Vaktarinnar	3.000,-	
		139.800,-
Matur: 14-2-8-B	150.000,-	
- sála av mati	60.000,-	90.000,-
Imbúgv: 14-2-8-C:		20.000,-
Brenni og ljós: 14-2-8-D		25.000,-
Telefón 14-2-8-E:		5.000,-
Vaskievni, renovation etc.: 14-2-8-F:		20.000,-
Amboð til køkin 14-2-8-G:		15.000,-
Húsaútreiðslur 14-2-8-H:		60.000,-
Aðrar útreiðslur 14-2-8-I:		10.000,-
		385.800,-
Inntøkur:		
Nevningagjald 14-2-8-K:	190.000,-	
		195.800,-

Viðmerkingar til fíggjarlógaruppskot fyri 72/73 fyri Kostdeild Studentaskúlsins.

14-2-8-A & B: Metingin samsvarar roknskapartalanum fyri farna fíggjarár.

14-2-8-C: Aðlanin er at keypa 25 skrivaraborð til gentudeildina av sama slagi, sum finnst á dreingjudeildini. Higarlit hava vanlig kantinaborð verið nýtt. Neyðugt verður eisini at skifta út meginpartin av møblunum í felagsskúlanum vegna slit.

14-2-8-D, E & F: Tølini samsvara við tøluni í roknskapinum fyri farna fíggjarár.

14-2-8-G: Neyðugt verður at skifta út ein part av stáliløtunum og øðrum leysum amboðum vegna slit.

14-2-8-H: Í núverandi fíggjarári eru tókar kr. 60.000,-, harav meginparturin fer til at gera nýggj vindeygu til «Gamla hús». Hesi vindeygu ætlast ísett á sumri 1972 og rokna vil við, at tað kemur at kosta umleið 40.000 kr. Samstundis er ætlanin at mála húsinu uttan, so at upphæddin kr. 60.000 er ikki ov høgt sett, tá mong onnur brek treingja til umvælingar.

14-2-8-I & K: Tølini samsvara teimum fyri farna fíggjarár.

36) Ad § 14-3: Føroya Sjómannsskúli.

Sembr. skriv 13. juli 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Lønir	518.576,08	587.000,-	594.000,-
2. Lærnamboð	5.115,18	24.000,-	120.000,-
3. Ognarútreiðslur	72.344,17	82.400,-	94.400,-
4. Aðrar útreiðslur (próvhald)	47.900,76	48.000,-	48.000,-
	643.936,19	741.400,-	856.400,-

Ad 1. Lönir.	lönir um árið	tilsammans um árið 72/73	
1. Fyrstaðunnaður	76.032,-	76.032,-	
2. Navigatiónslærari	54.906,48	54.906,48	
3. Navigatiónslærari	45.409,32	45.409,32	
4. Navigatiónslærari	64.610,88	64.610,88	240.958,68
5. Tímalærari (12 mðr.)	61.476,-	61.476,-	
6. Tímalærari (9 mðr.)	44.190,-	44.190,-	
7. Tímalærari (11 mðr.)	56.353,-	56.353,-	
8. Tímalærari (12 mðr.)	64.464,-	64.464,-	
9. Mállærari (11 mðr.)	23.100,-	23.100,-	
10. Heilsulærari (11 mðr.)	14.300,-	14.300,-	
11. Sjórettarlærari (11 mðr.)	24.200,-	24.200,-	
12. Væðingarnar (12 mðr.)	56.400,-	56.400,-	
13. Frítíðarløn 7% av kr. 123.643	8.655,-	8.655,-	353.138,-
Tilsammans	594.096,68	594.096,68	594.096,68

ad 2. Læruumboð.

72/73

- a) Til viðlíkahald, smávægis endurnýggjan av ínsstrummentum og nautískum tólum
- b) Umframt hetta vil skúlin í nærmastu framtíð, helst longu í ár, hava fyrri neyðini eina mannandi endurnýggjan av undirvísingartólum.

20.000,-

Hesl eru:

1. Radarsimulator	320.000,-
2. Lønartól (helst simulator)	20.000,-
3. Móttakari til veðurkort	28.000,-
4. Framvísingartól til myndir, 4 «Overhead projektorar»	10.000,-
5. Útgerð til eina «fysikkstovu» til royndir og demonstration í alisfrøði	40.000,-
6. Útreiðslur til eldslökkkingarstoð, «Brandhavariskúli»	100.000,-

Hetta er tilsammans umleið

518.000,-

og soleiðis ógvuliga stórar útreiðslur. At taka hetta yvir fíggjarætlan eitt ár tykist mær valla gjørligt. og vil eg tí skjóla upp at tað verður gjørt yvir 5 ár við

100.000,-

100.000,-

um árið

Útreiðslur til kerumboð fyrir 1972/73 120.000,-

ad 3) Ögnarútreiðslur

	Um árið	1972/73
a) Umsjón og reingærd.		
At hafa umsjón við húsi, við reingæring, viðlíkahald, miðstöðunhitaveiting o.s., 1 fólk	18.000,-	
3 reingæringarfólk, hvort af teim fær kr. 750,00 um mánaðin í 12 mánaðin í 12 mánaðir $750 \times 3 \times 12$..	27.000,-	
Reingæringartúlfar	3.000,-	48.000,-

b) Hiti og el-veiting.		
Ársnýtsla av elju (40 ts av fólk)	14.000,-	
Ársnýtsla av el-veiting, ljós og kraft	6.000,-	20.000,-
c) Trygging, skattur og viðlíkahald.		
Tryggingargjald fyrir hús og innb.	3.000,-	
Húsaskattur	10.000,-	
Viðlíkahald av húsi, utan og innan og viðlíkahald av installatiónum	15.000,-	
Skúlastólar, borð og smærri innbúgv	5.000,-	33.000,-
d) Skrivstofuútreiðslur.		
Skrivstofuhjálur (1 fólk) $12 \times 450,00$ kr.	5.400,-	
Skrivstofutúlfar, telefon, lýsingar o.s.	3.000,-	8.400,-

	Tilsamans	109.400,-
Frádráttur verður fyrir leigu av skúlastovum til maskínskúlan:		
Húsaleiga, 12 mdr. á 1.500,-		18.000,-

	Tilsamans	91.400,-

Samlaða upplæddin er sett kr. 112.000,- meira eum játtanin fyrir 1971/72.

Ég skal gera nokkrar viðmerkingar til þess einstöku deildir (sammetingar við roknskapartölun fyrir 1970/71).

Deild 1) Lönir.

Skólin vil í 1972/73 ætlandi hafa 3 fastar lærarar umfarnt stjóran. Lönir teirra eru við tí pr. 1/4 1971 galdandi prístali og lönarlag;

Roknað fyrir 1972/73 kr. 240.958

Tær voru í roknskaparárinum 1970/71... kr. 165.829

Ein hækkan, sum kemsl av hægri lön og at talið av føstum lærarum verður ein meira enn í 1970/71.

Tímalærarar.

Roknað verður við, at tað verða 4 fastir tímalærarar fyrri 1972/73. Við samlaðum tímatali uml. 260 vikutímar, verða tímalærarar at hafa gott 30 tímar um vikuna hvør. Um tað í komandi ári verður ein flokkur meira, verður vikutímatalið uml. 36 tímar meira.

Samlaðu lönir til tímalærarar og yvirtíningjald til lærarar er sett til kr. 353.138

Útreiðslurnar voru í roknskaparárinum

1970/71 kr. 352.746

Eg vil gera varð við, at tímalæraralönir eru settar pr. 1/4-1971, svarandi til prístal 593. Tá prístalið er hækkað síðani, má leggjast nakað upp fyri hesa prishækkan, møguliga eini 5-10%.

Læraralönir tilsamans verða so stutt settar uml. kr. 76.000 meira enn á roknskapárinum fyrri 1970/71.

Deild 2. Læruamboð.

Útlit er til at útreiðslur til nýggj læruamboð verða munandi størri í komandi ári. Eg loyvi mær at vísa til skjal nr. 2 hesum viðvíkjandi. Læruamboð fyrri 1972/73 eru sett til kr. 120.000,

Deild 3. Ognarútreiðslur.

Útreiðslur til hita eru vegna hægri oljuprís nakað meira. Umsjónarútreiðslur, lön til reingering, el-veiting, trygging, skattur og viðlíkahald mugu eisini roknaast at verða ein mun meira.

Samlaðu útreiðslur eru settar til .. kr. 109.400,

Frádrigið verður fyrri leigu av

stovum til maskiuskólan kr. 18.000, ..

Útreiðslur kr. 91.400, ..

Útreiðslur í roknskaparárinum

70/71 voru kr. 72.344,17

Deild 1) Aðrar útreiðslur.

Meginparturinn af hesum útreiðslum eru próvhaldsútreiðslur.

Tær eru settar til kr. 48.000.

Fyri próvhald var seinasta ár litið

umleið kr. 48.000. Afturat kemur lön til

tílsýnsmenn, prent av skjølum o.a.

Eftir hesum verður uppskotið fyri

1972/73 kr. 112.000,

meira enn játtanin fyri 1971/72.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Ad konto 2. Skúlin heldur, at skúlin eigur at fáa fyri 518.000 kr. í arbeiðum. Landsstýrið skjýtur upp at býta keypið, soleiðis at keypt verður fyri 200.000 kr. í 1972/73 og ikki bert 120.000 kr., sum skotið upp av skúlanum.

37) Ad § 14-1: Klakksvíkar sjómansskúli.

Snabr. skriv 21. juni 1971.

Hervíð loyva vit okkum at søkja um rakstrarstudning fyri fíggjarsárið 1972/73 til Klakksvíkar sjómansskúla.

Tørvandi rakstrarstudningur sambært viðheftu

rakstrarællan er kr. 119.300

+ játtaður byggistudningur, sum transportur er

givin í kr. 20.000

Tilsamans kr. 139.300

Tá ið litið er hægt í ár enn síðst, kemur hefta av teimum hækkanði útreiðslum á øllum økjum og eykaútreiðslur í samband við at flyta í nýggj skúlahøli herundir installatiónir v.m.

Vit heila á landsstýrið um at ganga hesi umsókn á møti.

Rakstrarætlan fyri 1972.

Skúlapeningur	15.000,	
Rakstrarstudningur frá Kl. kommunu	20.000,--	
Bøkur & pappir	2.500,	
Lønir	95.000,-	
Skúlaembæð	2.000,	
Ljós & hiti, reingjering	15.000,	
Frygging v.m.	1.500,	
Eykaútreiðslur við at loka nýggja skúlan í brúk	7.000,-	
Rentur	32.000,	
Avdráttur av lánum *)	28.500,	
Húsaleiga	30.000,	
Tørvandi rakstrarstudningur	119.300,	
	184.300,	184.300,

*) viðm. Heri er ikki roknað við avdrátti av 2 lánum, sum verða goldin beinleiðis við transporti av byggestudningi ár landsksáttum.

38) ad § 14-5: Føroya Fólkaháskúli.

Sembr. skriv 8. juli 1971.

Rakstrarstudningar:

Grundstudningar	3.000,
Læraralønir 70% av 200.000 kr.	140.000,
Skúlaembæð 50% av 10.000 kr.	5.000,
Hús og innbúgv 3 1/2% av 1.450.000 kr.	50.750,
	198.750,

Rentustudningar.

5.000,

Næmingastudningar.

50 næm. í 5 mån. á 450	112.500,
30 næm. í 4 1/2 mån. á 450	60.750,
50 næm. á 200 kr. (frít.skeið)	10.000,

70 % av 183.250, 128.275,

39) Ad § 14-7-1: Studningur til fimleikargrunnin.

Í grunninum voru pr. 19. júlí 1971 341.181,42 kr.

Skotið verður upp af hækka játtanina við 50.000 kr. til 300.000 kr.

40) Ad § 14-2: Studningur til Í.S.F.

Sembr. skriv 19. júlí 1971.

Útreiðsluættan 1972.

Húsaleiga	12.000,-
El, hiti, reingerð	500,-
Telefón og telegammir	2.000,-
Postgjald	1.000,—
Lýsingar	500,—
Kassameistarín	1.800,-
Gjaldgjald	500,-
Prentlafr, pappír, skrifstofuhamboð	1.500,—
Ymisk hjálp	600,-
Kappingarskipanir og annað útgávuvérki	2.000,-
Gávan	1.500,-
Gravering, silfurplátur, merkir o.t.	800,—
Innbúgv	1.500,-
S.A.J.-grunnurinn - - tilskot	1.500,-
Tryggingin - tilskot	1.500,-
Aðrar útreiðslur	2.000,-
Dómaraskreið	3.000,-
Landsdystir	5.000,-
Til lúks	2.000,-
Arbeiði av fimleikargrunninum	15.000,—
Útreiðslur til skrifstofufólk	40.000,-
(so gongur frá: kassameistarín, ymisk hjálp, arbeiði av fimleikargrunninum)	— — — — —
	96.300,-

Kappingarinntøkur og -útreiðslur, rentur, limagjald og aðrir
møguligir smærri postur plaga at ganga upp hvør móti øðrum.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Av tí at skrivnið er komið, aftaná at uppskotið til fíggjarlógina var
liðugt, er tað ikki viðgjørt.

41) Ad § 14-7-3: Stundningar til ferðir innanoyggja.

R	J
70/71	71/72
43.650,-	65.000,-

42) Ad § 14-8, 1, 2 og 3: Ymsir lestrargrunnar.

í grunninum vóru pr. 19. júlí 1971

a í útlánum

1 lærdan lestur	390.100,-
2 læraraskólanæmingar	9.800,-
3 annan lestur	69.190,-

469.090,-

b í tökum peningi í öllum

3 grunnum	273.517,-

43) Ad § 14-8-4: Uttanbiggja næmingar í realskólum.

R	J
70/71	71/72
34.500,-	35.000,-

44) Ad § 14-8-5: Lærlingagrunnurinn.

í grunninum vóru pr. 19. júlí 1971:

a. í útlánum	4.400,-
b. í tökum peningi	202.705,10

45) Ad 14-8-6: Landbúnaðarnæmingar.

R	J
70/71	71/72
800,-	5.000,-

46) Ad § 14-8-7: Ymisk framhaldsundirvísing.

R	J
70/71	71/72
10.300,	10.000,

47) Ad § 14-8: Skúlabarnaferðir.

	R	J
	70/71	71/72
1. Utlanlands	44.937,50	40.000,
2. Innanoyggja	47.295,00	50.000,

48) Ad § 14-8-10: Ymiskir studningar.

R	J
70/71	71/72
2.560,	3.000,

49) Ad § 14-8-12: Næmingastudningur til listamenn.

Sembr. skriv 16. juni 1971.

Vit skjóta upp, at selt verður tað sama sum á flggjarløgtingslógini 1971/72.

R	J
70/71	71/72
6.000,-	12.000,

50) Ad § 14-8-13: Føroya skúlasavn.

Sembr. skriv 29. juni 1971.

.....

Skotið verður upp, at studningurin verður latin sami sum seinastu flggjarár (1971/72).

Ársroknskapurin fyri 1970/71 er hjálagdur.*)

*) er til skjals á landsskrivstovuni.

- 51) Ad § 14-8-14: Meginfelag Føroyskra Studenta.
Smb. skriv 3. juli 1971.

.....
Biðið verður um:

Studning til stytri lestrarferðir	8.000,-
Studning til rakstur av felagnum	7.000,-

Motivering fyri hesi tøl fæst úr hjálagda roknskapi fyri árið 1. oktober 1969 til 30. september 1970. *)

*) er til skjals á landsskrivstovuni.

- 52) Ad § 14-8-15: Studningur til fremmand, ið lesa í Føroyum.

R	J
70/71	71/72
10.000,-	10.000,-

- 53) Ad § 14-8-17: Landsstýrinum at ráða yvir.

R	J
70/71	71/72
6.450,-	15.000,-

- 54) Ad § 14-8-18: Grunnur til lærlingaheim.
Í grunninum pr. 19. juli 1971: 848.597,20 kr.

55) Ad § 15-1: Landsbókasavnið.
Smb. skriv 12. júlí 1971.

	Vísindala- deildin		Tílsamans
	R 70/71	J 71/72	
1. Tænastumenn	46.603,90		66.000,-
2. Aðrar lönir	131.310,55	80.000,-	225.000,-
3. Bókakeyp og innbinding	66.527,99	50.000,-	112.000,-
4. Húsaútreiðslur	55.110,70	25.000,-	120.000,-
5. Skrifstofuhald	3.450,95	1.000,-	3.500,-
6. Porto, telefon v.m.	5.510,35	1.000,-	6.500,-
7. Aðrar útreiðslur	697,65	1.000,-	1.000,-
8. ÷ Sektir	÷ 8,00		÷ 100,-
	309.204,18	158.000,-	534.900,-

	Vísindala- deildin.	U 72/73
1. Tænastumenn		72.000,-
2. Aðrar lönir	92.000,-	248.000,-
3. Bókakeyp og innbinding	50.000,-	118.000,-
4. Húsaútreiðslur	25.000,-	70.000,-
5. Skrifstofuhald	1.000,-	3.700,-
6. Porto, telefon v.m.	1.200,-	7.100,-
7. Aðrar útreiðslur	1.000,-	2.000,-
8. ÷ Sektir		÷ 100,-
	170.200,-	520.700,-

Viðmerkingar frá landsbókasavninum.

Ad 1: Tænastumenn.

Lönin hjá landsbókuvörðinum er nú sambærli uppgávu frá gjaldstovuni 68.214,72 kr. árlega. Hvussu lækkingarnar verða og hvussu verður við eftirlonargjaldi landskassans, eru spurningar, ið ikki fáast greiddir, fyrr enn lögin um tænastumannalönir er lýst.

Ad 2: Aðrar lönir.

Neyvir upplýsingar um lönarviðurskiptini eru ekki tækir, tí hverki tænastráma- ella starvsmannasáttmáli eru almannakunnugjörðir enn.

Smbr. skriv landsstýrisins frá 16. júní 1971 verða 2 bókaverðar frá 1. janúar 1972 lönfir samsvaramáli 15. og 18. lönarráttanna í tænastráma- mannalógini. Annar á 1. stigi, hin við tænastrámaaldri frá 1967 á 3. stigi. - - Bókavinnuáskildgjafi, settur 1. apríl 1970 við einari reyndar- og læruáskild upp á 4 ár, hefur verið lönur sum skrivstovufólk á 1. stigi. - - Skrivstovukvinna á 1. stigi fær árlega kr. 22.080,- - fyrir 24 tíma viku. Eftir komandi sáttmála verður mögulega talan um lönarviðbót til hennara sum fyrir fólk við serkunleika. Harafturat verður ætlandi fríðarlön at gjalda öllum starvsmannalöntum. Hvussu nógv hetta verður, er ókent enn.

Visindadeildin. Bókaverðurin fær smbr. sáttmála við Magisterfor- eningen árlega 57.840 kr. + 10 % eftirlönargjald frá landskassanum, tilsamans 63.624 kr. Roknað verður við 1½ sáttmálabundnari hæk- king galdandi frá 1. apríl 1971 umframt aðrar hækkingar, ið standast av prístalsviðgerð o.t.l. - - 1. september 1970 varð settur hjálparmaður, sum frá 1. december 1970 hefur verið lönur sum skrivstovufólk av 1. stigi - - 25.000 kr. árlegi eftir galdandi skipan.

Ad 3: Bókakeyp og innbinding.

Bóka- og tíðarritsprísirnir eru stóðugt hækkanði. Tíðarritshaldið er alt ov lítið og neyðugt verður at fá til vega einstakar eldri ár- gangir, sum íresta. Orsakað av manníngartrolinum, liggur nógv nið- urfyri av óskrásetlum og óinnbundnum bókum. Eisini innbindingar- prísirnir eru hækkaðir nógv.

Ad 4: Húsaútreiðslur.

Útskipting av víndeygum og ymsar umvælingar innan, sum verða gjörðar í ár, eru mettar at kosta uml. 65.000 kr. Útreiðslur til ljós og hita, somuleiðis til reingerð eru hækkaðar nakað. - - Tann neyðuga úthyggingin av lesistovuni ger, at meginparturin av savni Mariu Mikk- kelsens má beinast burtur. Til hetta og til tíðarritsdeildina og fæ-

öysku eykadeildina verður leigað annað héli í býnum fyrir umleið 500 kr. um mánaðin. **Vísindadeildin** er frá 1. júlí í ár flutt út úr leigaða hólum á Fróðskaparsetrinum, sem sjálfvætt hefur brúk fyrir hólum. — Geymsla landsbókasavnsins í Drotning Ingridar barnagarði rúmar nú ekki meira, og það sama er at siga um geymsluna í bókasavnskjallaranum.

56) Ad § 15-2: Fólkabókasavn.
Sembr. skriv 10. júlí 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Umsjón og ferðapeningur	8.868,00	12.000,-	12.000,-
2. Studningur til fólkabókasavn	254.492,11	283.350,-	421.500,-
3. Nýsteyning av fólkabókasavnum	3.970,55	15.380,-	15.380,-
4. Til rithovundar		10.000,-	10.000,-
	267.330,66	320.730,-	458.880,-

Viðmerkingar:

Ad. 2:

Landskassastudningurinn til fólkabókasavni er 60 % av rakstrarútreiðslum árið fyrri. Serliga hjá teinum báðum størstu savnum verður roknað við stórum útreiðsluvækstri í liggjarskrinum 1971/72. Í yvirlitinum niðanfyrri eru ætlaðu rakstrarútreiðslurnar fyrri hvert savnið sær settar upp við seinastu ársfrágreiðingunum sum grundarlagi. Frá Býarbókasavninum og Sands barnabókasavni eru tó ongar frágreiðingar komnar enn. — Landsbókasavnið útvegar hinum savnum bókalisti, smáprentlútir v.m. sum heft láast undir einum í fleiri eintøkum. Hetta fer av felagsútreiðslum.

	Ætlaður væstar 1971/72	Landskassa- staða. 1972/73
1. Býarbókasavnið, Tórshavn	385.000,-	231.000,-
2. Klaksvíkar bókasavn	150.500,-	90.300,-
3. Fuglafjarðar bókasavn	32.200,-	19.320,-
4. Vágs bókasavn	23.200,-	13.920,-
5. Froðbiar sóknar bókasavn	17.000,-	10.200,-
6. Sorvágs bókasavn	16.500,-	9.900,-
7. Vestmanna bókasavn	13.000,-	7.800,-
8. Sandavágs-Miðvágs bókasavn	12.500,-	7.500,-
9. Glyvra bókasavn	10.000,-	6.000,-
10. Bókasavnið í Nes kommunu	10.000,-	6.000,-
11. Kollafjarðar bókasavn	6.500,-	3.900,-
12. Sunda bókasavn	4.800,-	2.880,-
13. Eiðis bókasavn	4.000,-	2.400,-
14. Samrís barnabókasavn	4.000,-	2.400,-
Ymsar felagsútfreiðslur	2.000,-	7.980,-
	691.200,-	421.500,-

Ad 3:

Peningurin er nýttur til stovnan av Kollafjarðar bókasavni, sum ætlandi skal byrja útlánsvirki í heyst. Nakkað av stovnsútfreiðslunum fara av játtanini fyri 1971/72.

Ad 4:

Játtanin upp á 10.000 kr. fyri 1970/71 hevur ikki verið brúkt. Tilmælið frá í fjør um at broyta grein 8 í lögtingslóg nr. 44 frá 27. mai 1968, so at játtanin ikki verður læst á 10.000 kr., verður uppaftur tikið í ár.

Viðvíkjandi § 15.10.13: Landsbókasavn og landsskjalasavn í grunn. Arbeitt verður við nýggjum uppskoti um bygging av bókasavns húsum á Müllerstrøð.

57) Ad § 15-3: Landsskjalasavnið.

Smb. skriv 29. juni 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Lønir	67.413,52	83.000,-	85.000,-
4. Húsaútreiðslur	32.385,03	37.000,-	44.000,-
5. Skrivstofuhald	1.101,70	2.000,-	2.000,-
6. Porto, telefon v.m.	1.705,89	1.200,-	2.500,-
7. Aðrar útreiðslur	879,50	500,-	1.000,-
8. Ferða- og dagpeningur	240,90	900,-	900,-
	103.726,54	124.200,-	135.400,-

Lønir hjá skjalavörðnum er kr. 3.694,50 um mánaðin og hjá hjálparmanninum, ið er tímaløntur og arbeiðir hálvan dagin o.u. 1.200 kr. um mánaðin.

ad § 1. Skotið er upp, at lønirnar verða umleið kr. 85.000, av tí at neyðugt verður skjótt a fáa ein hjálparmann fyri allan dagin.

ad § 4. Skotið er upp, at húsaútreiðslurnar verða kr. 44.000, av tí at umframt leiguna av hesi konto verður neyðugt at keypa arbeiðsbørð, stólar og hillar til arbeiðsrúminum í Løsjuni.

ad § 6. Uppskotið er sett til 2.500 kr., av tí at neyðugt er eisini at hava telefon í Løsjuni, og biðið er um at fáa umstilling frá savninum á Debesartroð.

58) Ad § 15-4: Føroya Førminnissavn.

Smb. skriv 28. juni 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Lønir	98.983,67	139.000,-	139.000,-
2. Útgæfslur	51.315,05	100.000,-	100.000,-
3. Húsaútreiðslur	18.309,14	10.000,-	10.000,-
4. Aðrar útreiðslur	36.286,83	25.000,-	25.000,-
5. Umsiting av førminum	88.497,92	82.000,-	82.000,-
6. Rokt av Skansanum	92.929,21	6.000,-	6.000,-
7. Ambað og umsiting	11.308,15	11.000,-	11.000,-

Viðmerkingar:

- ad 1. Antikvarurinn kr. 45.000,-, Savnsverður kr. 48.000,-, Savnskrivarar kr. 30.000,-, Konservator kr. ?
- ad 3. Kr. 8.000,- í samráð við Hildberg, flatnings- og ferðaútreiðslur hjá Arna Thorsteinsson, av til að landsstýrið ekki hefur nákra konto til tilíkt. Húsaútreiðslur á grein 15-4-3, Fornminnissavnið, og á grein 15-7-4, Náttúrugripasavnið, skulu verða býttar javnt stovnana milli. Tað sum Náttúrugripasavnið hefur ávíst meira, fær tað afturgoldið frá Náttúrugripasavninum.
- ad 4. Kr. 5.000,- eykajáttan til Múlahúsið.
- ad 5. Landsstýrið hefur bókað kr. 10.000,-, eykajáttan til Blásastovu (P.L.J. nr. 2204-2-14).
- ad 6. Útreiðslur frá byggigrunninum, Landsverkfrøðingurin eru bókaðar her, skulu verða fluttar yvir á byggigrunnin.

ad 1. lönir pr. 1/4 - 1972:

Antikvarur	65.000,
Savnsverður	60.000,
Skrivarin	30.000,
Konservatorur (hálfan dag)	10.000,
	171.000,

- ad 3. Skotið verður upp at játta 5.000 kr. til leigu av holum at goyma gamlar bátar og aðrar forn lutir.

- ad 5. Skotið verður upp at játta 18.000 kr. til umvælan av bóndahúsinum í Depli.

Í 1971/72 vórn játtaðar tilsamans 82.000 kr. á hesi konto, herav 25.000 kr. í eykajáttan til umvælan av Blásastovu og til keyp av bygðini Fossá, t.v.s. vanligi játtanin var 57.000 kr.

Játtanin 1972/73: Vanlig játtan 57.000 kr. + eykajáttan 18.000 kr.

59) ad § 15-5: Fiskirannsóknarstovan.

Smb. skriv 30. júní 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Tænastamenn	94.539,70	120.000,	95.000,
2. Aðrar launir	150.400,98	140.200,	200.000,
4. Leiga av ferum, annað, hjálp van, ..	97.270,75	90.000,	100.000,
5. Húsnútreiðslur	23.799,05	25.000,	25.000,
6. Aðrar útreiðslur	7.171,19	6.500,	7.200,
7. Ferðaútreiðslur	6.479,73	9.000,	9.000,
8. : Ríkiskassans endurráðning	189.880,17	195.650,-	219.100,
	189.880,18	195.650,-	219.100,

Viðmerkingar:

1. og 2. í játtanini fyrir 1971/72 varð roknað við, at nýsetti fiskifrøðingurin skuldi vera tænastumaður. Hann er nú settur eftir sáttmála og má tí helst flytast yvir á konto 2.

4. Tað undrar okkum, at henda konto í 1971/72 varð hækkað úr 100.000 kr. niður í 90.000 kr. Hetta kemur at føra við sær, at okkara gjald til J. C. Svabo verður minni. Tvørturímóti mæla vit til, at samráðingar verða tiknar upp við Fiskeriministeriet um eina munandi hækkan av hesi konto, so at Fiskirannsóknarstovan verður før fyri at gjalda ein størri part av rakstrarútreiðslum hjá J. Chr. Svabo.

7. Av tí, at ein fiskifrøðingur er komin afturat, má roknast við hægri ferðaútreiðslum.

Viðmerking frá landsstýrinum.

ad konto 4. Landsstýrið vil seta seg í samband við fiskimálaráðið um, at staturin tekur lut við størri parti av rakstrinum av Jens Chr. Svabo.

60) ad § 15-6: Fuglakanningarstöð v.m.

Til fuglakanningarstöðina í Nólsoy eru sum vant settar 3.000 kr. av. í 1970/71 og 1971/72 vórðu ávikavist 3.000 kr. og 10.000 kr. játtaðar til kanningar av lomvigastovninum, kanning sum lögtingið hevur samtykt í samband við áheitan, at lomvigin verður friðaður til ávísar tíðir, og forboð verður sett fyri ávisan veiðuhátt, jfr. LGT. 1968, bls. 154.

Skotið verður upp, at eisini í 1972/73 verða 10.000 kr. settar av til framhald av kanningum.

61) ad § 15-7: Náttúrugripasavnið.

Sembr. skriv 15. juni 1971.

	R	I	U
	70/71	71/72	72/73
1. Lønarendurgjaldt		42.000,--	
2. Aðrar lønir	48.931,48	50.000,-	55.000,-
4. Húsaútreiðslur	8.225,27	10.000,-	10.000,—
5. Skrivstovuhald	4.928,08	5.000,-	5.000,—
6. Aðrar útreiðslur	839,02	31.500,-	1.000,-
7. Savnararbeiði (viðv. innsavning, magasinering, innrætting o.t.) flutningur, ferðapeningur innanoyggja o.t.	9.795,98	10.000,-	15.000,-
8. Umsiting av Debesartroð	16.762,21	20.000,-	20.000,--

Viðmerking:

1. Tað er fyrr gjørt vart við, at lønarendurgjald ikki er gildið nú í meira enn 3 ár upp í slag.
2. Hækkað orsakað lønarhækking.
4. Henda konto er felags við Forminnissavnið og verður uppgjört seinri.
7. Her uppi er roknað kr. 5.000 til botnakanningar.
8. Nakað meira av tilfari (hegn, planting) verður nýtt komandi ár.

62) ad § 15-8: Fróðskaparsetur Føroya.
Sbr. skriv 9. juni 1971.

1. Tænastumenn

Professari	90.000,-	
Hjálparlærari og orðabókavistjóri	57.000,-	147.000,-

2. Aðrar læraralønir

Filosofikun (sbr. lögtingsviðtøku)	80.000,-	
Eykælærarar við máldældina	6.000,-	
Náttúrufroðideildin	12.000,-	
Fyrirleikandi lesur (lat, grískt, hebr.)	7.500,-	
Kvøldundirvísing	12.500,-	
Kvøldfyrilestrar	3.500,-	121.500,-

3. Skrivstovufólk

Fultrúi	17.000,-	
Skrivari við máldældina	8.000,-	
Útskrivingarfólk	10.000,-	35.000,-

4. Húsaútreiðslur

Reingerð	5.500,-	
Ljós og hiti	2.000,-	
Bányttur	2.000,-	
Útsjónarmannar	1.500,-	11.000,-

5. Skrivstovuhold	10.000,-

6. Bókaheyp og undirvísingartilfar	8.000,-

7. Aðrar útreiðslur

Innsavning (sefningu at ráða yvir 10.000)		
(beint til nevndina 5.000)	15.000,-	
Ferðaútreiðslur	7.000,-	
Fyrirlestrarsamsýning	1.500,-	
Ymist	12.000,-	35.500,-
	— — — — —	
8. Húsaleiga fyri máldeildina		12.000,-
		— — — — —
Tilsamans		380.000,-
		— — — — —

Viðmerkingar:

1. Tænastumenn.

Føroyamálsdeildin verður ivaleyst umskipað, tá ið Chr. Matras, professari fer frá 1. 1. 1972. Av tí at einki er avgjørt enn, hvussu, loyvir seirið sær at seta uppskot fram eftir núgaldandi skipan.

Fulla løn professorans pr. 1.4. 1971 er kr. 86.087,76. Effirlønargjald hansara er strikað pr. 1.1. 1971.

Talið fyri hjálparlæraran eigur av rottum at vera 58.000 kr., við tað at bruttolønin er kr. 52.635,- og effirlønargjald landskassans 5.263,50, tilsamans kr. 57.898,50.

2. Aðrar lærarlønir.

Sinn tað sæst av roknskapinum 70/71, vórðu um 4.500 kr. nýttar út um játtanina til eykalærarar við máldeildina. Hetta komst av sjúku professorans. Um so er, at bert ein fastur lærari verður í 1972/73, verður eisini neyðugt við fleiri eykutímum enn áður.

Skeiðið í náttúrusøgu, ið var avlýst í 70/71, er fullteknað í 71/72, og verður væntuliga hildið fram við hesi undirvísing í 72/73.

Til latín, grikskt og hebraískt er roknað við 150 tínum á 50 kr.

Til kvøldundirvísingina er roknað við 250 tínum á 50 kr.

Kvøldfyrirlestrarnir verða væntuliga um 22-24 í tali á 150 kr.

3. Skrivstovufólk.

Fulltrúalønin pr. 1.4.71 er kr. 15.452,22. Roknað er við longri arbeiðstíð í 72/73.

4. Húsaútreiðslur.

Reingerð er sett upp við sama tali, hóast hert góðar 4.000 kr. vorðu nýttar í 70/71. Vaskikennulönin er óbreytt síðani 1965, og nú kemur reingerð av Filosofideildinni aftrat.

5. Skrivstovuhald

var yvirtrekt við meira enn 1.000 kr. í 70/71. Við tí nýggju deildinni verður neyðugt at hækka talið munnandi.

7. Aðrar útreiðslur

Til innsavning eru settar 15.000 kr. eins og í 71/72. Til arbeiðið 71/72 eru játtaðar gjøgnum ymiskar stovnar 30.000 kr. Nevndin hevur í hyggju at søkja um 20.000 kr. aftrat í 72/73. Um setrið skal taka lut í best umsókn, fyriliggur einki enn.

Ferðaútreiðslur eru hækkaðar frá 5 til 7.000 kr., harav filosofi-deildin kemur at fáa 4.000 kr. sbr. avtalu.

	R 70/71	J 71/72
1. Tænastumenn	90.195,23	117.000, - ¹⁾
2. Aðrar læranalønin	148.927,86	110.000, - ¹⁾
3. Skrivstovufólk	14.184,-	33.000,- ²⁾
4. Húsaútreiðslur	8.422,19	11.000,--
5. Skrivstovuhald	7.691,92	6.500,--
6. Bókakeyp	8.282,42	8.000,--
7. Aðrar útreiðslur	15.241,11	53.500, - ³⁾
8. Byggistudningur	12.000,--	12.000, -
	-----	-----
Tilsamans	304.944,73	381.000,--
	-----	-----

¹⁾ J.H.V. Poulsen fluttur frá 2. til 1.

²⁾ Hjálpar- og útskrivingarfólk flutt frá 2. til 3.

³⁾ íroknað pening til fotokopieringstól

Sundurbýtið av undirkonti til sammetingar við uppskotið 1972/73:
(NB. Tølini fyri 70/71 eru her sett upp samsvarandi játtan 71/72)

	J		R	J
	70/71		70/71	71/70
1. Tænastrunenn	90.000,-		90.195,23	92.500,-
Hjálpanákarari og orða- bókunítstjóri	47.800,-		55.894,89	54.500,-
	137.800,-		146.090,12	147.000,-
2. Aðrir tænaralönir				
Filosofídeun	80.000,-		57.259,23	80.000,-
Hykkararar v/ máldeild	2.000,-		6.585,80	3.000,-
Náttúrufræðideildin	12.000,-		0,-	12.000,-
Kvöldundirvísing	11.000,-		11.518,62	11.000,-
Annað (latín og gríkskt)	3.000,-		2.915,60	1.000,-
	108.000,-		78.279,25	110.000,-
3. Skrivstofufólk				
Skrivari v/ máldeild	13.000,-		14.184,-	15.000,-
Skrivari v/ máldeild	7.000,-		5.593,07	8.000,-
Útskrivingarfólk	9.000,-		9.160,65	10.000,-
	29.000,-		28.937,72	33.000,-
4. Húsaútreiðslur				
Reingerð		4.731,85		
+ endurgjald frá L&B	5.500,-	+ 600,-	4.131,85	5.500,-
Ljós og hiti		6.512,94		
+ velturefúsiún		3.803,72		
+ leiguginntökur	4.000,-	1.275,-	1.934,22	2.100,-
Búnyttur	2.000,-		1.994,20	2.000,-
Únsjónarannaður	1.200,-		1.418,88	1.400,-
	12.700,-		9.479,15	11.000,-
5. Skrivstofuhald	6.500,-		7.691,92	6.500,-
6. Bókakeyp	8.000,-		8.282,42	8.000,-

7. Aðrar útreiðslur

Innsavning	10.000,-	10.034,70	15.000,-
Perðnútreiðslur	5.000,-	2.733,50	5.000,-
Fyrilestunarsýring	1.500,-	0,-	1.500,-
Ymisl	2.300,-	1.415,95	2.000,-
Bykajáttan			30.000,-

18.800,- 14.184,15 53.500,-

8. Byggistudningur 12.000,- 12.000,- 12.000,-

Tilsamans 332.800,- 304.944,73 381.000,-

Viðmerking frá landsstýrinum.

Fróðskaparsætrið sækir um 5.000 kr. aftrat til skrifstofumедhjálp nú lært verður til filosofikum, nakað meira av skrifstofuarbeði stendst av hesum.

63) ad § 15-9: Fiskifidnaðarstovan.

Sembr. skriv 16. juni 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Tænastumenn	59.145,72	62.000,- (985,95)	75.000,-
2. Skrivstofufólk	29.988,80	28.000,-	31.000,-
3. Skrivstofuhald	2.573,34	2.000,-	2.500,-
5. Húsaútreiðslur	18.098,33	16.000,-	20.000,-
6. Royndir og tól	4.049,04	7.000,-	7.000,-
7. Aðrar útreiðslur	835,73	2.000,-	2.000,-
8. = Inntøkur	4.992,48	1.000,-	5.000,-

Viðmerkingar:

Meirútreiðslur til lönir undir 1. og 2. standast av teinum lønarbækk-
ingum, sum gjørdar vórðu í vár. Tað skal skilast til, at lagt er upp-
fyri til dyrtíðarviðbøtur við 6% av grundlønini: 3% fyri prístals-
bækking pr. 1. apríl 1971 og 3% afturat fyri árið.

64) ad § 15-10-1: Barnabløð
 Smbr. skriv 21. juni 1971.

Rakstrarroknskapur
 fyri
 «BARNATÍÐINDI» 1970

Inntøkur:

Lýsingar	2.280,-
Haldaragjald (innk.)	520,-
	2.800,-

Útreiðslur:

Prenting	780,-
Postgjald, pappír, bók	300,-
Telefon	340,-
Ljós, hiti o.a.	300,-
Telvarsrit og -bókur	290,-
Samsýning	790,-
	2.800,-

Viðmerking:

Ókeypiscintøk verða send teimum lýsandi

Ókeypiscintøk verða latin o.a. 50 skúlabørnum

Haldaratal: 200. Ársgjald 5 kr.

Løgtingsstudningur: 800 kr. er veittur seinastu árin.

Smbr. skriv frá Bókadeild Føroya Lærarafelags 29. juni 1971.

..... vit loyva okkum at heita á háttvirda Føroya landsstýri um at veita Bókadeild Føroya Lærarafelags stuðul á fíggjarløgtingslógini 1971/72, til Barnablaðið líkandi stuðul sum av seinastu fíggjarløgtingslóg, 1.200 kr., og vit loyva okkum eisini at biðja um stuðul til barnabókaútgávuna, 15.000 kr.

Við er lagdur roknskapur hjá Barnablaðnum og barnabókunum í avriti. *)

Roknskapurin hjá Bókadeildini er farin at granskoðan, og tá ið hann er viðtikin á aðalfundinum í Føroya Lærarafelag, skal avrit verða sent Føroya landsstýri.

At vit biðja um hægri stuðul til barnabókaútgávuna, er tí, at vit hava í prenting eina barnabók, sum frá Elin Bjørg Rasmussen hevur skrivað og tekið myndir til; henda bókin verður kostnaðarmikil, vit rokna við umleið 30.000 kr., og hon er so góð, at stórt spell er, um hon ikki kemur út.

*) til skjals á landsskrivstovuni

Viðmerking frá landsstýrinum.

Mælt verður til at hækka jálftanina til útgávu av bókum við 10.000 kr. at býta við 3.000 kr. til bókaneynd Føroya Lærarafelags og restina til grunnin.

65) ad § 15-10-2: Tónleikur og sangur.

Smbr. skriv 29. juni 1971.

.....
Musikkskúlin hevur hesa fíggarættan fyri 1971/72:

1. Skúlin hevur í ár, eins og undanfarna ár, fingið venjara fyri 3 mánaðar í heyst. Hetta verður organistur úr Sønderborg, Håkon Elmer, sum skal undirvísa í orgul- og samanspæli og leiða orkestur musikkskúlans. Útreiðslurnar til hetta væntast at verða	30.000,-
2. Áðunin er at fáa eina líknandi skipan fyri árið 1972	30.000,-
3. Ferðaútreiðslur fyri tilreisandi	3.500,-
4. Tryggingar, nótar, og viðlíkahald av instrumentum	6.500,-
	
Tilsamans	70.000,-

Til hesar útreiðslur loyvir musikkskúlin sær at søkja um landsstýrisins stuðul við kr. 25.000,00.

Musikkskúlin er takksamur fyri tann stuðul, sum landsstýrið allíð hevur veitt skúlanum og vónar eisini í hesum føri at mæta væl-vild háttvirða landsstýrisins.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Ólavur Hátún hevur sakt landsstýrið og býráðið um 35.000 kr. frá hvørjum í studningi til undirvísing í musikki av børnum frá 2. flokki og uppeftir.

Skotið verður upp at hækka játtanina við 10.000 kr. til 60.000 kr.

66) ad § 15-10-4: Føroya Listasavn.

Sembr. skriv 23. juni 1971.

Hjálagt sendi eg avskrift av gerðabók Listasavnsins fyri 13/12 1970, sum vísir hvussu stóðan er á ymiskum økjum, og sum ger tað skiligt, at Listasavn Føroya, sum nú má sigast at vera ein týðningarmikil mentunarstovnur, illa kann fremja sínar samfelagsligu skyldur uttan at honum verður veittur størri styrk frá tí almenna.

Vit skjóta upp, at hetta málið í síni heild verður fikið upp til mnhugsummar og avgerð á tingi, har vit vilja heita á formann Listafelagsins, Hannus við Høgadalsá, um at greiða frá støðuni.

Roknskapur fyri 1969 og 1970 verður sendur landsstýrinum fyrst í juli.

AVSKRIFT.

Ár 1970, 13. december, varð nevndarfundur hildin á hotel Hafnia. Møttir vóru Richard Long, J. P. Hendriksen, Flemming Samuelson, Jens Pauli Heinesen og William Heinesen.

William Heinesen gjørdi vart við, at hann nú hevði sitið sum nevndarformaður síðan 1948, tá ið Listasavnið varð stovnað, so stutt í 22 ár, og ofta hevði heitt á nevndina um at verða loystur úr hesum starvi, men altíð varð biðin um at sita eitt ár aftrat, soleiðis eisini á seinasta aðalfundi í august í fjør. So við og við er hetta formannsstarv verðið soleiðis at tað gevur rættindiga fitt av arbeiði, men her hevur hann havt sera góða hjálp av Janusi Kamban, og eisini, tá ið framsýningar o.íl. hava verið, Ing. av Reyni og Sakarisi Heinesen.

Viðvíkjandi keypi av listaverkum hevur í øll hesi árini, savnið hevur virkað, verið nýtt ta mannagongd, at umboðsmenn Listafelagsins, Richard Long, Janus Kamban og W. Heinesen oftast hava stílað fyri og fikið ábyrgd av hesum keypi. Savnið eigur nú upp ímóti 150 lutir, størri og minni, og keypt hevur verið fyri umleið 160.000 kr.

Hesin peningur hevur Føroya Løgting latið, í úrligum avgjöldum uppá 10.000 kr., við hvørl tó bert 8.000 niður í 6.000, men síðan í fjør

20.000. Hérav hefur verið góldið trygging, transport og arbeiðslon fyri kroppsligt arbeiði (alt annað arbeiði hefur verið ólönt), umframt, sjálvandi, keyp av verkum til savnið.

Íntil í ár --- 1970 --- hava hesi verkini verið til skilais á ymiskum almennum skrivstovum í Havn, í Klakksvik og í Suðuroy, men í februar í ár varð listaskólin tikin í nýtslu. Hetta prýðiliga og rúmliga framsýningarhúsið hefur Listafelagið latið bygt og latið listasavninum til nýtslu.

Tað er víðiligt, at hetta, at dríva eitt so vorð'ð listasavn, krevur nógv arbeiði, og at viðurskiftini savninum viðvíkjandi eru týðandi broytt eftir at hesin skólin er kominn. Higar til hava vit, listafelagsformaðurin Hannus við Høgadalsá, Janus Kamban og W. Heinesen, roynt at greitt hetta arbeiði sum best, men tað er eyðsæð, at skal savnið røkjast sum tað eigur at verða, má ein maður setast sum listasavnsstjóri, og hetta starvið má verða lönt.

Formaðurin skjeyt upp, at nevndin heitir á Janus Kamban um at átaka sær starvið sum listasavnsstjóri. Hann er ivaleyst tann, sum er best førur fyri at røkja hetta starv, og hann hefur í vørnleikanumvirkað sum fyristøðu- og umsjónarmaður síðan skólin kom, stílað fyri upphanging og tilfíkum, eisini fyri framsýningini í Bergen í summar. Hann er villigur til framvegis at átaka sær hetta arbeiði, ið hvussu er fyribils.

Hvat ið samsýning viðvíkir helt formaðurin at listasavnsstjórin mátti fingið eina rímliga tænastrámannaløn. Starvið sum museumsinspektørur átti ið hvussu er ikki at verið lönt við minni enn 20.000 kr. árliga.

Sum umstøðurnar eru nú, verða ikki ráð til hetta, tá ið hitt almenna tilskotið bert er 20.000 kr. árliga.

Her má so ein nýggj skipan fáast í lag, soleiðis at savnið fær munandi størri styrk frá tí almenna.

Listasavnið hefur í løtuni millum 11 og 12.000 kr. standandi á sparikassabók og fær so væntandi ið hvussu er 20.000 í 1971. Nevndarformaðurin skjeyt upp at nevndin, um hon samðist um at gera Janus Kamban til stjóra, tilbjóðaði honum á konto 10.000 kr. og so annars gevar gætur eftir hvussu málið víðari lagar seg.

Samtykt varð at heita á Janus Kamban at taka sær uppá fyristøðustarvið fyri Listasavninum innanfyri tað mark, sum savnið er ført fyri at veita løn, og bjóða honum samsýning fyri fyrst 10.000 kr. um árið frá Listasavninum, men arbeiða uppá at fáa hækka samsýningina við øðrum 10.000 við stuðuli aðrastaðni frá.

Samtykt varð at biðja um fund við Listafelagsnevndina til samráðing um setan av stjórn o.a.

Roknskapurin fyri 1969 varð framlagdur, men enn ikki góðkendur, við tað at kassameistarin Tórus Dalsgaard, hevur sagt seg frá sum nevndarlimur. Avgjört varð at biðja formannin venda sær til landsstýrið um at fáa valdan ein nýggjan lim, ið samstundis kundi røkt starvið sum kassameistari.

Til formann varð afturvaldur W. Heinesen.

Fundur endaður.

sign. R. Long, Jens Pauli Heinesen, Flemming Samuelsen,
J. P. Henriksen, William Heinesen.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Tær 50.000 kr. verða at býta javnt til keyp av list og til rakstur av listaskálanum.

67) ad § 15-10-7: Landsstýrinum at ráða yvir.

R	J
70/71	71/72
88.634,90	80.000,-

68) ad § 15-10-8: Doyvan av radioóljóði.

Smbr. skriv 16. juni 1971.

.....

Sammett við útreiðslurnar 1970/71 roknað telefonverkið við til

Løn (yvirtíð, feruopning og innslíng)	48.000,00
Flutningur við bili og bát	4.500,00
Vistarhald á bygd	1.000,00
Aðrar útreiðslur	500,00
	
	54.000,00

At uppskotið er væl lægri enn uppskotið fyri 1971/72 kemst av hækkanði løn, flutningspeningi o.ø.

- 60) ad § 15-10-10: Skúlabókaútgáva.
Smb. skriv 30. juni 1971.

..... skal Føroya Skúlabókagrunnur eftir at hava kannað um tær útreiðslur, ið ætlandi koma at vera hetta árið, heita á háttvirda landsstýrið um at seta á fíggjarløgtingslógina sum studningsveitan 115.000 kr.

Hjálagt verður sent landsstýrinum til upplýsingar:

1. Roknskapurin fyri 1970-71 *)
2. Yvirlit yvir væntandi útreiðslur.
3. Yvirlit yvir útgávu av bókum. *)

*) til skjals á landsskrivstovuni.

Yvirlit yvir væntandi útreiðslur hjá Føroya Skúlabókagrunni 1972/73.

1. Renta av kassakreditti í Sjóvinnubankanum	3.000,00
2. Renta av kassakreditti í Føroya Sparikassa	22.000,00
3. Til avdrátt av kassakreditti	90.000,00

Tilsamans	115.000,00

Viðmerking frá landsstýrinum.

Skotið verður upp at jætta tilsamans 138.000 kr., av hesum um 23.000 kr. til bókamiðsølna at lata um skúlabókagrunnin.

- 69) ad § 15-10-10: Skúlabókaútgáva.
Smb. skriv 29. juni 1971.

.....
Við er lagdur roknskapur*) hjá Bókamiðsølni fyri 1970/71.

Vit loyva okkum at heita á háttvirda landsstýri um at ganga bókamiðsølni á mæti og veita henni ein stuðul av fíggjarlógini 1971/72. Vit rokna við, at hallið í komandi fíggjarári verður einar 35.000 kr.,

tí inntøkurnar hjá bókamiðsølini verða minni, tí uppi í inntøkunum seinasta ár eru prócent av nógvum pengum, sum hava staðið úti.

Vit takka tyri ta vælvild, bókamiðsølan hevur fingið frá háttvirda Føroya landsstýri, og vit vóna, at umsókn okkara verður gingin á mæti.

*) til skjals á landsskrivstovuni.

70) ad § 15-10-12: Sjonleikarhús í grunn.

í grunninum pr. 19. juli 1970 313.445,48 kr.

Landsstýrið skjýtur upp at hækka játtanina við 25.000 kr. til 75.000 kr.

71) ad § 15-10-13: Landsbóka- og landsskjalasavn.

í grunninum pr. 19. juli 1971 886.181,89 kr.

72) ad § 16-1: Vrakarastovnurin.

	R	J
	70/71	71/72
1. Lønir	326.023,56	400.000,
2. Ferðaútreiðslur	92.156,98	95.000,
3. Endurgjald	3.600,00	3.600,

73) ad § 16-2: Nautisk royndarkamar.

Smb. skriv 21. juni 1971.

..... skal hervið sigast frá, at útreiðslurnar fyri Nautisk Royndarkamar, nakað sum seinasta ár kunnu setast til:

Reiðskaps- og húsaútreiðslur	1.800,—
Skrivstovuútreiðslur	800,—
Ymisk viðlíkahald av kumpashúsinum	1.000, .
Umframt samsýning til fyrstoðumannin	4.500, .
	8.100, .
Herfrá ganga próvgjöld, umleið	1.100, .
	7.000, .

74) ad § 16-3: Sjómansheim.

Smb. skriv 20. juni 1971.

Vit vilja hervið takka tykkum hjartaliga fyri studningin til sjómansmissiðsarbeiði fyri seinasta ár. Einar Jacobsen hevur verið í Vestmannaeyjum 2 mánaðir seinasta vár sum sjómannatrúboðari.

Vit vilja vinarliga biðja tykkum um at hjálpa okkum við sama studningi til komandi ár.

ad § 16-3: Sjómansheim.

Smb. skriv 29. juni 1971.

Vit takka nógv fyri studningin til raksturin av sjómansheiminum í Reykjavík og arbeiðið útfrá sjómansheiminum í Grimsby, sum vit fingu eftir fíggjarløgtingslóg 1971/72.

Vit loyva okkum at biðja um sama studning til hesi sonni arbeiðir á fíggjarløgtingslóg 1972/73 konto § 16-3.

1. til rakstur av sjómansheiminum í Reykjavík og arbeiðið í Grimsby kr. 10.500,00
2. til flytan av sjómansheiminum í Reykjavík kr. 15.000,00

ad 1. Sjómansheimið í Reykjavík: raksturinn 1970,		
	útreiðslur f. kr.	21.091,31
Sjómansheimið í Grimsby: raksturinn 1970,		
	útreiðslur f. kr.	3.300,00

(hesin peningur er sendur heimaniðrá)	kr.	24.391,31
(umframt er inn- og útreiðslur í Íslandi)		
Inntökur til hesti arbeiðir	kr.	2.500,-
Lögtingsstudningur	kr.	10.500,
Hall (galdið við innsavnan)	kr.	11.391,31
	kr.	24.391,31

ad. 2. Sum kunnugt finga vit ekki leyvi at viðka um Sjómansheimið í Reykjavík, tað stendur á leigaðum grundstykki, nýggi býarplanur krevur sjómansheimið flutt heilt skjótt, leingi hava vit roynt eftir grund og tað sær út sum vit nú kunnu fáa eitt stykki ca. 800 m² til 2.000.000,- ísl. kr., ca. 174.000 f. kr. av hesum skal 60 % gjaldast kontant, tann føroyski sjómanskvinnuvirgurin í Íslandi hevur savnað 550.000 ísl. kr. og skulu vit gjalda ca. 60.000 f. kr. nú, loyva vit okkum tí at biðja um nevnda 15.000 kr. á komandi fíggiarløgtingslóg.

75) ad § 16-5: Landsstýrinum at ráða yvir.

	R	J
	70/71	71/72
	93.428,01	125.000 *)
*) Eykajáttuðir:		
Løksatrappa til Løynavatu		50.000,
Heimflyting av Grønlundsútróðranomum		25.000,

76) ad § 16-6: Míntaløn og annar stuðul til fiskivinnuna.
Smb. skriv 29. juni 1971.

..... at útreiðslurnar fyri árið 1970/71	
vóru til lønarviðbót	2.163.038,99
Prísiskoyti til saltfisk í Føroyum og útl.	2.036.704,84
Stuðning til feskfisk av mynstraðum skipum	501.310,28
- - útróðrafisk	4.682.244,43
- - skip og bátar	1.252.377,66
Fritíðarløn	313.084,46
Fyrísæti (N.B.)	345.637,21
Rentur	49.999,63

	11.644.397,50

N.B. Verður at hækka munandi, helst einar 50- 60.000 kr.
Tá útróðrastuðningurin var óvanliga lítill seinasta ár má takast til í
meira lagi (í 1969/70 var hann 7,4 milj.).

77) ad § 16-7: Stuðningur til grunnin til endurnýgging av skipaflotanum.

Ogn grunsins pr. 19. juli 1971 aftaná avskrivningar uppá	
studningslán	32.333.960,94
Peningurin er bundin soleiðis:	
Reststudningslán	27.878.672,60
Bundið á serkonto í samband við	
gívnar tilsegnir, men ikki goldið.	706.724,99*) 28.585.396,89

Í landskassanum	3.748.564,05

*) p/T Stella og p/T Vesturvón 640.329,69 (ógreitt).

Viðmerking frá landsstýrinum.

Byggjaftan 1972/73:

		Byggipen.	Studningur
Vestmanna skipasmiðja	1½ skip	3,0 milj.	1,2 milj.
Tórshavnar skipasmiðja	2 skip	6,0 milj.	0,9 milj.
Skála skipasmiðja	2½ skip	8,0 milj.	1,5 milj.
Smærri skip	5 skip	1,3 milj.	0,5 milj.
Bygging í útlandinum	3 skip	9,0 milj.	1,8 milj.
Tekniskar íleggingar			1,0 milj.
Bátar (60)			0,4 milj.
			7,3 milj.

78) ad § 16-8: Grindir.

	R	J
	70/71	71/72
÷ útreiðslur	14.878,40	10.000,-

79) ad § 16-9: Eftirlit við ymsum trolarafelögum.

R	J
70/71	71/72
4.060,38	4.500,-

80) ad § 16-10: Prísásetingarnevndin fyri salt- og ráfisk.

R	J
70/71	71/72
47.760,80	50.000,-

81) ad § 16-11: Laksaaling.

Í 1971/72 eru játtaðar 50.000 kr. til at gera eina laksafrappu lidna til Leynavatn.

Síðani tað er av lýðningi í millumlanda samráðingum um fiskiveiðu at koma vísa á, at Føroyar ikki bert veiða laks á víðum havl, men eisini gera sítt til at nøra nnn stovnin, verður skotið upp at játta 50.000 kr. til laksaaling.

82) ad § 16-12: Norrønur Fiskarífundur.

Norrønur Fiskarífundur er annað hvørt ár. Á seinasta fundi í 1970 á Gotlandi (Visby) var samtykt, at hin næsti í 1972 skuldi vera í Føroyum.

83) ad § 17-1-1: Landsdjóralæknin.

Sembr. skriv 25. juni 1971.

R	J	U
70/71	71/72	72/73
85.241,40	110.000,-	122.380,00

Uppskotið er soleiðis sundurliðað eftir bestu metan:

1. Løn	100.380,00
2. Ferðaútreiðslur	16.000,00
3. Húsleiga	3.000,00
4. Tefofon, lýsingar, skrivstofulutir	2.000,00
5. Rannsóknir, royndir	1.000,00
	122.380,00

Viðmerkingar:

ad 1. Eftir nýggju tænastumannalógini og mettum prístali 640 1/4 - 1972 verður lønin við viðbótum eftir somu lóg sum uppskotið.

ad 2. Ferðaútreiðslurnar, ið fyri seinasta ár vórðu kr. 8.736,39, vóru óvanliga lágar av tí, at landsdjóralæknin í fleiri mánaðar fyri ein part ikki var færur fyri at ferðast. Gjældini fyri rutuferðir og fyri leigu av bilum og bátum er júst nú farin upp við 16 -20 %. Upp í metanina er tikin kostnaður av møguligum skeiði í endarútbúgving, sum kann gerast neyðug.

84) ad § 17-1-2: Seyðaráðgevari.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
1. Løn	6.000,-	6.000,-	8.000,-
2. Aðrar útreiðslur	3.880,27	1.800,-	2.500,-

85) ad § 17-2: útskipting og matrikulstova.
Smb. skriv 30. júní 1971.

	R 70/71	J 71/72	U 72/73
1. launir	754.681,44	900.000,-	957.000,-
2. ferða- og dagpeningur	72.410,19	70.000,-	75.000,-
3. húsaútreiðslur	83.949,63	80.000,-	85.000,-
4. bönafólk	26.654,07	20.000,-	35.000,-
5. sambúð	57.115,04	30.000,-	70.000,-
6. tilfar til skrivst. og tæknistovu	13.184,11		
tilfar til uppnaðing	8.333,77	150.000,-	200.000,-
úttekn. fotoarb., loftfotografering	227.527,11		
7. porto, telefon, lýsingar o.t.	13.152,39	15.000,-	15.000,-
8. aðrar útreiðslur	14.992,67	8.000,-	15.000,-
9. = inntökur	648.847,80	450.000,-	550.000,-
	623.152,62	823.000,-	902.000,-

Viðmerkingar til uppskotið.

ad 1. Manníngin, ið starvast á matrikulstovu, er henda:

tænastumenn:

stjóri	31. launarramma
1 landmálari	29. launarramma
1 —	26. launarramma
2 hjálparlandmálarar	16. launarramma

starvsfólk:

7 hjálparlandmálarar	3. launarflokkur (gamla tænastumannal.)
3 teknikarar	grein 3 stk. b. (gamli starvsmannasáttm.)
1 skrivstovufulltrúi	5. launarflokkur
2 skrivstovufólk	3. launarflokkur
2 skrivstovufólk	1. launarflokkur

Í tænastumannalógini er normerað 1 hjálparlandmálarastarv í 9. 10. launarramma, smbr. gamla tænastumannalógina, har hetta starvið varð normerað í 3. launarflokki. Ongi nábúgi var tá fyri at søkja, við tað at lønin var hildin at verða ov lág, og varð tað tí ongantíð lýst leyst.

Tað sama verður galdandi fyri tað starvið, sum nú er normerað í 9. 10. lønarráttum, men tað er kortini tíkið við í uppskotinum, við teirri viðmerking, at tað ikki er sett.

Matrikulstovan hevði 3 normerað landmálarastørv í 7. lønarflokki, men í nýggju tænastumannalógini er tað eina starvið strokið, soleiðis at tað ikki nú er møguleiki fyri at seta ein landmálara afturat sum tænastumann.

Stovnurin hevur ferð eftir ferð biðið um loyvi at seta í minsta lagi ein kvalifiseraðan landmálara afturat, og er hetta bráneyðugt, við tað at arbeiði veksur stórliga, nú allar tær størstu bygdiðnar verða matrikuleraðar, og stovnurin eisini tekur sær av serligum uppgávum fyri aðrar landsstovnar, ið verða góðar eftir rokning. Í uppskotinum er tí roknað við at settir verða 2 landmálarar afturat, honorarløntir við byrjunarløn ávikavist kr. 41.000,- og kr. 47.000,-.

Viðmerkt verður, at ein hjálparlandmálarar, ið hevur orlov, væntandi fær prógv sum landmálarar frá búnaðarháskúlanum í Noreg í 1972. Tá ongin sáttmáli er gjørdur millum Føroya Teknikarafelag og landsstýrið, er matrikulstovuni ikki kunnugt, hvussu lønarlagið verður hjá hjálparlandmálaranum og teknikaranum, og hevur man tí nýtt tað lønarlag, sum er galdandi í dag.

Lønr:

Tænastumenn:	Árliga	
stjóri	76.032,04	
landmálarar 1	72.016,80	
landmálarar 2	57.967,16	
hjálpalandmálarar 1	45.409,36	
hjálpalandmálarar 2	45.409,36	
hjálpalandmálarar 3 (íkkj sett)	33.693,08	330.528,40

Starvsfólk:

landmálarar 1 (honorarl. ums.)	41.000,-
landmálarar 2 (honorarl. ums.)	47.000,-
hjálpalandmálarar 4	35.585,-
hjálpalandmálarar 5	34.612,50
hjálpalandmálarar 6	34.530,-
hjálpalandmálarar 7	34.530,-
hjálpalandmálarar 8	34.392,50
hjálpalandmálarar 9	32.066,50
hjálpalandmálarar 10	31.886,-

teknikari 1	37.497,60	
teknikari 2	37.497,60	
teknikari 3	37.497,60	
skrivstofufulltrúi	45.813,40	
skrivstofufólk 1	38.443,-	
skrivstofufólk 2	31.178,07	
skrivstofufólk 3	30.410,31	
skrivstofufólk 4	21.265,85	
formanston	18.096,-	620.301,93
		956.830,33

ad. 2 og 4. Roknað verður við, af bygðirnar á Sandoyinni verða marknasettar í hesum líggjarárinum, og tá umsitingararbeiðið framvegis er vaksandi, nú størstu bygðirnar eru matrikuleraðar, mugu vit rokna við eini hækking á konto 2 og 4.

ad. 3. Viðvíkjandi húsaútreiðslum verður víst til leigusáttmálan og roknskapin fyri líggjarárið 1970/71.

ad. 5. Her er roknað við, at keyptur verður nýggjur bílur, tá neyðugt verður at skifta land-rover út, ið tá verður 6 ára gamal.

ad. 6. Her varð í líggjarárinum 1970/71 øytt meir enn jáltað, og kemst hefta av, at matrikulstovan hevur gjørt stór arbeiði beinleiðis eftir rokning m.a. fyri landsverkfrøðingin, soleiðis kortlegging fyri flogvøll á Glyvursnesi, veg Oyri í Fjarðavegin og vegastrekið Hov-Vág, men hefta hevur samsvarandi økt um tær inntøkur stovnurin fær.

ad. 7-8. Samanber roknskapin fyri 1970/71.

ad. 9. Í uppskotinum til líggjarættan 1970/71 vóru inntøkurnar mett- ar til kr. 425.000,-, meðan roknskapurin fyri sama líggjarárið visir eina inntøku stór kr. 648.847,-.

Hesin inntøkuvækslur stendst av øktari inntøku av umsitingini, at fleiri av teimum stóru bygðinum eru liðugt matrikuleraðar í hesum árinum, har stovnurin hevur álíknað sakanum útreiðslur til flúgv-

ing, fotografering v.m., ið fyrr eru goldnar úr landskassanum, og samleiðis arbeiði gjört eftir rökning.

Viðmerking frá landsstýrinum.

ad konu 1. Landsstýrið tekur bert undir í, at ein landmálari verður settur aftrat.

**86) ad § 17-3: Royndarstöðin í Hoyvík.
Smb. skriv 1. juli 1971.**

	70/71	71/72	72/73
	R	J	U
1. Lønir	154.968,91		215.000, -
2. Byggingar	15.966,81		15.000,-
3. Leysafæ	11.734,22		14.000,-
4. Innistöð	4.807,95		5.000,-
5. Fæðar	8.633,40		10.000,-
6. Sáð	1.145,18		1.500,-
7. Tøð	4.208,25		4.500,-
8. Skattur og leiga	96,95		100,-
9. Bókshavn	532,06		1.000,-
10. Skrivstovuútreiðslur	11.041,50		10.000,-
11. Ferðaútreiðslur	4.184,22		5.000,-
12. Borðfæ	1.000,-		2.000,-
13. Sáðkeyp til Isáðingarst.	42.169,31		35.000,-
14. Keypt av nýggjum ambóðum	6.299,36		18.000,-
15. Koyring	13.154,02		10.000,-
16. Nitrogen	7.132,99		12.000,-
17. Trygging	6.891,95		8.000,-
18. Studning til vigarar	10.480,-		12.000,-
19. Sýningar	14.287,01		16.000,-
20. Skeið og tænastuferðir uttanlands			8.000,-
21. Studning til Isáðarar			14.000,-
22. Traktorur			25.000,-
	318.734,09		442.100,-

Inntøkur:

Hagið	14.677,43	12.000,-	12.000,-
Fjósið	23.619,-	14.000,-	16.000,-
Aðrar inntøkur	8.416,11	7.500,-	8.000,-
Bourin	273,36	1.500,-	3.000,-
Isáðing	16.770,-	17.000,-	15.000,-
Stuðningur	257.100,-	298.000,-	388.100,-
	320.855,90	350.000,-	442.100,-

Viðmerkingar:

1. Lønir til búnaðarráðgevara og royndarstjóra, isáðingarstöðina, neytaeftirlitið, ræktara, hjálparfólk til vanligt garðsarbeiði og royndararbeiði, og til skrivstovuhjálp til hesar stovnar + maskinstøðina.
2. Til umvælingar og viðlíkahald av Fjósi, 3 úthúsum, læðuni og sethúsum.
3. Leysafæ til garðin, búnaðarráðgevaran, isáðingarstöðina, neytaeftirlitið og annað.
4. Til keyp av kálvum, brundum og øðrum.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
10. Skrivstovnétreiðslur til alt arbeiði á Royndarstöðini, ársfrágreiðing og aðrar prentlufir.
11. Ferðaútreiðslur hjá búnaðarráðgevaranum, royndarstöðini, isáðingarstöðini og neytaeftirlitinum.
- 12.
13. 1700 portiónir á kr. 20 + útreiðslur.
14. Keyp av nýggjum amboðum til allar deildirnar á Royndarstöðini, so sum tangar til isáðingarstöðina, laboratoritól til neytaeftirlitið og maskinar til garðsarbeiði.
15. Hald av bili til isáðingarstöðina og annað arbeiði á Royndarstöðini.
16. Kæivevni til isáðingarstöðina (prísar + flutningur).
17. Flutningstrygging av tangum til innflutnings av nitrogen og sáð. Samleiðis trygging av bili, húsum og øðrum á Royndarstöðini.
18. 600 kýr á kr. 20,00.

19. Streymoy, Vágoy, Hestur og Koltur. Premiur 11.000,-, flutningur og samnýning kr. 5.000,00.
20. Skeið fyri ísáðlingar-, royndar- og búnaðararbeiði uttanlands.
21. Ísáðararurðir fáa eitt flutningsgjald uppá kr. 1,- fyri km.
22. Traktorur til Royndarstöðina.

Viðmerking frá landsstýrinum.

ad konto 1: Lønarkonto er hækkað við 15.000 kr.

87) ad § 17-5-1-2-3-4-5 og 6: Húsdjóraaling v.m.

Sembr. skriv 15. juli 1971.

Viðlagt verða rakstrarroknskapur fyri 1969/70, ognarettan fyri 1971/72 og figgjarællan fyri 1971/72 fyri

1. Føroya Jarðargrunn *)
- og roknskapir fyri 1969/70 *) og figgjarællanir fyri 1972/73 fyri
2. Húsdýralógina,
3. Uppdyrkingarstudningin,
4. Sérhoyggjabrutubastudningin,
5. Rentustudningin,
6. Mjólkastudningin,

og víkja viðmerkingar ráðsins til nevndu ællanir ikki so nógv frá árunum frammanundan.

- a) Til figgjarællan jarðargrunnsins er at viðmerkja, at her kr. 200.000,00, ið sambært figgjarlóg í 1963/64 vóru játtaðar jarðargrunninum, sum flekking í 10 fylgjandi ár, halda uppat í 1972/73, og at neyðugt verður longu nú at útvega ta neyðugu heimildina til framhald av studningsskipanini, um ikki skeðgur skal koma í landbúnaðin. Ikki er neyðugt at siga hvønn lýdning studningsskipanin hevur havt fyri jarðarbrúkið. Fjósini, ið bygd eru hesi seintu árin - og tey eru ikki fá - høvdu ikki verið, heldur ikki høvdu ell tey mongu amboð landbúnaðurin hevur, verið. So tað er eyðsæð, at studningsskipanin saman við lánheimildini og rentustudninginum hevur heidurin av, at arbeiðsviðurskifti búnaðarmannsins eru gjørd betri, og vøksturin innan framleiðsluna er farin fram.

Umhugsað hefur verið at tilrættislagt eina ferð fyri tí háttvirda landsstýri og fíggjarnevnd, fyri at vísa á, hvat gjørt er og hvat kundi verið gjørt, um jarðargrunnurin hevði havt betri fíggjarvánir, enn hær, ið eru, og soleiðis funnið saman í felagskapi til eina meiri týðandi og varandi loysn av teim mongu málum, ið jarðarbrúkið eins og onnur vína kemur út fyri.

Vist verður annars til ognarvællan jarðargrunnsins, har greiniliga eru sett upp tøl bæði fyri 1970/71 og 1971/72, ið lýsa lórv og peningasløðu jarðargrunnsins.

- b) Til studningin til húsdýraalingina, er bert at viðmerkja, at allur studningur fer fram eftir kunngerð av 2. februar 1962 við seinri broytingum. Búnaðarráðgevarin hevur gjørt uppskot til nýggja reglugerð, ið ráðið ikki enn hevur tikið støðu til. Eín av orsøkunum er, at ráðið, áðrenn tað gav sítt munnli, kundi hugsað sær, at samráðingar fóru fram við háttvirda landsstýri, um umsitingarspurningin sum slíkan og um roknskaparhaldið hjá Røynðarstöðini, av tí, at tað hevur verið hildið fram av feløgnum, og av ráðnum, at umsitingin, eins og aðrir spurningar landbúnaðinum viðvíkjandi, mugu verða gjørdir einkultari og eindarbetri enn sum nú er. Hetta eru mál, ið best loysast við samráðing og ikki lata seg so væl skriva um, og kanska serliga nú ráðið er vitandi um, at Jóannes Dalsgaard, búnaðarfrøðingur, søkir um starv í Føroyum, og at bæði Føroya Búnaðarfelag og Bóndafelag saman við búnaðarráðgevarinum hava heitt á hilt almenna og geva honum sítt besta viðmæli.
- c) Til uppdyrkingarstudningin er at viðmerkja, at neyðugt verður at gera alvorsom tiltøk fyri at fáa gongd á uppdyrkingina aftur, um ikki fyri annað, so fyri, at oppviga ímóti tí, ið hvørt ár fer til byggigrundir o.a. Samráðingar eiga at fara fram um spurningin og ongantíð ov skjótt. Hildið hevur verið áður fram, at tað hevði verið eitt framstig fyri landbúnaðin, um studningar hevði verið latin til turrlæggingar av hagalendum, ið so seinni kundu verið innløgð og ávirkaði til slóttubø. Tey 40 oyru á m², ið verða latin, vísa seg ikki at elva monnum til størri uppdyrkingarlug, men harfyri skal ikki verða sagt, at ley ongan mun gera, men tað er nú einaferð so, at soleingi sum menn vína meira aðra vegir, hava teir hvørki ráð ella stundir at bera tam meirkostnað, ið er útyvir studningin, um uppdyrkingin ikki er av berum huga, og at peningur er á festikonto. Varð studningur eisini latin til ein part av

stikinum, um lurrlegt hagalandi, er eingin ívi um, at tað mundi elvt til størri uppdyrkingarlug enn higartil.

- d) Til rentustudningin er bert at viðmerkja, at studningurin ikki slær til, og at neyðugt verður at fáa eina hækking, bæði fyri 1971/72 og 1972/73, og er fyrr sagt frá lýðninginum, studningurin hevur fyri landbúnaðin.
- e) Til súrhyggjebraunnastudningin er at viðmerkja, at í 1969/70 vóru útgoldnar kr. 75.526,23. Tá ikki varð útgoldið meira í farna ári, so var orsøkin einans tann, at ráðið mátti halda aftur við bygging av brunnun til fliggjarløgtingslógini fyri 1971/72 varð kunningjerd orsakað av, at studningurin fyrr varð hækkaður kr. 10.000,00 niður í kr. 65.000,00 og síðan uppaftur til 85.000 kr. Tað er ikki neyðugt at siga hvønn hvøkk ein tilik broyting í studningsveittanini hevur á byggingina av súrhyggjebraunum. Hildið verður eins og árinu frammamundan, at studningurin eigur at verða kr. 100.000,00 um árið, og sagt eigur at verða monnum, ið skulu byggja brunnar og útvíða um sín rakstur, at teir til dømis eini fvey --- trý ár frammamundan siga frá, nær tellað er at byggja, so funnið verður fram til tórvín fey komandi árinu. Kamman av placering kann so fara fram undir einum. At studningurin hevur lýðning boðar økingin í mjólkaframleiðsluni frá, men at tað allíð er onkur, ið ongan studning skuldi fingið, skal verða ósagt, men roynt hevur verið at ansa eftir, at studningurin verður veittur monnum, sum vilja hava at okja ný framleiðsluna og kann helst ikki forlangast meira.
- f) Til fliggjarætlanina fyri mjólkaframleiðsluna er at siga, at studningurin ikki slær til, og á hvørjum ári hevur verið neyðugt at hækka studningin. Í 1970/71 varð útgoldið í alt kr. 508.423,44, og eru íó ikki allar umsóknir um mjólka-, flutnings-, slaktineyla- og rómastudning tiknar við. Í 1970/71 hevur jarðargrunnurin útlagt kr. 78.423,44 fyri landskassan, og útlit er til, at talið verður munandi størri, tá endaliga er gjørt upp. Í 1971/72 eru játtadar á fliggjarløgtingslógini kr. 530.000,00. Hetta tal er ov lítið um økingin av framleiðsluni heldur fram sum árinu frammamundan, og er tí fyri 1972/73 roknað við einum tali uppá kr. 580.000,00, ið helst ikki verður langt av leið.

Tá studningar til landbúnaðin eru soleiðis, at teir á ein ella annan hátt allir koma framleiðsluni til góðar, og at landbúnaðurin ongan kann verða fyruttan, og landbúnaðurin, sum so mong

omur vinna er útfýri avbjóðing - kanska einamest - í lønar-
málum, ið vil siga, at um menn innan landbúnaðin ikki sliggja sær
møguleika at vinna tað sama sum í aðrari vinnu, vilja teir søkja
frá landbúnaðinum; og ger hetta seg galdandi fyri teir ungu, sum
skulu taka eftir, verður leingi at fáa landbúnaðin aftur á tað støði,
hann í dag er á. Tí er tað umráðandi og avgerðandi, at samarbeiði
verður, og at studningsvritingar til landbúnaðin halda fram í takt
við ta øking, fram er farin, og helst verða munandi hækkaðir.

Jarðarráðið vil allíð samráðast við háttvirða landsstýri og
kemur innan stutta tíð at biðja um fund um ymisk mál, ið eru
átroðkandi, og har klárleggja síni sjónarmið.

*) til skjals á landsskrivstovuni.

Fíggarætlan fyri húsdýralógina fyri figgjarárið 1972/73.

ÚTREIÐSLUR:

1. Tarvabælt:

a) Tarvastudningur	2.500,-	
b) Tarvaskiðfi	1.000,-	
c) Tarvasýn	500,-	
d) Tarvakøyp	1.000,-	5.000,-

2. Fransýningar:

a) Kostnaður		
b) Premiur til neyl		
c) Premiur til seyð	15.000,-	
d) Premiur til ross		15.000,-

3. Greiðingabælt:

a) Studningur til dælt	6.800,-	
b) Studningur til keyp		

4. Studningur til hoesubælt 8.700,-

5. Publikallónir o.a. 2.000,-

6. Studningar til rættir 7.500,- 20.000,-

40.000,-

INNTØKUR:

Løgtingsstudningur 40.000,-

Fíggjarætlan fyri uppdyrkingarstudningin fyri fíggjarárið 1972/73.

INNTØKA:

Studningur úr landskassanum 100.000,-

ÚTREIÐSLUR:

	R	U
	70/71	72/73
1. Nýdyrking o.a.	74.855,85	82.500,00
2. Kostar og landbrunnar	12.715,65	15.000,00
3. Slik		0,00
4. Sýn, planlegging, porto o.a.	7.403,30	2.500,00
5. Flutt til 1971/72	5.025,20	
	100.000,00	100.000,00

Fíggjarætlan fyri 1972/73 fyri lögtingsstudningin til súrhoyggja-brunnar.

	R	U
	70/71	72/73
Studningur	70.860,23	95.000,—
Sýn o.a.	4.666,00	5.000,—
Óavroknað í 1970/71	9.473,77	
	85.000,00	100.000,—

Fíggjarætlan fyri 1972/73 fyri lögtingsins rentustudning til lán til landbúnaðin.

Lántøka pr. 1/4 - 1971	680.000,00
Avdráttur = lántøka í 1971/72	320.000,00
	100.000,00
Renta 8,5 %	85.000,00
Útlánsrenta 3 %	30.000,00
Rentustudningur	55.000,00

Figgjarættan fyri 1972/73 fyri lögtingsstudningin til mjólkaframleiðslu.

INNTØKA:

	R	J
	70/71	72/73
Løgtingsstudningur 1970/71	430.000,00	580.000,00
Neyðug lækking í 1971/72	78.423,44	
	-----	-----
	508.423,44	580.000,00
	-----	-----

ÓTREIÐSLUR:

Mjólka-, ráma-, slutnings- og slaktineylastudningur:

Norðuroyggar	52.288,44	60.000,00
Eysturoy	37.890,36	45.000,00
Streymoy	198.109,86	220.000,00
Vágoy	40.629,70	50.000,00
Sandoy	126.558,07	145.000,00
Suðuroy	31.312,31	35.000,00
Umsting, porto o.a.	21.031,70	25.000,00
	-----	-----
	508.423,44	580.000,00
	-----	-----

88) ad § 17-5-7: Træplantning.

Sembr. skriv 7. juni 1971.

..... ídret nævnet under henvisning til skrivelser herfra af 26.9. 1969, 25.2. 1970 og 2.7. 1970 (jvf. Plj nr. 400-15) skal indstille, at tilskuddet til nævnets arbejde for finansåret 1972/73 sættes til 100.000 kr., eller i hvert fald ikke lavere end 80.000 kr.

89) ad § 17-8: Minking av rævni og kráku.

R	J
70/71	71/72
850,-	1.000,-

90) ad § 17-5-9: Landsstýrinum at ráða yvir.

R	J
70/71	71/72
850,45	10.000.

Skotið verður upp at jálta: tilsamans 15.000 kr., herav 5.000 kr. til innlegging av ljósi í Traðardali.

91) ad 18-1-1: Ravmagnsnevndin.

Smbr. skriv 18. juni 1971.

..... med bemærkning, at der ingen udgifter har været i finansåret 1970/71, idet elektricitetsnævnet ikke har holdt nogen møder.

For finansåret 1972/73 vil udgifterne kunne anslås til 2.000 kr.

92) ad § 18-1-2: Smærri el-verk (sekunder anlegg).

i grunninum pr. 19. juli 1971: 560.945,16.

Tær 225.000 kr. býta seg soleiðis:

Rentustudningur til SEV (Lgt. 1961 bls. 300)	47.400 kr.
Smærri elverk	177.600 kr.

Tað er ikki landsstýrinum greitt hvørjar byggjætlanir SEV hevur, men tað er ein avtala millum íleggingargrunnin fyri Føroyar og landsstýrið, at grunnurin finansierar tey primaru anleggini við 100 % og landsstýrið tey sekundaru við 50 % í studningi og 50 % í viðhaldi fyri lánum.

At døma um hvørji krøvini verða til landskassan er neyðugt at fáa eina finansieringsætlan frá SEV.

93) ad § 18-2: Fabriks- og ketilumsjón.

Eftirlitið hefur umframt lað, sum fíggjarlógin sigur, eisini verið nýtt og helst meira til metingar av skipum, ið eru bygd ella komu til lands og til ymsar aðrar metingar, har landið veðheldur fyri lánum.

Landsstýrið heldur, at tær uppgávur, ið eru og sum eiga at verða lagdar til stovnin eru so umfangandi, at neyðugt er at krevja av honum, sum situr fyri, at hann hefur hægstu teknisku útbúgving. Hvussu stovnurin verður skipaður er ikki enn greitt, men verður komið aftur til spurningin seinna.

94) ad § 18-3: Motorkønur eftirlitsmaður.

	R	J
	70/71	71/72
1. Útreiðslur	95.725,53	90.000,-
2. Inntøkur	104.828,45	90.000,-

95) ad § 18-4: Skipaskrá og -uppmáling.

	R	J
	70/71	71/72
1. Skipaskrá	15.130,92	10.000,-
1. Inntøka	3.685,00	12.000,-
Útreiðsla	12.285,12	3.000,-

96) ad § 18-5: Semingsmannaskipanin.

R	J
70/71	71/72
9.552,52	10.000,-

97) ad § 18-6: Kolagrefstur.

R	J
70/71	71/72
50.144,55	60.000,

98) ad § 18-7: Føroya Ferðamannafelag.

Smbr. skriv 15. juli 1971.

Í sambandi við nýggju figgjarlógina loyvir felagið sær at innsenda neyðturvuligar upplýsingar til ásetan av studningshæddini fyri komandi figgjarár, og viðleggja vit

- 1) Rakstrarroknskapir fyri ley 2 seinastu árinum 1969*) og 1970*) við tilskilan, at felagið nýtir almannakkaárið sum roknskaparár, og at studningurin, sum fellur til gjaldirar seinasta fjórðingsárið (frá 1/1 - 31/3) eitt árin av roknskaparligum grundum er tikin sum inntøka í árinum frammanundan.
- 2) Figgjarættan fyri núverandi roknskaparár 1971 uppgjört eftir fyriliggjandi balansu pr. 30. juni og væntaðum inntøkum og útreiðslum í seinna hálvári.

Sum kunnugt er Føroya Ferðamannafelag eitt felag av monnum av berum hugi fyri sakini, ið gjalda í innagjaldi 50 kr. árliga uttan nakran fyrimum í annan máta. Límatalið er 70, og verður felagið stýrt av 3-mannanevnd, Jákupi Haraldsen, landsapotekari, Óla Jákup Magnussen, fyrrv. bónda á Tórgarði og John Siverlsen, fyrstøðumanni á Vallaraheiminum við Høvíkstjørn. Ta dagligu leiðsluna hevur Sigurd Simonsen um hendi, og á skrivstovuni arbeiða 2 skrivstovukvinnur alt árið og summartíðarnar ein ung genta aftrat. Skrivstovan er opin fyri avgreiðslu 0800 - 1700, leygardagar 0800-1200 og annars eisini uttan fyri skrivstovutið gerand og heilagt, tá størri freimmandaviltjanir eru.

Ferðamannastovan rekur tvinmendi uppgávur, tað sum teir á danskum kalla TURISTBUREAU og tað sum kallast REJSEBUREAU. Í Danmark er tað so, at Staturin rekur ein meginstovn - Danmarks

Turistråd --- har Føroyar eru umboðaðar, sum útgevur ferðamannaheftir fyri landið alt, meðan fær lokalu turistforeiningarnar hava sínar egnu ferðamannastovur og útgeva eftir færimuni egnar brochurur fyri býn ella sóknina og verða annars ríknar við ímagjaldi, konummalum studningi o.o. Eina kombinatión av Turist- og Rejsebureauum finnst ikki longur í Danmark. Tað er eini 165 Rejsebureau, sum liva av sølu av tok-, skipa- og flogferðaseðlum, hópfæðum og øðrum, sum kemur undir slíkt virki.

Turisma er ein vinnuvegur, sum nógvur peningur liggur í, tað eru allir á einum máli í. Fyri hvønn turist, ið kemur til Føroyar, mugu vit rokna við, at hann leggur eftir seg frá 1000 - 1500 kr. Høvdu vit havt um hendi skipaferðsluna og flogferðsluna vildi tøluni verið umleið 1000 kr. hægri. Fyri hvørjar 1000 turistar, ið koma til landið og dvølja her, vilja Føroyar bliva 1 og 1,5 milj. kr. ríkari. At uppbyggja henda vinnuveg kostar pening, fyrst lær administrativu útreiðslurnar og harnæst íleggningar til innivist.

Felag okkara hevur organisatiónina, høgligt skrivstovuhøli, samband við útlendskar ferðamannastovur, telex við útheimin, málkunnugt arbeiðsfólk, men tað tørvar og hevur altíð læva peningur, so okkara arbeiðsfólk alla tíðina hevur verið undirlønt. Av somu grund er tørvandi peningur til effektiva reklamu útføllir.

Bæði úttaneftir og innanfrá harðna krøvini um, at meira má gerast við turismu, at vit uppbyggja og trøysta teir møguleikar, hendan vinnan kann geva og sum onnur lond liva høg uppá. Peningaíleggjanin má vera ein landasak eins og byggjan av flogvøllum, landingum, vegum og tí innanlands skipaferðsluni. Ikki skal kastast Føroya Løgtingi fyri, at studningur ikki er veittur til hetta endamálið; tað er helst einki mál, ið lögtingið hevur verið so samt um at stuðla, men spurningurin er, hvussu nógv, ið skal til, skal tað ikki bert verða viðfáningur.

Neyðugt er við so stórum íleggning, at vit til eina og hvørja tíð kunnu halda allar ferðamannastovur í Norðurlondum, Bretlandi, Týsklandi, og í ein minni mun í øðrum europæiskum londum, USA og aðrastaðir eisini við ferðamannaheftum av ymiskum slag. Tað er gjøgnum útlendskar ferðamannastovur, at turistar av týðningi koma, og gott samarbeiði útteftir er í hesum sambandi sera týðningarmikið. Eisini krevst so mikið av peningi til, at okkara organisatión hevur ráð at hava hjálparfólk og starvsfólk við tí serligu útbúgving, ið krevst í hesi serligu vinnu, og til tað fæst ikki fólk uttan so, at lønirnar eru á javnt við lóffurnar hjá starvsfólki á øðrum skrivstovum.

Sum frangongur av viðlögdu skjøli er til tað administrativa arbeiði tørvar á

1) eykajálfan sum uppliskoyti til lögtingsfíggjarlógina 1971/72 uppá	55.810,00
2) og einum lögtingsstudningi fyri komandi fíggjarár uppá	150.000,00

Við eini øktari turismu uppstanda krøv um meira innivist, fleiri seingjapláss o.m.a., sum vil uppstanda. Á fundinum herfyri á Hotel Hainia saman við Norrønu Samferðslunevndini framsetti landsstýrið ynski um frá ferðamannafelagnum at fáa eina nærri frágreiðing um, hvørji tiltøk eiga at setast í verk til útbyggingar av turismu. Hetta vilja vit fegin gera í einum serstakum skrivi, aftaná at nevnd felagsins hevur havt nýggjan fund um evnið og havt stundir til gjølla at hugsa um framtíðar útbyggingina, og innsenda tað áðrenn Ólavsøku.

Vit vóna, at málið verður viðgjørt við vælvild.

VÆNTULIGT RAKSTRARYVIRLIT FYRI 1971.

Inntøkur:

Límagjöld		2.600,-
Studningar:		
Føroya Løgting (Fíggjarel. 71/72)	75.000,-	
Vinnulýsgrunnur Føroya banku	1.000,-	76.000,-

Ferðir og fyrirveikingar		65.000,-
Varnsola		4.000,-
Ferðatryggingar		2.400,-

Útreiðslur:

Beklanna og service:

Ymist vanligt fyrirkomandi	7.000,-	-
Nýtt ferðamannahæfti í 50.000 eintøkum	45.000,-	
Informationshefti í		
30.000 eintøkum	15.000,-	
= pappír á geymslu	3.500,-	11.500,-

Útreiðslur við útsendan av bádum	10.000,-	73.500,-

Húsaleiga		7.200,-

Lønir:

Fyriræðunnaðurin	36.000,-	
1 skrivstovukvinna	31.500,—	
1 skrivstovukvinna	19.900,-	
Býkahjálpi	5.500,—	92.900,-
Grannskoðari		950,—
Ljós og reingerð		4.200,-
Telefon og telexgjöld		4.700,-
Pappir og skriviamboð		5.500,—
Postgjöld		3.500,—
Útlendskir ferðalistar, bløð		2.500,-
Ferðanútreiðslur		1.500,—
Fumlarútreiðslur		200,-
Smá amboð og umvælingar		600,-
Aðrar útreiðslur		1.500,—
Renta og provisjón		3.000,—
Avskrivning av innbúgvi		4.000,-
Rakstrarbali		55.810,-
	205.810,-	205.810,-

FIGGJARÆTLAN FYRI 1972.

Inntøkur:

Útmøgjöld		2.600,—
Studningar:		
Føroya Løgting, neyðugar studningar	150.000,-	
Vinnulivsgr. Føroya banka	1.000,-	
Sjóvinnubankin	5.000,-	156.000,-
Ferðir og fyrirreikingar		110.000,-
Vorussala		8.000,—
Ferðatryggingar		3.400,-

Útreiðslur:

Reklama og service:

Ymist vanligt fyrirkomandi	10.000,	
Árlegt informationshefti í 30.000 eintökum	15.000,	
Serstök faglabrochura í 25.000 eintökum	12.500,-	
Ferðamannahæftið frá 1971 rokna af varða eisini í 1972	0,	
Útreiðslur við útsendan	10.000,-	47.500,-
Húsaleiga		8.000,-

Lønir:

Fyrirstaðumaðurin	60.000,---	
1 Fulltrúi av 1. stigi	46.220,	
1 eykanmaður	38.500,-	-
1 skrivstovukvinna	25.000,	
Eykhjálp á hásuari	15.000,-	184.720,-

Gæmskoðan	1.100,	
Ljós og reingerð	5.000,	
Telefon og telexgjöld	5.000,-	
Pappír og skrivlamboð	6.000,-	
Postgjöld	7.000,	
Útlendskir ferðalistar, bloð	2.600,	
Ferðaútreiðslur	3.000,-	
Fundurútreiðslur	300,	
Smáamboð og umvælingar	1.000,-	
Ymiskar útreiðslur	2.780,	
Renta og provisjón	2.000,---	
Avskrivningar av innbúgvi	4.000,-	

280.000,--- 280.000,-

99) ad § 18-8: Landsstýrinum at ráða yvir.

R	I
70/71	71/72
37.279,50	50.000,-

Skotið verður upp að hækka játtanina við 50.000 kr. að taka til um neyðugt skuldi verið að styðja ferðamannafélaginu út um játtanina á konto 18-7.

100) ad § 18-9: Læruráðið.

Sembr. skriv 9. júlí 1971.

Samsýning til línurvar	8.000,-
Prenting og lýsingar	2.500,-
Telefon og telegramm	700,-
Perða- og dagpeningar	2.000,-
Léiga av hólum til sveinaröryndir	1.500,-
Vaktarhald	4.000,-
Koyring av skúðmeistarum	800,-
Próvtøkuhald	1.000,-
Samsýning til skúðmeistarar	19.000,-

	39.500,-
+ tilmiðlingargjald	7.500,-

	32.000,-

Roknskapur 1970/71	30.142,41
Játtan 1971/72	29.000,-

101) ad § 18-11: Gistingarhúsgrunnurinn.

I grunninum pr. 19. júlí 1971: 333.722,32 kr., harav í útlánum 101.132,98 kr.

Skotið verður upp að hækka játtanina við 50.000 kr. til 100.000 kr.

102) ad § 19-1-2-3-4-5-6-7-8 og 11: Fólkapensión v.m.

Smb. skriv 5. juli 1971.

	R	J	U
	70/71	71/72	72/73
Fólkepensión:			
Samlede udgifter (§ 19.1.1)	25.725.028,40	27.800.000,-	28.200.000,-
÷ Statskassens andel (19.1.3)	12.862.514,20	13.900.000,-	14.100.000,-
Hjemmestyrets andel	12.862.514,20	13.900.000,-	14.100.000,-
÷ Fólkepensjonsbidrag (§ 19.1.2)	5.018.551,47	5.350.000,-	5.700.000,-
÷ Kommunernes andel (§ 19.1.4)	7.843.962,73	8.550.000,-	8.400.000,-
Landskassens udgift	1.307.327,12	1.425.000,-	1.400.000,-

Invaliddepensión m.v.:

Samlede udgifter (19.2.1)	13.310.474,70	14.500.000,-	15.200.000,-
÷ Statskassens andel (19.2.2)	6.655.237,35	7.250.000,-	7.600.000,-
Hjemmestyrets andel	6.655.237,35	7.250.000,-	7.600.000,-
÷ Kommunernes andel (19.2.3)	1.109.206,23	1.210.000,-	1.300.000,-
Landskassens udgift	5.546.031,12	6.040.000,-	6.300.000,-

Børnebidrag til enlige forsørgere m.v.:

Børnebidrag	920.426,-	980.000,-	1.010.000,-
Forskudsvis bidrag	327.589,80	440.000,-	400.000,-
Samlede udgifter (19.3)	1.248.015,80	1.420.000,-	1.410.000,-
÷ Statskassens andel (19.3.1)	624.007,90	710.000,-	705.000,-
Hjemmestyrets andel	624.007,90	710.000,-	705.000,-
÷ Kommunernes andel (19.3.2)	104.001,32	120.000,-	115.000,-
Landskassens udgift	520.006,58	590.000,-	590.000,-

Enkepension:

Enkepension (19.4)	910.118,67	980.000,-	980.000,- -
+ Statskassens andel (19.4.1)	455.059,33	490.000,-	490.000,- -
Hjemmestyrets andel	455.059,34	490.000,-	490.000,- -
+ Kommunernes andel (19.4.2)	75.843,22	80.000,-	80.000,-
Landskassens udgift	379.216,12	410.000,-	410.000,- -

Almindelig underholdshjælp efter § 9:

Udbetalt hjælp (19.5)	803.848,61	910.000,-	1.000.000,- -
Refusion til de store kommuner	278.175,07	300.000,-	320.000,-
	1.082.023,68	1.210.000,-	1.320.000,- -
+ Statskassens andel (19.5.1)	270.505,92	300.000,-	330.000,-
Hjemmestyrets andel	811.517,76	910.000,-	990.000,-
+ Kommunernes andel (19.5.2)	135.252,96	150.000,-	165.000,-
Landskassens udgift	676.264,80	760.000,-	825.000,-

Udvidet hjælp efter § 13 og hjælp efter § 14A:

Udbetalt hjælp (19.6)	375.775,57	500.000,-	510.000,-
+ Statskassens andel (19.6.1)	187.887,79	250.000,-	255.000,-
Hjemmestyrets andel	187.887,78	250.000,-	255.000,-
+ Kommunernes andel (19.6.2)	31.314,63	40.000,-	40.000,-
Landskassens udgift	156.573,15	210.000,-	215.000,-

Enkehjælp efter § 22:

Udbetalt hjælp (19.7)	713.915,45	800.000,	875.000,
Refusion til de store kommuner	104.296,	120.000,	165.000,
	818.211,45	920.000,	1.040.000,
- Statskassens andel (19.7.1)	204.552,86	230.000,	280.000,
Hjemmestyrets andel	613.658,59	690.000,	760.000,
- Kommunernes andel (19.7.2)	102.275,43	115.000,	130.000,
Landskassens udgift	511.382,16	575.000,	650.000,
Landskassens udgift	511.382,16	575.000,	650.000,

Børneforsørg:

Samlende udgifter (19.8)	488.790,80	1.110.000,-	1.160.000,-
- Børneforsørgsbidrag (19.8.3)	27.668,48	10.000,	30.000,-
Nettoudgift	461.122,32	1.100.000,-	1.130.000,
- Statskassens andel	230.561,16	550.000,	565.000,
Hjemmestyrets andel (19.8.1)	230.561,16	550.000,	565.000,
- Kommunernes andel (19.8.5)	38.426,86	90.000,	95.000,
	192.134,30	460.000,	470.000,

Alderdøms hjem:

Landskassens udgift (19-11)	7.976,12	35.000,	55.000,

Landskassens samlede udgifter til de nævnte formål kan således anslås til 16.515.000 kr. for 1972/73 mod 16.205.000 kr. for 1971/72 og en udgift på 14.526.219,96 kr. i 1970/71.

Det foreliggende skøn over de sociale udgifter i 1972/73 er foretaget på grundlag af de udbetalte ydelser for april-juli 1971, d.v.s. på grundlag af det nuværende antal personer og dyrtidsreguleringen pr. 1. april 1971.

F.S.V. angår folkepensionsbidrag har man benyttet det for indværende skatteår udskrevne beløb uden nogen forhøjelse.

Det bemærkes, at statskassen udover udgifter til foranstående for-

mál tillige har udgifter til driftstilskud til færøske børneforsorgsinstitutioner, til tilskud til færøske sygekasser, til drift af Statens specialskole i Tórshavn, til Færøernes ulykkesforsikringsråds virksomhed og til Statens Åndsvageforsorgs virksomhed på Færøerne.

104) ad § 19-9: Styrkveiting.

R	J
70/71	71/72
129.709,37	130.000,

Skotið verður upp at jálta 20.000 kr. afturat.

104) ad § 18.13.1: Fráhaldsfeleg.

Smbr. skriv 16. juni 1971.

..... við tilskilan, at vit hava rætt til $\frac{1}{2}$ av studninginum frá lögtinginum.

Vónandi verður fíggjarlógin viðvíkjandi fráhaldsfelegunum broytt soleiðis:

Studningur til Blaa Kors	kr. 10.000
Studningur til N.L.O.G.T.	kr. 10.000

Um studningurin ikki verður hækkaður so sleppur landsstýrið frá at hava fund hvørt ár um hetta mál.

Annars verður víst til skriv felagsins frá 23.6 og 10.12 1969, 16.2, 18.3, 25.4, 18.6.1970 og 29.5.1971.

105) ad § 18-13-4: Barnahjálpargrunnurin.

Smbr. skriv 15. juli 1971.

Barnahjálpargrunnurin vil við hesum søkja um at verða líkin við á fíggjarlógina og helst við størri peningahædd enn hesi undanfarna árin.

Vit senda hjálugt fotokopi av umsóknini í fjør og biðja tykkum

vínarliga um at lesa hana ígjøgnum. Vónandi vil landsstýrið ganga umsóknini á mæti í ár.

Grunnstæðið liggur nú um 950.000, — krónur, og gjøgnum árið 1970 býttu vit út í studningum um 80.000,— kr. tilsamans.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Mælt verður til at hækka játtanina við 5.000 kr.

106) ad § 18-13-5: Sjúkragrunnur verkamanna.

Smbr. skriv 7. juni 1971.

.....
Játtað verður á fíggjarløgtingslóg 1972/73 § 19-13-5 kr. 100.000 til sjúkragrunn verkamanna.

Felagið loyvir sær at viðleggja roknskap felagsins fyri árið 1970/71 *).

*) til skjals á landsskrivstovuni.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Mælt verður til at hækka játtanina við 10.000 kr.

107) ad § 19-13-6: Húsalánsgrunnurin.

Smbr. skriv 9. juli 1971.

..... við teirri viðmerking, at skotið verður upp at seta sama talið á uppskotið til fíggjarløgtingslóg fyri 1972/73, sum á loypandi fíggjarløgtingslóg.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Mælt verður til at hækka játtanina við 500.000 kr. og vil landsstýrið beita á grunnin og lánistovnarnir um at hækka útlánshæddirnar til sethúsabygging, sum hava staðið óbroyttar í mong ár.

108) ad § 20-1: Pensiónir.

Smbr. skriv frá gjaldstovuni 15. juni 1971.

..... at gjaldstovan metir útreiðslurnar til eftirlønir í 1972/73 til 115.000,00 kr.

Roknað er við nóggjaldandi útgjaldingum.

Til sammetingar kann upplýsast, at roknskapartalið fyri 1970/71

er 112.713,36 kr., og at jáltað á fíggjarlógini 1971/72 eru 150.000 kr., meðan gjaldstovan hevði meti hesa útreiðslu til 100.000 kr.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Fleiri liggja fyri at verða eftirlønt, mælt verður til at jálta 175.000 kr.

109) ad § 20-2: Biðipeningur.

Sembr. skriv 15. juni 1971.

..... gjaldstovan metir biðipeningin í 1972/73 til 200.000,00 kr.

Fað skal hertil viðmerkjast, at sambært § 2 í tí nýggju tænastumannalógini fær lögtingsmaður, ið fer frá, biðipening eftir ásettum reglum, og í § 7 er tilskilað, hvussu biðipeningurin skal jaynast. Sambært § 8 í nevndu lóg verða teir lögtingsmenn, ið fóru frá tann 7. november 1970 at fáa biðipening.

Gjaldstovan hevur roknað við fylgjandi lögtingsmonnum:

			Grundlon + 51% dýrtíðarviðbót
Peter Christiansen	2-4 ár		7.489,60
J. P. Davidsen	yvir 12 ár		18.724,00
Fríðrik Hansen	yvir 12 ár		18.724,00
Karsten Hoydal	2-4 ár		7.489,60
Sigurd Joensen	8-12 ár		14.979,20
Vilhelm Nielsen	8-12 ár		14.979,20
Dion Nolsøe	8-12 ár		14.979,20
Poul Petersen	yvir 12 ár		18.724,00
Johan M. Fr. Poulsen	yvir 12 ár		18.724,00
Reynhold Silá	2-4 ár		7.489,60
			142.302,40
Annar biðipeningur:			
Ragnhild Dam			15.042,50
Kristian Djurhuus			26.864,04
Olivia Sørensen			6.873,96
			191.082,90

Í 1970/71 er útgaldið í bíðipeningi 98.338,14 og í fíggjarárinum 1971/72 er játtað 150.000 kr.

110) að § 22-1: Útreiðslur av vali.

R	J
70/71	71/72
26.778,03	10.000,-

Skotið verður upp að bækkja jáltanina við 20.000 kr., nú helst val verður í samband við endaliga stoðutakan í EEC-málinum.

111) að § 22-2: Landstýrinum af ráða yvir.

	R	J
	70/71	71/72
1. Fremmandavitjan		00.000,-
2. Annað	245.216,45	70.000,---
Gáva til Grønlands	30.000,---	

112) að § 22-3: Dóms- og lögreglumál.

R	J
70/71	71/72
4.080,05	8.000,-

113) að § 23-4: Kirkjugrunnurin.

Sembr. skriv 5. juli 1971.

Tórshavnar meirihleittsráð hevur í skrivi dagfest 10. mars í ár søkt landsstýrið um at fáa jáltanina uppá 1 milj. kr., ið játtað er til byggjan av nýggjari kirkju í Tórshavn (vesturkirkjan) at gjalda yvir 10 ár, broytta, soleiðis at reststudningurin - tær fyrstu kr. 100.000,- eru útgoldnar fyrri fíggjarárið 1970/71 kr. 900.000,

verða útgoldnar yvir 3 ár við 300.000, -- kr. um árið.

Sostatt verður hervið sagt frá, at landsstýrið hevur samtykt at mæla til at brøyla játtanina soleiðis, at reststudningurin kr. 800.000, -- má, -- tað er á hesari fíggingarlógini játtað kr. 100.000, -- verður játtaður yvir 6 ár.

114) ad § 25: Avskrivningar.

Smbr. skriv 7. juli 1971.

..... at avskrivningarnar í 1970/71 eru hesar:

Avskrivningar av landsins øgnum:

Set-hús og grundløg	8.937,-
Hús í almennari nýtslu	575.281,-
Hús o.t. í gerð	350.298,67
Anlegg	610.797,-
Skip	110.231,56

	1.664.545,23

10% avskrivning av íleggingum fíggað við lánum:

Bergheiði Hvalba - Tvøroyri	453.099,32
Oyggjarvegur (Kollafjørð og suðureftir)	293.806,04
Oyggjarvegur (Havn móti Bøllireyn)	174.228,93
Hvannasundsvegur	53.400,34
Húsavík - Dalsvegur	34.249,26
Fátøklett - Oyragjógv	142.802,40

	1.151.588,29

Hetta verður tilsamans 2.816.133,52 kr., men umframt hetta hevur landskassin í 1970/71 upptikið lán til vegagerðir, ferjulegu í Oyragjógv og til F.M. støðir tilsamans 10.150.000, -- kr., og avskrivningin av hesum íleggingum verður 1.015.000, -- kr.

Eftir hesum kann avskrivningin í 1972/73 metast til kr. 3.850.000,00.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Síðani tær 1.151.588,29 kr. longu eru tiknar við á konto 24 verða tær ikki tiknar við aftur her.

115) ad § 26: Ymsar ognarútreiðslur.

R	J
70/71	71/72
15.658,80	95.000,

116) ad § 30-3-4: Bygging á royndarstöðini.

Sembr. skriv 1. juli 1971.

.....

Royndarstöðin vil her við søkja Føroya Landsstýri (fíggingarnevndina) um kr. 140.000,00 til bygging av einum drívhusi við hita uppi á Royndarstöðini í Hoyvík.

Undirritaði er av tí fatan, at búnaðarframløða í drívhusum hevur góðar møguleikar í Føroyum, og serstakliga í drívhusum við hita.

Vit flyta inn eina mongd av blomstrum, pottaplantum, tomatum, agurkum, kálsløgum og øðrum grønnmeti. Nógvar av hesum urtum vaksa als ikki uttan í drívhusum við hita, og ein fleiri geva eina so mikið óvissa framløðu í føroyska veðurlagnum, at eingin torir at fara í holt við eina tilika framløðu.

Tá ið harafturat verður havt í huga, at byggikostnaðurin av drívhusum ikki er munandi størri enn í grannalondum okkara, at arbeiðshúalønin er lægri, at oljuprísurin er lægri og at prísurin á grønnmeti er høgur her á landi, so átti at verið útlit fyri eini framløðu afturat í føroyska landbúnaðinum.

Her eru tí møguleikar fyri skapandi virki, sum samfelagið ikki eignir at lata liggja órørdur.

Tað skal viðmerkjast, at maður á Royndarstöðini (Kári Johanne-
sen, agronomur) hevur verið í Noreg í nær um hálvtannað ár, at seta seg inn í framløðu av tomatum og agurkum í drívhusum við hita.

Royndarstöðin vil tí søkja um:

- 1) Beinleiðis studningar til hesa bygging, ella
- 2) Studningurin verður latin yvir eitt vist áramál, t.d. 10 ár, soleiðis at Royndarstöðin kann taka lán uppá hesa peningahædd.

Royndarstöðin vil vóna eina góða og skjóta loysn av hesum spurningi, og er hon altíð til reiðar at samráðast við Føroya Landsstýri (fíggingarnevndina) um sama spurning.

117) ad § 38-5-2 og § 44-6-2: Játtan til ymsar grunnar.

		Játtan v.m.
§ 13-2	Havnagerð	6.000.000,-
§ 13-3	Lendingar	2.500.000,-
§ 13-4	Flögvollurin	250.000,-
§ 15-10-11	Útgáva av orðabókum	12.500,-
§ 15-10-3	Menntunargrunnurin	20.000,-
§ 14-8-9	Skúlabýggjagrunnurin	1.200.000,-
§ 15-10-10-2	Skúlabókagrunnurin	138.000,-
§ 14-7-1	Fimleikagrunnurin	300.000,-
§ 44-24	Grunnurin til bygging av hotellum og ferðamanna- búðum	100.000,-
§ 44-26	Frítíðargrunnurin	
§ 14-8,1-3	Lestrargrunnur	245.000,-
§ 14-8-5	Lærilærgrunnur	200.000,—
§ 14-8-18	Lærilæraheim	200.000,—
§ 44-19	Búnaðar- og royndarstoð	0,-
§ 18-1-2	SEV	225.000,-
§ 44-58	Grunnurin: Vaktarskip	0,—
§ 15-10-9	Útvarpsgrunnurin	25.000,-
§ 15-10-12	Sjúkuleikarhús	75.000,—
§ 15-10-13	Grunnur til bygging av bóka- og skjalasavni	350.000,-
§ 21-1	Effektivar veðhaldsbindingar	3.500.000,—
	Ymsir aðrir grunnar	150.000,-
		15.490.500,-

118) ad § 38-5-4 og 44-6-3: Nýtt úr grunnum.

§ 44-17	Havnagerð	6.000.000,-
§ 44-41	Lendingar	2.500.000,-
§ 44-37	Flögvollurin	250.000,-
§ 44-1	Eftirlønargrunnur landskassans	150.000,-
§ 44-3	Eftirlønargrunnur sjúkrahúsanna	160.000,-
§ 44-6	Eftirlønargrunnur keranna	250.000,-
§ 44-45	Útgáva av orðabókum	12.500,-
§ 44-11	Menntunargrunnurin	70.000,-
§ 44-18	Skúlabýggjagrunnurin	1.200.000,-

§ 15-9-10-1	Skúlabókagrunnurinn	138.000,-	-
§ 11-19	Búnaðarskúli - Reyndarbrék	140.000,-	-
§ 44-22	Sjúkrahúsbyggigrunnurinn	190.000,	
§ 44-23	Finleikargrunnurinn	300.000,	
§ 44-24	Grunnurinn til byggingar av hotellum og ferðamanna- húðum	100.000,	-
§ 44-25	Lögfróðis v.m.	1.000.000,	
§ 44-43	Lestrargrunnar	245.000,	
§ 44-44	Lærfróðagrunnar	200.000,	-
§ 44-45	Grunnurinn til SEV og til olverk á bygd	225.000,	
§ 44-16	Grunnurinn til eft stunda móti tapum av útlánum, veðhaldum v.m.	3.000.000,	-
§ 44-58	Grunnurinn: nýtt vakkarskip	500.000,	-
	Útvarpsgrunnurinn	230.000,	
§ 44-20	Grunnurinn: sjónleikarhús	250.000,	-
§ 44-38	Heli til motorsakkona	200.000,	
	Ymsir aðrir grunnar	100.000,	-
§ 44-14	Landsskjalasavn	500.000,	-
		17.910.500,	-

•

the 1990s, the incidence of *S. flexneri* has increased in the United Kingdom [10]. In the United States, *S. flexneri* has been reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis [11].

There is a paucity of data on the epidemiology of *S. flexneri* in the United Kingdom. In the 1970s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [12]. In the 1980s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [13]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [14].

In the 1970s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [12]. In the 1980s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [13]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [14].

In the 1970s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [12]. In the 1980s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [13]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [14].

In the 1970s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [12]. In the 1980s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [13]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [14].

In the 1970s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [12]. In the 1980s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [13]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [14].

In the 1970s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [12]. In the 1980s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [13]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [14].

In the 1970s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [12]. In the 1980s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [13]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated serotype of *S. flexneri* from patients with acute colitis in the United Kingdom [14].

the 1990s, the number of people with a mental health problem has increased by 50% (Mental Health Foundation 1999). The prevalence of mental health problems has increased in all age groups, but the increase has been most marked in the young (Mental Health Foundation 1999). The prevalence of mental health problems in the young has increased from 1.5% in 1980 to 3.5% in 1990 (Mental Health Foundation 1999).

There is a growing awareness of the need to address the mental health needs of the young. The World Health Organization (WHO) has identified the young as a priority group for mental health care (WHO 1993). The WHO has also identified the young as a group at risk of mental health problems (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993).

The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993).

The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993).

The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993).

The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993).

The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993).

The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993). The WHO has identified the young as a group that is often overlooked in mental health care (WHO 1993).

FRÁGREIÐING

frá

nevndini til kanningar av kommunuviðurskiftunum

(Løgtingsmál nr. 5 og 6/1971)

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased by 1.5 million (1990-1999) (Office of National Statistics 2000).

There is a growing awareness of the need to develop strategies to meet the needs of the ageing population. The Department of Health (1999) has published a strategy for the ageing population, which sets out the government's commitment to improve the health and quality of life of older people. The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have access to the services they need; (2) to ensure that older people are able to live independently; (3) to ensure that older people are able to participate in the activities of their communities; and (4) to ensure that older people are able to live in the places they choose.

The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have access to the services they need; (2) to ensure that older people are able to live independently; (3) to ensure that older people are able to participate in the activities of their communities; and (4) to ensure that older people are able to live in the places they choose. The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have access to the services they need; (2) to ensure that older people are able to live independently; (3) to ensure that older people are able to participate in the activities of their communities; and (4) to ensure that older people are able to live in the places they choose.

The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have access to the services they need; (2) to ensure that older people are able to live independently; (3) to ensure that older people are able to participate in the activities of their communities; and (4) to ensure that older people are able to live in the places they choose. The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have access to the services they need; (2) to ensure that older people are able to live independently; (3) to ensure that older people are able to participate in the activities of their communities; and (4) to ensure that older people are able to live in the places they choose.

The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have access to the services they need; (2) to ensure that older people are able to live independently; (3) to ensure that older people are able to participate in the activities of their communities; and (4) to ensure that older people are able to live in the places they choose. The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have access to the services they need; (2) to ensure that older people are able to live independently; (3) to ensure that older people are able to participate in the activities of their communities; and (4) to ensure that older people are able to live in the places they choose.

The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have access to the services they need; (2) to ensure that older people are able to live independently; (3) to ensure that older people are able to participate in the activities of their communities; and (4) to ensure that older people are able to live in the places they choose. The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have access to the services they need; (2) to ensure that older people are able to live independently; (3) to ensure that older people are able to participate in the activities of their communities; and (4) to ensure that older people are able to live in the places they choose.

The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have access to the services they need; (2) to ensure that older people are able to live independently; (3) to ensure that older people are able to participate in the activities of their communities; and (4) to ensure that older people are able to live in the places they choose. The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have access to the services they need; (2) to ensure that older people are able to live independently; (3) to ensure that older people are able to participate in the activities of their communities; and (4) to ensure that older people are able to live in the places they choose.

The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have access to the services they need; (2) to ensure that older people are able to live independently; (3) to ensure that older people are able to participate in the activities of their communities; and (4) to ensure that older people are able to live in the places they choose. The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have access to the services they need; (2) to ensure that older people are able to live independently; (3) to ensure that older people are able to participate in the activities of their communities; and (4) to ensure that older people are able to live in the places they choose.

Við heimild í lögtingslóg nr. 29 frá 27. mai 1966 setti landsstýrið á vári 1969 eina 5-mannanevnd til kannan av kommunalu lóggávuini í Føroyum, herundir møguleikarnar fyri at leggja kommunurnar saman.

Í nevndina vórðu valdir:

Gunnar Mikkelsen, táverandi býráðsskrivari í Tórshavn

Karl Johan Hansen, kommunuskrivari í Runavík

Jóhan Petur Petersen, kommunuskrivari í Sunda kommunu

Áshjörn Joensen, verkfrøðingur, Klaksvík, formaður í Føroya kommunufelag

og Kári Petersen, fulltrúi á landsskrivstovuni.

Nevndin hevur skilt tað sum uppgávu sína at gera eina vandna gjøgningongd av føroysku kommunulóggávuini og møguligum øðrum lógum og fyriskipanum, sum hava samband við hesa.

Tað er nevndini greitt beinanvegin, at høvuðsneinbogin í føroyskari kommunalari umsiting var lunn sundurbýtingin, sum er farin fram, og at tá skipast skuldi fyri einari kommunalari lóggávu var neyðugt samstundis at hava størri kommunalar eindir fyri eyga. Eitt uppskot til samanlegging av kommunum hevur nevndin ikki hildið verið neyðugt at leggja fram vegna tess, at seinasta kommunusundurbýtið í Føroyum fór fram pr. 1. apríl 1967.

Vitandi um og aftaná at hava gjørt seg kunnugan við broytingarnar í kommunuuppbyggingini í Danmark, Noreg og Svøríki, hevur nevndin á sumri 1970 verið kanningarferð í Danmark og Noreg, og hevur hon har fingið frágreiðing um grundarlagið og tær royndirnar, sum síðani høvdu staðist av hesum arbeiði.

Nevndin savnaði sær á hesi kanningarferð eitt stórt tilfar, sum vildi verða gott grundarlag undir skipanini av einum uppskoti um samanlegging av føroysku kommununum, men nevndin hevur hildið, at stórar kanningar eiga at verða gjørdar í Føroyum á teimum ymsu økjum. Nevndin er samd um, at okkara núverandi kommunutal upp á 51 skal verða niðurskorið, og fyri at kommunurnar í framtíðini skuldu hava tað fólkatalið, sum krevst fyri at uppfylla krøvini til kommunuumsitingina,

verður helst neyðugt at hetta tal verður avmarkað til væl minni enn helvtina.

Grundarlagið undir kommunuumsitingini hevur fleiri malsakdrar á baki og hevur ikki fylgt teimum broytingum, sum eru farnar fram í samfelagsskipanini, og nevndin hevur hildið, at sjálvt um eitt uppskot um broyting í kommunutalinum ikki kann gerast í løtuni, so var neyðugt at uppfylla 1. partin av setninginum, sum varð fyrisettur nevndini í heimildarlógini frá 1966, sum er at skilja so, at øll tann verandi kommunulóg-gávan skuldi broytast. Tá tað frammanundan er ásannað, at kommunalu eindirnar eru ov smáar, og at gingið eigur at verða fram ímóti størri eindum, sum seinni er frágreitt, har ikki til annað eum at lóggáruppskotini vórðu skipað við hesum størri kommunalu eindum fyri eyga, men samstundis er greitt, at í eina tíð, aftaná at ein tilík nýggj lóg er komin í gildi, verður neyðugt, at tær smáu kommunurnar hava eina serskipan, og tessvegna er ætlað, at landsstýrið sambært § 49 í kommunulógaruppskotinum fær heimild at gera undantak fyri hesar kommunur.

Seinasta partin í setninginum, sum lógin frá 1966 hevur fyrisett, nevniliga at kanna møguleikarnar fyri at leggja kommunur saman, hevur nevndin ikki beinleiðis uppskot um. Hildið verður, at eitt arbeiði hesum viðvíkjandi eigur at verða hildið fram, og at henda sama nevnd í vissan mun vil verða ein hóskandi ráðgevandi hjá landsstýrinum, tá við møguligum broytingum.

Tórshavn, tann 30. september 1971.

(sign.) Gunnar Mikkelsen (sign.) Karl Johan Hansen

(sign.) Jóhan Petur Petersen (sign.) Ásbjørn Joensen

(sign.) Kári Petersen

NÚGALDANDI LÓGGÁVA

Tær núgaldandi høvuðslógirnar á kommunala økinum eru:

1. lóg nr. 30 frá 28. februar 1872 «om de færøske landkommuners styrelse»
2. lóg nr. 126 frá 27. mai 1948 «om byen Thorshavns kommunale styrelse»
3. lógarkunngerð nr. 200 frá 17. juli 1931: Regler om kommunale valg i landkommunerne på Færøerne.

1872-lógin fyriskipaði, at kommunurnar vanligu fullu saman við prestakallinum. Kommunan varð stýrd av einum «forstanderskab». Tær einstøku sóknirnar høvdu hvør sína sóknarkommissiún, sum «forstanderskabet» valdi. Um ein sókn ynskti at gerast sjálvstøðug kommuna, og ein meiriluti av veljarunum í hesari sókn ynskti tað, kundi ministarin gáva loyvi til hetta, tá ið «forstanderskabet» og lögtingið vórðu spurð. Henda heimild er vorðin nýtt til fulnar, og hevur hetta ført við sær, at vit hava fingið kommunuheitin: A sóknar kommuna og sóknarstýri, meðan eftir kommunulógini stýrið fyrri sjálvstøðugu sóknarkommununi er eitt «forstanderskab». Av hesum fyrstu sóknarkommununum eru aftur fleiri sundurbýttar, soleiðis at kirkjuliga sundurbýtið av landinum einki hevur við tað kommunala at gera, og sóknarkommunu-navnið nú tessvegna haldast at vera skeivt og misvisandi.

Einn partur av arbeiðsuppgávunum hjá teimum ymsu «forstanderskab» ella sóknarkommissiónum var skúla- og fátækramál. Í skúlanum var sóknarpresturin formaður. Hesí mál eru nú øðrvísi skipað við nýggjari skúla- og sociallóggávu, og tað sum «forstanderskabet» í dag t.d. hevur við skúlamál at gera, er innstillan av lærarum, bygging av skúlum og mótiting av teimum, meðan eftirlitið við undirvisingini er lagt undir skúlaráð, sum verður beinleiðis valt av veljarunum til kommunuvalið.

Annars skal verða víst til sjálva hesa lógina, sum hevur fleiri uppskoyti ymsastaðni, m.a. við rundskrivum frá landsstýrinum og lögtingsamtýktum.

Lógin um stýrið av Tórshavnar bý inniheldur umframt sjálvar reglurnar um stýrið av býnum eisini reglurnar fyrri vali til býráðið. Tann í lógini nevnda líkningarnevnd, sum verður vald samstundis sum býráðið er nú vald á sama hátt, men við grundarlagi í skattalógini.

Tað, sum serliga er munurin ímillum hesa lógina og lógina um bygðakommunurnar, er, at nærri fyriskipanir verða at seta í einari reglugerð fyrri stýrið «styrelsesvedtægt», og at ein partur av umsitingini kann leggjast til fastar nevndir. Í uppskotinum til nýggja kommunulóg, sum nevndin setir fram, verður hetta princip fylgt. Eitt annað serligt fyrri hesa lóg er

húsaskatturin, sum ikki finst í øðrum kommunum. Tá hendu lóg verður ætlikin, um nýggja kommunulógaruppskotið verður samtykt, fellur eisini húsaskatturin burtur.

Um vallógina frá 1931 er bert at viðmerkja, at hon seinast er broytt við lögtingslóg frá 1966.

SERLIGAR LÓGIR OG FYRISKIPANIR — BYGGI- OG BRUNALÓGGÁVAN

Umframt tær báðar kommunulógirnar og kommunalu vallógina finnast fleiri aðrar lógir, sum nerta við kommunal viðurskifti, og sum í veruleikanum eru ein partur av kommunalu lóggávuni. Her skulu serliga nevast: Kongelig anordning frá 16. juni 1882 «om bygnings- og brandvæsenet i de færøske landkommuner»; lóg frá 28. januar 1856 «om oprettelse af en bygningskommission i Thorshavn» og lögtingslóg frá 21. mai 1954 um býarskipanir og byggisamtyktir.

Tað er skilligt, at byggilóggávan frá 1856 og 1882 ikki kann vera tíðarhóskandi í dag, og við býarskipanarlógini frá 1954 er helst roknað við, at so hvørt sum kommunurnar gjørdur býarskipanir og byggisamtyktir blivu tær gomlu lógirnar avloystar. Hóast lógin fyriskipar, at áðrenn 3 ár eru liðin, aftan á at lógin kemur í gildi, skal vera fingin í lag ein býarskipan fyri Tórshavnar kommunu, so er einans gjørd góðkend býarskipan fyri ein heilt lílan part av økinum hjá Tórshavnar kommunu. Burtursæð frá hesum so eru einastu kommunurnar, ið hava góðkendan býarplan eftir hesi lóg, hesar: Fuglafjørður og Runavík. Hesar býarplanir hava seinni víst seg at vera skeivir, ið hvussu so er hvat máttum viðvíkir. Skopuunar kommunu hevur gjørt uppskot til býarplan fyri ein part av bygðini, og Tórshavnar uttanbýggja kommunu hevur gjørt uppskot til býarplan á Argjum, men varð hesin við 1. utlogu ikki góðkendur av landsstýrinum.

Tann gamla byggilóggávan er óhóskandi og fyri tað mesta einkisigandi, og byggimyndugleikarnir hava ikki nógvar møguleikar at stýri úthyggjugini í kommununi. Sum nevnt hevur ætlanin við 1954-lógini verið at høta um hesi viðurskifti, men ikki hevur gingið sum ætlað.

Tað er tí helst so, at tørvur er á einari nýggjari byggilóg umfatandi all landið, eisini sjálvt um eingin býarplanur er gjørdur fyri eitt øki. Nevndin hevur kortini ikki gjørt nakað uppskot á hesum øki, við tað at tað einans verður hildið at nerta við virkisøkið hjá nevndini, og ikki vera beinleiðis partur av tí.

SKATTAUMSITINGIN

Hetta er eitt blandað kommunu- og landsmál, við tað at talan er um inntøkuskatt bæði til landskassan og kommunurnar.

Sambært skattlaógini frá 1963 fer líkningin fram í teimum lokalu líkn-
ingarvaldunum. Tá íbúgvaratalið er størri enn 1000, verður vald líkning-
arnevnd eftir somu reglum sum val til kommunustýri. Er íbúgvaratalið
minni enn 1000, líknar kommunustýrið sjálvt.

Skattamnskrevjingin tekur landið sær harafturímóti av, og rindar so
kommununum yvir 10 mánaðir á/contó 80% av kommunuskattinum. Í
apríl mánaða verður so gjørt upp, hvussu nógv kommunan eigur eftir, tá
eftirstøða og krøv hjá landskassanum eru drigin frá. Henda skipan er
stórt sæð góð, tó er eitt sindur av misnøgd við, at kommunurnar víla so
lítið um, hvussu skatturin gongur inn, og so tað at landskassin kann leggja
seg oman á henda pening.

Viðvíkjandi líkningini er at siga, at kommunustýrini halda, tørvur er
á sakkønum hjálparfólki til líkningsarbeiðið, serliga kannan av innsendu
roknskapunum.

Tórshavnar kommuna hevur sum sakkønan hjálpara statsaut. grunu-
skoðara, sum hevur kommununa sum klient. Henda løysn er neyvan góð
í longdini. Tørvur er á, at líkningsarstjórar verða settir í teimum størstu
kommununum, og smærri kommunur kunnu kanska taka seg saman á
hesum umráðum. Líkningin er eisini arbeiði fyri landskassan, og tað er
tí ein sjálvsagdur spurningur, um ikki landskassan átti at borið ein part
av líkningsarútreiðslunum. Her kann verða víst á, at í Noreg er í hvørjari
kommunu settur ein líkningsarstjóri, sum statliga myndugleikarnir seta
og gjalda. Hann hevur vanliga skrivstovu sína á kommunuskrivstovuni,
og fyri hetta rindar staturin leigu. Nevndin hevur kortini einki uppskot
hesum viðvíkjandi.

Í lógaruppskotinum verður skotið upp, at kommunustýrið velur líkn-
ingarnevndina. Hetta er gjørt, tí at roknað verður við, at kommunustýrið
er betri ført fyri at finna egnað fólk til hetta enn tað, sum funnið verður
við beinleiðis val saman við kommunustýrisvali.

UMSITING AV SKOLAMÁLUM

Meðan útreiðslur av læraralønnum er ein uppgáva, sum danski stats-
kassin og føroyski landskassin eru felags um, so er skúlabýggingin og
viðlíkahald ein uppgáva, sum er lögð til kommunurnar. At hava lokalt
eftirlit við undirvísingini verður sambært lóg «om folkeskolen på Fær-
øerne» frá 30. mars 1962 vald ein skúlakommission eftir reglunum um

val til kommunustýri. Henda kommissiön og kommunustýrið innstilla lærarar til leys störv, setanina ger skúlastjórnin av, har ekki starvið er tilíkt, sum krevur kgl. setan.

Til skúlabygging fær kommunan studning úr landskassanum og ríkiskassanum. Studningurinn úr landskassanum er fyri stuttum hækkaður úr 20% upp í 25%, meðan ríkisstudningurinn er 20%.

Tá studningsjáttandi myndugleikarnir jú vilja hava eitt orð at siga viðvíkjandi tekningum og byggiplani, og tá skúlarir skulu lúka tey krøv, sum skúlanmyndugleikarnir sela, so er so lítið eftir av málinum um skúlabygging, at tað nærmast er avmarkað til, at kommunan sleppur at gjalda. Summar kommunur halda, at tær møguliga høvdu staðið seg við, ekki at biðið um byggistudning, og so meira stoppið at bygt, sum tær sjálvar vildu. Nevndin heldur, at tað er rættast at broyta lagið, annaðhvørt so at skúlamál verða frítikin kommununum ella hesar fáa meira ræði. At seta konkret uppskot fram heldur nevndin ekki bera til, tá skúlamál annars eru felagsmál við danska ríkið. Møguliga hevði verið rættast, at skúlakommissiönin varð vald á sama hátt, sum líkúngarnevndin, sambært uppskotið til kommunulóg.

SOCIALLÓGGÁVAN

Hetta er eisini eitt mál, sum viðvíkur kommununum. Málið er felagsmál, og umsitingin er hjá ríkisumboðnum. Tó er tað soleiðis, at kommunur yvir 2000 fólk lúvís sjálvar umsita hetta mál. Nevndin er kortini av teirri áskoðan, at hetta er eitt mál, sum best verður umsitið av kommunustýrunum, tó freytað av, at tað kommunala umsitingarumboðið er í lagi. Tá talan er um felagsmál, setir nevndin ekki fram uppskot.

SAMANLEGGING AV KOMMUNUM

Tá talan skal verða um samanlegging av kommunum, mugu vit fyrst gera okkum greitt, hvør gongdin skal verða. Skal miðstöðumsitingin átaka sær fleiri av leimum uppgávum, sum í dag eittast at vera kommunalar, so tað, sum eitt kommunustýri fer at fáast við, eru reinar smáuppgávur í bygdini, ella er ynski at ganga hin vegin, at kommunurnar skulu átaka sær størri og fleiri uppgávur og í hvussu so er veruliga umsita tey mál, sum í dag eru kommunal. Skal gongdin verða hin fyrri, er ikki orsök til at skapa størri kommunalar eindir, heldur verða tað rættari at býta sundir bygdir. Er ynski blott seinna, talar alt fyri at leggja saman í størri eindir. Hvussu stórar hesar eindir skulu verða, ber ekki til at siga.

fyrir enn tað er greitt, hvørjar uppgávur kommunurnar skulu rækja. Kortini ber til at siga, at kravið til eina forsvarliga umsiting einsamalt ger tað neyðugt, at leggja fleiri av teimum smæstu kommunum saman.

Sundurbýtingin í so nógvar kommunur hevur ført við sær veikar kommunur, sum í veruleikanum litið og einki ræði hava. Hetta færir aftur við sær, at fatanin av kommunala sjálvstýrinum verður heldur káur. Størri kommunalar eindir vilja møguliga fera við sær, at borgarirn meira fatar, at ræði í kommunalun máhva er hjá kommunustýrinum, og at hann her hevur meira ávirkan, enn um ræðið liggur hjá lögtingi og landsstýri.

Sum nevnt ber ikki til at áseta, hvussu stórar kommunurnar skulu vera, uttan at støða er tikin til, hvussu stórt sjálvræði tær skulu hava ella um fleiri mál skulu leggjast til kommunurnar. Um ætlanin er, at virkisøkið hjá kommununum skal vera tað, sum tær hava í dag, so kravið í einans verður ein forsvarlig umsiting, so vil nevndin halda, at tað ber til at koma til eitt gott úrslit, um kommunan hevur 1500 íbúgvavarar. Sambært seinastu tøl, sum landsfólkavirklitið hevur, t.v.s. pr. 15. nov. 1970 (sí skjal 5) hava 5 kommunur hetta fólkatalið, tá eru Havnin og Klaksvík íroknaðar. 2 kommunur hava í millum 1000 og 1500 íbúgvavar, og tá nevndin í lógaruppskotinum til nýggja lóg um kommunurnar setir 1000 íbúgvavar sum mark fyri, nær landsstýrið kann gera undantak frá ymsum greinum, so er tað m.a. fyri at fáa hesar kommunur við. T.v.s. at lógaruppskotið er ætlað at fáa gildi fyri í hvussu so er 7 kommunur uttan nakrar undantaksreglur. Nevnt skal verða, at tá her er tala um eina forsvarliga umsiting, er einans hugsað um, at kommunan hevur fastan skrivara og verkfrøðing ella mann við líkuandi útbúgving at standa fyri teknisku umsitingini.

Eftir hugsan nevndarinnar er hendur málseting ov lítill og eigur annað og meira at verða fikið við, tá avgerast skal, hvussu stórar kommunalu eindirnar skulu verða. Fyri tað fyrsta er at siga, at tað ikki ber til at áseta eitt fast fólkatál; økið, samferðslumøguleikar, geografisk viðurskifti, vinnumøguleikar, úthyggingarmøguleikar o.a.m. skal eisini umhugsast. Samanlegging má fara soleiðis fram, at úrslitið verður ein náttúrlig geografisk eind. Verða fleiri bygdir lagdar saman, er neyðugt at allar hesar bygdir hava gott ferðasamband sínámillum. Hetla eigur at vera í lagi, áðrenn samanleggingin fer fram, fyri at fólkið úr hesum ymsu bygðunum sum skjótast kunnu kenna seg sum eina eind, og ikki fólk í onkrari av bygðunum hevur lættari við at leita sær samband við aðra kommunu, soleiðis at spjaðing kemur í heinanvegin.

Kommunan má hava vinnumøguleikar til borgararnar, og tí er neyðugt, at økið er egnað til úthygging, á hvønn hátt hon so fer fram. Tað vil verða rætt, at tá tað almennu, t.d. landskassin ella íðnaðargrunnarin ella

aðrir almennir stovnar taka lut í útbýgging, at so ansað verðar eftir, at øki við ongari vinnu verða hjálpt.

Umframt at kunna bjóða vinnulivsmøguleikar, skal kommunan kunna bjóða borgarum slum allan tann service, sum borgarar í einum nútíðans samfelagi krevur. Hetta er neyðugt, ella vil borgarin leita sær henda service aðrastaðni. Her er hugsað um, at kommunan skal kunna bjóða alla skúlagongd, í hvussu so er fyrstu 10 skúlaárin, sociala skipan, við ellir- og røktingarheimi, flutningstól og havnalag, ítróttar- og samkomuhús o.s.v.

Til at rækka hetta mál er eitt fólkatal upp á 1500 ikki nóg mikið, ið hvussu so er ikki sum viðurskiptini eru í dag.

Sjálvt um tað er ásamnað, at ein samanlegging er neyðug, so roknar nevndin ikki við, at tað vil verða gjørligt at skapa eina heimild, har eftir landsstýrið kann diktera eina samanlegging í móti viljamm hjá teimum einstøku kommununum. Nevndin heldur seg ikki verða føra fyri at ávísa, hvørjar eindir, ið skipast skulu. Sjálvsagt hevur spurningurin verið viðgjærdur, og ein mynd er fingin av, hvussu írslitið ætlandi eigur at verða, men tað kanningararbeiðið í teimum ymsu økjum, sum má fara fram, hevur nevndin ikki umstøður til at gera. Hetta arbeiði eigur at verða gjørt beinanvegin, men tað krevur fólk, sum arbeiðir við hesum burturav.

Nevndin hevur varhuga av, at álengi er fyri samanlegging ymsastaðni, og fyri at eitt tilíkt arbeiði kann verða sett í verk, tá kommunur ynskja tað, inniheldur lógaruppskotið heimild til, at landsstýrið, tá kommunurnar ynskja tað, kann skipa fyri samanlegging. Men vert er at leggja til merkis, at landsstýrið kann skipa fyri samanlegging. Landsstýrið skal gera av, um tað heldur, at ein samanlegging í tí ávísa færimum er ynskilig. Tað kann vera nógv, sum talar ímóti. Hugsast kann, at tær kommunurnar, sum ynskja at koma saman, ikki eiga at koma saman eftir einum plani, sum landsstýrið hevur gjørt. Tað kann verða, at tvær kommunur, sum eru ov smáar, eisini aftan á at vera lagdar saman, verða ein ov lítill kommuna. Í tílíkum føri er samanleggingin møguliga nyttuleys, og landsstýrið má kunna krevja, at ein ella fleiri kommunur koma við afturat. Røndir aðrastaðni vísa, at best er, tá samanlegging skal fara fram, at hon er endalig. Einn møgulig samanlegging má tí kunna stýrast av landsstýrinum, og nevndin metir hetta arbeiði so stórt, at sjálvt um landsstýrið hevur sitandi eina nevnd sum ráðgevara, so krevst í minsta lagi, at henda nevnd hevur skrivara, sum einki annað ger.

Fjórð, sum kann ætlast at vekja mótsæðu í móti samanlegging, er, ta tær smáu kommunurnar, serliga smáoyggjarnar, náttúrliga bera ótta fyri, at størplássid tekur alt ræðið, og smábygdin ella oyggin verður burturgloymd. Nevndin hevur hugsað um, hvussu bætast skal upp á hetta. Í Danmark velja oyggjar, sum ikki hava fingið umboð í kommunustýrinum, eina

oyggjanevnd. Henda nevnd er tó bert ráðgevandi hjá kommunustýrinum. Hugsast kundi, at hetta var ein vegur at gingið, kanska eisini hjá smábygdunum, men neyvan er hetta nøkur góð loysn. Vandt er fyri, at henda nevndin fer at ávirka, at íhúgvararnir í teimum ymsu bygdunum og oyggjunum altíð fara at verða í andstöðu í móti kommunustýrinum. Í Noreg er tilíð skipan ikki. Fleiri av kommununum har eru settar saman av fyrrverandi heilt smáum kommunum, og roknað verður við, at nýggju kommunurnar so við og við verða samansjóðaðar til eina eind. Tað verður eisini roknað við, at máttin, at búgva í bygdum, kann verðveitast, so at ikki alt fólkíð flytí til har, sum umsitingin heldur til.

Viðmerkingar til lógaruppskotið.

Uppskotið til lóg um føroysku kommunurnar.

Hetta lógaruppskotið er gjørt við fyrimynd fyrst og fremst í dansku kommunulógini og eisini lutvís í norsku kommunulógini. Uppskotið er skipað soleiðis, at lógin sjálv skal vera ein ramma um kommunuáða umsitingina, meðan tær einstøku kommunurnar sjálvar við eini fyrisitingarreglugerð seta nærri fyriskipanir um fyrisitingina. Henda reglugerð skal kortini góðkennast av landsstýrinum. Fyri at kommunurnar ikki í longri tíð skulu liggja við ongari reglugerð, fær landsstýrið heimild at gera eina standardreglugerð og at seta hesa í verk í kommununum, um tær ikki sjálvar gera reglugerð. Viðvíkjandi einkultum fyriskipum í lógini eru hesar viðmerkingar:

- § 1. Fyriskipað er, at lógin fatar um allar kommunur í Føroyum. Hetta merkir, at eingin serlóg er gjørd fyri Havnina, sum í dag hevur eitt annað lógargrundarlag. Sum fyrr nevnt, verða nærri fyriskipanir gjørdar í fyrisitingarreglugerðunum, og tí ber til at gera eina felags lóg fyri allar kommunur.
- § 2. Í fyrsta petti verður avgjørt, at kommunurnar verða stýrðar av **kommunustýrinum**, hervið er endaliga gjørt av við heitið sóknarstýri. Í seinastu greinini í lógaruppskotinum fær Havnar kommuna heimild til, um hon ynskir tað, at verðveita navnð býráð.
- § 3. Tá her verður fyriskipað, at so nógvir kommunustýrislimir skulu vera, stendst hetta av, at, sum tað sæst seinni í uppskotinum, er ætláttanin, at umsitingin skal leggjast til ymsar fastar nevndir. Fyri at tað ikki skult verða teir somu kommunustýrislimir, ið ganga aftur

í öllum nevndum, er neyðugt að hafa eitt vist stórt limatal. Áv sömu orsök verður roknað við betur og ruddillegari nevndarviðgerð.

- § 10. Sumi stöðan er í dag er ringt að avgera, nær eitt kommunustýri skal kalla tiltaksmannt inn ella ekki, og í bygðakommunum er ógvuliga ívasamt, inn tað er neyðugt, að tann fráverandi limurinn ynskir tiltaksmannt fyrir seg ella ekki. Her verður fyriskipað, að ekki einhver stytri frávera skal hafa rætt til að fáa tiltaksmannt, harimóti kaun tiltaksmaður kallast inn beinanvegin, meðan limur er hurtur, tá tað beinanvegin er greitt, að fráveran verður longri enn 2 mánaðir. Viðvíkjandi fyrsta kommunustýrisfundinum aftan á val, tá formaður, næstformaður og nevndir skulu veljast, er fyriskrivað, að tiltaksmaður skal mæla, um kommunustýrislimur ekki kann, og hefta er fyriskrivað, tí nevndin heldur, að tann fyrsti kommunustýrisfundurinn aftan á valið skal vera fullmannaður.
- § 11. Í lötuní hefur landsstýrið heimild að góðkenna, að kommunustýri veita samsýning fyrir líkningararbeiði og kommunalt nevndararbeiði. Harimóti hafa kommunustýriní ekki rætt að veita samsýning til kommunustýrislimir fyrir kommunustýrisfundir. Hetta er broytt í hesum lógaruppskotinum, solciðis að samsýning eisinn verður veitt fyrir kommunustýrisfundir.
- § 14. Í endanum á hesum paragraffi er fyriskrivað, að tær fæstu nevndirnar altið skulu vera í minniluta í kommunustýrinum. Hetta verður skotið upp vegna tess, að tað í Danmark er komið fyrir, að nevnd hefur verið meira enn helmingurinn av kommunustýrislimunum, og hefta úrsliðið verið, að nevndin hefur tíkið ræði í kommunustýrinum. Innanríkisráðið hefur heitt á kommunustýriní um að syrgja fyrir, að nevndir ekki verða stærri enn helvtin av kommunustýrinum.
- § 24 —
27. Her er nærri fyriskrivað um virkisækið hjá kommunuformanninum, og í § 27, 1. petti er ásett, að formaðurinn fær eina samsýning, sum er ásett í reglugerðinni, men henda samsýning kann vera ymisk, alt eftir hvussu stór kommunan er, og eftir hvør arbeidsbyrðan hjá formanninum er. Hugsast kann, að tað að vera kommunustýrisformaður, ella býráðsformaður í Havn t.d., kann vera arbeiði, sum krevur allan dagin, og má lönin ásetast hareftir.

- § 33. Í dag verða lokalu grannskoðararnir á hygd valdir av kommunustýrinum, meðan grannskoðararnir í Havn verða valdir beinleiðis samant við býráðsvalinum. Her verður skotið upp, at kommunan skal hava eina sakkøna grannskoðan, sum kommunustýrið sjálvt setir, men sum landsstýrið skal góðkenna.
- § 39. Her er tað nýggja skotið upp, at har loyvi til lantøku krevst, og har arbeiðið skal verða fíggjað við lantøku, má kommunan ikki fara undir arbeiðið, fyrr enn loyvi frá landsstýrinum tyrliggur.
- § 40. Skotið verður upp her, at stovnaður skal verða ein fastognargrunnur, og er ætlanin at fáa eitt betri eftirlit við nárverandi ognarkontoini, sum kommunurnar hava, og at sláa fast, at tað at keypa fastar ognir u.a. til byggilendi, er ein natúrlig kommunuuppgáva. Hevur kommunan ikki, tá ið lógin kemur í gildi, eina nóg stóra ognarkonto, verður at leggja av á fíggjarætlanini ein upphædd hvørt ár, til grunnarinn er nóg stórur eftir landsstýrisins hugsan.
- § 48. Tá her verður roknað upp, hvørjar kommunurnar eru, tá ið henda lóg kemur í gildi, er ætlanin, at lógin skal sláa fast, at sundurbýti hevur ikki heimild. Kortini hevur landsstýrið sum lið í samanlegggingini heimild til at umskipa markið millum kommunur, tá semja er millum hesar.
- § 49. Tað undantakið, sum landsstýrið fær heimild til at gera her, verður hildið neyðugt, so leingi sum kommunurnar ikki hava fingið passandi stødd. Sjálvt um tað ikki er ynskiligt, at nokur kommuna er minni enn 1500 íbúgvarar, so hevur nevndin kortini í hesum føri hildið tað verið beinast at seta 1000 íbúgvarar sum mark. Harafturat hevur landsstýrið í hesi grein fingið heimild til at gera undantak frá nevndu greinum uttan mun til fólkatál, til nýval til kommunustýrið er farið fram, og kommunustýrið hevur fingið tað limatalið, sum fyriskrivað er í lógini.
- § 50. Umframt at nevna, hvørjar lógir fara úr gildi, samstundis sunhetta uppskot fær gildi, er eisini fyriskrivað, at Tórshavnar býráð í reglugerðini sambært hesa lóg kann samtykkja at varðveita heiðið: býráð og býráðstornaður.

Viðmerkingar til uppskot til lögtingslóg um val til allar føroyskar kommunur.

Her er gjørd tann broyting í mun til núverandi skipan, at, meðan tað er neyðugt, fyri at hava valrætt til kommunustýrisval, at vera tilmeldaður til fólkeyvirhitið i avvarðandi kommunu í seinasta lagi 31. mars tað árið, valið fer fram, og vera undir høvuðsskattaálíknunini, so hevur nevndin hildið, at hetta tíðarmark átti at verið flutt. Tá nágaldandi lóg krevur, fyri at hava valrætt eisini, at avvarðandi framvegis er búgvandi í kommununi, tá ið valið fer fram, so vil ein persónur, sum er tilmeldaður einari kommunu beint aftan á 31. mars, t.d. 1. apríl, ikki hava valrætt í kommununi, hann flytir til, og heldur ikki valrætt í kommununi, hann flytir frá. Tessa vegna hevur nevndin hildið tað verið rætt at broyta hetta tíðarmarkið. Tá 31. juli verður nýttur sum mark, er tað tí, at í § 4 verður fyriskipað, at vallistin verður gjørdur í seinasta lagi 1. september tað árið, sum valið fer fram.

Annars er um uppskotið til hesa vallóg at siga, at roynt hevur verið at gera hana so greiða, at hon skal tala fyri seg sjálva, og at hon skal verða nýtilig hjá valnevndarlimum og valstýrarum. Kortini skal verða gjørt vart við, at hóast § 14, sum umrøður møguleikan fyri brævatkvøðu, ikki inniheldur serliga fyriskipan um, hvussu hetta eigur at fara fram, so vil nevndin ávísa, at tað møguliga fer fram eitt misbrúk av hesum brævatkvøðum, og verður tí skotið upp, at landsstýrið setir nærri fyriskipan um, hvussu brævatkvøðuseðlar eiga at verða umsitnir. Ein partur av nevndini heldur spurningin vera so ávarsaman, at § 14 átti at innihildið hesa fyriskipan:

«Tá ið Føroya landstýri frammanundan kommunuvali sendir kommunuskrivstovunum atkvøðuseðlar til brævatkvøður, skal tað føra nágreinligt yvir, hvussu mangar atkvøðuseðlar, hvør kommuna fær.

Kommunustýrini, ella persónar, ið fáa heimild til tess, flýggja so feim, ið ynskja at velja við brævatkvøðu, atkvøðuseðlar, og skulu kommunustýrini eisini gera fullfiggjað yvir, hvussu mangar atkvøðuseðlar tey avhenda, og hvør ið ætlar at nýta teir.

Um tað hendir, at ein kommuna hevur fingið ov fáar atkvøðuseðlar og ein onnur — t.d. grannakommunan — hevur fingið fleiri, enn hon ventialandi kemur at nýta, hevur tann seinna loyvi til, at lata ta fyrri fáa teir atkvøðuseðlar, hon kann avhenda, og skal hetta skrivast á yvirhitið hjá báðum kommunum.

Seinast 3 dagar aftan á at kommunuval hevur verið, sendir hvørt valstýri avvarðandi kommunustýri lista yvir, hvussu mangar brævatkvøður, tað hevur móttikið við tilskilan, frá hvørjum teir eru (navn og bústað), og í seinasta lagi 3 dagar aftan á at kommunustýrini hava móttikið hesa frásøgn frá valnevndunum, skulu tey senda landstýrinum skrivligt yvir-

lil yvir, hvussu mangar atkvøðuseðlar, tey hava móttikið, hvussu mangar tey hava flýggjað út, og verða teir møguliga óbrúktu viðlagdir.»

Viðvíkjandi § 29, 2. pelti er at siga, at sjálvt um lógin, sum so fær gildi fyr alt landið heimanvegin, so er støðan tann, at fyrsta val til Tórshavnar býráð fer fram á heysti 1972, meðan fyrsta val til bygðakommunustýri fer fram 1974.

Ætlanin er, at kommunuval skal fara fram um alt landið í sein, men nevndin heldur ikki, at tað er rætt at styttja um starvstiðina hjá teimum sitandi kommunustýrislimunum.

Fyri at fáa val samstundis í øllum kommunum, heldur nevndin tað vera eina loysn, at tey kommunustýri, sum verða vald í december 1974 bert sita 2 ár, og at næsta val aftur verður í november-december 1976.

SKJAL 1.

U p p s k o t til

lóg um føroysku kommunurnar.

lov om de færøske kommuner

Øki lógarinnar.

Lovens område.

§ 1.

Henda lóg fatar um allar kommunur í Føroyum, har ikki serligt undantak er gjørt.

§ 1.

Denne lov gælder for alle færøske kommuner, hvor der ikke er gjort særlig undtagelse.

Um kommunustýrið.

Og kommunalbestyrelsen.

§ 2.

1. pelti. Kommunurnar verða stýrðar av kommunustýrnum, sum verða vald sambært kommunalu vallógini.

2. pelti. Kommunustýrið verður valt fyri 4 ár, og valið fer fram ein av Føroya landsstýri ásettan dag í tíðarskeiðinum 20. nov. -- 10. des.. Nývalda kommunustýrið tekur við 1. januar.

3. pelti. Hver tann, sum hevur valbæri til kommunustýrið, hevur

§ 2.

Stk. 1. Kommunerne styres af kommunalbestyrelser, der vælges efter reglerne i den kommunale valglov.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen vælges for 4 år, og valget foregår en af Færøernes landsstyre fastsat dag i tidsrummet 20. nov -- 10. dec.. Den nyvalgte kommunalbestyrelse tiltræder den 1. januar.

Stk. 3. Enhver, som er valgberettiget til kommunalbestyrelsen,

skyldu at taka við vali. Tó kann tann, ið hevur verið limur í kommunustýrinum í 8 ár ella meira, hera seg undan, til 2 fylgjandi valskeið eru farin. Samuleiðis kann persónur, ið fyllt hevur 60 ár, hera seg undan at taka við vali. Bændaliga kundu lögmaður, limir av landsstýrinum og ríkisumboðsmaður hera seg undan.

4. **petti.** Nærri fyrisetingar um, hvussu kommunan verður stjórnað, ger kommunustýrið í eini reglugerð, sum landsstýrið skal góðkenna.

5. **petti.** Kommunustýrið ger sjálvt starvsskipan sína.

§ 3.

Í reglugerðini verður talið á kommunustýrslimum ásett. Teir skulu vera 7-9, um kommunan hevur færri enn 2500 íbúgvar, 9-13, um íbúgvaratalið er 2500-5000, og um íbúgvaratalið er 5000 ella meira, skulu kommunustýrslimirnir vera 13-17. Talið á kommunustýrslimum skal altíð vera stakt.

§ 4.

1. **petti.** Nývalt kommunustýri kemur saman sum skjótast og undan 31. desember í árinum, sum valið er farið fram. Tann fyrst valdi limurin kallar saman til fundar og leiðir fundin til formáðurin er valdur.

2. **petti.** Á hesum fundinum fer fram val av formanni fyri alla starvstið kommunustýrisins. Formáðurin verður valdur ímillum kommunustýrslimirnar. Við val av formanni krevst við fyrstu at-

er pligtig at modtage valg til samme. En person, som har været kommunalbestyrelsesmedlem i mindst 8 år, kan undslå sig for at modtage valg i 2 følgende valgperioder. Ligeledes kan en person, som er fyldt 60 år, fritages for valg. Bændelig kan lagmanden, medlemmer af landsstyre og rigsbudsmænd fritages.

Stk. 4. Nærmere regler om kommunens styrelse fastsætter kommunalbestyrelsen i en styrelsesvedtægt, der skal godkendes af landsstyret.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen vedtager selv sin forretningsorden.

§ 3.

Kommunalbestyrelsens medlemstal fastsættes i styrelsesvedtægten. Såfremt kommunen har mindre end 2500 indbyggere, skal medlemstallet være 7-9, såfremt indbyggertallet er 2500-5000, skal medlemstallet være 9-13, og såfremt kommunen har flere end 5000 indbyggere, skal medlemstallet være 13-17. Kommunalbestyrelsens medlemstal skal være ulige.

§ 4.

Stk. 1. Den nyvalgte kommunalbestyrelse skal træde sammen snarest muligt og inden den 31. december det år, valget er foregået. Det førstvalgte medlem leder mødet indtil formand er valgt.

Stk. 2. På dette måde foregår valg af formand for hele kommunalbestyrelsens funktionsperiode. Formanden vælges blandt kommunalbestyrelsens medlemmer. Til valg af formand kræves ved før-

kvæðugreiðslu, at meira en helmingurinn av teinum, á fundi eru, atkvæða fyrri tí, ið valdur skal verða. Fæst tilíkur meiriluti ekki, verður atkvætt umastur. Fær eitt valevni hesaferð atkvæður frá meira en helminginum av teinum, á fundi eru, ella fær bert eitt valevni atkvæður, er hetta valt. Fæst heldur eingin avgerð við aðru atkvæðugreiðslu, verður atkvætt innillum teirra báðar limirnar, sum við aðru atkvæðugreiðslu finga flestar atkvæður. Um atkvæðurnar standa á jøvnum, verður avgjört við lutakasti, um hvørjar tveir, atkvætt skal verða við bundna valið. Standa atkvæðurnar eisini við triðju atkvæðugreiðslu á jøvnum, verður við lutakasti gjørt av, hvør skal verða valdur.

3. petti. Tá formannsvalið er av, verður valdur næstformaður eftir somu mannagongd. Næstformaðurin er í formannsins stað, tá hesum berst frá. Sí tó § 10, 4. petti.

4. petti. Í reglugerðini kann verða fyriskipað, at valdir skulu verða 1. og 2. næstformaður, og teir verða tá valdir eftir lutfallsháttinum.

§ 5.

1. petti. Kommunustýrislimur hevur skyldu at lata seg velja til formann, næstformann ella lim í nevnd, sum verður sett sambært hesi lóg ella sambært reglugerðini.

2. petti. Heldur ein kommunustýrislimur seg hava orsök til - - - áðrenn tíðarskeiðið, hann er valdur fyrri, er lokið - - - at krevja seg loystan úr tí starvi, hann er valdur í (kommunumaður, næstfor-

ste afstemning absolut stemmeflertal af kommunalbestyrelsens tilstedeværende medlemmer. Opnås sådant flertal ikke, foretages ny afstemning. Opnår en kandidat absolut stemmeflertal ved anden afstemning, eller afgives der ved denne kun stemmer på een kandidat, er den pågældende valgt. Bringes anden afstemning heller ingen afgørelse, foretages bundet valg mellem de to, der ved anden afstemning har fået flest stemmer, således at det ved stemmelighed afgøres ved lodtrækning, på hvilke to der ved det bundne valg skal stemmes. Slår stemmerne lige ved tredje afstemning, træffes afgørelsen ved lodtrækning.

Stk. 3. Når valget af formand har fundet sted, vælges næstformand efter samme regler. Næstformanden skal fungere i formandens forfald. Se dog § 10, stk. 4.

Stk. 4. Det kan i styrelsesvedtægten bestemmes, at der skal vælges en 1. og en 2. næstformand, og i så fald foretages valget efter forholdstalsvalgmanen.

§ 5.

Stk. 1. Ethvert kommunalbestyrelsesmedlem er pligtig at modtage valg til formand, næstformand eller medlem af udvalg, som nedsættes i medfør af denne lov eller styrelsesvedtægten.

Stk. 2. Såfremt et kommunalbestyrelsesmedlem mener at have grund til - - - inden udløbet af den periode, for hvilken den pågældende er valgt - - - at forlange sig fri-

maður, neyndarformaður eða neyndarlimur), kann kommunustýrið undir serstökum umstæðum játta umsókn hansara, er limurinn ekki nógður við avgerð kommunustýrisins, kann hann leggja málið fyri landsstýrið. Verður slík umsókn játtað kommunuformanninum og/ella næstformanninum, verður úrval at fara fram eftir reglunum í § 4, 2. petti.

§ 6.

1. petti. Kommunustýrið hevur fund í minsta lagi eina ferð um mánaðin. Kommunustýrisfundur er almennur, men í serstökum føri kann kommunustýrið gera av, at einstök mál verða viðgjørd fyri stongdum hurðum. Spurningurin, um mál skal viðgerðast fyri stongdum hurðum, verður viðgjørður á fundi fyri stongdum hurðum, um formaðurin ger av ella $\frac{1}{3}$ av limunum krevur tað.

2. petti. Fykasfundur verður at halda, tá formaðurin heldur tað vera neyðugt ella tá $\frac{1}{3}$ av limunum krevur tað.

§ 7.

1. petti. Kommunustýrið er viðtøkuført, tá ið í minsta lagi helmingurin av limunum er á fundi.

2. petti. Avgerðir verða, tá ikki annað er fyriskipað, tiknar við vanligum atkvøðumeiriluta. Eitt uppskot er samtykt, tá meirilutin av teimum, sum greiða atkvøðu,

taget for det hverv, den pågældende mand, næstformand, formand for/eller medlem af udvalg), kan kommunalbestyrelsen under særlige omstændigheder imødegå ansøgningen. Såfremt medlemmet er utilfreds med kommunalbestyrelsens beslutning, kan sagen indbringes for landsstyret. Såfremt sådan ansøgning imødekommes for formandens eller næstformandens vedkommende, foretages úrvalg efter reglerne i § 4, stk. 2.

§ 6.

Stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal afholde møde mindst een gang hver måned. Kommunalbestyrelsens møder er offentlige, men kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde bestemme, at en sag skal behandles for lukkede døre. Spørgsmålet, om en sag skal afgøres for lukkede døre, forhandles for lukkede døre, hvis dette bestemmes af formanden eller forlanges af $\frac{1}{3}$ af kommunalbestyrelsens medlemmer.

Stk. 2. Ekstraordinært møde skal afholdes, når det af formanden skønnes nødvendigt eller når det forlanges af $\frac{1}{3}$ af medlemmerne.

§ 7.

Stk. 1. Kommunalbestyrelsen er beslutningsdygtig, når mindst halvdelen af medlemmerne er til stede.

Stk. 2. Beslutninger træffes ved stemmeflerhed, hvor intet andet er bestemt. Et forslag er vedtaget, når et flertal af de afgivne stemmer stemmer for. Såfremt et for-

atkvøður fyri. Um eitt uppskot fær líka nógvar atkvøður fyri sum imóti, er tað fallið.

§ 8.

1. **petti.** Kommunustýrið skal hava eina gerðabók, sum er góðkend við undirskrift av øllum kommunustýrismunum. Tað, sum samtykt er á fundi, verður ført í hesa gerðabók, sum verður undirritað av teimum limum, sum á fundi eru.

2. **petti.** Hevur limur serstöðu, kann hann krevja, at henda í sluttum verður tilskilað í gerðabókini.

§ 9.

Kommunustýrið ger av, um eitt mál er slíkt áhugamál hjá einum limi, at hann ikki eigur at taka lut í fundarviðgerðini og atkvøðugreiðslu hesum máli viðvíkjandi. Um so er, skal avvarðandi fara av fundinum, meðan málið verður viðgjørt. Hann kann tó krevja, at málið verður útsett til næsta fund, har tiltaksmaður hansara tekur lut í slaðin fyri hann. Kommunustýrismur skal sjálvur siga frá, um hann heldur íva vera um habilitet sín.

§ 10.

1. **petti.** Berst kommunustýrismi frá í meira enn 2 mánaðir, kann mest í maður á lista hansara verða innkallaður. Kann limur vísa á, at tað ikki fer at bera honum til at mæta í 2 mánaðir, kann tiltaksmaðurin verða innkallaður beinan vegin.

2. **petti.** Berst limi frá at mæta á fyrsta fundi í nývaldum kom-

slag opnár líge mange stemmer for og imod, er det forkastet.

§ 8.

Stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal have en forhandlingsprotokol, som er autoriseret ved underskrift af alle medlemmer. Det, som besluttet på et møde, skal indføres i denne forhandlingsprotokol, som ved mødets afslutning underskrives af de medlemmer, som har været til stede.

Stk. 2. Ethvert medlem kan forlange sin afvigende mening kort tilført i forhandlingsprotokollen.

§ 9.

Kommunalbestyrelsen træffer beslutning om, hvorvidt et medlem har en sådan interesse i en sag, at han er udelukket fra at deltage i forhandlingen og afstemningen om den. I sådanne tilfælde skal vedkommende forlade mødet, under sagens behandling. Han kan dog kræve, at sagens behandling udsættes til næste møde, hvor hans suppleant møder i stedet. Et medlem skal selv underrette kommunalbestyrelsen, såfremt han mener der kan være tvivl om hans habilitet.

§ 10.

Stk. 1. Såfremt et kommunalbestyrelsesmedlem er forhindret i at give møde i mere end 2 måneder, kan hans suppleant indkaldes. Såfremt et medlem kan påvise, at det ikke vil kunne give møde i 2 måneder, kan suppleanten indkaldes straks.

Stk. 2. Såfremt et medlem er forhindret i at give møde første gang

munustýri, skal tiltaksmaður hansara taka lut á fundinum.

3. **petti.** Kommunustýrið ger av, um freyfirnar fyrri innkallan av tiltaksmönnum eru til stöðar.

4. **petti.** Kemur tiltaksmaður í staðin fyrri formannin ella næstformannin, ger kommunustýrið av, hvør skal taka við starvinum sum formaður ella næstformaður.

§ 11.

1. **petti.** Fyrir luftøku á kommunustýrisfundum og fundum í nevndum, sum kommunustýrið velur sambært hesi lóg ella reglugerðini, verður veitt fundarsamsýning, tá fundur verður hildin ímillum kl. 7 á morgni og kl. 6 á kvøldi.

2. **petti.** Støddin á samsýningini verður ásett av landsstýrinum sum ein fäst upphædd um dagin. Er fundurin longri enn 4 tímar, verður samsýningin tvífaldað.

3. **petti.** Landsstýrið kann eisini loyva, at samsýning verður veitt fyrri onnur nevndararbeiði.

4. **petti.** Um serlig orsøk er til tess, kann kommunustýrið við loyvi landsstýrisins veita formanninum í eini av kommunustýrinum settari nevnd eina serliga árliga samsýning.

Um nevndir.

§ 12.

1. **petti.** At taka sær av fíggarligu umsitingini verður sett ein fíggarnevnd, í hesi nevnd sita kommunustýrisformaðurin, sum eisini er nevndarformaður, og aft-

den nyvalgte kommunalbestyrelse træder sammen, skal dettes suppleant indkaldes.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen bestemmer, om betingelsen for indkaldelse af suppleanter er til stede.

Stk. 4. Såfremt en suppleant indkaldes i stedet for formanden eller næstformanden, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om, hvem der skal være formand eller næstformand.

§ 11.

Stk. 1. For deltagelse i kommunalbestyrelsesmøder og møder i udvalg, som kommunalbestyrelsen nedsætter ifølge denne lov eller styrelsesvedtægten, ydes der diæter, såfremt møderne afholdes imellem kl. 7 og kl. 18.

Stk. 2. Diætlens størrelse fastsættes af landsstyret som et fast beløb for hver dag. Såfremt mødet varer mere end 4 timer, ydes det dobbelte beløb.

Stk. 3. Landsstyret kan også tillade, at der ydes diæter for møder i andre udvalg.

Stk. 4. Såfremt særlige hensyn taler derfor, kan kommunalbestyrelsen med landsstyrets tilladelse tillægge formanden for et udvalg, som er nedsat af kommunalbestyrelsen, et særligt årligt honorar.

OM UDVALG

§ 12.

Stk. 1. Til varetagelse af den økonomiske forvaltning nedsættes et økonomiudvalg. Kommunalbestyrelsens formand er medlem af udvalget og tillige dettes formand,

urat honum 2 ella 4 aðrir kommunustýrslimur. Hetta verður gjört av í reglugerðini.

2. petti. Samsvarandi tí, sum fyriskipað er í reglugerðini, fyrisitur fíggjarnevndin kassa- og roknskapardeildina og hevur eftirlit við kommunalu umsitingini sum heild.

3. petti. Aðrenn mál viðvíkjandi fíggjarviðurskiptunum hjá kommununi ella onnur umsitingarmál verða lögð fyri kommunustýrið, skal ummæli verða fíggjað frá fíggjarnevndini.

§ 13.

1. petti. Umframt fíggjarnevndina verða settar aðrar fastar nevndir av kommunustýrslinum, soleiðis sum ásett er í reglugerðini.

2. petti. Kommunustýrið kann eisini seta serligar nevndir at taka sær av einstøkum málum ella vera ráðgevandi hjá fíggjarnevndini, øðrum føstum nevndum ella kommunustýrslinum.

§ 14.

1. petti. Kommunustýrið velur frammanfyri umrøddu nevndir. Limirnir í fíggjarnevndini og í hinum føstu nevndum verða valdir ímillum kommunustýrslimarnar.

2. petti. Val av teimum í 1. petti umrøddu nevndum fer fram heint aftan á val av formanni og næstformanni og hevur gildi all valskeiðið. Valt verður eftir lutfals-

og udvalget har desuden 2 eller 4 medlemmer, som er valgt blandt kommunalbestyrelsens medlemmer. Antallet bestemmes i styrelsesvedtægten.

Stk. 2. Økonomiudvalget forestår i overensstemmelse med styrelsesvedtægtenes bestemmelser kasse- og regnskabsvæsenet og har indseende med kommunens administration iøvrigt.

Stk. 3. Udvalgets erklæring indhentes om kommunens økonomiske eller andre administrative forhold, forinden sager desangående forelægges kommunalbestyrelsen.

§ 13.

Stk. 1. Ved siden af økonomiudvalget nedsættes andre stående udvalg af kommunalbestyrelsesmedlemmer i overensstemmelse med styrelsesvedtægtenes bestemmelser.

Stk. 2. I øvrigt kan kommunalbestyrelsen nedsætte særlige udvalg til varetagelse af bestemte hverv eller til udførelse af rådgivende funktioner for økonomiudvalget, andre stående udvalg eller kommunalbestyrelsen.

§ 14.

Stk. 1. De foran omtalte udvalg vælges af kommunalbestyrelsen. Medlemmerne af økonomiudvalget og de andre stående udvalg vælges blandt kommunalbestyrelsens medlemmer.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede udvalg vælges umiddelbart efter valg af kommunalbestyrelsens formand og næstformand og valgene har virkning for hele kommunal-

valháltinum. Hesar nevndir skulu hvør sær allíð vera í minnihluta í kommunustýrinum.

§ 15.

Kommunustýrið velur limir í tær nevndir, har kommunustýrið eftir øðrum fyriskipanum skal verða umboðað. Skulu fleiri limir verða valdir í somu nevnd verður lutfallsvaltátturin nýttur. Skal bert ein verða valdur, verður meirilutahátturin nýttur.

§ 16.

1. petti. Nevndirnar skipa seg sjálvar, sí tó § 12, 1. petti.

2. petti. Nevndarviðgerð fer fram á fundi, sum er viðtøkniføtur, tá ið í minsta lagi helmingur av nevndarlimum eru møttir. Avgerð verður tikin við vanligum meiriluta.

3. petti. Nevndirnar gera sjálvur starvsskipan sína. Hvør nevnd skal hava eina gerðabók, sum er góðkend av kommunustýrisformanninum. Í hesa bók verða allar nevndarsamtyktir at føra.

4. petti. Kommunustýrisformaðurin hevur rætt til at vera við á nevndarfundi, sjálvt um hann ikki er nevndarlíniur. Hann skal hava fundarboð, og skrá um tílik verður send limunum.

bestyrelsens funktionsperiode. Valget foregår efter forholdstalsvalgmetoden. Hvert af disse udvalg skal hver for sig være et mindretal af kommunalbestyrelsen.

§ 15.

Kommunalbestyrelsen vælger medlemmer af de udvalg, kommissioner, bestyrelser og lignende, hvori kommunalbestyrelsen i henhold til andre bestemmelser skal være repræsenteret. Såfremt flere medlemmer skal vælges til det samme udvalg, kommission, bestyrelse el. lign. foregår valget efter forholdstalsmetoden. Skal kun een vælges, benyttes flertalsvalg.

§ 16.

Stk. 1. Udvalgene vælger selv deres formand, se dog § 12, stk. 1.

Stk. 2. Udvalgene udøver deres virksomhed i møder, som er beslutningsdygtige, når mindst halvdelen af medlemmerne er til stede. Beslutning træffes ved stemmeflertal.

Stk. 3. Udvalgene fastsætter selv deres forretningsorden. Hvert udvalg skal have en protokol, som skal autoriseres af kommunalbestyrelsens formand. I denne protokol indføres alle udvalgets beslutninger.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens formand har ret til at overvære udvalgenes møder, selv om han ikke er medlem. Han underrettes om, hvornår møder afholdes og modtager dagsorden, såfremt sådan udsendes til medlemmerne.

§ 17.

1. petti. Nevndirnar mæla tey mál, sum verða latin teimum upp í hendurnar, samsvorandi fíggjarættlanini og fyriskipanum kommunustýrisins. Tær skulu ansa eftir, at ikki verður farið upp um tær játtaðu peningahæddirnar, og skulu ígjøgnum fíggjarnevndina gera tilráðing til kommunustýrið, um eykajáttan er neyðug.

2. petti. Eftir áheitan frá fíggjornevndini og innan fyri eina tíðarfrest, sum henda nevnd setir, skulu nevndirnar koma við teirra parti av uppskotinum til ársfíggjarættlanina og til gerð av ílegg- ingar- og fíggjarættlanum.

§ 18.

1. petti. Kommunustýrslimur kann leggja fyri kommunustýrið allar spurningar um virksnið hjá nevndunum, og nevndirnar skulu geva kommunustýrinum allar upplýsingar, sum biðið verður um.

2. petti. Tá lógin ikki skilar annað til, eru nevndirnar bundnar av avgerðunum hjá kommunustýrinum.

§ 19.

Áðrenn nevndaravgerð verður sett í verk, kann hvør nevndarlimur krevja, at málið fyrst verður lagt fyri kommunustýrið. Undantiknar eru tó avgerðir, sum við lóg eru latnar nevndini í hendur.

§ 20.

1. petti. Tá kommunustýrið skal velja 2 ella fleiri limir í eina nevnd,

§ 17.

Stk. 1. Udvalgene bestyrer de anliggender, som er underlagt dem indenfor rammerne af årsbudgettet og i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens regler. De påser, at de bevilgede beløb ikke overskrides og foretager igennem økonomiudvalget indstilling til kommunalbestyrelsen, såfremt bevillinger derudover anses for fornødne.

Stk. 2. Udvalgene skal efter anmodning af økonomiudvalget og indenfor en frist, der fastsættes af dette udvalg, fremkomme med deres andel af forslaget til årsbudget og til udarbejdelse af investerings- og finansieringsplaner.

§ 18.

Stk. 1. Et medlem af kommunalbestyrelsen kan for denne indbringe ethvert spørgsmål om udvalgenes virksomhed, og udvalgene skal meddele kommunalbestyrelsen alle de oplysninger, denne forlanger.

Stk. 2. Hvor der ikke er foreskrevet andet i denne lov, er udvalgene bundet af kommunalbestyrelsens beslutninger.

§ 19.

Ethvert medlem af et udvalg kan forlange, at en beslutning, som er truffet af udvalget, forelægges kommunalbestyrelsen, forinden den bringes til udførelse. Dette gælder dog ikke afgørelser, der ved lovgivningen er henlagt til udvalget.

§ 20.

Stk. 1. Kommunalbestyrelsens valg af to eller flere medlemmer

fer slíkt val fram eftir lutfalsvalháttinum. Lutfalsval fer fram eftir hesum reglum: Límir kommunustýrisins býta seg í bólkar, límirnir í hvørjum bólki hava frammanundan boðað kommunuformanninum frá, at teir vilja atkvøða saman við valið, ið skal fara fram. Límatalið í hvørjum bólki verður býtt við 1, 2, 3 o.s.fr. Býtingartalið, ið tá kemur fram, ásetur, í hvørjum rað hvør bólkur sær kann velja síni umboð. Eru 2 ella fleiri býtingartöl eins stór, verður raðfylgjan avgjørd við lutakasti, sum kommunuformaðurin skipar fyri. Tá ið avgjørt er, hvussu mong umboð hvør bólkur skal hava, eiga bólkarnir at siga kommunuformanninum frá beinan vegin, hvør skal verða teirra umboð. Síður ein bólkur frá sær rættin til at seta eitt ella fleiri umboð, verða ósetta plássini býtt imillum hinna bólkarnar á sama hátt sum tilskilaður er omanfyri.

2. pætti. Tá ið nevnd skal verða vald, har límarnir skulu vera bæði úr kommunustýrinum og uttanfyri, fer valið fram í sein millum teir lím, kommunustýrið skal velja. Í tí rað, sessirnir lutast einum bólki, kann hesin tilnevna lím, ella ikki-lím, í kommunustýrinum, til annað slagið av sessum er sett.

3. pætti. Við meiriluta-aval er tað valevni valt, ið fær reivan meiriluta av teim, sum greitt hava atkvøðu. Fæst slíkur meiriluti ikki við fyrstu atkvøðugreiðslu, verð-

til udvalg, kommissioner, bestyrelser eller lignende, foretages som forholdstalsvalg. Forholdstalsvalg foretages efter følgende regler: Kommunalbestyrelsens medlemmer deler sig i grupper, hvori medlemmerne har anmeldt for formanden at ville stemme sammen ved det pågældende valg. Hver gruppes medlemstal deles med 1,2,3, osv. De herefter fremkomne kvotienter angiver den rækkefølge, i hvilken de enkelte grupper kan vælge deres repræsentanter. Er to eller flere kvotienter lige store, afgøres rækkefølgen ved lodtrækning. Når det antal repræsentanter, der tilkommer den enkelte gruppe, er bestemt, skal grupperne straks meddele formanden, hvilke personer der udpeges til de dem tilfaldne pladser. Giver en gruppe afkald på sin ret til at få en eller flere repræsentanter, fordeles de ledigblevne pladser mellem de andre grupper på den foran angivne måde.

Stk. 2. Skal valg af medlemmer til udvalg, kommissioner, bestyrelser eller lignende foretages både blandt medlemmer og ikke-medlemmer af kommunalbestyrelsen, foretages valget af samtlige de medlemmer, som kommunalbestyrelsen skal vælge under et. Grupperne kan i den rækkefølge, som mandaterne tilfalder dem, udpege medlemmer eller ikke-medlemmer af kommunalbestyrelsen, indtil den ene eller den anden art af pladserne er besat.

Stk. 3. Ved flertalsvalg er den kandidat valgt, der opnår absolut flertal af de afgivne stemmer. Opnås sådant flertal ikke ved første afstemning, foretages ny afstem-

er atkvøtt umaftur. Þær heldur eingin hesaferð reinan meiriluta av teinum greiddu atkvøðunum, verður bundið val imillum teir báðar, sum við seinru atkvøðugreiðslu fingu flestar atkvøður, soleiðis at tað -- um teir fáa líka margar atkvøður -- verður kastaður lutur um, hvørjar tveir atkvøtt skal verða um við tað bundna valið. Er atkvøðutalið eins við triðju atkvøðugreiðslu, verður avgerðin tikin við lutakasti, sum kommunuformaðurin skípar fyri.

1. **petti.** Tá persónur verður settur í kommunalt starv, fer val imillum fleiri umsøkjarar fram eftir reglunum í 3. **petti.**

§ 21.

Har kommunuformaðurin er fastur limur í nevnd, sum kommunustýrið velur, verður sessur hansara at rokna sum ein av teimum sessum, sum bólkur hansara hevur rætt til.

§ 22.

1. **petti.** Er kommunustýrislimur í valskeiðinum úr eini nevnd, har hann er valdur av einum ávís- um bólki, skal hesin bólkur seta mann í hansara stað.

2. **petti.** Hevur nevndarlimur havt forfall í meira enn 2 mánað- ir, kann bólkur hansara seta annan mann í hansara stað.

ning. Opnær en kandidat ej heller ved denne afstemning absolut fler- tal af de afgivne stemmer, fore- tages bundet valg imellem de to, der ved anden afstemning har få- et flest stemmer, således at det ved stemmelighed afgøres ved lod- trækning på hvilke to, der ved det bundne valg skal stemmes. Står stemmerne lige ved tredje afstem- ning, træffes afgørelsen ved lod- trækning.

Stk. 4. Ved ansættelse i kom- munens tjeneste foregår valget mellem flere ansøgere på den i stk. 3 angivne måde.

§ 21.

Ved kommunalbestyrelsens valg af medlemmer til udvalg, kommis- sioner, bestyrelser og lignende, hvori kommunalbestyrelsens for- mand skal have møde, regnes for- mandens plads som den ene af de pladser, der kan tilkomme den gruppe, hvortil han hører.

§ 22.

Stk. 1. Udtræder et medlem i valgperiodens løb af et udvalg, en kommission, bestyrelse eller lig- nende, hvori han er indvalgt af en bestemt gruppe, besættes den ledigblevne plads af den samme gruppe.

Stk. 2. Når et udvalgsmedlem har forfald i mere end 2 måneder, kan den gruppe, der har indvalgt ham, bestemme, at et andet med- lem indtræder i udvalget.

§ 23.

Einginn, sum situr í starvi hjá kommununi, má vera limur í nevnd, sum hefur við hansara starvsviðarskipti at gera.

Kommunuformaðurinn.

§ 24.

Formaðurinn kallar saman til kommunustýrisfundir og fyrirkjar hesar. Hann leiðir fundirnar og ansar eftir, at samtyktir verða ferdar í gerðabókina.

§ 25.

1. **petti.** Formaðurinn ansar eftir, at farið verður eftir teimum samtyktum, sum kommunustýrið hevur gjørt. Hann kann kommunustýrisins vegna taka avgerð í smærri málum, sum ikki tola at bíða, og har eingin orsøk er til íva.

2. **petti.** Formaðurinn hevur dagligu leiðsluna av kommunalu umsitingini. Hann býtir málini innluttum tær ymsu nevndirnar og kann um neyðugt fyriskipa, hvussu málini verða at avgreiða. Hann ansar eftir, at tey mál, sum krevja kommunustýrisviðgerð, fáa hesa, og at neyðug ummæli verða fingin. Formaðurinn tekur sær av teimum málum, sum ikki eru lögð til nakra nevnd.

3. **petti.** Í reglugerðini er nærri fyriskipað um virki formannsins.

§ 26.

Skjøl viðvíkjandi keypi, sølu og øðrum, sum hevur við fastar ogn-

§ 23.

Ingenn, der er ansat i kommunens tjeneste, kan være medlem af udvalg, hvorunder spørgsmål vedrørende hans tjenesteforhold hører.

Kommunalbestyrelsens formand.

§ 24.

Formanden forbereder kommunalbestyrelsens møder og indkalder medlemmerne til disse. Han leder møderne og påser, at beslutninger indføres i forhandlingsprotokollen.

§ 25.

Stk. 1. Formanden drager omsorg for udførelsen af kommunalbestyrelsens beslutninger. Han kan på kommunalbestyrelsens vegne afgøre almindelige løbende sager, der ikke tåler opsættelse og ikke giver anledning til tvivl.

Stk. 2. Formanden har den daglige ledelse af kommunens administration. Han fordeler sagerne til de forskellige udvalg og udfærdiger om fornødent forskrifter for sagernes ekspedition. Han drager omsorg for, at sager, der kræver beslutning af kommunalbestyrelsen, forelægges for denne med nødvendige erklæringer. Formanden har den umiddelbare forvaltning af de anliggender, som ikke er henlagt til noget udvalg.

Stk. 3. De nærmere regler om formandens forretninger fastsættes i styrelsesvedtægten.

§ 26.

Dokumenter vedrørende køb, salg eller andre dispositioner over

ir at gera, lántöku og vedhalds-veitan, skulu vera undirritað av kommunuformauninum og einum persóni, sum kommunustýrið hevur heimilað til tess. Sama er, tá talan er um at taka av árit um, at samtykki krevst frá kommunustýrinum til at nýta skjalið.

§ 27.

1. petti. Kommunufornaðurin fær eina samsýning, sum er ásett í reglugerðini.

2. petti. Um næstformaðurin í longri tíð er í formannsins stað vegna sjúku, frítið o.a., kann kommunustýrið við loyvi landsstýrisins veita honum eina samsýning, alt eftir hvussu leingi fornaðurin er burtur, og hvussu stórt arbeiðið er. Samuleiðis er eisini, tá ein kommunustýrslimur verður seftur sum fornaður sambært § 10, 4. petti.

Figgjarumsitingin.

§ 28.

Figgjarárið er frá 1. apríl til 31. mars.

§ 29.

1. petti. Figgjarnevndin skal fyri 1. oktober gera uppskot til figgjarætlan fyri komandi figgjarár. Avrit av hesum uppskoti verður sent landsstýrinum.

fast ejendom, optagelse af lån og afgivelse af garanti, skal underskrives af kommunalbestyrelsens formand og en person, der af kommunalbestyrelsen er bemyndiget dertil. Samme regel gælder ved oplævelse af påtegning om, at der kun må disponeres over dokumentet med kommunalbestyrelsens samtykke.

§ 27.

Stk. 1. Der ydes kommunalbestyrelsens formand et vederlag, hvis størrelse fastsættes i styrelsesvedtægten.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan med landsstyrets samtykke yde næstformanden et vederlag, når han i et længere tidsrum har varetaget formandens opgaver under dennes fravær på grund af sygdom, ferie eller anden årsag. Vederlagets størrelse fastsættes under hensyn til arbejdet omfang og fraværets varighed. Samme regel gælder, når et kommunalbestyrelsesmedlem udpeges til at fungere som formand i henhold til § 10, stk. 4.

Den økonomiske forvaltning

§ 28.

Regnskabsåret løber fra 1. april til 31. marts.

§ 29.

Stk. 1. Økonomiudvalget skal inden den 1. oktober udarbejde forslag til årsbudget for det kommende regnskabsår. En genpart af dette forslag tilstilles landsstyret.

2. **petti.** Ársfíggjarætlanin skal 2 ferðir verða viðgjörð í kommunustýrinum áftan á 1. janúar við í minsta lagi 14 dögum á milli og skal verða endaliga samtykt í seinasta lagi 1. mars. Samstundis verður útskrívingin af kommunuskattinum samtykt við ársfíggjarætlanina sum grundarlag.

§ 30.

Ibúgvararnir í kommununi skulu hava atgongd til at gera seg kunnugar við ta endaliga samtyktu fíggjarætlanina.

§ 31.

1. **petti.** Samtyktu fíggjarætlanin er bindandi fyri kommunalu umsitingina komandi fíggjarár. Tá kann kommunustýrið um neyðugt geva eykajáttanir. Tíðkar játtanir krevja 2 viðgerðir við í minsta lagi 14 dögum á milli.

2. **petti.** Ikki má verða farið undir eitt arbeiði uttan neyðug játtan fyriliggur. Tá kann verða farið undir lógásett tiltøk, áðrenn játtanin fyriliggur, men henda má tá sum skjótast verða fingin frá kommunustýrinum.

3. **petti.** Við hvørja eykajáttan má verða ávist, hvaðani peningurin fæst.

§ 32.

Til lántøku, trygdarveitan, veðsetan av ognum kommununnar, nýtslu úr grunnum og nýtslu av rakstraravlopi, krevst samtykt kommunustýrisins.

Stk. 2. Ársbudgettet undergives 2 handlinger i kommunalbestyrelsen efter den 1. januar med mindst 14 dage imellem og skal være endeligt vedtaget senest den 1. marts. Samtidig vedtages kommunens skatteudskrivning med årsbudgettet som grundlag.

§ 30.

Kommunens indbyggere skal have lejlighed til at gøre sig bekendt med det endeligt vedtagne årsbudget.

§ 31.

Stk. 1. Det vedtagne årsbudget er bindende for den kommunale administration det kommende regnskabsår. Om nødvendigt kan kommunalbestyrelsen dog meddele tillægsbevillinger. Sådanne bevillinger kræver 2 handlinger med mindst 14 dages mellemrum.

Stk. 2. Intet arbejde må begyndes før den nødvendige bevilling foreligger. Dog kan foranstaltninger, der er påbudt ved lov, iværksættes forinden forudgående bevilling, men denne må da indhentes snarest hos kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Enhver tillægsbevilling skal anvise, hvordan udgiften skal dækkes.

§ 32.

Til optagelse af lån, afgivelse af garantiforpligtelser, pantsætning af kommunens aktiver, forbrug af fonds og anvendelse af regnskabsoverskud, kræves kommunalbestyrelsens samtykke.

§ 33.

1. petti. Kommunan skal hafa eina sakkæna grannskoðan, sum verður at góðkenna av landsstýrinum. Henda grannskoðan kann ikki verða koyrd frá uttan loyvi landsstýrisins.

2. petti. Grannskoðanin kann frá kommunustýrinum krevja allar fyri grannskoðanina neyðugar upplýsingar.

§ 34.

Bókfærslan hjá kommununi verður at leggja soleiðis til rættis, at hon vísir, hvussu ognirnar verða umsitnar, og um umsitingin samsvarar við fíggjarætlanina og samtyktir kommunustýrisins yvirhøvur.

§ 35.

1. petti. Aðrenn oktober mánaði er úti, skal roknskapurin fyri farna fíggjarárið vera liðugur og lagdur fyri grannskoðanina.

2. petti. Kommunustýrið tekur støðu til grannskoðaða roknskapin og møguligar grannskoðaraviðmerkingar og sendir landsstýrinum hann til góðkenningar fyri 1. december.

3. petti. Íbúgvarnir hava rætt til at gera seg kunnugar við endaliga samtykta roknskapin.

§ 36.

Í reglugerðini verður nærri fyriskipað um roknskaparførslu.

§ 33.

Stk. 1. Kommunen skal have en sagkyndig revision, som skal godkendes af landsstyret. Revisionen kan ikke afskediges uden landsstyrets samtykke.

Stk. 2. Revisionen kan forlange oplysninger fra kommunalbestyrelsen, som er nødvendige for revisionens virksomhed.

§ 34.

Kommunens bogføring skal tilrettelægges således, at den giver oversigt over, hvordan kommunens midler forvaltes, og om forvaltningen er i overensstemmelse med årsbudgettet og kommunalbestyrelsens beslutninger iøvrigt.

§ 35.

Stk. 1. Inden udgangen af oktober måned skal kommunens regnskab for det forløbne regnskabsår være færdig og forelagt revisionen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tage stilling til det reviderede regnskab og revisionens mulige bemærkninger og indsende det til landsstyret til godkendelse inden 1. december.

Stk. 3. Kommunens indbyggere skal kunne gøre sig bekendt med det endelig godkendte regnskab.

§ 36.

De nærmere regler vedrørende regnskabsførelsen fastsættes i styrelsesvedtægten.

Eftirlit.**§ 37.**

Landsstýrið hefur eftirlit við kommunum.

§ 38.

1. **petti.** So skjótt sum ársfíggingarættlanin er eudaliga samtykt, verður hon send landsstýrinum.

2. **petti.** Ársroknskapurin hjá kommununum verður at senda landsstýrinum undan 1. december saman við granskoðanafrágreiðingini og leimum avgerðum, sum kommunustýrið hevur tikið í sambandi við hesa.

§ 39.

1. **petti.** Til lántøku ella broyting í lántreytum krevst loyvi landsstýrisins. Um eitt arbeiði skal verða figgjað við lántøku, má ikki verða byrjað, fyrr enn loyvi landsstýrisins fyriliggur.

2. **petti.** Tá kann kommunustýrið uttan loyvi landsstýrisins taka lán, sum verður afturgoldið yvir raksturin við í minsta lagi $\frac{1}{3}$ um árið.

3. **petti.** Kommunustýrið kann ikki áleggja kommununi veðhaldsskyldur ella gera broytingar í treytunum fyri veðhaldsskyldu uttan loyvi landsstýrisins.

4. **petti.** Heldur ikki kann kommunustýrið uttan loyvi landsstýrisins geva tilsagn um regnligar veitingar, sum kommunan ikki eftir lógini hevur skyldu til.

Tilsyn.**§ 37.**

Landsstyret udløver tilsyn med kommunerne.

§ 38.

Stk. 1. Umiddelbart efter årsbudgettets endelige vedtagelse tilstilles det landsstyre.

Stk. 2. Kommunernes årsregnskaber indsendes til landsstyre inden den 1. december tillige med revisionsberetningen og de beslutninger, som kommunalbestyrelsen måtte have truffet i forbindelse med denne.

§ 39.

Stk. 1. Til optagelse af lån eller ændring i lånevilkår kræves landsstyrets samtykke. Foretagender, der skal finansieres ved optagelse af lån, må ikke påbegyndes, forinden landsstyrets tilladelse er indhentet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan dog uden landsstyrets samtykke optage lån, som afvikles over driftsregnskabet med mindst $\frac{1}{3}$ årligt.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan ikke uden landsstyrets samtykke forpligte kommunen ved kaution eller foretage ændring af vilkår for kommunens garantiforpligtelser.

Stk. 4. Heller ikke kan kommunalbestyrelsen uden landsstyrets samtykke give tilsagn om regelmæssige ydelser, som kommunen ikke ifølge lovgivningen er forpligtet til.

§ 40.

1. þetti. Í hverji kommunu verður stovnaður ein fastognagrunnur. Í henda grunu verður lagt allt það, sum sambært hígartíð galdandi reglum hefur staðið á ognarkonto hjá kommununi.

2. þetti. Kommunustýrið má ekki utan löyvi landsstýrisins minna um ognirnar hjá fastognagrunnum. Kommunurnar verða at vinda raksturinn við skatti og øðrum inntøkum.

3. þetti. Tá henda lóg kemur í gildi, skal stóða verða tíkin til, um fastognagrunnurin sambært 1. þetti er nóg stórir hjá teimum ymsu kommunuum. Um ekki, ger landsstýrið av, hvussu nógv kommunan skal útvega afturat til grunnin um árið.

§ 41.

1. þetti. Kommunustýrið kann ekki utan löyvi landsstýrisins selja ella veðseta fastar ognir hjá kommununi ella fáa sær nýggjar fastar ognir.

2. þetti. Verður fast ogn seld, skal ágóðin av solumi verða lagdur í fastognagrunnin, um landsstýrið ekki löyvir aðra nýtslu. Verður fast ogn keypt, kann hon verða goldin úr fastognagrunninum.

§ 42.

1. þetti. Landsstýrið kann seta úr gildi samtyktir hjá einum kommunustýri, sum eru í stríð við lóg-gávuna.

2. þetti. Hefur eitt kommunustýri gjørt brot á galdandi lóg, eitt nú sloppið sær undan at gera skyldur sínar, ger landsstýrið það,

§ 40.

Stk. 1. Í hver kommune oprettes en fond for fast ejendom. I denne fond indgår alt det, som i henhold til hidtil gældende bestemmelser har været hensat på kommunernes særlige kapitalkonto.

Stk. 2. Kommunens fond for fast ejendom må ikke uden landsstyrets samtykke formindskes. Kommunens drift skal finansieres ved skat og andre indkomster.

Stk. 3. Ved denne lovs ikrafttræden skal der lages stilling til, om fonden for fast ejendom i henhold til stk. 1 er tilstrækkelig stor i de forskellige kommuner. Såfremt dette ikke er tilfældet, bestemmer landsstyret, hvor meget kommunen skal henlægge til fonden årlig.

§ 41.

Stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan ikke uden landsstyrets samtykke afhænde eller pantsætte kommunens faste ejendomme eller erhverve nye faste ejendomme.

Stk. 2. Ved afhændelse af fast ejendom skal provenuet indgå i kommunens fond for fast ejendom, medmindre landsstyret tillader anden anvendelse. Ved erhvervelse af fast ejendom kan købesummen afholdes af fonden for fast ejendom.

§ 42.

Stk. 1. Landsstyret kan sætte en kommunalbestyrelses beslutning ud af kraft, når den findes stridende mod lovgivningen.

Stk. 2. Dersom en kommunalbestyrelse har handlet i strid med lovgivningen, herunder unddraget sig sine forpligtelser, træffer lands-

sum neyðugt er. Um tað er neyðugt, kann landsstýrið áleggja teimum einstøku kommunustýrslimum um tvingsilsbøtur.

3. **petti.** Landsstýrið kann eisini, tá tað er neyðugt, við rættarmáli gera persónliga ábyrgd galdandi imóti teimum einstøku kommunustýrslimum.

Serligar fyriskipanir.

§ 43.

1. **petti.** Kommunustýrið skal siggja fyri, at øll skjøl hjá kommununi verða hildin í varðveitslu.

2. **petti.** Landsstýrið kann fyriskipa, hvussu og hvussu leingi omfyrir nevndu skjøl verða at varðveita, og nær og hvussu beint kann verða fyri teimum.

§ 44.

Kommunustýrið hevur skyldu at geva landsstýrinum allar frágreiðingar um viðurskiftini hjá kommununi, tá biðið verður um tað.

§ 45.

Kommunustýrið velur eina líkningsnevnd, sum sjálvstøðugt tekur sær av skattaálíknungini. Nevndarlimirnir verða valdir imíttum ley, sum eru valbær til kommunustýrið. Talið á nevndarlimunum verður ásett í reglugerðini og skal hetta tal verða stakt.

Nevndin skipar seg sjálv.

§ 46.

1 seinasta lagi $\frac{1}{2}$ ár eftir at henda lóg er komin í gildi skulu

styret de nødvendige foranslåttninger. Såfremt det findes nødvendigt, kan landsstyret pålægge de enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer tvangsbøder.

Stk. 3. Landsstyret kan endvidere, om fornødent, ved domstolene gøre personligt ansvar gældende imod de enkelte medlemmer af kommunalbestyrelsen.

Særlige bestemmelser.

§ 43.

Stk. 1. Kommunalbestyrelsen drager omsorg for, at kommunens arkivalier opbevares på betryggende måde.

Stk. 2. Landsstyret kan bestemme, hvordan og hvor længe de ovennævnte arkivalier skal opbevares, samt fastsætte nærmere regler for disses kassation.

§ 44.

Kommunalbestyrelsen skal, når det forlanges, give landsstyret alle oplysninger om kommunens forhold.

§ 45.

Kommunalbestyrelsen vælger en ligningskommission til selvstændigt at foretage ligning af skat. Kommissionens medlemmer vælges mellem dem, der er valgbare til kommunalbestyrelsen. Medlemmernes antal, som skal være ulige, fastsættes i styrelsesvedtægten.

Kommissionen vælger selv sin formand.

§ 46.

Senest $\frac{1}{2}$ år efter denne lovs ikrafttræden skal kommunerne

kommunurnar hava gjørt eina reglugerð fyri fyrisitingini og sent landsstýrinum hana til góðkenningar. Innan somu frest skal henda hava gjørt starvsskipan.

Landsstýrið ger eina standard reglugerð og eina standard starvsskipan, sum kommunurnar kunnu nýta.

Um ikki reglugerð og starvsskipan eru gjørdar innan nevndu frest, skal landsstýrið seta standard reglugerðina og -starvsskipanina í gildi.

§ 47.

Kommunustýrið skal gera eina serliga reglugerð um talið á lænaastunomum og starvsfólki, tilnevning teirra og uppsøgn, starvsøki og starvsheiti, og um lønar- og eftirlønartreytir teirra. Henda reglugerð verður at góðkenna av landsstýrinum.

§ 48.

Tær føroysku kommunurnar eru, tá henda lóg fær gildi, hesar:

1. Fugloyar kommuna
2. Svínøyar —
3. Viðareidís —
4. Hvannasunds —
5. Klaksvíkar —
6. Kunoyar —
7. Mikladals —
8. Húsa —
9. Elduvíkar —
10. Oyndarfjarðar —
11. Fuglafjarðar —
12. Leirvíkar —
13. Gøtu —
14. Runavíkar —
15. Nes —

have vedtaget en styrelsesvedtægt og indsendt denne til landsstyret til godkendelse. Inden samme frist skal forretningsordenen være vedtaget.

Landsstyret udfærdiger en standardvedtægt og en standardforretningsorden, som kommunerne kan bringe til anvendelse.

Såfremt vedtægt og forretningsorden ikke er udfærdiget inden udløbet af den nævnte frist, skal landsstyret sætte i kraft standardvedtægten og -forretningsordenen.

§ 47.

Kommunalbestyrelsen udfærdiger en særlig vedtægt om tjenestemændenes og funktionærernes antal, deres udnævnelse og afskedigelse og om deres lønnings- og pensionsforhold. Denne vedtægt skal godkendes af landsstyret.

§ 48.

Ved denne lovs ikrafttræden er de færøske kommuner følgende:

1. Fugloyar kommuna
2. Svínøyar —
3. Viðareidís —
4. Hvannasunds —
5. Klaksvíkar —
6. Kunoyar —
7. Mikladals —
8. Húsa —
9. Elduvíkar —
10. Oyndarfjarðar —
11. Fuglafjarðar —
12. Leirvíkar —
13. Gøtu —
14. Runavíkar —
15. Nes —

16. Skála	—
17. Sjóar	—
18. Sunda	—
19. Fjöðis	—
20. Gjáar	—
21. Funnings	—
22. Haldarsvíkar	—
23. Saksunar	—
24. Hvalvíkar	—
25. Hósvíkar	—
26. Kollafjarðar	—
27. Kvívíkar	—
28. Vestmanna	—
29. Kaldbaks	—
30. Tórshavn.uttanb.	—
31. Kirkjubæur	—
32. Hests	—
33. Nólsoyar	—
34. Sandavágs	—
35. Miðvágs	—
36. Sørvágs	—
37. Bíggjar	—
38. Mykines	—
39. Sands	—
40. Skopunar	—
41. Skálavíkar	—
42. Húsavíkar	—
43. Skúvoyar	—
44. Hvalbiar	—
45. Froðbiar	—
46. Fámjins	—
47. Høvs	—
48. Porkeris	—
49. Vágs	—
50. Sumbiar	—
51. Tórshavnar	—

16. Skála	—
17. Sjóar	—
18. Sunda	—
19. Fjöðis	—
20. Gjáar	—
21. Funnings	—
22. Haldarsvíkar	—
23. Saksunar	—
24. Hvalvíkar	—
25. Hósvíkar	—
26. Kollafjarðar	—
27. Kvívíkar	—
28. Vestmanna	—
29. Kaldbaks	—
30. Tórshavn.uttanb.	—
31. Kirkjubæur	—
32. Hests	—
33. Nólsoyar	—
34. Sandavágs	—
35. Miðvágs	—
36. Sørvágs	—
37. Bíggjar	—
38. Mykines	—
39. Sands	—
40. Skopunar	—
41. Skálavíkar	—
42. Húsavíkar	—
43. Skúvoyar	—
44. Hvalbiar	—
45. Froðbiar	—
46. Fámjins	—
47. Høvs	—
48. Porkeris	—
49. Vágs	—
50. Sumbiar	—
51. Tórshavnar	—

Um tvær ella fleiri kommunur ynskja at verða lagdar saman, ger landsstýrið av, um samanlegging skal fara fram og skipar fyri hesi.

Somuleiðis kann landsstýrið samtykkja umskipan av markinum imillum kommunur, um seinja er imillum hesar.

Såfremt to eller flere kommuner ønsker at blive lagt sammen, afgør landsstyret, om sammenlægning skal foregå og foreslår denne.

Ligeledes kan landsstyret godkende regulering af grænsen imellem kommuner, om disse er enige herom.

§ 49

Tá fólkatalið í eini kommunu er minni enn 1000, kann landsstýrið gera undantak frá §§ 3, 6, 11, 12-23, 29, 45, 46 og 47. Utan mon til fólkatalið kann landsstýrið gera undantak frá nevndu greinum, til nýval er farið fram.

Landsstýrið hevur heimild at gera lár reglur, sum neyðugar eru, tá undantak verður gjørt frá nevndu greinum ella einstøkum av teimum.

§ 50.

Henda lóg fær gildi

Samstundis fara úr gildi:

Lóg nr. 30 frá 28. februar 1872 «om de færøske landkommuners styrelse», lóg nr. 126 frá 27. maj 1908 «om byen Thorshavns kommunale styrelse» og § 32 í løgtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963 um landsskatt og kommunuskatt.

Í Tórshavnar kommunu kann í reglugerðini samtykkjast at varðveita heitini býráð og býráðsformaður.

§ 49

Når en kommunes indbyggertal er mindre end 1000, kan landsstyret gøre undtagelse fra §§ 3, 6, 11, 12-23, 29, 45, 46 og 47. Unden hensyn til indbyggerantallet kan landsstyret gøre undtagelse fra de nævnte paragraffer, indtil nyvalg har fundet sted.

Landsstyret bemyndiges til at træffe de nødvendige bestemmelser, som måtte vise sig nødvendige, når undtagelse gøres fra de nævnte paragraffer eller enkelte af dem.

§ 50.

Denne lov træder i kraft

Samtidig ophæves:

Lov nr. 30 af den 28. februar 1872 om de færøske landkommuners styrelse, lov nr. 126 af den 27. maj 1908 om byen Thorshavns kommunale styrelse og § 32 i lagtingslov nr. 50 af den 2. juli 1963 om landsskat og kommuneskat.

I Tórshavn kommune kan det i vedtægten bestemmes, at henævelserne byråd og byrådsformand bibeholdes.

U P P S K O T

til

**løgtingslóg um val til allar
føroyskar kommunur.**

I. Valrættur og valbæri.

§ 1.

1. petti. Valrætt og valbæri til kommunuval hevur hvør fann sum

- a) lýkur treytnar fyri valrætti og valbæri til Føroya løgting,
- b) er tilmeldaður fólkeyvirlitið í avvarðandi kommunu í seinasta lagi 31. juli í tí árinum, sum valið fer fram,
- c) og sum valdagin framvegis er búsitandi í kommununi.

2. petti. Fingin, sum stendur ikki á vallistanum, kann útíma valrætt.

3. petti. Um onkur er komin á vallistan, men sum ikki longur er fastbúgvandi í kommununi, hevur hann ikki rætt til at velja.

§ 2.

1. petti. kommunustýrislimirnir verða valdir fyri 4 ár, og allir limir fara frá í senn.

2. petti. Hendir tað, at limur doyri ella av aðrari orsök fer frá, áðrenn 4-ára valskeiðið er farið, verður møguligi eftirmaður hansara bert at sita ta tíð, ið eftir er av valskeiðinum.

F O R S L A G

til

**lagtingslöv om valg til samtlige
færøske kommuner.**

I. Valgret og valgbarhed.

§ 1.

Stk. 1. Valgret og valgbarhed til kommunalbestyrelsesvalg har enhver, som

- a) opfylder betingelserne for valgret og valgbarhed til Færøernes lagting,
- b) er tilmeldt folkeregistret i vedkommende kommune senest den 31. juli i det år, hvori valget foretages,
- c) og som valgdagen fremdeles er bosiddende i kommunen.

Stk. 2. Ingen kan udøve valgret uden at være optaget på valglisten.

Stk. 3. En person, der er optaget på valglisten, men som ikke længere har fast bopæl i kommunen, har ikke ret til at afgive stemme.

§ 2.

Stk. 1. Medlemmer af kommunalbestyrelsen vælges på 4 år, og samtlige medlemmer afgår samtidig.

Stk. 2. Om et medlem afgår ved døden eller af anden årsag udtræder af kommunalbestyrelsen inden udløbet af 4-års valgperioden, indtræder eventuel stedfortræder kun for den resterende del af valgperioden.

3. petti. Reglufig val fara fram ein av Føroya landsstýri ásettan dag í tíðarskeiðinum 20. november — 10. december, og valskeiðið gongur frá 1. januar árið eftir.

II. Fyrirreikingar til valið.

§ 3.

1. petti. Valið verður fyrirreikað og fyriskipað undir leiðslu av eini valnevnd, sum sett er av kommunustýrinum. Nevndin hevur í minsta lagi 3 limir, sum allir skulu vera limir í kommunustýrinum, og kommunustýrisformaðurin er formaður í nevndini.

2. petti. Tá valdagurin er ásettur av landsstýrinum, sbr. § 2, 3. petti, og kommunustýrið hevur fingið boð um betta, verður valið lýst av valnevndini í minsta lagi 6 vikur fyri valdagin; samleiðis lýsir valnevndin í seinasta lagi 1 viku frammánundan valinum stað og klókkutið fyri valið, sum skal fara fram bæði fyri og aftan á middag, og sum ikki má euda fyrr enn kl. 20, men atkvøðugreiðslan heldur fram, so leingi veljarar eru til staðar, sum vilja atkvøða.

3. petti. Eingin má av arbeiðsgevara vera so mikið bundin, at hann fær ikki høvi til at velja.

§ 4.

1. petti. Valið verður fyrirreikað við listum yvir veljararnar. Vallistin verður gjørdur í seinasta lagi 1. september í tí ári, sum valið fer fram, yvir teir veljarar, ið tá lúka treytnar fyri valrætti, og so skjótt sum valdagurin er ásettur, verður gjørdur eykalisti yvir teir

Stk. 3. Ordinære valg foregår på en af Færøernes landsstyre fastsat dag i perioden 20. november - - til 10. december, og valgperioden regnes fra 1. januar det følgende år.

II. Forberedelser til valget.

§ 3.

Stk. 1. Valget forberedes og ledes af en valgbestyrelse nedsat af kommunalbestyrelsen. Valgbestyrelsen har mindst 3 medlemmer, der alle skal være medlemmer af kommunalbestyrelsen, og formanden for kommunalbestyrelsen skal være bestyrelsens formand.

Stk. 2. Når valgdagen er fastsat af landsstyret, jfr. § 2, stk. 3, og kommunalbestyrelsen har modtaget meddelelse herom, skal valget bekendtgøres af valgbestyrelsen mindst 6 uger forud for valgdagen; på samme måde bekendtgøres senest 1 uge før valget sted og klokkeslæt for valget, som skal ligge både før og efter kl. 12, og som ikke må afsluttes før kl. 20, og afstemningen fortsætter, så længe der er vælgere til stede, som ønsker at afgive deres stemme.

Stk. 3. Ingen må af sin arbejdsgiver være så optaget af arbejde, at han ikke får lejlighed til at afgive sin stemme.

§ 4.

Stk. 1. Valget forberedes ved lister over vælgerne. Valglisten udarbejdes senest 1. september i det år, hvori valget foretages, over de vælgere, der på det tidspunkt opfylder betingelserne for valgret, og snarest efter at valgdagen er fastsat, udfærdiges en tillægsliste over

persónar, sum, aftan á at høvuðs-vallistin er gjørdur og til valið fer fram, ætlast valdagin at lúka aldurstreytina og hinar treytirnar fyri valrætti, sbr. § 1.

2. petti. Vallistarnir verða gjørdir í 2 eintøkum, sum verða at goyma hvørt fyri seg, og teir skulu verða merktir «Vallisti til kommunuval».

3. petti. Í seinasta lagi 4 vikur frammanundan valinum skulu vallistarnir verða framlagdir til alment eftirlit, og teir verða liggjandi frammi í 2 vikur á einum staði, ið liggur høgliga fyri hjá íbúgvarunum. Lýst verður um hetta á vanligan hátt 5 vikur frammanundan valinum.

4. petti. Kæra um, at onkur av órøttum er komin uppá listan, ella onkur rættkomin ikki er tikin við, skal í seinasta lagi 1 viku fyri valdagin verða send valnevndini, sum kannar og tekur endaliga avgerð í málinum.

III. Valkort.

§ 5.

Kommunustýrið kann gera av, at valkort verða send út til seljararnar. Tey skulu innihalda upplýsingar um navn og bústað veljara og talnummar hansara á vallistanum, og tey skulu verða útsend í seinasta lagi 2 vikur frammanundan valinum.

IV. Valevnislistar.

§ 6.

1. petti. Atkvøðugreiðslan fer fram sambært valevnislistum, har

de personer, som efter at hovedvalglisten er udfærdiget og indtil valget foretages, på valgdagen kan ventes at ville opfylde alders- og øvrige betingelser for valgret, jfr. § 1.

Stk. 2. Valglisterne udfærdiges i 2 eksemplarer, der opbevares hver for sig, og de skal forsynes med betegnelsen «Vallisti til kommunuval».

Stk. 3. Senest 4 uger før valget skal valglisterne fremlægges til offentligt eftersyn i 2 uger på et for kommunens beboere bekvemt sted. Bekendtgørelsen herom sker på sædvanlig måde 5 uger før valget.

Stk. 4. Klage over, at en uberettiget er optaget på listen, eller en berettiget er udeladt, må mindst 1 uge før valget indgives til valgbestyrelsen, som undersøger og afgør sagen endeligt forinden valgdagen.

III. Valgkort.

§ 5.

Kommunalbestyrelsen kan vedtage, at der udsendes valgkort til vælgerne. De skal indeholde oplysning om vælgernes navn og adresse samt nummeret på valglisten, og må udsendes senest 2 uger før valget.

IV. Kandidatlistar.

§ 6.

Stk. 1. Afstemningen foregår i henhold til kandidatlistar, hvorpå

ávisir persónar eru uppskotnir sum valevni.

2. **petti.** Valevnislistarnir mugu vera nevndarformanninum ella einum av honum tilnevndum embætismanni í hendi í seinasta lagi kl. 12 á middegi 3 vikur framanundan valdegunum.

3. **petti.** Listin skal verða undirskrivaður av í minsta lagi 15 og í mesta lagi 25 veljarum sum stillarum, og hjálagdur skal verða serligur listi yvir stillararnar, har teir eru skilliga lýstir við navni, starvi og bústaði. Er íbúgvaratalið í kommununi minni enn 1000, eru 10 stillarar nóg nógvir. Listin skal verða latin inn av einum stillara, og hesin hevur rætt til á einum avriti av valevnislistanum at fáa kvittan frá formanninum ella tí av honum tilnevnda embætismanni fyri, at listin er móttikin, og nær.

4. **petti.** Ein listi kann hava færri og í mesta lagi 4 valevni fleiri enn tað samlaða talið av kommunustýrslimum, ið skulu verða valdir. Um henda freyt verður ikki hildin, skal listin verða lýstur ógildur.

5. **petti.** Valevnini skulu vera so skilliga lýst við navni, starvi og bústaði, at eingin samanblanding við nakran annan valbæran persón kann standast av. Er okkurt valevni ikki valbært, ella er tað so óskilliga lýst, at ivi kann vera um, hvønn valbæran persón sipað verður til, verður navn hansara strikað av listanum.

6. **petti.** Um valevnislisti verður lýstur ógildur, ella um valevni verður strikað av listanum, skal henda avgerð nevndarinnar, sum er endalig, verða skrivað í valbókina, og úrskift úr henni um hetta

bestemte personer bringes i forslag til valg.

Stk. 2. Kandidatlisterne skal være indleveret til formanden for valgbestyrelsen eller en af ham udpeget embedsmand senest kl. 12 middag 3 uger før valgdagen.

Stk. 3. Listen skal være underskrevet af mindst 15, højst 25 vælgere som stillere og være ledsaget af en særlig fortegnelse over stillerne, hvori disses navne, stillinger og bopæl er tydeligt angivne. Er kommunens indbyggertal mindre end 1000, er 10 stillere nok. Listen skal indleveres af en stiller, og denne har ret til på en genpart af kandidatlisten at få tilståelse fra formanden eller den af ham udpegede embedsmand for, at og når listen er modtaget.

Stk. 4. En liste kan indeholde færre og højst 4 kandidater flere end det samlede antal repræsentanter, der skal vælges. Overholdes denne betingelse ikke, skal listen erklæres for ugyldig.

Stk. 5. Kandidaterne skal være så bestemt betegnede ved navn, stilling og bopæl, at der ikke kan finde forveksling sted med nogen anden valgbar person. Er nogen af de opførte kandidater ikke valgbar, eller er han så utilstrækkeligt betegnet, at der kan opstå tvivl om, hvilken valgbar person, der sigtes til, udstryges hans navn af listen.

Stk. 6. Såfremt en kandidatliste erklæres ugyldig, eller en kandidat udstryges af listen, skal denne kendelse, som er endelig, tilføres valgprotokollen, og en udskrift af kendelsen snarest muligt, og i alle

skjótast möguligt, og í øllum før-
um fyri valið verða send tí stillara,
sum listan hevur latið inn.

§ 7.

Teir av valnevndini góðkendtu
valevnislistar fáa hvør sær eitt
bókstavfrámerki (A, B, C, o.s.fr.),
og á hvørjum lista verður sett tal-
nummar (1, 2, 3, o.s.fr.) framan
fyri hvørt valevni í somu ræðfylgju
sum tey av stillarunum eru upp-
sett.

V. Atkvøðingarøki.

§ 8.

1. petti. Kommunustýrin kunnu
gera av, at kommunan verður býtt
upp í tvey ella fleiri atkvøðingar-
øki, soleiðis at atkvøðugreiðslan og
uppteljingin av atkvøðunum fara
fram í hvørjum øki sær.

2. petti. Somuleiðis kunnu kom-
munustýrin gera av, at eitt at-
kvøðingarøki verður niðurlagt.
Avgerð um hetta verður at lýsa í
bløðunum ella á annan fullgóðan
hátt.

3. petti. Meðan atkvøðugreiðslan
í kommununum, sum ikki eru býtt-
ar upp í fleiri atkvøðingarøki, fer
fram undir leiðslu av tí av kom-
munustýrinum valdu valnevnd,
sbr. § 3, so verður í kommununum
við fleiri atkvøðingarøkjun sett
serlig nevnd av valstýrarum fyri
hvørt økið at stíla fyri valinum har.
Henda nevnd verður sett av kom-
munustýrinum eftir vanligum regl-
um fyri val av nevndum (lutfals-
valláttur) og skal hava í minsta
lagi 3, í mesta lagi 9 limir (val-
stýrarar). Av teimum skal í minsta

tílfælde før valget, tilstilles den
stiller, som har indleveret listen.

§ 7.

De af valgbestyrelsen godkendte
kandidatlistes mærkes hver med
sit bogstav (A, B, C, o.s.v.) og på
hver liste sættes nummer (1, 2, 3,
o.s.v.) foran kandidatens navn
i den rækkefølge, hvori de af stil-
lerne er opført.

V. Afstemningsområder.

§ 8.

Stk. 1. Kommunalbestyrelserne
kan bestemme, at kommunen skal
deles i to eller flere afstemnings-
områder, således at afstemningen
og stemmeoptællingen foregår i
hvert område for sig.

Stk. 2. Ligeledes kan kommunal-
bestyrelsen træffe beslutning om
nedlæggelse af et afstemningsom-
råde. En sådan beslutning skal be-
kendtgøres i de stedlige dagblade
eller på anden forsvarlig måde.

Stk. 3. Medens afstemningen i
kommuner, der ikke er delt i to
eller flere afstemningsområder, le-
des af den af kommunalbestyrelsen
nedsatte valgbestyrelse, jfr. § 3, så
udnævner kommunalbestyrelsen i
kommuner med flere afstemnings-
områder mindst 3 højst 9 valg-
styrere for hvert område, hvoraf
mindst en skal være kommunalbe-
styrelsesmedlem. Disse særlige
valgstyrere vælges efter de admin-
delige regler for valg af udvalg.
Valgstyrerne vælger selv deres for-
mand. Ingen valgberettiget kan

Iagi ein vera kommunustýrislinnur. Nevndin velur sjálf formaun. Þóingin veljari kann bera seg undan vali til valstýrara, uttan so at hann hefur lógligt forfall.

VI. Atkvøðuseðlar.

§ 9.

1. petti. Til valdagin og valstaðin útvegar valnevndin neyðugt tal at atkvøðuseðlun, sum allir skulu vera til staðar í valhølinum tá valið byrjar.

2. petti. Atkvøðuseðlin skal vera soleiðis háttaður, at ikki sæst í gjøgnum hann, og hann skal í skilgigum prenti innihalda upplýsing um valdag og valár, bókstav- og møguligt floksfrámerki (vallisti A, vallisti B, vallisti C, o.s.fr.) í so nógvum reghum, sum talið av valevnislistum, og harumframt nævnini á øllum valevnum í somu raðfylgju og við somu nummarmerking, sum tey eru lýst á valevnislistunum, sí tó niðanfyri undir § 10.

3. petti. Valevnislistarur skulu verða skildir hvør frá øðrum við prentaðari grovari striku, meðan nævnini á valevnum verða skild hvørt frá øðrum við tunnari prentaðari striku.

4. petti. Einki annað orð, bókstavur ella frámerki má vera á nøkrum atkvøðuseðli, hvørki við prenti, skrifti ella á annan hátt.

§ 10.

1. petti í kommunum við meiri enn 5.000 íbúgvum eftir seinastu

undragi sig udnævnelse til valgstyrer, medmindre lovligt forfald oplyses.

VI. Stemmesedler.

§ 9.

Stk. 1. Valgbestyrelsen tilvejebringer til valdagen og valgstedet stemmesedler i fornødent antal, og samtlige stemmesedler skal være til stede ved valgets begyndelse.

Stk. 2. Stemmesedlen skal være således indrettet, at der ikke kan ses igennem den, og den skal i tydeligt tryk indeholde oplysning om valgdag og valgår, bogstav- og eventuelt partibetegnelse (valgliste A, valgliste B, valgliste C, o.s.v.) i så mange linier, som der er kandidater. Endvidere navnene på samtlige kandidater i samme rækkefølge og med samme nummerbetegnelse som på kandidat-listerne, jfr. dog § 10.

Stk. 3. Kandidatlisterne skal være adskilt fra hinanden ved en trykt tyk streg, medens kandidaternes navne adskilles fra hinanden ved en tyndere trykt streg.

Stk. 4. Intet andet ord, bogstav eller tegn må være påført nogen stemmeseddel, hverken ved tryk, skrift eller anden måde.

§ 10.

Stk. 1. I kommuner med over 5.000 indbyggere efter den sidst

fólkatælling kann kommunustýrið gera av, at nævnini á valevnum skulu ikki verða sett á atkvøðuseðlin. Avgerð um hetta skal tá verða gjørd, áðrenn sjálvt valið verður lýst sbr. § 4, og verður hon so lýst samstundis.

2. petti. Verður slík samtykt gjørd av kommunustýrinum, skal á atkvøðuseðlinum undir hvørjum valevnislista í staðin fyri navn verða gjørd pláss fyri einum tónum teigi nóg stórum til, at veljarin lættliga hevur pláss til at skriva navnði á tí valevni, hann ætlar at atkvøða fyri.

VII. Valhøli, atkvøðurúm og atkvøðukassar.

§ 11.

1. petti. Valið fer fram í einum ella fleiri hølm, sum kommunustýrið hevur ávíst, har atkvøðurúm í neyðugum tali eru sett upp. Atkvøðurúminu skulu vera soleiðis háttað, at persónur kann standa upprættur inni, og soleiðis at eingin hevur møguleika fyri uttanífrá at siggja, hvussu avvarðandi hevur atkvøtt. Tey skulu vera nóg ljós til at lættliga sæst at lesa. Harumframt skulu svartur blýantur og fäst pláta sum skrivlundir lag vera í hvørjum atkvøðurúmi.

2. petti. Á valstöðunum — bæði í sjálvum valhølinum og í atkvøðurúmunum — skulu frá tí valið byrjar, yvirlit yvir valevnini við bókstavi og nummar teirra verða uppsligin. Somuleiðis skal verða uppsligin ein prentað vegleiðing

afholdte folketælling kan kommunalbestyrelsen bestemme, at kandidaternes navne ikke skal opføres på stemmesedlen. Beslutningen herom skal da træffes, forinden selve valget bekendtgøres, jfr. § 4, og offentliggøres samtidig hermed.

Stk. 2. Vedtages sådan beslutning af kommunalbestyrelsen, skal der på stemmesedlen i hver kandidatlistes felt i stedet for navne være indrettet en tom rubrik, stor nok til, at vælgeren bekvemt kan skrive navnet på den kandidat, han ønsker at stemme på.

VII. Valgløkale, stemmerum og stemmekasser.

§ 11.

Stk. 1. Stemmeafgivningen sker i et eller flere af kommunalbestyrelsen anviste lokaler, i hvilke der skal være indrettet det fornødne antal stemmerum. Stemmerummene skal være af sådan beskaffenhed, at en person kan stå oprejst deri, uden mulighed for nogen udenfor at se, hvorledes vedkommende har stemt. Stemmerummet skal være tilstrækkeligt lyst til, at skrift tydeligt kan læses. Desuden skal der i hvert stemmerum forefindes en sort blyant og en fast plade til underlag ved skrivning.

Stk. 2. På valgstederne — i såvel selve valgløkalet som i stemmerummene — skal der fra valg-handlingens begyndelse findes opslået fortegnelser over kandidaternes navne mærket med deres bogstav og nummer. Ligeledes skal

fyrir veljararnar, sum skal innihalda tær greinir í hesi lóg, sum mestan týðning hava fyri sjálvt valið.

3. **petti.** Valnevndin útvegar ein ella fleiri atkvøðukassar, ið skulu vera læstir, meðan atkvøðugreiðslan fer fram, og annars soleiðis háttaðir, at eingin atkvøðuseðil kann verða tikin uppúr, uttan at kassin verður latin upp.

VIII. Atkvøðugreiðslan.

§ 12.

1. **petti.** Valið byrjar við, at formaðurin í valnevndini ger kunnugt nævnini á limum nevndarinnar, talið á kommunustýrslimum, ið skulu verða valdir og teir sbr. § 6 móttíku valevnislistar. Formaðurin vísir fram atkvøðukassarnar soleiðis, at tað sæst, at teir eru tómar, og síðani verða teir læstir.

2. **petti.** Undir eftirliti av nevndarformanninum verður førd ein valbók. Í valbókina verður at føra inn alt tað, ið týðning hevur fyri valið, serliga talið á innkomnum valevnislistum við nævnun á valevnunum í somu raðfylgju sum á listanum, talið á atkvøðuseðlum, ið nýttir skulu verða til valið, talið á gildum og ógildum seðlum hvørjir sær, atkvøðutølini fyri hvønn valevnislista og hvørt valevni, og nævnini á teim valda valevnunum. Tá ið valið er lokið, verður valbókin í varðveitshú hjá kommunustýrinum.

3. **petti.** Tey, ið hjástødd eru í valhølinum, meðan valið fer fram, hava skyldu at lýða boðum for-

der findes opslået en trykt vejledning for vælgerne, indeholdende det væsentlige i denne lov vedrørende selve valget.

Stk. 3. Valgbestyrelsen tilvejebringer en eller flere stemmekasser, der skal være aflåsede under valghandlingen, og den skal være således indrettet, at ingen stemmeseddel kan udtages af den, uden at kassen åbnes.

VIII. Afstemningen.

§ 12.

Stk. 1. Valghandlingen åbnes af formanden med at bekendtgøre navnene på valgbestyrelsens medlemmer, det antal medlemmer, der skal vælges til kommunalbestyrelsen, og de i henhold til § 6 modtagne kandidatlistes. Han foreviser stemmekasserne, således at det kan ses, at de er tomme, hvorefter de aflåses.

Stk. 2. Under tilsyn af valgbestyrelsens formand føres en valgprotokol. I denne optegnes det væsentlige af, hvad der vedrører valghandlingen, navnlig antallet af indleverede kandidatlistes og navnene på hver listes kandidater i den på listen opførte orden, tallet af de til brug ved valget tilvejebragte stemmesedler, tallet af afgivne gyldige og ugyldige stemmesedler hver for sig, tallet af stemmer på hver kandidatliste og på hver kandidat, samt navnene på de valgte kandidater. Efter valget opbevares valgprotokollen hos kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Tilstedeværende i valglokalet under valghandlingen er pligtige til at rette sig efter for-

mansins, soleiðis at valið í allar mátar kann fara fram siðiliga.

§ 13.

1. petti. Veljararnir koma fram at valborðinum soleiðis, sum teir vilja sjálvir, og sum høvi gevst at atkvøða. Eftir at valnevndin (valstýrararnir ella hjálparfólkið) hava vissað sær, at veljarin er tann, sum hann sigur seg at vera, og at hann stendur á vallistanum, verður hann avmerktur á vallistanum samstundis sum ein annar hjálparmaður skrivur upp navn og valnummar veljarans á serligan lista í somu raðfylgju, sum veljararnir verða avgreiddir. Síðan verður atkvøðuseðilin útflyggjaður.

2. petti. Í kommunum, har valkort eru send út til veljararnar, sbr. § 5, skal veljarin, samstundis sum hann verður avmerktur á vallistanum, lata inn valkortid, áðrenn atkvøðuseðilin verður flyggjaður honum, og tann í stk. 1 nevndi serligi listi er tá ikki neyðugur. Hevur veljarin ikki valkortid við sær, verður nýtt kort at skriva, sum so verður lagt saman við teinum kortum, sum latin eru inn, ella serligur listi verður at føra í hesum forum.

3. petti. Tá veljarin hevur fingið atkvøðuseðilin útflyggjaðan, fer hann beinanvegin inn í atkvøðurýmið, har eingin annar má vera inni (sí tó § 15). Her fer atkvøðugreiðslan fram á tann hátt, at veljarin setur kross annaðhvørt fyri tí lista, hann ætlar at velja, ella fyri einum av valevnum á hesum sama lista.

mannens nærmere bestemmelser, således at valget i enhver henseende kan foregå i ro og orden.

§ 13.

Stk. 1. Vælgerne fremtræder efterhånden som de vil, og som der bliver lejlighed til at stemme. Efter at valgbestyrelsen eller de tilforordnede har forvissat sig om, at vælgeren er den, han opgiver at være, og at han står opført på valglisten, afkrydses han på valglisten samtidig med, at en anden tilforordnet opfører hans navn og valgnummer på en særlig liste i samme rækkefølge, som vælgerne betjenes. Siden udleveres stemmesedlen.

Stk. 2. I kommuner, hvor valgkort er udsendt til vælgerne, jfr. § 5, skal vælgeren samtidig med, at han afkrydses på valglisten, aflevere valgkortet, forinden stemmesedlen udleveres, og i så fald er den i stk. 1 nævnte særlige liste ikke nødvendig. Har vælgeren ikke medbragt valgkortet, må nyt valgkort udfærdiges, der lægges sammen med iøvrigt modtagne valgkort, eller også skal der føres en særlig fortegnelse over disse tilfælde.

Stk. 3. Efter at have modtaget stemmesedlen, skal vælgeren straks begive sig ind i stemmerummet, hvor ingen anden må være til stede (jfr. dog § 15). Her foregår stemmeafgivningen ved, at vælgeren sætter kryds for den kandidatliste, han ønsker at afgive sin stemme, eller for en af kandidaterne på samme liste.

4. **petti.** Um so er, at nœvnini á valevnumm eru ikki sett á atkvøðuseðilin, sbr. § 10, skrivar veljarin, um hann ynskir at atkvøða fyri ávístum valevni, navnif á avvarandi í tann tóma teigin, sum ællaður er til helta, undir avvarandi valevnislista.

5. **petti.** Veljarin leggur nú atkvøðuseðilin soleiðis saman, at eingin annar sær, hvussu atkvøtt er, og koyrir hann heinanvegin í atkvøðukassan, meðan ein av nevndini ella ein hjálparmaður hennara sær.

6. **petti.** Tað er strangliga banu- að limur í valnevndini ella hjálparfólki hennara at gera seg kunnugar við, hvussu veljari hevur atkvøtt.

§ 14.

1. **petti.** Veljarar, ið vilja taka lut í valinum valdagin, mugu møta persónliga; tó kunnu sjófólk, sjúk og aðrir persónar, ið hava ikki møguleika at greiða atkvøðu á valstaðnum sjálfvan valdagin greiða atkvøðu eftir somu reglum, sum galdandi eru fyri val til Føroya lögtings við innSENDING av bræv- atkvøðum.

§ 15.

1. **petti.** Í niðanfyri nevndu før- um kann valnevndin slaka í tein- fyrisettu reglum fyri atkvøðu- greiðsluni:

a) Um persónur møtir til val og sigur frá, at hann er ikki førur fyri einsamallur at greiða atkvøðu á fyriskrivaðan hátt, kann hann fáa hjálp til hetta frá einum av valnevndini til

Stk. 4. Hvis kandidaterne ikke findes opført på stemmesedlen, jfr. § 10, og vælgeren ønsker at stemme på en bestemt kandidat, skriver han den pågældende kandidats navn i den tomme rubrik, der er beregnet hertil under liste- betegnelsen.

Stk. 5. Vælgeren sammenfolder nu stemmesedlen, således at det ikke af andre kan ses, hvorledes han har stemt, hvorefter han straks i et medlems eller en tilforordnets påsyn nedlægger stemme- sedlen i stemmekassen.

Stk. 6. Det er medlemmer af valgbestyrelsen eller tillorordnede strengt forbudt at gøre sig be- kendt med, hvorledes en vælger har stemt.

§ 14.

Stk. 1. Vælgere, der ønsker at deltage i valget, må møde person- ligt; dog kan søfolk, syge og andre personer, der ikke har mulighed for at afgive stemme på valgstedet selve valgdagen, stemme efter de regler, som er gældende for valg til Færøernes lagting vedrørende afstemning pr. brev.

§ 15.

Stk. 1. I følgende tilfælde kan valgbestyrelsen foretage nødven- dige lempelser i den foreskrevne fremgangsmåde ved stemmeaf- givningen:

a) Ifald en vælger møder op og fremfører, at han ikke ved egen hjælp er i stand til at foretage afstemningen på den fore- skrevne måde, kan han få for- nøden bistand hertil af en af

hella endarnál tilnefndum persóni, sum er undir lögskyldu.

- b) Um persónur er so mikið lam-in ella á annan hátt so mikið brekaður, at hann er ikki før-ur fyri at koma sær inn í val-hælið, kann hann krevja, at atkvøðugreiðslan fer fram beint aftan fyri valhælið, og skulu í hesum føri 2 av nevndarlim-unum ella hjálparfólkunum vera hjástaddir, og um neyð-ugt veita honum hjálp við atkvøðugreiðsluni.

§ 16.

1. petti. Um atkvøðuseðil, aftan á at vera útflyggjaður veljaranum, men áðrenn hann er koyrdur í atkvøðukassan, vísir seg at vera ónýtiligur, ella hann av óansni ella misgávuun verður gjørdur ónýti-ligur, kann veljarin móti at lata inn aftur hin upprunaliga seðilin fáa nýggjan seðil og greiða atkvøðu av nýggjum. Tann ónýti-ligi seðilin verður gjørdur ógild-ur.

2. petti. Tá ið steðgur kemur í atkvøðugreiðsluna aftan á ta klokkuflø, sum ásett er at enda valið, sbr. § 3, skal valið verða lýst liðugt, tó soleiðis at limir val-nevndarinnar og hjálparfólk henn-ara fá beinanvegin hava rætt til at atkvøða og lata inn egnu atkvøðuseðlar sínar.

3. petti. Eingin veljari, sum atkvøtt hevur, skal hava skyldu fyri rættinum í nøkrum føri at geva upp, hvørjum hann hevur atkvøtt fyri, ella um hann hevur atkvøtt fyri ella ímóti einum valevni.

valgbestyrelsen til dette for-mål tilforordnet person, som er underkastet tavshedspligt.

- b) Vælger, der på grund af man-glende forlighed eller lignende årsag ikke kan bevæge sig ind i stemmelokalet, kan forlange, at afstemningen foregår umid-delbart udenfor lokalet, og i så fald skal 2 af valgbestyrelsens medlemmer eller dens tilfor-ordnede være tilstede, og om nødvendigt yde bistand ved af-stemningen.

§ 16.

Stk. 1. Hvis en stemmeseddel, efter udlevering til vælgeren, men inden nedlægnings i stemmekassen, findes ubrugelig eller af uagtsom-hed eller ved fejltagelse bliver gjort ubrugelig, kan den pågæl-dende vælger mod at tilbagelevere den oprindelige stemmeseddel få udleveret en ny seddel og stemme på nyt. Den ubrugelige seddel bli-ver gjort ugyldig.

Stk. 2. Så snart standsning ind-træder i stemmeafgivningen efter det klokkeskud, der er fastsat for valgets afslutning, jfr. § 3, skal valget erklæres for afsluttet, dog således at valgbestyrelsens med-lemmers og de tilforordnede umid-delbart derefter har ret til at af-give deres stemme og aflevere de-res egne stemmesedler.

Stk. 3. Ingen vælger, som har af-givet stemme, skal være pligtig for retten i nogen sag at opgive, hvem han har stemt på, eller om han har stemt for eller imod en valg-kandidat.

4. petti. Eingin limur í valnevndinni ella nakar annar, ið hjástaddur er í valhølinum, har atkvøðuseðlarnar verða útskýggjaðir, hevur loyvi at geva veljarinn ráð, ávising ella tilelving um, hvønn teir skulu velja. Heldur ikki má nakar, sum á valstaðnum fær kunnleika um, hvønn ein veljari hevur valt, geva hesa vitan sína viðari.

5. petti. Tað er forboðið flokkskrivarum ella øðrum miðvist at kanna eftir, um veljarar møta fram til atkvøðugreiðslu.

6. petti. Brot upp á tær í 4. og 5. petti nevndu fyriskipanir verða revsaðar við sekt, hefti ella fongsl.

IX. Atkvøðuteljingin.

§ 17.

1. petti. So skjótt sum atkvøðugreiðslan er av, fer atkvøðuteljingin fram. Hon er almenn.

2. petti. Í kommunum, sum býttar eru upp í tvey ella fleiri atkvøðuski, fer teljingin fram í hvørjum øki sær undir leiðslu av formanninum fyrri teirri av kommunustýrinum settu serligu nevnd (valstýrarar) sbr. § 8, 4. petti, meðan teljingin í kommunum, sum eru ikki soleiðis uppbyggdar, fer fram undir leiðslu av valnevndini.

3. petti. Áðrenn atkvøðuteljingin byrjar, verða atkvøðuseðlarnir tiknir upp úr atkvøðukassunum, og verða teir síðan blandaðir og býttir javnt millum neyðugt tal av teljingarhólkum, samansettir

Stk. 4. Intet medlem af valgbestyrelsen eller nogen anden, der er til stede i valglokalet, hvor stemmesedler udleveres, må give nogen vælger råd, anvisning eller opfordring med hensyn til hvem, han skal stemme på. Ej heller må nogen af dem give nogen anden underretning om, hvad han på stemmestedet måtte have erfaret med hensyn til, hvilken kandidat en vælger har givet sin stemme.

Stk. 5. Det er forbudt gennem partibureauer eller på anden måde at føre systematisk kontrol med, om vælgerne møder op til afstemningen.

Stk. 6. Overtrædelse af de i stk. 4 og stk. 5 nævnte bestemmelser straffes med bøde, bæfte eller fængsel.

IX. Stemmeoptællingen.

§ 17.

Stk. 1. Straks efter stemmeafgivningen afslutning finder stemmeoptællingen sted, og den foregår offentligt.

Stk. 2. I kommuner, der er delt i to eller flere afstemningsområder, foregår stemmeoptællingen i hvert område for sig under ledelse af formanden for de af kommunalbestyrelsen udnævnte valgstyrere, jfr. § 8, stk. 4, medens optællingen i kommuner, der ikke er delt, foretages under ledelse af valgbestyrelsen.

Stk. 3. Førinden stemmeoptællingen påbegyndes, udtages stemmesedlerne af stemmekasserne, hvorefter de blandes og fordeles mellem det fornødne antal optællingshold af medlemmer af valg-

av valnevndarlínum, valstýrarum og hjálparfólki nevndarinnar. Hvör bólkur sær leggur í rúgvur fyrir seg atkvøðuseðlar, sum greiddir eru fyrir sama valevnislista, og telur so upp, hvussu nógvur atkvøður hvør av valevnislistunum hevur fingið við atkvøðugreiðsluna. Ein atkvøðuseðil er givin fyrir tí valevnislista, innanfyri hvørs teigi veljarin hevur sett kross, ella har nævnini á valevnunum eru ikki sett á atkvøðuseðilin, sbr. § 10, 1. petti og § 13, 4. petti, innanfyri hvørs teigi veljarin hevur skrivað navnð á einum av valevnunum á listanum. Verður ivi um gildi av einum atkvøðuseðli, ella um hvørjum valevnislista atkvøtt er fyri, verður hesin atkvøðuseðil ikki taldur við í fyrsta umfari, men verður lagdur til viks fyrribils. Formaðurin fyri valnevndini ella valstýrarunum tekur ikki sjálvur lut í hesum parti av teljingini, men hann skal ansa eftir, at hon fer fram á rættan og tryggan hátt.

4. petti. Tá teir einstøku teljingarbólkarnir eru lidnir við teljingina av teim atkvøðuseðlum, sum býttir eru út til bólkin, verður teljingarúrslitið saman við teim ivasomu atkvøðuseðlunum givið formanninum fyri valnevndini ella valstýrarunum.

5. petti. Valnevndin ella valstýrararnir taka síðan avgerð, um teir ivasomu atkvøðuseðlarnir skulu verða roknaðir sum gildir ella ikki. Ein atkvøðuseðil er ógildur

a) um tað ikki við vissu sæst, hvønn valevnislista veljarin hevur viljað atkvøtt fyri,

bestyrelsen, valgstyrelse og tilfornordnede vælgere, der ordner dem således, at stemmesedler afgivet for samme kandidatliste samles i bunker for sig og derefter optæller hvor mange stemmer, der ved afstemningen er afgivet for hver af de på stemmesedlerne opførte kandidatlistes. En stemmeseddel er afgivet for den liste, inden for hvis felt vælgeren har sat kryds, eller når kandidaternes navne ikke findes opført på stemmesedlerne, jfr. § 10, stk. 1 og § 13, stk. 4, inden for hvis felt vælgeren har skrevet navnet på en af listens kandidater. Hvor der er tvivl om en stemmeseddels gyldighed eller om, på hvilken liste der er stemt, medregnes stemmesedlen ikke i optællingen i første omgang, men lægges til side foreløbig. Formanden for valgbestyrelsen eller valgstyrelserne deltager ikke personlig i denne del af optællingen, men han påser, at den foregår under betryggende former.

Stk. 4. Når de enkelte optællingshold har tilendabragt optællingen af de stemmesedler, der er fordelt til holdet, afgives optællingsresultatet tillige med de som tvivlsomme henlagte stemmesedler til formanden for valgbestyrelsen eller valgstyrelserne.

Stk. 5. Valgbestyrelsen eller valgstyrelserne afgør derpå, om de tvivlsomme stemmesedler skal anses for gyldige eller ej. En stemmeseddel er ugyldig

a) når det ikke med sikkerhed fremgår, hvilken kandidatliste vælgeren har villet give sin stemme.

- b) um atkvæðuseðilin er þörfvísir
verðin ein leir, sum útlýggjaðir eru til atkvæðugreiðsluna,
- c) um á atkvæðuseðilin er skrifað
annað en ein krossur eða val-
evnisnau, sbr. § 10 og § 13,
eða um atkvæðuseðlinum við
vilja er givið slíkt eyðkenni, at
tað sæst, hver veljarin er.

Verður ein atkvæðuseðil vrakaður,
skal grundin til hetta verða förd
í valbókina.

§ 18.

1. patti. Valnevndin eða valstýr-
ararnir gera síðan upp úrslitið af
atkvæðugreiðslunni við at leggja
saman stakúrslitin frá teljingar-
bólkunum og aftrat hesum at
leggja teir af valnevndinni eða val-
stýraranum góðkendu ívasomu at-
kvæðuseðlar.

2. patti. í kommunum, sum upp-
býttar eru í tvey eða fleiri atkvæð-
ingarøki, verður úrslitið af at-
kvæðuteljningini í hvorjum valstaði
gjört kunnugt fyri teim hjástøddu
og skjótast gjørligt fráboðað for-
manni valnevndarinnar. í hesum
kommunum kemur valnevndin
saman í seinasta lagi dagin eftir,
at atkvæðugreiðslan er farin fram,
fyri at gera upp atkvæðuteljningina
í øllum atkvæðingarøkjum kom-
mununnar. Hesin fundur er al-
mennur. Fyri hvørt atkvæðingar-
øki tekur formaðurin fyri valstýr-
aranum lut í fundinum, og skal
hann hava við sær úrskrift úr val-
bók valstýraranna saman við øl-
lun atkvæðutilfarinum.

- b) når beskaffenheden af stemme-
sedlen er anderledes end de
sedler, der er udleveret til af-
stemningen,
- c) når der på stemmesedlen er
skrevet andet end et kryds eller
navnet på en kandidat, jfr. §
10 og § 13, eller om stemme-
sedlen forsælligt er givet et så-
dant særpræg, at man kan se,
hvem den stemmende er.

Såfremt en stemmeseddel kasseres,
anføres grunden hertil i valgbogen.

§ 18.

Stk. 1. Valgbestyrelsen eller valg-
styrene opgør derefter det samle-
de resultat af afstemningen ved
sammenlægning af de enkelte op-
tællingsholds resultater og ved til
disse at lægge de af valgbestyrel-
sen eller valgstyrene godkendte
tvivlsomme stemmesedler.

Stk. 2. I kommuner, der er delt
i to eller flere afstemningsområ-
der, kundgøres udløbet af stem-
meoptællingen på hvert afstem-
ningssted for de tilstedeværende,
hvorpå meddelelse snarest muligt
gives til formanden for valgbesty-
relsen. I disse kommuner samles
valgbestyrelsen senest dagen efter,
at afstemningen har fundet sted,
til opgørelse af stemmeoptællingen
i samtlige kommuners afstem-
ningsområder. Dette møde er of-
fentligt. For hvert afstemningsom-
råde deltager formanden for kred-
sens valgstyrelse i mødet, hvortil
han medbringer udskrift af valg-
styrenes valgbog sammen med alt
stemmematerialet.

3. **petti.** Valnevndin ger nýggja teljing og meting av teimum í atkvøðingarøkinum givnu atkvøðuseðlum eftir reglunum í § 17, og ger síðan ta endaligu uppgerðina yvir úrslitið av atkvøðugreiðsluni; hetta verður ført í valbókina og gjørt kunnugt fyri teim hjástøddu.

4. **petti.** Í kommunum, sum eru ikki hýttar upp í fleiri atkvøðingarøki, verður úrslitið av atkvøðuteljningini beinanvegin ført í valbók nevndarinnar og kunnugt fyri teim hjástøddu.

5. **petti.** Samlaða atkvøðutalið (gildir, ógildir og umskiftir atkvøðuseðlar) verður horið saman við tann í § 13, 1. **petti**, nevnda lista yvir teir veljarar, ið atkvøtt hava, ella við tey í sømu §, 2. **petti** nevnda valkort.

X. Uppgerð av valinum.

§ 19.

1. **petti.** Endalig uppgerð av valinum verður síðan gjørd av valnevndini annaðhvørt sama dag, sum atkvøðuteljningin er farin fram, ella í seinasta lagi dagin eftir.

2. **petti.** Fyrst skal verða avgjørt, hvussu nógv valevni skulu verða vald fyri hvønn valevnislista. Samlaða atkvøðutalið fyri hvønn valevnislista verður at býta við 1, 2, 3, o.s.fr., til hvørt atkvøðutalið er hýtt við ták eins stórum og talið á sessum, sum avvarðandi valevnislisti kann hugsast at fáa í mesta lagi. Hægsta býtingartalið, sum soleiðis kemur fram, gevur tí lista, sum fær tað í sín lut, rætt til lim nr. 1, næsthægsta býtingartalið gevur tí lista, sum fær tað í sín lut, rætt til lim nr. 2, og so framvegis,

Stk. 3. Valgbestyrelsen foretager en fornyet optælling og bedømmelse af de i afstemningsområderne afgivne stemmesedler efter reglerne i § 17 og derefter den endelige opgørelse af stemmegivningens udfald; dette tilføres valgbogen og kundgøres for de tilstedeværende.

Stk. 4. I kommuner, der ikke er delt i flere afstemningsområder, tilføres udfaldet af stemmeoptællingen straks valgbestyrelsens valgbog og kundgøres for de tilstedeværende.

Stk. 5. Det samlede stemmetal (gyldige, ugyldige og ombyttede stemmesedler) sammenholdes med den i § 13, stk. 1 nævnte liste over vælgerne, der har stemt, eller med de i samme §, stk. 2 nævnte valkort.

X. Opgørelse af valget.

§ 19.

Stk. 1. Den endelige opgørelse af valget foretages derefter enten samme dag, som stemmeoptællingen har fundet sted, eller senest dagen efter.

Stk. 2. Først bestemmes, hvor mange kandidater, der skal vælges af hver kandidatliste. Det for hver kandidatliste afgivne samlede stemmetal deles med 1, 2, 3, o.s.v., indtil hvert stemmetal er delt med et tal, så stort som det antal mandater, der i det højeste kan tænkes at tilfalde vedkommende kandidatliste. Den største af de således fremkomne kvotienter giver den liste, den er tilfaldet, ret til medlem nr. 1, den næststørste kvotient giver den liste, den er tilfaldet, ret til medlem nr. 2 og således fremdeles,

til talið á limum, ið valdir skulu verða, er býtt millum teir ymisku valevnislistarnar. Standa býtingarlolini á jövnum, skal lutakast fara fram; lutakastið verður fikið av formanni valnevndarinnar, meðan tey, ið hjástødd eru, siggja.

§ 20.

1. **petti.** Av hvørjum einstøkum lista verða teir valdu limirnir tiknir eftir persónliga atkvøðutali teirra.

2. **petti.** Tey valevni á einum valevnislista, sum eru ikki vald, verða roknað sum tiltaksmenn fyri tey, sum vald eru á sama lista, eftir persónliga atkvøðutali teirra og taka sess í kommunustýrinum í somu raðfylgju í staðin fyri teir limir, ið valdir eru, um so verður, at onkur av hesum í valskeiðinum doyri ella av aðrari orsök fer frá sum limur av kommunustýrinum.

§ 21.

1. **petti.** Tá valið er endaliga gjørt upp, færir formaður valnevndarinnar inn í valbókina gjølligar upplýsingar um tað, soleiðis at skilað verður til, hvussu atkvøðurnar skiftast til teir ymsu valevnislistarnar, í hvørjum nummarrað sessirnir litaðust teimum, hvussu mangar persónligar atkvøður hvørt valevni hevur fingið, hvørjir limir, ið valdir eru, og limanummarið, sbr. § 19, 2. **petti**, sum hvør av teimum hevur fingið; somuleiðis verða nøvnini á teimum valevnum, sum ikki vórðu vald, førd inn í valbókina, sum verður undirskrivað av allari valnevndini.

2. **petti.** Valbókin verður latin kommunustýrinum. Somuleiðis

indtil det antal medlemmer, der skal vælges, er fordelt mellem de forskellige kandidatlistes. Er kvotienterne lige store, gør lodtrækning udslaget; lodtrækning foretages af valgbestyrelsens formand i de tilstedeværendes påsyn.

§ 20.

Stk. 1. Af hver enkelt liste udtages de valgte medlemmer efter deres antal af personlige stemmer.

Stk. 2. De på en kandidatliste opførte kandidater, der ikke erklæres for valgte, betragtes som stedfortrædere for de valgte af samme liste efter deres personlige stemmetal og indtræder i den angivne orden i stedet for de valgte som medlemmer af kommunalbestyrelsen, hvis nogen af disse i valgperioden måtte afgå ved døden eller af anden årsag indtræder af kommunalbestyrelsen.

§ 21.

Stk. 1. Når valget er endeligt opgjort, tilfører formanden for valgbestyrelsen valgbogen nøjagtig oplysning herom, således at det angives, hvorledes stemmerne fordelte sig på de forskellige kandidatlistes, i hvilken nummerorden mandaterne tilfaldt disse, hvor mange personlige stemmer, der blev afgivet for hver af kandidaterne, hvilke medlemmer, der blev erklæret for valgte, samt det medlemsnummer, jfr. § 19, stk. 2, der tilfaldt enhver af de valgte; navnene på de kandidater, der ikke har opnået valg, anføres ligeledes i valgbogen, der underskrives af hele valgbestyrelsen.

Stk. 2. Valgbogen afleveres til kommunalbestyrelsen. Ligeledes

verður alt atkvæðutilfarið latið kommunustýrinum til nýtslu undir mögulegari fínteljing. Um so verður, at kommunustýrið ger av, at fínteljing skal vera, skal hon fara fram í seinasta lagi vikudagin eftir sjálvan valdagin.

3. petti. Atkvæðutilfarið verður goymt av kommunustýrinum, til kærufreistin er farin, ella møgulig klaga um valið er endaliga viðgjørd og støða til hana tikin; síðan skal tilfarið verða forkomið.

§ 22.

1. petti. Valnevndin boðar teimum valda frá valinum og sigur samstundis hvørjum einstøkum limum frá, hvørjum limummari hann er valdur við.

2. petti. Um onkur hevur verið limur av kommunustýrinum í 8 ár ella meiri, hevur hann ikki skyldu at taka við endurvali, fyrr eun 2 fylgjandi valskeið eru liðin; sumleiðis kann persónur, ið fyllt hevur 60 ár, bera seg undan at taka við vali. Endaliga kunnu lögmaður, limir av landsstýrinum og ríkisumboðsmaður bera seg undan at taka við vali.

3. petti. Annars hevur hvør persónur, sum valbærur er, skyldu at taka við vali.

XI. Valklagur, frítøka undan vali og innkallan av tiltaksmanni.

§ 23.

1. petti. Hann, ið hevur nakað at kæra seg um viðvíkjandi vali, sum fræn er farið, má, fyri at klaga hansara kann verða tikin til viðgerðar, í seinasta lagi 8 dagar eftir, at valið er gjørt endaliga upp,

afgives alt stemmematerialet til kommunalbestyrelsen til brug ved eventuel fíntelling. Hvis kommunalbestyrelsen beslutter, at fíntelling skal foretages, skal den finde sted senest ugedagen efter selve valdagen.

Stk. 3. Stemmematerialet opbevares af kommunalbestyrelsen, indtil ankefristen er udløbet, eller eventuel klage over valget er endeligt afgjort; derefter skal det tilintetgøres.

§ 22.

Stk. 1. Valgbestyrelsen underretter de valgte om valget og meddeler enhver af dem det medlemsnummer, som vedkommende er valgt med.

Stk. 2. Har nogen været medlem af kommunalbestyrelsen i 8 år eller derover, er han ikke pligtig at modtage genvalg før efter udløbet af 2 efter hinanden følgende valgperioder; ligeledes kan den, der er fyldt 60 år, undslå sig for at modtage valg. Endelig kan lagmanden, medlemmer af landsstyret og rigsbudsmænd undslå sig for at modtage valg.

Stk. 3. Iøvrigt er enhver valgbar person pligtig at modtage valg.

XI. Valgklager, fritagelse for valg, samt indkaldelse af stedfortræder.

§ 23.

Stk. 1. Den, der har noget at klage over i anledning af et stedfundet valg, må, for at hans klage kan komme i betragtning, inden 8 dage efter valgets endelige opgørelse, jfr. § 19, fremsætte skriftlig

skrivliga setla fram mótmæli sítt fyri kommunustýrinum.

2. petti. Tey mótmæli, ið framsett eru í samsvari við frammangfyrri standandi reglur, verða avgjörd av kommunustýrinum á fundi, ið hildin skal verða í seinasta lagi 10 dagar eftir, at freistin er farin. Aðrenn kommunustýrið tekur avgerð sína, verður ummæli valnevndarinnar um málið at fáa.

§ 24.

1. petti. Umframt í teimum førum, sum nevnd eru í § 22, 2. petti, kann kommunustýrið játtað umsókn frá persónum, sum vegna ringa heilsu, virki teirra ella tilíkt hava góða grund til at biðja um at sleppa undan vali.

2. petti. Um onkur av teim valdu ynskir at sleppa undan at taka við vali, sbr. § 22, 2. petti, og frammangfyrri í 1. petti, skal hann innan fyri somu freist, sum galdandi er fyri innsendan av klagum, sbr. § 23, 1. petti, skrivliga venda sær til kommunustýrið, sum viðger og tekur avgerð í málinum á sama hátt, sum nevnt í § 23, 2. petti, viðvíkjandi klagum.

3. petti. Tær avgerðir, sum kommunustýrið hevur tikið viðvíkjandi innkomnum valklagum og viðvíkjandi innkomnum umsóknum um at sleppa undan vali, kanna, áðrenn 14 dagar eru lidnir eftir, at avgerðin er tikin, verða skotnar inn fyri Føroya landsstýri.

§ 25.

1. petti. Um valið við endaligu avgerðina verður lýst ógilt, verður umval at fara fram skjótast gjørligt. Við umval kanna bert teir persónar á valfistanum velja, sum

indsigelse for kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. De i overensstemmelse med foranstående regler fremkomne indsigelser afgøres af kommunalbestyrelsen i et møde, som vil være at afholde senest 10 dage efter fristens udløb. Forinden kommunalbestyrelsens afgørelse træffes, skal valgbestyrelsens erklæring over sagen indhentes.

§ 24.

Stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan, foruden de i § 22, stk. 2 nævnte tilfælde, efter andragende fritage den, der ifølge sin helbredstilstand, forretninger og lignende har skillig grund til at ønske sig fritaget for valget.

Stk. 2. Hvis en af de valgte ønsker sig fritaget for at modtage valg, jfr. § 22, stk. 2, og foran stk. 1, må han inden for samme frist, som gældende er for indsendelse af klager, jfr. § 23, stk. 1, derom skriftligt henvende sig til kommunalbestyrelsen, der behandler og afgør sagen på samme måde som nævnt i § 23, stk. 2 vedrørende klager.

Stk. 3. Den af kommunalbestyrelsen afsagte kendelse angående de fremkomne valgklager og angående de fremsatte begæringer om fritagelse kan inden 14 dage efter kendelsens afsigelse indbringes for Færøernes landsstyre.

§ 25.

Stk. 1. Hvis afstemningen ved den derom endeligt tagne beslutning erklæres ugyldig, og valget som følge heraf omstødes, bliver der snarest muligt at afholde om-

valrætt hævdu tann dagin, tað sum ógilt lýsta valið fór fram. Við umval er mannagongdin annars hin sama sum við fyrra valið.

XII. Nývalda kommunustýrið.

§ 26.

1. petti. Tá vanligt val til kommunustýrið er farið fram, fara teir gomlu limirnir í kommunustýrinum frá 31. december, uttan so at klaga um valið er sett fram, áðrenn tann í § 23, 1. petti ásetta klagufreist er farin. Um so er, fer gamla kommunustýrið ikki frá, fyrr enn tað hevur viðgjørt og tikið avgerð viðvíkjandi framsettu klaguni — og um tað er kommunustýrið sjálvt, sum lýsir valið ógilt, fer tað ikki frá, fyrr enn umval hevur verið, og møguligar klagar um umvalið eru viðgjørðar og avgerð tikin av kommunustýrinum.

2. petti. So skjótt sum teir gomlu limirnir eru fráfarnir, tekur nýggja kommunustýrið við. Um so verður, at valið seinri verður lýst ógilt eftir avgerð av hægri myndugleika — Føroya landsstýri — skal nývalda kommunustýrið halda fram, inntil umval hevur verið, og møguligar klagar um umvalið eru viðgjørðar og avgerð tikin.

3. petti. Fyrstu ferð nývalda kommunustýrið skal koma saman, verða limirnir boðaðir til henda fundin av fyrstvalda liminum.

valg. Ved omvalg kan kun de på valglisten opførte personer, der var valgberettigede på den dag, da det omstødte valg blev afholdt, afgive stemme. Ved omvalg benyttes iøvrigt samme frengangsmåde som ved første valg.

XII. Den nyvalgte kommunalbestyrelse.

§ 26.

Stk. 1. Når almindeligt valg til kommunalbestyrelsen er afholdt, fratræder de hidtidige medlemmer af kommunalbestyrelsen den 31. december, medmindre der inden udløbet af den i § 23, stk. 1 fastsatte klagefrist er fremført klage overvalget; i så fald fratræder den gamle kommunalbestyrelse først, når den har fattet beslutning om den fremsatte valgklage. Hvis valget omstødes af kommunalbestyrelsen, dog ikke, førend omvalg har været afholdt, og eventuelle klager over omvalget er afgjort af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Så snart de hidtidige medlemmer af kommunalbestyrelsen er fratrådt, tiltræder den nyvalgte kommunalbestyrelse. Hvis valget senere omstødes ved beslutning af højere myndighed . . . Færøernes landsstyre . . . skal den nyvalgte kommunalbestyrelse forblive i virksomhed, indtil omvalget har fundet sted, og eventuelle klager over omvalget er afgjort.

Stk. 3. Første gang den nyvalgte kommunalbestyrelse skal sammentræde, sker indvarsling af medlemmerne til dette møde af det medlem, der er valgt som medlem nr. 1.

4. **petti.** Um limur fyrribils sigur frá sær fasta bústað sín í kommununi, kann verða samtykt, at hann bert fer úr kommunustýrinum, inntil hann aftur tekur fastan bústað í kommununi.

§ 27.

1. **petti.** Kommunustýrislimur, sum av eini ella aðrari orsök ikki longur lýkur treytirnar fyri valbæri til kommunuval, skal leggja frá sær. Avgerð um hetta verður tikin av kommunustýrinum.

2. **petti.** Limur, sum ímóti sínum vilja verður noyddur at fara frá sum kommunustýrislimur, kann skjóta avgerðina inn fyri Føroya landsstýri til endaliga avgerð.

§ 28.

1. **petti.** Kommunustýrið kann veita samsýning til valnevndarlímir, valstýrarar og hjálparfólkið fyri ta tíðina, valið og atkvøðutellingin taka.

2. **petti.** Kommunan rindar sjálv allar útreiðslur, sum standast av valinum.

§ 29.

1. **petti.** Henda lóg fær gildi

Samstundis fara úr gildi lógarkunningarð nr. 200 frá 17. juli 1931 «landkommunal valglov» við seinni broytingun og §§ 5 - 19 í lóg nr. 126 frá 27. maj 1908 «om byen ThorsHAVNS kommunale styrelse».

2. **petti.** Val eftir hesi lóg fer í Tórshavnar kommunu fyrstu ferð fram í tíðini 20. november -- 10. december 1972. Val sambært hesi lóg fer í hinum kommunum fram fyrstu ferð í tíðini 20. novem-

Stk. 4. Når et medlem midlertidigt opgiver sin faste bopæl i kommunen, kan det bestemmes, at han kun skal udtræde af kommunalbestyrelsen, indtil han på ny tager fast bopæl i kommunen.

§ 27.

Stk. 1. Et kommunalbestyrelsesmedlem, som ikke mere opfylder valgbarhedsbetingelserne til kommunalbestyrelsesvalg, skal nedlægge sit hverv. Bestemmelse herom træffes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Et medlem, som mod sin vilje må træde ud af kommunalbestyrelsen, kan indbringe afgørelsen for Færøernes landsstyre til endelig afgørelse.

§ 28.

Stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan yde diæter til medlemmer af valgbestyrelsen, valgstyrere og medhjælpere for den tid, valget og stemmeopstillingen varer.

Stk. 2. Kommunen afholder alle udgifter, som hidrører fra valget.

§ 29.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft

Samtidig ophæves lovbekendtgørelse nr. 200 af 17. juli 1931, landkommunal valglov, med senere ændringer og §§ 5 - 19 i lov nr. 126 fra 27. maj 1908 om byen ThorsHAVNS kommunale styrelse.

Stk. 2. Valg ifølge denne lov afholdes i Tórshavn kommune første gang i tiden 20. november -- 10. december 1972. Valg ifølge denne lov afholdes i de andre kommuner første gang i tiden 20. november

ber — 10. december 1974, og verður þetta valskeiðið bert 2 ár. Í við-
inni 20. november — 10. december
1976 verður val sambært hesi lóg í
öllum kommunum.

- 10. december 1974, og denne valg-
periode bliver kun 2 år. I tiden 20.
november — 10. december 1976 af-
holdes valg ifølge denne lov i alle
kommuner.

Reglugerð

um

fýrisitingina av kommunalu viðurskiftunum

í kommunu.

Evnisyvirlit:

1. partur Kommunustýrið
2. partur Kommunformaðurinn
3. partur Val av nevndum og vanligar reglur fyri
virki teirra v.m.
4. partur Figgjarnevndin
5. partur Tær føstu nevndirnar
6. partur Nevndir (stjórnir) v.m.
7. partur Figgjarliga fýrisiting kommununnar
8. partur Broyting í reglugerðini v.m.

1. Partur.

Kommunustýrið

§ 1.

Kommunustýrið í
kommunan hevur lánir,
ið verða valdir eftir reglunum í
kommunalu vallógini.

§ 2.

Samsvarandi reglunum í kom-
munulógini velur kommunustýrið
ein formann og ein varaformann.

§ 3.

Kommunustýrið samtykkir eina
starvsskipan, har gjøllari reglur
verða settar viðvíkjandi samráð-
ingum kommunustýrisins.

§ 4.

1. **petti.** Kommunustýrið tekur
avgerð um, nær og hvar regluligir
fundir skulu vera, og við byrjan-
ina av hvørjum roknskaparári
verður hetta kunngjørt á tann
hátt, ið vanliga verður nýttur í
kommununi. Regluligur fundur

skal vanliga vera minst 1 ferð um mánaðin.

2. petti. Eykafundir verða hildnir, tá ið kommunuformaðurin heldur tað vera neyðugt, ella í minsta lagi $1/3$ av limunum krevur tað. Kommunufurmaðurin ger av, nær og hvar eykafundirnir skulu vera, og um tað ber til, verða hesir fundir kunngjerdir frammanundan fyri íbúgvunum í kommununi.

2. Partur

Kommuformaðurin

§ 5

1. petti. Kommunufurmaðurin fyrircikar fundir kommunustýrisins og sendir limunum fundarboð. Frammanundan hvørjum fundi letur hann í so stóran mun sum gjørligt limirnir vita, hvørji mál fara at koma til viðgerðar, og eisini roynir hann mest møguligt at gera útvegir fyri, at tey mál og tær upplýsingar, ið fingin eru til vega til at kunna meta um tey, verða lögð fram til eftirlit fyri limunum eitt hóskandi tíðarskeið undan fundinum.

2. petti. A kommunustýrisfundinum leiðir formaðurin samráðingarnar og atkvøðugreiðslurnar, og hann ansar eftir, at viðtøkurnar verða skrivaðar í gerðabókina.

§ 6.

1. petti. Kommunufurmaðurin ansar eftir, at samtyktir kommunustýrisins verða frandar.

2. petti. Kommunustýrisins vegna kann kommunufurmaðurin taka støðu til dagsins vanliga mál, ið ikki kunnu biðja ella ikki eru ivamál.

§ 7.

1. petti. Kommunufurmaðurin lýsitur dagligu leiðsluni av kommununi. Hann ansar eftir, at málini verða býtt sundur til avvarðandi nevndir og starvsfólk kommununnar, og um tað er neyðugt, ger hann reglur fyri, hvussu málini skulu verða avgreidd. Hann hevur eyguni eftir, at onki mál liggur á láni, og nevndirnar hava skyldu til at greiða honum frá teim málum, tær hava við at gera, og hvussu tað liggur fyri við at avgreiða tey.

2. petti. Kommunufurmaðurin hevur eftirlit við, at mál, ið krevja kommunustýrisins avgerð, verða lögð fyri tað saman við møgulegum ummælum.

3. petti. Kommunufurmaðurin ansar eftir, at øll mál, ið hoyra undir málsekið hjá eini nevnd, verða send henni, áðrenn tey verða viðgjørd av kommunustýrinum.

4. petti. Kommunufurmaðurin kann kalla limirnir av tveimum ella fleiri nevndum saman til felags umrøðu av málum, ið hava felags áhuga.

5. petti. Beinleiðis fyrisitingina av teim málum, ið ikki krevja nevndarviðgerð, hevur kommunufurmaðurin við at gera.

§ 8.

1. petti. Kommunufurmaðurin fær kr. í samsýning ár-

liga. Haraftanum fær hann fylgjandi viðbætur:

Samsýningin verður góðin við 1/12 frammanundan hverjum mánaði.

2. **petti.** Reglur um eftirlön (og pensión) til kommunuformanna verða ásettar í einum uppiskoyti til hesa reglugerð.

3. Partur

Val av nevndum og vanligar reglur fyri virki teirra v.m.

§ 9.

1. **petti.** Til at taka sær av teirri beinleiðis fyrisitingini av viðurskiftum kommununnar verða skipaðar ein fíggjarnevnd og aðrar fastar nevndir.

2. **petti.** Kommunustýrið velur limir í tær nevndir, stjórnir og tilíkt, har kommunustýrið ella kommunan sambært øðrum fyriskipanum skal verða umboðað.

3. **petti.** Val av limum í tær í 1. og 2. **petti** umrøktu nevndir v.m. fara fram á fyrsta fundi kommunustýrisins og beint aftan á valið av kommunuformanni og varaformanni. Valið hava gildi fyri valskeið kommunustýrisins og fara fram eftir reglunum í kommunulógini.

§ 10.

1. **petti.** Kommunustýrið kann velja serstakar nevndir, ið skulu taka sær av ávísum størvum ella gera fyrireikandi ella ráðgevandi arbeiði fyri kommunustýrið, fíggj-

arnevndina ella hinar fastu nevndirnar.

2. **petti.** Kommunustýrið kann áleggja einum ella fleiri av limunum at gera serstøk kommunal arbeiði. Slík arbeiði kunnu eisini verða latin øðrum flágvum í kommununi upp í hendur, um hesir vilja.

§ 11.

1. **petti.** Sambært teirri samtyktu fíggjarætlanini saman við avgerðum kommunustýrisins og samsvarandi teim reglugerðum v.m., ið kommunustýrið hevur gjørt, stjórna nevndirnar teimum málum, ið hoyra undir teirra arbeiðsøki.

2. **petti.** Nevndirnar gera uppskot til reglugerðir og fyriskipanir, ið eru hildnar neyðugar ella effirynskjandi innan teirra arbeiðsøki, og senda tilráðing um tey til kommunustýrið.

§ 12.

1. **petti.** Nevndirnar skipa seg sjálvar við formanni, sbr. tó § 10, og gera teirra starvsskipan.

2. **petti.** Nevndirnar útlina teirra arbeiði á fundum. Tær eru viðtøkulørar, tá ið minst helvtin av limunum eru á fundi. Allar avgerðir verða tiknar við atkvøðumeiriluta.

§ 13.

1. **petti.** Hver nevnd hevur sína gerðabók, har samtyktir nevndarinnar verða ferdar. Gerðabókin skal av kommunuformanninum verða góðkend.

2. **petti.** Aftan á hvønn fund verður gerðabókin undirskrivað

av teimum limum, ið hava verið á fundinum.

§ 14.

Kommunuformaðurinn hefur rætt til at vera hjástaddur við nevndarsamráðingar, sjálvt um hann ikki er limur. Hann fær boð um, nær nevndarfundir skulu verða, og fundarskránnu fær hann, um slík verður send limunum. Þisinni fær hann afskrift av gerðabókini aflan á hvønn fund.

§ 15.

1. **petti.** Ein kommunustýrislimur kann leggja hvønn spurning viðvíkjandi arbeiðinum hjá nevndinum fyri kommunustýrið, og nevndirnar skulu geva kommunustýrinum allar tær upplýsingar, tað krevur.

2. **petti.** Við teimum avmarkingum, ið lóggávan fyriskipar, hava nevndirnar í øllum forum at rætta seg eftir avgerðum kommunustýrisins.

§ 16.

Um ein viðtøka er gjørd í eini nevnd, kann hvør limur í avvarðandi nevnd forða fyri, at viðtøkan verður sett í verk, tá ið hesin á sama fundi í gerðabókini váttar, at hann ynskir málið lagt fyri kommunustýrið til avgerðar. Hendar regla hevur tó ikki gildi, tá ið tað snýr seg um avgerðir, ið sambært lóggávuni hoyra undir nevndina.

§ 17.

1. **petti.** Tað er ikki loyvt nekrum, sum hevur fast starv innan kommunalu fyrisitingina, at vera limur í nevnd, ið hevur við hansara tænastuviðurskifti at gera.

2. **petti.** Ein nevndarlimur má ikki fyri viðurlag gera nekað arbeiði fyri lann partin av kommunufyrisitingini, ið verður stjórnaður av avvarðandi nevnd, uttan so at arbeiðið er útboðið alment, ella umstøðurnar serstakliga ráða til slíkt, og í seinna føri skal kommunustýrið hava samtykt hetta framanundan.

§ 18.

1. **petti.** Fer limur í eini nevnd, stjórn ella tl. frá í valskeiðinum, har hann er valdur av einum ávísnum bólki innan kommunustýrið, verður persónur úr sama bólki at seta í hansara stað.

2. **petti.** Tá ið einum nevndarlimi berst frá, og tað verður hildið, at hann verður burturstaddur í minst 2 mánaðar, kann hann bólkarin, ið hevur valt hann, gera av, at ein annar limur fyribils fær sæti í nevndini.

4. Partur

Fíggjarnevndin

§ 19.

1. **petti.** Í fíggjarnevndini situr kommunuformaðurinn, ið er nevndarformaður, og aðrir kommunustýrislimir.

2. **petti.** Fíggjarnevndin stjórnar fíggjarviðurskiðinum og roknskaparhaldið hjá kommununi, og hon hevur eftirlit við allari umsiting kommununnar, ið hevur við peningalig og fyrisitingarlig viðurskiði at gera. Øll mál, ið snúgva seg um fígging og vanlugu fyrisiting kommununnar, skulu — áðrenn tey verða lögð fyri kom-

munustýrið til samtyktar -- hava verið til unnælis hjá nevndini.

§ 20.

1. petti. Fíggjarnevndin ansar eftir, at peningagógnir kommununnar -- íroknaður tann peningur, ið ikki er neyðugur til gjaldingar av dagligu útreiðslum -- verða goymdar á tryggan hátt og eisini soleiðis, at tær geva sum mest av sær.

2. petti. Tær peningagógnir, ið ikki eru neyðugar at hava til taks í reiðum peningi fyri at greiða dagligu útreiðslurnar, skulu verða settar inn í banka, sparikassa, á postkonto ella settar í slik lánsbrøv, sum verða nýtt, tá ið tað snýr seg um ognir hjá ómyndingum.

3. petti. Virðisbrøv kommununnar skulu -- um tey ikki verða tryggjað á annan fullgóðan hátt -- fáa áteknung um, at tey eru ogn kommununnar, og at eingin hevur ræði á nøkrum virðisbrævi uttan við samtykki kommunustýrisins. Um tað er møguligt, skal áteknungin verða skrivað í bók hjá avvarðandi stovni.

4. petti. Somu skyldur, sum frammánfyri eru tilskilaðar, hevur fíggjarnevndin viðvíkjandi øðrum peningagógnum, sum kommunan hevur um hendur.

§ 21.

1. petti. Á oyðublaði, ið Føroya landsstýri hevur lagt til rættis, sendir fíggjarnevndin fyri 1. september kommunustýrinum uppskot um ársfíggjarætlan kommununnar fyri komandi roknskaparár.

2. petti. Við hvørjari upphædd á uppskotinum skal verða viðmerkt:

- 1) Tann upphædd, ið verður skotin upp fyri komandi ár,
- 2) tann upphædd, ið er avsett fyri verandi roknskaparár og
- 3) tann upphædd, ið er inngoldin ella brúkt í undanfarna roknskaparári.

Um roknskapurin fyri undanfarna ár ikki er lagdur fram, kunnu fyribils töl ér honum verða nýtt.

3. petti. Tær íleggingar- og fíggjarætlanir, ið nevndin hevur gjørt, verða lagdar fram saman við uppskotinum til ársfíggjarætlanina. Við uppskotinum skulu eisini fylgja upplýsingar um tær fíggjarligu broytingarnar, sum kunnu væntast í komandi roknskaparári.

§ 22.

Áðrenn oktober mánaður er úti í fylgjandi fíggjarári, gevur fíggjarnevndin kommunustýrinum ársroknskap kommununnar. Efti yvirliit yvir ábyrgdarbindingar kommununnar skal fylgja við roknskapinum. Harafturat skulu vera neyðugar viðmerkingar, serstakliga um størri munir millum tær upphæddir, ið roknskapurin visir og tær, ið avsettar eru á fíggjarætlanini og eisini í mun til íleggingar og fíggjarætlanirnar hjá kommununi v.m.

§ 23.

1. petti. Mótvegis fíggjarnevndini hevur kommunuformaðurin ábyrgdina av, at hvør peningahædd -- tað veri seg inntøka ella útreiðsla við kommunukassan -- er

bókuð í kommunureknskapið, og at upphæddin hefur heimild í ársfíggjarætluninni eða aðrari galdandi samtykt. Er ein rokning, ið ekki kann verða ávíst til gjaldingar, verður málið lagt fyrir kommunustýrið.

2. petti. Fíggjarnevndin ansar eftir, at ekki verður, uttan samtykki kommunustýrisins, farið upp um tær av kommunustýrinum sambært fíggjarætluninni viðtiknu peningaupphæddir og aðrar játtanir, hværki tilsamans eða fá talan er um einstakar upphæddir, sbr. § 24, 3. petti.

§ 24.

1. petti. Fíggjarnevndin hefur eftirlit við fyrisitingini av peningakassum og bókhaldi kommununnar. Hon ansar eftir, at inntøkurnar hjá kommununi koma inn rættiðis, og at møgulig úti-standandi skuld verður innkravd. Eisini ansar nevndin eftir, at eftirstaðulistar verða gjørdir og kannar hesar við hóskaði millumbífi.

2. petti. Fíggjarnevndin ásetur tær reglur, sum kommunala ungsitingin hefur at ganga eftir, tá ið tað snýr seg um at siga nevndini frá, um tað í nøkrum føri er farið — eða kann væntast at fara — upp um tær einstøku peningaupphæddirnar á ársfíggjarætluninni eða tær upphæddir, ið játtaðar eru sambært serstakari viðtøku.

4. petti. Fíggjarnevndin hefur eftirlit við, at ognarskjal kommununnar, sáttmálar og onnur tilík skriv, verða goymd væl og virðiliga og í góðum skili, og at nágreiniligt yvirhit verður ført hesum viðvíkjandi.

4. petti. Fíggjarnevndin ansar eftir, at skjølini hjá kommununi verða goymd á tryggan hátt.

5. Partur

Tær føstu nevndirnar.

§ 25.

1. petti. Hesar nevndir skulu verða valdar:

1. Sociala nevndin
2. Tekniska nevndin
3. Mentumarmálanevndin
4. Havnarnevndin

2. petti. Límirnir í teim føstu nevndunum verða valdir úr kommunustýrinum. (Kortini kundu persónar, ið ekki eru kommunustýrslím, verða valdir í havnarnevndina, um teir sjálvir vilja; men lím, úr kommunustýrinum skulu fó altíð hava meirilutan í hesi nevnd.)

§ 26.

1. petti. Nevndirnar ansa eftir, at ekki verður brúktur meiri peningur enn avsettur er sambært teim einstøku upphæddunum á ársfíggjarætluninni eða er játtaður við serstakari viðtøku, og um tað er hildið ynskjandi eða neyðugt at játta meira pening, senda nevndirnar — um fíggjarnevndina — kommunustýrinum tilráðing hesum viðvíkjandi. Annars leggja nevndirnar hvørja ætlan, ið kann koma at fáa fíggjarligan týðning fyrir kommununa, og sum ekki varð tikin til umhugsunnar við viðgerðina av ársfíggjarætluninni, fyrri fíggjarnevndina, ið síðani ger tað við málið, ið neyðugt er.

2. **petti.** Hendir tað at ein nevnd hugsar um at fremja ætlanir, ið beinleiðis nerta við arbeiðsøkið hjá aðrari nevnd, verða samráðingar at fara fram við hesa nevnd, áðrenn ætlanirnar verða settar í verk.

3. **petti.** Ein nevnd, ið hevur við eitt byggimál at gera, skal — um tað er møguligt — áðrenn 3 mánaðir eru lðnir frá tí, at arbeiðið er liðugt — um fíggjarnevndin — senda kommunustýrinum roknskap, ið sýnir, hvussu henda peningajáttanin er brúkt, og við roknskapinum skal fylgja frágreiðing, har samanburður er gjørdur millum tær einstøku upphæddirnar, ið avsettar vóru og tær, sum roknskapurin vísir. Samstundis skal nevndin geva allar neyðugar frágreiðingar og lýsa grundirnar fyri møguligum uppskoti til eykajáttan.

§ 27.

Eftir áheitan frá fíggjarnevndini og innan fyri eina tíðarfrest, sum henda nevnd setur, skulu nevndirnar koma við teirra parti av uppskotinum til ársfíggjarættlanina og til gerð av íleggingar- og fíggjarættlanum.

§ 28.

Hvør nevnd sendir tilráðing til fíggjarnevndina viðvíkjandi trygging av teimum virðum, ið hoyra undir hennara fyrisitingarøki.

§ 29.

1. **petti.** Sociala nevndin hevur limir. (Til at viðgera tey ymsu sløgin av málum kann nevndin velja eykanevndir við minst 3 limum — valdam eftir lutfalli. Formaðurin í socialu

nevndini skal eisini vera formaður í ella limur av slíkum eykanevndum).

2. **petti.** Nevndin tekur avgerðir í málum, ið sambært lóggávuni hoyra undir socialu nevndina, í tann mun fyriskipanirnar í lóggávuni ikki eru til hindurs, hevur nevndin eisini tær heimildir, sum sambært socialu lóggávuni eru lagdar til kommunustýrið.

3. **petti.** Nevndin fyrisítur teimum ognum og slovum kommununnar, ið ætlaðar eru til socialt endamál og skipar fyri útvegati av innbúgv, umboðum og tilíkum til hesar.

§ 30.

1. **petti.** Tekniska nevndin hevur limir. Nevndin stjórnar kommunalu vatnverkunum, vegunum, kloakkunum, gøtuljósunum, renovatiónini, áum og veitum, baðstovnum, almennu náttúrusunum og øðrum tekniskum viðurskiftum, ið ikki hoyra undir aðra nevnd. Nevndin ansar eftir, at tær viðtøkur og reglugerðir, sum galda fyri nevndu virki, verða fylgdar.

2. **petti.** Nevndin hevur eftirlit við almennum plássum (torgum), gølum, vegum, kloakkum, reinsiverkum og áum og veitum.

3. **petti.** Tá ið neyðug gøtu- og vegarbeiði skulu verða sett í verk, sendir nevndin — um fíggjarnevndina — tilráðing til kommunustýrið hesum viðvíkjandi, og hon skipar fyri, at arbeiðini verða framd samsvarandi teirri av kommunustýrinum samtyktu arbeiðsættan. Nevndin setir fram uppskot um nývni á nýggjum gøtum og hevur í øllum førum eftirlit við,

at fyriskipanirnar í vegareglugerðini um gerð og yvirtøku av gøtum og vegum verða hildnar. Avgerandi broytingar viðvíkjandi útsjónd og tværskurði á gøtum og vegum kunnu einans verða gjørdar við samtykki kommunustýrisins.

4. petti. Skylda kommununnar til at reinsa gøtur, vegir og pláss (förg) eru lögð til nevndina, og leiðir hon hesi arbeiði. Eisini tá talan er um kavagrevstur og at heina fyri burturkastinum frá øllum hesum arbeiðum. Nevndin tekur sær eisini av renovatiónsmánum samsvarandi teimum fyriskipanum, ið ásettar eru í heilsusamtyktini og reglugerðum hesum viðvíkjandi.

5. petti. Nevndin fyrisitur føstu ognun kommununnar. Aftaná at kommunustýrið hevur góðkent liðuggjærda strikamynd, skipar nevndin fyri arbeiðstekningum, byggingini og innrættingini av øllum kommunalum byggingum og stovnum . . . uttan mun til nýtsluendamáli.

6. petti. Nevndin stjórnar øllum ognun kommununnar — tað veri seg jarðarognir ella bygningar, sum ikki sambært hesi reglugerð ella serstaka kommunustýrisviðtøku eru lagdar undir aðra fyrisiting.

7. petti. Nevndin sendir kommunustýrinum tilráðing um keyp av føstum ognum og um sølu ella burturleigu av leim ognum, sum nevndin fyrisitur. Eisini sendir hon tilmæli viðvíkjandi umsiting av ognunum.

8. petti. Nevndin stjórnar býarskipanarmálinum og viðger nýggjar byggi- og sundurlutingaræflanir.

Eisini fyrisetur hon mál um broytingar í higar til galdandi stødd á grundstykkjum, bygging og nýtslu teirra yvirhøvur, og tá ið tað er neyðugt, sendir nevndin kommunustýrinum tilráðing hesum viðvíkjandi.

9. petti. Nevndin viðger mál, ið sambært byggilóggávuni eru lögð undir kommunustýrið.

10. petti. Nevndin hevur eftirlit við, at gingið verður eftir teim servituttum (treytum) og kunninggerðum, sum álagdar eru til frama fyri kommununa.

§ 31.

1. petti. Mentunarmálaneyvndin hevur limir. Henda nevnd stjórnar fíggarviðurskiptum skúlan, t.d. rakstrinum av skúlabyggingunum, spæliplássunum v.m. og skipar fyri útvegum av innbúgv, amboðum og tilíkum til teirra.

2. petti. Eisini situr nevndin fyri kvikmynd- og bókasavnsviðurskiptum kommununnar, søvnum, ítróttavøllunum, viðalundunum og øðrum málum av mentanarlíggjum týðningi í kommununi.

3. petti. Nevndin skipar fyri ætlanum um bygging ell avíðkan av skúlam og øðrum kommunalum stovnum, ið hoyra undir arbeiðsøki nevndarinnar.

4. petti. Mál, ið snúgva seg um útlán og burturleigu av ránum í kommunalum ognum til nýtslu hjá feløgum o.ø., hevur nevndin við at gera.

5. petti. Ellir gjøllari reglum frá kommunustýrinum stillar nevndin fyri studingsjáltanum til feløg o.ø. og fyri stovnandi tiltøkum til frama fyri slík.

§ 32.

1. **petti.** Havnarnevndin hefur limir, og av teimum skulu í minsta lagi vera kommunustýrislimir.

2. **petti.** Nevndin umsitar havnina og skipar fyri teimum arbeiðum, sum skulu verða gjerd í hesum sambandi. Nevndin hefur eftirlit við bygningum og øðrum útbúnaði og ognum, ið hoyra havnini til. Eisini stjórnar nevndin peningaviðurskiptunum og roknskaparhaldinum hjá havnini samsvarandi teimum til eina og hverja tíð galdandi reglum viðvíkjandi fyrirsiting av havnini v.m.

§ 33.

1. **petti.** Lákningarnevndin, ið hefur limir, verður vald av kommunustýrinum millum teir íbúgvarar, sum hava valbæri til kommunustýrið. Valið fer fram á fyrsta fundi í nývalda kommunustýrinum, tá tær í § 14 í kommunulógini nevndu fæstu nevndir eru valdar og hefur gildi alt valskeiðið.

2. **petti.** Soma kommunustýrislimir, sum velja ein lim í lákningarnevndina, tilnevna samstundis ein varamann, ið kann verða boðaður til fundar, um avvarðandi limi berst frá.

3. **petti.** Lákningarnevndin velur sjálf formann og varaformann og samtykkir sjálf sína starvsskipan.

4. **petti.** Tær fyriskipanir, ið ásettar eru í § 12, 2. petti, í hesi reglugerð, galdandi eisini fyri lákningarnevndina.

§ 34.

1. **petti.** Barnaverndarnevndin hefur limir, sum kommu-

nustýrið velur fyri alt valskeiðið. Formaðurin í sociala nevndini skal vera limur. Hinir limirnir verða valdir ímillum teir íbúgvar, sum hava valbæri til kommunustýrið, og sum nugu haldast at hava skil á umsorgan fyri børnum og ungum. Í barnaverndarnevndini skulu sita bæði kvinnur og menn.

2. **petti.** Fyri hvønn lim verður valdur ein tiltakslimur, sum tekur sæti, tá liminum berst frá. Um limur endaliga fer úr barnaverndarnevndini ella tiltakslimur heldur uppat, verður nýggjur limur ella tiltakslimur tilnevndur eftir reglunum í § 18 í hesi reglugerð.

3. **petti.** Nevndin skipar seg sjálf við formanni og varaformanni.

4. **petti.** Barnaverndarnevndin úttinnir virki sítt í samsvar við reglurnar í lógini um barnavernd.

§ 35.

1. **petti.** Í brúarnevndini sita sýslumaðurin, kommunuformaðurin og stjórin fyri slökkiliðunum. Harafturat velur kommunustýrið 2 limir, og skal í hvussu er annar av hesum vera kommunustýrislimur.

2. **petti.** Val av limum í brúarnevndina fer fram aftan á hvørj kommunustýrisval. Kommunustýrisformaðurin er formaður í brúarnevndini.

§ 36.

Kommunustýrið velur samsvarandi teirri í kommununi galdandi heilsusamtykt limir í heilsunevndina. Heilsunevndin hefur eftirlit við heilsuviðurskiptunum í kommununi og útinir

slarv sítt samsvarandi galdandi lögum og fyriskipanum.

Fíggjarliga umsitingin.

§ 37.

1. **petti.** Uppskot fíggjarnevndarinnar til ársfíggjarættlan skal kommunustýrið viðgera 2 ferðir og skulu mínst 14 dagar vera ímillum hvørja viðgerð. Við 2 viðgerð kannar og samtykkir kommunustýrið hvørja konto sær í uppskotinum.

2. **petti.** Viðgerðin av uppskotinum til ársfíggjarættlan skal fara fram aftan á fyrsta jannar og endalig avgerð skal vera tikin í seinasta lagi 1. mars.

3. **petti.** Tá ið kommunustýrið endaliga hevur samtykt ársfíggjarættlanina, er hon bindandi fyri, hvussu stórir kommunuskattar skal verða álíknaður og fyri umsiting kommununnar sum heild komandi árið.

§ 38.

1. **petti.** Kommunustýrið hevur fíggjarræðið yvir kommununi. Tiltøk, ið bera við sær innlækur ella útreiðslur, sum ikki varð roknað við, tá ársfíggjarættlanin varð gjørd, mugu ikki vera sett í verk, fyrr enn kommunustýrið hevur játtað neyðuga peningsveitan sum eykajáttan.

2. **petti.** Um tørvur er á tí, kunnu tiltøk, sum eru kravd í lóg ella aðrari bindandi fyriskipan, kortini verða sett í verk, aftan at kommunustýrið frammamundan hevur

játtað pening, men peningsjáttan má tá verða fingin sum skjólast.

3. **petti.** Við hvørja eykajáttan skal verða tilskilað, hvussu lann játtaða útreiðslan skal verða goldin. Um fíggjanin er soverðin, at loyvi frá landsstýrinum krevst, skal hetta vera fingið, áðrenn tiltakið verður sett í verk.

§ 39.

1. **petti.** Kommunustýrið skal taka sær sakkøna grannskoðan, sum skal verða góðkend av landsstýrinum, og sum ikki kann verða sett frá aftan loyvi landsstýrisins.

2. **petti.** Grannskoðanin skal fata um allan roknskap, sum er lagdur undir kommunustýrið. Hon skal ansa eftir, at ársroknskapurin er samsvarandi avgerðir kommunustýrisins, galdandi löggávn og fyriskipanum.

3. **petti.** Grannskoðanin skal í minsta lagi 2 reisir um árið taka kassaeftirlit, sum ikki er boðað frá frammamundan, og hon skal ígjøgnum alt árið ansa eftir, at allar upphæddir í roknskapinum eru væl dokumenteraðar.

4. **petti.** Tá fráboðanir og uppgerðir viðvíkjandi roknskaparviðurskiðum, sum kommunustýrið skal senda landsstýrinum ella øðrum almennum stovni, verða grannskoðaðar, skal grannskoðanin ansa eftir teimum serligu fyriskipanum, sum eru gjørdar fyri hesi.

5. **petti.** Grannskoðarin skal gera viðmerking, um hann heldur, at roknskapurin ikki samsvarar við samtyktir kommunustýrisins, ella um galdandi lógir og fyriskipanir eru ikki hildnar.

6. petti. Á ársroknskapinum skal grannskoðunin vátta, at roknskapurin er grannskoðaður í samsvar við tær reglur, sum ásettir eru í grannskoðarareglugerð, sum landsstýrið hevur góðkent.

7. petti. Kommunustýrið skal útvega grannskoðaranum allar tær upplýsingar, hiðjið verður um.

§ 40.

Kommunustýrið ásetir nærri reglur fyri skipan av roknskaparførslu kommununnar í eini serligari reglugerð. Reglugerðin verður latin grannskoðanini, sum eisini skal hava boð um allar broytingar, áðrenn tær verða settar í verk.

§ 41.

1. petti. Kommunustýrið sendir roknskapin til grannskoðanina, tá fíggjarnevndin hevur svarað upp á tær av grannskoðanini gjørdar viðmerkingar, og — tá tað snýr seg um viðmerkingar, sum ikki heinleiðis koma undir lað málseki, sum fíggjarnevndin hevur við at gera — eisini av avvarðandi kommunala myndugleika, tekur kom-

munustýrið á fundi avgerð viðvíkjandi teimum gjørdar viðmerkingunum.

2. petti. Eingin kann taka lut í eini avgerð um eina roknskaparviðmerking, sum viðvíkur teirri fyrisiting, har hann sum limur av fíggjarnevnd, aðrari fastari nevnd ella sambært serstakum kommunalun starvi, beinleiðis hevur verið við.

3. petti. Saman við grannskoðanarfrásøgn og kommunustýrisins avgerð verður roknskapurin sendur Føroya landsstýri fyri 1. december.

Broyting í reglugerðini v.m.

§ 42.

Henda reglugerð fær gildi

Uppskot um broytingar og uppi-skoyti til hesa reglugerð skulu verða viðgjørd á 2 kommunustýrisfundum, og skulu verða minst 8 dagar ímillum hvønn fundin. Tær samtyktu broytingarnar og uppi-skoytin verða send landsstýrinum til staðfestingar.

STARVSSKIPAN

fyrir

kommunustýrið í

FUNDIR KOMMUNUSTÝRISINS

§ 1.

1. **petti.** Fundir kommunustýrisins eru almennir. Kommunustýrið kann fó gera av, at ávís mál verða viðgjørd fyrri afturlatnum hørðum, shr. § 6 í kommunulógini.

2. **petti.** Uttan so, at kommunustýrið í tí serstaka føri tekur aðra avgerð, skulu niðanfyrri tilskilaðu mál verða viðgjørd fyrri afturlatnum hørðum:

1. Mál, har meitt skal verða um persónlig viðurskifti.
2. Mál um keyp og sølu av fæstunum ognum.
3. Kosnaðarællanir og tilboð viðvíkjandi byggiarbeiðum og tilfarsveitingum.

3. **petti.** Spurningurin, um tað er neyðugt at viðgera eitt mál fyrri afturlatnum hørðum, skal kortini framanundan verða viðgjørður fyrri afturlatnum hørðum, um slíkt verður avgjørt av kommunustýrinum ella kommunuformanninum, shr. § 6 í kommunulógini.

4. **petti.** Mál, ið skulu verða viðgjørd fyrri afturlatnum hørðum, verða helst at goyma til seinast.

5. **petti.** Øll, ið sýna sømiligan atburð, hava atgongd til at vera á almennum fundum kommunustýrisins. Um ein áhoyrari órógv-

ar fundin, kann kommunuformaðurin koyra hann og um neyðugt allar áhoyrararnar út. Formaðurin kann bíleggja sessir til umboð fyrri bløð og tíðindastovur.

§ 2.

Ber ikki til hjá einum limum at koma á fund, sendir hann kommunuformanninum boð um hetta, áðrenn fundurin byrjar. Á hvørjum fundi verður skrivað í gerðabókina, hvørjir limir ikki vóru tilsteðar.

Frásøgn um fundarskrá og framlegu av málum.

§ 3.

1. **petti.** Um limur seinast 8 dagar framan undan regluligum fundi skrivliga hevur biðið um viðgerð av einum máli, setur formaðurin hetta mál á skrána.

2. **petti.** Kommunufórnadurin skipar fyrri, at fundarskrá verður send hvørjum kommunustýrisslimi í seinasta lagi 4 dagar framan undan, at regluligur fundur skal verða.

3. **petti.** Tá ið eitt mál er sett á fundarskrána til ein regluligan fund, skal neyðugt tilfar til at kunna gera sær eina meiting um

málið --- um slíkt ekki löngu er sent limunum — vera til taks á kommunuskrivstovuni í minst 3 gerandisdagum frammán munda fundinum, og í minsta lagi ein av hesum dögum í tíðini frá kl. 18. - 20. Eitt yvirliit yvir málini skal samfundis vera til skjals.

4. **petti.** Samfundis sum boðað verður til eykafundar, letur formaðurin í so stóran mæti sum gjørligt liminur vila, hvørji mál ið skulu verða viðgjørd á fundinum.

Viðtøkuføri, fundarleiðsla og framløga av málunum.

§ 4.

1. **petti.** Kommunustýrið er viðtøkuført, tá ið í minsta lagi helvtin av limunum eru á fundi.

2. **petti.** Kommuniformaðurin, og um honum berst frá, næstformaðurin, leiðir fundir kommunustýrisins. Hana tekur avgerð í øllum spurningum viðvíkjandi leiðsluni av samráðingunum, og hann ansar eftir, at fundirnir fara sømliga fram. Eisini ger hann av, hvussu teir spurningar, atkvøtt verður um, skulu verða orðaðir.

3. **petti.** Hann, ið ynskir at røða á fundinum, skal venda sær til formansins, ið letur liminur røða í teirri raðfylgju, teir hava biðið um orðið. Um fleiri biðja um orðið í sein, avger formaðurin raðfylgjuna. Røðari skal reisa seg, meðan hann fesar, og eingin kann støðga røðuni uttan formaðurin.

4. **petti.** Hver limur eigur at lýða avgerðum formansins, tá ið tað snýr seg um at halda neyðugt fundarskil. Er ein limur 2 ferðir

á sama fundi biðin um at fara síðliga fram, kann kommunustýrið eftir uppskoti frá formanninum nektta honum at røða á hesum fundi.

5. **petti.** Øll uppskot við samráðingarnar verða sett til formannin. Tá ið formaðurin heldur orsök vera til tess, ella tá ið 3 limir krevja tað, skal orðaskiftið verða lagt niður og uppskotið sett undir atkvøða, fyri at endi skal verða fingin á eini samráðing.

6. **petti.** Formaðurin kann lata kommunustýrið gera av mál, ið hann sjálvur hevur rætt at taka endaliga støðu til.

§ 5.

1. **petti.** Formaðurin ger av, í hvørji raðfylgju málini koma til viðgerðar, og hann kann víkja frá raðfylgjunni á fundarskránni. Kortini ger kommunustýrið av, í hvørji raðfylgju málini skulu verða viðgjørd, tá ið minst 3 limir krevja atkvøðingreiðslu hesum viðvíkjandi.

2. **petti.** Tá ið fundur byrjar, kann einhver limur krevja orðið til fundarskránnar, eisini viðvíkjandi spurninginum um at mál, ið eru ætlað at verða viðgjørd fyri afturlatnum luttøku, ið verða viðgjørd á almennum fundi --- og hin vegin.

§ 6.

1. **petti.** Eitt mál verður bert viðgjørt einu ferð, uttan so at annað er ásett í lóggávuni ella kommunustýrið samtykkir, at málið skal verða viðgjørt 2 ferðir. Ársfjggjarættan kommununnar skal tó verða viðgjørt á 2 fundum, sbr. § 29 í kommunelógini.

2. petti. Við 1. viðgerð verður ekki atkvætt um endaliga úrslitið í málinum, men bert um at tað skal fara til 2. viðgerð.

Hvør limur hevur rætt til at siga sína hugsan um eitt mál, áðrenn kommunustýrið tekur avgerð um, at tað skal fara til 2. viðgerð. Frá 1. til 2. viðgerð skulu ganga í minsta lagi 24 tímar. — Frá 1. til 2. viðgerð av ársfíggarættlanini skulu tó ganga í minsta lagi 14 dagar, sbr. § 29 í kommunulógini.

3. petti. Tá ið eitt mál verður viðgjørt tvær ferðir, skulu skjølini, ið hoyra til málið — aftaná 1. viðgerð — um tað er møguligt, verða lögð til eftirlit fyri limirnar ella verða send millum teirra.

Nevndir.

§ 7.

1. petti. Heldur kommunustýrið, at eitt mál eigur at verða kanuð av **serstakari** nevnd, áðrenn kommunustýrið tekur endaliga avgerð, verður slik nevnd vald við so mongum limum, sum kommunustýrið heldur hóska í hvørjum einstøkum føri, sbr. § 13 í kommunulógini.

2. petti. Nevndin, ið sjálv skipar seg við formanni, skal handa kommunuformanninum skrivað álil, og ger formaðurin limirnar kunnugar við álitið samsvarandi reglunum í § 3.

3. petti. Kommunustýrið kann gera av at senda eitt mál, ið ikki hoyrir undir málsekið hjá ávísari nevnd, til viðgerðar hjá einari av teim føstu nevndunum.

Luttøka limanna í samráðingum og atkvøðugreiðslu.

§ 8.

1. petti. Kommunustýrið ger av, um eitt mál er slíkt álmgamál hjá einum limi, at hann ikki eigur at taka lut í fundarviðgerðini og atkvøðugreiðsluni málinum viðvíkjandi. Eini so er, skal avvarandi fara av fundinum, meðan málið verður viðgjørt; tó kann honum ikki verða noktað at taka lut í samráðingunum og atkvøðugreiðsluni viðvíkjandi spurninginum, um hann skal fara av fundinum undir viðgerðini av málinum. Hann kann tó krevja, at málið verður útsett til næsta fund, har tiltaksmaður hansara tekur lut í staðin fyri hann.

2. petti. Um slík viðurskipti eru tilsteðgar, at ivi kann vera um habilitetin hjá einum limi, skal hann lata kommunustýrið víta hetta.

§ 9.

Limir kunnu bert taka lut í atkvøðugreiðslun kommunustýrisins, um teir persónliga eru tilsteðgar, meðan hesar fara fram.

Atkvøðugreiðsla, broytingaruppskot og eykabroytingaruppskot.

§ 10.

1. petti. Atkvøðugreiðsla fer fram á tann hátt, at limirnir reisa seg ella rætta hondina upp, og endurkanning verður gjørd.

2. petti. Allar avgerðir verða tiknar við vanligum meiriluta, um ikki annað er fyriskipað í lóggávinum. Eitt uppskot er samtykt, um í minsta lagi helmingurin av teimum, ið greiða atkvøðu, atkvøða

fyrir; standa atkvæðurnar á jövn-um, er uppskotið felt.

3. **petti.** Heldur kommunuformaðurinn, at eitt mál liggur so greitt fyrir, at atkvæðugreiðsla er óneyðug, sigur hann sína áskoðan um, hvussu hann heldur, málið kann verða avgjørt. Krevur eingin limur tá atkvæðugreiðslu, kann formaðurin gera av, at málið er samtykt samsvarandi sínari áskoðan.

4. **petti.** Val fara fram við skrivligari atkvæðugreiðslu á seðlum, sum kommunuformaðurin býtir út. Men heldur formaðurin vera líkt til, at kommunustýrið fer at velja ella endurvelja eitt ávíst valevni, kann hann skjóta upp, at avvarðandi verður valdur uttan skrivliga atkvæðugreiðslu. Krevur eingin limur tá skrivliga atkvæðugreiðslu, er valevnið, ið uppskot er um, valt.

§ 11.

1. **petti.** Broytingar- og eykabroytingaruppskot kunnu verða framsett, um atkvæðugreiðsla ikki er byrjað, og ikki er neyðugt at seta fram ella taka fyrirvarna viðvíkjandi slíkum uppskotum undir 1. viðgerð av einum máli, sum skal verða viðgjørt 2 ferðir, sbr. tó 2. **petti.**

2. **petti.** Í máli, sum skulu verða viðgjørt 2 ferðir, kann kommunustýrið viðtaka at seta eina tíðarfrest fyrir at seta fram broytingaruppskot og eftir umstøðunum eisini eykabroytingaruppskot, og um so er, kunnu slík ikki verða sett fram, aftan á at frestin er úti, uttan so at kommunustýrið við atkvæðumeiriluta

gevur sítt samtykki hesum viðvíkjandi.

3. **petti.** Um broytingar- og eykabroytingaruppskot ikki eru gjørd limum kunnug, áðrenn tey koma til 2. viðgerð, greiðir formaðurin frá uppskotinum beinanvegin, samráðingarnar byrja — um nak-að uppskot er. Formaðurin ger av, í hvørji raðfylgju atkvøtt verður um broytingaruppskotini, men kortini soleiðis, at atkvæðugreiðslan um tey altíð fer fram, áðrenn atkvøtt verður um hæv- uðsuppskotið.

4. **petti.** Uppskot um val av nevnd og um at senda eitt mál til eina fyrr valda nevnd ella til viðari viðgerð í eini nevnd kunnu verða framsett, so leingi atkvæðugreiðsla um málið er byrjað. Verður slíkt uppskot framsett, aftaná at samráðingarnar um málið eru byrjaðar, verða hesar stöðgaðar, og tekur kommunustýrið so stöðu til, um málið skal fara til nevndarviðger.

Meirilutaval.

§ 12.

1. **petti.** Við meirilutaval er tað valevnið valt, ið fær reinan meiriluta av teim, sum hava greitt atkvæðu. Fæst slíkur meiriluti ikki við fyrstu atkvæðugreiðslu, verður atkvøtt umaftur. Fær heldur eingin hesa ferð reinan meiriluta av teim greiddu atkvæðunum, verður budið val millum teir báðar, ið við seinru atkvæðugreiðslu línugu flestar atkvæður, soleiðis at tað — um teir fáa líka margar atkvæður — verður kastaður lutur um, hvørjar tveir atkvøtt skal

verða um við það bundna valið (triðja atkvøðugreiðsla). Er atkvøðutalið eins við triðju atkvøðugreiðslu, verður avgerðin tikin við lutakasti, sum kommunuformaðurin skipar fyri.

2. petti. Tá ið persónur verður settur í kommunalt starv, fer val millum fleiri umsøkjara fram eftir reglum í 1. petti.

Lutfallsval.

§ 13.

1. petti. Tá ið kommunustýrið skal velja 2 ella fleiri limir í nevndir, stjórnir ella tilíkt, fer slíkt val fram eftir lutfallsvalháttinum.

2. petti. Lutfallsval fer fram eftir fylgjandi reglum: Limir kommunustýrisins býta seg í bólkar; limirnir í hvørjum bólki hava frammanundan boðað kommunuformanninum frá, at teir vilja atkvøða saman við valið, ið skal fara fram. Limatalið í hvørjum bólki verður býtt við 1, 2, 3, o.s.fr.. Býtingartalið, ið tá kemur fram, ásetur, í hvørji raðfylgju hvør bólkur sær kann velja síni umboð. Eru tvey ella fleiri býtingartøl eins stór, verður raðfylgjan avgjørd við lutakasti, sum kommunuformaðurin skipar fyri. Tá ið avgjørt er, hvussu mong umboð hvør bólkur skal hava, eiga bólkarnir heimanvegin at siga kommunuformanninum frá, hvør skal vera teirra umboð. Sigur ein bólkur frá sær rættin til at seta eitt ella fleiri umboð, verða tey ósettu plássini býtt millum hinar bólkarnar á sama hátt, sum tilskilaður er omanfyri.

3. petti. Tá ið nevnd skal verða vald, og limirnir læði skulu vera úr kommunustýrinum og ntlanfyri, fer valið fram millum allar limir, kommunustýrið skal velja isenn. Í teirri raðfylgju, sessirnir lutast einum bólki, kann hesin tilnevna limir ella ikki limir av kommunustýrinum, til annað slagið av sessunum er sett.

4. petti. Tá ið kommunustýrið velur limir í nevndir, stjórnir ella tilíkt, har kommunuformaðurin eigur at vera limur, verður sessur formaðsins roknaður sum ein av teimum sessum, ið tann bólkurin innan kommunustýrið, sum formaðurin hoyrir til, hevur rætt at fáa.

5. petti. Fer nevndarlimur frá í valskeiðinum, og er hann valdur av einum ávísam bólki innan kommunustýrið, verður persónur úr sama bólki at seta í hansara stað.

6. petti. Tilnevnir kommunustýrið í senju ella utan atkvøðugreiðslu ein lim í nevnd, stjórn ella tilíkt, skal samstundis avgerð verða tikin um, hvør bólkur skal fáa (hansara) avvarðandi sess, um hann verður leysur, sbr. 5. petti.

Gerðabók o.a.

§ 14.

1. petti. Viðlökur kommunustýrisins verða á fundinum skrivaðar í gerðabókina av kommunuskrivarann; kommunuformaðurin sigur, hvat skrivað skal verða.

2. petti. Hver limur kann krevja sína frávíkjandi stöðu í stuttum skrifaða í gerðabókina, og tá ið tað snýr seg um mál, ið skulu verða send til annan myndugleika, kann hann eisini krevja, at myndugleikin verður gjørdur kunnugur við, hval skrivað er í gerðabókina, og ynskir avvarðandi limur við málinum at senda skriv, sum gjøllari lýsir hansara stöðu, eigar hann at siga helga við kommunuformannin, sum so setur eina tíðarfrest fyri, nær skrivið skal avhendast.

3. petti. Tá ið ein fundur er lokin, og tað, ið skrivað er í gerðabókina, er lisið upp, skal hon verða undirskrivað av øllum limunum, sum hava verið á fundinum. Limirnir kunnu ikki við at vísa til atkvøðugreiðslu teirra ella av øðrum orsökum hera seg undan at skriva undir gerðabókina.

Viðvíkjandi fatan av hesi starvsskipan.

§ 15.

Hver limur hevur skyldu til fyrils at halda seg eftir avgerð kommunuformannsins viðvíkjandi spurninginum um, hvussu tað, ið fyrisett er í hesi starvsskipan, skal verða fatað; men málið kann tó verða lagt fyri kommunustýrið á næsta fundi.

Broytingar í starvsskipanini.

§ 16.

Henda starvsskipan kemur í gildi

Broytingar og uppiskoyti til starvsskipanina skulu verða viðgjørd á 2 regluligum kommunustýrisfundum.

Skjal 5.

Kommunur:

1. Fugloyar	101
2. Svinoyar	110
3. Viðareiðis	223
4. Hvannasunds	310
5. Klaksvíkar	4427
6. Kunoyar	133
7. Mikladals	72
8. Húsa	82
9. Elduvíkar	141
10. Oyndarfjarðar	188
11. Fuglafjarðar	1369
12. Leirvíkar	638
13. Gøtu	761
14. Runavíkar	1642
15. Nes	874
16. Skála	566
17. Sjóar	860
18. Sunda	298
19. Eiðis	560
20. Gjáar	123
21. Funnings	123
22. Haldórsvíkar	314
23. Saksunar	29
24. Hvalvíkar	277
25. Hósvíkar	183
26. Kollafjarðar	529
27. Kvívíkar	397
28. Vestmanna	1195
29. Kaldbaks	114
30. Tórshv. uttanb.	990
31. Kirkjubæar	111
32. Hests	92
33. Nólsoyar	358
34. Sandavágs	641
35. Miðvágs	860
36. Sørvágs	955
37. Bíggjar	66

38. Mykines		68
39. Sands		548
40. Skopunar		530
41. Skálavíkar		247
42. Húsavíkar		186
43. Skúvoyar		133
44. Hvalbiar		787
45. Froðbiar		2006
46. Fámjins		150
47. Hovs		172
48. Porkeris		336
49. Vágs		1554
50. Sumbiar		569
51. Tórshavnar		10683

Tils. 38.681

KOMMUNURNAR Í FÉROYUM

1. FUGLOYAR KOMMUNA	27. KVÍVÍKAR KOMM.
2. SVÍNOYAR	28. VESTMANNA
3. VÍÐARÉIDIS	29. KALDBAKS
4. HVANNASUND	30. TÓRSH. UTTANBÍGGJA
5. KLAKSVÍKAR	31. KIRKJUBOAR
6. KUNOYAR	32. HESTS
7. MIKLADALS	33. NÓLSOYAR
8. HÚSA	34. SANDAVÁGS
9. ELDOVÍKAR	35. MIÐVÁGS
10. OYNDFJÁRDAR	36. SØRVÁGS
11. FUGLFJÁRDAR	37. BÍGGJAR
12. LEIRVÍKAR	38. MIKINES
13. GÖTU	39. SANDS
14. RUNAVÍKAR	40. SKOPUNAR
15. NES	41. SKÁLAVÍKAR
16. SKÁLA	42. HÚSAVÍKAR
17. SJÓVAR	43. SKÚVOYAR
18. SUNDA	44. HVALBIAR
19. EIDIS	45. FROÐBIAR
20. GJÁLAR	46. FÁMJINS
21. FUNNINGS	47. HØVS
22. HALDARSVÍKAR	48. ÞORRERIS
23. SAKSUNAR	49. VÁGS
24. HVALVÍKAR	50. SUMBIAR
25. HÚSVÍKAR	51. TÓRSHAVNAR
26. KOLLFJÁRDAR	

UPPSKOT
um
støðisútbúgving
við
FRÓÐSKAPARSETUR FØROYA

INNIHALD

- § 1: Hval er ein støðisútbúgving?
- § 2: Hvussu kann støðisútbúgvingin nýtast, og hvussu er pláss hennara í mun til ta útbúgving, vit longu hava.
- § 3: Týðningurin av eini støðisútbúgving fyri føroyska samfelagið.
- § 4: Uppskot til fígging av eindarstøðisútbúgving við Fróðskaparsetur Føroya

Fíggingarættan Tørvur á hølum

- § 5: Bókasavnsviðurskifti.
- § 6: Uppskot um, hvussu komast kann í gongd frá 1. september 1972 við avmarkaðum iløgum og rakstrarpeningi.
- § 7: Uppískoyti.

Januar 1972

Klaus H. Jacobsen, mag.art.

Kjartan Høydal, cand.scient.

STØÐISÚTBÚGVING § 1

Hvat er stöðisútbúgving?

Tað er kanska lættari at fáa eina hylling á, hvat stöðisútbúgving er, tá hugt verður eftir okkara vanligu útbúgving.

Vanliga útbúgvingin

Útbúgvingin í t.d. Danmark, út um fólkaskúla og studentsprógv, er sermerkt av at verða sundurgreind. Tær einstaku útbúgvingarnar og greinirnar eru væl avmarkaðar eindir. Sundurbýtingin er loddrætt, meðan vatnrættta samantvinningin er at kalla eingin. Tær einstaku greinirnar verða mettar at hava eitt egið virði. Verða lærclar sum «disciplinir», sum kunnu standa einsamallar. Hetta krevur sjálvsagt eitt stórt tal av skólum, lærstólum o.ø.

Atfinningar

Seinastu áriní hava verið sterkar atfinningar at hesum undirvisingarlagi, og í nógvum londum hava broytingar verið so líðandi, sum roynt hava at bæta um hetta. Eín atfinning er tann, at fólk við einari tilíkari útbúgving er illa háttað til at greiða spurningar í tí praktiska arbeiðinum, tey seinni fáa. Tey hava eina ávísu kunnskaparnøgd, men kemur nakar spurningur uttan fyri hesa nøgd, so eru tey lítið fær fyri at greiða hann. Hetta samanborið við, at vítan okkara økist so mikið skjótt, at tað, sum var nóg góð vítan fyri 5 árum síðani, er avoldað í dag. --- Eín onnur atfinning hevur verið, at kunnskaparinnlæringin ikki er munadygg, tá ið hon bert kemur inn sum partur av einum «disiplini». Alt bendir á, at vit læra best, tá ið vit samstundis nýta vítan okkara til at greiða onkran konkretan spurning.

Stöðisútbúgving

Stöðisútbúgvingin vendir nógvum av hesum við. — Fyri tað fyrsta verður sundurgreiningin goymd so leingi sum gjørligt. Næmingarnir fáa eina felags byrjan, har teir læra um tey ivamál, sum eru felags

fyrir einum rað av greinum. Hetta ger, at næmingurin nógv betur skilir, hvussu hann sergrein, hann seinni velur, hongur saman við øðrum, og ger hann førar fyrri eisini at samarbeiða tvørlur um sergreinamarkini. Harnæst læra næmingarnir ikki «disciplinir» á sama hátt sum í vanligu útbúgvingini. Fakligu kunnleikarnir verða vunnir, meðan arbeiði verður við konkretum spurningum. Sagt eitt sindur æðrvísi, so fáa næmingarnir møguleika fyrri at arbeiða við einum rað av tvørvísindaligum spurningum og ivamálum, og í sambandi við hesum vinna teir tann disciplinkunnleika, sum er neyðugur fyrri at greiða spurningin.

Bólkaarbeiði

Arbeiðslagið er bólkaarbeiði. Í 7-mannabólkun starvast studentarnir saman fyrri at greiða spurningarnar. Hetta merkir ikki, at allir limir í bólkinum skulu gera akkurat tað sama, heldur hin vegin, at ein limur í bólkinum greiðir ein part av spurninginum, ein annar ein annan osfr. Spurningurin verður tí greiddur tvørvísindaliga. Allir næmingar doyðast tí ikki, fyrri at taka eitt dømi, at fáa sær fak-kunnleika innan fyrri evnafrøði, um tað krevst til at greiða ein spurning, tað kann ein gera, ein annar kann fáa sær fak-kunnleika innan fyrri alisfrøði og greiða tann partin.

Læraraarbeiði

Lærararnir verða í hesum sambandi mest ráðgevarar, mesta av fak-kunnleikanum verður sjálvlisið frá bókum ella frá audio visu-ellum tilfari. - Fyrilestrarformurin verður varðveittur til inngangs-fyrilestrar, og onnur sløg av undirvísing verða nýtt, har tey eru hóskilig.

Úrslitið

Við so stórum møguleikum hjá einstaklinginum at leggja undirvísing og kunnskaparval sítt til rættis (sjálvandi miðjuandi ímóti tí sergrein, hann seinni ætlar at velja sær) er tað eyðsæð, at 2 ára stóðisútbúgving kann innihalda nógv ymisk sløg av kunnleika, hóast nøglin er hin sama. Tað ber ikki til at siga við vissu, at eitt fólk við hesi útbúgving dugir akkurat tað ella tað. Men vissa er fyrri kunnskaparstigi, og fyrst og fremst hevur næmingurin ikki lært eina heilt ávísa kunnskaparnøgd, sum skjótt kann avoklast, men hann hevur lært at arbeiða á einum ávisum stigi, hann hevur arbeiðshættir til at greiða konkretar spurningar, og hann hevur lært, hvar hann áhaldandi kann útvega sær vitan.

Upptökuþreytir

Meðan vanliga útbúgvingin hefur kræft heilt ávís prógv sum upptökuþreyt, so krevur stöðisútbúgvingin ekki hetta. Sjálf stöðis-útbúgvingin er lögð so til rættis, at hon byrjar á studentsprógv/HÍF stigi, men lá ið hon er fult úibygð, er ællanin, at eykaskelið skulu vera, so ein og hvor við fólkaskóla kann ferast upp á hetta stig. Hetta skuldi merkt einu demokratisering av útbúgvingini, at nógvur av teimum gyrðingum, sum hava ferða fólk i at taka útbúgving upp- aftur, um tey fyrst eru farin úr skólanum, skuldu horvið, - - So stafi hevði ein og hvor, sum hevði evni, fingið møguleika fyri at nýtt tey samfelagnum at gagna.

Samantak

Alt samantikið kann fyrimummír við stöðisútbúgving gerast upp so:

1. Krevur ekki stórt tal av skólum og lærustólum, savnar alt undir einum.
2. Munadyggari innlæring.
3. Næmingarnir eru betri háttaðir til at greiða konkretar spurningar.
4. Lærir næmingarnar tvørvísindaligt arbeiðslag.
5. Undirvísingin er ekki frá fyrstani av servísindalig, men lagar seg nógv eflir tí víðgongda lærvi, sum er i samfelagnum, á útbúgving fólk.
6. Útbúgvingin út um fólkaskólan verður demokratiserað.

STÖÐISÚTBÚGVING § 2

Hvussu kann stöðisútbúgvingin nýtast, og hvussu er pláss hennara i mun til ta útbúgving, vit longu hava.

Grundhugmyndin i stöðisútbúgvingini ger, at henda útbúgving ekki beinleiðis er nýtilig i vinnulívi, innan fyri lærustovnar ella so framvegis. Hon er jú netnapp ein stöðisútbúgving og ekki ein serfrøðingautbúgving. Tí hóskar hon ekki væl til tey nógvu serfrøðingakrøv, sum eru i samfelag okkara. Men hon gevur stöðið til hesar serfrøðingautbúgvingar og er eitt stöði, sum man metast at hóska væl til nútíðarinnar krøv. Fyri at fara út i samfelagið krevst so statti okkurl afturat.

Hvat krevst fyri at fara undir stöðisútbúgving?

Stigið, sum kræft verður, er studentsprógv ella HÍF. Hetta merkir ekki, at teir næmingar, sum kunnu fara undir útbúgvingina, skulu hava tikið

hesi prógv, men hert, at vitan teirra skal vera á stigi við tey. Vónandi verður tað so, at Fróðskaparsetrið við hjálparskeiðum kann føra ein og hvønn, sum hevur evni og hug, upp til tað stig, so tey kunnu fara undir eina slíka útbúgving.

Støðisútbúgving og framhaldslestur á miðalstigi.

1. Læraruútbúgving (fólkaskúlin), bóknvørðar og fakblaðmenn.

Roknað verður við, at 1½-2 ára útbúgving afturat støðisútbúgvingini, serliga innan fyri pædagogikk, skuldi gjørt fólk fær fyri at undirvíst upp til 10. skúlaár, serliga sum faklærarar.

2. Miðalteknikari (mellemtækniker).

Roknað verður við 1 ára serútbúgving aftan á støðisútbúgving. Alt eftir sergrein skuldi hetta útvega fólk til arbeiði innan:

- sjúkrahúsøkið (laborantar, sjúkrasystur, ljósmodur osfr.),
- sosiala økið (sosialráðgevarar osfr.),
- almennar stovnar (vinnulívseftirlit),
- fiskivinnuøkið,
- landbúnaðarøkið osfr.

Hvussu henda serútbúgving skal leggjast til rættis, verður at fastleggja í samstarvi við vinnufelag, stovnar og myndugleikar. - Yvirhøvur er tað ætlanin við einum serútbúgvingarári ella tveimum (praktiskum og teoretískum) afturat støðisútbúgvingini at kunna búgva fólk út til øll størv á hesum stigi, sum samfelagið krevur.

Støðisútbúgving og lestur á hægsta stigi.

Í teimum greinum, sum Fróðskaparsetrið kann átaka sær, kunnu menningarnir við at taka eitt ár aftan á støðisútbúgvingina í eini sergrein, koma upp á exam.art. ella scient. stig, t.e. at teir í hesi grein hava hjágrein til embætisprógv ella rætt til framhaldslestur innan hesu grein á 2. parts stigi á teimum lærdu háskúlum, sum vil fáa avtalu við. Fyribils er henda avtala soleiðis, at Roskilde Universitetscenter hevur lovað okkum at tryggja, at fólk frá Fróðskaparsetrinum fáa sama rættindi at lesa víðari, sum fólk við støðisútbúgving frá Roskilde Universitetscenter høvdi í Roskilde og á teimum lærustovnum, sum Roskilde fær samband við. Útlit er fyri líknandi avtalum við Odense Universitet.

Útbúgving á lægri stigi og støðisútbúgving.

Eina støðisútbúgving, hult úthygd, vil hava ógvuliga nógv tilboð um heru. Í teimum skeiðum, sum skulu vera til laks, liggur vitan á einum ógvuliga læriðum øki. - Tað er náttúrligt at hugsa sær, at ymiskar útbúgvingar av ávísam fólki á lægri stigi (t.d. til vrakarastovnin, húsarhald osfr.) kundu nýtt partar av støðisútbúgvingini soleiðis, at í staðin fyri at gera

serligar skúlar til hesar serútbúgvingar, skuldu líkindi verið gjørd fyri at fíngið hjá meira almennu-teoretisku undirvisingina í sambandi við støðisútbúgvingina, meðan hin serliga-praktiska hevði kunnað fíngist aðrastaðni.

Samantak

Her er gjørt vart við allar teir møguleikar, sum liggja í støðisútbúgvingini. Eingin hugsan er gjørd um, hvussu skjótt all hetta skal setast í verk, úrslitini verða alt eftir, hvussu iløgurnar eru. Og meðan suut liggur beint fyri stavn, tá ið byrjað verður, so er annað kanska longri frammí á vegnum. Vit hugsa okkum, at fyrsta verður, at vit í hvussu er geva fólki møguleika at útvega sær eina hjágrein ella í hvussu er rættin til framhaldslestur á hægri stigi, hitt má so koma so skjótt, sum ráðini eru til tað.

Nú kann verða spurt, hví fyrst verður farið undir at gera støðisútbúgvingina færa fyri at geva studentunum møguleika fyri at fara undir hægri lestur aðrastaðni og/ella útvega leinum eina hjágrein eftir rimiligari tíð. Óivað hevði tað havt beinleiðis størri týðning, um støðisútbúgvingin hevði verið færa fyri t.d. beinanvegin at útvega fólki við útbúgving innan fyri ymisk miðaltekniðarastig. Eisini hevði tað havt týðning, at ell. sum hava evni og hug, á henda hátt høvdu fíngið sær ta útbúgving, sum neyðug er.

Ílær skulu verða nevndar nakrar grundir fyri, at vit halda tað vera neyðugt at byrja við fólki við students/HÍ prógvi, og færa avleiðingar, sum standast av hesum:

1. Hitt fyrsta stigið verður at byggja upp ta støðisútbúgving, sum skal vera grundarlagið undir øllum. Hitt næsta verður við serútbúgving aftan á ley 2 áriní at binda hesa útbúgving at aðrunn, eitt nú vinnulívi, skúla ella hægri lestri. Roknast má við, at tað verður eini minni enn at bróta upp úr nýggjun, at fáa støðisútbúgvingina at virka ley fyrstu áriní, og færa hetta at seta alstór krøv til lærarar og ikki minni til næmingar.
2. Tað liggur toluliga ræðið at sambinda støðisútbúgving okkara við hægri lestur aðrastaðni. Hinvegin mugu samráðingar fara fram við vinnufeløg, stovnar, myndugleikar osfr., áðrenn nøkur sambinding kann hugsast aðrar vegir, ella sagt á ein annan hátt, vit eru ikki færir fyri beinanvegin at vísja fólki, sum færa undir støðisútbúgvingina møguleikar innan vinnulív, stovnar ella skúla í fyrstu syftu.
3. Hugast má um tilgongdina. Ein freyt fyri yvirhøvur at fara í gongd er, at vit fáa næmingar. Soleingi sum vit ikki hava møguleikar, við

eykaskeiðum og aðrari undirvísing, at føra fólk upp á hitt neyðuga sligið, verða tað studentarnir, vit kunnu vænta, og teir koma neyvan, um vit ikki vissa teimum møguleika fyri framhaldslestri. Hetta sigur ikki, at teir skulu fara undir lestur aðrastaðni. Tað ber meira enn so til, longu tá ið tvey ár eru gingin, og teir fyrstu studentarnir gerast lidnir við støðisútbúgvingina, at vissa teimum ymiskar møguleikar til serútbúgving á miðaltekniastigi.

Vit mugu taka tað fyrst, sum liggur fyri. Tað er næmingatíllar og yvirhøvur møguleikarnir fyri at fáa støðisútbúgvingina at virka. Eru alt ov nógvir royndir við frá byrjan, veksur vandin fyri, at trupulleikarnir verða ov stórir. Sum frálíður, verður talið á møguleikunum so økt.

STØÐISÚTBÚGVING § 3

Týðningurin av eini støðisútbúgving fyri føroyska samfelagið.

Útbúgving — samfelag

Tess meira framkomið eitt land er, tess størri er tørvurin á útbúgnum fólki. Longu í dag er tað so, at nógvastaðni í føroyska samfelagnum er tørvur á fólki við útbúgving, sum ikki kann útvegast. — Vit mugu hugsa okkum, at tilík útbúgving ofta ikki er møgulig at fáa aðrastaðni. Innan nógvir greinir er tað so, at hvørt land sær leggur útbúgvingar til rættis, sum gera, at landið fær tað útbúna fólk, sum tørvur er á. - - Útbúgvingar verða tí evnaðar til eftir teimum serligu viðurskiftunum í landinum. - - Hinvegin kunnu vit ikki hugsa okkum, at vit í Føroyum fáa skúlar fyri allar ymiskar lærugreinir. Ofta er her bert tørvur á fáum fólki í hvørjari lærugrein.

Lestur á miðalstigi

Tað er við hesum fyri eyga, at støðisútbúgvingin hevur sínar stóru fyrimumir í føroyskum samanhangi. - - Í staðin fyri at spjnda alt sundur í sergreinir, verður alt hildið saman á einum felags støði. Ein felags útbúgving, úthygd við seinni spesialisering. Spesialiseringin lagar seg eftir tørvinum, kann útfylla teir tómu sessir, sum vit í dag ikki kunnu manna. Ella manna sessirnar við fólki, sum betri er fært fyri at virka í Føroyum.

Hægri lestur

Hinvegin mugu vit eisini alla flóða hugsa okkum, at tað allíð fer at vera størri ella minni partur av hægri lestrinum (caud.mag.,

scient., polit. osfr.), sum ikki verður møgult at fáa í Føroyum. -- Men tey fólk, sum ætla sær henda vegin, kundu eisini nýta støðisútbúgvingina sum fyrsta grundarstein í lestri teirra. -- Sum nú er, fáa tey fólk, sum útbúgva seg til vísindaligt arbeiði og gransking, ongantíð í lestri teirra beinleiðis samband við tað samfelag og tær umstøður, sum ráða í tí landinum, tey seinni skulu starvast í. Hetta ger, at mongur eftir lokið prógv kann hava lorført við at sambínda vísindaligu útbúgving sína við viðurskiftini í Føroyum. — At tað er av eyðsæddum týðningi, at teimum við støðisútbúgving verður givið høvi at seta seg inn í føroyskar spurningar av einum og hvørjum slag, mátti verið øllum greitt. Hetta hevði óivað eisini økt munandi um lestrareffektivitetin.

Granskingararbeiði í Føroyum

Somuleiðis má tað metast at vera av alstórum týðningi, at vit í Føroyum fáa ein stovn, sum fæst við gransking á øllum økjum. Við fullt útbygdari støðisútbúgving og teimum starvsstovnum, sum longu eru á Fróðskaparsetrinum, verða skapaðar granskingarumstøður, so tað á heilt annan hátt verður gjørligt at svara spurningum frá tí føroyska samfelagnum. Tað verður møgult at taka upp spurningar, sum alt ov leingi hava ligið á láni, vegna manníngar- ella fólkalítr. Hugsast skal jú um, at teir lærarar, sum verða settir í starv, hava granskingarskyldu, og somuleiðis, at undirvisingarlagið í støðisútbúgvingini er so háttað, at beinleiðis vísindalig úrslit koma burtur úr arbeiði næminga. — So stætt verður tað ikki bert útbúgvið fólk, føroyska samfelagið fær burtur úr, men sanniliga eisini vitan til at nýta beinleiðis.

Samantak

Vónandi sæst tað av hesum, at støðisútbúgving, uttan mun til, hval verður gjørt í øðrum landum, tykist at vera ein góð loysn til føroysk viðurskifti, bæði tí hon er ein munagóð og samfelagsvend útbúgving, og tí hon ikki setur tey krav til talið á lærustólum, sum hin vanliga hægri undirvisingin.

STØÐISÚTBÚGVING § 4

Uppskot til fíggingar av eindarstöðisútbúgving við Fróðskaparsetur Føroya.

Byrjan

Í fyrstu syftu er tað ætlanin, at eindarstöðisútbúgvin fevnir hesi øki:

Alisfrøði (Physics)

Støddfrøði (Mathematics)

Organiska evnafrøði (Organic Chemistry)

Óorganiska evnafrøði (Inorganic Chemistry)

Lívfrøði (Biology)

Almennu málfrøði (General Philology)

Almennu og samanberandi bókmentaføði

(Literary Theory and Comparative Literature)

Heimspeki (Philosophy)

Sálarfrøði (Psychology)

og sum hjágreinir søguligan keldukritikk og sosiologi.

Útbygging

Sum frálíður, og tá ið tað verður fíggingjarliga gjørligt og eftircynskjandi, kann hesin bulur av økjum greinast sundur, júst sum hjálpargreinirnar kunnu fáa pláss sum fult útbygd høvuðsøki. So státt er lætt at hugsa sær, at omanfyri nevnda støðisútbúgving kann verða útbygd við einum samfelagsvísindaligum og læknafrøðiligum høvuðsøki. Hesi bæði øki skulu ikki hava eitt meira ella minni leyst tilknýti, men byggjast inn í upprunaligu útbyggingina, og verður tað tí ikki so kostnaðarmikið at seta hesi bæði øki á stovn, tí tey kunnu fáa fyrimum av tí útgerð, sum er til, handbókasavni og lærarum. Niðanfyrir er ætlað um fíggingina av eindarstöðisútbúgvingini, iløgur og rakstur hitt fyrsta árið. Fíggingin av uppbygging av tí til útbúgvingina høyrandi vísindaliga bókasavni verður viðgjørd í § 5 í hesum uppskoti.

FIGGJARÆTLAN

A. fløgur

a. Neyðugar fløgur upp á hvørjar 7 næmingar.

7. arbeiðsborð, stólar osfr.	kr. 6.300,—
2. talvur	kr. 1.200,—
Bókahillar	kr. 2.000,—
1 elektrisk skrivmaskína	kr. 3.500,—
1 roknmaskína	kr. 2.000,—
1 bandupptakari	kr. 3.000,—
Ymist	kr. 700,—

Tilsamans kr. 18.700,—

(Støðisútbúgving § 4)

b. fløgur upp á hvørjar tveir 7-manns bólkar.

Innbúgv til eitt undirvísingarbæli	kr. 14.000,—
1 «Overhead-projektor»	kr. 2.000,—
1 «Lépiskop»	kr. 2.000,—
Ymist	kr. 500,—

Tilsamans kr. 18.500,—

c. vøgur í felags útgerð, ikki roknað upp á næmingatal.

Mikroskop, útgerð	kr. 41.000,—
Audio-visual útgerð	kr. 40.000,—
Ymist	kr. 1.000,—

d. Aðrar stovningarútreiðslur

(m.a. flytigjald til nýsettar lærarar)	kr. 50.000,—

B. Rakstur 1972/73

a. Lønir.

Við tí sakkunnleika, sum er á Fróðskaparsetri Føroya og møguleikumum fyri serfrøðinga- og undirvísingarahjálpi í býnum, ber til at seta eindarstöðisútbúgvingina á stovn, um hesi nýggju størv verða sett á Fróðskaparsetrinum:

1 starv í alisfræði/evnafræði	kr. 70.000,—
1 starv í almennari og nýtlari málfræði	kr. 70.000,—
1 starv í almennari og samanagerandi bókmenntafræði	kr. 70.000,—
1 starv í sosiologi	kr. 70.000,—

Lönir harumframt til undirvísing.

Serfræðinga- og undirvísingarahjálp	kr. 60.000,—

Aðrar lönir.

Skrivstovuhjálp allan dagin	kr. 35.000,—
Hjálparfólk	kr. 20.000,—

Lönir tilsamans kr. 395.000,—

b. Aðrar rakstrarútreiðslur.

Skrivstovuhald	kr. 20.000,—
Próvdómarar og fyrilestrar utanífrá	kr. 25.000,—
Ferðaútreiðslur fyrir lærarar og studentar	kr. 25.000,—
Ymist	kr. 5.000,—

Aðrar útreiðslur tilsamans kr. 75.000,—

Rakstur tilsamans

kr. 470.000,—

flögur og rakstur,

um 2 bólkar upp á hvör 7 næmingar verða upptíknir 1. september 1972, vísandi til (A, a,b,c,d,) og (B, a,b):

(A, a): kr. 37.400,—	(Neyðugar flögur upp á hólkin x 2)
(A, b): kr. 18.500,—	(Neyðugar flögur upp á hverjar 2 bólkar)
(A, c): kr. 81.000,—	(Félags útgæða)
(A, d): kr. 50.000,—	(Aðrar stovningarátreiðslur)
(B, a): kr. 395.000,—	(Lönir)
(B, b): kr. 75.000,—	(Aðrar rakstrarútreiðslur)

kr. 657.900,—

flögur og rakstur, um 4 hólkar upp á 7 næmingar hvor verða upptíknir 1. september 1972:

(A, a):	kr. 74.800,- -
(A, b):	kr. 37.000,- -
(A, c):	kr. 81.000,- -
(A, d):	kr. 50.000,- -
(B, a):	kr. 395.000,--
(B, b):	kr. 75.000,- -
	kr. 713.800,- -

Sum tað skilst, fer upptøkan av fleiri næmingum at merkja, at stöðisútbúgvingin bæði rættiliga og lutfallsliga ber seg betur. Harafturat skal viðmerkjast, at lærararnir verða betri nýttir enn í vanligu undirvísingarskipanini, soleiðis at skilja, at lærararnir ikki koma at fáa tíð sína setta við at fara ígjøgnum læritilfar fyri næmingum, men hinvegin skulu vegleiða næmingarnar so, at teir við konkretum spurningum og kanningum koma ígjøgnum tey øki, sum neyðug eru. So statt kemur størri tal av næmingum ikki at økja útreiðslurnar til lénir munandi (B, a), hóast sjálvandi vaksandi næmingatal, helst tá ið talið kemur upp um 42 (6 hólkar), í minni mát kemur at vaksa um útreiðslurnar undir (B, a), helst serstakliga til tímalærararnar. — Við at nýta lærararnar til vegleiðing koma rakstrarútreiðslurnar at vera munandi lægri í eini stöðisútbúgving enn í vanligari hægri útbúgving, tá ið stovningartíðin er av.

Arbeidslagið

Tørvur á hølum.

Sjálvur grundtankin í stöðisútbúgvingini er, at studentarnir sjálvir arbeiða við vísindaligum grundspurningum, og er hetta treytað av, at studuungarnir fáa fastan arbeiðssess á lærustovninum. Pædagogiski og samfelagsligi fyrimunurin av hesum er eyðsjónligur. Tey lesandi læra skjótt at samarbeiða og arbeiða áhaldandi. Hinvegin krevur hetta, at hvor studentur skal hava sín egna arbeiðssess, rúm-sátlar umsløður, men hetta verður vígað upp av tí, at stöðisútbúgvingin, har næmingarnir «undirvisa sær sjálvum við rættleiðing», ikki krevur nógvur læraar. Sum frálíður, er tað ikki so kostnaðarmikið at gera arbeiðsrúm til tey lesandi, sum tað er at skula seta nógvur fyrilestrar (eins og í vanligari hægri undirvísing).

Holistørvur

Holistørvurin er mettur at vera:

1 arbeiðsrúm upp á bólkín	35 m ²
1 undirvísingarrúm upp á bólkín	23 m ²
1 fyrilestrasalur upp á hvørjar 4 bólkar	90 m ²
1 rúm til audio-vísiuella útgjerd	35 m ²

Harafturat kemur bókasavn og annað, t.d. matsalur osfr.

Bókasavn

Tað er av serligum týdningi, at hitt vísindaliga bókasavnið liggur nærhendis holunum fyri stóðisútbúgving, og verður tað tí skotið upp, at hin endaliga loysnin holun til stóðisútbúgvingina viðvíkjandi verður funnin í sambandi við byggjan av nýggjuni landsbókasavni.

Sum fyribils loysn hevði eitt rúmliga stórt hús nærhendis Fróðskaparsetrinum kunnað nýtast við tí freyt, at stóðisútbúgvingin hevur møguleika at nýta teir báðar fyrilestrasalirnar á Fróðskaparsetrinum og ymisk høli til serlig endamál á stovnum runt býin.

Aðrir møguleikar

Somuleiðis kann víst vera á, at Føroya Studentaskúli møguliga hevði kunnað verið nýttur seinnaðarlín og um kveldið. Hesin møguleiki hevði merkt nógv niðurstettar ilogur, um byrjast skal í september 1972. — Tó hevur henda seinasta loysnin lann stóra vansan, at ley lesandi ikki kunnu fáa sítt egna arbeiðspláss, og at teinurin til bókasavn og telex (sí § 5) verður ov langur.

Bókasavnsviðurskipti

Samstarv við bókasavn aðrastaðni

Skilagóða nýtslan av lærarunum og lestrarlagið, har arbeitt verður við spurningum og heinleiðis kanningum, krevur eitt nýttmáns og vísindaligt handbókasavn og bókmentaleitingartíllar (sergreina-bibliografi, index, abstracts), meðan hinvegin ikki skuldi verið neyðugt at sett á stovn eitt fullt úlbyggt bókasavn til lærðan háskúla, um bert rúmiligar lániavtalur kunnu fáast við bókasavnið á teinum lærðu háskúlunum í Norðurlondum. Hetta seinasta hava vit fingið undir samráðingum við bókasavnið á teinum lærðu háskúlunum í Odense og Roskilde. Tey hava fyri tað fyrsta sagt seg vilja lána (í allari framtíð og uttan avmarkingar) út úr bókarúgvum sínum, at útvega ljóskopi úr bókum og tíðarritum, og somuleiðis at geva sak-køna hjálp og verifikasjón av bóka- og greinatíflum, at senda bílegg-ingar til næsta bókasavn í úllondum, um bókin ikki finst í Danmark, og í eini tillagingartíð at lána út lestrarhandbøkur til stóðisútbúgv-

ingina, til eitt tilíkt lestrarhandbókasavn er fingið til vega í Havn. - - At enda hefur bókasavnið á lærda háskólanum í Roskilde sagt seg vilja lána okkum audio-visuellar læruskrár á sjónvarps- ella ljóðbondum og so við og við geva okkum upplýsingar um, hvørjar bókméntir bókasavnið fær. Hetta færst við eini eykaútskrift frá FØV skrásetingarskipanini í Roskilde. Fyri at kunna nýta hesi tilboð krevst, at vit hava telex og ta audio-visuella útgerðina, sum longu er sett á fliggjarættanina í uppskoti okkara til eindurstøðisútbúgvingina, sí § 4.

Lestrarhandbókasavn, bókméntaleiting

Vit skulu í einum ávisum tíðarskeiði byggja upp eitt lestrarhandbókasavn og samuleiðis eitt avmarkað bókméntaleitingarlól, so at leitingin eftir bókméntunum í eitt vist mál kann ganga fyrri seg á fróðskaparsetrinum, og soleiðis at studentarnir fá ta neyðturvuligu venjingina í vísindaligari bókméntaleiting. Av tí at serliga viðlíkahaldið, bæði í handbókasavninum og í bókméntaleitingartilfarinum, hefur størri týdning enn breiddin, tí vit kunnu fá bókur úr Odense og Roskilde í meira sjáldsomum lærum, verður tað at ynskja, at ein áhaldandi og nóg stór árleg upphædd læst fram um eina stóra upphædd eina ferð. Við fyrirumí kundi verið nýtt ein rammupphædd á fliggjarlóginum yvir 6 ár. Og verður keyp og viðlíkahald í hesum tíðarskeiði meti til at vera 1½ mill. krónur.

Støðisútbúgving — Landsbókasavnið

At enda skal vera viðmerkt, at útbygging av einum vísindaligum handbókasavni ikki bert lænir endamálinum fyri støðisútbúgvingini; men at eitt tilíkt savn samstundis er grundarlagið undir einum og hvørjum vísindaligum bókasavni, so samstarv við Landsbókasavnið er heilt neyðugt.

STØÐISÚTBÚGVING § 6

Uppskot um, hvussu komast kann í gongd 1. september 1972 við avmarkaðum ilögum og rakstrarpeningi.

Inngangur:

Sum nevnt á fundi 27. oktober 1971 halda vit nógvar grundir vera fyrri at fáa støðisútbúgvingina í gongd longu 1. september 1972. Hinvegin er tað greitt, at tíðin er knøpp, og at tað neyvan er tíð til at fáa alt upp at standa til 1. september, bæði tá ið hugsað verður um ilogar, útvegan av

hygningi osfr. — Vit hava tí gjørt eitt avmarkað uppskot til, hvussu byrjasst kann, og lúkar hetta uppskotið tvey krøv:

1. Innihaldið er ikki minkað í virði, men bert minkað avmarkað í mun til § 4, og førir hetta við sær, at valnøguleikarnir seinni samleiðis eru avmarkaðir í mun til ta fullt úthygda útbúgvingina.
2. Við at nýta tað, sum longu er, bæði viðvíkjandi lærarum og høllum o.ø., eru byrjanarfløgurnar munandi avmarkaðar.

Leggjast skal tó afturat, at hetta er eitt minimaluppskot; verður avmarkingin størri, tora vit neyvan at taka ábyrgdina ella leggja á okkum at gera royndina. Samstundis er einki at ivast í, at hesar avmarkingar fura alt krevja stórt arbeiði og nógvan góðan vilja bæði frá teimum lærarum og teimum næmingum, sum luttaka, og at tað neyvan kann hugsast, at henda skipan kann halda áfram uttan broytingar í longri tíð. Men vit meta tó hetta uppskot at vera forsvarligt og eina leið til at koma í gongd.

Sum nevnt byggir hetta uppskot á tað, sum longu er, og roknað verður við, at bert eitt fólk skal selast í nýtt fast starv. Hinvegin má læran so í størri mun dúva upp á tímalærarar, bæði fólk liðani og fólk, sum verður fingið aðrastaðni. — Við tí manning, vit hava, er tað eyðsæð, at innihaldið í hesari meira avmarkaðu støðisútbúgvingini verður náttúruvisindaligt-heimspekiligt. Hetta er at skila so:

Eitt eyðkenni fyri støðisútbúgvingina er, at lærugreinir og ástøði yvirhevar verða lærd í sambandi við, at spurningar verða loystir. Eitt lestrarhálkur verur sær ein spurning at greiða. Til hetta endamál mugu næmingarnir hava ymisk fak og ymiskar lærugreinir, sum so verða lærðar. Nú eru teir førir fyri at greiða spurningin og hava so stutt arbeiði bæði praktiskt og teoretiskt.

Við tí avmarkingini, sum hetta uppskot ber í sær, mugu vit hugsa okkum, at bert verðurmøguligt at velja spurningar innan fyri hitt náttúruvisindaliga økið (t.e. alisfrøði, evnafrøði og lívsfrøði) og hitt heimsspekiliga. (Hetta er tó ikki heilt lítið.) Við tíðini má roknað verða við, at henda avmarkaða støðisútbúgvingin veksur upp til ta eindarstøðisútbúgving, greitt er frá í § 4. Avmarkaða uppskotið til liggjareftan verður hetta (roknað verður við í minsta lagi 14, í mesta lagi 21 næmingum):

Støðisútbúgving 1. september 1972 — 1. juli 1973

fløgur:

Mikroskop, útgerð	41.000, -
Audiovisuell útgerð (viðm. 1)	40.000,—
Innbúgv	25.000,—

Tilsamans	106.000,—

Rakstur:

1 fólk við alistræði/evnafræði	70.000,—
Serfrøðinga- og undisvísindarhjálp	98.400,—
Skrivstovufólk (viðm. 2)	35.000,—
Ferðir og «ekskursjónir»	12.000,—
Skrivstovuhalð	10.000,—

Tilsamans	225.400,—

Støðisútbúgving tilsamans	331.400,—

Viðm. 1:

Ein treyt fyri, at vit yvirhøvur kunnu hugsa okkum at fara undir royndina, er, at vit kunnu fáa serkøna hjálp frá lærustovnum í hinum Norðurlondum. Hetta er eisini játtað okkum ókeypis, men fyri at nýta hesa fakligu hjálp, mugu vit hava sjón- og ljóðtól, tí henda hjálp kann vera í forminum:

prentað kompendium
ljóðband
filmur
tv-«kasettir»
ljósmyndir
útvarpssendingar

Viðm. 2:

Roknað er við einum skrivstovulærdum fólki á 8. lønarári sbr. sáttmála millum starvsmannafelagið og landsstýrið. Við tí arbeiðshátti (bólkaarbeiði), sum støðisútbúgvlugin nýtir, er tað sera neyðugt við einum tilflokum fólki.

Viðm. 3:

Roknað verður við, at upphæddin hjá vísindaligu deildini til bóka-
innkeyp verður tøk hjá støðisútbúgvingini.

Uppiskoyti

Meðan arbeiðið hevur verið við hesum uppskoti, hava nógvar spurningar
verið viðgjørdar, sum hava samband við viðurskiðini við aðrar útbúg-
vingar. Eisini hevur verið hugsað um, hvussu við samskipan uppskotið
møguliga kundi gerast minni kostnaðarmikið. Uppskotið hevur ongantið
verið so fullfíggið, ei heldur hava stundir verið til at taka upp samráð-
ingar við avvarðandi stovnar. Men summar av teimum hugsamum, ið
frammi hava verið, skulu nevast.

Sambandið við Føroya Studentaskúla:

Hugsað hevur verið um, at støðisútbúgvingin hevði kunnað verið gjørd
væl meira munadygg og tíð verið spard, um ley, sum lesa studentsprógv
ella HF, triðja árið kundu vall millum at tikist eitt vanligt students- ella
HF-prógv ella eitt prógv, sum miðjaði ímóti støðisútbúgvingini.

Sum vit hava frætt, er ætlanin at seta á stovn HF-skeið á Føroya Stu-
dentaskúla. Til hetta krevst ein øking í talinum á akademiskum lærarum.
Tað hevði helst verið fíggjarliga góð loysn, um eitt ávíst lærarasamstarv
millum støðisútbúgvingina og Studentaskúlan tók seg upp. Tað kundi t.d.
hugsast, at ein lærari, sum ikki kundi fingið fullt tímatál á Studentaskúl-
anum, fekk teir tímarnar, ið restaðu í, á Fróðskaparsetrinum. Vit vildu
mett, at tað yvirhøvur hevði verið lættari at fingið gott fólk henda vegin,
um egnit kundi verið við luttøku í tí áhugaverda pædagogisku og vísinda-
ligu royndini, støðisútbúgvingin er. Tað hevur jú ikki allíð verið líku lætt
hjá Studentaskúlanum at fáa lærara.

Sambandið við annað virksemi á Fróðskaparsetrinum:

Ikki er ætlanin á nakran hátt at nema við tað arbeiðið, sum longu fer
fram á Fróðskaparsetrinum, uttan kanska at økja um møguleikarnar at
fáa størri nøgd av vælskipaðum fólki til undirvísingar- og fyrilestrar-
endaupplát. Sum nevnt krevst eisini við tí fullt úthygda støðisútbúgvingini,
at økt verður um møguleikan fyri fyrirleikandi festrí, sum kann føra fólk
við fólkaskúla upp á studentspróvsstig.

Sambinding millum støðisútbúgving og hægri lestur í føroyskum eigur
helst eisini at verða umhugsað.

Sambandið við samfelagstørvin:

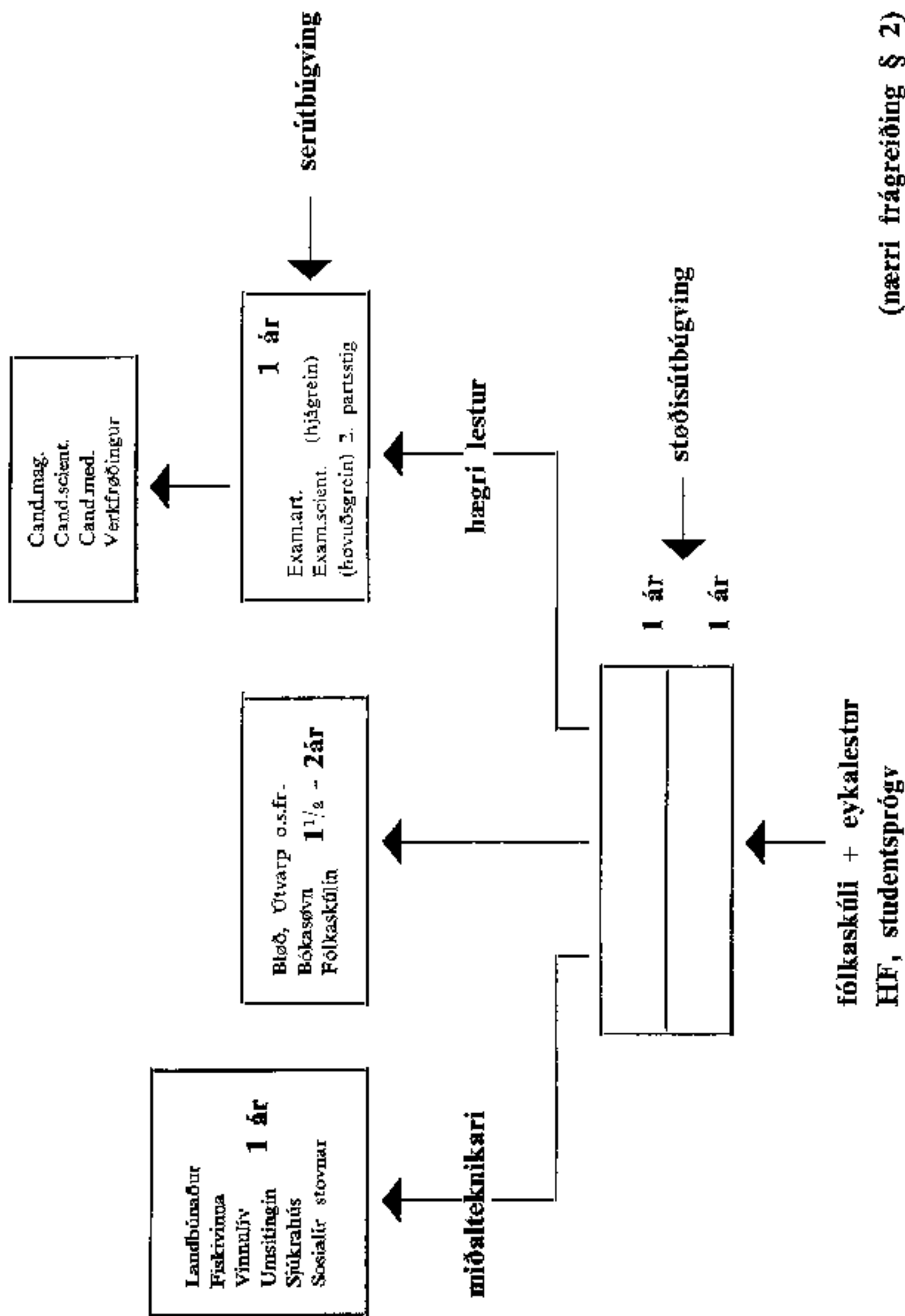
Óivað krevur lífrættaleggingin av serútbúgvingaráriinum aftan á støðisútbúgvingina drúgvur og væl fyrirkæðar samráðingar við allar avvarðandi stovnar, myndugleikar og vinnufelag. Men ongantíð er ov skjótt at fara í holt við hetta arbeiði. Trupulleikarnir at leggja til rættis nýggjar lærur eru, sambært royndir aðrastaðni, neyvan teir størstu. Verri er at taka lærur, sum longu eru í gongd, inn í støðisútbúgvingina; men har er sjálvandi hin stóri møguleikin fyri at spara og rasjonalisera.

Roknast má við, at støðisútbúgvingin kemur at fáa stóra ávirkan á skúlagongdina. Bæði við teimum pædagogisku royndum, sum verða gjørdar, og ikki míni, tí tað granskingararbeiði, sum kemur at fara fram viðvíkjandi føroyskum viðurskiptum og føroyska samfelagnum, av sær sjálvum má koma at broyta ta vitan, sum skúlin skal geva næmingunum. — Sum eitt dømi kann verða nevnt, at tá fosað verður um at fáast við konkretar arbeiðsuppgávur og spurningar í støðisútbúgvingini, so kundi ein uppgávan verið at kanna eitt mál og leggja tað fram í pædagogiskum formi fyri eitt ávíst lærustig, kanska í eini bók, kanska í einum ljóðbandi ella kanska í einum filmi.

Seinast skal verða víst til tey skjøl, sum undirritaða nevnd legði fram á fundi í ráðnum fyri Fróðskaparsetur Føroya 27. oktober 1971 støðisútbúgvingini viðvíkjandi.

Klaus H. Jacobsen
mag.art.

Kjartan Hoydal
cand.scient.

Tale til Akademirådet den 27. oktober 1971 om basisuddannelse.

Jeg skal i dag fremlægge nogle tanker om Akademiets udvikling frem mod et universitet. I det væsentligste er disse tanker udformet på en række møder, som Kjartan Høydal og jeg har haft i de forløbne måneder. Det er en forudsætning for vore tanker, at det er hensigten at lade Akademiet udvikle sig til et universitet, og at denne udvikling ikke kan eller bør ske helt ukoordineret med de ændringer, der finder sted på de danske universiteter. Med disse to forudsætninger in mente har der indtil for kort tid siden været en række måder, hvorpå man kunne lænke sig Akademiets udvikling grebet an. I det følgende skal jeg gennemgå de vigtigste af disse måder og vise, at der som følge af visse ændringer i dansk uddannelsesfilosofi, nu kun er en måde tilbage, hvorpå Akademiet har mulighed for at nå målet for sine bestræbelser.

En første og nærliggende måde, på hvilken Akademiet langsomt og roligt kunne udvikle sig til et universitet, er den som man, så vidt jeg kan se, er slået ind på, nemlig den, hvor man afholder undervisning og eksaminer i de fag, som traditionelt har været obligatoriske for de fleste højere uddannelser, fag som for eksempel latin og filosofi.

Imidlertid må det stå klart, at akademiets udvikling til et universitet, hvor man således kan aflægge de for flere videregående universitetsuddannelser obligatoriske prøver i enkelte støttefag, ikke kan fortsætte, da tendensen på universiteterne i Danmark går stik imod kravet om sådanne obligatoriske prøver for fagene. Afskaffelsen af anordningen om filosofikumprøven er en klar demonstration af denne tendens. Man ønsker ikke det filosofiske indhold i de enkelte studier fjernet men man ønsker kravet om en særlig prøve i faget som isoleret fag afskaffet. Og det er sket. På samme måde gik det kravet om en obligatorisk latinprøve for alle humaniske studerende. Dette krav er afskaffet for universiteterne som sådan og opretholdes som følge heraf for eksempel ikke ved Odense Universitet. Da man endvidere ønsker at liberalisere adgangsbetingelserne for de enkelte universitetsstudier og derfor ikke kræver en ensartet færdigheds- og kundskabsmasse af de studerende ved indgangen til studierne, men snarere tilrettelægger de enkelte studier, således at de nødvendige færdigheder indlæres i kontakt med selve studiet, kan man forstå, at Akademiets udviklingsmuligheder ikke længere skal findes gennem udbygning af isolerede del-prøver i visse fag.

Man kunne så lænke sig, at Akademiet skulle foretage sin udbygning indenfor ganske få fag, som der var særlige forudsætninger for at arbejde med på Færøerne -- færøsk sprog, hav- og fiskeribiologi for eksempel.

Ved en økonomisk koncentreret indsats på sådanne begrænsede felter, ville Akademiet nok i akademisk henseende hævde sig, selvom den for al videnskabelig forskning nødvendige nære kontakt med udviklingen indenfor andre videnskaber ville mangle. Det er imidlertid gennem erfaring i Odense blevet klart, at et «halvt» universitet ikke på fuldt tilfredsstillende vis kan give «hele» universitetsuddannelser. Men yderligere må det for Akademiet veje tungt, at uddannelsesområder som for eksempel færøsk sprog, hav- og fiskeribiologi under alle omstændigheder kun vil søges af de få, og Færøerne vil fremdeles mangle en højere uddannelsesinstitution, der bredt tjener folkets åndelige behov. Akademiets fremtidige udvikling som universitetet skal derfor næppe findes i en specialisering indenfor et meget begrænset fagspektrum.

Da mulighederne for at oprette et fuldt udbygget universitet på Færøerne både økonomisk og under hensyntagen til befolkningens størrelse må anses for urealistiske, synes der ikke at være plads til Akademiets forhåbninger i det nuværende danske universitetssystem. Men det vil der kunne blive i det fremtidige uddannelsessystem, de såkaldte basisuddannelser, og her ligger fremtiden lige om hjørnet, idet der i Danmark er åbnet muligheder for sådanne uddannelser, der fra september 1972 påbegyndes ved Roskilde Universitet og på begrænset fødsøgshasis ved Odense Universitetscenter.

Ved en basisuddannelse forstås en sammenhængende indføring i en række problemer og metoder som er fælles for eller basale for en række fag. Basisuddannelsen består således ikke af forskellige delprøver indenfor ét fag, som den studerende allerede fra begyndelsen har valgt at specialisere sig i, men den udgør i stedet en bred og almen dannende indføring i en række fags fælles problemer, således at den studerende efter en afsluttet basisuddannelse står rustet til at vælge det fag, han ønsker at specialisere sig i. I Roskilde tænker man sig dette grebet an ved 3 forskellige basisuddannelser, nemlig en samfundsvidenskabelig, en filologisk-humanistisk og en naturvidenskabelig basisuddannelse, alle af 2 års længde. Undervejs i basisuddannelsen tilegner den studerende sig de redskabsfærdigheder, som er nødvendige for løsningen af de problemer, han arbejder med. Den pædagogiske fordel heraf er åbenbar, idet hjælpemidlerne eller redskaberne til et problems løsning indlæres i kontakt med det konkrete problem. Simplificeret kan man sige, at man i basisuddannelsen præsterer den studerende for en række velvalgte tværvidenskabelige problemer. Det er så den studerendes opgave i samarbejde med sine kolleger at løse disse problemer. Herved vil det vise sig, at der bliver brug for forskellige hjælpemidler, som man ved hjælp af de tilrådighedsværende lærere sætter sig ind i. Lærerne fungerer altså som en slags konsulenter, og færdighedsindlæringen vil hele tiden motiveres ved at tjene til

opklaringen af et konkret problem. Dette er i hovedtrækkene basisuddannelsernes filosofi. Spørgsmålet er nu, om det vil være muligt at etablere sådanne basisuddannelser ved Akademiet? For det første mener vi, at man på Akademiet kun kan lave 1 basisuddannelse og ikke som i Roskilde 3. De tre ene basisuddannelser sigter bredt på det humanistiske og det naturvidenskabelige hovedområde, således at de, der har gennemgået uddannelsen, der tænkes af 2 års længde, enten kan specialisere sig i naturvidenskabelig eller humanistisk retning og indenfor 1 år efter basisuddannelse tage en exam. scient eller exam. art-grad.

Der næst forestiller vi os, at følgende fagområder skal kunne dækkes om ikke fra starten så dog indenfor en kort periode efter igangsættelsen, nemlig:

Fysik og matematik.

Organisk og uorganisk kemi.

Biologi og geologi.

Almen filologi.

Almen og sammenlignende litteratur.

Historisk kildekritik og sociologi.

Filosofi og psykologi.

Nu er det netop en fordel ved basisuddannelserne, at de, fordi lærerkræfterne skal udnyttes som rådgivere og indbyrdes skal samarbejde undervisningen, ikke kræver ansat et stort antal videnskabelige medarbejdere. Efter vor opfattelse vil ovennævnte fag, når vi udnytter de forhåndenværende kapaciteter, kræve ca. 4 nyansættelser. For en økonomisk betragtning skal hertil lægges de til et videnskabeligt bibliotek og til arbejdslokaler ret store krav, som basisuddannelsen stiller, selv med et minimums elev-tal på 2 grupper á 5 studerende.

Det største problem i forbindelse med basisuddannelsens planlægning er dog næppe økonomisk. Men får ikke nogen bred højere uddannelse billigere end basisuddannelsen.

Det største problem er af strukturmæssig art, idet ingen ved på hvilken måde basisuddannelserne skal indføres i den eksisterende uddannelsesstruktur; men at de skal og vil blive indpasset er givet, for ellers ville Roskilde Universitet ikke have fået tilladelse til at starte som et rent basisuniversitet. Noget kunne så naturligvis tale for, at man på Færøerne afventede en dansk afklaring, før man disponerer. Det ville være forståeligt, men vil formentlig have den uheldige følge, at man mister muligheden for at forme Akademiets basisuddannelse ud fra det færøske folks sprog- og kulturtradition og tvinges til at lave en uddannelse, der nøje følger danske retningslinier, og det er vel næppe det man ønsker af et færøsk uddannelsessystem. Vi mener, man bør smede, mens jernet er

værnt og forsøge at starte samtidig med Roskilde Universitet, altså omkring september 1972.

Da jeg rejser til Danmark i november, søger vi derfor Akademirådets bemyndigelse til, at jeg på rådets vegne må lave orienterende kontakt med Roskilde og Odense Universitet om disse spørgsmål.

Før rådet tager stilling hertil, bør dog de færøske perspektiver i basisuddannelsen uddybes, hvilket Kjartan Høydal vil gøre i det følgende.

Klaus Hendrik Jacobsen

Grundútbúgving í Føroyum.

Tað er sannroynd, at á okkara døgum veksu krøvini til skyn og útbúgving. Uftan mun til hvat vit sjálvi vilja, verður tað kravt, at vit ikki verða eftirbátar í mun til tey lond, sum liggja kring okkum, og sum vit í mongum førum kappast við.

Higartil hevur tað verið so, at students- og lemaraprógvi hava verið hægstu stig á lærdómssliganum í Føroyum.

Við eini grundútbúgving á Fróðskaparsetri Føroya, fáa vit fyrri fyrstu ferð eina hægri vísindaliga útbúgving, sum kemur úr føroyskum botni og hevur hitt føroyska samfelagið sum sítt fyrsta mál.

At fáast við vísind og gransking merkir at svara ymsum spurningum og krøvum. Við eini grundútbúgving her heima, fáa vit sostatt fyrstu ferð eina gransking í viðari merking, sum svarar spurningum úr føroyskum samanhangi.

Eg eri fullvisur í, at heitta er sera virðismikið bæði fyrri tey, sum ikki lesa meira enn grundútbúgving + kanska 1 ára sergrein, og eisini, ikki minni, fyrri tey, sum halda áfram og lúka prógv aðrastaðni, tí tað gevur hesum seinni eitt heilt øðrvísi støði fyrri fámahaldslestrinum. Hann fer at miðja nógv meira móti tí samfelag, sum tey vónandi skulu virka í aftan á lokið prógv.

Eina grundútbúgving undir Fróðskaparsetri Føroya, evnað til eftir føroyskum ynskjum og fyrirreytum er helst einasti máttin vit kunnu hugsa okkum ein sjálvstøðugan, væl at merkja, virkandi, hægri lærustovni í Føroyum.

Ein og hvør annar loysn vil alt ov nógv verða til útvegan av smálutum til hægri lærustovnar aðrastaðni.

Vit vita øll, at flytingin úr Føroyum til stórbýar-universitets umstøður

ikki er uttan vansar. Hjá føroyingum hevur lestrarlíðin innan ávísar lærugreinir verið longri enn miðallestrarlíðin, hetta var í hvussu so er so, okkum tørvar kanningar av úrslitunum seinastu áriní. Samuleiðis hevur ofta verið tungt hjá teimum lesandi at finna nakað sum helst samband millum tað útbúgving teir eru farnir undir og hitt føroyska samfelagið. Út frá hesum fer ein lestrarbyrjan í Føroyum helst at hætta nógv ummanskifti, og veita heilt aðrar møguleikar fyri skilagóðari tilrættalegging av lestrinum.

Eg vóni við hesum at hava gjørt tað skilligt at munur er á einari hægri føroyskari útbúgving, og hægri útbúgving í Føroyum, og skal bert leggja afturat, at við hesum høvdu myndugleikar og føroyska samfelagið fingið møguleika fyri at hava eina ávísa ávirkan á hægri útbúgvingina í Føroyum, ein møguleika, sum eg ikki meti nakað nútíðarsamfelag at kunna vera fyrirttan.

Kjartan Hoydal.

Troling á landleiðini

(Løgtingsmál nr. 81/1971)

Fyribils frágreiðing um troling á landleiðini 1971.

Við heimild í lögtingslóg nr. 6 frá 28. apríl 1971 álegði landsstýrið Fiskirannsóknarstovuni at leiga upp til 15 bátar at veiða við troli á landleiðini millum 6 og 12 fjórðingar úr grundlinjunum. Lógin er bert galdandi í 1971. Úrslitið varð, at 15 bátar vórðu leigaðir í tíðarskeiðinum 15. mai — 15. august. Tó vóru ikki allir bátar til reiðar at byrja beinan vegin, men vóru teir leigaðir so hvørt, sum teir vóru lídnir at rigga til. Bátarnir vóru leigaðir undir eftirfylgjandi sáttmála og treytum:

SÁTTMÁLI

Fiskirannsóknarstovan og _____, ið er eigari av m/b _____ eru vordin sátt um, at leigar Fiskirannsóknarstovuni til eina roynd at veiða við troli undir Færoyum frá _____ til 15. august 1971 báðir dagar íroknaðir, undir hesum treytum:

1.

M/b _____ er í Tórshavn _____ í fiskiklárunum standi við manning og allari útgerð og verður givin eiganum aftur í Tórshavn, tá royndin er av 15. august. Fiskirannsóknarstovan hevur onga ábyrgd av, hvat kann koma uppá skipið av skaða o.fl.

2.

Leigumálið byrjar _____ og endar 15. august 1971. Fiskirannsóknarstovan hevur tó rætt til, um skaði á skip ella maskinu skuldi ført við sær, at skipið kemur at liggja lamið meira enn 5 dagar í einum, at siga leigumálið upp, so tað heldur uppat beinan vegin. Í hesum føri verður leigan sett í mun til ta tíðina, ið gingin er, til uppsagt varð. Eisini kann leigumálið verða sagt uppbeinan vegin, um ikki verður gingið eftir ávísingunum frá Fiskirannsóknarstovni.

3.

Í leigu verða goldnar kr. um mánaðin. Eigarinn af bátinum heldur allar útreiðslur til skip og manning m.a. trygging, forrenting, afskriving, greiðir, umvælingar, olju, liavnagjöld og mannúngarhýrur, soleiðis at Fiskirannsóknarstovan bert rindar neynda kr. um mánaðin. Ísúr verður tó goldin af tí sölupeningi, ið fæst fyri veiðuna.

4.

Fiskirannsóknarstovan eigur veiðuna og lað, sum hon gevur. Prísveiðibót verður ikki givin, hvørki til bát ella manning. Verður tó yvirskot, eftir at Fiskirannsóknarstovan hevur fingið leiguna fyri alla leigutíðina aftur í sölupeningi fyri veiðuna, eigur eigarinn lut í hesum nettoyvirskoti eftir hesum reglum:

Uppgjørt verður hvussu stórir partur í virði av samlaðu veiðuni er flundrufiskur, havtaska og steinbítur. Av líka stórum parti av nettoyvirskotinum fær eigarinn 75 %, meðan hann av restini (rundum fiski) fær 55 %. Leigan verður goldin fyri ein mánaða í semi, soleiðis at fyrsta mánaðarleigan verður goldin, tá fyrsti mánaði av leigutíðini er farin. Fiskirannsóknarstovan sendir eigarinum endaliga uppgjörð og avrokning seinast ein mánaða aftaná, leigumálið er úti. Manningin fær vanligan útróðrarpurt av nettoyvirskoti bátsins. Roknað verður við, at manningin fær kr. 1.800,- hvør maður um mánaðin goldið av fæstu leiguni fyri bátin.

5.

Fiskirannsóknarstovan er leiðari av royndini, t.e. at ávísingar hennara um, hvussu royndin skal fremjast, skulu fylgjast.

Fiskirannsóknarstovan,

1971.

Treytir fyri trolloyvi.

1. Loyvt er at trola inn til 6 fjórðingar úr beinum grundlinjum við undantak av 3 leiðum, ið hjálagda kort vísir:
 - I. Millum 2 beinar linjur, onnur 336° rættvísandi úr Mýlingi og hin 336° rættvísandi úr Kallinum, má ikki trolast nærri enn 8 fj. úr grundlinjuni.
 - II. Millum 2 beinar linjur, onnur 016° rættvísandi úr Eimbergi og hin 016° rættvísandi úr Norðbergi, má ikki trolast nærri enn 12 fj. úr grundlinjuni.

III. Millum 2 beinar linjur, umm. 080° rættvísandi úr Bispínnum og hin 110° rættvísandi úr Borðoyarnesi, má ikki trolast nærri enn 8 fj. úr grundlinjunum.

2. Dagbók verður hildin, soleiðis at hvørt hálið sær verður skrivað upp.
3. Ongir meskar í trolinum mugu vera smærri enn 105 mm (strekkur meski).
4. Ikki verður trolað á leiðum, har útróðrarbátur er í nánd.
5. Veiðan skal byttast millum flakavirkini eftir boðum frá Fiskirannsóknarstovuni.
6. Fyri at lætta um arbeiði hjá vaktarskipunum skal ein 30 cm breið orange-reyð strípa málast á hver sína skipssíðu framman fyri størmastrina av lúningini í sjógv. Fígarin sær til, at hetta verður gjørt, áðrenn trolingin byrjar.
7. Báturin skal hava radar.
8. Verða hesar treytir ikki lúdnar ella leigusáttmálin brotin, verður sáttmálin uppsagdur, og fer hann tá úr gildi beinan vegin.

Fiskirannsóknarstovan, 30. apríl 1971.

Bátar undir 30 tons brutto finga kr. 12.000,- um mánaðin í leigu, bátar millum 30 og 40 tons finga kr. 15.000,- og bátar yvir 40 tons finga kr. 18.000,- um mánaðin.

Á 1. talvu sæst hvussu leingi teir einstaku bátarnir vóru leigaðir. Av hesum varð Núgvunes leigaður til serstakar kanningar. Hann royndi mest millum 6 fjórðingar úr beinum grundlinjum og 6 fjórðingar úr landi. Núgvunes helt á við royndunum til 15. september. Seinasta mánaðin royndi hann, umframt við troli, eisini við dreggi eftir skeljum. Umframt var Solca úr Vági leigaður til at roynd við snurrevát. Hetta leigumálið kom ló bert at vera í gildi í 18 dagar. Tað visti seg, at togini vóru so vánalig, at tey hildu ikki at roynd við. Hetta var gaurat reiðskapur, ið fylgdi við bátinum, tá hann varð keyptur úr Danmark.

Sum 2. talva vísir, veiddu bátarnir tilsaman 2.356.261 kg. Teir høvdu trolið í botni í 9.154 tímar. Miðalveiðan var soleiðis 257 kg um trolíman. Veidd vórðu 13 ymisk fiskasløg. Mest varð fingið av toski, 892.578 kg tilsamans ella 37,9 % av allari veiðuni. Næst toskinum kom tungan. Av henni vórðu veidd 581.550 kg ella 24,7 %. So kom lýsa, havtaska og reyðsprøka.

Á 2. mynd er víst, á hvørjum leiðum bátarnir royndu. Leiðirnar eru merktar við tølunum 1-- 8. Fyrsta tíðina royndu mest sum allir bátarnir eystanfyrri á leiðunum 1 og 2. Men seinni varð roynt meira víða um.

3. talva vísir fongin um troltíman á ymsu leiðunum. Ein leggur til merkir, at størsta veiðan er fongin á leið 4, 404 kg um tíman. Her royndi bert Núgvunes, tí hinir bátarnir høvdu ikki loyvi at veiða á hesi leið, ið liggur innan fyri 6 fjórðingar úr beinum grundlinjum. Nógv størsti parturin av veiðuni her var tunga, 248 kg um tíman. Taka vit steimbít og havtasku afturat, verður hetta ikki minni enn 80 % av allari veiðuni á hesi leið.

Næst besta úrslitið var norðan fyri Mykines á leið 7. Har veiddu bátarnir 293 kg um tíman. Størsti parturin var toskur, og næst honum kom tunga. Soleiðis var tað eisini á flest øðrum leiðum nltan á leið 3, eystur úr Nólsoy, har veiddu teir meira tungu enn nakran annan fisk.

Á 4.—12. talvu er veiðan á teimum ymsku leiðunum sær sett upp fyri hvørjar 14 dagar av veiðitíðini

Á 1. leið (4. talva) varð mest roynt uttanfyri 9 fjórðingar úr landi. Hetta kom av, at nærri landi er vánaligur trolbotnur. Av toski var mest at fáa fyrra helming av juni. Síðani var toskaveiðan minskandi, sjálvt um hon mentist væl aftur móti endanum. Afturá móti var meira hýsu at fáa seinna tíðina enn fyrri. Veiðan av havtasku var lampulig alla tíðina. Av reyðsprøku var mest at fáa fyrsta mánaðin, síðani minkaði niður í nærum einki. Tunguveiðan var eisini best fyrstu tíðina, síðani eitt sindur minni.

Á 2. leið (5. talva) var markið sett til 8 fjórðingar úr grundlinjuni. Her var mest roynt fyrsta hálvan annan mánaðin, og á hesi leið var mest roynt tilsaman. Heiklaveiðan her var minni enn á 1. leið. Bæði reyðsprøkan og tunga var minni í tali seinastu tíðina.

Á 3. leið (6. talva) var bert roynt seinna helvt av tíðini. Her var nógv tunga at fáa, men minandi mitui toskur enn á leiðunum norðanfyri.

Sum áður sagt royndi Núgvunes einsamallur á 4. leið (7. talva). Tunguveiðan var ófør alla tíðina. Hann royndi til 15. september, 1 mánaða longri enn hinir.

Næst tunguni kom havtaskan.

Vestan fyri Suðuroy (leið 5, 9. talva) var at kalla einans roynt seinasta mánaðin. Mest var at fáa av toski og hýsu, men eisini væl av tungu og nakað av reyðsprøku, havtasku og hvítungi.

Sum sagt fekst væl norður úr Mykinesi (leið 7, 11. talva). Her var roynt báðar seinna mánaðirnar, tó nógv mest seinastu tvær vikurnar. Mest var veitt av toski, men eisini var veiðan av tungu og hýsu góð.

Norður úr Kunoyar Nakki (leið 8, 12. talva) royndu bátar seinasta mánaðin. Mest var veitt av toski og tungu, men bátar fingu eisini nakað av havtasku og reyðsprøku. Á hesi leið varð at kalla ikki roynt nærri landi enn 9 fjórðingar, orsakað av at nærri landi var ringur trolbotnur.

Fíggarligt úrslit

Sum sagt var veiðan hjá øllum bátunum tilsamans 2.356 tons.

Avreitt var tilsamans fyri	kr. 3.335.912,38
Ísur, landing o.a.	kr. 31.687,75
Í grunn til fiskiroyndir	kr. 1.064.199,22
Til bátar og manning	kr. 2.240.025,41

Sum tað sæst á 1. talvu vóru bátarnir leigaðir í 1.232 dagar tilsamans. Veitt varð solciðis fyri kr. 2.707,72 um dagin í allari veiðutíðini. Og úrtøkan til bát og manning var kr. 1.818,20 um dagin.

Á pappírinum sæst væl av peningi at fara í gænn. Men tíverri er stórir partur av hesum peningi enn útistandandi hjá virkjunum.

Metan av úrslitinum

Fongurin hjá bátunum var ógvuliga ymiskur, flestu fingu nógv, men nakrir lítið. Veiðan var úr 120 upp í 385 kg um troláman. Eisini var tað ymist, hvussu stórir partur var fladrafiskur, sjálvt tá bátarnir royndu á somu leið.

Trolreiðskapurin, ið hesir bátar brúka, vísir seg at vera munadyggur (effektívur reiðskapur). Slíkur reiðskapur eigur at vera brúktur við varsemi. Størsti og avgerandi spurningur í hesum ferri er, hvussu stóran fiskiskap stovnurin tolir. Her má fyrileis vera mælt um, hvørj fiskaslag sær.

Sum sagt trolbátarnir fingu um 893 tons av toski. Hetta er heldur stórir partur (um 38%) av allari veiðuni hjá trolbátunum. Men meta vit tað saman við allari veiðuni av toski undir Føroyum í 1970, sum var um 32.000 tons, so er føroyska trolveiðan bert 2,8% av allari veiðuni undir Føroyum. So helga økir ógvuliga lítið um toskaveiðuna sum heild. Tað veksar eitt sindur um okkara part av toskaveiðuni.

Sama kann sigast um hýsuna. Tey 320 tonsini, ið veidd vórðu, eru bert pinkalítil partur av allari hýsiveiðuni undir Føroyum í 1970, sum var 21.300 tons.

Viðvíkjandi tunguni er úrslitið øðrvísi. Av henni veiddu trolbátarnir 582 tons. Øll veiðan av tungu undir Føroyum var í 1970 492 tons. Higar til hava bretskir trolarir veitt alla tungu, ið veidd er undir Føroyum. Hvussu nógv teir hava veitt her í 1971, vita vit ikki enn. Men er veiðan hin sama sum árið fyri, eru við øðrum orðum veidd umleið 1.070 tons av tungu undir Føroyum í 1971. Hetta er nakað sama veiðan sum fyrst í 60'unum, t.e. áðrenn fiskimarkið varð flutt út á 12 fjórðingar. Fara vit aftur til 1930 árin, var tunguveiðan um 1.400 tons árliga.

Hvørja ávirkan okkara tunguveiða fer at hava á ensku veiðuna, vita

vit ikki enn, men óhugsandi er tað ikki, at hon vil gera, at enska veiðan fer at minka. Eftir hesum vilja vit mæla til, at hámarkið fyri ferøysku veiðuni varð sett til 800 tons komandi ár, um loyvi aftur verður givið til troling á landleiðini.

Av øðrum fiskasløgum var veitt so litið, at tað neyvan fer at ávirka stovnin munandi. Eitt undantak er helst reyðsprøkan, tí stovnurin av henni er so litil. Men so mikið man vera til av henni aðrar staðir, har ikki trolað verður, at vandi ikki skuldi verið fyri stovnin.

Veiðan av kalva var litil, gott 14 tons. Tó er bert at hava í huga, at tað bert var smákalvi, ið veiddur varð. Umhugsað eigur at vera at seta minstamál á kalva ið veiddur verður við trol. T.d. hevði eitt minstamark uppá 50 cm gjørt, at stórir partur av tí veidda kalvanum mátti sleppast út aftur livandi.

Um góðskuna á fiskinum er at siga, at nakrir bátar høvdu fyrsta flokks fisk, væl bløðgaður, hagreiddan og ísaðan, meðan nakrir bátar liverri høvdu alt ov ringan fisk. Og kom hetta fyrst og fremst av, at fiskurin var illa reimsaður og ísaður umborð. Helst hevur hann á onkrum virki eisini ligið ov leingi, áðrenn hann var frystur. Her mugu strangari reglur verða settar fyri góðsku.

Onkur bátur fekk átalu fyri at brúka ov snáar meskur í trolinum.

Móti endanum av veiðuni stóðust ymsir trupulleikar av at sleppa av við veiðuna hjá bátunum. Og kom hetta av, at virkinu fingu so nógvan fisk, serliga upsa frá øðrum bátum.

Fiskirannsóknarstovan, 17. november 1971.

J. S. Joensen

7. talva. Trolroyndir 1971 (leið 4) E úr Nólsoy. Kg um troltíman

dato	tímar	toskur	býsa	longa	upsi	steinb.	havl.	hvítíng	kalví	sköta	reyðsp.	tunga	skrubba	tíls.
15-31/5	119	52	4			24	62	3	2	2		296		445
1-15/6	106	39	2			39	40	7	2	2		284		415
16-30/6	123	38	8			34	41	22	1	2		195		341
1-15/7	44	31	21	1		22	22	9		6	13	171		296
16-31/7	145	36	43		3	16	32	21	1	3		195		350
1-15/8	26	36	15			5	63	5		2		198		324
16-31/8	97	48	59		1	2	91		2	2		341		546
1-15/9	35	43	46		1	18	86			5		253		434
	695	42	24		1	21	52	10	2	3	1	248		404

8. talva. Trolreyndir 1971 (leið 4a) SE úr Svínay. Kg um troltíman

dato	tímar	toskur	hýsa	longa	upsi	steinb.	havl.	hvítung	kalvi	skota	reyðsp.	tunga	skrubba	tíls.	18
1-15/8	05	114	3		1		58				41	48		265	

9. talva. Trolroyndir 1971 (leið 5) V fyri Suðuroy. Kg um trolfíman

dato	tímar	toskur	hýsa	longa	upsi	steinb.	havt.	hvítung	kalví	skota	reyðsp.	tunga	skrubba	tíls.
15-31/5	3	22	58									19	99	99
1-15/6	9	48	58				4			4	21	19	154	154
16-31/7	299	81	63	1	1	1	14	34			18	43	256	256
1-15/8	266	109	50	4	8		20	17	1		14	54	277	277
	577	92	57	3	4		17	25			16	48	262	262

10. talva. Trolroyndir 1971 (leið 6) Vágahavið. Kg um tröltíman

dato	tímar	toskur	hýsa	longa	upsi	steinb.	havl.	hvíting	kalvi	skota	reyðsp.	tunga	skrubbá	tils.
1-15/8	5-½		12	37										49

11. talva. Trolroyndir 1971 (leið 7) N úr Mykinesi. Kg um trolfíman

dato	tímar	toskur	hýsa	longa	upsi	steinb.	hævt.	þvífing	kalví	skota	reyðsp.	tunga	skriðba	tíls.
15-30/6	13	58	25		4	4		2		1	1	6	1	102
1-15/7	19	507	63	2	4							51		627
16-31/7	92	103	54		1		13	1	1	1		62		236
1-15/8	352	131	44		3		10		1		1	46		236
	476	164	55		3		12		1		1	57		293

12.talva. Trölroyndir 1971 (leið 8) N úr Nakkinum. Kg um tróttíman

dato	tímar	toskur	býsa	longa	upsi	steinb.	havi.	hvítung	kalvi	sköta	reyðsp.	tunga	skrobba	tíls.
16-31/7	94	85	21		4	1	22	1	1		16	82		233
1-15/8	404	81	16		3		21	1	1		12	63		198
	498	82	17		3	1	22	1	1		13	66		206

the 1990s, the number of people with a mental health problem has increased by 50% (Mental Health Foundation 1999). The prevalence of mental health problems has increased in all age groups, but the increase has been most marked in the young (Mental Health Foundation 1999). The prevalence of mental health problems in the young has increased from 1.5% in 1980 to 3.5% in 1990 (Mental Health Foundation 1999).

There is a growing awareness of the need to address the mental health needs of the young. The Mental Health Foundation (1999) has identified the need for a national strategy for the mental health of the young. The strategy should be based on the following principles: (1) the need to address the mental health needs of the young as a priority; (2) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a timely and effective manner; (3) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a way that is consistent with the principles of the Mental Health Act 1983; and (4) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a way that is consistent with the principles of the Children Act 1989.

The Mental Health Foundation (1999) has identified the need for a national strategy for the mental health of the young. The strategy should be based on the following principles: (1) the need to address the mental health needs of the young as a priority; (2) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a timely and effective manner; (3) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a way that is consistent with the principles of the Mental Health Act 1983; and (4) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a way that is consistent with the principles of the Children Act 1989.

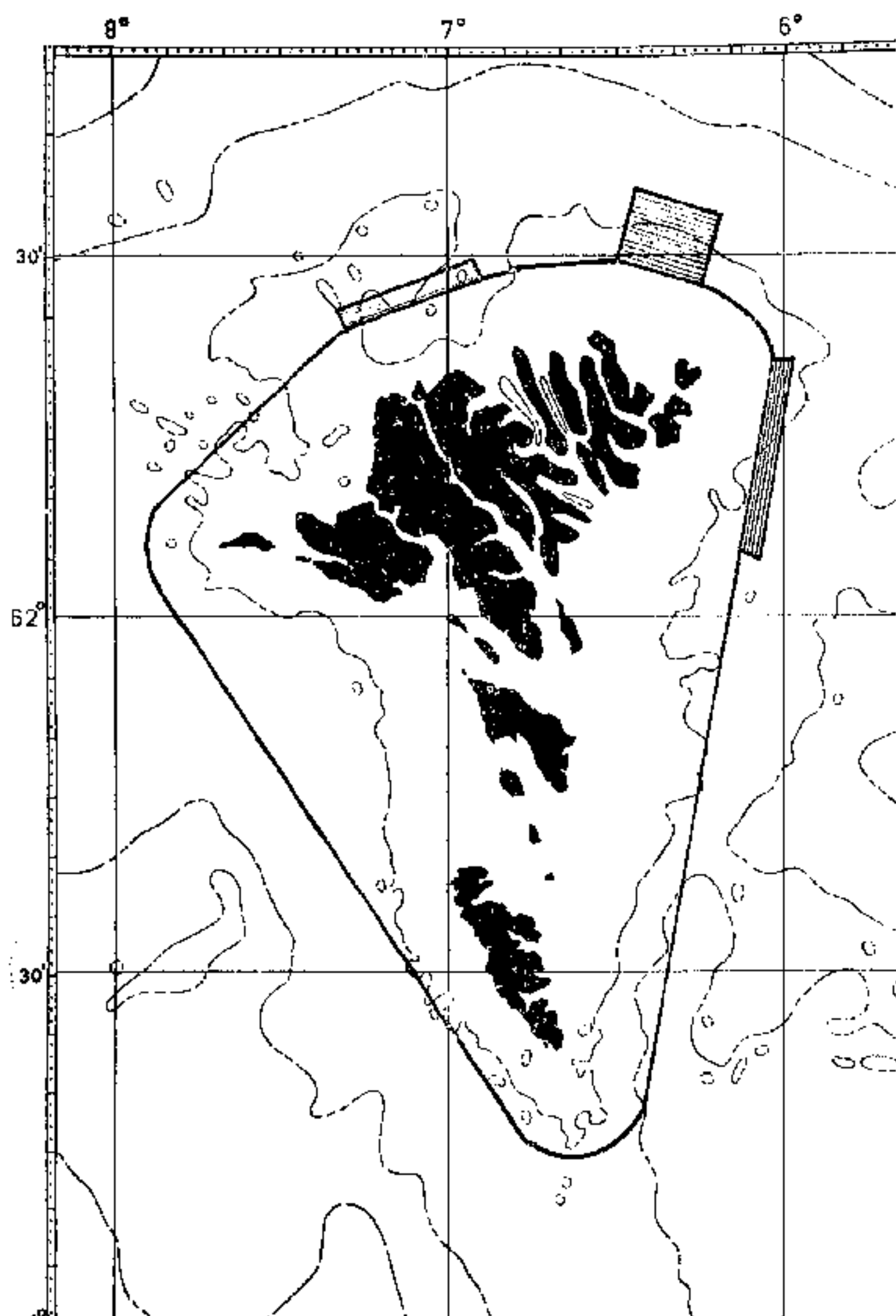
The Mental Health Foundation (1999) has identified the need for a national strategy for the mental health of the young. The strategy should be based on the following principles: (1) the need to address the mental health needs of the young as a priority; (2) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a timely and effective manner; (3) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a way that is consistent with the principles of the Mental Health Act 1983; and (4) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a way that is consistent with the principles of the Children Act 1989.

The Mental Health Foundation (1999) has identified the need for a national strategy for the mental health of the young. The strategy should be based on the following principles: (1) the need to address the mental health needs of the young as a priority; (2) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a timely and effective manner; (3) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a way that is consistent with the principles of the Mental Health Act 1983; and (4) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a way that is consistent with the principles of the Children Act 1989.

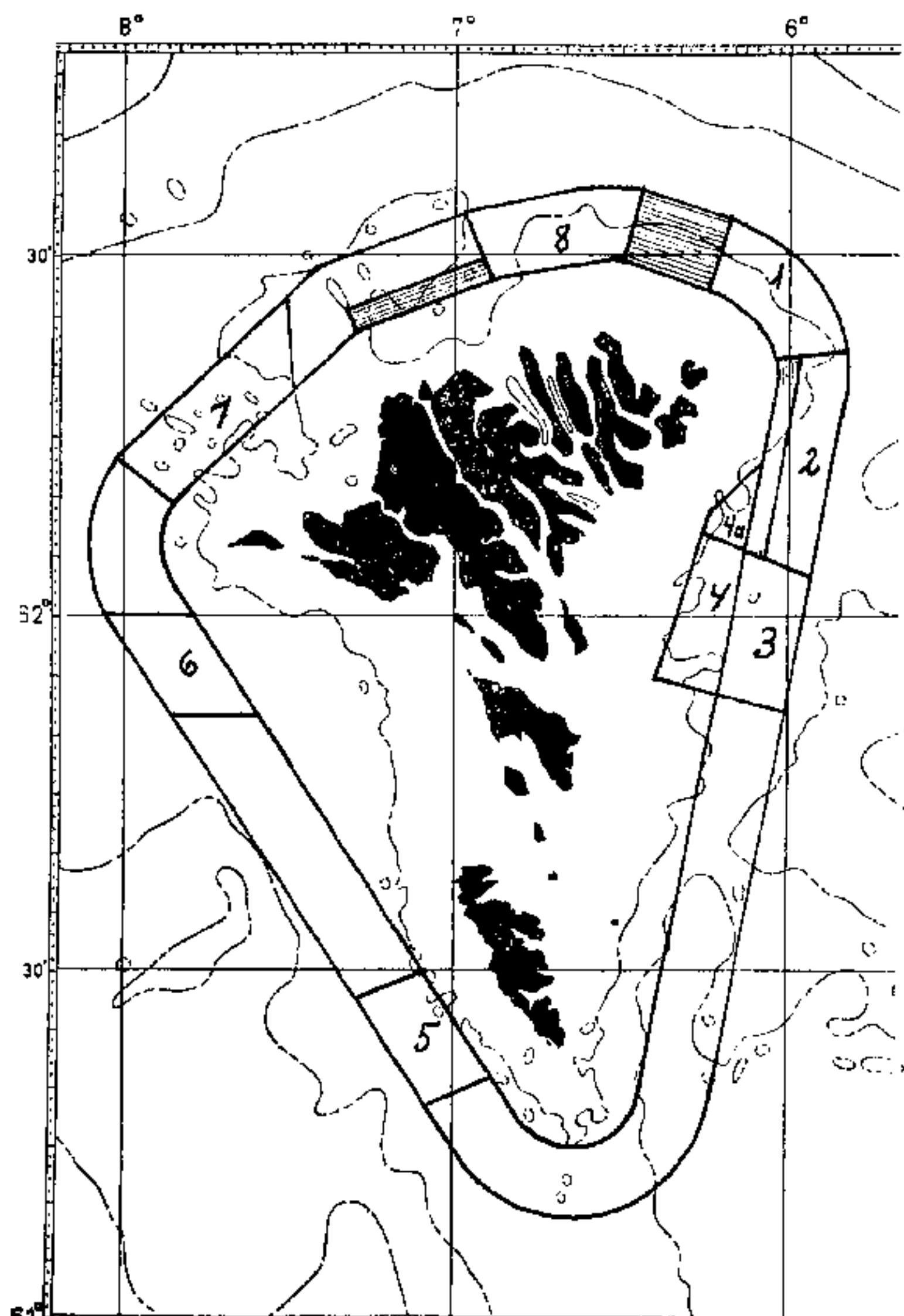
The Mental Health Foundation (1999) has identified the need for a national strategy for the mental health of the young. The strategy should be based on the following principles: (1) the need to address the mental health needs of the young as a priority; (2) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a timely and effective manner; (3) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a way that is consistent with the principles of the Mental Health Act 1983; and (4) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a way that is consistent with the principles of the Children Act 1989.

The Mental Health Foundation (1999) has identified the need for a national strategy for the mental health of the young. The strategy should be based on the following principles: (1) the need to address the mental health needs of the young as a priority; (2) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a timely and effective manner; (3) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a way that is consistent with the principles of the Mental Health Act 1983; and (4) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a way that is consistent with the principles of the Children Act 1989.

The Mental Health Foundation (1999) has identified the need for a national strategy for the mental health of the young. The strategy should be based on the following principles: (1) the need to address the mental health needs of the young as a priority; (2) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a timely and effective manner; (3) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a way that is consistent with the principles of the Mental Health Act 1983; and (4) the need to ensure that the mental health needs of the young are met in a way that is consistent with the principles of the Children Act 1989.

Lødingstøind 1971. — Skjemat 5 — 8

1. talva. Trolbátar.

Bátanavn	Heimstaður	Tíðarskeið	Dagar
Aldubáran	Álfvágur	7. jan - 15. aug	70
Barðið	Tórshavn	2. aug - 15. aug	14
Dragin	Fuglafjørður	15. mai - 15. aug	93
Grunnabaráð	Sumba	15. mai - 15. aug	93
Havdis	Fuglafjørður	15. mai - 15. aug	93
Líraberg	Skopun	19. jun - 15. aug	58
Mathilda	Lorvík	18. mai - 15. aug	90
Norðberg	Oyri	2. juli - 15. aug	45
Núgvanes	Eiði	15. mai - 15. sept	104
Rívtangi	Fuglafjørður	17. mai - 15. aug	91
Silið	Strendur	29. jun - 15. aug	48
Sleirðhamar	Skopun	17. mai - 15. aug	91
Steinhúsbræður	Sumba	11. juni - 15. aug	66
Uranus	Fuglafjørður	15. mai - 15. aug	93
Varðin	Tórshavn	18. mai - 15. aug	90
Vón	Tórshavn	15. mai - 15. aug	93

1.232

2. talva. Veiddan hjá öllum trolbátum tilsamans.

	i kg	i %
Toskur	892.578	37,88
Hýsa	320.509	13,60
Longa	5.879	0,25
Upsi	42.681	1,81
Steinbitur	36.944	1,57
Havtaska	220.069	9,34
Hvíttingur	87.055	3,70
Kalvi	14.542	0,62
Skota	10.568	0,44
Reyðspræka	143.364	6,08
Tunga	581.550	24,69
Skurbbi	436	0,02
Kongafiskur	20	
Guano	60	
Tilsaman	2.356.261	100,00

3. talva. Fongur í kg um troltíman á ymsu leiðunum

leið	tímar	töskur	hýsa	longa	upsí	steinb.	bavt.	hvítung.	kalvi	sköta	reyðsp.	tunga	tílsam.
1	2336	128	32	1	7	3	19	9	3	1	27	36	265
2	3273	103	28	1	5	2	22	5	2	1	15	26	210
3	1228	27	55	.	4	7	27	19	1	3	..	126	269
4	695	42	24	.	1	21	52	10	2	3	1	248	404
4a	65	114	3	.	1	..	58	..	..	..	41	48	265
5	577	92	57	3	4	..	17	25	..	..	16	48	262
6	6	..	12	37	.	..	..	..	..	..	..	.	49
7	476	164	55	..	3	..	12	..	1	..	1	57	293
8	498	82	17	.	3	1	22	1	1	..	13	66	206
	9.134	97	34	1	5	4	24	10	2	1	16	63	257

4. talva. Trolroyndir 1971 (leið 1) NE úr Fugloy. Kg um troltíman

dato	tímar	töskur	hýsa	longa	upsi	steinb.	havl.	hvítung	kalvi	sketa	reyðsp.	tunga	skrubbba	tíls.
15-31/5	102	113	5			2	19			4	35	39		217
1-15/6	577	168	18	1	6	2	24	4	1		42	49		314
16-30/6	902	126	37		5	3	15	18	3	1	22	31		263
1-15/7	432	103	50		5	2	18	8	3	1	24	31		245
16-31/7	283	98	29	1	12	3	24	2	4	1	13	29		216
1-15/8	40	133	53		62		22	1	1		1	19		297
	2336	128	32	1	7	3	19	9	3	1	27	36		265

5. talva. Trolroyndir 1971 (leið 2) E úr Svínay. Kg um trolfíman

dato	tímar	töskur	hýsa	longa	upsi	steinab.	havi.	hvítung	kalvi	sketa	reyðsp.	tunga	skrubba	tíls.
15-31/5	915	98	12		3	3	22	5	1	1	28	40		215
1-15/6	366	151	21	2	15	1	30		2		10	27		260
16-30/6	710	122	38	1	3	3	20	11	3	1	11	19		232
1-15/7	450	75	47	2	4	4	19	10	2	1	14	24		202
16-31/7	423	76	26		3	1	20	2	1		8	19		156
1-15/8	409	97	32		6		25		1	1	3	17		181
	3273	103	28	1	5	3	22	5	2	1	15	26		210

6. talva. Trolroyndir 1971 (leið 3) E úr Nólsoy. Kg um trohíman

dato	tímar	töskur	hýsa	longa	upsi	steinb.	havi.	hvítíng	kalvi	sköta	reyðsp.	tunga	skrubba	tíls.
1-15/7	113	33	65		1	3	22	29	2	1	4	75		236
16-31/7	597	24	62		5	11	18	28	2	2		117		269
1-15/8	518	30	46		2	4	38	6	1	3		146		276
	1228	27	55		4	7	27	19	1	3		126		269

Fylgiskjøl
til
frágreiðing frá Løgmanni 1971

1000

FISKIVEIÐA FØROYA 1. HÁLVÁR 1971.

(fyribils uppgjört)

	tons	tons	umroknað til rundan fisk tons
Ísfiskur		225	248
Heimafiskiskapur		20.500	22.550
Sild og ídnaðarfiskur o.a.		52.000	52.000
Saltfiskalandingar í Føroyum ..	2.400		
Saltfiskalaudingar uttanlanda ..	3.100		
Saltfiskur, ikki landaður	2.500		
	8.000		
A goymslu pr. 1/1	2.500	5.500	13.750
Fiskaflek frá trolarum	1.700		
Fiskaflek ikki landað	1.000	2.700	8.100
Hemarar		80	80
	1. hálvár 1971		96.728
	1. hálvár 1970		95.200
	1. hálvár 1969		80.000

VIÐMERKINGAR:

Saltfiskaveiðan:

fyrir 1. hálvár 1971 var umleið 5.500 tons móti 7.500 tons fyrir 1. hálvár 1970.

Ársveiðan fyrir 1970 var 20.000 tons

Ársveiðan fyrir 1969 var 24.000 tons

Ársveiðan fyrir 1968 var 30.000 tons

Veiðan við kraftblökkaskipum og trölskipum:

fyrir 1. hálvár 1971 var 52.000 tons móti 44.000 tons fyrir 1. hálvár 1970.

Ársveiðan fyrir 1970 var 105.000 tons

Ársveiðan fyrir 1969 var 67.500 tons

Ársveiðan fyrir 1968 var 70.000 tons

Heimafiskiskapurin:

fyrir 1. hálvár 1971 er umleið 22.500 tons móti 18.000 tons fyrir 1. hálvár 1970.

Fiskivinnustovan, 23. juli 1971.

Føroyska veiðan av sild í tíðini frá 1965 til 1970.

	tons					
	1965	1966	1967	1968	1969	1970
Norðan fyri Føroyar:	31.507	44.080	17.008	16.958	- -	- -
Í Norðsýðnum:	3.111	1.491	35.993	49.955	40.640	73.507 (x)
Við Island:	- -	9.608	658	-	- -	- -
Við Føroyar	- -	6.425	17.213	3.926	4.340	1.500
Sild total:	34.618	61.604	70.872	69.939	44.980	75.007

(x) hevur ca. 25.000 tons vestan fyri 4 gr. vest.

Føroyska veiðan av fiski og sild í tíðini frá 1965 til 1970.

Fiskur:	110.252	103.845	102.421	96.332	131.272	132.824 (xx)
Sild:	34.618	61.604	70.872	69.939	44.980	75.007
Total:	144.870	165.449	173.293	166.271	176.252	207.831

(xx) heri ca. 32.000 tons av ídnaðarfiski (hvitingsbróður o.a.)

Fiskivinnustovan, 23. juli 1971.

FYLGISKJAL

FØROYSKA VEIÐAN

	total tons: fiskur og sild	sild	fiskur	herav heima- fiskiskapur
1970	207.800	75.000	132.800	32.000
1969	176.300	45.000	131.300	33.000
1968	166.300	70.000	96.300	25.000
1967	173.300	70.900	102.400	15.500
1966	165.400	61.600	103.800	13.300
1965	144.900	34.600	110.300	11.600

Fiskivinnustovan, 23. juli 1971.

OTFLUTNINGUR FØROYA

(1.000 kr.)

	1965	1966	1967
EFTA-lond	71.487 : 42%	68.187 : 46%	61.700 : 35%
E.E.C.-lond	52.054 : 30%	37.851 : 25%	54.099 : 30%
Onnur-lond	48.798 : 28%	43.614 : 29%	62.011 : 35%
Total:	172.339 : 100%	149.652 : 100%	177.810 : 100%

	1968	1969	1970
EFTA-lond	67.515 : 44%	83.827 : 46%	116.814 : 46%
E.E.C.-lond	39.492 : 26%	36.013 : 20%	65.029 : 26%
Önur-lond	47.103 : 30%	62.313 : 34%	69.173 : 28%
Total:	154.110 : 100%	182.153 : 100%	251.016 : 100%

Fiskivinnustovan, 23. juli 1971

Útflutningur Føroya 1. hálvár 1971.

(fyrirbils uppgjört)

	tons	1000 kr.
Isfiskur	225	400
Kalvi og svartkalvi	900	1.500
Fiskafiak (fryst)	6.100	39.000
Aðrar fiskavørur	2.600	4.300
Sild og Makrel, landað uttanl.	19.300	20.100
Saltsild, krydd., flak v.m.	3.000	8.000
Saltfiskur og flak	9.200	38.600
Fiskamjøl	700	1.000
Sildamjøl og lýsi	7.350	12.000
Aðrar vørur		2.100
		kr. 127.000

Jan. — Juni 1971	kr. 127.000
Jan. — Juni 1970	kr. 111.000
Jan. — Juni 1969	kr. 66.000
Jan. — Juni 1968	kr. 67.000
Jan. — Juni 1967	kr. 69.000

Hagdeildin/Fiskivinnustovan, 23. juli 1971.

Sambært skipaskrásetingina eru hesi skip komín afturat síðan seinastu Olavsøku:

Skip størri enn 20 brt.

«ALDUBARAN»	49,88	
«BJARNOY»	187,19	
«CAROLINE MUSHOLM»	431,24	
«GULLBORG»	190,15	
«GULLBRANDUR»	108,83	
«KAPILSSUND»	128,79	
«LIRABERG»	34,78	
«MARIA»	108,54	
«NEPTUN»	187,19	
«NORÐLAND»	147,98	
«RIVKOLLUR»	112,93	
«SJÓRÐARBERG»	846,92	
«SOLFA»	39,00	
«TERJE VIGEN»	37,42	2.610,84
14 skip		

Skip undir 20 brt.

«KYRJARHEYGGUR»	19,95	
«BJØRG»	19,95	
«BRIMLAND»	14,56	
«CHRISTINA»	19,95	
«HENNY MARGHETA»	14,68	
«HØVNIN»	19,93	
«SAFIR»	14,85	
«ARKIN»	19,80	
«VARÐIN»	19,93	163,60
9 skip		

Farmaskip og fergur.

«HANS HANSEN»	498,15	
«LÓMUR»	499,70	
«SOFIA LASSON»	365,79	
«SAM»	99,99	
«TERNAN»	248,18	1.711,81

 5 skip

28 skip tilsaman	brt.	4.486,25
+ KALLSEVNI (sokkin +	brt.	252,88
Øking tilsaman:	brt.	4.233,37

Fiskivinnustovan 23. juli 1971.

LANDSKASSIN apríl ársfjórðing - Figgjarárið 1971/72

INNTÖKUR:

Inngoldin skattur (kommuna og landsskattur):	
Gamal skattur	4.090.577,59
Nýggjur skattur	15.179.623,59
Tilsamans	19.270.201,18
Harav eigur landskassin uml. kr. 11.000.000,00 og kommunar restina.	
Inngoldin tollur og framleiðslugjöld	17.192.478,68
Önnur gjöld	202.769,03
Rentuinntøkur ÷ rentu-útreiðslur ÷	1.421.771,34
Landsstovnar (Asfaltverk v.m.) ÷	629.131,11 ÷ 2.050.902,45
	kr. 26.344.345,26

Inntøkur tilsamans kr. 26.344.345,26

ÚTREIÐSLUR:

§ 10 Løgtingið	319.089,29
§ 11 Landsumsitingin	1.977.991,40
§ 12 Heilsamál (studn. apr. ársfj. frádrigin	3.067.926,08
§ 13 Samferðslumál	10.919.497,02
§ 14 Skúlamál	5.140.113,13
§ 15 Vísind, bókuent og list	1.056.419,24
§ 16 Fiskivinnu, sigling o.t.	8.750.459,32
§ 17 Landbúnaður v.m. (Incl. Matvøkulstovan)	253.035,39
§ 18 Handil og iðnaður	292.939,80
§ 19 Almenn forsorg	7.352.544,73
§ 20 Eftirlønaráútreiðslur	46.667,54
§ 21 Útlagt fyri veðhald (Játtan 3,5 mill.)	101.375,69
§ 22 Aðrar og óvissar útreiðslur	230.454,62
§ 23 Til kirkjugarðinn	380.000,00
§ 24 (Avdráttarburðurleggingar og avskrivningar,	
§ 25 ætlað fyri apr. ársfj.)	2.000.000,00
§ 26 Vinsar ognarútreiðslur	23.901,14
	kr. 41.912.414,39

I hesum útreiðslutølum eru allar játtanir til grunnar bókaðar fyri fult ár við umleið 19. mill. tó við undantøk av § 21, og kunnu ¾ av 19 mill. drægast frá, ella tilsamans ÷ kr. 14.000.000,00

kr. 27.912.414,39

Úppi í hesum útreiðslum eru eisini útgoldnar lønir, pensiónir og sosialar útreiðslur fyri júlí mánaða við umleið ÷ kr. 3.500.000,00

Útreiðslur tilsamans kr. 24.412.414,39

Talva 1.

BÚSKAPARRÁÐIÐ

Nýløgur í Føroyum 1967-70 og ætlanir fyri 1971-1975.

	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975
1. Fiskiveiðifer	1,0	23,3	63,5	11,0	30,9	22,0	20,0	54,0	25,0
2. Fiskidnaðar- virki	6,0	1,5	2,5	4,1	4,0	7,0	7,0	5,0	5,0
3. Ferða- og farma- skip (incl. fløg- far)	7,4	3,9	1,7	10,1	6,0	3,5	13,0	4,5	4,5
4. Aðrar ldnadur- fløgur	15,8	17,0	16,2	18,5	25,5	29,7	31,2	31,3	29,3
5. Setbús	21,5	22,0	21,0	23,0	26,0	26,0	28,0	29,0	31,0
Ialt einstak- lingsfløgur	39,9	67,7	104,9	66,7	92,5	88,2	99,2	123,8	94,8
6. Vegir, havnir og fløgvøllir	24,2	25,8	23,1	25,3	42,1	46,8	36,5	39,2	35,4
7. Elverk, telefon, radio, sjónvarp	6,3	7,1	6,0	8,0	10,9	11,4	14,9	14,0	11,5
8. Undirvísing	8,2	9,3	6,9	8,2	12,5	16,2	16,1	16,8	16,0
9. Sjúkrahús o.t.*)	10,5	10,6	11,6	13,2	12,4	7,4	3,0	1,0	5,0
10. Aðrar almennar fløgur	5,3	4,8	7,7	8,7	14,8	24,5	31,3	28,2	29,1
Ialt almennar fløgur	54,5	57,6	55,3	63,4	92,7	106,3	101,8	99,2	97,0
Saml. fastar fløgur	94,4	125,3	160,2	130,1	185,2	194,5	201,0	223,0	191,8
11. Øking í fiska- goymsluni	+ 13,0	7,7	+ 6,3	+ 0,3	—	—	—	—	—
12. Aðrar goymslur	—	—	—	3,8	—	—	—	—	—
Ialt	81,4	133,0	153,9	133,6	—	—	—	—	—

*) Frøknað lóknabát.

Tølini 1967 - 1970 í ársprísum

1971 - 1975 í 1970-prísum.

Tórshavn, 21. juli 1971.

Talva 2.

BÚSKAPARRÁÐIÐ

Einstaklingsnýløgur 1967 - 70 og ætlanir fyri 1971 - 75 (1970-prísir).

Tøluni 1967-70 í

ársprísurnar 1971-75 í 1970-prísun	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975
1. Fiskivæðifør*)	4,0	23,3	63,6	11,0	30,9	22,0	20,0	64,0	25,0
2. Fiskidnaðarvirki	6,0	1,5	2,5	4,1	4,0	7,0	7,0	5,0	5,0
3. Aðrar ídnaðar- byggingar	3,0	4,0	1,2	2,5	8,0	12,0	12,0	12,0	10,0
4. Bygningar og maskinur í landbúnaðinum	2,0	2,0	2,0	2,0	2,1	2,2	2,2	2,3	2,3
5. Størri arbeiðs- töl, byggí- meistarar o.t.	2,0	1,5	1,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0
6. Bílar til ar- beiðsnýtslu	4,0	4,0	4,0	4,5	5,5	5,5	6,0	6,0	6,0
7. Ferða- og farmaskip	7,4	3,9	1,7	10,1	6,0	3,5	13,0	4,5	4,5
8. Handilsbygna- ingar o.t. (m.a. hotel)	4,8	5,5	8,0	7,5	8,0	8,0	9,0	9,0	9,0
Íalt fastar vinnu- løgur	18,4	45,7	83,9	43,7	66,5	62,2	71,2	94,8	63,8
Setbús	21,5	22,0	21,0	23,0	26,0	26,0	28,0	29,0	31,0
Íalt einstaklings- løgur	39,9	67,7	104,9	66,7	92,5	88,2	99,2	123,8	94,8
Íalt umframt skip	43,4	40,5	39,7	45,6	55,6	62,7	66,2	65,3	65,3

*) við frádrátti av seldum skipum.

Tórshavn, 21. júlí 1971.

Talva 3.

BÚSKAPARRÁÐIÐ

Almennar fløgur 1967 - 70 og ætlan fyri 1971 - 75.

Milj. kr.	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975
1. Elverk	3,3	4,1	2,7	2,0	0,9	0,3	9,4	8,5	3,7
2. Vegir	16,0	15,6	15,2	13,9	22,1	22,1	21,7	17,7	15,0
3. Havnir	5,5	7,0	6,0	6,6	10,3	20,2	7,3	9,0	8,4
4. Lendingar	1,1	1,9	1,9	3,8	2,5	2,5	2,5	2,5	2,0
5. Fløguvollir	0,7	1,3	-	1,0	1,2	2,0	5,0	10,0	10,0
6. Post- og telegraf	-	0,5	-	0,1	0,2	1,3	0,8	0,5	0,5
7. Telefon	3,0	2,4	2,0	4,0	4,0	5,0	5,0	4,0	4,0
8. Radio og sjónvarp	-	0,1	1,3	2,0	-	0,1	0,5	1,5	1,5
9. Fyrvæsin	-	0,9	0,8	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
10. a. Fólkháskúlar og itróll	3,6	4,7	5,8	7,7	9,4	11,9	10,8	14,5	10,7
b. Hægri undir- vísing	4,5	4,6	1,1	-	0,1	0,3	0,3	0,3	1,0
c. Teknisk undir- vísing	0,1	-	-	0,5	3,0	4,0	5,0	5,0	5,0
11. Sjúkrahús o.t.	10,5	10,6	14,6	13,2	12,4	7,4	3,0	1,0	1,2
12. Sosialt byggjari	-	-	0,7	2,4	3,4	6,0	8,2	6,1	8,1
13. Rættar- og politi- mál	0,7	0,1	0,2	0,1	0,3	0,3	0,3	0,8	0,8
14. Vaktar- og bjarg- ingarskip	--	-	--	-	--	0,5	3,0	3,0	--
15. Aðrar fløggingar hjá Tórshavnar kommunu	2,5	2,6	3,9	3,4 ^{*)}	5,9	9,1	11,5	11,0	14,5
16. Aðrar almennar fløgur	2,1	1,2	2,1	2,2	4,5	6,8	7,0	5,7	7,3
falt	54,5	57,6	55,8	68,4	92,7	106,3	101,8	99,2	90,6

^{*)} Herav 0,4 í expropriatiónskostnaði.

Tølini 1967 - 1970 í ársprísum

1971 - 1975 í 1970-prísum.

Tórshavn, 31. juli 1971.

BÚSKAPARRÁÐIÐ

21.7.1971

Gjaldjavni Føroya 1970

Fyríbils uppgerð

		Milj. kr.	
Vøru- og tænastuviðskifti	inn- tøkur	út reiðslur	netto- inntøkur
1. Samlaður útflutningur (tøb) og innflutningur (eif)	251,0	228,4	22,6
2. Sjóflutningur:			
a. Ferða- og farnaskip	9,4	5,1	4,3
b. Fiskiskip		28,5	+ 28,5
3. Ferðir uttanlanda o.t.	9,3	28,0	+ 18,7
4. Tryggingar, provisión o.t.	2,9	6,2	+ 3,3
5. Vøru- og tænastur ammars	13,7	10,1	3,6
	286,3	306,3	+ 20,0
6. Rentur og vinningsbýti	8,9	19,3	+ 10,4
7. Sláskassin	85,9		85,9
Vøru- og tænastuviðskifti íalt	381,1	325,6	55,5
Misjavni			+ 6,3

Kapitalflutningar

Netttøking av	Ogn	Skuld	Netto- skuld
A. Almennir stovnar og peningastovnar:			
1. Lantlaskassin	6,2	8,1	1,9
2. Kommunur, S.F.V. og aðrir almentir stovnar	2,3	0,2	+ 2,1
3. Peningastovnar:			
a. Bankar og sparikassar	37,1		+ 37,1
b. Realkreditstovnurin	5,6	3,8	+ 1,8
4. Seðlaumfarið	2,8		+ 2,8
B. Einstaklingsfyrirtekur o.t.:			
5. Útflutningsfeløgin netto	+ 2,1		2,1
6. Aðrar fyrirtekur og persónar	9,7	0,3	+ 9,4
Kapitalflutningar íalt	61,6	12,4	+ 49,2

BÚSKAPARRÁÐIÐ
26.7.1971

Avlop til rentur, avdrátt og fyrisæti
(avrundað til heilar 100 kr.)

	1968	1969	1970
LÍNUSKIP			
Miðal	30.500	86.600	106.300
Hægst	236.400	295.500	325.200
Lægst	÷ 103.600	+ 290.000	+ 317.000
NOTASKIP			
Miðal	340.900	354.600	1.031.700
Hægst	591.100	1.188.700	3.037.800
Lægst	49.800	43.900	241.200
FRYSTISKIP			
Miðal	325.700	114.900	163.900
Hægst	553.100	294.100	352.500
Lægst	195.900	+ 52.300	39.100
SALTFISKATROLARAR			
Miðal	335.000	342.600	560.900
Hægst	604.000	756.200	1.108.000
Lægst	÷ 78.200	+ 137.700	189.500
FLAKATROLARAR			
Miðal	503.400*)	1.009.700	1.950.000
Hægst		1.237.800	2.612.300
Lægst		756.200	1.238.800
IDNAÐARFISKISKIP			
Miðal		109.900	183.900
Hægst		212.300	349.600
Lægst		+ 82.000	13.500

*) í 1968 var bert ein flakatrolari

BÚSKAPARRÁÐIÐ
26.7.1971

Fiskimannainntøkur
(avrundaðar til heilar 100 kr.)

LÍNUSKIP

	1968	1969	1970
Miðal	18.000	21.200	23.400
Hægst	23.900	33.100	35.800
Lægst	12.300	14.000	15.400

NÓTASKIP

Miðal	34.900	33.700	64.800
Hægst	46.300	74.100	138.500
Lægst	26.300	20.600	35.500

FRYSTISKIP

Miðal	28.200	22.800	30.000
Hægst	37.800	29.000	41.700
Lægst	22.200	17.600	25.300

SALTFISKATROLARAR

Miðal	25.900	28.400	32.500
Hægst	32.900	34.800	48.600
Lægst	13.600	21.200	22.100

FLAKATROLARAR

Miðal	26.500*)	33.800	45.200
Hægst		38.700	49.800
Lægst		30.400	37.400

IDNAÐARFISKISKIP

Miðal		30.500	38.600
Hægst		32.700	58.000
Lægst		28.900	18.100

*) í 1968 var bert ein flakatrolari

BÚSKAPARRÁÐIÐ
22.7.1971

Uppsparing

1969	Milj. kr.
Bruttoflögur íalt	153,9
Umvælingar (mettar)	33,0
	186,9
Hall á gjaldjavna	25,7
	161,2

1970	
Bruttoflögur íalt	133,6
Umvælingar (mettar)	33,0
	166,6
Yvirskot á gjaldjavna	49,2
	215,8

Bruttouppsparingin
árin 4yri:

1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968
79,7	90,6	108,2	118,3	138,9	138,8	147,6

Viðvikjandi lögtingsmáli nr. 7/1971

**Bygging av evnafrøðisligari
og bakteriologiskari starvsstovu**

the 1990s, the number of people in the world who are undernourished has increased from 600 million to 800 million (FAO 1996).

There are a number of reasons why the world's population is becoming more undernourished. The most important is that the world's population is growing very rapidly. In 1990, the world's population was 5.3 billion. By 2000, it is expected to be 6.1 billion, and by 2020, it is expected to be 7.5 billion (FAO 1996).

Another reason why the world's population is becoming more undernourished is that the world's food production is not keeping pace with the world's population growth. In 1990, the world's food production was 1.8 billion tonnes. By 2000, it is expected to be 2.1 billion tonnes, and by 2020, it is expected to be 2.4 billion tonnes (FAO 1996).

A third reason why the world's population is becoming more undernourished is that the world's food distribution is not keeping pace with the world's population growth. In 1990, the world's food distribution was 1.8 billion tonnes. By 2000, it is expected to be 2.1 billion tonnes, and by 2020, it is expected to be 2.4 billion tonnes (FAO 1996).

A fourth reason why the world's population is becoming more undernourished is that the world's food quality is not keeping pace with the world's population growth. In 1990, the world's food quality was 1.8 billion tonnes. By 2000, it is expected to be 2.1 billion tonnes, and by 2020, it is expected to be 2.4 billion tonnes (FAO 1996).

A fifth reason why the world's population is becoming more undernourished is that the world's food access is not keeping pace with the world's population growth. In 1990, the world's food access was 1.8 billion tonnes. By 2000, it is expected to be 2.1 billion tonnes, and by 2020, it is expected to be 2.4 billion tonnes (FAO 1996).

A sixth reason why the world's population is becoming more undernourished is that the world's food security is not keeping pace with the world's population growth. In 1990, the world's food security was 1.8 billion tonnes. By 2000, it is expected to be 2.1 billion tonnes, and by 2020, it is expected to be 2.4 billion tonnes (FAO 1996).

A seventh reason why the world's population is becoming more undernourished is that the world's food stability is not keeping pace with the world's population growth. In 1990, the world's food stability was 1.8 billion tonnes. By 2000, it is expected to be 2.1 billion tonnes, and by 2020, it is expected to be 2.4 billion tonnes (FAO 1996).

A eighth reason why the world's population is becoming more undernourished is that the world's food availability is not keeping pace with the world's population growth. In 1990, the world's food availability was 1.8 billion tonnes. By 2000, it is expected to be 2.1 billion tonnes, and by 2020, it is expected to be 2.4 billion tonnes (FAO 1996).

A ninth reason why the world's population is becoming more undernourished is that the world's food utilization is not keeping pace with the world's population growth. In 1990, the world's food utilization was 1.8 billion tonnes. By 2000, it is expected to be 2.1 billion tonnes, and by 2020, it is expected to be 2.4 billion tonnes (FAO 1996).

A tenth reason why the world's population is becoming more undernourished is that the world's food loss is not keeping pace with the world's population growth. In 1990, the world's food loss was 1.8 billion tonnes. By 2000, it is expected to be 2.1 billion tonnes, and by 2020, it is expected to be 2.4 billion tonnes (FAO 1996).

A eleventh reason why the world's population is becoming more undernourished is that the world's food waste is not keeping pace with the world's population growth. In 1990, the world's food waste was 1.8 billion tonnes. By 2000, it is expected to be 2.1 billion tonnes, and by 2020, it is expected to be 2.4 billion tonnes (FAO 1996).

Fróðskaparsetur Føroya

h e r.

Í mong ár hevur verið arbeitt fyri at fáa sett í gildi fyri Føroyar nýggja heilsusamtykt, har regluligt eftirlit verður havt við drekkingarvatni, matvørum og smittuvanda frá bústøðum og virkjum, eitt eftirlit, sum er í hondunum hjá heilsamevndunum, men sum vegna tørvandi starvsstovulíkindi higartil ikki hevur verið gjørligt at útinna til fulnar her í Føroyum. Nýggj heilsusamtykt varð sum kunnugt sett í gildi við kunngerð nr. 68 frá 29. september 1969 um eina standard heilsusamtykt.

Tey seinastu árin er farið fram eitt víðfevnandi millunlanda samarbeiði, sum hevur til endamáls í fyrstu syftu at standardisera alla matvøruframleiðslu her uppi roknað innrætting av virkjum út frá heilsuligum sjónarmiði og heilsuligum eftirliti við virkjum og teimum matvørum, sum framleiddar verða, í aðru syftu at forðað fyri, at matvørun í víðastu merking innihalda eitrandi evni, sum verða kunna heilsuni til bága, um tey fara upp um eitt ávíst lágmark. Nógv bendir á, at um stutta tíð vilja tey stóru matvørukeypandi londini, teirra millum USA, ikki bert kanna vørunar, sum tey keypa, men vilja senda sítt egna fólk at hava eftirlit við virkjum og vørum á sjálvum framleiðslustaðnum fyri m.a. at fáa prógv fyri, at framleiðshúandið hevur trykt eftirlit við allari matvøruframleiðslu og alment góðlikna (autoriseraða) starvstovu, har allar neyðugar kanningar kunna verða gjørdar.

Teir, sum flyta fisk og vørun úr fiski út úr Føroyum, hava stóran áhuga fyri, at umstøður verða gjørdar til framleiðslu av og eftirlit við ymsum vørum, sum eru gjørdar líknar og bínaar at eta, sum lær eru. Kapping um tilíkar vørun er stór á heimsmarknaðinum. Til tess at kunna gera kanningar av t.d. smakki, royki og útsjónd í royndum at framleiða líknar vørun, verður neyðugt at hava góðar starvsstovu-umstøður eisini til hetta arbeiðið.

Til tess at gera kanningar og seta fram uppskot um gerð av neyðugum

starvstovum til omanfyrri nevndu endamál, lóku í janúar 1969 hesi fólk seg saman:

D. J. Barentsen, landsdjóralækni,
 Birgir Danielsen, stjóri,
 Jákup Haraldsen, landsapotekari,
 Karsten Hoydal, fyristöðumaður,
 H. D. Joensen, landslækni.

Hesi fólk hava síðan hildið fundir, og á fundum hava einstakur ferðir verið Johan Djurhuus, skrivstovustjóri, Bent Jensen, yvirlækni, J. D. Magnussen, fyrrv. landsapotekari, Jóannes Rasmussen, jarðfrøðingur, Jákup Joensen, fiskifrøðingur og Marjun Weihe, cand. pharm.

Nevndin hevur gjølliga viðgjørt málið og samráðst við kønar menn og stovnar uttanlendis og hevur serstakliga lagt dent á at kanna tilfar (frágreiðingar og tekningar) av nýggjum og tíðarhóskandi starvstovum, sum hava ley omanfyrri nevndu heilsuligu málini í hondum.

Samstundis hevur nevndin fingið Kristoffer Kristoffersen, byggifrøðing, at gera fyribils tekningar av hóskandi húsum, soleiðis at gjørligt varð at meta um byggikostnaðin.

Vit hava í hesum uppskoti lagt stóran dent á at samskipa starvstovurnar og at útlátgva tær so væl — eisini við víðindaliga avlærdum fólk — at eingin ivi kann vera í hjá tí almenna trygt at líta heilsuligu kunningarnar og eftirlitið upp í hendurnar á teimum og at geva stovnunum almenna góðkenning (autorisasjón).

Nevndin er øll sand um, at tað tí í allar mátar vildi verið ein stórir fyrimumur, um hesar starvstovur verða lagdar beinleiðis sum ein deild undir Fróðskaparsetrið og fáa undirvísingarlígar- og rannsóknarlígar skyldur. Hetta vil hava við sær stórar fyrimumir bæði hjá setrinum sjálvum, men ikki minni, tá ið hugsað verður um skeið fyri fólk, sum í framtíðini koma at starvast í okkara høvuðssvinu, malfrandleiðsluni. Mælt skal verða til, at undir setursráðnum verður sett ráðgevandi nevnd at gera uppskot til virki og rakstur starvstovunnar.

Við teirri nógv vaksandi undirvísing, sum hevur verið og er á Fróðskaparsetrinum, hava vit eisini havt í huga, at tað ivateyst hevði verið ein fyrimumur hjá setrinum, um tann afturatbygging, sum tykist neyðug, og tann nýbygging, sum krevst til áðurnevndu starvstovur, verða gjørdar undir somu lon á Debesartreð.

Eftir bestu ætlan hevur nevndin roynt at meta um, hvussu nógvir kunningar koma at verða gjørdar á starvstovnunum um árið. Hon byggir í fyrsta lagi á hesa meining á tey krøv, sum standa í nýggju heilsusamtýktini 8. par. 1. stk. og 3. stk. (nýtshvøtn), 22 - 24. par. (bakivirki, breyðsølu, ísbúðir

o.a.m.) 25 - 26. par. (mjólk og mjólkavirki, samb. 36. par. og serstakliga 37. par.) og 39. par. (svimjing og bað), og í øðrum lagi á ley krav, sum fyrisleðnumaðurin á Fiskidmaðarstovuni og stjórin á L/T Føroya Fiska-sølu halda vera neyðug til at reka virki og framleiðslu av vørum til út-flutnings á forsvarligan hátt.

Tal av sýnislutum.

Tal av sýnislutum árliga, ið hvør skal kannast á ymiskan hátt, evnisfrøðislaga og bakteriologist, er mett til at fara at vera um 4.000.

Starvsfólk.

Talið av starvsfólkum, sum krevst til viðgerð av hesum sýnislutum, er mett til:

- 1 akademisk útbúgvin leiðari við serkunnleika til fiskivinna.
- 1 akademisk útbúgvið fólk afturat.
- 4 starvstovu hjálparfólk.
- 1 skrivstovufólk.
- ½ fólk (uttanboðamaður).
- ½ fólk at gera reint.

Tað skal verða viðmerkt, at tey akademisk útbúna fólkinu tilsamans skulu kunna átaka sær at standa fyri teimum neyðugu evnisfrøðislaga og bakteriologisku kanningunum.

Húsarúmd til starvstovurnar.

Støddin á húsinum er ætlað at vera 11,6 m × 36 m innan.

Nevndin hevur hugsað sær húsið bygt við fullum kjallara og tveimum fullum hæddum, og loyvir hon sær at skjóta upp, at starvstovurnar verða lagdar í einari hædd (ovastu hædd) í húsinum.

Hesa hædd er ætlanin at skila soleiðis sundur:

Bakteriologisk starvstova	15	× 4,8 m
Skrivstova til bakteriologi	3	× 4,8 m
Skrivstova (felags)	4	× 4,8 m
Undirvisingurstova	3	× 4,8 m
Skrivstova til evnisfrøðing	3	× 4,8 m

Evnisfrøðiligar starvstovur:

Vanligar kanningar	5	×	5,8 m
Kanningar við eturi	5	×	5,8 m
Kromatografiskar kanningar	3	×	4,8 m
Myrkarúm	2,5	×	4,8 m
Køli-rúm	2	×	4,8 m
Frystirúm	2	×	4,8 m
Matstova	2,5	×	4,8 m
Uppvaskirúm	5	×	4,8 m
Organoleptisk starvstova	10	×	4,8 m
Klæðnarúm, vatnhús og bað	2	×	2 × 4,8 m

Restin av rúminum er til inngongd og til eina gongd í miðjunni á húsinum. Umframt eru ætlað tvey smá rúm í kjallaranum til ymiskar goymslur.

Fíggjan av húsabyggingini.

Fróðskaparsetur Føroya eigur húsið og fíggjar byggingina av tí.

Fróðskaparsetrið varð í síni tíð bygt við lagaligum, langfréistaðum lánum. Nevndin hevur hugsað sær at ganga somu leið við fíggjanini av tí nýggja húsinum.

Kristoffer Kristoffersen, byggifrøðingur (sí hjáløgdu tekiing) hevur mettt byggikostnaðin til um 1,4 milj. kr.

Útreiðslurnar til tól og amboð, mettar til 250.000 kr., hevur nevndin ætlað at fáa til vege á ymiskan hátt við studningsveitanum.

Renta, avdráttur og leiguinntøka av sjálvum húsinum.

Rokna vit við 30 árs avdráttartíð og í mesta lagi 10% í rentu, verða útreiðslurnar av byggingini í fyrstuni um árið:

Avdráttur	46.620 kr.
Renta	140.000 kr.
Til samans	186.620 kr.

Gjaldningina av hesum peningi hava vit hugsað okkum at fáa inn á hendan hátt:

Evnisfrøðisliga, bakteriologiska og organoleptiska starvstovan	102.000 kr.
Aðrir leigarar og Fróðskaparsetrið sjálvt	84.620 kr.
	186.620 kr.

Rakstrarútreiðslur til starvstovurnar.

Aðlaðu árliga útreiðslurnar til lönir til tey 8 áður- nevndu starvsfólkini	450.000 kr.
Aðrar útreiðslur:	
Ljós og hiti	15.000 kr.
Glás, ílæt og evnafrøðitílfar	25.000 kr.
Ymsar útr. umframt	40.000 kr. 80.000 kr.

Húsaleiga hjá starvstovnunum	102.000 kr.

Rakstrarútreiðslur tilsamans	632.000 kr.

Inntøkur hjá starvstovnunum.

Nevndin hevur hugsað sær, at starvstovurnar skulu taka afturfyri hvørja kanning, soleiðis sum vant er at verða gjørt í øðrum londum.

Í nýggju heilsusamtyktini er skilað til, at annaðhvørt kommunurnar ella eigurar skulu gjalda útreiðslur, sum standast av teimum kanningum, sum heilsusamtyktin ásetur. Kanningar fyri virki, sum framleiða matvørur, skulu virkini sjálv gjalda.

Nevndin hevur fyri teir sýnislutir, sum frammanfyri eru nevndir (4.000 í tali árliga) ætlað um, at tað koma í minsta lagi at verða gjørdar 6.000 sundurloysingar um árið. Miðalgjaldið fyri hvørja sundurloysing er sett til 50 kr. Inntøkumenar fyri sundurloysingar skuldu sostatt í fyrsta umfari komið at verið í minsta lagi 300.000 kr. um árið.

Rakstrarhallið hjá starvstovnunum má tí í fyrstuni metast at fara at vera:

$$632.000 \text{ kr.} \div 300.000 \text{ kr.} \dots\dots\dots 332.000 \text{ kr.}$$

Vart verður gjørt við, at fiskiðnaðarstovan, sum nú hevur innivist hjá Fróðskaparsetrinum, óivað í mest náttúrligan hátt kundi verðið samskipað við tær nýggju ætlaðu starvstovurnar. Tað skal eisini verða nevnt, at vrakarastovnurin ivaleyst hevði havt fyrimunir av at verðið samskipaður við og nær knýttur at starvstovnunum.

A fíggarløgtingslógini fyri árið 1971/72 hevur Fiskidnaðarstovan eina velting uppá 128.000 kr. Verður Fiskidnaðarstovan lögð aftur at nýggju starvstovnunum, kunnu vit frá omanfyri nevnda rakstrarhalli draga 128.800 kr., soleiðis at sanna rakstrarhallið eftir bestu metan verður:

$$332.000 \text{ kr.} + 128.800 \text{ kr.} \dots\dots\dots 203.200 \text{ kr.}$$

Sainstundis sum vit heita á Fróðskaparsetur Føroya um at viðgera hetta mál, vil sjálvkravda nevndin, sum arbeitt hevur við hesum máli, bjóða

sier til at vera Fróðskaparsetrinum til hjálpar á ein og hvønn hátt bæði við ráðum, tingingum og sum limir í byggingnevnd o.ö., um setrið ynskir hetta.

Tórshavn, 16. juni 1971.

Við hávirðing

(sign.) D. J. Bærentsen

(sign.) Birgir Danielsen

(sign.) Jákup Haraldsen

(sign.) Karsten Hoydal

(sign.) H. D. Joensen

9/8-1971

Viðvíkjandi tørv á starvsstovum á Fróðskaparsetrinum.

Tað er eingin ivi um, at stórir tørvur er á teimum ætlaðu starvsstovum at vera høvuðsvinnu okkara til hjálpar. Vit mela málið út frá hesum trimum sjónarmiðum:

1. Vit hava innan okkara flakaframleiðslu miðað imóti meira «solistikeraðum» vørusløgum, sum skulu geva okkum hægri söluvirði og sum á marknaðinum vanliga hava meira stabilar prísir enn blokkvørur. Hetta hevur í vissan mun eydnast okkum, men vit standa fyríbils bert á byrjunarstignum. Starvstovurnar eru ein neyðug treyt fyri, at ætlanir okkara kunnu eydnast.

2. Myndugleikarnir í Lærøynum hava í dag ógvuliga avmarkaðar møguleikar fyri at kontrollera framleiðandi virkir. Her verður hugsað um reinføri yvirhøvur (bakteriureyndir), góðsku á vatni, kloakkir, innrætting av virkjum yvirhøvur sæð frá reinførissjónarmiði, dálking av umgevilsum (bæði á sjógvi og landi) osfr. Tað er neyðugt at hava starvstovur fyri kemiskar og bakteriologiskar kanningar fyri at hetta arbeiði kann gerast soleiðis, at vøran verður framteldt undir tryggum umstøðum.

3. Í USA er lóggáva (Hart Bill) undir fyrirreiking, sum kemur at krevja, at tær fiskavørur, ið verða innfluttar til USA, verða kontrolleraðar fyri góðsku av teimum amerikansku myndugleikumum. Hvussu hetta kemur at virka, er illt at siga, men menn rokna við, at tað verður soleiðis, at teir

ameríkansku myndugleikarnir skulu góðkenna øH virkir, sum framleiða fiskavørur til USA (autorisatión). Harumframt skulu myndugleikarnir autorisera framleiðslu og kontrollhættir fyri at tryggja, at vøran hevur ta góðsku, sum fyriskipað er. Aftlandi verður tað ikki so, at amerikanskir kontrollantar fara at hava sína dagligu gongd á okkara virkjum, men teir fara at vitja higar av og á. Spurningurin hjá okkum er at organisera okkara framleiðslu og kontrollapparat soleiðis, at tað kann góðkennast av teimum amerikansku myndugleikumum.

Óivað mugu vit rokna við, at innan Félagsmarknaðin verða stig tikin í sama rætning sum nú í USA.

Í 1967 varð gjørd lóg í USA fyri øll kjøtframleiðandi virkir, sum útflyta kjøt til USA, at tey skulu autoriserast og kontrollerast av teimum amerikansku myndugleikumum. Í 1967 vóru 2200 virkir runt um allan heim, sum seldu kjøt til Amerika. Í dag er talið millum 8 og 900.

Viðá um, serstakliga í Noreg, Íslandi og Kanada, bera menn ótta fyri, at nógv virkir verða ikki autorisaraði til at flyta út vørur til Amerika, tá henda lóg kemur í gildi.

Nær henda lóg er veruleiki er ilt at siga, men aftlandi verður tað í hesum árinum. Roknast má við, at vit fáa eina yvirgangstíð upp á eini 2 ár til at gera neyðugar broytingar. Við øðrum orðum skulu starvstovurnar verið ljdnar í seinasta lagi 1. januar 1974, tó helst væl fyrr.

(sign.) Birgir Danielsen

FRÓÐSKAPARSETUR FØROYA

Academia Færoensis

3800 Tórshavn

15. juni 1971.

J.nr. 3.3.-6-71

Føroya landsstýri

Tinganes

3800 h e r.

Frá D. J. Bærentsen landsdjalóralækna, Birgir Danielsen fiskasølustjóra, Jákup Haraldsen apotekara, Karsten Hoydal fyrstjóðumanni og H. D. Joensen landslækna hevur Fróðskaparsetur Føroya fingið sendandi hjálagda uppskot um stovnseting av evnafrøðiligari og bakteriologiskari rannsóknarstovu sum deild av Fróðskaparsetrinum. Skotið verður eisini upp, at bygd verða hús, sum partvís kunnu hýsa hesum stovni, og partvís kunnu leigast út til aðrar stovnar.

Málið hevur verið til viðgerðar á fundi í setursráðnum 8. juni 1971, og varð einmælt samtykt, at setrið vildi taka sær av málinum, um landsstýrið kundi góðtaka ætlanina, sum hon er sett fram, viðvíkjandi fígging og rakstri og við teirri sjálvsøgdu fyritleyt, at stovnurin átekur sær undirvísingar- og rannsóknarstarv í samarbeiði við setrið samsvarandi lóg um Fróðskaparsetur Føroya frá 20. mai 1965.

Við hávirðing

(sign.) Jóannes Rasmussen, setursráðsformaður

(sign.) H. D. Joensen, næstformaður

Tær tekningar sum víst er til í skjalinum eru til skjals á Landsskrivstovuni.

the 1990s, the number of people in the world who are undernourished has increased from 600 million to 800 million (FAO 1996).

There is a growing awareness of the need to improve the nutritional status of the world's population. The World Bank (1992) has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The World Health Organization (WHO) has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year.

The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year.

The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year.

The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year.

The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year.

The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year.

The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year.

The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year.

The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year.

The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year.

The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year. The WHO has estimated that the cost of malnutrition to the world economy is \$100 billion per year.

(Løgtingsmál nr. 25/1971)

Stovnsetan av stórhvalarakstri

Brot úr frágreiðing frá Peter Dahl, dagsett 17/2-1972:

the 1990s, the incidence of *S. flexneri* infections in the United Kingdom has increased, and the incidence of *S. flexneri* infection in the United States has increased in the 1980s and 1990s [10]. In the United Kingdom, *S. flexneri* is the most common serotype of *S. flexneri* isolated from patients with shigellosis, followed by *S. flexneri* serotype 3 [11].

There is a paucity of data on the epidemiology of *S. flexneri* infection in the United Kingdom. In the United States, *S. flexneri* is the most common serotype of *S. flexneri* isolated from patients with shigellosis, followed by *S. flexneri* serotype 3 [12]. In the United Kingdom, *S. flexneri* is the most common serotype of *S. flexneri* isolated from patients with shigellosis, followed by *S. flexneri* serotype 3 [11].

The purpose of this study was to determine the prevalence of *S. flexneri* infection in the United Kingdom. The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper. The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper.

The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper. The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper. The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper.

The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper. The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper. The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper.

The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper. The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper. The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper.

The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper. The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper. The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper.

The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper. The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper. The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper.

The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper. The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper. The study was conducted in the United Kingdom, and the results of the study are presented in this paper.

Tað, sum eg veit um hesa vinnu, havi eg fingið at vita frá fleiri av teimum fremstu norsku hvalaveiðumonnunum. Tað, teir hava sagt mær frá, hevur altíð svarað heilt væl saman, og stutta roynd okkara við Hvessingi prógvaði eisini at satt var frásagt.

Lat meg býta evnið sundur soleiðis:

- I Bátastødd og slag.
- II Neyðugur útbúnaður til smáhvalaveiðu.
- III Veiðutíð og veiðuleiðir.
- IV Arbeidshátturin umborð.
- V Manningin og sáttmálin.
- VI Sölan av fvesti og spiki.

Fyrst er at siga frá, at allir Norðmenn, sum vilja reka hesa veiðu, skulu vissa sær serrættindi «koncession» hvørt ár sær. Fyri at fáa hesi serrættindi skulu bæði menn og bátar lúka vissar treytir, harumframt er veiðan avmarkað til vissar ársins tíðir, ávís veiðuøk, og at teir bert hava løyvi til at veiða smáhval, marki uppeftir í stødd er tann hvalur teir nevna «Vágehval», vit sildreka.

Øllum hesum høftum eru vit ikki bundnir av, men eiga tó við skinseni at fylgja fleiri av teirra viðtøkum, teimum sum kunnu gagna okkum, ti teir hava kynstrið, vita hvat ið er neyðugt og gagnligt, og hvat sum ikki er tað.

I. Bátastødd og slag.

Støddin á nógvum av teim bestu langfarabátum teirra, bygdur úr timburi ella stáli, liggur um 150 til 180 BRT. Ferðin liggur um 10 upp ímóti 11 mílum.

Teir eru allir vanligir fiskibátar av skapils, flestir við kryssarahekk, og taka teir hvalin inn á síðuni gjøgnum eitt síðuporur «laduportur». Er hvalurin stórur, rækkur bæði sveivur og høvd út um bæði borð og amboðini til upphálingina eru tung at handfara. Flensingin gerst eisini torførari enn neyðugt av hesum sama.

Hesin máti er altíð tverligur og seinførur, serstakliga í sjaskveðri, men vildi ein slaga í einari galvhekku haft stórar fyrimunir.

Á skipi við galví og slogu dregst hvalurinn upp allur sum hann er í einum, bæði nógv lættari og skjóttari, hann verður nógv lættari at halda fastur í rulli, at skera upp, venda o.s.fr., samstundis sum jagstrað ella leitað kann verða aftur beinan vegin.

Ein bátur til støddar og av skapi sum t.d. teir í Fýsturlýsklandi bygdu hekkutogararnir eg nevndi fyrri tær, og sum føroyingar seinastu 2 áriní hava keypt úr Skagen, skuldi eftir hesi leirra áskoðan verið sera hóskeiligir í flest allar mátar.

Við góðari maskinmegi sigla teir skjótt, eru bæði róligir, tryggir í sjónum, og sjógóðir. Teir eru væl útgjardir við øllum nantiskum tólum, góðum trolspeli og eru eisini snúðiligir bátar.

Tað, sum slíkum hvalastingarum krevst, er eitt fyrsta flokks lastarúm til tvøstið, sera væl isolerað, við heilt tættari «garnering» og sum eisini er lætt at halda rein.

Tey lastarúminí eg havi sæð, hava øll verið timhurklødd, annaðhvørt sligin, «kalfatræð», ella samandrivin og klødd við glasfíburstýrktum plastikki. So ella so, altíð skínandi hvít.

Ír tvøstlastin long verður hon býtt í tvey við leysum sterkum skottfjalum. Somuleiðis í tvíningar um hon er fôr breið. Gott dren er altíð í botninum.

Allir teir størri langfarabátarnir hava býtt ein part av lastini frá við vatn- og lýsitøltum skotti. Í hesum rúmi goyma teir tað spikið teir fáa fyrst á túrinum, og um rúmið er stórt nokk, alt.

Fæst eitt tons av tvøsti av einum síðreka, fæst um 0,5 tons av spiki av honum.

Hetta var so um bátarnir sum ísa tvøstið, og sum landa upp ímóti 4 vikur gamalt tvøst á sumri og upp ímóti 6 vikur gamalt úr íshavinum og í kaldari árstíð.

Teir bátarnir, sum skulu frysta tvøstið, hava eins gott og nossligt lastarúm, men hjá teimum er neyðugt umframt at hava stórt frystiverk, sum bæði krevur pláss og stóra motormegi. Teir nýta helst plátufrystarar, eisini í einstøkum færi luftfrystarar, meðan goymslurúmið sjálvt hevur «køli-rør», sokallaða «stilla køling».

Fryst verður við umleið 45 kuldestigum, goymt við umleið 30 kuldestigum.

Uttanfyrri hvalaveiðutiðina er ein bátur sum áðurnevndi av bestu veiðubátum sum hekkutogari eftir gagnfiski, og sum so er at hann hevur fullfíggið frystivirki, tá nýtist hann eins væl sum togari/frystibátur til ymisk endamál.

II. Neyðugur útbúnaður til smáhvalaveiðu.

Til at útbúgva ein bát sum t.d. ein av teimum í Fýsturtýskalandi bygdu hekkulogarum nýttist niðanfylgjandi útgerð.

A. Á bátinum.

1. Ein kanón við fótli 60 m/m forladari við glyserin rekyl.
2. Tvey forløbaratrog.
3. Um báturin risini skal skjóla grind, eina helst tvær 2½" kanónir við fótli, at seta upp aftan.
2. Tvey forløbaratrog.
5. Eina jagstrarbrúgv við kumpas o.s. onaná stýrihústekjuni, hvaðani bátur og motorur stýrast.
6. Eina góðu luum í mastri við góðum sligum, ein í hvørjum harði. Tunnan má vera isolerað, helst hava telefón og stýrilól.
7. Tvær rullur frammaverð á stevnum.
8. Tvær fótrullur á bakkanum frammufyr stýrihúsið.
9. Í mastri tveir blokkar við fjarðaverki úr Nylon og gummiringum.
10. Tvær línurullur sum hanga í fjarðaverkinum.
11. Eina lóðurgoymslu.
12. Trolspælið skal kunna nýtast uttan broytingar - men má flytast upp.
13. Skal tvøstið frystast, fá tveir plátufrystarar.
14. Kølutangar, um teir eru neyðugir.
15. Eina kjøtkvørn.
16. Neyðug arbeiðshorð.
17. Olju- og vatngoymslur nóg stórar til eina langfara veiðuferð. Um 45- 50 samdøgur.

B. Í motorráminum.

1. Eina luftpumpu og eina luftflesku.
2. Skal tvøstið frystast, tá eitt frystiverk, nóg stórt til at frysta 2-4 tons um samdøgrið. Frystararnir hejuleiðis drignar av dieselmotorum.

C. Leys útgerð.

Nøgdir av skutlum.

1. Tvær 9,3 × 63 riflur.
2. 25- 35 skutlar við tveimum flýggjum til 60 m/m kanónina.
3. 10-15 granat skutlar við fyra flýggjum til 60 m/m kanónina.
4. 20-30 skutlar við 2 flýggjum til 2½" kanóninnar.
5. 8-12 forløbarar, 1¾" Nylon-Ulstron, 80 farnar til 60 m/m kanón.
6. 4 forløbarar 2" - 2¼" Nylon til stórhval.
7. 10 forløbarar, 1½" Nylon-Ulstron, 60 farnar til 2½ m/m kanón.

8. 2 stk. hvalalínur, $1\frac{1}{4}$ " - $1\frac{1}{2}$ " trolwire, hvør 1000 m.
9. 6 „ sjeklar av silkiwire.
10. 6 „ flensuknívar.
11. 12 „ tvøstknívar.
12. 1 „ skrívuknív.
13. 6 „ tvøstkrókar, stuttar
14. 6 „ spikkrókar, langar
15. 6 „ tvøstkvislar.
16. 4 „ íshakkarar.
17. 4 „ ísspakar
18. 12 „ bugled
19. 4 „ luftspjót
20. 2 „ luftslangur.
21. 2 „ rumpulínur.
22. 2 „ rumpuketur við longum liðum.
23. 2 „ fleirskornar wiretaljur.
24. 80 „ tvøstrammur.
25. 1 „ hvørvistein.
26. Amboð til at rætta skutlar við umborð:
Gumla kanónpípu, H. skinnara, setthamara, sleggju, hondslípuma-
skinu, autogen hitara.
27. Flensudekk og flensulunnar.
28. Tvøstdekk-rimadekk allastaðni uttan har uppskorið verður.

Nægðin av skutlum, forløbarum og lóðuri er ógvuliga ymisk á teinum ymsu bátunum, sjálvandi altíð størst á langfarabátunum. Teir mega verja seg ímóti ikki at koma í uppisetri við nakrari útgerð, tí á veiðiøkinum fæst eingin.

D. Lóður.

Til 60 m/m kanónina:

1. 150 stk. tendrivør-perlur.
2. 150 stk. løðingar.
3. 150 proppar.
4. 50 granatir.
5. 50 granatir, løðingar til granatir.
6. 50 granatir, brennivør til granatir.

Til $2\frac{1}{2}$ " kanóninnar:

7. 400 stk. perlur (600
8. 2,5 kg av svørtum krúti.
9. 400 stk. av proppum.

Til ruflunnar:

10. 1000 stk. av skolum --- patrónum.

III. Veidutíð og veiðuleiðir.

Norðmenn hava sambart lóg bert haft loyvi til at veiða smábval frá 15/3 til 1/7 og frá 21/7 til 14/9.

Hetta teirra loyvi er skert nú í 1972, men eg veit ikki at siga nær hvussu nógv.

Hjá okkum finnst eingin slík lóg.

Um vit av ymsum orsøkum fylgja Norðmonnum í hesi fiðaravmarking, fellur hon soleiðis, at báturin kemur at eiga bestu fiskitíð um heystið, á vetri og vári sum hekkutogari, og vánaligastu fiskitíðina um summarið sum hvalastíngari.

Veidustøðini vilja helst vera her á leið, við Hetland, undir Íshundi, men eigur stóri denturin at vera lagdur á at veiða við Fýsturgrønland og Kanada-Labradorleiðina.

IV. Arbeidsháttur umborð.

Fyrir at koma síldrekanum í skotmál vera tveir máfar nýttir!

Fyrri og lættari mátin er taun, at so skjótt teir eru varir við síldrekan og eru komnir honum nakað nær, verður lagt stilt. Er hvalurin mettur, smast hann at bátinum, og er hann tá lættur at skjóta.

Seinri mátin er vanlig jagstring. Síldrekin blæsur vanliga 3-4 ferðir, ger skjótt av, kavar so og er undir einar 7 til 8 minuttir. Her má jagstrar-kynstur nýtast.

Døglingurin blæsur upp í 20 ferðir, er so undir út ímóti tíma.

Skotið verður við tveyflyggjaðum skutli uttan «granat» fyrri ikki at spilla tvæstið. Tá ið fast er, verður hvalurin drigin at borði við spælinum og dripin við skotum við tí stóru vífluni. Skotið verður í heilan ella í nakkaknóran.

Beinan vegin hvalurin er deyður, verður hann drigin heilt at borði og luftspjótið stungið í hann fyrri at fylla hann við luft, so hann flýtur.

Hvalurin verður síðani tikin inn á dekkið. Á vanligum fiskibáti tværskips gjøgnum síðuportrið við stórum ómaki, á einum hekkutogara ómakaleyst við at seta fast um sveivin og hála hann upp í gjøgnum sloguna. Til hetta arbeiði nýta teir vanliga eina fleirskorna talju við wire-løbara.

Uppkomin, tryggur at liggja, verður hvalurin opnaður, allur innvøkur úrtikin og tveittur fyrri borð, kroppurin og dekkið væl skolað.

Her skal viðmerkjast at hjarta, livur og nýru av ungum síldreka er av allarbesta mati.

Spikið verður síðani skorið av í passandi fjósum at handfara og koyra,

sum tað er, í spiklastina. Onkur kastar eitt sløg av salti á á sumri.

Tvøstið verður so skorið sera vandaliga av hvalinum, hvørt luturin sær um 20 - 30 kg til støddar. Tvøstið verður heinan vegin lagt á rimadekki um allan bátin til at kølna. Flestu bátarnir hava eisini við rammur, sum verða settar omaná hvurja aðra, at leggja tvøsti á fyri at vinna dekksplass. Rammurnar eru mest sum tær vil kenna frá fiskaturkíhúsinum. Eru stundir til tess, verður tvøstið samstundis skilt eftir góðskuni at nýta til fólkamat ella djóraføði. Hetta seinra er tvøst við nógvum soymí í.

Høvd, bøkkl, sveivur og beinagrindin fer altíð aftur í havið á langfara-bátunum, meðan hetta hjá teimum sum veiða nær landi, ofta verður tikið við til lands.

Tá ið tvøstið er heilt kalt, hevur ligið í minsta lagi útlreitt í einar 18 til 24 tímar, verður tað ísað niður í lastina.

Ísingarhátturin er hesin:

Á botninum í lastini verður lagt eitt jaður av góðum knúshum ísi, um 50 cm tjúkt. Efti í síðunum og innóti skottinum er ístjúkdið um 30- 40 cm. Tvøstið verður lagt niður her, hvør luturin innóti øðrum, uttan nakað av ísi innillum ella omaná. Hetta verður gjørt soleiðis fyri at kunna landa fagurreytt tvøst. Varð isur lagdur innillum hevði vatnið úr honum vaska blóðið hurturúr, og tvøstlutirnir vórðu gráir og ónøssligir á liti uttan.

Tá ið tvøstrúgvan er komin upp í hædd, verður eitt jaður av ísi um 30- 40 cm tjúkt, lagt omaná. Tvøstið liggur soleiðis niðurgripið í ísin.

Til 40 tons av tvøsti er neyðugt at nýta um 30 - 35 tons av ísi.

Á henda hátt goyma Norðmenn tvøstið óftaleysir 28 samdøgur á sumri, í kaldari veðri og veiðuplássum um vári og á heysti upp í 6 vikur.

Norðmenn vilja vera við at tvøstið ikki hevur fingið sína fullu góðsku fyrst um tað hevur ligið 3 vikur í ísi, tí fyrst tá er tað vorðið búgvíð, moyri, og smakkar tá eisini væl betri um ferskt.

Á báli sum frystir tvøstið er arbeiðshátturin hin sami fyri at fáa tvøstið av og til tað er kalt. Síðani verður tað besta tvøstið skorið í hóskandi stór stykki til eskjurnar, vega, pakkað í pappeskjur og fryst í plátufryst-armum. Hðani fer tað í kuldalastina.

Smærri stykkir av góðum tvøsti verða pakkað og fryst fyri seg og sold undir navninum «smákjøtt».

Roynt hevur verið at mæla tað tvøst sum ikki er heilt uttan soym og frysta tað. Hetta mæla tvøst hava ymisk pylsivirki keypt.

Soymatvøstið verður fryst og sold til djóraføði, bæði heilaleiðis og til virki sum gera dósamat til hundar og kettur.

Tá ið bátur við ísaðum tvøsti kemur heim, læddar hann til ís- ella frystivirki, har eftirlit er við góðskuni og eftir tí sum skal nýtast til matna og tí sum skal til djóraføði. Síðani fer báturin til tað virki sum

tekur innóli spikinum. All lað lýsi sum er runnið úr spikinum á túrinum verður fyrst pumpað upp í flöt á landi. Þíki virði sun þeningur kann fáast burtur má fara fyri sjeyti.

Manningin landar til móttökuvæktirnar. Beinan vegin liðugt er at landa vaska teir allan bátin omandeks, í lastunum og utanborða, væl og virðiliga við sterkum vaskievni. Hetta evni, sum er heilt uttan lukt, tekur burtur allan snik, samstundis sotteinsar tað allan bátin.

Roknast kann við at fáa millum 800 og 2500 kg av tvøsti av einum sildreka, í meðal 12-1500 kg. Av spiki umleið 4-600 kg. Av tvøstinum skal umleið 5/6 partar verða av tí besta slagnum.

Ein vanligur finnhvalur man geva umleið 10.000 kg av tvøsti.

V. Manningin og sáttmálin.

Á einum slíkum langfarabáti, góð 120 BrT til støddar, eru vanliga 6, stundum 7 og í einstøkum føri 8 menn.

Skiparin er skytti, síðani er maskinmaður, bestimaður og kokkur, hinir 3 til 4 eru manning. Hver maður hevur sítt ávísa pláss og arbeiði undir jagstring og uppskering, men sjálvandi arbeiða allir har og tá ið ástendur.

Vanligi sáttmálin er hesin:

Bruttosøla:

Ein hvør inntøka báturin hevur av túrinum, eisini møguliga hjálpar- og bjargingarløn.

Felagsútreiðslur: (Fara av óbýltum).

Øll olja, feitt og twistur, kol, gas, ísur, salt, freon, mistir skutlar og forløbarar, allar søluútreiðslur, rætting av skutlum, lóður, ekkolodspapír, trygging av fongi og úlgerð, trygging av manningarogtum, sjúkra- og trygdartrygging, telefon og telegrammir rakstrinum viðvíkjandi, skípsútreiðslur, t.v.s. lossu- og havnagjöld í fremmandari havn.

Býti:

Av býtispartinum fær manningin 50%, skipið 50%. Hetta er lað vanlig á meðal bátunum, á størri nýggjari bátum kann býtið verða 55 upp í 60% til bátin, annars ber hann seg ikki.

Manningarbýti:

Yvirmenn eiga bátin

Skipari/skytti 1. part

Maskinnaður 1. part

Bestimaður 1. part

Kokkur 1. part

Maður 1 1. part

Maður 2 1. part

Maður 3 1. part

Leigað manning

Skipari/skytti 1. part + $\frac{1}{2}$ frá bátiMaskinnaður 1. part + $\frac{1}{4}$ frá bátiBestimaður 1. part + $\frac{1}{4}$ frá báti

Kokkur 1. part

Maður 1 1. part

Maður 2 1. part

Maður 3 1. part

Vistir:

Manningin betalir kostin, sum verður drigin frá partinum.

Arbeiðsskyldur:

Manningin tekur inn alla útgerð, landar fongin, vaskar skipið og far útgerðina aftur í hús ókeypis. Fø maður frá hesum arbeiði, má hann gjalda mann fyri seg av sínum parti.

Minstaløn:

Manning á báti við serrættindum far ikki minstuløn.

VI. Sæla av tvøsti og spiki.

I Noreg er heilt stóur marknaður fyri silðrekatvøsti til góðum prís, nógv minni, fyri ikki at siga eingin, fyri stórhvalatvøst.

Spikið sleppa bátarnir av við fyri sámuligan prís, helst til ávisar silðaverksmiðjur, sum hava gjørt seg út til at bræða spikið. Ein einfald út-búgving.

Her hjá okkum royndist beint tvørtur ímóti. Tað gekk hekkur tvørhigt at selja smáhvalatvøstið, ikki tí at tað ikki var goft ella smakkaði væl, men av tí at ikki var feitt, drivið, sum stórhvalatvøst, sum fólk vóru von við at kóka.

Tvøstið harafturímóti av teimum tveimum stórhvalunum sum tað eydnaðist okkum at veiða, bleiv ikki skorið so skjótt leyst av hvalinum, at tað ikki varð selt beinan vegin. Fólk tyrptust á støðina við báti og hili, báðu ferð á nátt.

Stórhvalaspikið bræddu vit, men longu tá var støðin í so ringum standi, at úr seinra hvalinum fingu vit valla brætt helvtina.

Kom tað fyri við álvara at veitt nakað av stórhvali, fekkst bræðivirkið aftur í rættlag fyri sámuligan pening.

Umframt at hava loyvi til at skjóta stórhval, hevur ein bátur sum her umræddur, enn ein stórau fyrirun fram um teir norsku.

Grind og spik, fesk ella saltað, er enn væl umfóktur matur hjá føroy-

ingum. Heraflurat er spik vorðið ein stór trotavøra, sum, um tað fast til keyps onkuntíð, er vorðin heilt dýr vøra.

Ein bátur sum hesin hevur teir allarbestu møguleikar til at leita upp grind víða um á havinum, bæði sunnan og vestanfyrir Føroyar, at salta og/ella viðgera hana á annan hátt umborð, reina, feska, friska og nossliga, til fyrsta flokks fólkamat.

tekur ímóti-spíkinum. Alt tað lýsi sum er runnið úr spíkinum á túrinum verður fyrst pumpað upp í fløt á landi. Einki virði sum peningur kann fáast burturúr má fara fyrri sjevti.

Manningin landar til móttøkuvektirnar. Beinan vegin liðugt er af landa vaska leir allan bátin omandeks, í laslunum og ultiamborða, væl og virðiliga við sterkum vaskievni. Hetta evni, sum er heiltuttan lukt, tekur burtur allan snik, samstundis sotteinsar tað allan bátin.

Roknast kann við at fáa millum 800 og 2500 kg av tvøsti av einum sildreka, í meðal 12-1500 kg. Av spíki umleið 4-600 kg. Av tvøstinum skal umleið 5/6 partar verða av tí hesta slagnum.

Ein vanligur finnhvalur man geva umleið 10.000 kg av tvøsti.

V. Manningin og sáttmálin.

Á einum slíkum langfarabáti, góð 120 BrT til støddar, eru vanliga 6, stundum 7 og í einstøkum føri 8 menn.

Skiparin er skytti, síðani er maskinnaður, bestimaður og kokkur, hinir 3 til 4 eru manning. Hver maður hevur sítt ávísa pláss og arbeiði undir jagstring og uppskering, men sjálvandi arbeiða allir har og tá ið ástendur.

Vanligi sáttmálin er hesin:

Bruttosøla:

Einhver inntøka báturin hevur av túrinum, eisini møguliga hjálpar- og bjargingarløn.

Felagsútreiðslur: (Fara av óbýttum).

Øll olja, feitt og twistur, kol, gas, ísur, salt, freon, mistir skutlar og forløbarar, allar søluútreiðslur, rætting av skuthum, lóður, ekkolodspapír, trygging av fongl og útgerð, trygging av manningarognum, sjúkra- og trygdartrygging, telefon og telegrammar rakstrinum viðvíkjandi, skipsútreiðslur, t.v.s. lossu- og havuagjöld í fremmandari havn.

Býti:

Av býtispartinum fær manningin 50%, skipið 50%. Hetta er tað vanliga á meðal bátunum, á størri nýggjari bátum kann býtið verða 55 upp í 60% til bátin, annars ber hann seg ikki.

Manningarbýti:

Yvirmenn eiga bátin

Skipari/skytti 1. part

Maskinmaður 1. part

Bestimaður 1. part

Kokkur 1. part

Maður 1 1. part

Maður 2 1. part

Maður 3 1. part

Leigað manning

Skipari/skytti 1. part + $\frac{1}{2}$ frá bátiMaskinmaður 1. part + $\frac{1}{4}$ frá bátiBestimaður 1. part + $\frac{1}{4}$ frá báti

Kokkur 1. part

Maður 1 1. part

Maður 2 1. part

Maður 3 1. part

Vistir:

Manningin betalir kostin, sum verður drigin frá partinum.

Arbeiðsskyldur:

Manningin tekur inn alla útgerð, landar fongin, vaskar skipið og far útgerðina aftur í hús ókeypis. Er maður frá hesum arbeiði, má hann gjalda mann fyri seg av sínum parti.

Minstaløn:

Manning á háti við serrættindum far ikki minstuløn.

VI. Sela av tvæsti og spiki.

Í Noreg er heilt stórar marknaður fyri síldrekatvæsti til góðan prís, nógv minni, fyri ikki at siga eingin, fyri stórhvalatvæst.

Spikið sleppa bátarnir av við fyri sámuligan prís, helst til ávísar síldaverksmiðjur, sum hava gjørt seg út til at bræða spikið. Ein einfald útbúgving.

Her hjá okkum royndist beint tvørtur ímóti. Tað gekk hekk tvøriligt at selja smáhvalatvæstið, ikki tí at tað ikki var gott ella smakkaði væl, men av tí at ikki var feitt, drivið, sum stórhvalatvæst, sum fólk vóru von við at kóka.

Tvæstið harafturímóti av teimum fveimum stórhvalunum sum tað eydnaðist okkum at veiða, bleiv ikki skorið so skjótt leyst av hvalinum, at tað ikki varð selt beinan vegin. Fólk tyrptust á støðina við báti og bili, báðu ferð á nátt.

Stórhvalaspikið bræddu vit, men longu tá var støðin í so ringum standi, at úr seinra hvalinum fingu vit valla brætt helvtina.

Kom tað fyri við álvara at veitt nakað av stórhvali, fekkst bræðivirkið aftur í rættlag fyri sámuligan pening.

Umframt at hava loyvi til at skjóta stórhval, hevur ein bátur sum her umrækkur, enn ein stóran fyrirunn fram um teir norsku.

Grind og spik, fesk ella saltað, er enn væl umtóktur matur hjá færøym.

ingum. Herafturat er spik vorðið ein stór trotavøra, sum, um tað fast til keyps onkuntíð, er vorðin heilt dýr vøra.

Ein bátur sum hesin hevur teir allarbestu møguleikar til at leita upp grind víða um á havinum, bæði sunnan og vestanfyrir Føroyar, at salta og/ella viðgera hana á annan hátt umborð, reina, feska, friska og nossliga, til fyrsta flokks fólkamat.

Svar frá lögmanni í sambandi við

løgtingsmál nr. 17/1970

FØROYA LANDSSTYRI

F.L.j. nr. 7-6.

Tórshavn, 21. apríl 1972.

Við skrivi frá 17. oktober 1970 greiddi landsstýrið ríkismyndugleikunum frá lögtingssamtyktini frá 19. august 1970 í lögtingsmáli nr. 17/1970: Frágreiðing frá millumtinganevudini í lögtingsmáli nr. 78/1968, har heitt var á landsstýrið um at siga ríkisstjórnini frá, at tað sambært lögtingsviðtøku frá 13. apríl 1940 er lögtingsins støða, at Føroyar verða hildnar **uttan** fyri ósemju landanna millum og hermásligar samgongur og at lögtingið sambært lögtingsmál nr. 14/1960 mótmælir, at hermenn verða knýttir at Sornfellis- og Eiðisstøðini og noktar fyri, at krígssúlgerð verður goymd á føroyskum land- ella sjóøki.

Eisini varð landsstýrið biðið um at heita á ríkisstýrið at kanna líkindini nú at seta hesar lögtingsviðtøkur í verk.

H. Baunsgaard, láverandi statsministari, svaraði í skrivi frá 1. juli 1971. Viðvíkjandi støðunum á Sornfelli og á Eiði vísir hann til frágreiðing í 1961 frá láverandi statsministara Viggo Kampmann og sigur frá, at síðani tá eru ikki farnar fram broytingar av týðningi. Radarstøðin á Sornfelli, sum er eitt lið í ketuni av radarávaringarstøðum, er relestøð fyri radiosambandið ímillum flogfær yvir Føroyum og flogvøllin í Vágu. Hon er tikin upp í AIP Grønland og Føroyar (radiosambands- og navigatiónshjálp) fyri alla flogfærðslu á hesum okjum, og veitir sostatt sivilum flogfærum, sum flúgva til Føroyar og Grønlands navigatiónshjálp. Eisini er støðin við í loft- og sjóhjárgingartænastuni saman við hjárgingarstøðunum í Tórshavn og Keflavík. Støðin hevur hondvápn við lóðuni til at nýta í sambandi við vaktarhald á staðnum. Manningin er íalt 140 mans, harav 19 sivilir, sum allir eru føroyingar.

Loranstøðin á Eiði er heilt sivil og verður rikin av «Fyrvæsenet». Hon kann nýtast av øllum skipum og flogfærum, sum sígla ella flúgva í norðuratflantsøkinum. Loran C systemið kann nýtast av sivilum, og bæði móttakavar og lorankort fást í fríum handli. Harumframt verður Loran C nýtt av sjóverjuskipunum við Føroyar, kaðalskipum og havransóknarskipum. Manningin er 19 føroyingar undir leiðslu av einum tænaðsmanni frá «Fyrvæsenet».

Annars ger harra Baunsgaard vart við, at hernaðarspurningar viðvíkja

rikinum sum heild, og mugu viðgerðast við hesum í huga. Stjórnin hevur tikið samtykt lögtingsins til eftirtektar og vil ávirka, at tey sjónarmiðini, sum lögtingið ferir fram, verða ímillum tað tilfar, sum verður lagt til grund fyri politisku og hernaðarligu metingina av trygdarpolitikki Danmarkar.

Til nærri lýsingar av grundarlagnum undir metingini av verjupolitikki Danmarkar er hjáløgd frágreiðing frá juni 1970 frá sakkønari nevnd, sum var sett av ríkisstjórnini.

Atli P. Dam
løgmaður

/ J. Djurhuus

Til Føroya lögting,
h e r.

Viðvikjandi lögtingsmáli nr. 37/1971:

Felagsmarknaðarmálið

Gongdin í EF-samráðingunum.

30 júní 1970 byrjaði Danmark samráðingarnar um limaskap í EF. Á hesum fundi segði danski marknaðarráðharrin frá, at fyrí Føroyar og Grønland kundu reisa seg serligir spurningar, sum gjørdur tað neyðugt, at serskipanir av ymsum slagi vórðu gjørdar fyrí hesar partar av ríkinum. Samstundis segði marknaðarráðharrin, at Danmark hugsaði sær ikki eina assosieringsskipan fyrí hesar ríkispartarnar, men at teir ymsu spurningarnir kundu loysast innanfyri limaskap.

Í august 1970 varð sett ein embæltismannanevnd at viðgera støðu Føroya yvirfyri EF, um so varð, at Danmark gjørdist limur. Frágreiðingin hjá hesi nevnd: «Rapport fra Enhedsmandsudvalget vedrørende Færøernes stilling til de europæiske fællesskaber» tyrlá í december 1970.

Landsstýrið legði síðani í januar 1971 hesa frágreiðing fyrí lögtingið við uppskoti um, at lögtingið góðkendi, at farið varð undir samráðingar um undir hvørjum treytum Føroyar kundu luttaka ella samarbeiða við EF. Meirlutin í marknaðarnevnd lögtingsins mælti til, at fyrst verður kannað, undir hvørjum treytum Føroyar kunnu luttaka í felagsskapinum og at samráðingar verða ferdar um teir spurningar, sum embæltismannanevndin vísti á. Við hesum tilmæli varð landsstýrisins uppskot samtykt av löglinginum.

Samráðingarnar um Føroya støðu byrjaðu formelt 2. mars 1971, har serliga varð gjørt vart við høvndsspurningarnar hjá Føroyum og har serligur dentur varð lagdur á, hvussu lívsneyðugt tað var hjá føroyingum at varðveita einkarrættin til at veiða innanfyri fiskimarkið.

Føroysku høvndsspurningarnir vóru:

1. Einkarrætturin at veiða innanfyri fiskimarkið.
2. Prísásetingarskipanin á fiski.
3. Studningur til landbúnaðin.
4. Tollfríur innflutningur av salti úr Spaniu.
5. Studningur til endurnýggjan av skipaflotanum.
6. Studningur til skipasmiðjnr.
7. Prísiskoyti til fiskaprísia.
8. Einkarrætturin hjá tryggingini.

Síðani hevur EF havt hesar spurningar til umhugsunnar og samráðingar hava farið fram.

Sum kunnugt vardi tað nakað, áðrenn gongd kom á serligu samráðingarnar um fiskivinnupolitikkinn í viðkaða felagsskapinum ella rættari broytingar í galdandi fiskivinnupolitikkinum. Frá feroyskari og danskari síðu varð roknað við, at møguleikar fyri serskipan fyri Føroyar vóru betur, um hini umsøkjaralondini vóru liðug við henda spurning.

Sum kunnugt gekk striltið hjá EF at koma fram til eitt tilboð til umsøkjaralondini. Í hesum sambandi er vert at hava í huga, at grundarlagið undir øllum samráðingunum ímillum umsøkjaralondini og EF var, at umsøkjaralondini høvdu viðurkent Rómsáttmálan og allar reglugerðir, sum vóru samtyktar av EF við heimild í Rómsáttmálanum. EF hevði samtykt fiskimarksreglur út frá teimum viðurskiftum, sum eru galdandi hjá teimum 6 núverandi limalondunum og tá munurin ímillum hesar reglur og tað, sum summi av umsøkjaralondunum kravdu var stórt, er tað skilligt, at samráðingarnar náttu gerast trekar.

Tá felagsmarknaðurin á fundinum 9. november legði fram uppskot til loysn av spurninginum, vóru Føroyar tiknar við í eini serskipan fyri ávís øki. Tað, sum lá aftanfyrri hefta var, at felagsmarknaðurin hevði ikki hildið tað hera til at gera serskipanir fyri einstøk lond, men harimóti varð hildið, at serskipan kundi gerast fyri serstøk øki, har fólk ikki hevði aðrar vinnumøguleikar enn fiskivinnuna. Henda loysn varð ikki góðtíkin, serliga tí hon ikki gav nóg stóra vissu fyri, at serskipanin kundi halda fram í óavmarkaða tíð. Eisini kravdu Føroyar at kunna taka tey fyrivarni, at um ST-fundurin um rættarskipan á havinum, sum verður hildin í 1973 ella 74, kemur fram til loysnir, sum skapa møguleika fyri viðkan av fiskimarkinum, skal tað verða loyvt Føroyum at viðka fiskimarkið soleiðis, at eisini limalond í EF skulu halda seg uttanfyri, og at um Føroyar vegna tess, at onnur lond flyta fiskimarkið út, missa veiðuøki, skal kunna bætast um hefta við, at Føroyar flyta út. Felagsmarknaðurin vil ikki góðtaka hesi fyrivarni. Grundsjóuarmiðið hjá EF viðvíkjandi fiskimarksspurninginum er tað, at eitt limaland kann ikki gera aðrar skipanir fyri borgarar úr øðrum limalondum enn fyri eggar borgarar. Tær serskipanir, sum nú verða gjørdar, skulu falla hurtur, tá 10 ár eru farið, uttan serlig viðurskifti tá framvegis eru til staðar. Hetta vil t.d. verða støðan í Føroyum, um Føroyar eru limur tá.

Tá felagsmarknaðurin heldur ikki vil góðtaka eitt feroyskt fyrivarni, sum gevur Føroyum rætt at viðka fiskimarkið, um vil missa veiðirættindi aðrastaðni vegna tess, at onnur lond, eitt nú Ísland viðka, so stendst hetta av, at felagsmarknaðurin setir seg ímóti, at Ísland viðkar.

Á fundi 24. november fekst so gott sum greiða á hinum spurninginum.

sum vóru reistir frá føroyskari síðu, meðan tað ikki bar til at koma nógv longur við fiskimarksspurninginum.

Í staðin fyri beinleiðis at vraka tað samráðingarúrslitið, sum tað nú var útlit til at fáa, helt landsstýrið tað vera heinast at lala hetta úrslit standa við í eina umhugsunartíð. Felagsmarknaðurin kundi ikki lata hesa umhugsunartíð vera so langa, at neyðugt varð at gera veruligar serskipanir fyri Føroyar í umhugsunartíðini. Hinvegin mátti ein umhugsunartíð ikki vera so stutt, at hon ikki gav Føroyum rimuligar stundir at umhugsa vilkorini.

Tá biðið var um eina 3 ára umhugsunartíð frá 1. januar 1973, var tað tí, at til ta tíð er ST-fundurin helst hildin og betri greiða fingin á, um onnur lond, serliga Island, flyta fiskimarkið út. Harafturat er møguligt at siggja, hvussu marknaðarskipanin virkar í tí viðkaða felagsskapinum. Í hesum tíðarskeiði fáa vit møguliga eisini at siggja, hvørja skipan Island og Svøríki fáa við EF.

Eina onnur orsøk til at fáa sett beinleiðis í Rómsáttmálan, at hann ikki er galdandi fyri Føroyar er tann, at landsstýrið undir øllum umstøðum hevur ynskt, at Danmark og Noreg vóru heilt liðing at taka støðu, áðrenn eitt møguligt uppskot um línaskap ella samarbeiði varð lagt fyri lögtingið. T.v.s. at tað lógaruppskotið, sum danska stjórnin leggur fyri fólkatingið um línaskap og sum seinni fer til fólkantkvøðu, um tað verður samtykt í fólkatinginum, umfatir ikki Føroyar. Flenda fólkantkvøða verður so stutt heldur ikki hildin í Føroyum.

Um Danmark aftaná Fólkatingsviðgerð og fólkantkvøðu gerst limur í EF, fylgia Føroyar ikki við, og er hetta m.a. tryggjað við 5. petti í 227. grein í Rómsáttmálanum.

Verður Danmark limur, kann føroyska heimastýrið biðja um, at Danmark boðar frá, at Føroyar gerast limur uppá tær freytlir, sum eru tilskilaðar í 2. petti í teirri serligu protokol, sum viðvíkir Føroyum. Biður føroyska heimastýrið ikki um eina tilika fráboðan, verða Føroyar verðandi aftanfyrir.

Samráðingarúrslitið.

A. Umhugsunartíðin.

Frammanfyri er greitt frá óvissuni um ymisk viðurskipti av týðningi fyri metingina av støðu Føroya mótvægis EF. Hendan óvissan var atvoldin til, at ein føroysk støðutakan til lutluku í EF ikki var ráðilig, fyrr enn Danmark og Noreg høvdu tikið endaliga avgerð um línaskap, og til at EF var biðið um eina umhugsunartíð upp á 3 ár fyri Føroyar roknað frá viðkanini av EF at taka støðu til lutluku á tí grundarlagi, sum er nærri fyrisett í protokollini viðvíkjandi Føroyum.

EF viðurkendi tey viðurskifti, sum orsakaðu trupulleikar, serstakliga fyri Føroyar og gekk við til eina 3 ára umhugsummartíð. Sosiali eru Føroyar uttan fyri Rómsáttmálan uttan so at avgjørt er áðrenn 31. december 1975, at Føroyar skulu luttaka í tí viðkaða EF.

Tann núverandi 227. greinin í Rómsáttmálanum fyrirsetur fyri tey 6 limalondini tey øki, sum sáttmálin ella partar av honum eru galdandi fyri. Viðkanin av limatalinum í EF førir tí við sær ískoyti til 227. grein. Ómanfyri nevndu reglur viðvíkjandi Føroyum verða eitt ískoyti til 227. grein, sum eitt nýtt 5. pætti. Orðalagið í hesum pælinum er:

«Hóast regluna í 1. pætti er hesin sáttmálin ikki galdandi fyri Føroyar. Danska kongaríkið kann tó við skjali, sum seinast 31. december 1975 skal verða handað stjórnini í ítalska lýðveldinum, sum sendir váttað avrit til stjórnirnar í hinum limalondunum, siga frá, at sáttmálin er galdandi fyri hesar oyggjar frá 1. degi í 2. mánaða aftaná handingin av hesi váttan.»

Tilsvarendi ískoyti verða sett í 198. grein í sáttmálanum um EURATOM og í 79. grein í sáttmálanum um EKSF (europeiski kol- og stálfelagskapurin).

Um eingin fráboðan verður latin áðrenn ásettu tíðarfreistina, fer Rómsáttmálin ikki at galda fyri Føroyar. Føroyar mugu sostatt áðrenn árslok 1975 laka støðu til luttøku í EF á limaskapsgrundarlagi.

Verður avgerðin, at Føroyar ikki skulu gerast luttakari upp á tær treytir, sum ásettar eru í protokollini um serreglur fyri Føroyar, skal EF-ráðið eftir áheitan frá dansku stjórnini taka støðu til skipanir egnaðar at loysa teir spurningar, sum gera seg galdandi fyri EF og serliga fyri Danmark og Føroyar. Hvørjar loysnir talan kann verða um til ta tíð er sjálvsagt ógjørligt at siga nú, men orðalagið í protokollini sigur frá, at møguleiki er fyri hóskandi skipan innan fyri ella uttan fyri. Um vit til ta tíð skulu miða móti loysn innan fyri ella uttan fyri limaskap lekur heimastýrið avgerð um.

B. Fiskivinnumál.

Um somu tíð samráðingarnar millum EF og ley fýra londini, sum søkja um limaskap, byrjaðu (30. juni 1970) samtykti EF høvuðsreglurnar í tí felags fiskivinnupolitikki, sum skuldi galda í EF. Hesin fiskivinnupolitikkur er býttur í ein strukturpolitikk og eina marknaðarskipan. Høvuðsreglan í strukturpolitikkinum er, at eitt hvørt limaland viðvíkjandi fiskiskapi á egnum fiskiøki ikki má gera mun millum rættindi og skyldur hjá egnum fiskiførum og hjá fiskiskipum frá øðrum limalondum. Marknaðarskipanin miðar fyrst og fremst móti at tryggja teimum, sum reka fiskiskap, eina rímliga úrtøku. Við tí í hyggju umfatar marknaðarskipanin

eina minstaþrískipan, toll og aðrar fyriskipanir móti innflutningi frá utan fyrir standandi lendum umframt stuðning til útlutning.

Reglurnar í fiskivinnupolitikkinn hjá EF eru, sum vera man, grundaðar á fiskivinnuviðurskiptini í teimum núverandi 6 limalöndunum. Burtursæð frá Danmark eru fiskivinnuviðurskiptini í unsækjaralöndunum í flestu fornum rættiliga ólík teimum í EF. Tað var tí náttúrligt, at tann fiskivinnupolitikkur, sum EF hevði viðfikið, ikki í øllum fornum hóskaði til viðurskiptini í einum viðkaðum EF bæði viðvíkjandi reglunum um veiðurættindini innan fyri fiskimark og viðvíkjandi marknaðarskipanini.

EF viðurkendi hetta og endaðu drúgvur samráðingar um hesar spurningar við, at unsækjaralöndini fingu ein munandi part av krøvum teirra uppfyllt.

1. Veiðurættindini innan fyri fiskimark.

Krøvini hjá unsækjaralöndunum vóru ikki eins viðvíkjandi rættiðnum til fiskiskap á egnum fiskiøki. Føroyar, Grønland og Noreg ynsktu at varðveita einkarrættin til fiskiskap innan fyri fiskimark teirra utan tíðarmark.

Undir samráðingunum gjørdist tað greitt, at EF ikki vildi ganga við til undantaksskipanir, sum formelt vóru ólíðaravmarkaðar, tí at hetta ikki samsvaraði grundreglunum hjá EF. Tað vísti seg eisini, at EF var sinnað til at veita víðari undantaksreglur fyri øki, har fiskivinnan hevur stóran týdning, enn fyri øki, har fiskivinnan hevur minni at siga í landshúshaldinum.

Út frá hesum grundarlagi snúðu tingingarnar seg einaest um, hvørji øki kunnu fáa undantaksloyvi, og um hvussu víttgangandi undantaksstöðan skuldi vera á fiskiøkinum, hvussu leingi undantaksstöðan skuldi vera og um reglurnar, sum skuldu galda, tá ið tann tíðaravmarkaða undantaksstöðan var lokið. Talan er sostatt ikki um broytingar í EF-grundregluni um, at ley einstøku limalöndini ikki mugu geva teirra egnum fiski fornum framnihjárættið til veiðu á egnum fiskiøki, men um undantøk frá henni.

Á ráðharrafundum 11. - 12. desember 1971 í Brüssel samdust Bretland, Írland og Danmark við EF um eina skipan fyri veiðurættindini innan fyri fiskimark hjá lutakarlöndunum í einum viðkaðum EF. Tað er óvist, um skipanin verður sett í eina protokol ella verður tikin við í upptøkasáttmálanum. Í løtuni er líkt til, at tað verður protokol orðað sum skjal.

Semjan ber í høvuðstáttum í sær, at limalöndini (tey núverandi og tey nýggju) í 10 ár roknað frá 1. januar 1973 varðveita rættin til eina at loyva egnum fiskiskipum at fiska innan fyri 6 fjórðingar frá basislinjum. Sum eina serskipan fyri ávís øki, har fiskivinnan hevur serliga stóran týdning --- t.d. í Føroyum, Grønlandi, Hetlandi og Orknøyggiunum - -

skal einkarrætturinn samleiðis galdast í 10 ár, men fyrri fiskiskap innan fyrri 12 fjórðingar frá basislinjun. Einkarrætturinn sipar til fiskifer, sum vanligu hava fiskað á hesum fiskileiðum og út frá havnum framvið fiskiöknum. Aðrenn 10-áraskeiðið er lokið, skal EF-kommissiónin geva frágreiðing til EF-ráðið um socialu og búskaparliga viðurskiftini í økjum, sum hava havt undantaksstöðu, umframt um gongdina í fiskaslovnunum uttanfyri hesi øki. Á ráðharrafundinum 11. december millum Danmark og EF, váttaði EF í nevndu frágreiðing, at serligur dentur skal leggjast á viðurskiftini í teimum økjum, har fiskivinnan av geografiskum grundum framvegis er serliga týðningamikil vinnugrein. Á hesum grundarlagi skal EF-ráðið síðani taka stöðu til tiltøk, sum kunnu avloysa undantaksstöðuna.

Hverji tiltøk, talan kann verða um, er ikki nærri greinað út, men tey kunnu til dømis vera framleiðing av einkarrættindum bæði innan fyrri 6 og 12 fjórðingar ella fíggjarligur stuðul frá EF til úthygging og umlegging av vinnulivinum. Tað er sjálvsagt, at grundarlagið undir og tørvin fyri at framleiðja einkarrættin til fiskiskap innan fyrri fiskimark er størri, less størri týðning fiskivinnan hevur. Undir samrøðum við leiðandi talsmen fyri EF var eftir upplatan EF's eingin ivi um, at viðvíkjandi Føroyum og Grønlandi fór einkarrætturinn til fiskiskap innan fyrri 12 fjórðingar at verða framlongdur aftaná tey fyrstu 10 árin, so leingi sum viðurskiftini í Føroyum og Grønlandi ikki vóru heilt og aldeilis broytt. Tá tað í frágreiðingini hjá EF-kommissiónini skal leggjast serligur dentur á ta geografisku stöðuna, er hetta fyrri nærmast beinleiðis at undirstrika serstöðuna, sum Føroyar og Grønland eru í, vegna sera snáar møguleikar fyrri aðrari vinnu enn fiskivinnuna.

Avgerðin hjá EF-ráðnum um veiðirættið innan fyrri fiskimark hjá lutakarlondum skulu vera einmæltar. Hetta er í sjálvum sær ein eyka trygd fyri framhaldi av einkarrættinum innan fyrri 12 fjórðingar í Føroyum, um vit til sína tíð hava avgjørt at fara upp í EF. Men sjálvt um avgerðir í hesum máli formelt sæð ikki kravdu at vera einmæltar, hevði vissan fyrri framleiðing av undantaksstöðuni í veruleikanum verið tann sama vegna ta manngongd, sum fylgd hevur verið síðani Luxembourg-semjuna í 1966. Sambært hesa semju skal EF-ráðið, í avgerðum um mál av sera avgerandi týðningi hjá einum ella fleiri limalondum, stremba í móti eini loysn, sum øll limalondini kunnu ganga við til. Í slíkum máli hevur hvørt limalandið sostatt, uttan mun til hvat reglur EF's annars siga, í veruleikanum ein vetorætt.

Noreg luttók ikki í semjuni á ráðharrafundinum 11. — 12. december 1971. Orsøkin var fyrst og fremst, at Noreg og EF ikki komu til sættis um, hvussu stórir partur av tí norska fiskiökinum skuldi koma undir 12-fjórðinga undantaksregluna, og at Noreg ikki helt orðalagið viðvíkjandi, hvat ið skal galdast aftaná 10-ára undantaksstöðuna hera í sær nóg

stóra frygd fyri framhaldi av einkarrættinum til fiskiskap innan fyri 12-fjórðingar fyri alt tað øki, sum semja verður um. Seinri samráðingar millum Noreg og EF hava ikki ført við sær semju millum parlarar.

Semjan um veiðurættindi á fiskiøkinum ásetur sum nevnt undantaksstöðu innan fyri 6 og 12 fjórðinga fiskimark. Tað er ein fylgja av hesum, at luttakaralondini ikki kunn fáa einkarrætt móttvegis øðrum luttakaralondum til fiskiøki uttan fyri 12 fjórðingar. Eitt limaland kann við øðrum øðrum ikki flyta fiskimark sítt út um 12 fjórðingar uttan, at fiskifør frá hinum limalondunum fáa somu veiðurættindi, sum fiskifør frá viðkomandi limalandi. Harafturímóti forða ongur EF-reghur luttakaralondum at flyta fiskimark teirra út um 12 fjórðingar og harvið skerja fiskirættindini hjá fiskiførum frá londum, sum ikki eru limir av EF.

Undantaksreglurnar um veiðurættindini eru gjørdar fyri at verja móti avleiðingum fyri vinnulíkindini á teimum økjum, har fiskivinnan er av týdningi, sum ótti kundi vera fyri, um fiskifør frá øllum limalondunum finga rætt til at fiska innan fyri fiskimark. Tí er einkarrætturin til fiskiskap innan fyri fiskimark bundin til fiskifør, sum eru heimahoyrandi í viðkomandi økjum. Fyri til dømis Føroyar merkir hetta, at einkarrætturin til fiskiskap á tí føroyska fiskiøkinum innan fyri 12 fjórðingar umfatar føroysk fiskifør og fyri Grønland einans grønlenskt fiskifør. Herav stendst, at tey frammihjórættindi, sum føroysk og dansk fiskifør hava í Grønlandi, fella burtur. Undir samráðingunum viðmerkendi EF, at traditonelt fiskari við føroyskum og danskum fiskiførum innan fyri fiskimark í Grønlandi kann halda fram í hægst 5 ár at rokna frá 1. januar 1973, meðan frammihjórættindi hjá øðrum londum til fiskiskap við Grønland skulu halda uppat sambært galdandi reghur, t.v.s. frá 31. mai 1973. Henda samtyktin er eitt tvífalt frávik frá regluni í protokollini um fiskirættindini um, at tey einstøku limalondini skulu kunna varðveita tey frammihjórættindi hjá hvørjum øðrum, sum vóru í gildi 31. januar 1971, so leingi sum undantaksreglurnar vóru í gildi fyri viðkomandi øki.

Um tey føroysku veiðurættindini í Grønlandi fella burtur eftir færri enn 5 árum er ikki ein greitt, lí hesin spurningur skal avgerast eftir samráðingum millum myndugleikarnar í Grønlandi, Føroyum og Danmark. Viðvíkjandi varðveitingini av teimum føroysku frammihjórættindum í Grønlandi er tað ikki avgerandi, hvørja stöðu Føroyar taka til lutøku í EF. Sum partur av EF kann Grønland ikki geva føroyskum fiskiførum frammihjórættindi til fiskiskap uttan, at limalondini í EF fáa somu rættindi. Um Grønland kann hugsast at vilja ganga við til at loyva fremmandum fiskiførum at fiska innan fyri 12 fjórðingar er ill at siga, men er tó kanska ikki óhugsandi fyri ávísar veiðuhættir ella ávís veiðuøki ella ávísar árstíðir.

Limalondini mugu ikki fyri tey fiskiøki, sum koma undir undantaks- skipanina, línka tær reglur, sum tey hava ásett fyri fiskari. Hetta vil m.a. siga, at gerast Føroyar luttakari í EF mugu ikki fyriskrivast lagaligari reglur fyri troling innan fyri fiskimarkið eina tær reglur, sum eru í gildi, tá Føroyar fóru uppí EF. Reglan miðar imóti at friðbyrgja, at veiðuøki innan fyri fiskimark vegna brúk av reiðskapi ella veiðuhátti, sum ikki áður vóru loyvd, í órímligan mun verða týnd til ógagns fyri fiskastovnin og fyri fiskiskapin eisini hjá fiskiferum frá øðrum limalondum, tá undan- taksstøðan er yvirstaðin.

Í seinasta lagi 1. januar 1978 skal EF ráðið samtykkja reglur fyri fiskari við tí í hyggju at verja havfiskileiðir og at varðveita teir biologisku «re- sursir»nar í sjónum. Hvussu hesar reglur nærri skulu verða, hevur ikki verið umrøtt undir samráðingunum, men tað er ikki ætlanin at áseta gjølligar forskriftir fyri hvørt einstakt veiðuøki ella limaland. Hugsanin er heldur at samtykkja nakrar høvuðsreglur, sum skulu galda fyri øll limalondini sum t.d. minstustøddir á fiski, meskavídd og kanska veiðu- hættir. Tá hesar avgerðir skulu takast, eru í hvussu so er summi tey týdn- ingarnestur fiskivinnulondini her um leiðir helst limir av EF.

2. Marknaðarskipanin.

Undir samráðingunum við tey einstøku umsøkjarylondini er EF gingið við til ymsar broytingar og iskoyti til reglurnar um marknaðarskipanina, soleiðis at hon kemur at hóska betri til landingar- og soluviðurskiftini í umsøkjarylondunum. Talan er um broytingar og iskoyti, sum galda fyri tað víðkaða EF og ikki einans fyri tað ella tey londini, sum hava havt ynskir á hesum økjum.

Eftir galdandi reglum er tann av EF-myndugleiknum ásetti lægsti avreiðingarprísurin tann sami fyri hvørt fiskaslag fyri seg alla staðni í EF. Í tí víðkaða EF verður tann lægsti avreiðingarprísurin vegna flutnings- kostnaðin settur lægri fyri avreiðingarpláss, sum liggja fjært frá høvuðs- marknaðarhavnunum enn fyri avreiðingarplássini í høvuðsmarknaðar- havnunum (t.d. í Danmark og Vesturtýsklandi).

Línaskapur av framleiðarasamtøkum, sum skulu umsita marknaðar- skipanina, er eftir núverandi reglum ótvungin. Í víðkaða EF verður tað í vissum ferum gjørligt at geva ikki-limum somu skyldu til at yvirhalda lægstu prísirnar, sum limir hava.

Tann núverandi marknaðarskipanin hevur ongna reglur um fiskamjøl og fiskaolju. Í víðkaða EF skulu viðurskiftini viðvíkjandi framleiðslu og sølu av fiskamjøli og fiskaolju kannast fyri at finna fram til tørvandi tiltøk. Hetta ber í sær, at ein marknaðarskipan ivaleyst skal gerast fyri hesar vørur. Ein slík skipan skal gerast soleiðis, at framleiðslan fær rímliga verju móti kapping frá londum, sum ikki eru limir av EF, men

má ikki føra til lýning av fiskastovninum eða til at halda liv í ólonandi fyrirkum.

Fryst fiskaflok eru heldur ikki uppi í tí núverandi marknaðarskipanini. Viðkaða EF skal kanna marknaðarviðurskiftini fyri fryst fløk og gera neyðug tiltøk til at loysa teir spurningar, sum kunnu koma, um flakaframleiðslan økist í mun til søluna av feskum fiski og av, at flakaframleiðslan umboð á ídnaðartrolarum økist í mun til framleiðsluna á landi. Átlanin er at gera eina marknaðarskipan í tí viðkaða EF til stabilisering av prísunum av fryslum fiskaflaki.

Av ávísun orsökum er tann galdandi marknaðarskipanin í EF ikki væl hóskandi til viðurskiftini í Føroyum. EF hevur undir samráðingunum viðurkent, at serligar umstøður og serligir spurningar gera seg galdandi á hesum økinum í Føroyum. EF hevur samtykt, at gera tørvandi tillagningar, so marknaðarskipanin kann virka í Føroyum, um Føroyar gerast limur av EF (sí 2. grein, 3. pætti í protokollini um Føroyar, skjul nr. 1).

C. Onnur mál.

1. Landbúnaður.

Undir samráðingunum viðvíkjandi EF, at tær føroysku studningsveitingarnar til landbúnaðin, hurtursæð frá mjólkastudninginum, fullu iou undir undantaksreglurnar í Rómsáttmálanum, sum loyva studning frá tí almenna. Sostatt kunna hesar studningsveitingarnar halda fram uttan at serslakar reglur fyri Føroyar eru neyðugar. Sambært felagsmarknaðarskipanina fyri mjólk og mjólkavørur er studningur til mjólkaframleiðslu ikki loyvdur. EF hevur tó samtykt eina undantaksstöðu fyri Føroyar, sum loyvir føroysku myndugleikunum framvegis at gera hóskandi tiltøk til at tryggja fólkinum mjólk til samuligan prís. Hetta her í sær, at landskassin framvegis vil kunna veita mjólkastudning.

2. Salt.

EF-tollurin á salti er útvið 60 kr. fyri hvørt tonsið. Um Føroyar gjørdist luttakari í EF var tí umráðandi framvegis at fáa tollfrítt salt úr Spaniu (Ibiza). Millum annað av tí at Noreg eisini setti fram ynski um frávik frá felags EF-tollregluni fyri salt, og talan tá var um stórar nøgdir, vildi EF ikki ganga við til eina undantaksskipan.

Undir samráðingunum upplýsti EF, at sambært galdandi EF-reglur hava skip, sum fara á saltfiskaveiðu, rætt til tollfrítt salt, og at tollurin á salti til framleiðslu av saltfiski, sum verður útfluttur til lond uttan fyri EF, kann verða endurgoldin. Harumframt skal, sambært sáttmála millum EF og Spaniu, EF-tollurin á salti frá Spaniu stígvíst minka til í 1977 at verða

40% av EF-tollinum; eftir øllum at døma kemur ein nýggjur sáttmáli við Spania at avloysa tann núgaldandi og færa við sær, at m.a. salt úr Spania verður tollfrítt. Samstundis eigur at vera havt í huga, at tey nýggju limalondini skulu tillaga sínar tollsatsir stigvíst til EF-tollin, og kemur tí ein lægri tollur enn nevndu knappar 60 kr. fyri tonsið at galda fyri innflutning av salti úr Spania, um Føroyar gerast luttakari í EF.

Galdandi EF-reglur hera sostatt í sær, at einans saltfiskur framleiddur uppi á landi í Føroyum og sum verður útfluttur til limalond, verður nervaður av EF-tollinum, um Føroyar luttaka í EF. Tá havt verður í huga, at núverandi EF-tollurin á salti vildi dyrkað framleiðsluútreiðslurnar við stórt sæð minni enn 1% av saltfiskavirðinum, og at tollurin einans rakar ein lutfallsligan lítlan part av framleiðsluni av saltfiski varð frásøgnin hjá EF tikin til eftirtektar, og kravið um eitt tollfrítt kontingent slept.

3. Almennur stuðul til skipabygging og skipakeyp.

Eftir galdandi reglum er EF-tollurin á tillari til skipabygging avtíkin. Sostull kann landskassans endurrinding av innflutningsgjaldinum av tilfarinum, sum innflutt verður til bygging av skipum, við 9,75% av metingarvirðinum halda fram. Somuleiðis er við larmagjaldsstudninginum, sum landskassin letur svarandi til 4,5% av metingarvirðinum, tí hesin studningur er ikki lægri enn EF-reglurnar fyrseta. EF-kommisstónin hevur sett uppskot um, at studningur til skipabygging um nokur ár ikki má vera meira enn 5% av virðinum á skipinum.

Viðvíkjandi studningslánum til fiskiskip upplýsti EF, at serligar reglur komu at galda sambært tann felags fiskivinnupolitikkini, men at slíkar reglur vóru ikki enn ásettar. EF mælti tí, at eingin orsök var til at gera ta føroysku studningslánskipanina til ein spurning, men nýta skipanina sum higartil. EF upplýsti annars, at tá EF-reglurnar um stuðul til strukturfremjandi tiltøk til fiskivinnuna sambært tann felags fiskivinnupolitikkini vóru samtyktar, fór tað at verða møguligt hjá EF av felags grunni (FEOGA) at veita studning til íleggingar í m.a. fiskiskip.

4. Prísiskoytisskipanin.

Prísiskoytisskipanin ber í sær ávís prísiskoyti til veiðunøgðina. Ein slík skipan samsvarar ikki grundregluni í EF um forboð móti studningi frá tí almenna sum bendir kappingarviðurskiftini. Um Føroyar gerast luttakari í EF, má prísiskoytisskipanin sostatt avtakast í tí líki, sum hon nú hevur, ella broytnst soleiðis, at studningurin verður givin á ein slíkan hátt, at hann ikki beinleiðis er bundin til veiðunøgðina.

5. Trygging.

Undir sattráðingunum upplýsti EF, at ongar reglur eru ásettar við-

vikjandi trygging, sum forðaðu fyri framhaldi av tí føroysku einkarrættarskipanini. EF-kommissiónin fyrireikar uppskot til reglur um niðurseturætt og flyting av bændum millum limalondini. Koma slík uppskot fram, skulu tey viðgerast sambært ta fyribilsskipan um samráðingar, sum er sett í verk, millum umsøkjaralondini og EF, ella í tí viðkaða EF-ráðnum. Danmark vil tá hava møguleika fyri at røkja føroysku áhugamálini í umhugsingartíðini á hesum økjum, soleivis at einkarrætturin kann verðveftast.

6. Tollur.

Í 3 ára umhugsingartíðini luttaka Føroyar hvørki á ein ella annan hátt í tí tolltillaging og tillagingum av øðrum slagi, sum umsøkjaralondini og EF eru samd um. Landsstýrið heldur tað vera umráðandi, at føroysku útflutningsviðurskiftini av hesum verða nervað minst møguligt í umhugsingartíðini. Í so máta er tað av týðningi, at EF gekk við til, at núgaldandi tollreglur fyri innflutning úr Føroyum til Danmarkar halda fram í umhugsingartíðini (smb. 1. grein í protokollini viðvikjandi Føroyum, skjal nr. 1).

Sostatt hevur Danmark fingið loyvi til, um Danmark fer uppi EF, í umhugsingartíðini ikki at krevja toll av innflutningi úr Føroyum av vörum av føroyskum uppruna og framleiddar í Føroyum.

Um Føroyar áðrenn umhugsingartíðin er yvirstaðin ger av at fara uppi EF, skulu samhætt 2. grein, 2. pætti, tær tollreglur tollsatsir galda sum vildu verið í gildi, um Føroyar gjørdist luttakari frá 1. jannar 1973. Um Føroyar til dømis gerast limar frá 1. jannar 1976 galda tá fyri innflutning frá altan fyri standandi londum tollsatsir, sum eru 80% av leimum í EF galdandi.

7. Rættindi og skyldur.

Gerast Føroyar luttakari í EF fáa Føroyar frá upptøkadegnun somu rættindi og átaka sær somu skyldur, sum galda fyri limalandið Danmark, hvírsæð frá teimum serstreytum, sum fyrissettar eru í protokollini viðvikjandi Føroyum (sí 2. grein, 1. pætti í Føroya-protokollini).

Í EF mugu limalondini ikki hava reglur um niðurseturættin, sum geva ríkisborgarunum í tí einstaka limalandinum størri rætt enn ríkisborgarum frá hinum limalondunum. 4. grein í protokollini viðvikjandi Føroyum sigur, at danskir ríkisborgarar, sum búgva í Føroyum, ikki eru undir niðursetureglunum í Rómsáttmálanum, so leingi Rómsáttmálin ikki er í gildi í Føroyum. Av hesi grein fylgir, at føroyingar ikki í umhugsingartíðini, um teir vilja stovna virkir o.t. í Danmark ella øðrum limalandi kunnu krevja viðferð sambært reglurnar fyri ríkisborgarar úr limalottidunum, sum búgva í teimum.

Støða Føroya í umhugsingartíðini.

So leingi sum Føroyar ikki hava tikið sløðu til luttøku í EF á tí grundarlagi, sum stendur í protokollini viðvíkjandi Føroyum, eru Føroyar í allar mátar stillaðar sum onnur ikki-limalond burtursæð frá, at tollfrælsi í Danmark heldur fram. Vert er at hava í huga, at onnur rættinir t.d. landingarrættindi í Danmark, ikki eru tryggjað gjøgnum tollfrælsi. Um Danmark gerst limur av EF og setir í gildi marknaðarskipanina fyri fisk, eru tað sostatt reglurnar í hesi skipan, sum galda fyri innflutningin (landingar) frá føroyskum skipum eins og fyri landingar frá skipum úr øðrum uttan fyri standandi londum.

Millum tey nýggju limalondini og EF skulu tollgarðar og aðrir landilsmeibogar koyrast burtur í seinasta lagi í 1977. Samleiðis skulu tey nýggju limalondini stígvíst minka munin millum teirra tollsatsir og EF-tollsatsirnar, soleiðis at EF-tollsatsirnar galda fyri alt tað viðkaða EF frá 1977. Fyri ídnaðarvørur fara tilttllagningar fram soleiðis:

	Tollminkingin millum EF og limalondini.	Minkingin av muninum millum EF-tollin og tollin í nýggju limalondunum.
1. apríl 1973	20%	eingin
1. januar 1974	20%	40% av muninum
1. januar 1975	20%	20% av muninum
1. januar 1976	20%	20% av muninum
1. juli 1977	20%	20% av muninum
	100%	100%

Tað er ikki enn heilt greitt, um somu reglur fara at galda fyri fisk og fiskavørur, men ivin er einans um tollminkingin millum EF og nýggju limalondini skal byrja 1. apríl 1973 ella 1. juli 1973. Undir øllum umstøðum verður henda tollminkingin komin uppá 60% í 1975. Sostatt er í 1975 tollurin á til dømis frystum fløkum frá teimum nýggju limalondunum til tey 6 núverandi limalondini minkaður úr teimum núverandi 15% til 6%.

Føroyski innflutningurin fer fram sambært reglur samtyktar av føroysku myndugleikunum, sum sjálvsagt ikki hava nakra skyldu til at broyta reglurnar í umhugsingartíðini.

Fer Danmark uppí EF, fellur limaskapurin í EFTA burtur, eisini fyri

Føroyar. Av serligum lýðningi í hesum viðfangi er tað, um galdandi tollfrælsi í Bretlandi fyri innflutningi av frystum fiskaflokum frá EFTA-londum fellur burtur. Hetta tollfrælsi er bundið til ein minstapríssáttmála millum Bretland og tey EFTA-lond, sum flyta út fryst fiskaflok. Sáttmálin fellur burtur, um Bretland gerst limur av EF. Sum nýggjur limur av EF skal Bretland, sum nevnt stígvíst tilaga sínar tollsatsir til EF-tollsatsirnar. Um ein skipan kann fáast í lag, sum varðveitir tollfrælsi fyri útflutning av flokum úr Føroyum til Brellands í umhugsingartíðini er torført at meta um í løtuni. Hesin spurningurin stendur ikki bert í samband við um Bretland frá 1. januar 1973 setur í verk aftur 10% tollin á flokum ella framvegis nýtir 0% toll, men eisini við Íslands viðurskifti við EF. Av teimum EFTA-londunum, sum ikki hava søkt EF um limaskap, er Ísland tað einasta, har útflutningurin av fiski og fiskavörum til tað víðkaða EF er av lýðningi.

Ísland hevur biðið EF um eina handilsskipan, sum m.a. skal geva tollfrælsi fyri innflutningi til EF av frystum fiskavörum. Tann samráðingargeimild, sum EF-kommissionin hevur fingið frá EF-ráðnum, ber í sær, at EF tilbjóðar Íslandi 50% tollminking fyri fisk (tosk, hýsu, kongafisk og upsa) treytað av, at Ísland ikki flytir fiskimarkið út mótvægis limalondunum í tí víðkaða EF. Samráðingargeimildin umfatar sostatt ikki fryst fiskaflok. Um fryst fiskaflok kortini koma uppí eina skipan millum EF og Ísland er torført at siga nakað um, tí samráðingarnar millum Ísland og EF eru ikki ldnar. Í hesum viðfangi eigur at verða havt í huga, at EF sum aðalsiónarmið hevur sagt seg samdan í, at víðkanin av EF ikki skal føra við sær endurreisning av tollgørðum millum EFTA-lond, sum søkja um upptøku í EF, og limi EFTA-londini. EFTA umfatar frían handil fyri ídnaðarvørur millum luttakarlondini. Sambært EFTA-reglurnar er fyrst fiskaflok roknað sum ídnaðarvøra, men so er ikki sambært EF-reglurnar, sum tær nú eru.

Niðurstøða.

Um Danmark fer uppí EF verður Rómsáttmálin ikki galdandi fyri Føroyar, uttan føroyska heimaslýrið biður dansku stjórnina boða frá, at Føroyar skulu vera limur.

Verður sáttmálin galdandi fyri Føroyar, færir tað við sær somu limarættindi og -skyldur sum galdandi fyri Danmark, burtursæð frá teimum serættindum, sum umrædd eru í 2. grein í protokolli viðvíkjandi Føroyum.

Ger føroyska heimaslýrið av, at Føroyar ikki kunnu gerast limur, skal

felagsmarknaðurin finna fram til, hvussu teir tvørleikar, sum standast av hesum fyri EF, Danmark og Føroyar skulu verða løystir.

Hjáløgd eru hesi skjøl:

1. Protokollin viðvíkjandi Føroyum við týðing.
- 2a. Fiskimarksreglurnar.
- 2b. Marknaðarskipanin.
3. Røða sum marknaðarráðharrin helt á ráðharrafundi 9. november 1971.
4. Røða sum løgmaður helt á ráðharrafundi 9. november 1971.
5. Røða sum løgmaður helt 24. november 1971 á fundi við Kommissiónina.
6. Røða sum marknaðarráðharrin helt á ráðharrafundi 29. november 1971.

Skjal 10 nr. 1.

Protokol viðv. Føroyum.

1. L'application du traité d'adhésion à la CEE et à l'Euratom ainsi que la décision du Conseil concernant l'adhésion à la CECA n'exigeront, tant que le gouvernement Danois n'aura pas fait la déclaration mentionnée à l'article (au 2) de l'acte relatif aux conditions d'adhésion et aux adaptations des traités et jusqu'au 31. décembre 1975 au plus tard, aucune modification du régime douanier applicable, à la date de l'entrée en vigueur de ce traité et de cette décision, aux importations dans les autres régions du Danemark de produits originaires et en provenance des Iles Féroé.

Les marchandises importées des Iles Féroé dans les autres parties du Danemark au bénéfice du régime sus-visé ne peuvent être considérées comme étant en libre pratique dans cet état au sens de l'article 10 du traité CEE, lorsqu'elles sont réexportées dans un autre État membre.

2. Au cas où le gouvernement Danois ferait la déclaration mentionnée à l'article (au 2) de L'acte, relative à l'application du traité et de la décision en ce qui concerne les Iles Féroé, les droits et obligations découlant de l'adhésion du Danemark aux Communautés s'appliqueraient aux Iles Féroé, sous réserve des dispositions particulières relatives aux Iles Féroé figurant dans L'acte et dans le présent protocole.

A compter de la date à laquelle les traités deviendraient applicables aux Iles Féroé, les droits de douane qui seront appliqués à l'égard des pays tiers sont ceux qui auraient résulté d'une adaptation au tdc, si cette adhésion avait eu lieu en même temps que celle du Danemark aux Communautés et aux mêmes conditions.

Dans le cadre de l'organisation commune de marche pour la pêche et les produits de la pêche, les institutions de la Communauté rechercheront des solutions adéquates aux problèmes spécifiques des Iles Féroé.

Les autorités des Iles Féroé pourront maintenir, sous contrôle communautaire, des mesures appropriées en vue d'assurer l'approvisionnement en lait de la population des Iles Féroé à des prix raisonnables.

3. Si, durant la période évoquée au point 1 ci-dessus, le gouvernement Danois informe le Conseil, sur la base d'une résolution pas en mesure de faire une déclaration sur la participation des Iles Féroé aux Communautés aux conditions mentionnées au point 2 ci-dessus, le Conseil examine, à la demande du gouvernement Danois, la situation ainsi créée, le Conseil décide, sur proposition de la commission, des arrangements à prévoir pour résoudre les problèmes que cette situation poserait pour la Communautés et notamment pour le Danemark ainsi que les Iles Féroé.

4. Les ressortissants Danois résidant aux Iles Féroé ne seront considérés comme ressortissants d'un Etat membre au sens des traités qu'à compter de la date à laquelle ces traités deviendraient applicables à ces Iles.

Skjal 10 nr. 1.

Týðing.

**Protokol
viðvíkjandi
Føroyum.**

1. At sáttmálin um upptøku í EEF (europeiski fíggjarligi felagsskapurin og EURATOM og avgerðin hjá Ráðnum um upptøku í EKSF (europeiski kol- og stálfelagsskapurin) er galdandi skal ikki fyrr enn danska stjórnin hevur givið ta í 2. grein í sáttmálanum um upptøku-treytirnar og tillagingarnar av sáttmálanum nevndu fráboðan og til í seinasta lagi 31. december 1975 føra við sær nakra broyting í teimum tollreglum, sum vóru galdandi fyri innflutning úr Føroyum til Danmarkar av vörum av føroyskum uppruna, tá ið hesin sáttmáli og hendan avgerðin kom í gildi.

Vörur innfluttar úr Føroyum til Danmarkar undir omanfyri nevndu skipan koma ikki undir reglurnar um frían vørustreym í hesum landi sum fyriskipað í grein 10 í Rómsáttmálanum, tá ið vörurnar verða útfluttar til eitt annað land.

2. Um so er, at danska stjórnin gevur fráboðanina, sum er nevnd í 2. grein í sáttmálanum, um at seta í gildi sáttmálarnar og avgerðina í Føroyum, skulu tey rættindi og tær skyldur, sum standast av limaskapi Danmark í EF galda fyri Føroyar við teimum serreglum viðvíkjandi Føroyum, sum fyriskipað í sáttmálanum og í hesi protokol.

Frá tí degi sáttmálarnir koma í gildi í Føroyum skal, móttvegis uttanfyri standaði londum, galda tann tollur, sum svarar til ta tillaging av EF-tollinum, sum vildi verið galdandi, um Føroyar gjørdust luttakari av EF samstundis við Danmark og upp á somu treytir.

Við grundarlagi í fyriskipanunum fyri ta felags marknaðarskipanina fyri fisk og fiskavörur skulu EF-myndugleikarnir stremba eftir at finna útvegir egnaðir at loysa serliga føroysku spurningarnar.

Føroysku myndugleikarnir kunnu undir felagsskapseftirliti framvegis nýta lóskandi tiltøk við tí í hyggju at tryggja, at fólk ið í Føroyum fær mjólk til rimiligan prís.

3. Um danska stjórnin eftir avgerð heimastýrisins í tí í 1. grein nevnda tíðarskeiði sigur Ráðnum frá, at hon ikki kann geva eina fráboðan um luttøku Føroya í EF uppá tær í 2. grein nevndu treytir, skal Ráðið eftir áheitan frá dansku stjórnini kanna ta støðu, sum stendur av hesum. Eftir uppskoti frá kommissiónini skal Ráðið taka støðu til skipanir egnaðar at loysa teir spurningar, sum í hesum viðfangi taka seg upp fyri EF og serstakliga fyri Danmark og Føroyar.

4. Danskir ríkisborgarar búsitandi í Føroyum eru ikki at rokna sum ríkisborgarar úr einum limalandi sambært reglurnar í sáttmálanum fyrr enn frá tí degi sáttmálarnir eru settir í gildi í Føroyum.

Skjal 10 nr. 2 a.

Týðing.

Fiskimarksreglurnar

(antín sum serstøk protokól ella
sum partur av upptøkusáttmálanum)

- I. 1. Limalondini í viðkaða EF hava heimild til sum frávik frá reglunum í 2. grein í forskrift nr. 2141/70 samtykt av EF-ráðnum 20. oktober 1970 um at seta í verk ein felags strukturpolitikk fyri fiskivinnuna og til 31. december 1982 at varðveita einarætt til fiskiskap á fiskiøkinum undir suveriniteti ella jurisdiktión limalandanna innan fyri 6 fjórðingar roknað frá basislinjum fyri fiskifør teirra, sum vanliga hava fiskað á hesum veiðuøkjun og út frá havnum framvið teimum (Hóast hetta kunnu dansk og føroysk fiskifør tí halda fram fiskiskap í Grønlandi í hægst 5 ár).*)

Limalond, sum nýta hesa undantaksskipan, mugu ikki áseta reglur viðvíkjandi fiskari á fiskiøkjun teirra, sum eru linari, enn tær reglur, ið vóru galdandi, tá upptøkusáttmálin kom í gildi.

2. Reglurnar í I. 1. grein og í II. ávirka ikki tey serligu veiðirættindi, sum einhvørt av limalondunum í viðkaða EF tann 31. januar 1971 hevði hjá einum ella fleiri av hinum limalondunum; (tá halda serligu rættindini til fiskiskap á tí grønlandska fiskiøkinum uppat 31. mai 1973).*)

Fyri at fáa í lag rímliga javnvág viðvíkjandi fiskariviðurskiptunum í viðkaða EF í skeiðinum, sum er nevnt í I. 1. grein, eru limalondini samd um, at tað skal vera til hjá teimum at lata vera við til fulnar at nýta tey rættindi, sum teimum eru givin sambært

I. 1. grein, 1. petti á ávísun fiskiøkjun undir teirra suvereniteti ella jurisdiktión.

Limalondini skulu siga Kommissiónini frá teimum tiltøkum, sum tey gera í so máta; Ráðið skal síðani við grundarlagi í eini

frágreiðing frá Kommissióninni kanna stöðuna og um neyðugt geva limalondunum tilráðingar.

- II. 6-fjórðingamarkið, sum er nefnt í I. 1. grein skal víðkast til 12-fjórðingar fyrir hesi øki:
1. **Bretland.**
 Hetland og Orkneyoyggjarnar, Norður- og Fysturstrondina í Skotlandi frá Cope Wrath til Berwick, Norðureysturstrondina í Onglandi frá ánni Cloquel til Flamborough Head, Suðurvesturstrondina frá Lynne Regis til Hurland Point (fróknað 12-fjórðingar rundan um Lundy Island) og County Down.
 2. **Írland.**
 Strondina norðan og vestanfyri Lough Foyle til Cork í suðurvestri,
 strondina eystan fyri Dundalk Bay einans fyri skeljadyr.
 3. **Danmark.**
 Føroyar
 Grønland
 Vesturstrondina frá Tyborøn til Blåvandshuk.
 4. **Frakland.**
 Departementini Manche, l'Ille de Vilaine, strendurnar fyri norðan, við Finistere og við Morbihan.
- III. Í seinasta lagi 6. árið eftir, at upptøkusáttmálin er komin í gildi, skal Ráðið eftir uppskoti frá Kommissiónini taka stöðu til reglur fyri fiskari, sum skulu miða ímóti at verja havfiskleiðir og at varðveita tað biológiska ríkidøssi í havinum.
- IV. Aðrenn 31. december 1982 skal Kommissiónin geva Ráðnum eina frágreiðing um búskaparliga og socialu stöðuna í økjum framvið strendurnar í limalondunum og um stöðuna hjá fiskastovninum. Við hesari frágreiðing sum grundarlagi og við endamálinum við tí felags fiskivinnupolitikkinum í huga skal Ráðið eftir uppskoti frá Kommissiónini kanna hvørjar skipanir, ið skulu kunna avloysa undantaksskipanina, sum er galdandi til 31. december 1982.

*) Tað er í lätuni óvíst, hvussu tað, sum stendur í (—) verður orðað og hvar tað skal standa.

Skjal 10 2 b.

Félags marknaðarskipanin.

1. Tillaging av afturtøkuprísinum.

Fyri at tryggja fiskimonnum í fjartliggjandi økjum í aðra EF rímliga atkoma til marknaðin skal ein regla skoytast uppí forskrift (EEF) nr. 2142/70, sum sigur, at viðvíkjandi avreiðingarplássun, ið eru langt frá høvuðsnýtsluøkjunum í EF, kann afturtøkuprísurin fyri ávísar vørur faldast við tillagingartølum. EF-myndugleikarnir skulu áseta hesi tillagingartøl soleiðis, at ley javna munin millum prísir í teimum økjum, talan er um, og tann vanliga marknaðarprísir.

2. Viðkan av heimildini hjá framleiðarasamtøkum.

Rætturin hjá fiskimonnum til at standa uttan fyri framleiðarasamtøkum og til at lata vera við at fylgja reglunum hjá samtøkunum kann órógva marknaðin undir ávísun umstøðum, sum valda í summunum av umsøjaralondunum, og sum eisini kann vera til ógagns fyri samarbeiðið millum fiskimenn.

At loysa hendan spurning skjýtur EF-samráðingarnevndin upp, at tað skal setast í reglugerðirnar hjá EF, at limalondini fyri ávís øki kunnu:

tilvina eina framleiðarasamtøku umboðandi størstu veiðinøgd og hevur størsta partin av marknaðinum á hesum øki og krevja av fiskimonnum, sum ikki eru limir av samtøkuni, og sum avreiða innan fyri viðkomandi øki, at teir yvirhalda reglurnar hjá samtøkuni um framleiðslu og sølu samanber 5. grein í forskrift (EEF) nr. 2142/70, og at yvirhalda afturtøkuprísir, sum samtøkunir týttir um so er, at hesir er tann, sum er ásettur av EF-myndugleikunum.

3. Fiskamjøl og -olja.

EF-samráðingarnevndin skjýtur upp, at myndugleikarnir í viðkaða EF skulu kanna spurningarnar viðvíkjandi fiskamjóli og -olju at seta í verk tiltøk sum kunnu gerast neyðug á hesum øki. Tá hesi tiltøk verða gjørd, verður havt í huga at verja fiskastovnin og fremja rationella nýtslu av biologiska ríkidømi havsins, og samstundis ikki elva til stovnan ella framhald av ólønandi fyrileikum.

4. Fryst fiskaflok.

Samráðingarnevndin hjá EF áskannar, at søluviðurskiftini fyri fryst fiskaflok í viðkaða EF vilja verða øðrvísi enn í núverandi EF, og skulu myndugleikarnir í tí viðkaða EF hava hetta í huga.

Samráðingarnevndin hjá EF ynskir eisini at siga, at undantaks-

skipanin, sum roknað verður við viðvíkjandi fiskirettindunum innan fyri fiskimark kann fara íverleikar við sær fyri javnvágina viðvíkjandi útboðnum, sum gera tað neyðugt hjá myndugleikunum í viðkaða EF at seta egnað tiltøk í verk.

*) Skjalið er eitt tilboð frá EF til umsøkjaraðlandini sum hesi hava tikið til eftirtektar. Endaliga orðalagið av greinum 1-4 er ikki í lätuni greitt, eins og óvíst er, hvar og í hvørjum formi hesar reglurnar verða fyriskipaðar.

Skjal 10 nr. 3.

Røða hjá danska marknaðarráðharranum harra Ivar Nørgaard, á ráðharrafuøði millum Danmark og europeiska felagsskapin 9. november 1971.

Felags fiskivinnupolitikkur.

Harra formaður,

Uppskotið frá felagsskapinum verður granskað av sendinevnd míni, í lätuni skal eg viðmerkja:

1) viðvíkjandi tí sonevnda generellu skipanini:

— Min stjórn er av tí fæstu áskoðan, at spurningarnir viðvíkjandi felags fiskivinnupolitikkinum mugu loysast áðrenn samráðingarnar enda. Vit kunnu ikki lata ein týðningarmiklan part av okkara økonomi enda í óvissu um tær reglur, sum í framtíðini koma at galda fyri henda partin.

Síðani ynskja vit eina «balanceraða» loysu av fiskimarksspurninginum. T.d. mugu tað verða somu reglur fyri øki framvið sama sjógvi. Annars koma fiskimenn, sum fiska á somu leiðum, ikki at hava somu kappingartreytir.

2) Viðvíkjandi serstøku undantaksskipanunum skal eg viðmerkja:

Vit eru av tí áskoðan, at tað klárt má skiljast millum tær treytir, sum

gjalda fyrir æki undir tí generellu skipanini, tá 10 ára fyrirbils skeiðið er liðið og tær reglur, sum skulu gjalda fyrir tey æki, sum ætlast at koma undir serligu undantaksskipanina.

Tær serligu fliggjarligu umstøðurnar hjá hesum londum rættvisgera eina serskipan. Eftir okkara hugsan ferir hetta til hesa niðurstøðu:

- i) Serstaka undantaksskipanin skal halda áfrum so leingi sum tað ikki klárt er ávíst, at tann serliga støðan, sum liggur aftanfyrir hesa skipan, er avgerandi broytt.
- ii) Um fiskimarkið á nøkrum av hesum landleiðum, ið koma undir ta serligu undantaksstøðu, skuldi verðið viðkað eftir internationalum sáttmála, skal henda serliga støða fevna um tað viðkaða ækið.
- iii) Um fiskivinnuviðurskiftini í teimum økjum, sum eru undir tí serligu skipanini, broytast munandi av tí at fiskimarkið hjá øðrum londum verður viðkað, skal serliga skipanin kunna takast til viðgerðar við tí fyrri eyga at finna eina hóskandi løysu, íroknað viðkan av 12 mila markinum.

3) Herumframt vil eg fegin hava eina vátan av okkara fatan av tveimum málum:

- i) í generellu skipanini stendur, at fiskari skal loyvast fiskiførur, sum vanligu fiska á nevndu økjum og frá hartil hoyrandi havnum. Hetta fata vit soleiðis, at øll fiskifør hjá viðkomandi landi kunnu fiska á hesum leiðum treytað av at tey eru von at fiska har.
- ii) Næsta málið viðvíkur treytunum fyrir teimum serstøku fiskirættindunum, sum hvørt limaland kundi seta fram tann 31. januar 1971 viðvíkjandi einum ella fleiri øðrum limalondum.

Eg vil siga klárt, at mín stjórn er av tí uppfatan, at tað av hesi reglu má fylgja, at tey fiskirættiendi, sum fiskimenn í einum parti av einum limalandi hava í øðrum partum av hesum limalandi, eisini mugu gjalda í tí fyrsta 5 ára skeiðinum.

Skjal 10 nr. 4.

Røða hjá lögmanni á ráðharrafundi millum Danmark og europeiska felagsskapin tann 9. november 1971.

Harra formaður,

Tíðliga undir samráðingunum bað danska stjórnin um serligar samráðingar um serstakar spurningar viðvíkjandi Føroyum og Grønlandi, serliga viðvíkjandi spurninginum um at geva fiskimonnum, ið búgva í Føroyum og Grønlandi, einkarrælt at fiska innanfyri hetta fiskimark.

Harra Nørgaard, ráðharri, hevur longu ført fram, at sum heild kann uppskotið frá felagsskapinum góðkennast sum støði undir eini generellari skipan sum frávik frá grein 2 í forskrift 2141/70.

Eg skal leggja afturat hesum, at frá føroyskari síðu kann uppskotið, sum fram er komið, ikki góðkennast viðvíkjandi Føroyum.

Vit meta tað sum eitt stórt vandamál, um møguleikarnir fyri fíggarligari framgongd í Føroyum verða munandi skerdir, um so er at føroyskir fiskimenn verða útibýstir frá teirra vanligu fiskiøkjum, við tað at fiskimarkið hjá øðrum tjóðum verður víðkað. Eg biði her um, at samráðingar viðvíkjandi hesum serstaka spurningi og teimum serligu spurningum, sum Danmark longu hevur reist viðvíkjandi Føroyum, verða byrjaðar skjótast gjørligt.

Skjal 10 nr. 5.

**Røða hjá lögmanni á fundi við EF kommissiónina
24. november 1971.**

Harra formaður,

Eg eri fegin um at fáa høvi til at viðgera teir serstøku fiskivinnuspurningarnar viðvíkjandi Føroyum. Hetta kann føra okkum eitt týðningarmikið stig víðari í at skapa eina betri fatan innan felagsskapin av hesum spurningum, sum eru av allarstørsta týðningi fyri Føroyar, og at vit betri

skilja viljan hjá felagsskapinum at finna loysnir, sum gera uppløkt av umsekjaralondunum møguliga.

Frá føroyskari síðu hava vit fyrr undirstrikað týdningin av einari nóg góðari loysn av fiskimarksspurninginum, og á fundi við Ráðið 9. november førdu vit fram tey rættindi og ta vissu, sum vit halda vera neyðug fyrri øki, sum koma undir serskipanina, serstakliga viðvíkjandi reglunum, sum verða at galda aftaná 10 ára fyribils liðarskeiðið.

Eg vóni, harra formaður, at tygum eru færur fyrri at siga okkum, um okkara sjónarmið hava orsakað lílikar broytingar í uppskoti felagsskapsins, so ynskir okkara kunnu verða komin á mæti.

Seinni ætli eg mæi at venda aftur til spurningarnar um fiskimarkið, men áðrenn kann tað vera hóskandi at koma fram við nøkrum sjónarmiðum um fær tillagingar, sum kunnu verða neyðugar fyrri at tann felags marknaðarskipanin kann brúkast í Føroyum.

Í Føroyum verða prísirnir á fiski í fyrstu honds sølu settir av eini prísásetingarnevnd. Við tað at feskur fiskur í Føroyum einans er rávøra til fiskaiðnaðin, er ein skipan, sum førir við sær skyldu til at beina fyrri parti av hesi vøru, ikki hóskandi til umstøðurnar í Føroyum.

Fyrri tað næsta vildu vit fegin hildið áfram við núverandi prísviðbótini.

Fyrri tað triðja er tað ynski okkara at halda áfram við ilaggingarlánunum til keyparar av fiskiskipum.

Vit vilja ikki í kvøld mæða tygum við hesum teknisku spurningunum, men koma fram við teimum skrivliga í morgin.

Men nú vil eg fegin koma við nøkrum viðmerkingum, sum lýsa ta serligu og einastandandi støðu, sum land mítt er í:

Fiskigrunnarnir við Føroyar eru rættiliga ríkir, men heldur smáir. Tað hevur tí gjøgnum tey seinastu 100 árin verið ómøguligt at geva støði undir einum vaksandi fólkatáli bert við heima fiskiskapi. Umframt heima fiskiskap hava føroyingar verið noyddir at specialisera seg í langfarafiskiskapi vegna tørvandi aðrar arbeiðsmøguleikar. Hesin fiskiskapur fer fram mest í Kanada, Grønlandi og Íslandi umframt í Hvítthavnum og Norðsjónum.

Veiðuhagtølini prógva, at hvørt av hesum økjum er ein munandi tóttur í tí føroysku tjóðarúrtøkuni.

Í lötuni halda vit ikki, at okkara fiskiðnaður tolir, at veiðumøguleikarnir á nøkrum av teim vanligu veiðiøkjunum versna, tí hetta fer at minka um veiðivæksturin og sostatt hótta livistandardin í Føroyum.

Sum tygum vita, harra formaður, royna í hesum tíðum summi lond at verja teirra egna veiðiøkir. Samstundis nerva í vaksandi mun fær royndir, sum á altjóðagrundarlagi verða gjørdar til at varðveita fiskastovnin.

vinnunøguleikarnar í landi mínum, sum ikki eins og onnur lond hevur aðrar vinnunøguleikar enn fiskivinnuna. Mítt land er lí í einari dupultari støðu, tí vit ein vegin ikki tola afturgongd í langfarafiskiskapinum og hinvegin hava vit fyri neyðuni at økja um okkara heima fiskiskap til tann vaksandi fiskidnaðin hjá okkum.

Høvuðssjónarmið okkara er lí — hóast tað í løtuni kanska kann tykjast órealistiskt at rokna við, at hetta verður góðlíkið av øðrum londum — at tað er neyðugt fyri okkum at vinna atkomu til flest møguligar fiskileiðir, við tað at alt stendur og fellur við fiskiskapinum í Føroyum. meðan tilfar avmarkingar, sum neyðugar eru fyri at varðveita fiskastovnin, mugu komu í gildi fyri lond, sum hava aðrar vinnunøguleikar.

Føroysku fiskigrunnarnir innanfyri og utanfyri fiskimarkið eru mettir at kunna geva umleið 80. 90.000 tons av fiski árliga uttan at skaða stovnin. Núverandi veiðan er um 100.000 tons, harav føroyska veiðan er 25.000 tons. Sostatt fer her fram ein ovurfiskiskapur. Uttan iva eru føroysku fiskimennirnir við teirra núverandi fiskiflota forir fyri rationelt at útnytta allan føroyska fiskigrunnin. Um støðan verður tann, at atgongdin til fiskigrunnar, sum omanfyri nevnt, verður minkað, fer hetta at hava ógvuliga álvarsligar fylgjur fyri Føroyar. Í tilfelli føri mugu vit umhugsast eina rationellari útnyttan av lí føroyska landgrunninum. Samtíða føroyska veiðan er 230.000 tons íroknað sild, og er ein økjan her bæði rímlig og neyðug.

Eg vóni tí, harra formaður, at tygum skilja, at føroyska fólkíð ynskir størst møguliga vissu fyri, at fiskioki okkara, eftir 10 ára skeiðið, í hvussu er ikki verður minkað, men heldur at tiltøk av omanfyri nevnda slagi kunnu væntast. Tørvurin fyri slíkum tiltøkum økist serstakliga, um veiðimøguleikarnir hjá føroysku fiskimennunum á fjarleiðum minna.

Støðan hjá føroysku fiskimennunum í dag er, at teir mugu fiska á lönandi grundarlagi. Stórar fyrilokur uttanlands eru færar fyri at stýra bæði fiskidnaðinum, seluni og í summun færum eisini sjálvum fiskarínum. Kappingarviðurskiftini eru tí ikki líka, og vil títa á, at felagsskapurin ger sitt besta til at skapa javnbjóðis kappingarviðurskifti.

Viðvíkjandi møguleikanum fyri eini leiugjan av serligu undantaksskipanini vil eg fegin undirstrika, at jú størri vissu tygum kann bjóða fyri einari lílíkari leiugjan (treytað av ongum serligum broytingum á øðrum økjum) jú lættari verður tað hjá okkum at góðkenna hesa skipan. Í hesum sambandi havi eg bítíð merki í, at felagsskapurin, tá talan er um spurningar av sera avgerandi týðningi fyri eitt av límalöndunum, ikki vil ganga ímóti ynskjunum hjá hesum landi.

Til síðst vil eg fegin leggja dent á, at avgerandi munurin millum støðuna hjá Føroyum og hinum umsøkjaralöndunum er, at fiskimenn í øðrum löndum, sum møguliga noyðast at fáa sær annað arbeiði, kunnu fáa hetta

í teirra egna landi, meðan færoyingar í tilikum færi mugu fara av landinum, og soleiðis gevast við at vera færoyingar.

Eg vóni, harra formaður, at tygum úl frá tí eg havi sagt, verða færoy fyrri at finna loysnir, sum kunnu koma okkara ynskjum á mæli.

Skjal 10 nr. 6.

Ræða hjá danska marknaðarmálaráðharranum Ivar Nørgaard á ráðharrafundi millum Danmark og EF tann 29. november 1971.

Felags fiskivinnupolitikkurin.

Harra formaður,

1. Fyrst vil eg vísa á mínar generellu viðmerkingar á síðsla fundi tann 9. november, tá ið eg ummælti uppskotið frá felagsskapinum til eina generella og eina serstaka undantaksskipan.

Eg segði tá:

- 1) at vit ynsktu fiskivinnuspurningarnar greiddar, áðrenn samráðingarnar endaðu;
- 2) at vit ynsktu eina «balanseraða» loysn;
- 3) at tað var av týdningi fyri okkum, at ein skilligur munur varð gjørdur millum generellu undantaksskipanina og serskipanina.

Vit fataðu tað soleiðis, at serskipanin skuldi verða longur varandi enn generella skipanin.

Eg havi varhugan av, harra formaður, at samráðingarnar nú ganga ímóti eini loysn, og hetta er í sjálvum sær nakað, sendinevnd mín fegnast um, ikki bert vegna tey serligu útlugamál Danmark hevur í Grønlandi og Færoyum, men eisini tí tað hevur týdning fyri eitt gott úrslit av samráðingunum hjá øllum umsøkjaralondunum.

Samstundis vil eg siga, at frá einum serligum danskum sjónarmiði eru vit ikki so fegnir um, at generella undantaksskipanin hevur sama eginleika sum serskipanin, soleiðis at skilja, at aftaná 10-ára skeiðið kann avgerð verða tikin um, at eisini generella skipanin skuldi hildið fræm. Fyri Danmark, sum er ein týdningarmikil fiskarítjóð, er hetta ein regla, vil

heldur vildu verið fyriuttan.

Men av tí at vit hava alstóran áhuga fyri at koma til eina góða loysu av samráðingunum, hava vit tikið ta avgerð at fenna okkum í sjónarmiðnum hjá meirlutanum í hesum spurningi.

II. Síðani skal eg koma inn á nøkur serlig mál, ið eru av serstøkum áhuga í samband við støðu Danmarkar.

Fyrsta málið viðvíkir danska fiskiveiðilokinum, sum ætlandi skal koma undir generellu undantaksskipanina, t.v.s. einkarrætt innan fyrí 6 fjórðinga fiskimark. Á summum av hesum leiðum hevur Sveríki segulig sáttmálabundin rættindi. Tað er ætlan okkara, at henda skipan skal halda fram og vit skulu í samsvar við høvuðsgrundregluna innan fiskivinnupolitikkin hjá felagsskapinum, geva limalondunum í viðkaða felagsskapinum somu rættindi.

Viðvíkjandi serligu undantaksskipanini, sum skal galda fyri Grønland og Føroyar, er fylgjandi at siga:

Vit hava skilt tað soleiðis, at serskipanin verður grundað á eitt fyríbils 10 ára skeið, og skal í hesum tíðarskeiðið eitt hvørt frávik viðvíkjandi fiskirættindum verða loyvt fyri tey øki, ið koma undir serskipanina. Tá 10-ára skeiðið er av, skal støðan endurskoðast av felagsskapinum, sum útfrá øllum viðurskiftum av týðningi — fiskiskapar-, socialu- og búskaparligu viðurskiftunum — skal taka avgerð við kvalifiseraðum meiriluta, um frávikini skulu halda fram ella minkast.

Eftir okkara metan fer hetta at geva nógmikla trygging fyri, at frávikini fara at halda fram, um støðan, sum hon er í dag, ikki er broytt munandi um 10 ár.

Eg ivist ikki í, at tygum eru klárur yvir Føroya serligu stýrisskipan. Tí verður endaligi spurningurin, um Føroyar skulu vera saman við Danmark, tá ið vit koma inn í EF, at verða avgjördur av føroyska heimastýrinum. Vegna ta óvissu sum í lotuni er til staðar viðvíkjandi fiskiviðurskiftunum í Norðuratlantshavinum, og eg ivist ikki í, at tit all vita, hvat eg við hesum sipi til, biði eg um eitt 3 ára fyríbils skeið frá 1. januar 1973, so føroyskaheimastýrið í hesum skeiði við grundarlagi í, hvussu útviklingurin hesi 3 árin fer at verða í Norðuratlantshavinum og felagskapsins støðu í hesum sambandi, kann taka støðu til, um Føroyar ynskja at koma inn í felagsskapin saman við Danmark.

Vit biðja tykkum góðkenna, at núverandi handilin millum Føroyar og Danmark heldur fram óbroyttur í hesum tíðarskeiði.

Grønland hevur, sum tygum vita aðra stýrisskipan enn Føroyar. Hetta er orsøkin til, at vit ikki hava biðið um eina líknandi fyríbils skipan fyri henda partin av Danmark.

Vit hava fyr undir samráðingum okkara reist spurningin um, hvussu farest skuldi fram viðvíkjandi fiskivættindunum, sum danskir og føroyskir fiskimenn hava við Grønland.

Tá ið fiskimarkið í Grønlandi varð viðkað í 1963 frá 6 til 12 fjórðingar, varð játtað nógvum tjóðum, hvørs fiskimenn vanliga fiskaðu um hesar leiðir, eitt 10 ára tíðarskeið, so teir so við og við kunnu venja seg til nýggju sløðuna. Sjálvandi var ikki talan um eitt tilíkt tíðarskeið fyri danskar og føroyskar fiskimenn.

Vegna áhugamál grønlendinga hava vit gjørt av at biðja um, at serliga undantaksskipanin veitir fiskimonnum, ið hugva í Grønlandi, einarætt at fiska har. Sostatt mugu allir fiskimenn frá hinum partinum av Danmark, Íroknað Føroyar, geva frá sær rættin til at fiska við Grønland.

Tó halda vittað vera neyðugt at geva hesum fiskimonnum líknandi treyir, sum gívnar vórðu hinum tjóðunum í 1963, at teir fáa eina yvirgangstíð, so teir kunnu venja seg til tær nýggju umstøðurnar. Hesiu spurningur verður at viðgera av teimum ymsu myndugleikum innan ríkið, men eg vil fegin nú fáa játlan fyri, at grønlendingar fáa einkarrætt at fiska innanfyri mark og at danskum og føroyskum fiskimonnum verður játtað ein yvirgangstíð uppá ikki meira enn 5 ár.

Til síðst, harra formaður, vil eg biðja tygum notera, at seinastu dagarnar hava vil havt samráðingar við Kommissiónina um aðrar serspurningar, sum vit hava reist viðvíkjandi Grønlandi og Føroyum, solum niðurseturættur, almennur studningur og vissir serspurningar innan marknaðarskipanina í felags fiskivinnupolitikkinum.

Harra formaður, Mær tykir, at vit nú eru við at koma til eina loysn av teimum ymsuspurningunum viðvíkjandi umsøkjaralondunum. Allir partar í samráðingunum hava víst seg lagaligir, og eg vóni, at vit allir nú skjólast gjørligt gera okkarabesta fyri at loysa tey seinastu fáa avgreiddu málini.

the 1990s, the incidence of *S. flexneri* has increased in the United Kingdom [10]. In the United States, *S. flexneri* has been reported to be the most common serotype of *Shigella* isolated from children with shigellosis [11].

There is a paucity of data on the epidemiology of *S. flexneri* in the United Kingdom. In the 1970s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [12]. In the 1980s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [13].

In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [14]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [15]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [16].

In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [17]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [18]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [19].

In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [20]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [21]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [22].

In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [23]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [24]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [25].

In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [26]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [27]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most commonly isolated *Shigella* serotype from children with shigellosis in the United Kingdom [28].

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million, from 2.5 million in 1980 to 4 million in 1995. The public sector has become an important employer of people with mental health problems.

There is a growing awareness of the need to improve the mental health of people in the public sector. The Department of Health (1995) has published a strategy for mental health care, which includes a commitment to improve the mental health of people in the public sector. The strategy states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'.

The Department of Health (1995) also states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'. This is a commitment that all public sector employers should take seriously. The Department of Health (1995) also states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'.

The Department of Health (1995) also states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'. This is a commitment that all public sector employers should take seriously. The Department of Health (1995) also states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'.

The Department of Health (1995) also states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'. This is a commitment that all public sector employers should take seriously. The Department of Health (1995) also states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'.

The Department of Health (1995) also states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'. This is a commitment that all public sector employers should take seriously. The Department of Health (1995) also states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'.

The Department of Health (1995) also states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'. This is a commitment that all public sector employers should take seriously. The Department of Health (1995) also states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'.

The Department of Health (1995) also states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'. This is a commitment that all public sector employers should take seriously. The Department of Health (1995) also states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'.

The Department of Health (1995) also states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'. This is a commitment that all public sector employers should take seriously. The Department of Health (1995) also states that 'the mental health of people in the public sector should be a priority for all public sector employers'.

Viðv. lögtingsmáli nr. 88/1971:

**Studningur til veiðu
av ídnaðarfiski**

Til Føroya Landsstýri og Føroya Løgting.

Vit undirritaðu eigarar av ídnaðartrolarum loyva okkum hervið at venda okkum til Føroya Landsstýri og Føroya Løgting viðvíkjandi studningi til ídnaðarfiskiskap.

Sum Føroya Løgtingi og Føroya Landsstýri kunnugt hevur verið stórt prísfall í seinastuni á bæði fiskamjøl og fiskalýsi, soleiðis at prísirnir á ídnaðarfiski eru farnir heilt niður í 17 oyru pr. kg.

Til sammetingar kann nevast, at meðalprísurin fyri ídnaðarfisk seinasta ár var 24,5 oyru pr. kg., og tá hann var bestur var hann heilt uppi á 30 oyrum pr. kg.

Vit leggja við skjal nr. 1, sum visir landingarúrslitini hjá 20 bátum í 1971. Tølini vísa bert landingar til Havsbrún í Fuglafirði. Hetta er sum kunnugt nógv størsti partur av fonginum.

Harumframt leggja vit við skjal nr. 2, sum visir samlaða rakstrarúrslitið hjá 9 teim bestu ídnaðartrolarunum, og visir tað seg, at tann ringasti hevur eitt hall uppá kr. 39.000, og tann besti hevur kr. 152.000 í avlopi at gjalda rentur, avskrivningar og fyrisiting við.

Sum Føroya Løgtingi og Føroya Landsstýri kunnugt, so er hetta ein nýggj vinna í Føroyum, og hevur hon havt stóran áluga bæði hjá skipum og manning, og hevur henda vinnan higartil givið góða úrtøku til mann-ingarnar.

Vit halda tað vera stórt spell, um henda vinnan skuldi dottið niðurfyri, bert vegna fyribils vánaligar marknaðarprísir, serliga tá hugsað verður um, at henda vinnan hevur verið aðaltátturin í til dømis tí donsku fiskivinnuni í 25 ár.

Vit fara tí at loyva okkum at biðja Føroya Løgting og Føroya Landsstýri um at veita tilskot til landingarprísir. Okkara uppskot til studningsveltan er, at útgaldið verður 4 oyru pr. kg. av ídnaðarfiski, um prísirnir eru 20 oyru pr. kg. ella lægri. Fyri hvørt oyra sum prísurin hækkar upp um 20 oyru pr. kg., skal so studningur lækka $\frac{1}{2}$ oyra, sum tað framgongur av niðanfyrirstandandi talvu:

Prísur (uttan viðbót)	Viðbót	Prísur (viðbót íroknað)
17	4	21
18	4	22
19	4	23
20	4	24

21	$3\frac{1}{2}$	$24\frac{1}{2}$
22	3	25
23	$2\frac{1}{2}$	$25\frac{1}{2}$
24	2	26
25	$1\frac{1}{2}$	$26\frac{1}{2}$
26	1	27
27	$\frac{1}{2}$	$27\frac{1}{2}$
28	0	28

Vit vóna, at henda okkara umsókn møtir vælvild og fær góða og skjóta viðverð.

Við hávirðing

FUGLEIRÐINGUR

Grimsfiord

SPORID

Skunum

P/F HOUGAARD & DAHL

H. Dahl
3860/20721A

MAI

K. Gaudy

MARIA

Eggen Olsen

NORÐFARID

J. Johansen.

VONIN

Olaf Olsen.

COMET

Robert Olsen

NORÐNAU

Olaf

NORÐINGUR

Olaf

RIVKOLLUR

Jonas J. Jacobsen.

GULLBRANDUR

Dagur H. H. H. H. H.

Dag nr. 6. 6/3. 1972

flym "GRACE", f. Victor Villenave

--- "Byrnag"

--- NEPTUN

--- Bergin

--- ANNA V.

--- Breidanes

Hv. Hjel

Larsig Gausvik

ms. Dahl, Gardum

gæstgæst.

T. E. THOMSEN 1/3

Sætti J. J. J. J.

gentang 11-3-1972

ms. Haverdahl

Emmel J. J.

N. J. Mortensen 1/3

N. J. Mortensen

ms. Nordland

ms. Øjvind N. N.

N. S. "SNARAGP"

ms. Paulsen

Fígðjarnevnd Løgtingsins
3800 Tórshavn.

Att.: Harra J.Fr.Øregaard, formaður

Hjálagt senda vit til tykkara kunneleika yvirliit yvir kapitaltørvin hjá virkinum fyri árið 1972.

- Skjal 1 vísir, hvat virkið skal hava til dekningsbidrag fyri árið, pr. mánað og pr. kilo ráveru.
- Skjal 2 vísir, hvat vit fáa burtur úr 1 kilo av ráveru við frádrátti av neyðugum dekningsbidrag - men ikki fullum avskrivningum.
- Skjal 3 vísir, tær beinleiðis útreiðslurnar til framleiðslu av 1 kilo ráveru og somuleiðis, hvat vit fáa burtur úr 1 kilo ráveru við teimum prísnum, sum eru í dag.

Við hávirðing

I/S HAVSBROT

Útslit hjá teinum feroysku
trolbátunum, ið avreitt hava til okkara í 1971

	<u>tilt</u>	<u>krónur</u>	<u>metni oyru/kilo</u>
1. M/S Havbergin	3.950.109	909.433,14	25,05
2. M/S Norðingur	2.803.163	700.727,20	25,00
3. M/S Smarned	2.442.077	542.347,76	22,21
4. M/S Norðhav	2.152.029	527.855,75	24,53
5. M/S Fuglfirðingur	2.142.127	537.413,16	25,09
6. M/S Polarfarið	2.035.068	494.039,70	24,28
7. M/S Norðfarið	1.844.208	459.634,55	24,92
8. M/S Rivkollur	1.796.029	433.292,75	24,13
9. M/S Him	1.760.493	425.707,42	24,18
10. M/S Vónin	1.617.764	389.400,21	24,07
11. M/S Ljarnoy	1.316.982	320.494,79	24,34
12. M/S Gullbrændur	1.264.903	310.681,14	25,70
13. M/S Gullborg	1.176.376	283.958,81	23,73
14. M/S Havsaki	1.161.832	270.989,62	22,93
15. M/S Norðland	1.175.045	319.018,71	27,15
16. M/S Sporið	964.378	261.842,14	27,15
17. M/S Heplun	909.510	209.618,55	22,94
18. M/S Borgin	876.861	224.003,39	25,56
19. M/S Bæl	726.954	167.718,71	23,07
20. M/S Kapilsund	725.933	170.486,15	23,49
21. M/S Guðmundur	715.257	152.600,45	21,34
22. M/S Anna T	629.606	140.808,53	22,36
23. M/S Mette Polarís	547.715	109.614,50	30,97
24. M/S Comet	474.706	133.200,72	28,20
25. M/S Sjóvarstrond	259.101	59.664,86	22,64
26. M/S Gracie	228.089	51.597,17	22,62
27. M/S Maria	113.119	25.406,86	22,46
28. M/S Breiðanes	26.624	6.437,76	24,00
29. M/S Jens Chr. Svabo	<u>4.032</u>	<u>1.209,60</u>	30,00
	<u>35.820.350</u>	<u>8.770.341,18</u>	<u>24,51</u>

Ídnaðartrolari:

Framleiðslufrétt af 1 kilo av fiski við útbýti:

<u>20% mjöl innihaldandi 69% proteinir</u> <u>1% lýsi við 3% ffa</u>	<u>Oyru/kg ráveru</u>
Söluvirði av mjöli fob	24,1
Söluvirði av lýsi fob	0,6
	<u>24,9</u>
+ beinleiðis framleiðsluútreiðslur	<u>2,1</u>
	19,8
Aðrar ídnaðarútreiðslur 2,6 oyru	
Fyrirbetingarútreiðslur 0,6 -	
Rentuútreiðslur 2,2 -	
Avskrivningar <u>3,0 -</u> ...	<u>8,4</u>
	<u>11,4 oyru</u>

Av omanfyrirstandandi framgongur, at um fullt dekningsbidrag bleiv tikið, skuldi ráveruprísurin fyri ídnaðarfisk í dag verið 11,4 oyru pr. kilo.

Við teimum prísnum, vit hava í dag, er til dekningsbidrag:

$$19,8 - 11,4 = 8,4 \text{ oyru}$$

Hótabátur:

Framleiðslufrétt af 1 kilo av silð við útbýti:

<u>20% mjöl innihaldandi 72% proteinir</u> <u>3% lýsi við 3% ffa</u>	<u>Oyru/kg ráveru</u>
Söluvirði av mjöli fob	25,3
Söluvirði av lýsi fob	2,4
	<u>27,7</u>
+ beinleiðis framleiðsluútreiðslur	<u>5,1</u>
	22,6
Aðrar ídnaðarútreiðslur 2,6 oyru	
Fyrirbetingarútreiðslur 0,6 -	
Rentuútreiðslur 2,2 -	
Avskrivningar <u>3,0 -</u> ...	<u>8,4</u>
	<u>14,2 oyru</u>

Av omanfyrirstandandi framgongur, at um fullt dekningsbidrag bleiv tikið, skuldi ráveruprísurin fyri ídnaðarsild verið 14,2 oyru pr. kilo.

Við teimum prísnum, vit hava í dag, er til dekningsbidrag:

$$22,6 - 14,2 = 8,4 \text{ oyru}$$

Omanfyrirnevndu töl eru roknað út frá eini ráverunegð uppá 70.000 tons um árið.

10/3-1972

Beinleiðis framleiðuluftræiðslur eru hesar:

Arbeidslønir	2,2	oyru/kilo
Olja	1,4	-
El	0,7	-
Sekkir	0,6	-
Formalin	0,1	-
Etsnatron	0,1	-
	<u>5,1</u>	<u>oyru/kilo</u>

1 kilo av rávøru gevur:

$$\frac{A \times B \times C \times D}{E} = \underline{X}$$

A = Proteinir í tí framleidda mjølinum.

B = Prísur á mjøli í £ pr. eind protein pr. tons

C = Kursur á £

D = 0,2 kg mjøl = 20% av 1 kilo rávøru

E = 1.000 kg = 1 tons

Vit hava selt fyri £1,06 pr. eind protein.

Úrslitið verður so hetta:

1 kilo av ídnaðarfiski frá trolbáti gevur:

$$\frac{69 \times 1,06 \times 1314 \times 0,2}{1.000} = 26,5 \text{ oyru}$$

Herfrá fara so selufir.

frakt v.m. 2,4 oyru

24,1 oyru/kilo rávøru

1% lýsi í fiskinum gevur

10 g lýsi á 80 oyru/kg 0,8 oyru

0,8 oyru/kilo rávøru

24,9 oyru/kilo rávøru

1 kilo av ídnaðarsild frá pótubáti gevur:

$$\frac{72 \times 1,06 \times 1314 \times 0,2}{1.000} = 27,7 \text{ oyru}$$

Herfrá fara so selufir.

frakt v.m. 2,4 oyru

25,3 oyru/kilo rávøru

3% lýsi í sildini gevur

30 g lýsi á 80 oyru/kg 2,4 oyru

2,4 oyru/kilo rávøru

27,7 oyru/kilo rávøru

Við umleið 10.000 tonnum um árið torvar okkur niðurfyrirvernda peningameðgætt til óskningabíðra:

	<u>Fyrir árið 1972</u>	<u>Dr. vaxað</u>	<u>Myru/kilo vaxna</u>
<u>Óheimleiðis fíndæðarstreiðslur:</u>			
Útsitan av maskinum	1.375.000,-	114.983,-	
Útsitan av bygningi	155.000,-	13.750,-	
Trygging	53.000,-	4.400,-	
Leiða av grunddeki v.a.	54.000,-	4.500,-	
Annað	132.000,-	12.667,-	2,6
	2.799.000,-	149.900,-	
<u>Fyrirleitning:</u>			
Lønir	179.000,-	14.900,-	
Nevdarsamsýndargætt	43.000,-	3.600,-	
Áðrar fyrirsíttigættarstreiðslur	175.000,-	14.600,-	0,6
	397.000,-	33.100,-	
<u>Rentur:</u>			
Rentur av kreditum	300.000,-		
Rentur av lánum í 1971	516.000,-		
Rentur av Alfa-lánum skuld frá 1971:			
Blóðvatsanlegg	28.000,-		
Dekantari	10.000,-		
Rentur av nýggjari Alfa-lánum avtali:			
Centrifiskalegg	171.000,-		
Rentur av statagarantættum láni 1972	510.000,-	150.500,-	2,2
<u>Ávækrivíngar:</u>			
Lán fíggjarmálaráðs	513.000,-		
Lán F. B. Smidts Understøttelsefóð	131.000,-		
Staván Føroya Banka	250.000,-		
Alfa-lánum: Blóðvatsanlegg	96.000,-		
Alfa-lánum: Dekantari	48.000,-		
Alfa-lánum: Centrifiskalegg	375.000,-		
Statagarantætt láni 1972	675.000,-	174.000,-	3,2
	2.068.000,-	637.500,-	8,4

V/2 HAVSBURD

Týðing.Umfaraskrifi nr. 2/1972.

Hin 1. janúar komu í gildi nýggir sáttmálar ímillum útgerðar-
menn og sjómenn, har lønartrygging og ymsar lønarpartar hækkaðu frá
fyrru sáttmálum. Fylgjandi lønarskrá er galdandi frá 1. janúar 1972:

	<u>Grundløn</u>	<u>Vjð prístalsvið- bót 8,37 stig</u>
<u>Lønartrygging:</u>		
Skipari og 1. stýrimaður	34.772,00	37.682,00
1. maskinmeistari	39.120,00	42.394,00
Kokkur og 2. maskinmeistari, 2. stýrimaður og netamaður	32.600,00	35.329,00
Matrósar	26.080,00	28.263,00
<u>Ymsar rindanir:</u>		
Føst løn skipara, stýrimanna og maskinmeistarar	980,00	1.062,00
Klæðnapeningur matrósar, kokkar og netamanna, tá ikki verður fiskað fyri lønartrygging	1.920,00	2.081,00
Fyka sameyning til matrós á lónubáti	3.877,00	4.202,00
Fykasameyning landformans á lónubáti	31,00	34,00
Løn undir sjúku aftaná 3 ára starv	692,00	750,00
Dagpeningur í vanlukku- og sjúkraføri	135,00	
<u>Løn fyri einstakar túrar:</u>		
Skipari	4.000,00	4.334,00
1. stýrimaður og 1. maskinmeistari	3.000,00	3.250,00
2. stýrimaður og 2. maskinmeistari og kokkur	2.500,00	2.709,00
Matrósar	2.000,00	2.167,00

Y/S KAPASITASI

Uraian dan Perhitungan Kapasitas 1971.

	NR. 1	NR. 2	NR. 3	NR. 4	NR. 5	NR. 6	NR. 7	NR. 8	NR. 9	NR. 10
Batas:										
Kapasitas	4610 ton		2742 ton	3122 ton	2621 ton	2731 ton		2000 ton	2250 ton	
Matras	?		10 ton	?	66 ton	20 ton		?	?	
	1000 kg	1000 kg	1000 kg	1000 kg	1000 kg	1000 kg	1000 kg	1000 kg	1000 kg	1000 kg
	10 m ³	8 m ³	8 m ³	5 m ³	11 m ³	9 m ³		9 m ³		
	Innt. m ³	Innt. m ³	Innt. m ³	Innt. m ³	Innt. m ³	Innt. m ³	Innt. m ³	Innt. m ³	Innt. m ³	Innt. m ³
Inntekur:										
Kapasitas	1166	702	608	706	793	652		487	560	701
Matras	59		40	58		33		40	42	-
Uraian:										
Hydr	413	207	217	258	251	230		106	103	216
Olje	236	95	125	121	150	119		96	102	122
Provlantur	27	20	24	20	27	20		13	24	13
Irregulir	107	31	47	33	46	39		26	30	43
Indikator	113	122	53	91	57	41		77	65	87
Viskozitas	246	47	70	93	190	72		29	31	90
Haymagold	3	5	2	3	2	2		2	4	5
Seloftraidolur	73	51	39	90	50	46		26	40	55
Salt/Seur/Normal	13	5	7	7	5	20		4	3	7
Aktrik m ³	77	11	2	2	13	6		13	12	7
	+ 39	+ 32	+ 36	+ 112	+ 73	+ 133		+ 71	+ 40	+ 52

the 1990s, the number of people with a mental health problem has increased in the United Kingdom (Mental Health Act 1983, 1993). The number of people with a mental health problem in the United Kingdom is estimated to be 1.5 million (Mental Health Act 1983, 1993).

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a mental health problem. The Mental Health Act 1983 (1993) was a landmark piece of legislation which introduced a new framework for the care of people with a mental health problem. The Act was designed to ensure that people with a mental health problem are treated with dignity and respect, and that their rights are protected. The Act also introduced a new system of care for people with a mental health problem, which is based on the principles of recovery and self-help.

The Mental Health Act 1983 (1993) was a landmark piece of legislation which introduced a new framework for the care of people with a mental health problem. The Act was designed to ensure that people with a mental health problem are treated with dignity and respect, and that their rights are protected. The Act also introduced a new system of care for people with a mental health problem, which is based on the principles of recovery and self-help.

The Mental Health Act 1983 (1993) was a landmark piece of legislation which introduced a new framework for the care of people with a mental health problem. The Act was designed to ensure that people with a mental health problem are treated with dignity and respect, and that their rights are protected. The Act also introduced a new system of care for people with a mental health problem, which is based on the principles of recovery and self-help.

The Mental Health Act 1983 (1993) was a landmark piece of legislation which introduced a new framework for the care of people with a mental health problem. The Act was designed to ensure that people with a mental health problem are treated with dignity and respect, and that their rights are protected. The Act also introduced a new system of care for people with a mental health problem, which is based on the principles of recovery and self-help.

The Mental Health Act 1983 (1993) was a landmark piece of legislation which introduced a new framework for the care of people with a mental health problem. The Act was designed to ensure that people with a mental health problem are treated with dignity and respect, and that their rights are protected. The Act also introduced a new system of care for people with a mental health problem, which is based on the principles of recovery and self-help.

The Mental Health Act 1983 (1993) was a landmark piece of legislation which introduced a new framework for the care of people with a mental health problem. The Act was designed to ensure that people with a mental health problem are treated with dignity and respect, and that their rights are protected. The Act also introduced a new system of care for people with a mental health problem, which is based on the principles of recovery and self-help.

The Mental Health Act 1983 (1993) was a landmark piece of legislation which introduced a new framework for the care of people with a mental health problem. The Act was designed to ensure that people with a mental health problem are treated with dignity and respect, and that their rights are protected. The Act also introduced a new system of care for people with a mental health problem, which is based on the principles of recovery and self-help.

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million, from 2.5 million in 1980 to 4 million in 1995. The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy.

The public sector has also become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy.

The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy.

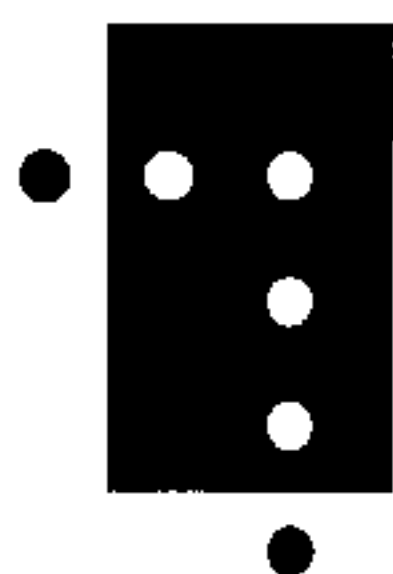
The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy.

The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy.

The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy.

The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy. The public sector has become a major provider of social services, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy.

RED: 10 X

Nasjonalbibliotek

Nasjonalbiblioteket

National Library of Norway

Rana Division

N-8607 Mo i Rana

Telephone: +47 75 12 11 11 Telefax: +47 75 12 12

